

REMINISCE

Kanekiru Kapitsune

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 1

Ngày 1

Dường như tôi đã bị giết chết sau khi bị đâm bởi "kẻ bám đuôi", đó là người tôi xem như em gái, và bằng một cách nào đó tôi đã hồi sinh.

Wow thật là buồn cười. À không, tôi không đùa khi nói rằng tôi đã được hồi sinh. Bạn có thể nói rằng tâm trí tôi hiện tại đang trầm xuống từ tất cả những rắc rối, vì vậy tôi sẽ cảm kích nếu bạn giữ lại những lời bình luận cho đến khi tôi kết thúc câu chuyện của mình vì nó sẽ thiếu văn minh nếu bạn ngắt lời. Ahem, hãy để tôi giải thích tất cả từ đầu...

Vâng, đầu tiên là tên của tôi, tôi đã từng được gọi là Tomokui Kanata. Nhưng hiện tại, sau khi hồi sinh, cứ xem tôi là như kẻ vô danh.

Có một chút sai sót trong ký ức nhưng tôi vẫn nhớ sau một ngày làm việc mệt nhọc, các đồng nghiệp mời tôi đi uống nước, tôi đồng ý lời mời và chúng tôi tới quán rượu.

Vì ngày mai là ngày nghỉ, ngay cả những người có tửu lượng kém cũng phải uống suốt đêm. Thậm chí khi về tôi còn phải mang thêm một đồng nghiệp về nhà vì cô ta đã quá say để có thể tự về.

Cô ta đã ngủ và tôi không muốn đánh thức cô ấy dậy, nên tôi đặt cô ấy lên giường. Thể trạng và tình yêu đối với rượu của tôi lớn hơn so với cô ta và vào lúc đó tôi đã bị thôi thúc uống rượu trong khi ngắm trăng tròn, vì vậy tôi nghĩ đến việc mở tủ lạnh ra.

Tôi nhận ra rằng kệ dưới nhét đầy bia, chuhai (rượu), và nước ngọt giờ đã trống rỗng.

Tôi đã uống hết từ hôm qua và lên kế hoạch mua lại vào hôm nay nếu không có lời mời của các đồng nghiệp trước đó.

Tôi đã hoàn toàn quên điều đó.

Đúng rồi. Đó là một lỗi lầm lớn nhất trong đời khi uống hết tất cả vào hôm qua.

Giá mà tôi chừa lại một lon.

Tôi-không, không... bỏ qua các cuộc trò chuyện một chút.

Tôi, người muốn uống sake bằng mọi giá, đã đến cửa hàng tiện lợi 24/24 gần đó, mua năm lon bia và về nhà.

Mùa hè đang đến, nhưng đêm vẫn se lạnh. Trăng tròn và dĩ nhiên là màn đêm thật đẹp.

Đám mây, cái mà đang che đi mặt trăng, cũng thật dễ chịu. Thật đấy, uống sake với ánh trăng bạc rọi xuống làm cho nó ngon hơn những trải nghiệm thông thường.

Trong khi đang nghĩ về rượu, tôi nhận ra dưới ánh đèn đường là một cô gái xinh đẹp. Khuôn mặt đó tôi có thể nhận ra. Cô ấy được biết đến như "kẻ bám đuôi" tên là Kirimine Aoi, nữ sinh viên đại học trong khu vực, ở độ tuổi đôi mươi nhỏ hơn tôi năm tuổi.

Mối quan hệ của chúng tôi chính xác không phải là cái mà bạn gọi là "bình thường". Bạn thấy đó, năm cuối cấp ba tôi thấy hai tên du côn đang quấy rối một cô gái, chính là Aoi. Cô ấy mới 12-13 tuổi vào lúc đó. Tôi cứu cô ấy và đó là cách định mệnh đưa tôi đến gặp cô ấy.

Vâng, nó không sai khi tôi nói là tôi đã giúp, nhưng tôi không chắc rằng điều đó đúng để nói.

So sánh với tôi bây giờ, tôi đã từng là một con gà, một con gà hèn nhát. Vào lúc đó, bạn có thể dễ dàng thấy một cô gái bị hai tên du côn quấy rối. Mặc dù nó thật tồi tệ, nhưng mọi người xung quanh đều làm ngơ.

Như một người mà năng lực ESP (1) vẫn chưa thức tỉnh, tôi có thể chọn hoặc là giúp cô ấy hoặc là chạy trốn.

Tuy nhiên, không biết may hay rủi, tôi đã nhận được một cây vũ quân sự (2) như một món quà sinh nhật từ người chú, chú ấy đam mê vũ khí. Chú làm trong một doanh nghiệp vừa và nhỏ có quan hệ với quân đội, vì vậy thật dễ để chú tặng nó cho tôi. Những công ty chịu sự ảnh hưởng của một công ty lớn, Avalon.

Avalon, công ty làm ra cây vũ của tôi, đã truyền bá tên tuổi của nó khắp "vũ trụ" như là một công ty vũ khí nổi tiếng.

Vào lúc đó, tôi không có can đảm để sở hữu một đồ vật nguy hiểm như vậy, nó thật đáng lo ngại và không an toàn, nên tôi để nó cho đẹp phòng chứ không dám sử dụng.

Tuy nhiên, một người bạn "Ota" của chú tôi nói rằng muốn xem cây vũ. Sau đó ông ta gửi mail cho tôi nói là đang trên đường đến xem nó.

Tin nhắn gồm địa điểm nơi chúng tôi có thể gặp, nên tôi quyết định đi bộ tới đó. Tôi mang theo cây vũ bên mình nên ông ta có thể xem ngay lúc đến.

Điều đó đã mang tôi đến tình trạng bây giờ.

Tuy là một kẻ hèn nhát, nhưng tôi đã dùng cây vũ lên người lũ du côn đang quấy rối cô gái trẻ. Tôi vẫn còn nhớ cái cảm giác "bùng cháy" khi bảo

vệ một cô gái xinh đẹp khỏi bị làm hại.

Sau khi đánh lũ du côn, chúng nổi điên với tôi. Tuy nhiên bất chấp sự tức giận của chúng, chúng không thể nào chịu nổi một món vũ khí như cây vũ. Sau một vài đòn, chúng đã nằm trên mặt đất sùi bọt mép và co giật dữ dội. Tôi nhanh chóng cầm tay cô gái đang hoảng loạn và bỏ chạy đến nơi an toàn.

Tôi vẫn còn rất trẻ vào những ngày đó. Vì sự tò mò và ý thích bất chợt, tôi đã làm một việc khủng khiếp lên lũ du côn trong khi cố gắng cứu Aoi vào lúc đó.

Sau vụ việc đó, tình cảm cô ấy dành cho tôi từ từ tăng lên. Chỉ là vấn đề thời gian thôi, nhưng Aoi sẽ trở thành "kẻ bám đuôi" tôi.

Nó không có gì là nghiêm trọng với việc bám đuôi cho đến khi tôi tìm được một công việc ở chỗ làm hiện tại, nơi mà cô ấy tiếp tục theo đuổi tôi. Cô ấy thậm chí có thể theo tôi đến bất cứ hành tinh nào, nơi mà thỉnh thoảng tôi được gửi đi công tác.

Khi giao thiệp với những kẻ bám đuôi, ta nên nói chuyện tự nhiên với họ, dù bao nhiêu phần họ xâm phạm vào đời sống riêng tư của ta.

Những gì tôi đã nói với bạn cho đến bây giờ có thể gây nhầm lẫn, nhưng sau khi giải thích tại sao tôi chết. Mọi chuyện sẽ rõ ràng.

Trở về tới lúc sau khi mua rượu, tôi gặp Aoi trên đường về nhà. Nó sẽ thật tuyệt nếu đây chỉ là một sự tình cờ. Nhưng khi nhìn xuống dưới ánh đèn, Aoi đang tỏa ra một luồng ám khí khác thường, nên tôi chỉ có thể đáp trả bằng cách nghiêng cổ trong sự bối rối.

Aoi, dù là kẻ bám đuôi, nhưng tôi xem cô ấy như là em gái; vì lý do đó mà tôi nhận thấy bầu không khí kỳ lạ vào lúc này. Tôi gọi cô ấy.

Không có sự phản hồi. Mặt cô ấy vẫn nhìn xuống.

Vào thời điểm đó tôi cảm nhận một sự không thoải mái mà không thể bày tỏ được. Tuy nhiên, ngay cả như vậy tôi vẫn đến bên cô ấy để tìm hiểu tại sao lại như vậy. Trước khi tôi biết tại sao thì tôi đã bị đâm vào bụng bởi một con dao găm.

Mặc dù có một cơ thể mạnh mẽ, và mức độ thương tích có thể hồi phục bởi khả năng tái sinh, tôi vẫn có thể cảm thấy cơn đau dữ dội từ những nhát đâm liên tục với mục đích moi nội tạng của tôi ra khỏi cơ thể.

Trong một sự kỳ vọng rằng tôi sẽ không chết nếu như con dao găm đó được tạo ra bởi một thứ kim loại bình thường, nhưng cái mà Aoi dùng là [Nenekaruri]; một con dao hạng B hệ điện được tạo ra bởi nhà máy công nghiệp nặng SAKUMA. Thật là trớ trêu khi đó là một mặt hàng được bán bởi công ty của chú tôi đang làm việc. Dễ sử dụng, nó như một máy cắt phân tử với khả năng của một Taser (3) cao thế và các loại vũ khí khác. Nó là một vũ khí cận chiến được tăng độ sắc bén lên từ hàng ngàn lưỡi dao tí hon trên lưỡi dao lớn chạy ở tốc độ cao như một cái cửa máy. Sau khi được kích hoạt, điện thế cao ngay lập tức trút vào người nạn nhân qua vết đâm. Nạn nhân bị tê liệt tạm thời. Đây là một món vũ khí được sử dụng trong quân đội.

Tôi thậm chí không có đủ thời gian để nghĩ tại sao Aoi lại có một thứ vũ khí như vậy. Tôi bị xô ngã, chế ngự và bị đâm liên tục. Tôi phun máu ra một cách khác thường vì cơ thể bị đâm không ngừng. Mỗi lần con dao đâm qua da, tôi có thể cảm thấy thịt và xương bị rách toẹt một cách đau đớn trong khi máu văng tung toé.

Trước khi hiểu chuyện, thân hình mảnh mai của Aoi đang ngồi trên người tôi được nhuộm đầy máu.

Mặc dù tôi đã trở thành một người mạnh mẽ sau khi trải qua nhiều lần cường hóa, và có thể vượt qua một người bình thường nhờ vào nghề của tôi (ESP), tôi vô cùng thất vọng khi bị giết bởi một thường dân như Aoi. Điều này có ý nghĩa gì không? Tôi biết mức độ sát thương của con dao găm rất là tuyệt vời, nhưng liệu nó có đủ mạnh để phá hủy một cơ thể đã được cường hóa không? Liệu cô ấy có đủ khả năng phá vỡ những thế thủ của tôi trong một cuộc tấn công bất ngờ không? Ngay cả dịch chuyển một tí còn không thể với điện thế cao như vậy, liệu điều này có thật không?

Tại sao? - Vâng, như thế này thì thật là đáng tiếc.

Vào lúc đó, những ngón tay của Aoi được nhuộm đỏ bởi máu của tôi, quá ấn tượng để nhớ những chi tiết nhỏ như vậy.

Oh, vâng...

Bằng cách nào đó, tôi đã bị giết, bị giết bởi Aoi.

Những vết thương chí mạng không thể được cứu chữa ngay cả khi nhận được sự điều trị của khả năng tái sinh. Điều cuối cùng tôi nhìn thấy là đầu lưỡi dao đâm vào mắt tôi, đương nhiên là xuyên qua não, cơ quan duy nhất không tự tái tạo, nó bị phá hủy hoàn toàn. Sau khi đầu tôi banh chành thì ý thức cũng dần tan vào bóng tối.

Tuy nhiên, câu chuyện vẫn chưa kết thúc ở đó. Hồi sinh chỉ mới bắt đầu thôi mà. Ý thức của tôi hiện lại dần dần và không đổi bằng một cách nào đó cho đến khi tôi nhận ra nó. Tôi vẫn còn nhớ cái khung cảnh cuối cùng trước khi mất ý thức, nhưng tôi đã chết chưa? Đó chỉ là một giấc mơ hay tôi đang say rượu? Bác bỏ mọi ý nghĩ mơ hồ. Câu trả lời chỉ là suy nghĩ và thờ ơ.

Tôi đã bị giết chắc chắn là như thế. Tôi vẫn còn nhớ những cơn đau khi dòng điện chạy trong tĩnh mạch, và những nhát đâm lạnh lùng xuyên qua ngực tôi. Đó không phải là sự ảo tưởng. Nhưng hiện tại tôi vẫn còn sống, tự

hỏi tại sao tôi biết bản thân mình như vậy. Nhưng trong lúc suy nghĩ, tôi đã mở đôi mắt nặng trĩu.

Đây là cái tôi nhìn thấy, một thứ gì đó vô cùng xấu xí. Nó khiến tôi nghĩ rằng tôi đã hồi sinh. Đó là một bằng chứng chắc chắn mà tôi có thể nhận ra... Ồ... Xin lỗi nhưng tôi tự nhiên cảm thấy buồn ngủ, nhưng nó không kết thúc ở đây đâu - Ngày mai tôi sẽ tiếp tục... Đây không phải là bóng tối của sự chết chóc mà là kết quả của sự mệt mỏi.

--- Tôi xin giải thích cho các bạn hiểu những chỗ tôi đánh dấu. (1) ESP (Extra-sensory perception): Siêu năng lực, năng lực ngoại cảm, giác quan thứ sáu. ESPer là người có siêu năng lực.

(2) Cây vũ (nightstick): gậy đi tuần đêm của cảnh sát, làm từ kim loại, gồm ba đoạn gắn kết với nhau. Đoạn to nhất chứa hai đoạn nhỏ hơn dài khoảng 20cm, khi vung hai đoạn kia sẽ đẩy ra. Tổng cộng dài khoảng 70~80cm.

(3) Taser: súng bắn điện

Cảm ơn bạn đã đọc.

Team dịch: Just T

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 2

Ngày 2

Tôi thức dậy với tiếng lách cách. Khi tôi mở mắt ra để thu thập thông tin, thì đầu tôi không thể cử động được vì một lý do gì đó. Vì lẽ đó, tôi không nắm bắt được nhiều thông tin. Nhưng tôi nhận ra một sự thật rằng: thật là đáng tiếc, câu chuyện về sự hồi sinh không phải là giấc mơ hay là ảo tưởng tôi tạo ra trong cơn say.

Trong một vài cố gắng, và với tầm nhìn hạn chế, tôi có thể xác định một vài thứ. Là rằng tôi đang nằm trong một hang động. Không có dấu hiệu gì là nó được làm thủ công, đây chắc chắn là một hang động tự nhiên. Cảm giác về cái gì rách mà tôi dùng làm chăn là tồi tệ nhất. Nó thô ráp và chắc chắn là dơ ròi. Đất cát dưới lưng tôi không thoải mái một xíu nào cả, và những viên sỏi nằm dưới da thì gây đau đớn một chút, nhưng không thành vấn đề.

Quan trọng hơn...

Ở đây có nhiều đứa trẻ xấu xí với làn da xanh và đôi tai nhọn. Mặc dù tôi có mặc một miếng vải, nhưng chúng thì đang ngủ và trần như nhộng. Có khoảng 30 đứa trong phạm vi quan sát, với 20 đứa trong số chúng có kích cỡ như một em bé. Số còn lại thì như một đứa trẻ hơi lớn, tôi đoán thế.

... Vâng, lại một bằng chứng thuyết phục rằng tôi đã hồi sinh. Xét rằng khi di chuyển bàn tay, tôi có thể thấy làn da em bé giống hệt như những đứa xung quanh, và mỗi ngón tay đều có móng đen huyền và dễ dàng nhìn thấy. Nếu tôi không hồi sinh, thì những cái này có thể là gì nữa?

Mặc dù tự hỏi nếu đây là bằng chứng chắc chắn, thì tại sao cánh tay của tôi lại giống với những đứa trẻ Goblin đang ngủ xung quanh?

Rõ ràng là năng lực ESP tôi đạt được từ những lần cường hóa đã giảm xuống hết mức có thể với cơ thể mới này. Tôi đã khóc vào lúc đó, nghiêm túc đấy. Cơ thể dường như không thể cử động của tôi chắc là vì tôi là một đứa trẻ sơ sinh. Hôm nay, giống như những đứa trẻ Goblin khác, tôi dành cả ngày để ngủ.

Tôi hoàn toàn không thể thoát khỏi thực tế phũ phàng này.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 3

Ngày 3

Tôi quyết tâm sống sót ở mạng sống thứ hai này, sau khi được hồi sinh, tôi quyết định từ bỏ việc di chuyển khi nó không giúp ích được gì.

Nhờ vào công việc trước đây, tôi học được cách sống bản thủ và sở hữu khả năng thay đổi suy nghĩ nhanh chóng, đây là một kỹ năng không thể thiếu.

Rõ ràng là đặc trưng tăng trưởng của Goblin là rất nhanh. Ngay cả khi mới ba ngày tuổi, cơ thể tôi đã lớn lên nhanh chóng.

Trong khi cơ thể như một đứa trẻ trước khi ngủ thì giờ đây nó như một đứa tiểu học. Mặc dù vẫn yếu hơn trước khi hồi sinh nhưng so với hôm qua thì sức mạnh cơ thể bây giờ là một trời một vực. Tôi có thể đứng dậy, thậm chí chạy với một tốc độ vừa phải, và tôi cảm thấy hạnh phúc tột cùng. Tôi tinh nghịch một cách bản năng, trông thật trẻ con. Những căng thẳng mà tôi tích tụ đã biến mất.

Vâng, hiển nhiên thôi. Khi so sánh với nền văn minh loài người, những kẻ lớn lên mà không có chút lo ngại gì về việc bị tấn công bởi các thế lực khác, còn Goblin, kể từ thời khắc sinh ra, chúng đã phải đấu tranh khốc liệt để tồn tại. Loài người tăng trưởng chậm hơn Goblin sống trong tự nhiên, nơi mà luật rừng buộc con cái của chúng phải phát triển nhanh hơn nữa.

Kể từ khi cơ thể có thể di chuyển, tôi dành cả ngày để tìm hiểu giới hạn của bản thân. Tôi tập nhiều động tác với cơ thể cho đến khi quen dần với việc đó, cuối cùng tôi đã sụp xuống vì kiệt sức. Nhưng, cái giường... Có cái nào tốt hơn không?

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 4

Ngày 4

Lần đầu tiên tôi đi săn sau khi hồi sinh thành Goblin. Ai không làm việc sẽ không có cái để ăn. Những đứa trẻ Goblin mới sinh bị hạn chế trong việc ăn uống, chúng chỉ ăn những con sâu bướm mũm mĩm, không, tôi không nói là tôi không thích chúng; chúng thật sự ngon đến đáng kinh ngạc, nhưng chúng tôi thì chỉ có một nguồn cung cấp hạn chế đối với chúng. Săn bắn là không thể tránh khỏi vì khẩu phần ăn là không có sẵn theo như người quản lý Goblin.

Chỉ sau bốn ngày kể từ khi sinh ra tôi buộc phải đi săn. Nó dạy cho tôi biết luật lệ nghiêm khắc của tự nhiên. Theo như dự kiến sẽ rất khó khăn nếu như đi săn một mình. Tôi tìm được một đứa bạn thân/"kẻ thế mạng", tên Gobukichi, chỉ bằng vài lời nói dối và nịnh hót trong khi chúng tôi đi bộ trong rừng.

Loài Goblin trong thế giới này trông như những kẻ ngốc.

Vâng, ít nhất là thật dễ để dụ chúng.

Ồ, đúng thế. Việc sinh sản của Goblin giữa các cá thể với nhau là có thể. Nhưng tỷ lệ thụ thai dường như rất thấp. Để khắc phục điều đó, chúng bắt cóc phụ nữ loài người và "ấy" họ cho đến khi họ mang thai.

Bạn thấy đấy, hôm qua khi tôi tìm được một thanh kiếm rỉ ở gần cuối hang động. Trong khi nhặt nó, tôi tình cờ đi ngang qua một cái hóc chứa

một vài người phụ nữ loài người. Họ bị tước đoạt như giẻ rách, ngay cả khi Level của họ cao hơn hẳn loài Goblin.

Có một cô gái trẻ đang trong tình trạng cực kỳ thảm khốc. Toàn thân cô ta bị vấy bẩn bởi những thứ chất lỏng đục, và sức sống của cô ấy, nó dường như càng yếu đi qua mỗi nhịp thở, và càng yếu hơn. Cô ta chắc chắn đang đứng trước bờ vực của cái chết - một cú sốc nghiêm trọng về mặt tâm lý.

Thật dễ đoán là họ đã bị bắt cóc. Ở sức mạnh hiện tại của tôi, tôi biết quá rõ mức độ những việc mà tôi có thể làm, vì vậy tôi chỉ chấp tay lại và cầu nguyện cho họ "Namu Amida Butsu" (Nam Mô A Di Đà Phật). Đây cũng chỉ là một sự an ủi.

Có lẽ một trong số họ là mẹ của tôi? Nhưng thật đáng buồn khi nghĩ như vậy, nên tôi rời đi...

Thật vậy, hai vẫn luôn tốt hơn một, nhưng thật đáng buồn là Gobukichi đã cố ăn con mồi mà không có sự cho phép của tôi, vì vậy tôi đánh nó bằng cành cây để dạy nó biết cấp bậc giữa tôi và nó. Cuối cùng, nó ngã lăn quay và tôi bắt đầu mổ xẻ chiến lợi phẩm của mình.

Kết quả của cuộc đi săn đầy vinh quang đầu tiên của chúng tôi là một con thỏ nâu sáng với cái sừng dài 20cm mọc ngay trên đỉnh đầu, tôi quyết định gọi nó là Thỏ 1 Sừng. Mặc dù cái sừng rất sắc nhọn, nhưng nó hơi nhỏ so với cơ thể con người. Nhưng vì thế nó là một kích cỡ hoàn hảo cho một con Goblin. Nó không thể cắt như lưỡi dao, thay vào đó là đâm và đẩy như một cây estoc (1), đó là cách sử dụng hữu hiệu nhất.

[Goburou nhận được sừng thú nhỏ!!]

Ngay khoảnh khắc tôi nhặt cái sừng, một thông báo vang lên ở đâu đó, nhưng nó có lẽ là do tôi tưởng tượng ra.

Ờ ha. Tôi quên nói cho bạn biết, tên bây giờ của tôi là Goburou. Lão Goblin già đã đặt cho tôi như vậy khi tôi mở mắt ra lần đầu tiên.

Mặc dù tôi cũng chẳng khoái gì với cái tên này, nhưng tôi chấp nhận nó vì không còn muốn sử dụng cái tên cũ nữa.

Về cơ bản, tôi đã từ bỏ nó.

Mặc dù tôi đã có cái sừng như một thứ vũ khí, nó vẫn rất rắc rối khi lột da con thỏ. Nó lại càng khó hơn với cái nhìn thèm thường của Gobukichi trong khi hăn đang nhỏ dãi, nó làm cho cái mặt của hăn đỏ hơn bao giờ hết. Muốn yên ổn, nên tôi quyết định chia con Thỏ 1 Sừng làm hai phần, cho nó một phần. Tôi cố gắng hết sức để lột da con thỏ, nhưng nó càng trở nên rắc rối, vì lẽ đó tôi đã ăn cả thịt lẫn da.

Tôi đã có vũ khí và ăn thịt sống. Đây thật sự là một ngày đáng nhớ. Thịt ngon vô cùng, mặc dù còn trùng thì không tệ, nhưng chúng không thể đánh bại thịt được.

Tôi xin giải thích cho các bạn chỗ tôi đánh dấu.

(1) Estoc: Kiếm mũi nhọn chuyên dùng để đâm, ngày nay được sử dụng trong môn đấu kiếm.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 5

Ngày 5

Hôm nay tôi lại đi săn. Gobukichi buộc phải hiểu rõ sự phân cấp giữa chúng tôi, ai là bề trên ai là kẻ dưới, sau khi nghe qua hướng dẫn của tôi cộng với kinh nghiệm ngày hôm qua, đã giúp chúng tôi có được con mồi ngay lập tức. Mặc dù nó chỉ là con Thỏ 1 Sừng khác nhưng nó to ít nhất là gấp đôi con hôm qua. Nó thậm chí còn nguy hiểm hơn vì Gobukichi chỉ dùng một cành cây, trong khi tôi đã có một cái sừng. Hiệu suất chiến đấu của nó tốt hơn tôi mong đợi.

Trong khi Gobukichi thu hút sự chú ý của con thỏ, tôi đập tan xương sống và khoét tim của nó từ phía sau.

Mặc dù một phần nhỏ của cái sừng bị nứt mẻ do cú đâm hung bạo, nhưng trận chiến đã kết thúc thắng lợi và chúng tôi nhận được chiến lợi phẩm.

Như con thỏ bị giết hôm qua, tôi bẻ sừng của nó.

Tôi vô tình gọi nó là "độc giác huyền thoại", nhưng thông báo đến để chỉnh sửa cho tôi.

[Goburou nhận được sừng thú nhỏ!!]

Tôi quyết định bỏ qua nó vì không hiểu vẫn tốt hơn. Trong lúc suy nghĩ, tôi nhận ra Gobukichi nhìn tôi làm trò với một ánh mắt đầy đói khát.

Nhai cả thịt, gặm cả xương, nuốt từ từ, tôi cảm thấy toàn bộ cơ thể đang dâng trào sức sống.

Điều này đã thuyết phục tôi về vấn đề tôi đã nghĩ hôm qua.

Dường như ngay cả khi chết rồi hồi sinh, tôi vẫn giữ lại được khả năng ESP [hấp thụ].

Điều này có nghĩa là tình trạng của tôi hiện tại như chế độ chơi thêm vì tôi được thừa hưởng nó. Mặc dù tôi chẳng thấy vui vẻ vì phải chơi lại từ đầu.

Bằng cách này, từ lúc nhân loại có thể tiến vào vũ trụ và thậm chí trước đó vài thế kỷ, xác suất được sinh ra với khả năng ESP là một phần một ngàn. Một số thậm chí nói rằng [Psychic] (nhà ngoại cảm) là một phiên bản phát triển của nhân loại. Trong khi số khác lại nói, năng lực ESP là sự biến đổi gen.

Không có việc một [Psychic] có 100% cơ hội để truyền năng lực ESP của họ cho con cái. Khả năng kế thừa không phải là tuyệt đối, vì thế cách họ phát triển vẫn là một bí ẩn.

Năng lực ESP đã trở thành một phần tự nhiên trong cuộc sống. Ngay cả khi một ai đó phát triển năng lực không tự nhiên, như bằng cách tiếp xúc với người ngoài hành tinh, thì năng lực tâm linh được công nhận như một phần của họ, không ai có thể xem thường họ được. Thời gian mà [Psychic] bị đàn áp vì khả năng của họ đã không còn. Tuy nhiên nếu người dùng không thoải mái với năng lực của họ vẫn có thiết bị để kiểm chế, chúng được bán đầy ngoài thị trường.

Năng lực [Hấp thụ] của tôi mang đến một sức mạnh rất lớn, thậm chí hiểm hơn cả [Psychometry] (bàn tay ngoại cảm), [Telekinesis] (dịch chuyển đồ vật), [Teleportation] (dịch chuyển tức thời), như là những Class phổ biến. Nó là thế đấy, không quan tâm là thứ đó cứng hay độc cỡ nào, tôi vẫn

có thể ăn nó. Răng của tôi có thể xé sắt và vàng dễ dàng. Ngay cả độc cũng được tái cơ cấu, trở nên vô hại và hấp thụ vào cơ thể. Các đặc tính của bất cứ cái gì tôi ăn, cho dù nó là một vật phẩm vô tri hay là một vật có sự sống, sẽ được hấp thụ và đồng hóa vào cơ thể tôi, để tôi có thể sử dụng chúng. Khả năng này chỉ xảy ra ở một xác suất nhất định.

Tôi cũng không chắc cách nó hoạt động mặc dù... À vâng, tôi chỉ muốn thông tin cho bạn biết về năng lực tôi đã có. Để việc nghi ngờ các nguyên tắc của năng lực siêu nhiên là vô nghĩa, nó có tồn tại đấy.

Dù vậy, chỉ với việc ăn một cái gì đó có năng lực, không đảm bảo rằng tôi sẽ hấp thụ được năng lực đó. Ví dụ như nếu những cái tôi ăn là vật sống, thì độ tươi của nó là yếu tố quan trọng để tôi có thể đạt được năng lực hoặc không. Sau cái chết của vật sống đó, tôi có 12 tiếng để ăn nó trước khi mất cơ hội hấp thụ năng lực của nó.

Điều đó nói lên rằng, có một số bộ phận dễ dàng cung cấp năng lực hơn những cái còn lại như tim và não, nơi mà hầu hết sức mạnh tập trung ở đó. Tăng cường thể chất và cải thiện tỷ lệ hồi phục, có thể đạt được nhờ vào khả năng hấp thụ. Hơn nữa, nếu vật sống đó mạnh hơn tôi, thì chắc chắn rằng có thể đồng thời hấp thụ được nhiều khả năng. Ngoài ra, nó có thể nâng cao năng lực đã đạt được, bằng cách tiêu thụ thêm nhiều chủ sở hữu năng lực đó. Mặc dù [Hấp thụ] không mạnh theo cách riêng của nó, nhưng càng ăn nhiều tôi càng mạnh. Đương nhiên là vẫn có giới hạn.

Trước khi hồi sinh, tôi đã cường hóa bản thân bằng cách nuốt hàng tá sinh vật hủy diệt và vô số ESPer gian ác.

Đáng tiếc thay, các năng lực mà tôi đã đạt được dường như đã bị tái thiết lập. Vì có vài năng lực hữu dụng khiến tôi phải hối tiếc, nhưng tôi vẫn may mắn khi vẫn còn năng lực [Hấp thụ], cái mà có thể làm nên nhiều năng lực khác. Vì vậy, thức ăn như là Thỏ 1 Sừng hay côn trùng nên được ăn một

cách không do dự. Thật đáng sợ, tuy nhiên, hiểu rằng đó là năng lực duy nhất tôi còn giữ lại sau khi hồi sinh là quá đủ.

Vì ăn là cần thiết để tồn tại, những ý nghĩ hay đạo đức thông thường dễ dàng bị loại bỏ. Kỹ năng tôi vừa đạt được là [Tẩu thoát]. "Khi bỏ trốn hay bỏ chạy, xác suất tẩu thoát và hòa nhập vào môi trường tăng lên". Tôi tự hỏi tại sao con thỏ lại không cố tẩu thoát khi chúng tôi đối mặt với nó hôm nay... Ở cũng tốt. Sau khi bắt thành công hai con Thỏ 1 Sừng nữa và ăn chúng, tôi đi ngủ với một cái bụng đầy, thật là dễ chịu. Dường như là việc Gobukichi dựa vào tôi lại tăng lên nhanh chóng. Nó có thể hiểu vì luật rừng trong thế giới này góp phần cho nó nhận ra tôi là một cá thể vượt trội.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 6

Ngày 6

Rõ ràng là các Goblin mới sinh đủ yếu để bị đánh bại một cách dễ dàng bởi Thỏ 1 Sừng, vì điều đó, các loại hạt trở thành nhu yếu phẩm của chúng, tôi nghe kể lại từ Gobumi-chan. Bạn thấy đó, Gobumi-chan là một trong những Goblin thuộc thể hệ của tôi, và mặc dù cô ấy có một "nét đẹp" trong tên, nhưng thật tiếc khi cô ấy không đẹp lắm. Tất cả các Goblin (the small fries, mấy con gà mờ) có chung một gương mặt xấu xí, và không có nhiều sự khác biệt. Tôi ư, không ngoại lệ. Tôi phải khẳng định như vậy khi đi tắm ở con sông gần hang.

Vâng, theo Gobumi-chan, các Goblin khác không thể so sánh với vẻ đẹp của tôi. Tôi chẳng vui mừng gì khi cô ấy nói tôi đẹp trai cả. Có một cái tiêu chí nào để đánh giá mức độ đẹp trai của Goblin không?

Tôi nhìn vào hư vô một lúc.

Nhân tiện thì sau khi hỏi Gobumi-chan về cảm nhận của cô ấy về Gobukichi, cô ấy trả lời rằng anh ấy bình thường- Tốt!

Về lại với câu chuyện, Goblin về cơ bản là yếu trong tự nhiên. Do đó, các cá thể khôn ngoan và may mắn sẽ sống sót.

Vâng, tôi hỏi Gobumi-chan chính xác là bao nhiêu Goblin? Cô ấy trả lời rằng nhiều Goblin đã ngã xuống do cái sừng của con thỏ.

Sau khi nghe những lời đó, tôi nghĩ: "Gì, không đùa chứ." mặc dù những lời đó đã được thốt ra từ miệng tôi. Sau tất cả, một con Thỏ 1 Sừng với kích thước trung bình chỉ lớn hơn con thỏ Nhật Bản một tí. Hơn nữa, ngoài chiều dài cơ thể, cái sừng thỏ vô cùng hiệu quả khi kết hợp với hai chân sau tạo thành một cuộc tấn công tầm cao để giết Goblin... À, tôi cho rằng điều đó có thể xảy ra.

Sau tất cả thì những sinh vật nguyên thủy này chẳng thông minh gì cả.

Một cuộc tấn công thông thường chỉ bao gồm đấm và đá.

Chiến đấu với đôi tay trần chắc chắn sẽ khiến bạn bị giết.

Cái sừng của con thỏ là một vũ khí, chỉ có kẻ ngốc mới chống lại nó mà không trang bị gì cả. Có một cơ thể nhỏ cũng là một lý do. Cái sừng sẽ đâm xuyên từ trước ra sau bụng.

Tuy nhiên, gần đây Gobukichi bắt chước tôi trang bị một cành cây và tôi có thể thấy các con Goblin thông minh khác trang bị như vậy cả ở đây và ở đó nữa.

Hôm nay tôi quyết định Gobumi-chan sẽ là thành viên thứ ba trong đội săn như là phần thưởng cho những thông tin. Thỏ 1 Sừng cực kỳ ngon.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 7

Ngày 7

Hôm nay trời mưa, chúng tôi quyết định xõa và quấy trong hang động.

Âm thanh cóc-cóc vang lên khi tôi đập và nghiền một vài viên đá obsidian (một loại khoáng chất) bí ẩn mà tôi tìm được ngày hôm qua gần bờ sông. Tôi cố biến chúng thành một cái gì đó sắc bén như một con dao.

Không, tôi ước gì có một cái áo da thú thật sớm. Tôi muốn chuyển từ giẻ rách thành quần áo, nhưng cái sừng thì không phù hợp để cắt.

Một phần vì tôi tạo ra những âm thanh ồn ào khủng khiếp, một phần vì họ ấn tượng với cái mà tôi đang làm, những Goblin được sinh cùng lúc với tôi bị thu hút và đến gần, tuy nhiên tôi mặc kệ chúng, tôi tiếp tục công việc và chúng rời đi sau đó. Tốt, tự do.

Những Goblin già hơn vì một vài lý do mỉm cười khi quan sát tôi. Tôi cũng chẳng biết tại sao.

Ồ tốt, vì tôi có thể làm ra ba con dao chỉ mới quá trưa, tôi xem điều này là tốt. Vì hai tay của tôi bắt đầu có một sự đau nhẹ, tôi quyết định kết thúc công việc này ở đây. Việc sản xuất dao tạm ngừng vì nó chỉ là việc tôi làm trong lúc rảnh.

Có hai người, Gobumi-chan và Gobukichi-kun xem tôi làm mà không chán-- à không, lần sau tôi sẽ không đếm [người] mà thay bằng Goblin --tôi

gọi chúng lại cho một cuộc họp chiến lược cho việc tổ chức cuộc đi săn tiếp theo.

Nhiều ý kiến khác nhau làm cho cuộc họp trở nên ồn ào-- mặc dù, đây là một lĩnh vực mà tôi hầu như không có đối thủ, Gobumi-chan thì thông minh hơn Gobukichi, cô ấy đưa ra vài ý kiến trong một lúc. Còn Gobukichi thì chỉ biết liên tục gật đầu, vì hắn chỉ là đồ ngốc. Trong cuộc họp một Goblin đáng kính với đầy nét nhăn đến gần chúng tôi.

Goblin đó là Gobu-jii. Trong cộng đồng Goblin này thì ông ta là già nhất. Ông ta có vị thế như là một người hướng dẫn, và trên tất cả, cái tên Goburou được đặt cho tôi là do ông nội Goblin này đặt.

Cuộc họp chiến lược được tạm dừng ngay lập tức, để lắng nghe nhiều câu chuyện khác nhau của Gobujii-san kể cho chúng tôi. Không, Gobujii-san đã có một cuộc sống dài và vô ích nhưng ông ta lại có kiến thức sâu rộng, vì vậy tôi không muốn bỏ lỡ cơ hội này.

Vâng, vì nó sẽ mất khoảng 20 năm hoặc lâu hơn để trở thành người già, cơ thể đó sẽ chẳng sống được lâu đâu... Hahaha.

Tôi tự giạt mình.

Gobu-jii kể cho chúng tôi nhiều thứ về thế giới này như, các quy tắc về Level và Tiến Hóa, rõ ràng điều đó tồn tại, vậy tại sao trong cái hang động này ngoại trừ chúng tôi là những con Goblin mới được sinh ra thì chỉ có các Goblin già hơn xung quanh.

Bỏ qua Level và Tiến hóa trong thế giới này và hãy nói sau đó, đầu tiên hãy nói về những Goblin sống trong hang động này.

Rõ ràng là những Goblin trẻ, thế hệ cha mẹ của chúng tôi, đang làm việc xa hang động và sâu trong rừng. Làm việc xa hang động, chắc là một vài cuộc cướp bóc ngắn hạn? Tôi có thể hiểu.

Ê, Goblin thì quá yếu để bị giết bởi những con Thỏ 1 Sừng phải không? Không không, đó chỉ là những con Goblin mới được sinh ra thôi, Goblin chắc chắn là một loài yếu lúc ban đầu, vậy có lý do nào không để trả lời cho câu hỏi tại sao một con Goblin sinh ra trong rừng lại có thể di chuyển vào ngày hôm sau, tập luyện để giết chóc, dùng cành cây và ném hòn đá để học cách cung ứng cho bản thân, nghĩa là học các kỹ năng và kỹ xảo cần thiết để tồn tại bằng cách mạo hiểm mạng sống của chúng?

Mạnh được, yếu thua. Tôi hiểu quy tắc đơn giản này.

Thật sự, nó tàn nhẫn đến mức phát khóc.

Vâng, thời gian gần đây có rất nhiều cá thể đã bắt chước tôi bằng việc ghép đôi khi đi săn Thỏ 1 Sừng. Vì thế mà số lượng cá thể sống sót nhiều hơn bao giờ hết.

Trong khi gật đầu và nói "Tôi hiểu!", tôi đã thấy bằng cách nào đó dưới cái khố của Gobujii đang thay đổi hình dạng. Rõ ràng cuộc sống dài của ông ta đã không làm mờ đi cái mong muốn duy trì nòi giống, hoặc có lẽ ông cảm thấy cái chết đang đến gần.

Ugh, tôi gần như muốn nôn. Tôi muốn kết thúc cuộc nói chuyện này càng sớm càng tốt và ngoảnh đi.

Như thế là tôi đã nhìn lâu vào cái đó.

Khi cuộc nói chuyện kết thúc, khuôn mặt ông ta lộ rõ sự vui vẻ của ông ta, Gobujii có một cái nhìn thèm khát và đi sâu vào trong hang động.

Một lúc sau, những tiếng la hét yếu ớt của các cô gái có thể nghe được.

Tôi chấp tay lại và cầu nguyện hai lần vì lợi ích của các cô gái bị bắt.

Làm những gì hơn thế vào lúc này là không thể đối với tôi, vào một ngày nào đó tôi sẽ mang lại yên bình cho các cô gái đó.

Tuy sống dưới những cực hình như vậy là hoàn toàn không công bằng, tôi nghĩ. Tôi thậm chí còn thấy cảm thông cho họ.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 8

Ngày 8

Hôm nay, bộ ba gồm tôi, Gobukichi và Gobumi tiếp tục đi săn. Ở một mức độ nào đó, trong vài ngày qua, chúng tôi đã cố gắng để trang bị đầy đủ, tuy trang bị có hơi thô nhưng tôi nghĩ nó không đáng kể.

Từ nhiều cái sừng, tôi chọn ra hai cái to nhất cầm trên tay. Trong trường hợp dính đòn, tôi đã tạo ra một cái áo giáp che phủ toàn thân bằng cách buộc các cái sừng lại bằng ivy (cây thường xuân) gắn chặt chúng xung quanh cơ thể. Những cái sừng cứng một cách đáng kinh ngạc, nhưng chống lại những cú đâm thì áo giáp này kém hiệu quả, tuy nhiên chống lại những nhát chém cùn thì lại hiệu quả. Nó đủ sự bảo vệ để đảm bảo rằng tôi sẽ không dính những vết thương nghiêm trọng.

Cây club Gobukichi mặc một cái giáp ngực bằng gỗ và cầm một cây Club. Club quá dày để nó phải cầm bằng hai tay và chỗ tay cầm được bào mỏng hơn. Vâng, vì nó là kẻ vừa có sức mạnh vật lý lớn nhất lại vừa ngu nhất trong bộ ba này, việc tấn công với vũ khí bằng toàn bộ sức mạnh là kiểu chiến đấu thích hợp nhất với nó.

Kết hợp những miếng da thô, dây ivy chắc chắn, tôi đã chế tác ra được một cây Staff sling (gậy bắn đá), tăng cường khả năng chiến đấu tầm xa cho Gobumi-chan. Cô ấy sử dụng những viên đá xung quanh như đạn, và là người yểm trợ cho chúng tôi, có thể tấn công các loài chim và vv, chuyên về tấn công tầm xa. Cô ấy hiện tại không trang bị giáp, nhưng trong thời gian tới tôi sẽ tạo cho cô một vài món. Bằng cách này, cái khố rách vẫn là trang

bị tiêu chuẩn. Tôi muốn có quần áo mới. Tuy nhiên với số lượng con mồi tăng lên sẽ dễ dàng có nó như mong đợi.

Với Gobukichi đi tiên phong, tôi ở tầm trung và Gobumi hỗ trợ và đánh phủ đầu ở phía sau, đây là một đội hình vô cùng hiệu quả, vì vậy mà thành quả hôm nay ngoài Thỏ 1 Sừng ra còn có những con mồi mới. Đầu tiên là một con rắn độc dài 60cm, thân mình rộng 6cm, phủ đầy vảy đen với các đốm trắng. Chúng tôi bắt được ba con và tôi đặt tên cho nó là "Rắn Đêm" (tên tạm thời). Con mồi thứ hai trông như một con dơi, mặc dù tôi lo nó là một cái gì đó khác, nhưng cũng chẳng giúp được gì, nổi bật là đôi cánh sáng lên bảy sắc màu khác nhau. Chúng tôi chỉ bắt được một con và tôi đặt tên cho nó là "Dơi 7 Sắc" (tên tạm thời). Con mồi thứ ba như là sự kết hợp giữa con tê tê và con lửng (gấu chó), trên lưng nó được che phủ bởi những vỏ cứng. Chúng tôi bắt được hai con và đặt tên cho nó là "Lửng Lưng Giáp" (tên tạm thời). Và chúng tôi dễ dàng bắt thêm hai con Thỏ 1 Sừng. Đây là một kết quả hoàn hảo.

Ở một mức độ nào đó, Gobukichi và Gobumi dường như có một cái nhìn chăm chăm đầy ám chỉ đến một việc gì đó với đôi mắt to tròn và đáng yêu trong khi chúng nhỏ dãi một cách mất kiểm soát. Vâng, chẳng giống như là tôi không hiểu chút nào. Tôi biết là trong khi các Goblin khác chén sạch con mồi ngay tại chỗ chúng bắt được, và vì tôi muốn giữ lại những phần hữu dụng để làm vũ khí, việc này sẽ tốn nhiều thời gian hơn là ăn ngay tại chỗ.

Tôi cũng muốn tháo dùi mọi thứ cùng một lúc, vì vậy chúng tôi không ăn giữa cuộc săn. Tôi hiểu tại sao chúng đói. Nhưng tôi bỏ qua và tiếp tục công việc. Khi sự thất vọng lên đến đỉnh điểm tôi cảm nhận được nhiều đó là đủ. Ồ tốt, hai đứa nó đã không thể kiềm chế được nữa.

Sau khi bẻ sừng thỏ, tôi ném mấy con thỏ cho Gobukichi và Gobumi. Ban đầu thì tôi muốn có thêm tấm da, nhưng nước dãi của chúng trào ra trông thật đáng thương. Nhưng Gobumi và Gobukichi vì một vài lý do mà

vẫn nhìn chăm chăm vào tôi sau khi nhận được thịt, có một sự bối rối không hề nhẹ trong cái nghiêng đầu của chúng.

Vì tôi đã nói với chúng là không được ăn thức ăn tôi đưa, nên tôi nghĩ chúng đang tự hỏi phải làm gì, và tôi nói: "Vì việc này hơi mất thời gian, cứ tự nhiên mà ăn đi." Sau cái nhìn đầy nghi vấn trong một lúc, Gobumi và Gobukichi nhai thịt một cách tham lam. Miệng hai đứa nó dính đầy máu.

Tôi nhìn đi chỗ khác, và quyết định tách vỏ của con Lửng Lửng Giáp ra. Vì tôi không thể phá vỡ nó bằng cái sừng, không có gì phản đối tôi dùng nó để làm giáp. Tôi dùng con dao hắc thạch ngày hôm qua vừa làm, giờ đã hữu ích hơn. Lưỡi dao không sắc lắm, nhưng so sánh với việc cắt bằng sừng thì con dao hoàn toàn tốt hơn.

Tôi đã biết cách tháo dỡ vỏ, nhưng trông như thể là nó dính với da, nên để tốt hơn tôi cắt da dính luôn cả vỏ. Sau một chút khó khăn, tôi xoay sở được và xé toàn bộ lớp da chung với vỏ, và lại nhận được một thông báo.

[Goburou nhận được da với vỏ thú!!]

Như thường lệ tôi nghĩ, nó là gì vậy? Tuy nhiên, tôi sớm kết luận thôi kệ nó đi. Tôi cũng muốn đạt được vài dưỡng chất trước khi tiếp tục, nên tôi xé tim, não và chân phải của con lửng ra từng mảnh rồi ăn chúng. Tôi đưa phần còn lại cho Gobumi và Gobukichi. Đây vẫn còn thịt dư, tuy nhiên thịt của con Lửng Lửng Giáp rất ngon! Các kết cấu thịt khi nhai thật tuyệt. Khi nhai các hương vị hòa trộn với nhau tạo nên sự kết hợp tuyệt vời. À à, tôi sẽ ăn một chút vỏ để đánh giá nó.

Học kỹ năng [Vỏ giáp].

Chỉ nhai vỏ một xiu mà tôi nhận được một kỹ năng. Chắc có lẽ vì tôi đã ăn tim, não và chân phải trước đó. Thật ngẫu nhiên, [Vỏ giáp] là kỹ năng khi sử dụng vật được làm từ vỏ sẽ tăng khả năng phòng hộ, tăng cơ hội chặn đòn, và giảm khả năng dính đòn với những cú chí mạng. Vâng, một kỹ

năng quá tốt. Lờ mờ, lờ mờ. Cảm thấy tốt, tôi hoàn thành việc lột da con Lừng Lừng Giáp nhanh hơn, vì tôi đã biết cách.

Ở chỗ làm trước kia, tôi đã quen với việc mổ xẻ, miễn là bạn có bí quyết thì công việc sẽ trở nên đơn giản hơn. Lúc này tôi ăn phân nửa số thịt, phần còn lại tôi ném cho Gobumi và Gobukichi. Sau việc tôi ăn thêm vỏ, Level kỹ năng [Vỏ giáp] có một sự tăng nhẹ. À, gọi Level là thói quen của tôi thôi, để nó dễ hiểu tôi gọi Level của kỹ năng, chứ không có ý nghĩa đặc biệt gì đằng sau. Hiểu rằng kỹ năng mạnh lên là đủ.

Tiếp theo tôi bắt đầu mổ xẻ con Dơi 7 Sắc. Tôi chặt hai cái cánh bầy màu của nó ra rồi bẻ những cái răng trông như thể dùng để hút máu. Tôi cắt thịt và chúng tôi cùng chia nó. Thịt của Dơi 7 Sắc thì mềm hơn so với Lừng Lừng Giáp, vâng, nhưng vị vẫn rất ngon. À mà khoan đã, bằng cách nào mà tôi lại bị như vậy, từ lúc trở thành Goblin, tất cả thức ăn tôi ăn đều ngon cả.

Có lẽ vì tôi đã có một khẩu vị mới khi được hồi sinh? Tôi cũng chẳng quan tâm lắm. Tôi chỉ lo là không học được kỹ năng gì khi ăn con dơi, tuy nhiên thể chất tôi tăng nhẹ và sau khi ăn thịt, cơ thể tôi tràn đầy sinh lực.

Năng lực ESP [Hấp Thụ] không chỉ cho tôi kỹ năng [Vỏ giáp], mà còn tăng sức mạnh vật lý, sức mạnh phòng thủ, sức sống và vv, nhờ đó cường hóa cơ thể tôi, điều đó làm tôi rất cảm kích. Mặc dù vậy, tôi tự hỏi có phải kỹ năng ESP bắt nguồn từ linh hồn của tôi không? Tôi có cảm giác là đã nghe ở đâu đó về việc: bằng một cách nào đó một nhà học giả nổi tiếng đã viết luận án mang tên [Bị nhiễm bệnh bởi một loài virus gây ra việc xuất hiện khả năng ở những người tương thích] hoặc có lẽ tôi nhầm.

Trong một cái nhìn bối rối, tôi nhận ra rằng chẳng có chút ý nghĩa gì khi xác định sự thật của vấn đề này, và vì kiến thức mà không đưa ra thực tiễn thì cũng chẳng giúp được gì, tôi quyết định ngắt dòng suy nghĩ này. Cuối cùng tôi bắt đầu mổ xẻ món chính của ngày hôm nay là ba con Rắn Đêm.

Đầu tiên tôi cắt đầu rắn với dao hắc thạch, nhưng vì da rắn cứng kinh khủng nên một phần nhỏ trên lưỡi dao bị mẻ. Khi tôi treo nó lên, tôi cố cắt và xé nó ra. Tôi nghĩ có thể làm một cái gì đó với da rắn nên tôi lột da nó. Con rắn trần truồng và cụt đầu, mỗi đứa nhận một con.

Chúng tôi ăn, nó hẳn là rất ngon rồi. Yeah, nếu nhúng nó trong sake và đem đi nướng, nó chắc sẽ giống món Kabayaki (lươn tẩm xì dầu rồi đem đi nướng), độ ngon của nó phải như thế đấy, tôi nghĩ vậy. Chỉ tưởng tượng thôi mà đã thấy thèm rồi. Thịt Thỏ 1 Sừng, Lừng Lừng Giáp là loại thịt cứng, dai và ngon, loại thịt siêu mềm là thịt Dơi 7 Sắc, nó cũng ngon. Tuy nhiên, hương vị đến từ thịt Rắn Đêm vượt trội hơn cả. Cái vị ngon này khiến chúng tôi không ngừng ăn, và cả ba đứa ăn sạch sành sanh khẩu phần của mình.

Học kỹ năng [Cảm ứng nhiệt].

Học kỹ năng [Kiểm soát độc rắn].

Học kỹ năng [Kháng độc].

Học kỹ năng [Cảm ứng chuyển động].

Học kỹ năng [Mắt quý].

Sau khi ăn con rắn, tôi học một lượt năm kỹ năng. Rõ ràng Rắn Đêm ở một đẳng cấp khác với tôi bây giờ. Khi tôi ăn cái gì mạnh hơn tôi, xác suất nhận được kỹ năng sẽ tăng lên đáng kể. Đó là một trong những đặc trưng của khả năng [Hấp thụ]. Nhưng với năm kỹ năng cùng một lúc thì đây thật sự là lần đầu tiên. Tôi đoán là vì Goblin là một loài quá yếu.

Tốt, tôi thỏa mãn với kết quả ngày hôm nay. Còn những cái răng nanh nhiễm độc tôi sẽ dùng như một công cụ, tuy nhiên nếu Gobukichi và Gobumi không có [Kháng độc] thậm chí chỉ cần xước nhẹ nó, thì chẳng

ngghi ngờ gì chúng sẽ bị đẩy đến bờ vực của cái chết. Hoặc trong trường hợp tệ nhất chúng sẽ chết ngay lập tức.

Bên cạnh đó tôi còn nhận được kỹ năng [Kiểm soát độc rắn], tôi có thể tẩm độc vào đỉnh của cái sừng mà tôi đang sử dụng. Nếu tôi không chạm vào vật đó thì kỹ năng này sẽ không có tác dụng, nhưng so sánh với những cái nanh độc thì nó an toàn hơn nhiều. Để không có chuyện gì xấu xảy ra, tôi ăn ba cái đầu rắn, việc này hoàn toàn an toàn.

Yeah, chất độc (cái mà hoàn toàn không gây hại đối với tôi nhờ vào hai kỹ năng [Kháng độc] và [Hấp thụ] phối hợp với nhau) chỉ làm cho vị ngon của thức ăn tăng lên. Tuy nhiên, hai đũa kia lại nhìn tôi bằng ánh mắt ghen tị.

Nè, nếu bạn ăn nó thì bạn sẽ chết đó, bạn có hiểu không?

Đảng lòng thật!

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 9

Ngày 9

Hôm nay trời mưa như trút nước.

Như vậy, bằng việc sử dụng những nguyên liệu thô hôm qua tôi thu thập, tôi sẽ làm việc chăm chỉ để làm ra áo giáp mới.

Các Goblin lớn tuổi đã sớm nói cho chúng tôi biết về việc dùng "Cỏ Thép" như kim và "Dây thường xuân" như sợi chỉ chắc chắn, chúng chỉ mọc quanh đây thôi, vì vậy mà hôm qua trên đường về chúng tôi đã tự cung cấp cho mình để khâu da dính vỏ của Lừng Lừng Giáp và da Rắn Đêm.

Việc đầu tiên là làm một cái giáp toàn thân cho tôi. Tôi muốn dùng da của con Lừng Lừng Giáp cho mặt trước và mặt sau, nhưng phần quan trọng nhất là mặt sau phải cứng cáp, và những cái sừng thỏ trước kia đã từng được dùng ở mặt sau giờ được dùng để vá lên mặt trước. Tôi hoàn toàn thành công trong việc lấp đầy các khoảng trống của bộ giáp.

Với cái này tôi cuối cùng cũng phát triển vượt bậc với áo quần tự may thay vì cái khố rách.

Cái áo giáp trước kia? Không, nó chỉ là mấy cái sừng được buộc bằng dây thường xuân vì thế nó không được gọi là quần áo. Hơn nữa, cái khố rách đã là trang bị mặc định.

Tiếp theo tôi cắt một miếng gỗ hình vuông, và tôi dùng những cái vỏ còn lại để gia cố nó.

Mặc dù nó hơi tàn, nhưng cái khiên chắc chắn đã hoàn tất. Đây là món quà cho Gobukichi. Không đâu, tôi dùng kiểu hai tay hai kiếm (dual-wield style), và cái khiên quá cỡ với tôi. Cũng vì Gobukichi đi tiên phong, khiên rất thích hợp với nó.

Bên cạnh đó, gần đây nó đã bắt đầu sử dụng vũ khí bằng một tay, và thật phí khi không dùng tay còn lại.

Khi đưa cái khiên ra, nó rất vui mừng. Gobukichi đã trang bị một cây gậy gỗ to bằng thân nó, và cái khiên chế từ vỏ con lừng và giáp gỗ. Vâng, nó trông khá rồi đấy.

Tiếp theo là giáp cho Gobumi.

Bằng cách sử dụng số da rắn còn lại, cánh dơi và một ít sừng, tôi khâu chúng lại với nhau, và cái áo giáp làm tôi nhớ đến các trang phục dân tộc.

Vì nó được làm từ cánh Dơi 7 Sắc nó trông thật rực rỡ, tuy vậy cánh dơi cũng chắc và đàn hồi.

Vì sừng được sắp xếp ở những bộ phận quan trọng, mức phòng thủ yêu cầu thấp nhất có thể chấp nhận được.

Sau đó tôi ráng làm thêm một cái vòng cổ gắn những cái nanh Rắn Đêm. Vâng, tôi cảm thấy không có nhiều sự lựa chọn cho việc chọn vật trang trí cho cái vòng nên phải dùng những cái nanh vì không có nhiều thứ có thể thêm vào được.

Sản phẩm đã hoàn thành được tặng cho Gobumi. Cô ấy cũng rất vui mừng.

Đúng vậy, lần tới tôi sẽ chế tạo một cái gì đó cho tôi làm vũ khí, áo giáp cho Gobukichi và cung, tên cho Gobumi, tôi nghĩ vậy.

À, thực đơn hôm nay là món ăn ấu thơ của tôi (mặc dù mới chỉ có mấy ngày trước), là những con côn trùng. Chúng được thu thập trong hang động.

Vì nó ngon đến không ngờ, những con bọ này không nên xem thường nó. Mặc dù tôi chẳng học được gì từ việc ăn nó.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 10

Quy Luật Tiến Hóa - Rank Up

Hôm nay chúng tôi đi săn.

Thành quả của ngày hôm nay là Thỏ 1 Sừng, Rắn Đêm và Lừng Lừng Giáp.

Chúng tôi không bắt được con Dơi 7 Sắc nào. Tôi có cảm giác rằng tôi đã gần học được thứ gì đó từ việc ăn nó, nhưng chẳng giúp ích gì. Chuyện đã qua rồi.

À, nhân tiện, mặc dù chúng tôi đã bắt gặp nhiều sinh vật khác nhau nhưng tất cả chúng đều mạnh hơn chúng tôi rất nhiều, vì vậy chúng tôi chọn cách tránh và chỉ săn những con chúng tôi đã từng gặp.

Ồ tốt, chúng tôi đang tăng Level nhanh chóng, vì thế sớm muộn gì chúng tôi cũng sẽ săn chúng.

À, cuộc săn hôm nay đã kết thúc, tôi sẽ giải thích cho bạn về Level.

Level đại khái là một phần biểu hiện của cá thể, giúp cho việc nhận ra sức mạnh của các cá thể khác một cách dễ dàng.

Tuy tôi không hiểu nguyên tắc hoạt động của nó, nhưng khi bạn nheo mắt thì một con số xuất hiện mờ mờ trong tầm nhìn.

Level tối đa có thể đạt được là 100, và con số này không thể vượt qua. Ngạc nhiên là Level bây giờ của tôi là 86, đối với một Goblin thì con số này hơi bị cao.

Tôi nghĩ nó tăng nhiều như vậy bởi tôi đã giết và ăn con có thứ hạng cao như Rắn Đêm mà không nhận bất kì thương tích nào.

Còn nữa, mặc dù là vụn vặt, Level Gobukichi-kun là 78 và Gobumichan là 55. Chúng tôi đang dần mạnh lên với một tốc độ tốt.

Mặc dù thế, phải nói rằng Goblin thậm chí khi so sánh một con Goblin ở level 100 với những chủng tộc khác thì vẫn bị coi là một con cá nhỏ, vì thế ngay bây giờ Level cũng chẳng thật sự quan trọng đâu.

Tuy nhiên, trong thế giới này vẫn tồn tại một quy tắc thú vị hơn Level.

Theo như Gobujii, khi đạt Level 100, sự phát triển không dừng ở đó.

Những cá thể tiềm năng không dừng việc phát triển hơn nữa ở đó, thay vào đó có thể phát triển mạnh hơn thông qua "Tiến hóa".

Nói ngắn gọn là một cá thể đạt được nhiều kinh nghiệm có thể tiến hóa thành một chủng loài mạnh hơn, và tiếp tục gia tăng sức mạnh của cá thể đó.

Nếu bạn cho rằng hôm nay tôi đang phát triển tốt, thì nói chung tôi sẽ sớm Tiến hóa thành Hobgoblin từ Goblin, và sau đó là Ogre.

Hobgoblin Goblin

Ogre

Đó là lối Tiến hóa chung.

Điều đó có thể xảy ra, có nhiều lối Tiến hóa khác không chỉ có thành Ogre. Tuy nhiên, chủng loài mà bạn Tiến hóa thành phụ thuộc rất nhiều vào các hoạt động mà bạn thực hiện.

Ví dụ, những ai đã Tiến hóa thành Ogre, uống máu tươi của con mồi, hiển nhiên phải thông minh, rất mạnh và trên hết phải có niềm kiêu hãnh thật cao, sẽ Tiến hóa thành [Vampire] (ma cà rồng).

Vampire

Những ai đã tiến hóa thành Ogre, ưa dùng vũ khí hạng nặng như rìu (axe) và cự kiếm (large sword), cá thể đó với sức mạnh thiên phú và khả năng phục hồi cao sẽ tiến hóa thành [Minotaur] (quái vật mình người đầu trâu).

Minotaur Axe - Rìu Large Sword - Cự kiếm

Những ai đã Tiến hóa thành Hobgoblin, liên tục ăn thịt và xác thối, đến cuối cùng ăn cả linh hồn, sẽ tiến hóa thành [Ghoul] (ngạ quỷ).

Ghoul Ghoul at Tokyo

Những ai đã Tiến hóa thành Hobgoblin, nổi trội trong việc sử dụng một loại vũ khí như kiếm, katana, giáo và có sự thông minh cùng những kỹ thuật gần giống con người nhất sẽ tiến hóa thành một sự tồn tại hoàn toàn khác biệt [Half Blood Lord] được chia thành nhiều phân loài khác nhau trong hệ thống loài của [Lord] (chúa tể).

Lord

Half Blood Lord

Với những thứ như vậy, theo như một hệ thống, bằng việc lên Level tôi sẽ Tiến hóa thành một cái gì đó liên quan đến Ogre.

Quy tắc Tiến hóa của mỗi loài thẳng thừng và quái lạ, tuy nhiên khi nó xảy ra tôi không thể chối bỏ, và với tôi, người đang sống trong thế giới chống chọi để tồn tại, như vậy cũng tốt.

Vâng, Gobujii nói rằng thường thì [Tiến hóa] sẽ không xảy ra sớm. Vì tôi muốn biết tôi sẽ tiến xa tới đâu, tôi không gặp bất cứ vấn đề gì với nó nên quyết định xem nó như một thử thách.

Tuy vậy, ví dụ ngay cả khi tôi thành Ogre, tôi tự hỏi quá trình Tiến hóa của tôi sẽ ra sao.

Tôi không nghĩ tôi sẽ thành Vampire, vì tôi không có niềm kiêu hãnh mãnh liệt.

Có lẽ cũng không với Minotaur, vì tôi thích những vũ khí nhẹ dễ cầm hơn là vũ khí hạng nặng.

Tôi cũng thật sự không muốn thành Ghoul.

Vâng, Ghoul là Class Undead (bất tử), giống như Vampire, và có nhiều dạng Undead khác nhau để bạn tiến hóa, ví dụ như Lich chuyên ném bùa chú hoặc Kị sĩ không đầu Dullahan, theo như lời Gobujii. Dullahan Lich

Nếu bạn muốn tiến hóa thành quái vật kiểu Undead, thì thành Ghoul sẽ dễ hơn thành Vampire, tuy nhiên da thịt bạn bị thối rữa là điểm yếu của nó.

Lối tiến hóa thích hợp nhất cho tôi theo như sự giải thích của Gobujii là thành Lord, vị chúa tể biết sử dụng nhiều loại vũ khí.

Thôi, tôi sẽ có một chặng đường dài và không có bất cứ cái gì xảy ra. Một hôm sau khi nghe bài thuyết giảng của Gobujii, tôi đi ngủ khi màn đêm buông xuống.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 11

Ngày 11

Kết quả của buổi đi săn hôm nay chỉ có độc nhất loài Dơi Bảy Màu nhưng số lượng cá thể mà chúng tôi tóm được rất nhiều, khoảng 30 con.

Không, mọi việc cũng không dễ dàng đâu. Trong lúc đi săn, chúng tôi tìm ra một cái hang rồi bước vào để cho thỏa lòng hiếu kỳ thì... phát hiện một bầy Dơi Bảy Màu đang treo ngược trên trần hang động tối om.

A, khả năng [Cảm ứng nhiệt] và [Quý Xà Nhân] đã hấp thụ trước đây giờ cứu tôi thoát khỏi một bàn thua trông thấy.

Nếu như không có [Cảm ứng nhiệt] thì sẽ không thể nhận biết chuyển động của bọn Dơi Bảy Màu, còn [Quý Xà Nhân] dùng để khống chế sự di chuyển của chúng và làm cho chúng bay chậm hơn. Không có kỹ năng này chắc chắn tôi sẽ là người chết đầu tiên chứ không phải là Gobuchiki-kun hay Gobumi-chan.

Thật sự phải thừa nhận, sức chiến đấu của đám dơi này gấp 10 lần bọn tôi đến độ thậm chí tôi đã nghĩ đến cái chết. Thế là một cuộc chiến đẫm máu đã xảy ra. Lúc đó nguy hiểm đến độ tôi nghĩ nếu ba chúng tôi còn sống thì chí ít chân tay cũng không còn nguyên vẹn. Nhưng thật may là...

Vết thương chủ yếu là những vết xước, chúng tôi còn sống vì Gobuchiki-kun có một tấm khiên vững chắc còn tôi và Gobumi-chan đã có áo giáp mới.

Tuy có hơi miễn cưỡng nhưng bộ áo giáp mới chế tỏ ra hữu dụng, chúng tôi sống sót mà không bị thương nặng.

Bỏ chuyện đó sang một bên, tôi đã phải cẩn thận để xử lý những chiếc răng nanh và cánh của 30 con Dơi Bảy Màu cho nguyên vẹn. Sau khi xong, tôi bắt đầu thưởng thức những miếng thịt dơi còn lại.

À, thứ thịt này mềm đến độ gần như hòa tan khi bỏ vào miệng, tôi phải thừa nhận độ ngon của nó. Mỗi đĩa bọn tôi được 10 con, chúng tôi tha hồ mà ăn cho đến khi no căng bụng mới thôi.

Học được khả năng [Định vị sóng âm]

Học được khả năng [Khống chế lưu lượng máu]

Truyện được copy tại TruyenCv[.]com

Học được khả năng [Hút máu]

Kết quả là tôi có thêm ba khả năng mới. Sau khi ăn được khoảng 10 con thì tôi không học thêm kỹ năng gì nữa.

Website truyện convert TruyenCv[.]com

Sau khi hấp thụ khả năng mới từ Dơi Bảy Màu, thể chất và sức chịu đựng của cơ thể cũng được tăng cường, nhất là khi ăn phần nội tạng.

Tuy tốc độ cường hóa thể chất này hơi chậm nhưng chắc chắn nó sẽ hữu dụng trong tương lai khi liên tục ăn những sinh vật bậc cao. À, tất nhiên là tôi sẽ tiếp tục ăn Dơi Bảy Màu rồi vì thịt chúng rất ngon.

Việc tìm thấy cả một ổ dơi lúc này đem đến những điều thú vị vì những kỹ năng mới học được giúp cho tôi khá nhiều.

Chẳng hạn, khả năng [Định vị bằng sóng âm] khiến việc cảm nhận về sự chuyển động và địa hình xung quanh tốt đến mức đáng ngạc nhiên. Nó sẽ là một trợ thủ đắc lực cho cuộc đấu tranh sinh tồn này.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 12

Ngày 12

Như thường lệ, xế chiều là chúng tôi ngừng săn bắt, quay trở lại hang.

Hôm nay chúng tôi đã có một chuyến đi săn bội thu được một mớ Dạ Độc Xà và Độc Giác Thổ (Thỏ Sừng).

Không như con người, Goblin bẩm sinh đã sở hữu [Dạ Nhãn] nên bóng tối không phải là vấn đề với chúng tôi.

Tuy nhiên, nếu cố lao vào cuộc săn đêm cũng khó có thể thấy hết tất cả những con mồi, ngoài vấn đề lệch giờ sinh học thì ban đêm cũng rất nguy hiểm cho loài Goblin.

Bạn biết đấy, bởi vì Goblin là giống loài yếu ớt.

Chẳng hạn như có mấy con giống ngựa và gấu trong thế giới này, gấu thì toàn thân lông màu đỏ nên tôi đặt cho chúng cái tên “Gấu Đỏ/Hồng Phát Hùng” (tên dự kiến), còn con ngựa được bao phủ toàn thân bằng một lớp vảy màu nâu và có ba sừng cắm dọc theo trán nên tạm gọi là “Tam Giác Mã” (tên dự kiến) hay “Tam Giác Kỳ Lân” (đại loại vậy). Hay cũng có một sinh vật nhỏ khoảng 10cm khiến [Không thể dùng tấn công vật lý] được gọi là “Nhầy Xanh” (tên dự kiến) ... tôi cũng có thể sử dụng nọc Dạ Độc Xà để công kích và chiến thắng.

Nhưng có thể trước khi dùng độc đánh trúng đối phương thì khả năng bị giết lúc này khá cao.

Với những con vật to lớn này thì nọc độc có thể chỉ có hiệu lực trong thời gian ngắn. Đó là lý do cảm giác bóng tối đang dần buông xuống rất nguy hiểm. Vâng, vì thế tôi sẽ không ngu dại gì mà đi săn đêm.

Dù sao thì tôi cũng quay trở về hang động, hôm nay cũng đủ mệt rồi. Tôi chọn một vị trí an toàn để ngủ riêng. Chúng tôi đi ngủ để chuẩn bị cho hôm sau.

Tôi đã bị tấn công trong khi đang say ngủ. Truyện được đăng tại [TruyenCv\(.\)com](http://TruyenCv.com)

Nhờ kỹ năng [Cảm thụ nhiệt] mà tôi lại thoát chết ở phút cuối nhưng kẻ địch lại hơi có vấn đề một chút.

Bởi vì thủ phạm chính là bọn goblin cùng lứa như tôi.

Sáu thẳng, cầm trên tay gậy gỗ mà chúng đã bắt chước chúng tôi mấy hôm nay, đã bắt đầu khôn ngoan hơn một chút.

Không dễ bề hành động đâu, cảm giác đề phòng của tôi rất cao nên luôn đặt vũ khí trong tầm tay ngay cả khi đi ngủ, vì vậy cái bọn cầm thứ gậy gỗ thô sơ đó đã trúng phản đòn.

Kết quả, tôi là người chiến thắng.

Năng lực [Kiểm soát chất độc] giúp tôi giết được một Goblin bằng cách điều chỉnh một giọt nọc độc vừa phải, tuy nhiên không thể giải độc cứu người. Đây là điều không cần thiết vì nguyên nhân sau đây.

Quá trình di chuyển của chất độc trong cơ bắp không nhanh nên mấy tên Goblin cầm gậy chỉ mới đau đớn ngã lăn quay mà thôi.

Đoán chừng ngày mai cũng sẽ gặp vấn đề nên tôi chữa độc cho bọn chúng, bởi vì nọc độc ấy không đủ sức gây chết người.

Khả năng tự phục hồi của Goblin rất nhanh bởi vì chúng tôi là những sinh vật hoang dã.

Một con Goblin xui xẻo không thể qua khỏi, tôi hoàn toàn bó tay rồi.

Chỉ cần có một tiếng động xảy ra thì toàn bộ Goblin lẫn những nô lệ tình dục trong hang động sẽ giật mình thức giấc, tất nhiên là thế.

Có thể họ cho rằng cuộc xô xát này xuất phát từ hai phía hay nguyên nhân gì khác, nhưng luật của Goblin Trưởng lão không có quy định gì về việc này. Vì thế, cái chết của tên Goblin xấu số chỉ được cảm nhận bằng một cái nhìn thương xót qua loa.

Cứ nghĩ rằng sẽ có hình phạt cho việc giết đồng loại nhưng đám lớn tuổi không nói gì nên tôi cũng nhẹ người.

Nhưng Gobumi-chan đã tức giận và không chịu nghe tôi khuyên giải.

Vì vậy, kết quả là tôi phải sử dụng đòn kẹp cổ để khống chế cô nàng. Tôi phải rất cẩn thận để không khiến những móng vuốt sắc nhọn làm rách cổ. Cách mà tôi khóa Gobumi-chan khiến cho bọn Goblin mất ngủ xung quanh sợ không dám hó hé răng.

Trong khi đó, thằng Gobuchiki thì ngủ lăn quay hết biết trời trăng mây gió. À, trẻ em ngủ đủ giấc sẽ chóng lớn và thực tế hẳn là đứa to xác nhất trong đám cùng lứa. Thậm chí, hẳn còn cao hơn tôi 10 cm.

Trong mấy ngày đầu, sự phát triển của Goblin có thể nói là thần tốc nhưng khi đạt đến kích thước hiện nay thì không có biến đổi nào đáng kể, có thể vẫn để nằm ở tổ chức thần kinh. Ngay cả một người nỗ lực rèn luyện như tôi cũng không có tăng trưởng thêm miếng nào.

Vấn đề là làm sao Gobumi-chan giảm độ tăng động mà lấy lại bình tĩnh đây.

Cách ly Gobumi-chan và bọn Goblin này mới là chuyện khó nhất đêm đó, vì vậy tôi cho Gobumi-chan ngủ bằng một liều thuốc mê nhẹ.

t r u y e n c v [.] c o m

Cái mùi của xác chết không dễ chịu chút nào, nó ảnh hưởng đến tâm trạng mọi người nên tôi vứt xác con Goblin chết ra ngoài.

Kỹ năng [Kiểm soát lưu lượng máu] lấy được từ Dơi Bảy Màu ngày hôm qua đã khiến cơ thể được cường hóa gấp đôi, lượng máu vận chuyển đến cơ bắp được tăng cường, vóc dáng vẫn gọn gàng nhưng tổ chức bên trong có nhiều thay đổi bất ngờ.

Dường như, khi ăn những quái vật thì cấp độ cũng tăng theo. Tuy nhiên, Trưởng lão Goblin cũng khuyên nên cẩn thận, giục tốc bất đạt.

Ngó xung quanh không có ai, tôi đã bí mật ăn thịt đồng loại. Bởi vì tôi muốn biết mình sẽ thu nhận được cái gì.

...

Vâng, khá sốc đấy nhưng thực tế cảm giác thu nhận được khá tệ hại.

Tôi không cho rằng ăn thịt đồng loại sẽ có vị ngon lành gì. Cầm lấy một mẫu cánh tay nhắm nháp xong tôi lập tức phi tang và rời khỏi nơi đó.

Vâng, đó là lý do tại sao hôm nay tôi bước vào giấc ngủ một cách mệt mỏi.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 13

Ngày 13

nguồn bị mất chương

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune

www.dtv-ebook.com

Chương 14

Tiến Hóa Lần Thứ Nhất Cùng Với Gobukichi

Khi tôi thức dậy, cơ thể tôi thay đổi rất nhiều và không thể so sánh nó với ngày hôm qua.

Sự thay đổi này thật đáng kinh ngạc, tôi nghĩ thật kỹ về những cái tôi nghe hôm qua trước khi ngủ. Tôi hiểu, thì ra đó là Tiến hóa à. Những bí ẩn của thế giới này luôn khiến tôi phải rùng mình.

Không, không, từ kinh nghiệm bản thân tôi có thể hiểu tuy nhiên, luật lệ tự nhiên trong thế giới này thật tuyệt vời, và cũng rất đáng sợ.

Sau khi giết và ăn con Orc hôm qua, trong một đêm từ cơ thể của một đứa trẻ 7-9 tuổi tôi Tiến hóa thành cơ thể của một người trung bình. Ngay cả sức mạnh vật lý, thị lực và thính lực cũng tăng lên đáng kể. Ngay cả những kỹ năng tôi mới nhận được trước đó cũng tăng lên vượt bậc.

Thật là đáng sợ khi cơ thể tôi tăng trưởng một lượng vô lý đến như vậy, nhưng tôi lại không cảm thấy một chút cảm giác khó chịu nào trong hình hài mới này. Thậm chí sự thay đổi lớn như vậy có thể khiến tôi loạn trí nhưng chuyện đó ít nhất đã không xảy ra.

Thậm chí khi cơ thể phát triển nhiều đến vậy, tôi cũng chẳng cảm nhận bất kỳ đau đớn nào từ các bó cơ. Thay vào đó tôi cảm nhận một nguồn năng lượng tràn trề, như thể cảm giác sức mạnh tạm thời của đẳng tối cao. Nhảm nhí, phải không? Nghiêm túc đấy.

Bây giờ, nếu tôi là một đứa bình thường chắc tôi sẽ hạnh phúc lắm và sẽ làm vài điều ngu ngốc cho đến khi cảm giác này qua đi, tuy nhiên, thực tế là tôi thậm chí còn chẳng mạnh như tôi cảm nhận, có một cái bẫy ở đây.

Vậy mới nói luật lệ ở thế giới này rất đáng sợ, bây giờ để nó sang một bên.

Giờ trông Gobukichi cũng rất ấn tượng, nó cũng Tiến hóa trở nên to lớn hơn, chỉ đứng đó với cái nhìn bối rối.

Trông có vẻ nó cũng đạt Level 100 sau cuộc chiến với con Orc ngày hôm qua, giúp nó Tiến hóa. Tuy nhiên không như tôi da nó không biến thành màu đen. Trong thực tế, tôi chẳng thấy sự thay đổi nào ở làn da của nó, vẫn là làn da xanh ngọc.

Vâng, để chuyển đó sang một bên.

Cái mà tôi ấn tượng nhất chính là khuôn mặt của nó.

Nó không còn nhìn như một con Goblin xấu xí mà nó đã từng. Cái nhìn ngây thơ của nó ở khía cạnh nào đó trông cũng có sức hút đấy. Cái tai vẫn nhọn và mũi cong. Tuy nhiên nó nhìn rất giống con người. Chỉ có làn da xanh là không giống con người, nhưng ngoại hình hoàn toàn giống.

Khoan đã, tôi thì sao? Tự hỏi như vậy, tôi lấy con dao hắc thạch để kiểm tra dòng suy nghĩ này.

Cái tôi thấy là, với làn da đen, khuôn mặt hồi trẻ trước khi hồi sinh... Ngoài cả những gì tôi mong đợi, tôi hoàn toàn choáng. Bây giờ, tôi đi tới bức tường gần chỗ ngủ, vồ lấy một con sâu bướm, và bắt đầu nhai từ đầu đến đuôi.

Sau khi lấy lại bình tĩnh, tôi kéo Gobukichi đến chỗ Goblin già.

Là vì nếu tôi không nhờ Goblin già vào dịp này, thì sự hiện diện của ông ta chẳng có ý nghĩa gì cả.

Trong trường hợp này, vì cảm thấy nó thật may rủi, nên tôi không đề cập đến luật lệ [Cội nguồn và Kết thúc] và [Sự che chở của Chúa] mà tôi nhận được. Cái mà tôi lắng nghe được là:

1. Sau khi tiến hóa thành Hobgoblin, cơ thể và vẻ ngoài của tôi trở nên gần giống với con người. Lý do thì tôi không rõ, đây là một bí ẩn của thế giới này. Rõ ràng là vì vẻ ngoài của Hobgoblin giống với loài người, nên chúng thậm chí có thể sống trong thị trấn. Tuy nhiên, có một thời gian dài tồn tại chế độ nô lệ Goblin, và hầu hết những con tồn tại cùng con người đều là nô lệ. Những con có vẻ ngoài đẹp đẽ có thể trở thành đồ chơi cho bọn cuồng d**.

2. Sự khác biệt về màu da giữa tôi và Gobukichi là vì tôi là một phân loài. Phân loài nói chung là những cá thể mạnh mẽ hơn và có thể kỹ năng đặc biệt so với những cá thể bình thường. Trừ khi hội tụ đủ những điều kiện đặc biệt còn không thì bạn chẳng thể nào trở thành phân loài, đó là lý do tại sao chúng rất hiếm, vì rõ ràng tôi không tầm thường chút nào.

3. Ngoài ra, màu da của tôi là màu đen. Màu đen là màu tượng trưng cho vị thần lâu đời nhất của thế giới, là người điều khiển sự bắt đầu và kết thúc của cái gì-cái gì đó đó (mà tôi cũng không rõ). Thậm chí giữa những phân loài, của tôi vẫn là hiếm nhất, tuyệt nhiên là mạnh nhất, cùng với khả năng học hỏi, tôi có thể học được những phép thuật mạnh nhất có thể.

Thêm nữa, đối với các tín đồ của vị thần này, tôi giống như một cái gì đó gọi là thánh sống, một đối tượng thờ cúng. Nếu chuyện này là thật thì các phần cơ thể của tôi sẽ được xem như lễ vật cúng thần, vì vậy tôi phải cẩn thận trước khi quá trễ. Tôn giáo là vô cùng đáng sợ cho dù bạn đang ở thế giới nào đi nữa.

4. Làm thế nào mà điều này xảy ra, tiến hóa thành Hobgoblin khi thậm chí chưa được một tháng là điều bất thường ở chốn này. Goblin già đã nói thế, vì thế nó hẳn là đúng. Thậm chí, các Goblin chiến đấu xa hang động (hình như chính xác là 40 Goblin) chỉ có duy nhất 3 Hobgoblin.

5. Ngoài ra, Gobukichi và tôi tiến hóa thành Hobgoblin trước khi rời khỏi hang động, nên chúng tôi được phép tự do sử dụng các cô gái loài người trong hang như thế nào chúng tôi thích (nếu là bạn, bạn sẽ làm gì?, tôi thích cách suy nghĩ của bạn, còn tôi thì... muốn biết hãy đợi vài ngày nữa). Chúng tôi cũng nhận được quyền lấy những vật trong kho, và sử dụng chúng như thế nào tôi muốn.

Ờ... là như thế.

... À, vì ông ta là kiểu người nói dài dòng, tôi đã bỏ qua hầu hết điều ông ta nói bằng cách lặp lại những điều đó và giả vờ như đang nghe. Đặc biệt là khoản 3, và lý do cho khoản đó là điều hiển nhiên. Như tôi đã nói, không quan trọng bạn ở thế giới nào, tôn giáo rất đáng sợ. Thậm chí nhiều hơn nữa là tôi đã có luật lệ [Cội nguồn và Kết thúc] và [Sự che chở của Chúa] như là đặc tính về sự Tiến hóa của tôi. Điều này có thể khiến tôi gặp rắc rối vì nó rất đáng giá. Tôi nghĩ rằng cái này cần được che giấu càng lâu càng tốt.

Như dự kiến, chúng tôi không xem xét đến việc đi săn hôm nay. Tôi sẽ luyện võ cùng với Gobukichi để cho chúng tôi quen dần với cơ thể mới này, nói thẳng ra là đánh nhau đấy, một cuộc đấu đá nảy lửa. Sức mạnh của Gobukichi là quá lớn đến nỗi nó không biết sử dụng chúng như thế nào, điều này làm cho nó trở nên hiểu chiến.

Mặc dù tôi, người có sự quan tâm lớn đến nhiều loại võ thuật, có thể kết luận rằng sức mạnh của Gobukichi ít nhất là mạnh hơn trước kia rất nhiều. Như những gì mong đợi, với sức mạnh này Gobukichi có đủ khả năng để đảm nhận vị trí tiên phong.

Nó không quá thông minh và nhanh nhẹn, nhưng sức tấn công và phòng thủ đã tăng lên vượt bậc, khiến sức mạnh tank (chịu đòn) và tấn công vật lý, một kiểu nhân vật lai. Lúc chúng tôi kết thúc buổi luyện võ cũng đã chiều và tôi dành toàn bộ thời gian để thay đổi áo giáp vì cái hiện tại quá nhỏ và cũ.

Sau khi Tiến hóa, cái sừng và hắc thạch dao đã từng được tôi sử dụng bây giờ thì trở nên nhỏ bé để dùng hiệu quả. Tuy nhiên, tôi vẫn phải dùng nó hôm nay, nọc độc của tôi tự nó đã là một vũ khí hoàn thiện, vì thế tôi có thể vượt qua trở ngại này.

Đó là lý do tại sao kế hoạch hôm nay là sử dụng các nguyên liệu dự trữ từ Lừng Lừng Giáp, Rắn Đêm và các thứ khác để tạo ra giáp mới.

Chúng tôi dùng cái vỏ thép cứng từ Lừng Lừng Giáp và da từ Rắn Đêm, để tạo trang bị mới. Tôi rất hài lòng với kết quả này, bộ giáp rất nhẹ, linh hoạt và khá chắc chắn.

Để đơn giản, cái giáp là giáp da. Tôi không làm một cái áo choàng, nhưng vì nó nhìn như áo da nâu sáng, với tay dài và quần dài đầy đủ vậy là ổn. Các vỏ thép cứng được đặt ở những vị trí đặc biệt để tăng khả năng phòng thủ. Tôi nghĩ về sự tự do trong chuyển động khi tạo ra nó, và khi thử, nó hiệu quả hơn nhiều so với dự kiến.

Giờ tôi đã hoàn thành áo giáp cho Gobumi-chan, cái mà tôi không thể hoàn thành sớm hơn vì sự thiếu thốn vật liệu.

Vì vật liệu chính để làm nó là Dơi 7 Sắc nên nó hơi cầu kỳ và bắt mắt. Nó phần nào nhìn như một trang phục dân tộc ở chốn nào đó.

Nhân tiện thì thức ăn tối nay là Thỏ 1 Sừng được bắt bởi những Goblin khác.

Nó hơi ít một tí nhưng vẫn tốt hơn là không có gì. Vì nó ngon nên tôi nên tôi tha tội cho tụi nó.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 15

Ngày 15

Đây là buổi đi săn đầu tiên của chúng tôi sau khi Tiến hóa thành Hobgoblin.

Vì đây là lần đầu tiên tôi thể hiện sức mạnh của cơ thể mới này, nên tôi có chút lo lắng.

Hôm nay, con mồi đầu tiên chúng tôi gặp là một con quái vật đầu chó mình người với đầy lông lá. Tôi không biết chúng từ đâu ra, nhưng chúng mặc những bộ giáp rỉ và những thanh kiếm dài rỉ sét. Tôi quyết định đặt tên con quái vật đó là "Koblod". Theo như quan sát thì có vẻ như loài Kobold có thứ hạng cao hơn Goblin và mạnh bằng loài Orc.

Từ cái xác, tôi lấy não, tim và tay phải. Gobukichi và Gobumi-chan quyết định chia đều phần còn lại.

Thịt của Kobold để lại một ấn tượng mạnh bởi kết cấu kỳ lạ, dù vậy hương vị vẫn rất tinh tế và hiển nhiên là rất ngon rồi.

Học kỹ năng [Ngôn ngữ loài Kobold].

Học kỹ năng [Tiên đoán].

Đúng như tôi nghĩ, loài Kobold mạnh hơn một Hobgoblin bình thường. Lý do mà Gobukichi có thể chiến thắng là vì sự cách biệt lớn về chất lượng

trang bị. Mặt khác thì chiến thắng của tôi dựa vào nhiều kỹ năng và kinh nghiệm chiến đấu.

Ngoài ra, sau khi ăn ba viên Hỏa Hồn Thạch...

Học kỹ năng [Điều khiển lửa].

Tôi nhận được kỹ năng giúp tôi tạo ra lửa. Trong thế giới tự nhiên, thật khó để vượt qua sự khác biệt này. Với nó cuối cùng tôi có thể làm món yakiniku (thịt nướng), tôi nghĩ vậy...

Và đó là kết quả của trận chiến.

Sau đó, chúng tôi săn một vài con Thỏ 1 Sừng, và trở về.

Hôm nay, cống nạp của lũ Goblin dưới trướng tôi là Thỏ 1 Sừng với Lừng Lừng Giáp, điều này làm tôi khá ngạc nhiên. "Những đứa này, cuối cùng chúng cũng đang mạnh lên...". Tôi than thở với chính mình. Tôi nghĩ tôi sẽ tạo cho chúng những cái khiên bằng vỏ thép từ những con Lừng Lừng Giáp chúng bắt được. Với bữa tối, tôi nướng thịt mà chúng mang đến, một buổi tiệc nướng.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 16

Ngày 16

Hôm nay, những Goblin khác cùng thế hệ cầu xin tôi vài thứ như: “Hãy dạy chúng tôi nghệ thuật chém giết” trong khi đang quỳ lạy sát đất. Những tên Goblin trong hang cũng liên tục cùng nhau quỳ lạy. Thật sự là một cảnh tượng kỳ quái!

Bạn thấy đó, những tên Goblin đem thức ăn đến cho tôi đã sống sót bằng cách giết những con Thỏ 1 Sừng. Tuy nhiên, họ không thể chiến đấu với những con Rắn Đêm. Bởi vì chúng tôi có thể giết chúng cho nên những tên Goblin muốn chúng tôi, hoặc đúng hơn là tôi, dạy họ cách để chống lại những con Rắn Đêm.

“Chúng tôi được lợi gì từ vụ này?” Chúng tôi hỏi và họ hứa sẽ đền đáp xứng đáng.

Vâng, chúng tôi chả mất mát gì to tát cả, vì vậy trước khi mặt trời lên đỉnh đầu, phần lớn những tên Goblin còn sống cùng với Gobukichi và Gobumi đã có một buổi luyện tập tổng hợp.

Thương trường là chiến trường. Vì vậy, từ lúc bắt đầu, tôi đã gieo rắc vào tâm trí họ tư tưởng tôi là Sếp. Bất kể họ là nam hay nữ (hay lgbt gì đó). Ngoài ra, đối phó với những cuộc nổi loạn rất nhức não, nên tôi sẽ khiến cho việc vâng lời tôi trở thành một bản năng, bằng cách lái nhải đi lái nhải lại nhiều lần.

Tôi có ý định sẽ ngừng việc huấn luyện tại thời điểm cuối cùng để chắc chắn rằng họ không còn sót lại bất kỳ năng lượng dư thừa nào, trong khi ngăn chặn thân thể và tâm trí họ bị phá hủy.

Kết quả là mọi người, bao gồm cả Gobumi và Gobukichi, đều không còn tí sức lực nào.

Đối với những Goblin đã làm việc đến độ ngã quy, tôi định sử dụng những cống phẩm mà họ thu thập được để làm cái gì đó cho họ.

Tôi có động lực để làm cái gì đó, nhưng sẽ tốt hơn nếu tôi không làm bất cứ thứ gì ngớ ngẩn. Chết là hết.

Gobumi nằm kiệt sức và run rẩy giữa những Goblin nữ khác, với niềm tự hào tột độ khi khoe áo giáp và vòng cổ của cô ấy, nhưng tôi lại giả vờ không thấy. Vào buổi chiều, tôi đi săn một mình lần đầu tiên kể từ khi được hồi sinh.

Tôi không biết lúc bắt đầu nó như thế nào, nhưng bây giờ tôi có thể di chuyển quanh khu rừng này giống như đây là nhà tôi vậy. Bằng cách nào đó tôi kiếm đủ cho những người không thể đi săn, sau đó tôi tổng kết chiến lợi phẩm đã đạt được.

Tối đó, tôi đi sâu vào trong hang động, nơi mà những người phụ nữ bị giam cầm. Kể từ khi tôi trở thành một Hobgoblin, tôi đã gần giống con người hơn, vì vậy tôi nghĩ tôi có thể bắt chuyện với họ.

Vâng, kết quả là, tôi không thể bắt chuyện được với họ. Họ chẳng khác nào những cái xác không hồn. Đôi mắt hoàn toàn tuyệt vọng, nước dãi thì chảy không ngừng. Mùi thối thối của xác chết cứ thoang thoang đâu đây.

So với lần cuối cùng tôi nhìn thấy họ, bây giờ trông họ siêu siêu tệ. Ngoài ra, trong khoảng thời gian ngắn này, cô gái trẻ nhất đã có thai. Đây là việc không thể tránh khỏi nhưng tôi vẫn cảm thấy tiếc nuối cho cô ấy. Tôi

không thể không nghĩ rằng một cô gái đáng yêu đáng lẽ phải được làm dâu trong một gia đình hạnh phúc, giờ đây lại phải chôn vùi cuộc đời mình ở cái nơi tồi tệ này chỉ để bị cưỡng hiếp.

Tôi không muốn tiếp tục sự im lặng này, vì vậy tôi hỏi:

“Các cô có muốn chết không?”

Nếu là tôi trước đây, tôi sẽ chấp tay cầu nguyện, nhưng bây giờ tôi đã là một Hobgoblin, nên tôi phải hỏi. Tôi bây giờ có thể giết chết hoặc giúp những cô gái này nếu họ yêu cầu. Thậm chí tôi có bị phát hiện đi chăng nữa, sự an toàn của tôi vẫn được đảm bảo. Tuy nhiên, câu hỏi của tôi không ai trả lời. Có vài sự biến động: đôi môi nhỏ bé, yếu ớt của cô ấy cử động nhẹ, và như thể nhớ ra điều gì đó, một giọt nước mắt rơi ra từ khóe mắt cô ấy. Hiểu được ý định của cô ấy, tôi lấy từ túi ra một cái chai nhỏ, đầy chất lỏng mà tôi đã lấy được khi săn Kobold và để lại đó. Sau khi đưa nó cho họ, tôi về phòng ngủ trong hang. Tôi không hề quay đầu nhìn lại.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 17

Gobumi Tiến Hóa Lần Thứ Nhất

Tôi dậy sớm và đi sâu vào trong hang động. Tất cả những người phụ nữ bị giam cầm đều đã chết. Họ vẫn nằm đó, như thể đang ngủ vậy. Theo tôi quan sát được thì những người phụ nữ đó đã trúng độc và chết trong khi ngủ. Tuy nhiên chất độc đó từ đâu ra, là một bí ẩn. Quả thật là một bí ẩn.

Sau khi nhặt những cái chai rỗng nằm lăn lóc và cho chúng vào trong cái túi tôi treo ở thắt lưng, tôi thông báo việc này cho Gobu-jii.

Gobu-jii vội vã chạy tới, và khi đứng trước con Goblin yếu ớt đang lòi ra từ tử cung của cô gái xinh đẹp, ông ấy đau buồn đến mức khóc lóc thảm thiết. Tuy nhiên, tôi không thể không quan tâm.

Về những cái xác của các cô gái, tôi có trách nhiệm xử lý chúng, và thật là tội lỗi nếu để những con thú hoang ăn chúng, nên tôi quyết định hỏa táng. Tôi lấy trái tim, dạ dày, ngực và tử cung coi như thù lao của mình.

Bởi vì kỹ năng [Điều khiển lửa] tôi có được không đủ mạnh, nên tôi nghĩ về cái mà tôi hay làm. Tôi lấy 1 bó [Cỏ dầu] để đốt và 1 bó củi khô để đảm bảo duy trì được ngọn lửa.

Sau khi sử dụng kỹ năng [Điều khiển lửa] để đốt, tôi cầu nguyện những điều tốt lành sẽ đến với các cô gái ở kiếp sau trong khi đôi mắt đang hướng về cột lửa đang bùng cháy.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Trong số các cô gái, có vẻ vài cô có những kỹ năng của một thám hiểm. Nhưng thực sự là khá nhiều.

Có lẽ nhóm người nhập cư này có 1 sức mạnh không ngờ được. Họ chỉ trông yếu ớt bởi vì họ đã bị bắt thôi.

Học kỹ năng [Ngôn ngữ Loài Người].

Học kỹ năng [Giải mã ký tự lục địa].

Học kỹ năng [Bản đồ ý thức].

Học kỹ năng [Nghề-Pháp sư].

Học kỹ năng [Nghề-Kiểm sĩ].

Học kỹ năng [Nghề-Giáo sĩ].

Học kỹ năng [Nghề-Nghệ nhân].

Điều này thật bất thường đối với tôi vì tôi chẳng thấy vui mừng chút nào khi học được những kỹ năng mới này. Sau buổi luyện tập buổi sáng, tôi để Gobukichi và Gobumi đi săn vì tôi không có hứng thú, tôi cố gắng làm những cái khiên, áo giáp và kiếm từ những nguyên liệu tích lũy được đến giờ.

Gần đây, làm đồ thủ công đã trở thành 1 thú vui của tôi...

À, có vẻ kỹ năng [Nghề-Nghệ nhân] mới của tôi đã phát huy tác dụng ngay lập tức.

Những món hàng mà tôi làm ra tốt hơn rất nhiều so với lúc trước. Khả năng này, giống như tên gọi của nó, đã sửa chữa những lỗi sai.

Nhưng mà tôi đã hơi ảo tưởng, khiên và giáp thì rất tuyệt vời, còn kiếm bọc vỏ giáp thì thất bại thảm hại.

Về bữa ăn, Gobukichi và Gobumi chia cho tôi 1 phần mà họ sẵn được, cùng với cống phẩm đã tăng lên từ hôm qua.

À, nói ra điều này có vẻ hơi trẻ một chút, nhưng hôm nay Gobumi đã trở thành một Hobgoblin.

Cô ấy trở nên khá đáng yêu, điều đó thật đáng sợ.

Cô ấy đã khác lúc trước đáng kể.

Bởi vì vũ khí cũ của cô ấy bây giờ quá nhỏ, cho nên tôi cho cô ấy mượn cái dư của mình.

Tuy ngoài mặt thì trông khá vui vẻ nhưng tôi biết thực sự cô ấy không hài lòng lắm, nên tôi quyết định sẽ làm cho cô ấy một cái mới vào ngày hôm sau. Thật ra thì, làm trong hôm nay cũng không thành vấn đề, nhưng thời gian đâu mà làm bây giờ?

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 18

Ngày 18

Sau khi kết thúc buổi luyện tập buổi sáng, 3 chúng tôi đụng độ vài con Kobold trong lúc đi săn.

Lần này bọn chúng có 3 con, 2 con được trang bị giống như con lần trước với áo giáp và những thanh kiếm dài, con cuối cùng có 1 cái cung ngắn và 1 cái tên.

Trong khi đang nghĩ “Đây có phải là ngày thứ 2 liên tiếp để tăng sức mạnh cho Gobumi không nhỉ?” thì tôi đã kiểm tra xung quanh xem có kẻ thù nào khác không để đưa ra quyết định.

Mọi việc đã rõ, tôi quyết định tấn công.

Con Kobold có khả năng tấn công từ xa với cung là tên nguy hiểm hơn so với 2 con còn lại, một đòn đánh lén với 1 cục đá tẩm độc từ cái gậy bắn đá của Gobumi sẽ là một chiến thuật tuyệt vời.

Với việc cục đá đập một phát vào con mắt phải của nó, chúng tôi đã lấy đi sự điềm tĩnh và tầm nhìn của con Kobold cầm cung.

Không muốn lãng phí thời gian cho tụi Kobold kia hoảng loạn, Gobukichi và tôi nhanh chóng đánh bại 2 con Kobold cầm những thanh kiếm dài trông tốt hơn cái mà chúng tôi vừa có được.

Thanh kiếm của tôi có lẽ đã mòn, nhưng với cơ thể hiện giờ của tôi thì nó vừa đúng kích cỡ. Tôi đã dần quen với cơ thể mình, vì vậy việc chém đứt đầu tụi Kobold dễ như ăn cháo.

Cái sừng tôi từng sử dụng bây giờ trông giống 1 con dao, điều này làm tôi cảm thấy lạ hơn nữa.

Gobukichi bẻ hết xương của đối thủ một cách mạnh bạo, khá tởm.

Gobumi với con dao được làm bằng Hắc Thạch mà tôi vừa tặng chém đứt cổ họng con Kobold và tặng nó thêm một đòn chí mạng.

Rõ ràng, sự Tiến hóa của Gobumi thể hiện rõ ở sự thông minh và tốc độ của cô ấy.

Để sử dụng vũ khí hiệu quả, sự thông minh cũng rất cần thiết.

Sau đó, chúng tôi chăm chỉ thu gom chiến tích. Chúng tôi lấy áo giáp, Gobumi lấy cung và tên, và tôi lấy thanh kiếm "trông có vẻ xịn" cho mình.

Bởi vì chẳng có thứ nào thích hợp với Gobukichi nên cậu ta đành phải chờ lần sau vậy.

Hơi buồn một chút vì bọn Kobold này không có bất kì viên Hỏa Thạch nào, nhưng mà bộ sưu tập túi nhỏ của tôi đã được tăng lên 3 cái.

Một cái tôi giữ cho mình, hai cái còn lại tôi đưa cho những Goblin khác để bỏ thảo dược vào. Bây giờ, nếu như có chuyện gì xảy ra, tôi chắc rằng chúng sẽ rất có ích đấy. Mỗi Goblin có một cái xác để ăn.

Tôi không học được bất kì khả năng mới nào. Tôi cảm thấy chỉ một chút nữa thôi là tôi đã có thể tiếp thu được cái gì đó mới mẻ và khả năng mà tôi đang có [Tiên đoán], mạnh lên được 1 chút. [Tiên đoán] giúp tôi thấy được quỹ đạo tấn công của đối thủ bằng những đường chỉ đỏ, vì vậy trong cuộc

chiến nó sẽ vô cùng có ích. Sau đó, chúng tôi sẵn mọi thứ mà mình đi qua, rồi quay về hàng động để nghỉ ngơi.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 19

Ngày 19

Sau khi hoàn thành xong việc tập luyện buổi sáng, thay vì đi săn, tôi đi tham quan nhà kho nằm ở sâu trong hang động. Bởi vì vài cô gái bị bắt giữ có những kỹ năng thám hiểm, cho nên tôi nghĩ rằng những vật phẩm liên quan đến những kỹ năng đó có thể được cất giữ cùng với những cô gái.

Nếu chỉ nhìn vào đồ vật, một thiên tài như tôi cũng chẳng thể quyết định được cái nào nên vứt và cái nào nên giữ lại, tuy nhiên nhờ vào kỹ năng tôi có được từ loài Orc, [Thăm định], tôi có thể thấy rõ mồn một những chi tiết của chúng.

Hơn nữa, việc phân tích đồ vật mang lại nhiều kinh nghiệm quý giá, nên thậm chí có phân tích đồ phế thải thì cũng không hề lãng phí thời gian.

Với 1 tâm trạng vô tư vô lo, có vẻ tôi đã tìm thấy được 1 kho báu. Nó khá là lớn đấy!

[Goburou đã thu được [Vũ khí – Trượng] Gậy Pháp sư Tập sự].

[Goburou đã thu được [Vũ khí – Trượng] Gậy Tầm gửi Ban Phước].

[Goburou đã thu được [Vũ khí – Kiếm] Gươm Thép x 3].

[Goburou đã thu được [Vũ khí – Dao găm] Dao mác x4].

[Goburou đã thu được [Vũ khí – Rìu] Rìu chiến Thép x 2].

[Goburou đã thu được [Vũ khí – Tầm xa] Nỏ x2].

[Goburou đã thu được [Vũ khí – Tiêu thụ] Mũi Tên Đầu Thép x 50].

[Goburou đã thu được [Bảo hộ - Khiên] Khiên tròn Thép x 2].

[Goburou đã thu được [Bảo hộ - Giáp] Giáp ngực hồng].

[Goburou đã thu được [Bảo hộ - Tay] Găng Thép cứng].

[Goburou đã thu được [Thuốc] Bình máu có lẽ đã bị hư x6].

[Goburou đã thu được [Thuốc] Bình Mana có lẽ đã bị hư x8].

[Goburou đã thu được [Thuốc] Chai nước thánh của Enrique Faith x3].

[Goburou đã thu được [Cất trữ] Ba lô x2].

[Goburou đã thu được [Cất trữ] Ba lô x3].

[Goburou đã thu được [Sách] Tập 1 của “Tạp chí Vòng quanh Thế giới: Từ Kinh đô đến những vùng đất chưa ai đặt chân đến”].

[Goburou đã thu được [Sách] Tập 2 của “Giới thiệu Phép thuật– Ma thuật cơ bản”].

[Goburou đã thu được [Sách] “Bản chất của lời cầu nguyện đến Chúa: Kịch bản của Sự tiếp nhận”].

[Goburou] đã thu được [Sách] “Hướng dẫn đề nghị với bảng chữ cái lục địa Erietta”].

Sau khi đi qua nó, tôi tìm thấy hết kho báu này đến kho báu khác.

Thoạt nhìn, có vẻ như nó chỉ là 1 đồng sắt vụn, tuy nhiên ở phía dưới có rất nhiều thứ quý giá đang ngủ yên. Vâng, nơi này đích thị là một kho báu.

Trong khi không có sự khác biệt to lớn nào giữa những thanh Estoc tôi tìm thấy và những thanh trường kiếm tôi đang dùng, nhưng vì những thanh Estoc có vẻ xịn hơn, nên tôi quyết định đổi.

So sánh giữa con dao Hắc Thạch tôi sử dụng cho đến bây giờ với những con dao mác thì lưỡi của chúng dài hơn và cạnh của chúng sắc bén hơn. Con dao có 1 lưỡi, riêng ở đỉnh thì có tới 2 lưỡi. Có lẽ đây là những con dao để đi săn, vì vậy tôi lấy chúng luôn. 4 con dao có vẻ hơi nhiều nhưng vì người ta đã làm ra được dao bỏ túi nên không thành vấn đề.

Tôi mong rằng sau này, khi tôi tháo rời con dao ra thì tôi sẽ học được cách làm ra chúng.

Sau đó, ngoại trừ thanh Estoc tôi thu được và thanh trường kiếm tôi đã đổi, còn lại tôi ăn sạch.

Học kỹ năng [Cải thiện Năng lực Chém].

Học kỹ năng [Cải thiện Năng lực Đâm].

Tôi học [Cải thiện Năng lực Chém] từ việc ăn thanh trường kiếm, và [Cải thiện Năng lực Đâm] từ những thanh Estoc.

Để bạn dễ hiểu, tôi sẽ kể cho các bạn nghe về kỹ năng [Hấp thụ]

Tôi học những kỹ năng từ việc ăn những sinh vật sống. Tuy nhiên, năng lực của những kỹ năng tôi học được lại phụ thuộc vào chất lượng của những vật phẩm. Để những kỹ năng ăn sâu vào tâm trí tôi, tôi phải sử dụng chúng một số lần nhất định. Nếu không, việc ăn vật phẩm thật vô nghĩa, và tôi phải tự hỏi “Liệu điều này sẽ diễn ra tốt đẹp chứ?”. Tôi phải luyện tập sự nhận thức đó thêm một chút nữa. Thậm chí khi tôi mắc lỗi, tôi cũng có thể sửa chữa. Tôi tự nhủ phải thật mạnh mẽ để tiếp tục cố gắng.

Một cảm giác thật đã khi bạn đến được đỉnh.

Trong khi tôi đang làm nhảm một mình thì Gobukichi và Gobumi đi qua. Nhìn quanh không thấy tôi nên họ đi tìm tôi. Họ đến thật đúng lúc. Tôi gom hết những lọ thuốc độc và những vật dụng khác mà có thể giắt trên thắt lưng nhét vào trong túi. Tôi nhồi nhét hết mức có thể. Tôi kêu Gobukichi và Gobumi ôm cái đồng mà tôi không thể nhét vào túi được.

Gobukichi đã lên đời cây gậy bọc vỏ của nó bằng 1 cây rìu chiến, và đổi cái khiên gỗ với chiếc khiên thép tròn được may thêm những mảnh mai vào. Bởi vì ở giữa cái khiên tròn bị lủng 1 lỗ cho nên chúng tôi phải ứng biến bằng cách vá một miếng mai vào đó.

Sau đó tôi trang bị cho nó cái giáp ngực thay cho cái giáp da được gia cố bằng vỏ mà tôi đã làm cho nó 2 ngày trước. Cùng với cái mũ bảo vệ bằng vỏ, lớp bảo vệ của Gobukichi là hoàn hảo nhất trong 3 người chúng tôi.

Ôi, bây giờ trông nó oai phết, như một tên lính bộ binh hạng nặng vậy.

Nó để cái gậy cũ ở trên lưng để dự bị.

Tôi đưa cho Gobumi 2 cái nỏ và 50 mũi tên. Ngoài ra, tôi còn đưa cô ấy con dao bằng Hắc Thạch tôi sử dụng đến bây giờ cộng thêm 1 con dao mác để đảm bảo an toàn. Bấy nhiêu đây chắc đủ rồi vì có thêm nữa thì cô ấy cũng chẳng mang theo nổi đâu.

Tuy nhiên, trong 3 chúng tôi, người có khả năng tấn công tầm xa mạnh nhất là cô ấy và với sự điều khiển 2 con dao linh hoạt, khéo léo thì khả năng tấn công của cô ấy cũng không thể xem thường.

Nhìn cô ấy giống một thợ săn hay một cung thủ vậy.

Giờ đến lượt tôi. 2 thanh trường kiếm được thay thế bằng một thanh Estoc, với một cái khiên được gia cố bằng vỏ giống cái mà Gobukichi có. Chiếc khiên này được thiết kế cố định với tay phải tôi mà vẫn đảm bảo cổ tay tôi có thể di chuyển thoải mái mà không gặp vấn đề gì.

Để bảo vệ tay trái, tôi trang bị một chiếc găng được rèn từ thép cứng. Chiếc găng này phòng thủ yếu hơn cái khiên tròn, tuy nhiên nếu như chỉ dùng để làm chệch hướng tấn công thì như vậy đủ rồi.

Bằng cách này thì sự phòng thủ của tôi vừa hợp lý vừa không làm ảnh hưởng đến sự di chuyển quá nhiều. Với những hiệu ứng của kỹ năng [Nghề-Kiểm sĩ] được thêm vào, tôi cảm thấy như nó được tăng lên một cấp độ khác rồi.

À còn nữa, vì hôm nay những tên Goblin giao nộp một lượng cống phẩm không-thể-tin-nổi cho chúng tôi sớm, nên chúng tôi cho chúng phần còn thừa. Tôi không thể ăn hết vì quá nhiều.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 20

Ngày 20

Buổi sáng dành cho việc luyện tập chiến đấu. So với khi chúng tôi mới bắt đầu, biểu hiện của những tên Goblin đã thay đổi. Vâng, bởi vì Goblin trưởng thành khá nhanh, những sự thay đổi đáng kể có thể nhận ra trong 1 thời gian ngắn, nếu việc huấn luyện hoàn thành nghiêm túc. Điều này xảy ra vì nếu chúng không thích ứng nhanh với thế giới xung quanh, chúng sẽ tiêu đời.

Chúng tôi đi săn vào buổi trưa. Chúng tôi săn được 10 con Rắn Đêm, 14 con Lừng Lưng Giáp và 5 con Kobold. Có lẽ vì những trang bị của chúng tôi đã trở nên tốt hơn hoặc tôi nên nói rằng, sự kết hợp chết người giữa những phát bắn chính xác và đầy uy lực từ cây nỏ với những phát bắn nhanh như chớp từ cây cung ngắn của Gobumi thật kinh khủng và tàn bạo. Vì Gobukichi và tôi đóng vai trò như lá chắn của cô ấy nên điều đó trở nên tàn bạo hơn nữa. Để đưa trận chiến đến hồi kết, Gobukichi sử dụng lớp phòng thủ mạnh mẽ và cái rìu chiến của nó để chặt đầu đám còn lại.

Tôi sử dụng những kỹ năng phong phú và dồi dào của mình để biến đổi kiểu tấn công và điều khiển cục diện của trận đấu, những đối thủ giống như Kobold chẳng là cái đinh gì đối với chúng tôi cả. Có lẽ với tình hình hiện giờ thì bọn Kobold có tăng gấp đôi đi nữa thì cũng không thành vấn đề.

Cái mà tôi thật sự thèm muốn chính là bọn Orc. Ăn bọn chúng sẽ làm kỹ năng tôi có được từ con Orc trước mạnh lên, nhưng sau lần đó, tôi chẳng

gặp được con Orc nào cả. Tôi muốn nhanh chóng tìm được nhiều con Orc hơn, tuy nhiên, hôm nay tôi quay về hang động sớm để đọc sách.

Vâng, sở hữu kỹ năng [Nghề-Pháp sư] thật tuyệt và ma thuật của tôi được mạnh lên vì phân loài đặc biệt của tôi cũng rất tuyệt, nhưng vì tôi không biết chút gì về ma thuật nên tôi không thể thường xuyên sử dụng chúng được. Đó là lí do tại sao bây giờ tôi đang ngồi đọc cuốn “Giới thiệu Ma thuật – Phép thuật cơ bản” cho đến tận sáng hôm sau.

Bạn có thể nói rằng tôi đã có một quãng thời gian khó khăn đến kinh ngạc để hiểu được nó. Thật là một thử thách gian khổ. Hay đúng hơn, tôi cảm thấy sự hiểu biết từ việc đọc sách của tôi có giới hạn. Và thêm nữa, tôi bắt đầu đọc từ tập thứ hai trong tổng số ba tập!

Giá như tôi được 1 lần xem ai đó sử dụng phép thuật! Thời gian, bỏ ngoài tai tiếng la hét của tôi, cứ thế trôi đi.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 21

Ngày 21

Việc tập luyện mỗi sáng thậm chí còn chưa được một tuần, nhưng lũ Goblin đã trở nên hữu dụng hơn, đang tăng trưởng cả ở đây và ở đó nữa.

Như tôi nghĩ, vì môi trường tự nhiên là một môi trường sống khá nghiêm khắc, hoặc có lẽ vì chúng tôi là một loài có tốc độ tăng trưởng nhanh, lũ Goblin, những đứa đã trải qua những buổi đào tạo có một sức mạnh phát triển vượt bậc. Những buổi đào tạo là một sáng tạo của tôi khi kết hợp những phần hữu ích tôi lượm lặt từ công ty của tôi trước khi chết.

Gần đây một số đứa cấp dưới có thể giết được Rắn Đêm. Thậm chí tệ nhất chúng có thể tự mình giết con Thỏ 1 Sừng.

Lũ Goblin, những đứa mà mấy ngày trước không có đủ thức ăn cho bản thân, giờ có thể tự lực cánh sinh. Như là một giáo viên của chúng, tôi cảm thấy tự hào vô cùng về thành quả này.

Những Goblin già cũng cảm nhận có sự thay đổi đáng kinh ngạc, và họ nhìn tôi với cái nhìn đầy cảm tình và nể phục. Tôi nghĩ việc điều trị đặc biệt là tiện dụng, nhưng nó chỉ làm giảm bớt một chút thương tổn. Thôi, nó không tạo ra bất kỳ tác hại nào, vì vậy tôi đoán tôi có thể bỏ qua nó.

Khi mặt trời lên đỉnh đầu, cá nhân tôi bắt đầu đào tạo những Goblin, tôi dành cả ngày để làm việc này. Bằng cách này, tôi có thể nắm được khả năng của mỗi cá thể. Tôi cũng có thể nắm được những điểm yếu hoặc thói quen

xấu mà chúng có để hướng dẫn chúng đến một hướng thích hợp hơn. Ngoài ra tôi cũng chọn một vài cá thể nổi bật nhất và trên hết là để phục vụ cho việc tăng sức mạnh của tôi. Trong thế giới nghiêm khắc này không có một nhược điểm nào được phép tồn tại trên cơ thể đã trải qua huấn luyện. Đó là lý do tôi chơi một lượt 38 trận đấu, một việc rèn luyện bản thân hữu hiệu.

Sau phiên chủ trì, tôi lại một lần nữa nhận ra rằng Gobukichi và Gobumi-chan, trong số thế hệ này, chúng vượt trội hơn hẳn các đối thủ khác.

Về kết quả của Gobukichi từ những buổi đào tạo gần đây, dường như nó đã học được cách kiềm chế sức tấn công để không gây ra thương tổn nghiêm trọng. Sinh vật trong thế giới này dường như thay đổi một lượng mà nó có một mối quan hệ trực tiếp với những gì họ đóng góp trong nhóm. Bằng cách giết chết kẻ thù, họ nhận được kinh nghiệm để tăng Level và dẫn đến việc tạo ra những thay đổi đáng kinh ngạc trên cơ thể bởi những luật lệ bí ẩn ở thế giới này.

Vào thời điểm này, nếu không dùng kỹ năng của tôi thì nó là một đối thủ đáng gờm. Nếu tất cả các Goblin khác trừ tôi và Gobumi-chan lần lượt thách đấu với nó, thì chúng chắc chắn chả có tí cơ hội nào để giành phần thắng.

Tuy nhiên Gobukichi-kun sẽ không tránh được việc nhận một vài vết thương.

Còn Gobumi-chan thì chậm hơn khi so với tôi, nhưng với những con Goblin khác thì chúng không phải đối thủ của cô ấy trong một trận đấu về tốc độ. Từ khi cô Tiến hóa thành Hobgoblin, sức mạnh của cô cũng tăng lên đáng kể; cô cũng phát triển móng tay trở nên sắc nhọn, và tôi dạy cô ấy sử dụng móng tay khéo léo hơn. Điều này sẽ giúp cô chiến đấu tốt hơn, thậm chí cả khi không có vũ khí. Cô ấy có tốc độ tốt, và nếu không có các kỹ năng của tôi, thì cô ấy có thể trở thành một đối thủ ghê gớm.

Tuy nhiên, bạn có thể nói cô ấy có một chút xinh xắn. Đối với một đối thủ, khi cả hai không có vũ khí, Gobukichi vẫn nguy hiểm hơn trong đánh cận chiến.

Khi buổi đấu tập kết thúc, tôi lập nhóm để đi săn. Thông thường thì chúng tôi sẽ đi săn theo một nhóm tiêu chuẩn của tôi, tuy nhiên hôm nay chúng tôi có thêm một thành viên mới.

Thành viên mới đó chính là một Goblin nữ, Gobue. Trong thế hệ của chúng tôi, cô ấy là cá thể có ảnh hưởng lớn sau ba chúng tôi, và khi các Goblin quỳ trước mặt tôi, cô ấy là người đầu tiên quỳ ở phía trước.

Như bạn thấy đấy, trong khi hai cái ba lô và ba cái túi rộng là những vật tìm được rất tuyệt vời, thì Gobukichi đã mang cái gậy bự của nó phía sau, và tôi không nghĩ Gobumi-chan có thể mang nhiều hơn nữa.

Thằng thằn mà nói thì tôi có thể mang thêm một cái ba lô, vẫn còn một cái mà trong khi đó Gobumi-chan và tôi đã vác thêm một cái túi rộng, vẫn còn một cái chưa dùng tới. Đó là lý do tôi cần một người mang vác, và Gobue là một ứng cử viên sáng giá. Cô ấy cũng đủ khả năng để theo kịp việc săn bắn. Ngoài ra tăng thêm thành viên với một đồng đội mạnh mẽ cũng không tệ. Tốt, cô ấy sẽ mang cái ba lô.

Khi trang bị cho Gobue, chúng tôi cho cô ấy cái khiên secondhand của Gobukichi, cùng với cây gậy bắn đá của Gobumi-chan. Chúng tôi cũng trang bị cho cô trang phục có giáp, hắc thạch dao và con dao găm. So với chiếc sừng thỏ cô ấy đang dùng thì sự cách biệt này là một trời một vực.

Ngoài ra, vì cô ấy cũng mang cả hành lý của chúng tôi, mang thêm nhiều quá là không cần thiết. Hoặc như thế này, khi chúng tôi đang đi săn, con mồi sẽ được chúng tôi mang đi, do đó, trang bị cho cô ấy quá nặng thì thật ngu ngốc. Chỉ vừa đủ để bảo vệ bản thân khỏi bị thương là được.

Theo lý do đó mà việc săn bắn dễ dàng hơn rất nhiều so với thường lệ. Bởi vì không như trước đây, khi đó mỗi người sẽ chia sẻ gánh nặng từ việc mang xác con mồi, thì giờ Gobue lo hầu hết việc kéo xác vật nặng; chúng tôi hoàn thành buổi săn không chút mệt mỏi.

Mang xác hành lý nặng, Gobue cũng mệt, nhưng so với chúng tôi những người đối mặt trực tiếp với trận chiến, thì nó là sự khác biệt lớn. Ngoài ra, vì cô ấy cũng đóng góp bằng việc bắn những viên đá, cô ấy cũng tăng được Level thông qua việc nhận điểm kinh nghiệm. Có lẽ ngày Gobue Tiến hóa thành Hobgoblin sẽ đến sớm.

Chúng tôi không tìm được con mồi nào mới, tuy nhiên, cái bụng đã được lấp đầy.

Thịt rất ngon, phải không?

Sau khi quay về hang động, tôi đọc sách và đi ngủ.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 22

Ngày 22

Hôm nay tôi nghiền nát một Goblin đang tăng trưởng tốt một cách trở trên.

Tuy nhiên, tôi không giết nó, nhưng gần đây nó trở nên quá tự tin đến mức tự cao vào những cái nó học được, những kỹ năng mới của nó. Rồi nó sẽ chết nếu tôi không chinh lại nó ngay bây giờ. Vì lý do đó tôi đóng băng trái tim và phạt nó.

Tôi nghĩ như thế là hợp lý trong một môi trường mà bất cần đồng nghĩa với cái chết.

Vâng, thậm chí nếu Goblin này nổi loạn muốn chống đối tôi, tôi chỉ cần đánh nó nữa, chả có vấn đề gì cả.

Hôm nay bốn đứa tôi đi săn như thường lệ.

Chúng tôi tìm kiếm và phát hiện ra một vài Kobold mà tôi có thể nhận thêm kỹ năng mới từ chúng.

Chúng có 6 tên, đây là nhóm lớn nhất chúng tôi từng gặp cho đến bây giờ, nhưng với chúng tôi bây giờ nghiền nát chúng dễ như trở bàn tay. Chúng thiêng về số lượng, chúng tôi thiêng về chất lượng của cả kỹ năng đặc biệt lẫn trang bị.

Chúng tôi quyết định liều mạng với chúng. Gobumi-chan trang bị một cái nỏ và một cây cung ngắn, nhắm vào một tên và chuẩn bị bóp cò, nhưng sau đó nó được đưa về phía sau tảng đá.

Một con Kobold với tầm vóc nhỏ, trên đầu nó trông như một con Kỳ Lân 3 Sừng với ba sừng mọc trên đỉnh đầu, và một cây trượng gỗ vừa cong vừa cuộn tròn như vỏ ốc trên tay, nó tiến tới nhóm trong khi lăm bắm gì đó.

Học kỹ năng [Điều khiển nước].

Học kỹ năng [Kháng thủy].

Học kỹ năng [Điều khiển điện].

Học kỹ năng [Kháng lôi].

Học kỹ năng [Kháng hỏa].

Học kỹ năng [Vận Mana]. (Vận nội lực)

Vâng, chúng là những kỹ năng tốt, bằng việc luyện tập cuối cùng tôi cũng có thể sử dụng phép thuật.

Sau đó, chúng tôi gặp Lừng Lưng Giáp và Rắn Đêm trên đường về. Chúng chủ yếu bị giết bởi Gobue-chan để đạt kinh nghiệm và sau đó là ăn sạch sẽ.

Học kỹ năng [Sức chịu đựng].

Học kỹ năng [Kháng mắt quỷ].

Với điều này trông có vẻ như tôi đã học toàn bộ kỹ năng của Lừng Lưng Giáp và Rắn Đêm. Tốt, dù sao thì nó vẫn là một thực phẩm ngon lành.

Sau đó, màn đêm buông xuống và tôi đi tập luyện một mình.

Lần đầu thật khó nhưng sau một giờ tôi đã tìm ra bí quyết; mặc dù nó cần một chút thời gian để kích hoạt (vận nội lực). Tôi đã có thể làm việc đó không chút khó khăn.

May thay một con Slime Xanh quyết định tấn công tôi với sự che chở của màn đêm, và nhìn thấy nó như một mục tiêu thực hành khá tốt, tôi quyết định sẽ chăm sóc nó cẩn thận. Tôi tạo ra một cây thương bằng phép thuật và bắn nó vào con Slime Xanh, giết nó trong vòng một nốt nhạc với sức mạnh đáng sợ.

Tôi nhặt cái lõi đang lăn và ăn nó.

Học kỹ năng [Điều khiển chất lỏng cơ thể].

Và với nó tôi nhận một kỹ năng.

Yeah, bây giờ tôi có thể biến mồ hôi thành axit mà tôi có thể điều khiển nó, điều này thật hữu dụng và làm tôi khá thỏa mãn. Tuy nhiên, sự thật là trang bị của tôi không bị ăn mòn khi dùng kỹ năng đó, lại thêm một bí ẩn ở thế giới này.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 23

Ngày 23

Hôm nay trời mưa. Vì thế mà chúng tôi không ra ngoài và tổ chức một buổi tiệc trong hang động.

Tôi không biết khi nào điều này diễn ra nhưng lũ Goblin trong thế hệ của tôi đã bắt đầu hoạt động theo nhóm được dẫn dắt bởi tôi, và cái được gọi là tiệc tùng thực sự ra là một giải đấu giữa các Goblin để quyết định thứ hạng trong nhóm.

Kết quả thì chính xác như những gì bạn đoán được.

Đứng đầu vẫn là tôi, kế đến là Gobukichi-kun, theo sau là Gobumi-chan và Gobue-chan.

Sau sự kiện đó, thứ hạng đã được xác lập, chúng tôi là nhóm dạy dỗ. Vì những cấp trên phải có trách nhiệm dạy, còn những cấp dưới phải tuân thủ nghiêm ngặt các mệnh lệnh của cấp trên. Sau đó chúng tôi quyết định thêm vài nguyên tắc nữa.

Với những điều như thế, mệnh lệnh sẽ được truyền hiệu quả hơn. Trong khi đó, dường như là tôi đang dùng thứ hạng trong quân đội.

Ở trên đỉnh là tôi cấp đại tá, Gobukichi-kun cấp trung tá, Gobumi-chan cấp thiếu tá, Gobue-chan cấp đại úy, sau đó là một khoảng cách rất lớn đến trung sĩ, để phù hợp cho sự cách biệt về sức mạnh, quyền lực. Vâng, nó phù hợp với số lượng còn ít của nhóm chúng tôi.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 24

Ngày 24

Hôm nay sau buổi tập luyện sáng sớm, bốn chúng tôi, Hobgoblin và Goblin, lại đi săn.

Và thứ đầu tiên chúng tôi bắt gặp là một con nhện đen có vài sợi vàng dài 70cm. Tôi quyết định cho nó cái tên tạm thời là "Nhện Quỷ".

Vì nó làm một cái mạng nhện trông như cái tổ, nên tôi đốt nó cháy rụi với kỹ năng [Điều khiển lửa].

Tôi gặp một chút rắc rối vì ngọn lửa lan rộng và có thể gây cháy rừng.

Nếu nó trở thành một cuộc đại hỏa hoạn thì chúng tôi chết chắc.

Học kỹ năng [Tạo tơ nhện].

Và do đó, tôi học được cách tiết ra tơ nhện từ các ngón tay--không đợi đã.

Vì tôi là Goblin nên đó là tơ Goblin? Dù sao thì theo ý muốn của tôi, nó được bắn ra từ các đầu ngón tay.

Nhìn tơ bắn mạnh ra khỏi tay tôi với một âm thanh "buryuryuryuryuryu", nghe thật kỳ quái nhưng không nghi ngờ gì nữa kỹ năng này cực kỳ hữu dụng.

Không may là với tôi bây giờ thì không thể làm việc này khéo léo được. Kỹ năng điều khiển tơ như một con nhện là bất khả thi. Điều tốt nhất tôi có thể làm chỉ là khóa mục tiêu lại.

Nếu tôi có một động tác phức tạp nào, nó sẽ rối tung lên và tôi bị kẹt trong cái mạng nhện. Vâng, so với việc may vá thì quay tơ là một đẳng cấp riêng của nó.

Vì vậy, để dễ dàng hơn trong việc điều khiển tơ, tôi quyết định tìm thêm nhiều con Nhện Quý.

Sau một lúc thì tôi tìm được vài con và lần này tôi thử dùng điện để giết chúng trước khi ăn. Kết quả là ba con chết mà không kịp ngáp.

Học kỹ năng [Nghệ thuật tạo tơ].

Với kỹ năng này tôi có thể tạo tơ khéo léo hơn. Tơ cũng bền hơn và chắc hơn, vì vậy mà tôi nghĩ ngay đến việc tạo ra quần áo và vài món tương tự. Ngoài ra, mai của Nhện Quý cũng rất cứng, vì vậy tôi quyết định dùng nó để làm vài bộ giáp tiếp theo.

Sau đó, trong lúc đi bộ, chúng tôi thấy con Orc đầu tiên sau một khoảng thời gian dài không gặp.

Chúng tôi tìm ra nó gần nơi gặp con Orc lần cuối trước đó. Thật trùng hợp.

Vì nơi này cũng xa hang động nên chúng tôi cũng không khám phá khu vực này nhiều. Và tôi tự trách bản thân mình sao không tới đây sớm hơn chứ.

Hơn nữa, tôi nghĩ con Orc cầm kích kia, với thân hình chuẩn men, chắc là Boss của nhóm Orc rồi, con Orc lãnh đạo, à nhầm lãnh đạo.

Tuy nhiên, tôi quyết định không đề chúng ra giết rồi... cướp, mà để thu thập thêm thông tin về chúng, nên chúng tôi theo dõi chúng đến một ngọn núi suốt cả tiếng đồng hồ cho đến khi chúng tôi phát hiện ra cơ sở của lũ Orc, một cái hầm mỏ.

Tôi thấy hàng tá con Orc với cái cuốc, và âm thanh chúng đào bới có thể nghe từ chỗ chúng tôi đang trốn.

Cho đến bây giờ, tôi vẫn hài lòng với việc đến ngọn núi này. Nếu chúng tôi tấn công chúng, chết là cái chắc, chúng quá đông và quá hôi.

Chiến thắng thật sự là nếu bốn đứa tôi có thể lén trốn đi với những thông tin và những điều vừa khám phá được.

Ít nhất thì đó là những gì tôi nghĩ, nhưng sau đó tôi phát hiện ra ba con Orc leo xuống núi.

Ngay cả khi chúng có la lối để báo động, thì lũ Orc kia cũng ở quá xa, và sẽ mất một khoảng thời gian đáng kể để tiếp viện, nên chúng tôi quyết định xử bọn này nhanh gọn.

Trốn trong bụi cây, chúng tôi đợi cho đến khi chúng vào tầm bắn.

Gobumi và Gobue mỗi đứa tiễn một em Orc lên trời bằng cái nỏ của họ. Con cuối cùng đã bị làm choáng bởi sét của tôi, sau đó tôi bước lên người và cắt cổ nó.

Để vận chuyển mấy cái xác, tôi và Gobukichi mỗi đứa một con, trong khi Gobumi và Gobue lo con còn lại, cho đến khi chúng tôi đến nơi an toàn, nơi mà chúng tôi nhàn nhã ăn thịt Orc.

Học kỹ năng [Mùi hôi].

Đệch, rõ ràng là tôi không cần cái kỹ năng này, [Mùi hôi] hả, bớt giỡn nha? Vâng tôi biết là lũ Orc này có mùi đặc biệt mà. Nhưng vì thịt Orc rất tươi và ngon, nên chúng tôi chấp nhận cái mùi đó. Hơn nữa, biết đâu bất ngờ đây lại là một kỹ năng hữu dụng thì sao, tôi sẽ sớm khám phá ra cách dùng kỹ năng này.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 25

Ngày 25

Cuối cùng thì cũng hoàn thành buổi luyện tập buổi sáng, vài đứa xem đây là một khoảng thời gian khó khăn. Nhưng cho đến nay những đứa (đã tham gia luyện tập với tôi) không còn bị giết khi đi săn nữa, mặc dù cũng có vài đứa bị thương. Trong trường hợp này, tôi cảm thấy nhẹ nhõm khi biết rằng khóa huấn luyện đào tạo của tôi không bị lãng phí.

Sau đó chúng tôi đi săn, và trong khi săn những con như Rắn Đêm, Lừng Lừng Giáp và Nhện Quỷ, chúng tôi tìm ra con mới mới mà chắc chắn là sở hữu năng lực cá nhân tốt hơn Nhện Quỷ.

Chúng là một bầy sói, với bộ lông đen và nhìn như được làm từ kim loại. Thôi không rắc rối, tôi gọi nó là "Sói Đen" (tên tạm thời), và trong lúc này tôi quyết định lặng lẽ quan sát chúng.

Có vẻ như chúng hơi đông tậ 16 con Sói Đen, chúng đang dắm chìm trong thịt, ăn con mồi của chúng. May mắn là chúng tôi đứng dưới gió, nên chúng không nhận ra mùi của chúng tôi, chỉ cần một sự thay đổi nhẹ là chúng tôi sẽ kết thúc cuộc đời như con Kobold đang bị lũ Sói Đen xơi tái.

Chúng quá đông, đông gấp 4 lần chúng tôi, và trên hết là con Sói Đen Đầu Đàn (boss/leader) dường như vô cùng nguy hiểm. Nó lớn hơn đáng kể so với những con Sói Đen còn lại.

Nếu chúng tôi tấn công trực diện, có lẽ chúng tôi sẽ hứng chịu tổn thất nặng nề. Bởi vì chúng có số lượng vượt trội, lợi thế thuộc về chúng. Nhưng ngay cả khi đó là sự thật, tình thế vẫn có thể bị xoay chuyển nếu có một cuộc tấn công bất ngờ.

Gobumi-chan gắn tên vào nỏ, bắn xuyên qua mình của con sói đầu đàn trong sự bàng hoàng của nó, trong lúc nó gặm xương Kobold. Cùng lúc đó, một mũi tên khác từ Gobue-chan bay xuyên qua cổ của con sói ở gần đó.

Con Sói Đen đầu đàn sẽ không chết ngay lập tức chỉ với một mũi tên bình thường xuyên qua cơ thể, nhưng tiếc thay đầu mũi tên đã tẩm nọc độc của tôi, chỉ sau vài giây con sói loạng choạng, té xuống, co giật và sùi bọt mép.

Dù vậy con Sói Đen Đầu Đàn vẫn rất lì nó không chịu chết ngay, nó cố bám chặt lấy sự sống rồi từ từ ra đi. Bên cạnh đó, vì không sở hữu khả năng kháng độc, con sói thường ăn một mũi tên qua cổ là đời nhanh chóng.

Nhờ vào điều này mà chúng tôi ngăn chặn được phản ứng nhanh lẹ trong việc phối hợp ăn ý của lũ sói. Cần một khoảng thời gian đáng kể để quyết định ai sẽ là thành viên hàng đầu trong bầy. Bạn có thể thấy sự hoảng sợ trong mắt chúng khi điều này bất ngờ xảy ra.

Tận dụng sự hoảng loạn này, Gobukichi-kun và tôi di chuyển đến gần và chém giết.

Mặc dù đây là lần đầu tiên kể từ sau khi hồi sinh tôi chiến đấu với sói, tôi chắc rằng có thể dễ dàng đối phó với chúng, miễn là nó không có bất kỳ khả năng nào đặc biệt. Tiếp cận một con sói với răng nanh sắc nhọn, nó lao vào tấn công tôi với trạng thái mạnh nhất của nó, "Cắn" (Bite), theo phản ứng, tôi hướng cây Estoc tẩm đầy nọc độc vào miệng nó. Với cú va chạm mạnh từ hai phía kết hợp lại, tôi dễ dàng xé nát thịt, đâm qua xương và phá hủy não của con sói.

Tôi chọn được một con đang cố trốn thoát, vì thế tôi bắn ra một nhát chém mạnh kết hợp giữa điện và nước vào đôi chân của nó.

Gobukichi-kun dùng cây rìu chiến nhưng không thể chặt qua bộ lông dày và cứng của lũ Sói Đen, dù vậy đòn tấn công của nó đủ làm cho xương sườn và cột sống vỡ tan nát, và sử dụng đà chạy để đập nát cổ của con Sói Đen đâm đầu vào khiên của nó.

Ở giữa trận chiến, số lượng sói giảm liên tục nhờ vào tài bắn tỉa của Gobumi-chan và Gobue-chan.

Sau khi đàn Sói Đen mất tinh thần chiến đấu đồng đội, vốn là vũ khí lớn nhất của chúng, và những cú đớp nát xương của chúng bị vô hiệu hóa. Chẳng một con sói nào được tha mạng.

Cuộc chiến cuối cùng cũng xong, ba đứa tôi bắt đầu công việc cắt xẻ những con sói. Lông sói, sẽ được dùng sau, được giữ ở tình trạng tốt nhất, cả về chức năng và độ thẩm mỹ. Hiển nhiên là Gobukichi-kun bị loại khỏi việc mổ xẻ này vì nó quá vụng về, thật điên rồ khi giao cho nó việc này.

Vì thế, tôi để nó giữ nhiệm vụ canh gác. Do có kỹ năng [Cảm ứng chuyển động], nhờ Gobukichi-kun canh chừng cũng không cần thiết lắm. Tuy nhiên, trong thế giới này nơi mà người ta phải liên tục tham gia vào các cuộc chiến đẫm máu, đầy bạo lực, thì kinh nghiệm của việc canh gác là rất quan trọng, đặc biệt là cho sự sống của kẻ đó.

Gobumi-chan và Gobue-chan cắt được rất nhiều mà không gặp chút khó khăn nào, họ dường như đã đạt được kỹ năng [Tháo dỡ]; vì vậy mà các ngón tay trở nên khéo léo hơn.

Sau đó chúng tôi thu thập lông và thịt, bốn con cho mỗi đứa.

Học kỹ năng [Lãnh đạo bầy đàn].

Học kỹ năng [Thành thạo săn bắn bầy đàn].

Học kỹ năng [Da thép].

Đúng như tôi đoán, con Sói Đen Đầu Đen này có khả năng vượt trội hơn hẳn, thích đáng với năng lực của nó.

[Lãnh đạo bầy đàn] và [Thành thạo săn bắn bầy đàn] là kỹ năng tuyệt vời để cộng thêm sức mạnh cho đội nhóm.

[Lãnh đạo bầy đàn] cho phép tôi xác định cá nhân nào có thể đóng góp nhiều nhất trong công việc và cung cấp cho cá nhân đó hướng dẫn. Nó giúp tăng cường kỹ năng của nhóm như là một thể thống nhất.

[Thành thạo săn bắn bầy đàn] tất cả các đồng đội sẽ di chuyển một cách hiệu quả tuân theo mệnh lệnh của tôi như thể là tôi đã lặp đi lặp lại chúng cho mỗi thành viên riêng lẻ.

[Da thép] là kỹ năng tăng phòng thủ của giáp lông và da thêm vào là tăng cường sức phòng thủ cho da và tóc của tôi. Nó chắc là sẽ không đau để tăng khả năng phòng thủ theo ý muốn của tôi, tôi chắc chắn là nó sẽ hữu dụng trong tương lai.

Tôi sẵn thêm vài con Nhện Quỷ và Slime Xanh trước khi quay về. Sau đó ăn tối và đi ngủ.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 26

Gobue Tiến Hóa Lần Thứ Nhất

Khi trời sáng, Gobue-chan đã Tiến hóa thành Hobgoblin. Để chúc mừng cô ấy, chúng tôi tặng cho cô ấy một món quà. Đây là một phụ kiện làm từ răng nanh.

Thông thường sau khi buổi tập luyện kết thúc, các Goblin sẽ phân tán ra đi săn.

Tuy nhiên, hôm nay, tất cả sẽ trải qua cuộc kiểm tra trang bị.

Các loại vũ khí cá nhân yếu và nhiều nhất mà lũ Goblin dùng là sừng Thỏ 1 Sừng, [Khiên Vô Giáp] và quần áo bình thường của chúng. Ở chỗ kiểm tra, chúng tôi chỉ đếm lấy số lượng, sau ba mươi phút trôi qua, tất cả cùng rời hang động. Lần này kế hoạch của tôi là tăng Level cho tất cả Goblin và tăng số lượng kỹ năng của tôi. Vì vậy, tôi ra lệnh một cuộc tấn công bất ngờ vào cơ sở khai thác mỏ của lũ Orc. Mặc dù không có thù hằn gì với lũ Orc, chúng tôi chỉ đơn giản muốn tồn tại.

Vì thế chúng tôi tấn công, chém giết và cắn xé thịt chúng.

Và bây giờ, tôi sẽ công bố kết quả. Quân của tôi chỉ bị thương nhẹ và không có ai tử trận. Còn với cơ sở khai thác mỏ của lũ Orc, chúng chết sạch, kể cả con Boss Orc và binh lính của hắn. Lý do chính cho kết quả như vậy là những buổi luyện tập chúng tôi trải qua, luôn tập trung vào không chỉ là tấn công mà còn cả phòng thủ. Để được như vậy tôi luôn phải nghiêm

khắc, quyết đoán và không ngừng tra tấn lũ Goblin trong các trận đấu tập. Đó là lý do tại sao sức mạnh phòng thủ của chúng rất cao. Mặc dù, nguyên nhân chính vẫn là phần lớn tiềm năng chiến đấu của Boss Orc đã bị khóa lại bởi tơ Goblin của tôi và bị thọc tiết đến chết vì mất máu.

Cái gì? Hèn nhát sao? Tôi không đồng ý, trong thế giới tự nhiên này hành vi như vậy chả là gì cả. Vì khi bạn chết là hết, không quan tâm bạn hành động hèn nhát ra sao, kẻ còn sống sót cuối cùng mới là kẻ chiến thắng.

Thắng làm vua thua làm giặc.

Để luôn là người chiến thắng, tôi phải có cái đầu lạnh và một trái tim cứng rắn.

Sau khi cuộc chiến kết thúc, chúng tôi nghiền nát thảo dược như [Cỏ Thảo Dược] chúng tôi mang theo, bọc vào vải cho vào nước, và đặt chúng vào vết thương. Đó là cách chữa trị đơn giản nhưng hiệu quả đáng kinh ngạc.

Đối với những đứa có vết thương đe dọa đến tính mạng, với [Nghề-Giáo sĩ] tôi tiến hành sử dụng các kỹ năng ban phước lành cứu chữa vết thương của chúng.

Tôi nghĩ việc luyện tập phép thuật đã trở nên hữu ích, vì tôi đã thử rất nhiều cách cho đến khi nó hoạt động.

Dù cho cánh tay có bị bầm nhỏ, nếu kỹ năng chữa trị của tôi được dùng nó sẽ mất một chút thời gian nhưng việc kết dính lại là có thể, trong một khoảng thời gian bạn sẽ có cảm giác đau đớn khó chịu, nhưng so với việc bị mất cánh tay thì đây chẳng là gì. Di chuyển cánh tay dường như có thể sau khi hồi phục. Tôi phải nói là kỹ năng chữa trị thật tuyệt vời.

Tôi vô cùng biết ơn kỹ năng này.

Hướng tới người phụ nữ từng là [Giáo sĩ], tôi chân thành cảm tạ sự hy sinh của cô ấy. Vì nếu không có kỹ năng này, số lượng của chúng tôi sẽ giảm đáng kể. Có lúc tôi đã chẳng quan tâm đến bao nhiêu đứa tụi nó chết, nhưng sau khi đào tạo chúng trong một khoảng thời gian dài, tôi bắt đầu xem chúng như cấp dưới xem chúng như thuộc hạ của mình (lúc trước là xem như tốt thí).

Vì vậy, nếu chúng cần sự giúp đỡ, tôi cũng sẵn lòng hỗ trợ chúng. Trong khi nghĩ về những cô gái đã chết, tôi cũng dành cho họ một lời cầu nguyện.

Trong khi tiến hành việc điều trị, Gobukichi-kun cùng với các Goblin không bị thương chạy đi thu thập lũ Orc và trang bị của chúng. Sau khi việc điều trị kết thúc, ngay lập tức tôi tiến hành bước tiếp theo của kế hoạch.

Dường như là cây kích của con Boss Orc được gia cố bằng vật liệu có ma thuật, vì vậy mà các cạnh của nó cực kỳ sắc bén. Kích thước nó cũng vừa phải, nên tôi quyết định chọn nó làm vũ khí mới cho tôi. Kiếm cũng tốt, nhưng tôi quen dùng vũ khí dài hơn. Có rất nhiều vũ khí khác và mỗi đứa sẽ nhận một vũ khí mới tốt hơn. Goblin có thứ hạng thấp nhất chuyên việc dùng sừng thỏ sang dùng kiếm ngắn, đây quả là một sự khác biệt đáng kể.

Và trên tất cả, còn có một số lượng lớn Hỏa Hồn Thạch, Lôi Hồn Thạch, còn có cả Phong Hồn Thạch và Địa Hồn Thạch mà tôi vẫn chưa ăn. Và trong cơ sở khai thác mỏ này vẫn còn nhiều điều cần khám phá.

Sau đó chúng tôi nhanh chóng lột sạch tài sản của lũ Orc, chúng tôi tụ tập lại để ăn thịt ngon. Để công bằng, chúng tôi quyết định phân chia thức ăn theo thứ hạng trong giải đấu, ai ở hạng cao sẽ được nhiều thức ăn hơn. Boss Orc và Orc Mage, vv những con có tiềm lực chiến đấu rất mạnh tất nhiên sẽ kết thúc cuộc đời trong bụng của tôi.

Học kỹ năng [Kêu gọi tập hợp].

Học kỹ năng [Cải thiện tiêu hóa].

Học kỹ năng [Thành thạo kích thuật]. (giống thành thạo kiếm thuật vậy đó!)

Trong khi mấy đứa Goblin vui vẻ với thịt Orc BBQ, một mình tôi ăn Hỏa, Lôi, Thủy, Địa, Phong Hồn Thạch như món tráng miệng.

Học kỹ năng [Điều khiển gió].

Học kỹ năng [Kháng phong].

Học kỹ năng [Điều khiển đất].

Học kỹ năng [Kháng địa].

Nhưng quan trọng hơn, thịt Orc BBQ thật thỏa mãn.

Thịt Orc tươi với hương vị và kết cấu đặc biệt, nó dường như là một loại thịt lợn cao cấp, cái vượt trội hơn là chất lượng của nó. Càng ăn càng thèm.

Mặc dù vậy tôi nhớ cơm và rượu, đặc biệt là rượu. Tôi nhớ nó rất nhiều, và gần như không thể chịu nổi nếu thiếu nó. Khi tôi nghĩ về việc chưa đụng đến một giọt rượu nào từ khi hồi sinh, tôi nhớ trên con đường mang rượu về nhà và bị đâm bởi Aoi. Tôi tự hỏi rằng chuyện gì xảy ra với số rượu đó...

Thánh cuồng rượu là đây.

Và như thế tôi mong muốn nhiều hơn về rượu. Và sau đó, khi trời tối, chúng tôi trở về hang động và lăn ra ngủ.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 27

Ngày 27

Ngày tiếp theo, chúng tôi đang luyện tập ở lô đất trống ngoài cửa hang như thường ngày, thì có một đám Goblin xa lạ đến.

Mặc dù chúng trông thật bẩn thỉu, nhưng tôi thấy 3/4 trong số chúng mang theo một cây kiếm ngắn sứt mẻ hoặc rìu chiến, trông cũng dùng được, treo ở thắt lưng. Chúng cũng mặc giáp da nhuộm đầy máu trên bộ giáp lưới bẩn thỉu. Có đến tận 3 Hobgoblin trong số chúng.

Liệu đây có phải là cuộc chiến sinh tồn nổ ra trong hai ngày liên tiếp không? Tôi có một sự phấn khích không hề nhẹ, nhưng đó dường như là thể hệ cha mẹ chúng tôi, những người đã rời hang đi viễn chinh.

Goblin già đang xem chúng tôi tập luyện, ngăn cản cái ý định gây chiến của tôi, và tách hai nhóm ra.

Ờ tôi hiểu mà, họ không phải kẻ thù. Tôi nhận ra rằng tôi phải đi chào họ thật lễ phép.

"Tốt hơn là nên đi chào họ thôi."

Ngoài ra trốn sau bóng lũ Goblin, rõ ràng là đám cấp dưới, đang mang những cái ba lô lớn--có thể là chứa rất nhiều hoa quả cho cuộc viễn chinh lần này-- là năm cô gái loài người bị trói và buộc miệng lại để khỏi chống cự và bị mang đi bởi lũ Goblin cấp dưới.

Đánh giá theo quần áo thì bốn cô là người bình thường, người cuối cùng mặc một chiến giáp da có lẽ là nhà thám hiểm.

Chỉ có cô gái trông như nhà thám hiểm là bị trầy nhẹ, chắc do bị đánh, và quần áo của họ vẫn bình thường như vậy có lẽ họ vẫn chưa bị làm nhục. Tuy nhiên đó chỉ là vấn đề thời gian thôi. Chúng tôi không dám nhìn vào cái đang thay đổi hình dạng của Goblin già và cũng như tên Hobgoblin đang nói chuyện với ông ta.

Bất kỳ ai cũng có thể biết được những gì họ đang nói, ngay cả khi họ không muốn.

Tôi không có chút do dự nào trong việc giết và ăn kẻ khác, nhưng ép buộc người khác lại không phải là điều tôi thích. Tất nhiên là tôi hiểu bản năng sinh tồn của loài vật là duy trì nòi giống, nhưng để quyết định xem điều đó đúng hay sai lại là một vấn đề khác.

Tôi cũng vậy, khi làm việc ở những nơi nguy hiểm, vui vẻ một chút với nữ đồng nghiệp cũng chỉ để giảm căng thẳng, nhưng trong tình huống đó phải có sự đồng thuận của hai bên. (Các thanh niên nghe rõ chưa?)

Bị ép buộc như vậy làm tôi phát ốm. Đẹp trai thì mới có nhiều người yêu... à nhầm những người dễ thương nên được yêu quý, cái đẹp nên được tôn trọng... phải không?

Vì Goblin quá yếu so với con người, nên số lượng là cần thiết. Sau một cuộc chiến vất vả nếu số lượng giảm xuống thì Level sẽ tăng lên để lấp đầy phần giảm bớt.

Tuy nhiên, trông tôi có đang quan tâm điều đó không? Nó chẳng thay đổi nhiều về cách suy nghĩ của tôi từ khi tôi hồi sinh.

Với suy nghĩ như vậy, tôi sẽ cứu họ.

Đạo đức giả ư? Vâng, nhưng sẽ chẳng sao cả vì sẽ vô nhân tính hơn nếu không làm gì.

Tên Hobgoblin thủ lĩnh đang nói chuyện với Goblin già sau khi tôi hỏi hẳn để những cô gái cho tôi có được không.

Tôi không hiểu tại sao, nhưng Goblin già nhìn tôi bằng khuôn mặt quái lạ, tôi bỏ qua điều đó.

Tên Hobgoblin thủ lĩnh cũng nhìn tôi bằng bộ mặt đó và nói "Mày vừa nói gì thế?", nhưng tôi vẫn lặp lại để hẳn thông.

Điều quan trọng là phải thảo luận mọi vấn đề trước. Không quan tâm là bạn không ưu gì đối phương, bạn nên bắt đầu bằng việc thảo luận vấn đề của bạn. Bất kỳ sự thù địch nào cũng nên đặt sang một bên nếu được. Tôi thuyết phục hẳn ta một cách kiên nhẫn nhưng tên Hobgoblin thủ lĩnh không sẵn sàng lắng nghe. Đó chưa phải là tất cả, hẳn trở nên điên loạn khi tôi ngoan cố yêu cầu hẳn.

Tôi tiếp tục ráng thuyết phục tên thủ lĩnh, nhưng nhanh chóng nhận ra rằng điều đó thật phí thời gian và dừng việc đó trước khi lũ Goblin cấp dưới nổi điên lên.

Tên Hobgoblin thủ lĩnh rút kiếm ra và vung vẩy trước cổ họng tôi một cách chế giễu. Khi tôi rút kiếm ra, phía sau tôi Gobukichi cũng làm như vậy, cầm chắc vũ khí và chờ đợi.

Tôi vẫn là tôi, và vì thế, thuyết phục là rắc rối. Và tôi sẽ giết hẳn? Không, tôi gạt thanh kiếm của tên thủ lĩnh ra và tra cây Estoc vào thắt lưng.

Thời điểm ấy, bầu không khí thay đổi một cách rõ ràng.

Goblin từ hai phía đều lộ rõ sự hung hăng cầm vũ khí trên tay, nếu một trong hai, tôi và tên thủ lĩnh có động thái gì, hiện trạng này sẽ bị phá vỡ. Tất

nhiên ai cũng sẽ cố gắng giết kẻ thù trước mặt. Lý do để không ai làm điều đó là vì chúng tôi đã tổ chức điều hành kỉ cương chặt chẽ bằng sức mạnh, nhưng cũng vì bản năng mách bảo rằng nếu cuộc chiến xảy ra ở đây, bên nào cũng sẽ nhận tổn thất nặng nề, bất kể là thắng hay thua.

Chúng có tổng số 28 mạng trong khi chúng tôi tới 39 mạng. Nếu nói về số lượng chúng tôi chiếm ưu thế hơn, tuy nhiên kinh nghiệm thực chiến và kinh nghiệm chiến đấu tập thể chúng vượt xa chúng tôi.

Thành thật mà nói thì tôi chẳng biết bên nào sẽ thắng nếu cuộc chiến nổ ra, và bắt đầu một cuộc chiến dưới điều kiện như vậy chắc chắn sẽ gây tổn thất lớn cho hai phía, vì điều đó mà tôi không hành động gì.

Hiển nhiên là đám Goblin già hơn chỉ biết đứng nhìn. Họ không làm gì và dường như hứng thú với những việc sắp diễn ra nên rất tập trung quan sát.

Một khoảng thời gian ngắn chúng tôi nhìn nhau trừng trừng, nhưng vì tôi nghĩ hành động như vậy sẽ rắc rối hơn và nó không đáng, tôi điều chỉnh lại bản thân để có thể bất ngờ tấn công bằng tư thế cong về trước.

Cầm chắc cây Estoc đầy mãnh lực, tôi chĩa đỉnh thanh kiếm thẳng về phía tim tên Hobgoblin thủ lĩnh.

Chân tôi uốn cong để chuẩn bị đẩy người chạm đến điểm tôi đâm xuyên qua tên Hobgoblin khi---

---Cũng vào lúc đó, một giọng nói vang lên. Mọi người theo bản năng ngừng chuyển động và quay về phía phát ra tiếng nói.

Chủ nhân của giọng nói đó là một Hobgoblin trong ba tên phía bên kia.

Đó là Hobgoblin duy nhất biết dùng phép thuật, trừ tôi, đánh giá theo vẻ ngoài thì đó là nữ và đang cầm một cây trượng. Nói điều tương tự như vầy:

"Đừng kéo chúng tôi vào cuộc chiến cá nhân", "Thủ lĩnh là người mạnh nhất sẽ quyết định mọi chính sách của tập thể". Dường như vì là một Mage nên cô ấy thông minh hơn các cá thể khác, cô ấy có một phán quyết bình tĩnh trong một tình huống khá nguy cấp.

Không phải cô, người dùng phép thuật, mạnh hơn gã này sao? Nghe thế, tên thủ lĩnh giật mình miễn cưỡng lùi lại.

Do đó có thể kết luận rằng một cuộc chiến để xác định người giữ vị trí cao nhất trong "cộng đồng Goblin" sẽ được tổ chức.

Luật lệ rất đơn giản: cấm dùng vũ khí, cho phép giết chóc, cuộc chiến chỉ kết thúc khi có người bất tỉnh hoặc xin thua cuộc, đó quả là một điều luật man rợ.

Goblin già sẽ được làm trọng tài cho cuộc chiến. Đó là vị trí thích hợp vì Goblin già giữ quan điểm trung lập.

Ngoài ra, tôi cũng ngạc nhiên khi phát hiện ra lũ Goblin phía kia bắt đầu cá cược trong lúc chuẩn bị. Vậy là chúng có tâm hồn cờ bạc hả? Hơn nữa, tôi phải nói rằng tiền bạc và đồng đã được trao đổi.

Vâng, điều này rất phù hợp như một cuộc vui, giải trí lành mạnh.

Trong khi đó, các Goblin bên phía tôi thì ngồi ngay ngắn và cư xử lịch thiệp. Họ ngồi chỉ xem trận đấu sắp diễn ra. Vâng, thật không thể tin nổi.

Ở một mức độ nào đó, năm cô gái ấy lại được đem ra làm phần thưởng đang lo lắng không biết là chúng có làm gì bậy bạ không. Đó là vì tôi đã dọa họ một cách vô nghĩa, vâng, đây là cái cớ của họ. Chỉ biết chịu đựng cho đến bây giờ.

Sau đó, sự chuẩn bị cũng hoàn tất, trận đấu để tìm ra thủ lĩnh bắt đầu.

Một bên là chiến binh đã chiến đấu lâu năm mình đầy sẹo, có nhiều đũa theo vì thành tích của hắn.

Bên còn lại là tôi, người đã đào tạo kỹ lưỡng cả một thế hệ, và Tiến hóa trở thành một Hobgoblin phân loài đặc biệt.

Rõ ràng là hầu hết tiền cược đều cá vào hắn, nhưng điều đó không quan trọng với tôi, vì thế tôi lập tức lao vào tấn công.

Vâng, tôi chỉ nói kết quả, anh thắng chứ ai, hiển nhiên rồi.

Tôi ngán hắn di chuyển như một con ếch bị lườm bởi con rắn với kỹ năng [Mắt quý].

Đối thủ co rúm người khi nghe tiếng gầm của tôi khi tôi dùng kỹ năng [Gầm thét].

Tôi làm đối thủ hoảng loạn bằng việc dùng cả hai kỹ năng cùng một lúc và sau đó gói hắn lại như đòn bánh tét bằng tơ của tôi. Trong khi làm như vậy tôi đồng thời tiến lại gần, và không trật nhịp nào tôi treo ngược hắn như cái bao cát.

Goblin già muốn biết tơ của tôi là gì, nhưng nó chắc chắn là một phần cơ thể của tôi. Nó giống như nước bọt vậy, đi ra từ cơ thể của tôi, nên không thể coi nó là vũ khí được. Vì thế mà không gặp chút rắc rối nào. Vì nó không phải vũ khí, tôi không phạm luật, ngay cả khi tôi dùng tơ. Chúng tôi đã xem xét quyết định này và tôi trắng án.

Sau khi biến hắn thành bao cát tạm bợ, đây là lúc cho bạo lực lên ngôi. Tôi sẽ cố gắng nhẹ nhàng trong lúc này để không giết hắn, nhưng vì hắn là Hobgoblin sẽ khó hơn so với Goblin. Và rồi hắn thét lên: "Tôi mới là thủ lĩnh! Sao mày dám, thẳng mạo danh kia! Mày thật nhục nhã!?" cho thấy hắn chẳng có chút thiện cảm gì và cũng chẳng hiểu tình trạng của mình, vì vậy tôi sẽ mạnh tay một tí.

Vâng, không "gì" có thể cứu, "gì" ở đây như một hành động của Chúa. Đó là cái tôi quyết định gọi "gì".

Trước hết, để ngăn hẳn phun ra cái gì đó nhằm chán như "Tôi bỏ cuộc" tôi bịt miệng hẳn lại bằng tơ.

Sau đó, tôi luyện boxing với bao cát mới trong độ 30 phút, à chỉ 3 phút thôi, nhưng hẳn vẫn còn tỉnh táo, vì vậy tôi luyện thêm 10 phút nữa cho đến khi bao cát đổi màu và biết rên rỉ. Tôi đã không giết hẳn. Tiếp nữa, tôi luyện tiếp, đâm đá liên tục trong 10 phút cho đến khi mỏi tay.

Đây là kết quả của việc luyện tập thường ngày. Sau đó tôi dừng lại vì bao cát không còn rên mà xiêu luôn rồi. Nhận xét khi chạm vào người hẳn, tất cả đã thành "cát" thật rồi, xương thì vỡ vụn và nội tạng bị rách tứ tung. Nếu tôi để hẳn như vậy, chết là cái chắc.

Vì thế tôi làm một ít cỏ và thảo dược, "Cỏ thuốc" và một số côn trùng trộn chung với nước sạch, cái này chỉ để phòng thôi. Tôi cố ép hẳn uống pô sồn nhà làm (home-made healing potion) rất hiệu quả, dù chỉ uống một xíu. Tôi cắt tơ và cho hẳn lăn ra ngủ.

Không có bất kỳ khả năng phục hồi nào, đây là lúc tôi chứng tỏ tính khả thi của việc chữa các vết cắt nhỏ, và cho rằng, bên trong hẳn không ít cũng nhiều sẽ khỏe hơn trước sáng mai. Tôi thật sự chẳng còn tỉnh táo chút nào.

Sau khi hoàn thành công việc, tôi dần lấy lại nhận thức và biết rằng những đứa còn lại đã vây quanh tôi, thể hiện cảm xúc rằng như chúng vừa đạt được một cái gì đó.

Trong khi mấy đứa Goblin phe tôi dường như đỡ hơn những đứa kia, nhưng có một sợ hãi trong mắt chúng. Sau đó, chúng vô cùng hoảng sợ cố gắng chạy xa tôi đang đến, đau lòng thiệt chứ...

Ể? Gì vậy, Gobumi-chan? Họ hoàn toàn không thể hiểu được tư của tôi, và rằng thảm kịch đã xảy ra với tôi vì đã làm một bộ mặt đáng sợ? Nhưng đó không phải là bộ mặt thật của tôi?

À, chỉ có mình tôi nghĩ như vậy hử???

Nhưng đó không phải vấn đề gì to tát phải không Gobukichi-kun? Không... Đừng như vậy chứ...

Thậm chí cả Gobue-chan...? Được rồi, được rồi nếu vậy cũng tốt, tôi không còn đồng minh nữa.

Sau khi buông một tiếng thở dài... tôi hỏi xem có ai muốn thách đấu nữa không. Làm như vậy để vị trí của tôi được củng cố, làm vậy để giảm khả năng có bất kỳ rắc rối nào xảy ra.

Và cuối cùng, vì không còn đối thủ, tôi chính thức trở thành nhà lãnh đạo mới của "cộng đồng Goblin", yeah!

Sau đó, tôi tuyên bố nghiêm cấm chạm vào các cô gái loài người và nhiều chi tiết hơn về các nguyên tắc được đưa ra cho tương lai phía trước sau đó đuổi khéo hết cả đám.

Ngoài ra, còn có những người được gọi là [Anh hùng], đó là sự cải tiến [Nghề] đến mức tốt hơn nữa. Đừng cười, vì trong có vẻ, con người với [Nghề-Anh hùng] tồn tại đấy.

Để cho dễ hiểu, sự [Tiến hóa] của quái vật bị ảnh hưởng bởi đặc điểm cá thể, và có thể tăng đáng kể tiềm năng của nó tất cả cùng một lúc, trong khi đó sự [Thăng chức] của con người phát triển chậm hơn so với quái vật, nhưng ai rồi cũng sẽ mạnh lên nếu kiên trì dành nhiều thời gian cho nó.

Nó giống như: hoặc là tăng nhiều Level trong một bước nhảy vọt, hoặc là từ từ nhưng chắc chắn lên một Level tại một thời điểm. Hoặc là khác

nhau về chất hoặc là khác nhau về lượng. Nhân tiện thì điều này được xác nhận bởi Goblin già.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 28

Ngày 28

Có lẽ họ đã khóc, mệt mỏi, và ngủ thiếp đi, nhưng cô ấy đã ít nhiều gì hồi phục, có lẽ khả năng phục hồi của cô ấy tương đối nhanh, nhưng khi tôi đến kiểm tra các cô gái lúc sáng, Tóc đỏ đang vui vẻ chào tôi.

Bốn người kia dường như còn sợ tôi, nhưng không thể ngăn được điều đó. Cần thời gian để họ thấu hiểu tôi. Trong những hàng hóa bị đánh cắp có một bộ đồ nấu ăn, tôi dùng chúng để nấu món thịt hầm cho họ.

Vâng, một bữa ăn theo kiểu loài người văn minh của tôi khiến tôi vô cùng sung sướng. Không tự sướng chứ món đó ngon lắm đấy.

Ăn uống là một việc cần thiết để chữa lành các vết thương, hồi phục sức khỏe và món ăn càng ngon càng có tác dụng chữa lành tâm hồn, nó như một loại dược liệu. Khi ăn, tôi thấy các cô gái bình tĩnh trở lại và không còn đề cao cảnh giác nữa. Tôi bắt đầu lắng nghe các câu chuyện của họ. Nếu có một cái gì đó để tôi làm cho các cô gái này, thì tôi tìm hiểu để làm sao có thể giúp được họ, và cái tôi nghĩ ra là lắng nghe câu chuyện của họ.

Nhân tiện thì tôi cũng quên đề cập, trừ Tóc đỏ ra thì bốn cô còn lại là chủ của những người có [Nghề-Tiểu thương nhân].

Trong bầu không khí êm dịu và thoải mái, tôi biết được rằng một trong số họ là [Nhà thẩm định], cũng như [Thợ rèn], có thể dễ dàng làm ra những

lưỡi dao sắc bén cho trường hoặc đoản kiếm. Nếu tôi có thể sắp xếp những thiết bị tốt cho cô ấy, cô ấy hứa rằng sẽ rèn trang bị cho tôi.

Hai cô gái nhìn giống nhau hóa ra là hai chị em, và cả hai người họ nhận [Nghề-Thợ may và Đầu bếp], vì vậy tôi sẽ sắp xếp họ phụ trách nấu ăn và may mặc trong khoảng thời gian sắp tới. Theo dự kiến, thì tôi sẽ khoan để họ may quần áo cho lũ Goblin, chúng như kẻ thù của họ, vì vậy tôi chỉ để họ may quần áo cho bản thân.

Từ giờ về sau sẽ nấu ăn cho mọi người, tôi nói với họ như vậy.

Một cô gái có ánh mắt lạnh lùng và cực kỳ thông minh, cô ấy là [Giả kim thuật], vì vậy tôi nhờ cô ấy làm potion (bình hồi máu). Tôi cũng nên có người giám sát họ trong trường hợp thức ăn bị hạ độc, nếu nó xảy ra thì thật đáng sợ.

Tóc đỏ thì có thể lo việc đồng áng, nhưng nói thẳng ra thì cô ta khá vô dụng trong tình huống này, vì vậy từ giờ tôi sẽ chuyển cô ta vào tham gia khóa đào tạo để tăng sức mạnh. Phụ nữ có thể tự bảo vệ bản thân đặc biệt là trong tình trạng của họ.

Sau khi ăn, chúng tôi sẽ tiến hành tập luyện nếu như theo lịch trình bình thường, tuy nhiên hôm nay lại khác. Chúng tôi lấy tất cả các món đồ thuộc về mình và chuẩn bị chuyển khỏi hang này. Nếu bạn tự hỏi tại sao thì đây là câu trả lời, vì thế hệ lớn hơn về, cái hang quá nhỏ cho tất cả.

Từ trước tới giờ, hầu hết các Goblin mới được sinh ra sẽ chết một cách nhanh chóng, và nó chỉ thay đổi ở thế hệ của tôi. Vì thế mà chúng tôi di chuyển đến mỏ khai thác cũ của lũ Orc. Nếu chúng tôi di cư như vậy thì sẽ không phải lo về không gian sống, và quan trọng nhất, vì nó là một khu mỏ nên đã được tăng cường sức nâng nên không lo sụp hang, vì vậy quyết định thế này. Ngoài ra tôi cũng muốn thu nhập thêm nhiều Hồn Thạch hơn nữa.

Tôi gửi nhóm Gobukichi-kun dẫn mười đứa Goblin như đội đi tiên phong. Phần còn lại sẽ theo sau họ và tới sau một tiếng. Có nhiều lính mang nhiều ba lô nên chúng tôi phải đi ngay lập tức.

Hộ tống các cô gái loài người là Gobumi-chan và Gobue-chan và một vài đứa mà tôi tin tưởng về vấn đề này. Chuyển đi mất một giờ nhưng dường như cuối cùng chúng tôi cũng đến đích.

Dường như là bọn Orc lại đến định cư ở mỏ khai thác, tuy nhiên nhóm Gobukichi-kun đã diệt gọn chúng. Tôi lấy tim của chúng, và phần còn lại chia cho các thành viên nhóm đi tiên phong như một phần thưởng. Sau đó chúng tôi đặt đồ đạc vào trong hang.

Vì chúng tôi không có nhiều thứ trang trí, nơi cất giữ vũ khí và lương thực dễ dàng được quyết định, và tới chỗ ngủ theo thứ tự. Và tất nhiên là tôi cũng không quên chỗ vệ sinh cá nhân.

Khi tôi hoàn thành mọi thứ nói chung là vậy, tôi để phần còn lại cho những Goblin già lo, và bắt đầu chuẩn bị chỗ ở cho các cô gái. Thật may mắn khi có kỹ năng [Điều khiển đất] khiến cho việc này trở nên dễ dàng. Tôi nhanh chóng hoàn thành lò rèn cho cô Thợ rèn, bếp cho hai chị em, phòng chế dợc cho cô Giả kim thuật và cuối cùng là chỗ ngủ của họ. Đối với phòng ngủ của họ, tôi làm mấy cái giường đơn giản. Bằng cách dùng gỗ và dùng tơ để làm chần, nệm. Nó là cái gì đó trống rỗng nhưng khá thoải mái để ngủ.

Việc khai quật được Hồn Thạch dùng để cung cấp nước uống và ánh sáng nên ở đây chẳng có vấn đề gì cả. Với một tí sáng tạo tôi xoay sở làm ra một cái lò rèn để sản xuất các vật đơn giản. Do đó, chúng tôi giành cả ngày còn lại để tắm rửa, làm sạch hang và làm việc riêng tư. Thức ăn được chuẩn bị bởi hai chị em. Đúng như dự đoán những ai sở hữu [Nghề-Đầu bếp], nấu ăn cực kỳ ngon miệng.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 29

Ngày 29

Cuối cùng tôi cũng bắt đầu huấn luyện cho các Goblin già hơn. Bắt đầu với, để làm mẫu chúng tôi cho họ đứng xem, như việc chạy trên đường thẳng và tập đấu. Những Goblin đó khá ngạc nhiên với những gì họ thấy. Tôi thật sự bối rối khi mà họ ngạc nhiên về việc các Goblin khác nghe theo lệnh của tôi.

Sau đó tôi cho họ tập luôn, đầu tiên là bài tập đơn giản, tất cả tập trung thành hàng và chạy bền. Những đứa rớt lại phía sau có năng lực nhưng lại nhảy tung tung như chế giễu tôi, việc này đến từ lũ quỷ hạng trung sĩ.

Đó là những đứa cứng đầu và ngu ngốc nên tôi phải đánh, đánh nó thật đau cho nó nhớ, cùng với một đấm vào mặt và bẻ gãy tay nó. Sau đó nó hét lên và lăn lộn ăn vạ, tôi chữa tay hẵn và chúng tôi quay lại luyện tập.

Buổi luyện tập kéo dài bốn tiếng như thế cho đến khi tôi hoàn thành buổi tập đấu đơn. Tôi có một ý thức mạnh mẽ về kết quả này. Cuối cùng chẳng ai có thể di chuyển.

Trong khi Gobukichi-kun và bạn bè của nó đứng xem từ xa, chúng nói với nhau rằng: "À! Tôi biết chuyện này sẽ xảy ra mà." "Tôi cũng nghĩ như vậy đó." "Buổi luyện tập khắc nghiệt hơn khi anh ta trở nên như thế." Như dự đoán, sức chịu đựng của những Goblin già này hơn hẳn Gobukichi-kun và bạn của nó, vì thế họ hồi phục nhanh hơn và sau một khoảng thời gian theo ý mình tôi cho họ luyện tập tiếp. Chúng tôi không đi săn hôm nay, thay

vào đó chúng tôi dành thời gian để xếp hạng lũ Goblin già hơn này, quy định về quy tắc, luật lệ và vật dụng cũng như thế.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 30

Ngày 30

Trời mưa nặng hạt hôm nay. Dĩ nhiên là chúng tôi dè dặt việc ra ngoài.

Do đó, đây là thời điểm thích hợp để tổ chức một buổi tiệc quây cho đã để tìm ra thứ hạng trong tập thể này. Các phương pháp để xác định thứ hạng đã nhanh chóng được trình bày nên cũng thuận tiện. Bởi vì có sự khác biệt lớn giữa Hobgoblin và Goblin nên chúng tôi có hai cuộc thi riêng biệt để quyết định thứ hạng.

Kết quả, vâng, như bạn có thể gọi là giải quyết thỏa đáng, do đó là: Đứng đầu là tôi, theo sau là Gobukichi-kun, tiếp đến là hãn ta, tên Hobgoblin thủ lĩnh cũ, sau hãn là Gobumi-chan. Ba Hobgoblin sau cô ấy đồng hạng với nhau.

Cô Hobgoblin Mage tên Hobusei-san có lẽ chỉ xếp sau tôi nếu phép thuật được cho phép dùng, nhưng nó không như vậy trong lúc này.

Sau khi tiệc quây kết thúc, chúng tôi chia làm ba nhóm: nhóm của Gobukichi-kun tiếp tục tập luyện, nhóm của Gobue-chan mang cuốc đi đào mỏ, và nhóm thứ ba là nhóm học tập, như là luật lệ tôi đã đề ra, thứ hạng, bảng chữ cái của dân lục địa và như thế với Gobumi-chan là cô giáo.

Trong khi đó, tôi nói chuyện về rất nhiều thứ với Hobusei-san. Tôi rất ấn tượng với loại phép thuật cô ấy dùng. Dựa trên cái tôi đã nói, ba loại phép thuật mà Hobusei-san có thể sử dụng [Hỏa], [Thủy], [Không gian]. Tôi giả

vờ rằng tôi hiểu những cái cô ấy nói nhưng thực tế là tôi chỉ đọc thông tin này từ một nguồn không xác thực và trong thực tế không hiểu gì về cái cô ấy nói. Sau đó, trao đổi một vài thông tin, mỗi chúng tôi chuyển đi làm nhiệm vụ của mình. Hobusei-san đến chỗ Gobumi-chan để học trong khi tôi đi nói chuyện với mấy cô gái loài người.

Khi tôi đến xem tình hình, có lửa và nước được đảm bảo bởi Hỏa và Thủy Hồn Thạch, lò rèn của cô Thợ rèn đang ở giữa công đoạn làm ra vài dụng cụ từ Hồn Thạch và quặng sắt chúng tôi nhận được từ kết quả của việc khai thác mỏ. Cô ấy có thể làm việc đó mà không có chút rắc rối nào là nhờ vào một số dụng cụ cái mà nằm trong những món chúng tôi cướp.

Khi tôi hỏi cô ấy có bất kì phiền hà gì không, tôi nhận ra rằng cái lò rèn đã được sửa lại gần đây để dễ sử dụng. Vì cô ấy không còn sợ chút nào nữa, nên tôi cũng thấy hài lòng.

Tiếp theo, tôi xem tình trạng của hai cô gái chị em nhau. Vì phải nấu những thứ hàng hóa bị cướp bóc, hai chị em họ không còn hiềm khích gì với Goblin nữa. Với điều này, mọi chuyện sẽ tiến triển thuận lợi. Mặc dù vậy sau khi nhìn xung quanh nhà bếp, tôi nhận ra chỉ có hai người họ, chuẩn bị thức ăn cho mọi người quả là một nhiệm vụ khó khăn, và vì thế tôi quyết định ngồi xuống và giúp họ.

Hai chị em vẫn còn một chút sợ tôi, và vì vậy tôi nghĩ rằng nếu tôi đến và nói chuyện với họ nhiều hơn, họ sẽ thân thiện hơn với tôi. Có lần tôi thấy họ cười, thật là tuyệt vời. Nụ cười của người cô gái xinh đẹp luôn là một nét đẹp của cuộc sống. Khi chúng tôi ở đó, tôi dạy họ tất cả công thức tôi biết.

Sau đó tôi đến chỗ cô gái Giả kim thuật, cô ấy dành cả ngày để làm potion.

Thiết bị được cung cấp đầy đủ giống như những nơi khác, nên không có vấn đề gì cả.

Tôi kiểm tra các sản phẩm đã hoàn thành của cô ấy bằng kỹ năng [Thẩm định], nhưng cho đến nay nó không có vẻ như cô ấy làm bất kỳ chất độc nào. Tôi ấn tượng với quá trình làm việc, vì thế tôi ở lại để quan sát.

Cô gái Giả kim thuật hoàn toàn vô cảm, khiến tôi nghĩ cô ấy là Nữ Hoàng Băng Giá. Cô không nói chuyện trong suốt quá trình làm việc, nhưng cô ấy như một buổi tiệc lộng lẩy trong mắt tôi nên tôi không phiền khi chờ đợi. Sau khi cô ấy hoàn thành chúng tôi có một cuộc trò chuyện ngắn sau đó tôi trở về công xưởng nhỏ của mình.

Khi đó tôi cố thử dùng da Sói Đen để làm áo giáp phòng hộ. Tôi khâu da bằng tơ của tôi, và do sử dụng khả năng thành thạo nên tiến trình chế tác diễn ra nhanh chóng. Tuy nhiên mãi đến tận khuya tôi mới làm xong.

Trước khi đi ngủ, tôi làm vài đường với cây kích để quen dần với việc dùng nó. Vì di chuyển liên tục xung quanh khiến tôi mệt mỏi, vì thế tôi lăn ra ngủ như chết.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 31

Ngày 31

Hôm nay trời tiếp tục mưa nặng hạt, mưa như thác trút xuống dữ dội, nên chúng tôi dành cả ngày trong hang.

Một ngày diễn ra bình thường. Sau khi buổi luyện tập sáng kết thúc. Tôi mặc trang bị Giáp Sói Đen mà tôi làm hôm qua và cây kích, nó vẫn chưa được tôi dùng lần nào trong thực chiến, trước khi đối mặt Gobukichi-kun trang bị đầy đủ kỹ đến tận rằng đây là một trận đấu tập cực kỳ nghiêm túc.

Áo giáp mới của tôi bao gồm quần da đen linh hoạt và một chiếc áo khoác da màu đen dài. Trên tay trái, tôi trang bị một chiếc bao tay bằng sắt được rèn rắn chắc và bên tay phải tôi sử dụng mai cốt thép và có rất nhiều lần cường hóa nó, một cái khiên tròn. Tôi không có gì che đầu và trên đôi chân tôi mang đôi ủng trông có vẻ xịn lấy từ mấy đứa Goblin già hơn mang về từ những Thám hiểm gia.

Vì sở hữu một làn da đen, nên trang bị này khiến tôi như tàng hình trong đêm.

Trang bị của Gobukichi-kun được thay thế bằng nhiều vật phẩm lấy từ cuộc tập kích lũ Orc.

Rìu bán nguyệt

Vũ khí chính của nó là một cây [Rìu bán nguyệt] (Rìu lớn một lưỡi) và nó đang cháy nên có một [Thanh kiếm lửa thiêng... à Nhát chém bùng cháy]

bằng cách khám cây rìu chiến mà tôi tìm được, với Hỏa Hồn Thạch. Thứ nó dùng phòng hộ là một cái khiên thép sắt đen được làm từ khiên mai tròn cốt thép, nó có một sức phòng thủ khá lớn vì sức nặng của nó, nó được yểm phép để tăng sức mạnh.

Áo giáp của nó dựa trên cái mà tên Boss Orc đã dùng. Dùng tơ của tôi để gắn chặt chúng lại, giờ nó được cường hóa thêm với mai (lấy từ con Nhện Quỷ) và da Sói Đen, giúp tăng sức mạnh phòng hộ và tính linh hoạt.

Nhìn hết như một pháo đài di động, áo giáp kết hợp với thân hình của nó rất thích hợp cho đặc tính đi tiên phong của nó, dẫn đến kết quả là khả năng chiến đấu của nó mạnh vô cùng, không đùa đâu!

Thật sự là Gobukichi-kun đang mạnh lên rất nhiều.

Tôi có thể cảm nhận điều đó trong quá trình luyện tập thường ngày, nhưng đối mặt với nó khi vũ trang đầy đủ thật sự khiến tôi hiểu được nó đã mạnh lên bao nhiêu phần.

Về cơ bản tôi cũng nâng cao sức mạnh của mình bằng cách sở hữu nhiều kỹ năng khác nhau, làm đối thủ rối loạn bằng việc sử dụng nhiều kỹ thuật khác nhau, và chiến thắng bằng phương thức tấn công từ phía sau đối thủ, chẳng tốt lành xiu nào trong tình trạng này chiến đấu mặt đối mặt với kẻ thù mà không có kỹ năng nào chống lại một đối thủ mạnh như Gobukichi-kun.

Nó vẫn là đối thủ mà tôi có thể giành chiến thắng với khả năng của bản thân, nhưng khi dùng kích với toàn bộ sức lực cơ thể nó vẫn bị chặn lại bởi cái khiên thép của nó, như mong đợi, nó khá sốc. Mỗi nhịp thở của nó thật nặng nề, cả nhát chém của nó nữa cực kỳ nặng, nhưng trên hết là cách xử lý cái rìu rất khéo léo, thật không thể tin nổi.

Dường như Gobukichi đã có kinh nghiệm trong việc vung rìu nhanh hơn, sắc hơn và mạnh hơn.

Vâng, vũ khí của nó từng dùng từ buổi săn đầu tiên tới giờ luôn luôn giống nhau từ gậy gỗ -> rìu -> rìu chiến cũng là có lý do.

Trong số những cư dân Goblin thì Gobukichi là người dùng rìu chiến giỏi nhất rồi, không còn nghi ngờ gì nữa.

Ngoài ra, [Rìu bán nguyệt] bùng cháy của nó còn rắc rối hơn tôi nghĩ. Vì có hẳn kỹ năng [Kháng hỏa], nên tôi không bị thương bởi [Nhát chém bùng cháy] của [Rìu bán nguyệt]. Tuy nhiên, kháng thì kháng chứ nóng vẫn nóng thấy bà à. Do sức lan tỏa của ngọn lửa che đi tầm nhìn và ngọn kích cũng đang từ từ bắt lửa và nóng lên, tôi thấy có lỗi khi hành hạ bản thân như vậy.

Tiếp tục như thế, chúng tôi giành một khoảng thời gian dài cho trận đấu tập.

Tôi bỏ một chút thời gian để sản xuất quần áo, nhặt mấy viên "Hồn Thạch", ăn thức ăn của hai chị em chuẩn bị và đi ngủ.

Và khi tất cả đã đi ngủ, "chuyện ấy" đã xảy ra.

Tám cơ thể di chuyển về phía nơi nằm cô gái đang ngủ và kỹ năng [Cảm ứng chuyển động] của tôi cảm nhận được chuyển động của chúng.

Tôi nhìn vào thứ khiến tôi thức dậy, tôi nhìn thấy mấy đứa Goblin đang lén lút trao đổi thì thầm với nhau về việc hành hung các cô gái.

Khoảnh khắc đó, tôi nắm chặt cây kích mà tôi để cạnh giường ngủ của tôi bằng một tay và đuổi theo họ. Tôi cố gắng di chuyển nhẹ nhàng để có bằng chứng vững chắc rằng họ có ý định tấn công chỗ ngủ của các cô gái. Bằng chứng khiến chúng không thể chối cãi rất quan trọng.

Nếu tụi nó làm vậy chúng không thể cầu xin tha mạng bằng việc nói tôi đã nhầm lẫn.

Một khi đã chắc chắn, tôi vung cây kích vào người tên Goblin gần nhất từ cổ hấn xuống.

Đầu nó bay đi, bị hút bởi trọng lực và lăn trên mặt đất, cuối cùng thì vỡ nát, tôi đạp lên nó và nghiền nát cùng một hơi. Sau khi đè bẹp cái đầu đó, giày tôi đã vấy bẩn nhưng lúc đó tôi cũng chẳng quan tâm.

Tôi chắc rằng sẽ đốt miệng vết thương ngay cổ họng bị cắt đứt khi tôi chặt đầu nó; làm vậy sẽ giúp tôi tránh phiền toái khi dọn vệ sinh.

Mùi thịt cháy khiến bản năng chiến đấu tăng lên.

Tôi dám cá rằng tôi đã cười trong khi làm thế.

Cuộc thám sát đột ngột máu lạnh này ngay lập tức biến bầu không khí trở nên nghiêm trọng.

Ánh mắt mọi người dán chặt vào tôi vừa bối rối vừa sững sờ vừa hoảng sợ, tôi bỏ qua tình trạng của họ, tôi bắt đầu trói đám Goblin còn lại bằng tơ của tôi. Nhìn vào đám Goblin bị trói, tôi nhận ra toàn bộ bọn chúng đều là thuộc hạ của cựu thủ lĩnh Hobgoblin.

Sau đó, tôi nhận ra một trong số chúng là tên cựu thủ lĩnh Hobgoblin người đã tấn công Tóc đỏ lăn ra trước mặt tôi.

Tôi cố gắng nghe vài lời trần trối của nó trước khi quyết định cho phép nó sống hay chết, dường như hấn không thể ngăn được ham muốn của bản thân. Khi tôi hỏi tại sao hấn không giải quyết với đám phụ nữ hấn có, hấn dường như muốn biết cơ thể phụ nữ loài người một lần, cơ thể Goblin nữa không đủ thỏa mãn hấn. Sự thú vị sẽ khác bởi mật độ.

"Mày không thể nào hiểu được đâu, ranh con!?" hấn lập luận thế. Tôi cho hấn ăn một đấm khi kết thúc cuộc nói chuyện giữa chừng vì những cô

gái bị hành hung một phần quần áo của họ đã bị xé rách. Tôi đã nghe đủ cái tôi cần nghe.

Tôi đưa họ cái áo len mịn mới đan từ tơ của tôi hôm qua để khoác lên những cô gái đang ôm nhau vì rung sợ.

Vì để họ với quần áo rách sẽ khiến cho những Goblin khác bị cảm dỗ.

Khi tôi khoác áo lên người cô ấy, tôi xoa lưng và cố gắng giúp cô ấy lấy lại bình tĩnh, Tóc đỏ bám vào tôi và khóc. Tôi kiên nhẫn gọi cô ấy, người chắc rằng sẽ từ từ bình tĩnh lại, mặc dù cô ấy vẫn đang kêu la thảm thiết. Khi Gobukichi-kun, Gobumi-chan, Gobue-chan hối hả chạy lại, tôi cho họ một mệnh lệnh là kéo lũ Goblin tôi trói ra chỗ luyện tập gần cửa hang. Ngoài ra, đánh thức những ai đang ngủ.

Tôi để cái xác và các mảnh vỡ đầu văng tung té trên mặt đất.

Sau khi ra lệnh, Tóc đỏ dường như đã bình tĩnh trở lại khi tôi dành một chút thời gian cho cô ấy, mặc dù cô ấy vẫn không rời áo của tôi. Vì một lý do nào đó, cô ấy sẽ không buông tay bất kể ý định của tôi là gì, thật là khó hiểu. Cô ấy vẫn còn run rẩy, nên thật không hợp lý khi cố tìm câu trả lời vào lúc này. Mặc dù thực sự nghĩ rằng sẽ tốt hơn là tôi không nên gánh thêm việc quan tâm tinh thần của cô ấy từ lúc này, nhưng cho đến giờ tôi vẫn không thể ngăn cô ấy bám vào tôi. Bốn cô gái khác, mặc dù run rẩy, hoặc vì họ ghét phải tách ra khỏi tôi, người đã cứu họ như đã hứa, hoặc vì họ muốn nhìn mọi thứ bằng chính mắt của họ, nhưng dù lý do gì, họ vẫn theo tôi một quãng đường dài.

Đảm bảo rằng không ai còn ngủ, họ tụ tập lại trước lối ra, tôi chỉ vào lũ Goblin bị bắt bằng đầu cây kích của tôi. Tôi giải thích rằng: "Những cái bọn này đã làm là thế này thế kia... , cái tôi đã nói là... vv..." khiến họ hiểu và tôi bắt đầu hành hạ, tra tấn chúng.

Để bắt đầu, tôi cắt các đốt ngón tay của chúng với con dao găm. Đốt miệng vết thương bằng lửa khiến chúng không thể chảy máu đến chết và dùng kỹ năng chữa trị để hồi phục máu, sinh lực và cơ thể chúng. Tôi tiến hành từng chút một, lấy hết sức cứu chữa để không khiến chúng chết ngay.

Tiếng la hét của chúng thật ồn ào nên tôi nhét đồ bịt miệng chúng lại bằng tơ của tôi. Đó cũng là ngăn chúng cắn lưỡi tự tử. Vâng, để tôi giải thích: bạn sẽ không chết ngay lập tức khi bạn cắn lưỡi nên bắt đầu làm việc đó thật vô nghĩa.

Yúp, tôi cười trói cho chúng.

Thế xác và tinh thần, đã bị cuốn đi hết.

Ngoài ra, làm vậy để chứng minh cho các cô gái là tôi sẽ thực hiện lời hứa, đó không phải lời nói xuông. Ở nơi đầu tiên này, rõ ràng là không cần phải nói sẽ có người không tuân theo tôi, nhà lãnh đạo hiện thời, nhưng thay vì làm theo mệnh lệnh của kẻ trước đây, tên lãnh đạo hết thời.

Để những thứ này tồn tại về sau sẽ gây ra nhiều rắc rối, do đó, vì lợi ích của tương lai tôi đập tan rắc rối từ trong trứng nước.

Nếu kết cục là "vì tôi không làm thế, tôi bị đâm sau lưng và chết", thật là ngu ngốc.

Sáu tên Goblin được xử lý bằng nhiều phương pháp, đầy sắc màu mới mẻ, và cuối cùng, còn lại một tên.

Tên Goblin cuối cùng --ngài cự thủ lĩnh Hobgoblin-- van xin cho sự sống trong ánh mắt của hắn, nhưng mặc dù tôi đã quá yêu quý khi biến hắn thành bao cát, kẻ ngốc này không chịu hiểu điều đó, tôi chẳng thấy chút giá trị gì với sự tồn tại của hắn.

Trong nhóm của hắn, hắn nắm giữ vị trí nhờ vào sức mạnh tương xứng, nhưng như tôi nghĩ, chẳng giúp được gì Goblin vẫn là Goblin. (Ý chỉ Goblin ngu đấy)

Tôi không thể chứa chấp những kẻ thậm chí còn không tuân theo một mệnh lệnh của tôi, kể cả với những quy tắc tôi đã lập ra, vì nó đơn giản đến mức kẻ ngốc còn hiểu.

Sự thật là mọi chuyện kết thúc theo cách này là vì chủ tâm của hắn ta, gieo nhân nào gặt quả đó.

Tuy nhiên, tôi vẫn không giết những đứa khác theo hắn vì tôi không thích như vậy. Nếu không có cái cớ gì để giết kẻ thù, như hắn ta. Ngay từ đầu, trường hợp mà nếu vẫn tốt khi có hai thế lực trong một tổ chức là vô cùng hiếm.

Do đó, không chút do dự, cứ thế và cứ thế tôi lại đốt cánh tay của hắn, dìm vò hắn trong nước, đè hắn xuống dưới tảng đá nặng trong khi dùng roi quất hắn, giữ hắn ta không còn chút sức sống nào khi tôi liên tục tra tấn.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 32

Ngày 32

Khoảnh khắc mà tên cự thủ lĩnh chết là lúc ánh nắng mặt trời chiếu đến cửa hang.

Rõ ràng là tôi đã hơi khó tánh và làm quá một xíu. (Tra tấn từ tối đến sáng sớm)

Vì sức sống của hắn nhiều hơn những Goblin khác, hắn đâu thể chết một cách dễ dàng. Tôi đã làm vậy, tuy nhiên vẫn chữa trị cho hắn để góp phần cho việc kéo dài thời gian tra tấn.

Khi tôi lấy lại ý thức, tôi nhìn xung quanh tôi, tất cả đều đang rất sợ hãi.

Nở một nụ cười thỏa mãn tôi bảo: "Đã rõ chưa?" Tôi hỏi các Goblin mà tôi thu nhận, tất cả đều gật đầu điên cuồng. Thỏa mãn với câu trả lời đó, tôi giải tán đám đông và ra lệnh cho tất cả ngủ tới trưa. Nếu cho tất cả đi ngủ thì sẽ tốt hơn, xem xét việc chúng buộc phải xem tôi tra tấn tới sáng khiến chúng mệt mỏi, nhưng bởi một điều gì đó mà tôi nghi ngờ rằng sẽ chẳng có ai đi ngủ cả.

Đúng thế, hầu hết tất cả trừ những người đã bị ngắt, không đi ngủ như tôi.

Do đó, tôi ra lệnh cho tất cả phải đi ngủ. Tôi cũng nói thêm buổi đào tạo hôm nay được miễn.

Sau khi tạo ra quả bóng nước bằng kỹ năng của tôi để rửa sạch đi những vết máu từ bàn tay và khuôn mặt, tôi nhận ra Tóc đỏ, người đã xem tôi làm việc này nhiều hơn bất cứ ai khác, đang run rẩy mất kiểm soát với đôi mắt vô hồn.

Để làm cô ấy có lại ý thức, tôi tạo thêm vài quả bóng nước và ném vào cô.

Sau đó tôi bế cô ấy lên và bồng như một đứa trẻ về phòng ngủ của họ. Tôi không quan tâm lắm khi cô ấy bắt đầu run rẩy hơn nữa. Sau khi đặt cô ấy xuống an toàn, tôi trở lại vực rộng rãi ngay cửa hang một lần nữa, và vì con bốn người nữa không thể di chuyển, tôi lặp lại bốn lần như thế.

Sau khi xác nhận lại rằng tất cả Goblin đã đi ngủ, tôi cũng đi ngủ luôn.

Tôi tỉnh dậy vào lúc giữa buổi chiều.

Như một sự thay đổi cho bữa ăn tôi xơi tim và dạ dày của đám Goblin tôi giết, sau đó tôi chôn phần thân xác còn lại của chúng bằng kỹ năng [Điều khiển đất] của tôi.

Khoảng thời gian này các Goblin khác cũng đã thức, và tôi nói là chúng ta sẽ bỏ buổi đào tạo hôm nay, tôi và ba Goblin nữa đi săn.

Tôi để các Goblin già, cùng với năm đứa Goblin thân cận tay sai của tôi, bảo vệ các cô gái. Trước đó tôi hỏi: "Đã rõ chuyện gì sẽ xảy ra nếu họ bị tấn công chưa, rõ chưa?", chúng gật đầu mạnh và tôi quyết định các cô gái đã an toàn nhất với chúng.

Vâng, giờ các cô gái đang ở khu vực ngăn cách với tường tơ của tôi, và với thanh đoản kiếm của Tóc đỏ, ít nhất, họ có thể chống trả được một lúc nếu có rắc rối.

Ngoài ra, khi chúng tôi chinh phục mỏ khai thác của lũ Orc, chúng tôi tìm thấy mấy cái còi báo động. Tôi đưa cho họ phòng trừ trường hợp khẩn cấp. Nếu họ thổi còi, chúng tôi có thể trở về nhanh hơn và cứu họ.

Với sự chuẩn bị đó, bốn đứa tôi rời đi mà vẫn an tâm. Thứ đầu tiên chúng tôi phát hiện trong cuộc săn là Kỳ Lân 3 Sừng. Trong nháy mắt nó đã bao phủ toàn thân bằng vảy, như là vảy rắn và nó to gấp hai lần một con ngựa bình thường. Nó là một con ngựa khổng lồ khi so với cơ thể chúng tôi, phải ngược nhìn mới thấy được chúng. Chúng là sinh vật phát triển vượt xa trên cả Hobgoblin. Và ở đây có hai con. Chắc chúng là một cặp vợ chồng; có lẽ một con đang mang thai.

Tuy nhiên, chúng tôi không biết chính xác, và để sinh tồn chúng tôi cần thức ăn, do đó chúng tôi thực hiện một cuộc tấn công bất ngờ như thường lệ.

Đợt tấn công đầu tiên theo đúng kế sách, đánh phủ đầu. Gobumi-chan và Gobue-chan bắn mũi tên độc từ cái nỏ của họ. Mũi tên của Gobumi-chan đi thẳng vào một con mắt của con ngựa, trong khi mũi tên còn lại của Gobue-chan bị trượt, nó bật ra khỏi những cái vảy cứng của con ngựa.

"Mấy cái vảy cứng, bền và dai thật! Thậm chí với lực của một mũi tên bắn ra từ nỏ có thể dễ dàng xuyên qua tấm giáp sắt, nhưng cái vảy lại có thể dễ dàng đẩy lùi nó!!" Theo phản xạ, tôi gào lên thành tiếng.

Ngoài ra, tôi còn tẩm độc vào đầu mũi tên, một chất độc mạnh mẽ đến mức tuyệt vời, vậy mà con Kỳ Lân 3 Sừng vẫn chưa chết ngay lập tức, thay vào đó nó kích động, và vùng lên điên dại vì cơn đau dữ dội. Tôi chưa bao giờ thấy sức sống nào mãnh liệt như vậy từ trước đến giờ!

Trong khi chúng tôi còn hoảng loạn, con ngựa không bị bắn trúng, phát hiện ra chúng tôi. Nó chuyển hướng đến vị trí của chúng tôi, chĩa ba cái sừng thẳng vào chúng tôi và dồn nén cơn thịnh nộ vào đó, nó lao tới với nỗ

lực đâm chết chúng tôi. Nhưng với đòn kết hợp giữa tơ và sấm sét, tôi cũng phần nào đó ngăn nó lại được, tơ của tôi vẫn còn quá mỏng, nó vẫn xuyên qua chỉ với vài lần vung vẩy, điếng người, nó khiến tôi lạnh cả sống lưng.

Nhìn bao nhiêu mã lực mà nó có kìa?

Không nghi ngờ gì khi so sánh sức mạnh vật lý của nó là hơn hẳn một Hobgoblin.

Trong khi Gobumi-chan và Gobue-chan tiếp tục bắn tia con ngựa đang vung vẩy ồn ào kia, thì tôi và Gobukichi-kun liều mạng xông vào tấn công nó với cây kích của tôi và cây rìu bùng cháy của Gobukichi. Đợt tấn công đầu tiên dễ dàng bị đẩy lùi tuy nhiên sau nhiều lần lặp đi lặp lại đợt tấn công, chúng tôi đã biết cách làm bông mấy cái vảy ra. Sau đó, cái kết diễn ra nhanh chóng.

Cây kích của tôi và cây [Rìu bán nguyệt] dùng để cạo vảy con ngựa; mỗi nhát chém ghim sâu vào trong thịt tươi và dày, cuối cùng chúng tôi cũng thành công trong việc chặt đầu ra khỏi cơ thể của con ngựa.

Con còn lại cũng đã yếu đi vì độc, và vì chúng tôi cũng đã tìm ra cách giết nó, một cái chết dễ dàng đến với nó.

Đây quả là một công việc nặng nhọc, tuy nhiên không ai trong chúng tôi bị thương nặng cả; đây thực sự là một cuộc săn đáng nhớ. Chúng tôi mang tất cả các nguyên liệu thô về, tuy nhiên vì đây là lần đầu tiên chúng tôi săn được con mồi này, chúng tôi quyết định ăn hết chúng, không chừa cho ai khác.

Vì con mồi quá lớn, tất cả Goblin, trừ Gobukichi-kun ra, đang siêng năng tách thịt ra khỏi vảy. Gobukichi-kun lại một lần nữa đứng canh gác mọi thứ xung quanh. Tôi cần đứng Goblin ở đúng chỗ. (Đúng người đúng chỗ đó) Và do đó tôi ăn sáu cái sừng, hai quả tim, và công bằng chia đều

phần thịt còn lại cho mỗi người. Sau đó, tôi cũng thử ăn cái vảy, vì tôi nghĩ tôi sẽ nhận được gì đó khi làm như vậy.

Học kỹ năng [Tăng vảy giáp].

Học kỹ năng [Tiếng ngựa hí].

Học kỹ năng [Phục hồi cấp tốc].

Học kỹ năng [Cường hóa đôi chân].

Học kỹ năng [Tăng cường sức mạnh khi lao tới]. (Improved Charging Power)

Học kỹ năng [Một phát ba lỗ]. (Có giải thích bên dưới)

Sau khi ăn tôi nhận được sáu kỹ năng mới. Điều này cho thấy Kỳ Lân 3 Sừng thực sự rất mạnh. Vì thông thường như một Hobgoblin, tôi phải ăn bốn con mỗi mới được một kỹ năng.

Ngoài ra, đây là lần đầu tiên sau khi hồi sinh tôi nhận được một kỹ năng tấn công vật lý, một điều thật lớn lao. Tôi nghĩ kỹ năng [Một phát ba lỗ] là đâm ba lần một lúc, nhưng khi tôi thử thi triển kỹ năng bằng cách đọc thần chú "Alibaba một phát ba lỗ ra" với cây Estoc vào cái cây, kết quả là có ba lỗ được tạo ra trên cây. Vâng, nhưng tôi thật sự chỉ đâm cây Estoc một lần, vậy mà vẫn tạo ra ba lỗ. Thêm vào đó, chúng còn nằm trên một đường thẳng từ trên xuống dưới. Sau khi dành khá nhiều thời gian sống ở thế giới này, sự thật là tôi vẫn không hiểu cách thức nó hoạt động ra sao nên tôi cũng không còn ngạc nhiên nữa. Tuy nhiên, tôi cũng tự hỏi nếu kiểu tấn công từ trên xuống dưới này có xuyên giáp không, hay vẫn chịu sự cản trở của phòng thủ vật lý. Tôi cố nghĩ về nó. Tuy nhiên câu hỏi này vẫn phải đợi thời gian trả lời.

Sau đó chúng tôi lượn vài vòng, săn những con quen thuộc, mang chúng về và cuối cùng là đi ngủ. Sau khi chìm vào giấc ngủ, Tóc đỏ lên vào giường tôi, và hai đứa "ngủ" chung thôi.

Tôi nói như vậy cho bạn biết rõ, nhưng chúng tôi không làm những gì bậy như bạn nghĩ đâu. Tôi phải khẳng định rằng hơi ấm của con người thật dễ chịu.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 33

Trận Chiến Khốc Liệt Bắt Đầu

Khi tôi tỉnh dậy, tôi cố di chuyển nhưng cơ thể tôi cảm thấy nặng quá và cảm giác như bị kẹt kẹt cái gì đó. Tôi cố di chuyển tay tôi với một sự lầy động nhẹ nhưng vì lý do nào đó, tôi không cảm giác được tay tôi nữa. Tôi quyết định tìm hiểu điều gì đang xảy ra, tôi nhìn sang trái, tôi nhìn sang phải. Khi tôi nhìn qua phải tôi thấy Gobumi-chan nằm trên cánh tay của tôi, và khi nhìn sang trái tôi thấy Tóc đỏ đang ngủ trên cái tay còn lại.

Yeah, cái này người ta gọi là "gối tay". Đó là cảm giác tắc nghẽn từ hai cái đầu ngăn cản dòng chảy của máu trong tay tôi.

Làm thế nào để thoát khỏi tình trạng này đây.

Thật lòng mà nói tôi muốn di chuyển tay tôi, nó đang ngày càng tệ đây nè, nhưng tôi lại không muốn tự mình đánh thức họ dậy, họ đang ngủ ngon lành và hạnh phúc. Điều tôi muốn hỏi là khi nào mà Gobumi-chan vào phòng ngủ của tôi? Khi Tóc đỏ lên vào phòng ngủ của tôi, lúc đó tôi vẫn còn một xíu nhận thức, tôi vẫn còn nhớ cô ấy nằm lên giường vì thế tôi biết sự hiện diện của cô ấy ở đây.

Có lẽ nào là cô ấy sở hữu một kỹ năng mạnh mẽ như [Ẩn thân] mà kỹ năng [Cảm ứng chuyển động] của tôi không thể cảm nhận được? Không, thật không thể tin nổi.

Nhiều khả năng là nếu sự hiện diện của một ai đó mà không có sự khát máu hay sát khí gì đến chủ nhân của kỹ năng [Cảm ứng chuyển động], thì tín hiệu sẽ rất yếu, và vì tôi đang ngủ tôi vẫn cảm nhận được một tín hiệu khá yếu. (Chém, thế hôm qua đũa nào cảm nhận mấy thằng mò qua phòng nữ kia, biết mà cho qua chứ gì)

Tôi nghĩ rằng, "Vào lúc này tôi phải làm gì đó trong cái tình trạng này..." khi ấy Hobusei-san đi qua. Hobusei-san là tên của Hobgoblin Mage đó, nhớ chưa? Tên của vị pháp sư đó. Bạn có thể hiểu cho nhưng tôi nghĩ nó quan trọng nên nó đáng được lặp đi lặp lại, đó là sự cầu cứu. Tôi kêu gọi sự giúp đỡ của cô ấy từ ánh mắt của tôi. Cô ấy đáp trả lại bằng một nụ cười mỉm, nhặt cuốn sách của tôi từ hộp công cụ, [Giới thiệu về phép thuật-ma thuật cơ bản Tập 2] và sau đó bỏ đi một cách duyên dáng.

Grừ, cô nên trả lại nó cho tôi.

Sau đó, Gobukichi-kun đi ngang qua cho buổi đào tạo buổi sáng mang theo cây [Rìu bán nguyệt]. Tôi cầu cứu bằng ánh mắt như với Hobusei-san. Nó hơi rối một tí nhưng cuối cùng chỉ biết chấp tay lại cầu nguyện và rời đi. Tôi cay đắng dõi theo nụ cười vui sướng của nó khi nó cũng làm như vậy.

Oãi, chúng ta là bạn bè mà, phải không? Giúp đi, được không anh bạn?...

Sau Gobukichi-kun, Gobue-chan ngáy ngủ theo sau. Gần đây, cô ấy thu thập được những viên ngọc giống như là "Hồn Thạch". Cô ấy dường như đã thành lập một nhóm khai thác mỏ Hồn Thạch này với các Goblin khác. Xét theo thói quen của cô ấy thì nó như là thời gian giải trí trước buổi đào tạo sáng.

Tôi nài nỉ van xin bằng ánh mắt. Vì cô ấy cười nhăn nhó như kiểu: "Em không thể giúp được." nên tôi nghĩ: "Cô ấy có đi luôn không?" nhưng chỉ

khi cô ấy nhìn thấy một cái gì đó làm ớn lạnh cả người. Trong khi tôi đang nghĩ "Hả? Gì vậy?" cô ấy vội vã chạy đi.

Chu mi nga... tay tôi đang dần dần...

Lời cầu cứu của tôi không chạm đến ai cả, và tôi bị để lại như vậy.

Có vài đứa không thường xuyên qua đây quan sát nỗi bất hạnh của tôi, nhưng không ai trong chúng giúp tôi cả.

Khoảng một giờ sau khi tôi dậy, hai người ấy cuối cùng cũng đã chịu dậy, họ mở mắt ra. Như là thứ có thể đoán được, nó đang dần khiến tay tôi tê dại, thật nguy hiểm, do đó lý do mà họ thức dậy có lẽ vì tôi đã cố cứu lấy tay tôi bằng vài chuyển động nhẹ nhàng và vô hình.

Thẳng thắn mà nói thì dùng tay bạn làm gối suốt lúc ngủ là nguy hiểm, đặc biệt là khi dùng cả hai tay bạn. Lúc này đây, tôi không còn cảm nhận được chúng nữa.

Sau khi tôi dùng bữa sáng do hai chị em chuẩn bị cho tôi, tôi bắt đầu buổi đào tạo sáng.

Tất cả luyện tập đến mức độ rất đáng sợ.

Ể? Khi tôi quan sát với một chút nghi ngờ, Gobukichi-kun nói với tôi rằng vị trí cao hơn càng ít lại với cái chết của cựu thủ lĩnh, các Goblin hiểu rằng cách duy nhất để đoạt nó là, phải làm như tôi, trở nên mạnh hơn, và cách duy nhất để trở nên mạnh hơn là nghiêm túc khắc phục hạn chế của bản thân. Trao đổi vài thông tin về buổi đào tạo, đó là những cái mà chúng tôi kết thúc với nó.

Vâng, đúng rồi. Tôi chưa nói điều này trước đây, nhưng khi số lượng Goblin tăng lên đáng kể gần đây, tôi bắt đầu giữ vai trò giám sát các chương trình đào tạo.

Gobukichi-kun phụ trách những người có sức mạnh tấn công và phòng thủ cao. Vị trí của họ là giáp mặt với kẻ thù phía trước. Với vai trò đó, trong điều kiện này, khiến nó trở thành chỉ huy của nhóm vũ trang chủ lực của chúng tôi. Chúng tôi gọi nó là "Revolution". (Tên nhóm)

Tôi vẫn chưa giới thiệu Hobgoblin cuối cùng, được gọi với cái tên Hobusato-san. Cô ấy thu nhận những Goblin có lối đánh thiêng về tấn công kiểu "đánh rồi chạy" và biến chúng thành nhóm vũ trang giáp nhẹ, chuyên về tốc độ, di chuyển, sự linh hoạt, mà chúng tôi gọi là "Red Surge".

Gobumi-chan thu nhận những ai yếu trong cận chiến và trở thành chỉ huy của nhóm chiến đấu với vũ khí là cung và nỏ, tên là "Tirard".

Gobue-chan thu nhận những ai mà tôi đánh giá là thiếu khả năng chiến đấu để vào các nhóm trên, huấn luyện họ để có đủ sức phòng thủ để tự bảo vệ bản thân, và để họ tập trung vào việc nấu nướng và sửa chữa trang bị hỏng, do đó đây là nhóm hậu cần, mà chúng tôi gọi là "Patri".

Hobusei-san người duy nhất ngoại trừ tôi có thể dùng phép thuật, vì vậy không có lựa chọn nào ngoài tự tập một mình; và do đó, cô ấy trở thành chỉ huy của nhóm lính chuyên dùng phép thuật, "Magician". (Pháp sư)

Nhân tiện thì nếu không có thêm ai xác nhập nữa thì chúng tôi có 59 Goblin. 39 Goblin từ thế hệ của tôi + 28 từ thế hệ trước - 8 Goblin mà đã bị tôi giết do tra tấn dã man.

Nhưng vì một lý do nào đó mà không ai chịu đấu tập với tôi, dù tôi chỉ dùng thanh kiếm gỗ.

Vâng, tôi dễ dàng thắng họ dù có chấp mấy tay mấy chân luôn mà.

Nhưng nếu tôi chiến đấu 1vs1 chống lại Gobukichi-kun, Gobumi-chan, Hobusei-san, thì có lẽ sẽ thua. Nếu tôi dùng kỹ năng của tôi thì một mình tôi chấp hết mà vẫn thắng, nhưng như vậy sẽ trái lại với ý nghĩa ban đầu

của việc đấu tập nói riêng và buổi đào tạo này nói chung; là để tăng sức mạnh cơ bản của người tham gia.

Sau đó là lúc dành cho buổi sẵn chiều. Lúc này ai cũng có việc để làm nên tôi đi một mình. Gobukichi-kun thì được nhờ bởi những Goblin dưới sự chỉ huy của nó để tiếp tục luyện tập với nó suốt buổi chiều, Gobumi-chan vẫn tiếp tục dạy học cho những Goblin mà không nhớ nổi những thứ như là xếp hạng, bảng chữ cái và những nguyên tắc cơ bản đơn giản tôi đề ra, và Gobue-chan thì vào sâu bên trong hang cùng với các thành viên nhóm khải thác Hồn Thạch.

Sau khi khởi hành, tôi thấy đầu tiên là con Nhện Quỷ.

Tôi giết nó như thường lệ và xé mai nó. Mai của con Nhện Quỷ khá hữu dụng vì bạn có thể nâng cao sự dẻo dai của nó bằng việc dùng [Vỏ giáp] lên trên sẽ nhẹ và mạnh hơn. Tôi vẫn đang dùng một cái nè.

[Goburou nhận được "Mai chất lượng cao"!!]

Sau khi đặt cái mai vào ba lô, tôi ăn nguyên con nhện. Vì Nhện Quỷ không phải là nhện ăn được, nên vị của nó không ngon lắm.

Học kỹ năng [Mở rộng tầm nhìn].

Vì tôi cảm nhận tốt về kỹ năng mới này, nên tôi nhắm mắt bỏ qua cái hương vị nhạt nhẽo này.

Tiếp theo, tôi tìm thấy một con Kỳ Lân 3 Sừng khác. Lần này, khác với lần trước rồi, chỉ có một con thôi. Đây là lúc hoàn hảo để thử nghiệm phép thuật của tôi [Kết thúc], tôi bắt đầu gồng năng lượng.

Về ma thuật, thường thì có ba thành phần kết nối chúng lại với nhau.

Đầu tiên là niệm phép với [Thần chú] để ảnh hưởng đến sự vận hành của thế giới.

Thứ hai là [Kiểm soát Mana] để điều chỉnh một mức năng lượng phép thuật vừa đủ trong cơ thể.

Và thứ ba là [Vận Mana] để điều khiển sự hình thành của phép thuật, tạo năng lượng phép thuật bên ngoài cơ thể. Đó là, năng lượng phép thuật đẩy vào không khí.

Ngoài ra, vì phần ba [Vận Mana] khó gấp nhiều lần hai phần còn lại, và điển hình của nó là dùng các công cụ hỗ trợ để làm phép như gậy phép trong suốt quá trình chuẩn bị.

Tôi đã có nhiều kỹ năng từ gậy phép nên việc có gậy phép không khác gì khi tôi dùng tay không tạo ra phép thuật.

Tôi tạo ra một ngọn giáo màu đen với phép thuật [Kết thúc] và tôi ném nó đi.

Mục tiêu của ngọn giáo đen đã trúng, và ngọn giáo đâm ngay vào cái cổ to béo của con Kỳ Lân 3 Sừng, nơi mà nó khoét sạch một lỗ có đường kính 20cm.

Cơ thể của nó với thịt bị rách toẹt cùng với một âm thanh xé toẹt cả không khí diễn ra cùng một lúc, cho đến khi không còn sức lực thì nó ngã quy xuống tại chỗ. Sự tác động từ khung cảnh này thật mãnh liệt nó khiến tôi không khỏi rùng mình. Vâng, phép thuật này sở hữu một sức mạnh vô tiền khoáng hậu, mạnh đến mức độ vô lý.

Bạn thấy đấy, khi tôi trở thành một Phân loài đặc biệt thì những câu thần chú phép thuật đã nằm sẵn trong ký ức của tôi rồi, tôi nghĩ tôi đã từng đề cập đến nó; nhưng cho đến bây giờ tôi vẫn chưa biết được cây giáo đó mạnh đến mức độ nào. Kể từ khi tôi dùng phép thuật lên con Slime Xanh,

tôi đã bị thuyết phục bởi hiệu quả của nó; nhưng thực tế là bạn có thể giết đối thủ với một đòn, thậm chí là con Kỳ Lân 3 Sừng, thể hiện sự khủng khiếp của nó.

Tôi hiểu là sức mạnh phép thuật có thể dùng được từ việc thử nó với con Slime Xanh, giữa những thứ khác. Nhưng thực tế miễn là tôi không ném hụt thì nó có thể giết ngay tức khắc con Kỳ Lân 3 Sừng thì quả đáng sợ, phải không?

Tuy nhiên, kiểu phép thuật [Kết thúc] này kỳ diệu đến mức khó tin, không thể xem nhẹ nó được. Và nó có lẽ chỉ là mức phép thuật nhập môn. Vâng, sức mạnh của phép thuật này quá cao nên tôi nghĩ chỉ dùng nó như một kế sách cuối cùng, bùa hộ thân của tôi, hoặc có thể nó sẽ làm hại chính tôi, tôi nghĩ vậy trong khi mần thịt con ngựa.

Tôi chặt đứt mọi thứ của con ngựa như ba cái sừng, xé vảy ra, uống máu và ăn nó. Tôi vẫn còn chừa lại một cái chân cho mấy đứa kia.

Học kỹ năng [Hình thành vảy giáp].

Học kỹ năng [Kết cấu vững chắc].

Kỹ năng trên giúp tôi mọc vảy giáp trên cơ thể; nó vô cùng hiệu quả nhưng vì nó biến tôi giống như kiểu tôm tôm sao đâu, nên tôi quyết định ngưng việc dùng nó. Vâng như một lần thử nghiệm tôi dùng nó một lần, và ngay lập tức các vảy đen mọc ra xếp chồng lên tay tôi... Nó không phải là cái bạn muốn cho người khác xem đâu...

Trong một lúc mà tôi cảm nhận như mình biến thành một con quái vật thần lẩn. Mặc dù trông nó cũng tốt theo cách riêng của nó. Nó sẽ tốt miễn là bạn quen với việc dùng nó, nhưng như mong đợi, vẻ ngoài của cánh tay tôi thử kỹ năng đó lên trông rất khó nuốt à nha. Tôi bắt đầu di chuyển xung quanh để tìm con mồi mới nhằm khắc phục tâm trạng không vui của tôi.

Lúc đó tôi tìm thấy một con Slime Xanh. Tôi rán nó cho nó giòn hơn khi nhai trong miệng mình.

Học kỹ năng [Biến hình].

Tôi có thể biến tay tôi thành một cái roi. Bạn thấy đấy, khi bạn nói về một con Slime Xanh thì nó là một cục nhầy nhựa vì thế tôi không nghĩ xương sẽ hữu dụng trong cơ thể nó, một khi bạn hiểu được như vậy thì kỹ năng này sẽ trở nên dễ hiểu hơn.

Và với kỹ năng này. Mặc dù tôi có xương, tôi có thể, với kỹ năng này nha, biến đổi cơ thể tôi như cách con Slime làm. Tôi thậm chí còn có thể biến cơ thể thành một cục nhầy nhựa như một bản sao của con Slime, và để kiểm tra điều đó tôi nhét con Thỏ 1 Sừng vào cơ thể tôi, dùng cả kỹ năng [Điều khiển chất lỏng cơ thể] để biến chất lỏng cơ thể thành axit và con Thỏ 1 Sừng bằng cách này trở thành chất dinh dưỡng cho tôi.

Bên cạnh đó, nếu tôi biến các chi thành dạng Slime trước khi nhận một đòn tấn công, và gắn cái phần bị thổi bay đi vào cơ thể sau đó, thì dường như là tôi sẽ không bị một vết thương nào cả. Nó sẽ có vài giới hạn, mặc dù tôi nghĩ đó là cách dùng tà đạo. Kỹ năng này giống như là một sự gian lận. Nó như kiểu tôi thấy thỏa mãn khi nhận được một kỹ năng tốt. Nhưng tôi nên cẩn thận với những ai, tôi cho họ thấy kỹ năng này.

Cái ngày "định mệnh", tôi đang hài lòng với những chiến lợi phẩm thu được, và chuẩn bị về hang thì tôi tìm thấy, hoặc nên nói là chạm mặt với "nó".

Như một hòn đá khổng lồ bao phủ đầy lông đỏ, đó là vẻ ngoài của con Gấu Đỏ.

Từ một phán đoán nhanh, nó cao trên 4 mét. Bạn có thể nói rằng con Gấu Đỏ là điềm xấu khi trông nó từ khoảng cách này, một thực thể sinh ra để giết chóc, mọi người có thể xem nó như một chiến binh tái sinh.

Tôi nghi ngờ không biết cây kích của tôi có dễ dàng cắt qua lớp lông đỏ như kim loại của nó không và ngay cả nếu tôi có thể đâm xuyên qua thì cá chắc là lớp thịt săn chắc bên dưới da sẽ dễ dàng ngăn được phần xung kích còn lại của cú đâm.

Nếu là một người bình thường thì họ sẽ trốn chạy. Bỏ chạy ngay khoảnh khắc đầu tiên bắt gặp. Lựa chọn đúng đắn duy nhất khi bạn đối mặt với một thứ như vậy.

Nhưng trước khi nhận ra điều đó thì tôi đã đi đến chỗ kín đáo để quan sát nó, và bắt đầu nghĩ ra kế hoạch làm sao để kết liễu con Gấu Đỏ này.

Không, ngay cả khi tôi chưa từng chiến đấu với một đối thủ nào ở mức độ như vậy kể từ khi hồi sinh, nhưng tôi đã từng đánh và giết những thằng còn nguy hiểm hơn như vậy trước kia. Và lúc này đây, TÔI SẼ GIẾT VÀ ĂN NÓÓÓÓ...

Đây mới chính là lý do thực sự khiến tôi rất muốn chiến đấu với nó.

Tôi muốn có được kỹ năng của nó và ăn tươi nuốt sống nó, có thể nói rằng bản năng của tôi mách bảo như vậy.

Và với cảm giác đó, tôi chuẩn bị dùng tất cả mọi thứ tôi có để giết giết con Gấu Đỏ. Và như thế, trận chiến khốc liệt bắt đầu.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 34

Trận Chiến Với Chúa Tế Rừng Núi Gấu Đỏ

Tôi chiến đấu trong tuyệt vọng với con Gấu Đỏ và cuối cùng nó cũng kết thúc. Tôi nhận ra rằng mặt trời đã mọc.

Cơ thể tôi bị thương rất nghiêm trọng khi con Gấu Đỏ cắn xé tôi với răng nanh và móng vuốt của nó. Di chuyển xung quanh và tìm một nơi an toàn để nghỉ ngơi là việc không thể. Ngoài ra, tay trái của tôi đã bị cắt sạch tới tận khuỷu tay.

Khi tôi bảo vệ bản thân từ một cú tấn với bộ vuốt sắc nhọn của con Gấu Đỏ, nó đã bị cắt đứt và thổi bay đi, cánh tay bị cắt đứt sau đó đã bị ăn bởi con Gấu ngay giữa trận đấu.

Vì tay trái của tôi đã mất đi hy vọng cứu chữa nên tôi chỉ có thể hồi phục tạm thời bằng việc ngăn máu chảy với tơ của tôi. Để chữa lành các vết thương đúng cách tôi có vô số kỹ năng trong hệ thống kỹ năng phục hồi. May mắn là [Phục hồi cấp tốc] đã được kích hoạt, vì vậy tỉ lệ tử trận vì mất máu là rất khó xảy ra.

Một số lượng lớn máu tuôn ra ngoài cơ thể tôi, tại sao không gây tử vong? Bạn có thể nghĩ như vậy, nhưng lượng máu tuôn ra đó đã được bổ sung nhờ vào kỹ năng của tôi. Trái lại, lượng máu trong cơ thể tôi vẫn đủ.

Thôi, nói về chuyện đó sau nhé.

Tôi không muốn nhưng phải nói là thiệt hại về trang bị là rất lớn. Cả hai cây estoc của tôi đều vỡ vụn đến tay cầm và trở nên vô dụng, lưỡi cây dao găm cũng tan tành, đây những vết sức mẻ, nó hầu như không thể cứu vãn nổi.

Vũ khí chính cây kích của tôi cũng rất kinh khủng, lưỡi dao hư hại, tay cầm dài của nó thì bị méo mó do nhiều lần dính đòn liên hoàn của con Gấu Đỏ.

Nó không hư hoàn toàn nhưng cần được sửa chữa.

Trang bị bảo vệ nhìn có vẻ mới trước trận đấu thì giờ nhìn tăm giẻ rách, đó là tình trạng của cái áo khoác và cái quần rách...

Ngày từ cái nhìn đầu tiên tất cả các bạn có thể thấy một con chó bị đánh đập tả tơi. À không, một Hobgoblin bị đánh đập tả tơi.

Tôi đang trong tình trạng rất nguy kịch.

Nhưng, tôi sẽ tồn tại, tôi phải sống.

Tôi đã làm mọi thứ để không chết, thật đấy.

[Phục hồi cấp tốc] và các kỹ năng hồi phục khác và nếu không có các kỹ năng phục hồi trùng lặp nhau thì tôi sẽ chết dễ dàng ít nhất là 50 lần trong điều kiện hiện tại khi là một Hobgoblin.

Nếu không có các kỹ năng tăng cường sức chịu đựng như [Vỏ giáp], [Giảm sát thương vật lý], [Da thép], [Tăng vảy giáp] và [Kết cấu vững chắc] cũng như các kỹ năng tăng cường khác thì nó sẽ chẳng có việc mức thiệt hại chỉ là cái tay tôi đâu, mà là rách nát toàn bộ thân thể này, cá luôn đấy. Thay vào đó, thậm chí với tất cả sức mạnh đầy đủ của tôi, chỉ cần một cái lướt qua từ cú đánh của con Gấu Đỏ thôi cũng đủ thổi tôi bay rồi. Nhiều đó cũng đủ cho bạn biết sức mạnh của một cú đánh của nó.

Ý tôi là, nó thật là gian lận.

Mặc dù vậy, tôi vẫn không thua được.

Bắt đầu với [Kiểm soát độc rắn], [Điều khiển điện], [Điều khiển nước], [Tạo tơ nhện] và nhiều kỹ năng khác nhau, dùng những đòn tấn công phối hợp đơn giản với nhiều kỹ năng khác nhau như là một cách hiệu quả để "kéo" máu đối phương.

Thực sự thì tôi muốn dùng kiểu phép thuật [Kết thúc] để nhanh chóng tạo ra đòn chí mạng; vấn đề ở đây là ngay với việc làm phép của tôi đã quá chậm rồi nên nó thật sự vô dụng ở giữa một trận đấu cận chiến. Vì nếu làm phép quá lâu tôi sẽ bị giết ngay lập tức.

Ngoài ra ngay lúc đầu, khi tôi đánh lén nó bằng cây giáo nó đã né được, vì vậy cho dù nếu tôi có kịp tạo ra thêm một cây giáo nữa thì nó chỉ là tốn thời gian thôi.

Bản năng của thú vật rất đáng sợ. Vâng mặc dù nó né được nhưng nó vẫn mất một tay trong đợt đánh lén đó nên tôi vẫn rất hài lòng cho đợt tấn công đó.

Tôi cũng may mắn khi những đợt tấn công của cây kích là cực kỳ mạnh khi nó được buff (để buff cho quen miệng) bởi những kỹ năng cường hóa, tăng cường sức mạnh của tôi như [Cải thiện năng lực đâm], [Cải thiện năng lực chém], [Tăng cường sức mạnh khi lao tới], [Cường hóa đôi chân], [Pump-Up???],...

Nhân tiện thì sau khi dùng [Một phát ba lỗ] tôi xác nhận rằng nó thực sự có thể bỏ qua phòng thủ của đối phương. Tuy nhiên vẫn có một yêu cầu là các chỗ bị đâm có độ sâu như nhau.

Hơn nữa, kích thước của cái lỗ phụ thuộc vũ khí tạo ra nó: Như cái lỗ để lại do cây kích thì bự hơn cái để lại do cây estoc dựa trên sức mạnh của cú

đánh.

Một kỹ năng mà giúp tôi nhiều nhất nhiều đến bất ngờ luôn, đó là [Hút máu] mà tôi nhận được từ Dơi 7 Sắc.

Hành động hút máu này có thể bỏ qua phòng thủ của mục tiêu hoặc chỉ chịu ở một mức độ nhất định, và lượng máu bị hút ngay lập tức có thể được dùng như máu của tôi. Nhờ vào kỹ năng này mà tôi có thể thay thế lượng máu bị mất do những đợt tấn công của con Gấu mà vượt qua cả sự phòng thủ của tôi, cái mà tăng lên càng nhiều càng tốt từ chính con Gấu.

Trong một khoảng thời gian ngắn, tôi có thể bổ sung lượng máu của tôi từ kẻ thù, và tôi tạo ra một lượng sát thương tỷ lệ thuận với một lượng máu tôi lấy được từ nó.

Vì hiện tại tôi có thể biến đổi một phần cơ thể giống như con Slime nếu tôi biến những ngón tay của tôi thành một cái gì đó dạng ống và đâm xuyên qua con Gấu Đỏ bằng việc hút máu qua đó tôi không cần phải lo về lượng máu cần bổ sung.

Yúp, nếu tôi thiếu một trong những kỹ năng hiện có, mọi thứ có lẽ sẽ không diễn ra như nó đã từng.

À, đúng rồi. [Mùi hôi]. Tôi đoán tôi cũng đã được giúp bởi nó. Cái khoảng khắc mà con Gấu Đỏ chuẩn bị cắn tôi, tôi đã dùng [Mùi hôi] khiến nó phải rút về, giữ mũi nó trông đau khổ. Weo wèo (well well), bạn sẽ thực sự không bao giờ biết cái gì sẽ trở nên hữu ích trong tương lai đâu.

Nhìn lại cuộc chiến khốc liệt, một lúc sau hoàng hôn, tôi nhìn vào vị trí của thứ từng là con Gấu Đỏ.

Ở giữa những cái cây đổ nát như hậu quả của cuộc chiến đầy bạo lực, là con Gấu Đỏ đã tắt thở. Toàn bộ cơ thể nó bao phủ những vết thương giống

như tôi, nhưng khắc sâu trên ngực nó là những dấu vết lớn như một bằng chứng cho những đợt tấn công tập trung của tôi.

Những vết sẹo của tôi trông xuống có thể thấy phản ánh trên đôi mắt vô hồn của con Gấu mà không còn nhìn thấy gì nữa, và con dao găm mắc sâu giữa hai chân mày của nó, điều đó khiến tôi khá buồn vì vài lý do. Tôi chỉ nói chuyện này đã qua và chuyện này đã qua một lần nữa, và con Gấu Đỏ đó cực kỳ mạnh.

Với kỹ năng [Tiên đoán] tôi có thể thấy quỹ đạo tấn công như những đường chỉ đỏ, nhưng ngay cả như vậy, thì với đòn tấn công quá nhanh như vậy nên tôi không có đủ thời gian để tránh, sức mạnh duy nhất của nó như là tiếng găm nổ vang trời và ánh mắt nhìn sáng chói là những kỹ năng mà hạn chế sự di chuyển của tôi xen kẽ những đợt tấn công của nó.

Hơn nữa, nó là Gấu, nhưng nó thổi ra lửa như có một cây súng phun lửa trong miệng nó vậy. "Thật sự, nó là loại Gấu quái quỷ gì vậy?"

Vì tôi có [Kháng lửa] và [Điều khiển nước] tôi không nhận nhiều thiệt hại từ ngọn lửa, nhưng lửa này và lửa của con Gấu đó là hai thứ khác nhau.

Nghiêm túc mà nói thì nó rất mạnh. Đa phần chiến thắng của tôi là nhờ vào may mắn.

Nhưng vì tôi đã thắng, tôi có trách nhiệm sống cho phần của những kẻ chiến bại.

Tôi nhặt một cái tay Gấu Đỏ nằm lăn lóc gần cái xác méo mó và bầm dập, và tôi ăn nó để lấy lại sức mạnh cho bản thân.

Học kỹ năng [Cú đánh tối thượng].

Học kỹ năng [Đe dọa].

Khi tôi hoàn thành việc ăn cái tay thì tất cả sự kiệt sức trong tôi kéo đến và tôi cảm thấy ý thức của tôi đang mờ nhạt dần.

Trong suốt trận đấu khốc liệt, tôi mất rất nhiều thể lực, cơ thể tôi đã quyết định cách tốt nhất để sống sót là cắt đứt ý thức của tôi và bảo toàn sức mạnh vật lý của cơ thể. Ngay cả với kỹ năng [Phục hồi nhanh] và tái tạo đang khôi phục lại cơ thể tôi, nên tôi tin tưởng rằng tôi sẽ không phải chết dù tôi có bất tỉnh. Đó là cơ thể tôi nên tôi hiểu nó.

Tuy nhiên, rõ ràng là tôi mất đi khả năng tự vệ khi tôi ngất đi bây giờ. Khả năng rất cao là sẽ bị ăn thịt bởi nhiều loài quái vật khác trong suốt lúc tôi bất tỉnh, vì thế để duy trì mạng sống, tôi lấy hết tất cả năng lượng cuối cùng và dùng tơ tạo ra những bức tường bao quanh tôi và con Gấu Đỏ.

Một nơi trú ẩn tạo ra từ sự ngẫu hứng.

Ngoài việc dùng những cái cây để ngụy trang, vì tôi còn tâm độc lên những sợi tơ mà tôi tạo ra, thậm chí lấy ví dụ là nếu có ai đó tới và tấn công, chắc chắn là độc sẽ làm công việc của nó. Nếu, vì một vài lý do, tất cả những cái tôi làm là không đủ, thì đó sẽ là sự kết thúc của tôi thể thôi, hoy đi ngủ nha.

---Vì đã dùng hết sức để tạo hệ thống phòng thủ này, nhận thức của tôi--

-

Bạn đã đạt Level yêu cầu tối thiểu.

Yêu cầu đặc biệt: < >, < >, <<||God||>> thỏa mãn, [Tiến hóa] thành [Ogre: biến thể siêu hiếm] có thể.

Bạn có muốn [[[Tiến hóa]]]?

< > < > ---Với chút ý chí cuối cùng, tôi chọn < > ngay trước khi mất hết ý thức.

----Đại khát thì Kingslayer nghĩa là Người tiêu diệt chúa rùng. Tyrant's Swagger nghĩa là Bản chất bạo chúa.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 35

Tiến Hóa Lần Thứ Hai

Tôi thức dậy do một sự hồi thức kỳ lạ. Ánh sáng mờ ảo, nhưng tôi không để ý lắm.

Tôi bị khuấy động bởi cơn đói cồn cào, mà từ trước tới giờ tôi chưa bao giờ cảm nhận thấy, vì vậy tôi đi đến gần xác của con Gấu Đỏ. Sau khi lấy con dao găm mà tôi đã đâm sâu vào đỉnh đầu con Gấu, tôi dùng sức mạnh cơ bắp để xé đầu của nó ra. Khi mà tôi xé nát da, thịt, và xương sống của nó một cách tàn nhẫn, thì âm thanh đó lan tỏa khắp rừng.

Tôi vẫn chưa lấy lại hoàn toàn nhận thức của mình, vì thế tôi nhai cái đầu Gấu trong tay mình.

Học kỹ năng [Tiếng gầm thét của chúa tể rừng núi].

Học kỹ năng [Cái nhìn chết chóc].

Học kỹ năng [Kháng tất cả].

Sau khi xé hết lông ra khỏi cái đầu, tôi đập vỡ hộp sọ và ăn ngấu nghiến não của con Gấu chỉ trong vài giây, tôi đoán rằng tấm da Gấu sẽ hữu dụng, nên tôi lấy con dao găm mà sao trông nó nhỏ nhỏ sao đây, thôi kệ, và cẩn thận lột da con Gấu.

Tôi có cảm giác là hình như con Gấu Đỏ nhỏ hơn so với lúc trước khi tôi ngắt, nhưng đầu tôi vẫn còn bất ổn nên tôi không biết tại sao cho đến khi nó

hoạt động lại bình thường.

Tôi chỉ thấy là nên lột da con Gấu, chứ tôi không còn lý do gì để làm thế (đang phê ngủ).

Không còn suy nghĩ nào khác trong đầu tôi.

Tay trái tôi từ khuỷu tay trở xuống đã không còn, tuy nhiên, nó có thể sửa chữa được nhờ kỹ năng của tôi, nên không sao cả.

Dùng kỹ năng [Biến hình] của tôi, tôi có thể làm ra vài ngón tay nhỏ nhỏ xinh xinh vừa đủ xài từ chỗ khuỷu tay, và nhạt tăm da lên.

Mặc dù rất khó để dùng con dao với mấy ngón tay giả này, nhưng việc lột da Gấu đã xong. Sau đó tôi ăn thịt của con Gấu không có gì che thân.

Vì phải chịu con đói cồn cào dữ dội, tôi nhất trí nuốt sạch thịt và uống sạch máu của nó cho đến khi còn sót lại gì cả.

Học kỹ năng [Sự che chở của chúa tể rừng núi].

Học kỹ năng [Cơ bắp mạnh mẽ và dẻo dai của chúa tể rừng núi].

Học kỹ năng [Cơ thịnh nộ: Liên hoàn đấm].

Học kỹ năng [Sự tàn bạo của chúa tể].

Học kỹ năng [Sự bảo vệ thần thánh của á thần lửa].

Học kỹ năng [Kháng hỏa tuyệt đối]. (có thể hiểu là level 2 của [Kháng hỏa])

Ngay cả xé và nhai thịt, nó vẫn lan tỏa một hương vị ngon lạ thường, thật lòng thì đây là món thịt ngon nhất từ trước đến giờ, tôi uống những giọt máu đặc này hương vị như rượu vang vậy, tôi có thể cảm thấy sức sống

mãnh liệt của con Gấu Đỏ khi nuốt nội tạng của nó, tôi nhai những cây xương giòn rụm và ăn sạch tủy sống giống như là khoáng sản trong hang động, vào thời điểm đó tâm trí tôi đã hoàn toàn tỉnh táo và bắt đầu hoạt động.

Tôi nhìn vào cơ thể mình.

Cơ thể tôi vẫn là màu đen, và mặc dù có một lượng lớn máu bao phủ nó, tôi vẫn nhận ra có những đường màu đỏ kỳ lạ mà dường như là những ký hiệu tôn giáo vậy -- tự hỏi tôi có thể gọi đây là hình xăm không? -- trên khắp cơ thể tôi. Kích thước cơ thể tôi như một người lực lưỡng, chiều dài cánh tay thì dài hơn một người nam giới trưởng thành, và tôi đã có cơ bụng sáu múi, và dễ dàng nhận ra rằng tôi là cái loài gì chứ không phải là cái loài Hobgoblin.

Và tóc của tôi, tôi chắc chắn là có đã không có chiều dài như vậy. Mặc dù tóc tôi đã bắt đầu phát triển khi tôi tiến hóa thành Hobgoblin, nhưng nó vẫn chưa chạm đến vai, so sánh với tóc bây giờ thì nó đã dài qua bả vai. Bên cạnh việc mọc dài ra, thì nó còn chuyển sang màu xám.

Cuối cùng, hai cái sừng nhọn đã mọc ra từ đỉnh đầu tôi. Khi tôi chạm vào chúng, chúng cực kỳ cứng. Nếu tôi lao tới như một con bò, tôi chắc chắn sẽ có tiếng "buzuri" khi tôi đâm vào mục tiêu. Trong khi tôi kiểm tra cơ thể mình bằng nhiều cách, tôi nhớ đến thông báo tôi nhận được trước khi ngất xỉu.

Yeah, dường như tôi đã tiến hóa thành một con Ogre vĩ đại.

Không còn là một phân loài đặc biệt nữa, quái lạ là tôi đã trở thành một loài cực kỳ hiếm.

Vâng, nếu bạn giết chừng đó kẻ thù mà đủ để bạn tiến hóa, nó cũng không chắc là có thể giúp tôi trở thành một loài hiếm. Tôi tự thuyết phục bản thân là trở thành như vậy cũng không quá tệ, thế thôi.

Cùng một cách thức như khi tôi tiến hóa thành Hobgoblin từ một Goblin, thì khi tôi tiến hóa thành một con Ogre hiếm, tất cả kỹ năng tôi có đều được cường hóa, và cơ thể tôi tràn đầy một sức mạnh vô địch. Tuy nhiên, tôi quyết định để việc kiểm định những cái đã được cường hóa vào một lúc khác. Tôi nghĩ đây là lúc mình nên đi về hang, các Goblin khác có lẽ đang lo lắng cho tôi vì đến giờ tôi vẫn chưa trở về.

Khi tôi nhặt cây kích lên nó có thể dùng lại được nếu sửa chữa cẩn thận, thì tôi nhận ra một điều lúc tôi rời đi. Quần áo của tôi đã bị xé rách ở cái điểm cần che mà không được che. Như một hiệu ứng phụ khi cơ thể tôi lớn lên, quần áo mà tôi đang mặc cũng rách theo luôn.

Về cơ bản thì tôi đang nude vì môi trường.

Anh bạn của tôi đang treo đong đưa giữa hai chân; woa, trông nó thật vĩ đại, tôi nhìn chăm chăm vào nó một lúc lâu. Tôi hơi lo nên tôi làm việc cần phải làm, tôi giải quyết vấn đề này bằng cách lấy tấm da Gấu Đỏ, cái mà tôi đã lột ra, quấn nó quanh eo để che anh bạn của tôi lại.

À tôi hiểu rồi, đây là lý do tại sao tôi lột da con Gấu Đỏ, vì tôi linh cảm rằng sẽ có tình huống như vậy xảy ra. Tôi nghĩ như vậy khi tôi đang dùng chiêu "trảm phong" để chặt cây và dùng tơ để tạo thành một cái khiên nó tạo ra một âm thanh "zuban"...

Vì sức mạnh tôi đã tăng lên, ngay cả khi tôi kiềm chế lại, nó vẫn xảy ra chuyện đấm phát chết luôn.

Dựa trên vị trí của mặt trời thì tôi đoán bây giờ độ khoảng 2 giờ. Tôi đã có một giấc ngủ khá dài, nên tôi phải nhanh chóng về lại căn cứ.

Trong lúc trở về, tôi tìm thấy cái ba lô và cái túi nằm xung quanh, sau đó tôi thu lại nhiều mảnh của cây estoc và cây dao găm nhất có thể; ít nhất là với từng này nó có thể được sửa.

A, cái đui của con Kỳ Lân 3 Sừng nằm trong ba lô của tôi đã bị lấy mất. Thật không thể tin được nếu như nguyên liệu còn sót lại như cái mai của con Nhện Quý cũng bị hư hỏng, mà thôi kệ bà nó.

Cái ba lô vẫn còn hữu dụng mặc dù nó đã bị mòn đi.

Vì tôi đã trở nên to lớn hơn và lợi dụng các kỹ năng của mình, tôi trở về cơ sở khai thác trong nháy mắt, nơi mà họ chú ý cảnh giác đến tôi.

Và vì có một cơ thể to lớn, và với các kỹ năng của tôi, tôi đã đi sâu vào cơ sở khai thác một cách nhanh chóng, tất cả chúng cảnh giác đến mức mà tôi chỉ thấy ngưỡng mộ bản thân mình. Yeah, nếu có một con Ogre đột ngột xuất hiện, chuyện như thế này sẽ xảy ra, tôi nghĩ như vậy với một nụ cười gượng gạo.

Ngoài ra, họ còn sợ tôi hơn là họ đã từng.

À, kể từ khi tôi tiến hóa thành Ogre tôi chắc chắn là có một khuôn mặt ác quỷ, tôi chắc chắn về nó. Tôi tự tin rằng nó là một cái gì đó như:

Goblin? Hobgoblin xấu xí? Giống loài người? Ogre? Một kiểu của kẻ cuồng nô?

Trạng thái hiện tại của tôi.

Một cái gì đó như thế, tôi chắc chắn mà.

Nhân tiện, tuy không có bằng chứng chắc chắn nhưng bây giờ tôi cao khoảng 2m.

Do đó, so sánh với những tên Goblin lùn xung quanh tôi thì có một sự khác biệt rất lớn ở khung cảnh này.

Tôi hoàn toàn coi thường chúng: "Chúng rơi vào điểm mù của tôi nếu chúng ở quá gần; tôi hoàn toàn không nhìn thấy chúng."

Ngay sau đó, Gobumi-chan chạy ra và nhận ra tôi. Chỉ cần có thể, sự cảnh giác cả đám Goblin còn lại tan biến. Gobumi-chan nhận ra tôi ngay tức khắc, có một sự tức giận không hề nhẹ lộ rõ trên khuôn mặt cô ấy. Và với tất cả những gì cô ấy có thể, cô ấy đá ngay vào ống quyển của tôi.

Nó không đau xúu nào, mặc dù vậy tôi vẫn làm ra vẻ rất đau. Tuy nhiên người bị đau thật sự là Gobumi-chan, do đó tôi chữa trị cho cô ấy với kỹ năng hồi phục của tôi để giảm bớt sự đau đớn. Ngay khi cơn đau được loại bỏ, cô ấy bắt tôi hành lễ Seiza.

Cô ấy đã rất lo lắng và nói: "Anh đã ở đâu vậy?", "Làm cách nào mà tiến hóa thành Ogre như thế này?", tôi đang bị cắn nhằn. Vì tôi đã mất tay trai của mình, tôi không thể bác bỏ lời cắn nhằn của cô ấy. Bên cạnh đó, tôi cũng không thể nói lại cô ấy khi tôi nhận ra cô ấy đang rưng rưng nước mắt. Tôi đã nói lời xin lỗi vì đã làm cô ấy lo lắng, nhưng sau đó Gobukichi và Tóc đỏ tới khi nghe có biến.

Dĩ nhiên, họ cũng ngạc nhiên. Vì quá ngạc nhiên nên họ không thể khép mồm họ lại được.

Vâng, dĩ nhiên họ cũng lo lắng vì tôi đã không trở về sớm hơn một ngày, và tiếp theo là khi trở về lại thành một con Ogre.

Để đưa ra những lời giải thích cho những gì đã xảy ra, một khi các thành viên chủ chốt như Gobue-chan, Hobusei-san, Hobusato-san, và Gobujii tụ tập đông đủ, tôi bắt đầu giải thích. Tôi còn đuổi các Goblin khác ra ngoài và nói sẽ kể cho tụi nó sau.

E hèm..., khi tôi định trở về sau cuộc săn tôi phát hiện ra một con "Gấu Đỏ", để kiểm tra sức mạnh của mình cũng như một phần vì bản năng, tôi đã tấn công nó.

Sau đó, trận chiến bắt đầu lúc chiều tà, kéo dài suốt đêm, và chỉ kết thúc khi mặt trời đã lên vào ngày hôm sau.

Sau đó tôi không thể di chuyển, vì tôi đã nhận quá nhiều tổn thương nặng nề, do đó tôi đã dùng hàng rào bằng tơ và ngủ trong nỗ lực hồi phục sức mạnh.

Sau đó, một lúc lâu sau khi tỉnh dậy tôi mới nhận ra là mình đã trở thành một con Ogre. Cũng là một biến thể hiếm. Trang bị của tôi thì hư hại gần hết, nhưng tôi có miếng da Gấu Đỏ như một chiến lợi phẩm, nên đây không phải là sự mất mát quá lớn.

Vâng, tôi chỉ cảm ơn ông trời khi cho tôi còn sống.

Sau khi nói với họ nhiều như thế, tôi nhận ra Hobusei-san, Hobusatio-san và Gobujii đang để lộ ra khuôn mặt dần thối với cái hàm không chịu khép lại.

Cái gì vậy Gobujii? Hả? Có phải tôi đã giết con Gấu Đỏ không? Tôi đã nói rồi mà phải không? Trong khi nói thế tôi vỗ nhẹ vào miếng da thú quấn quanh eo tôi để thu hút sự chú ý của họ.

Hmm? Cái gì vậy Hobusei-san? hả hả, có một loài mạnh, gần như là một loài gấu vô địch tên là "Gấu Xám" cũng sống trong rừng này, nhưng nó có bộ lông màu xám và chỉ cao 3m thôi sao.

Ngoài ra, giữa những con gấu đó, có một cá thể là một phân loài đặc biệt với bộ lông màu đỏ, phân loài đó không thể dùng phép thuật như một Mage, nhưng lại rất thông minh và có khả năng thở ra lửa, và nó còn ở một đẳng cấp khác hẳn những con Gấu Xám nếu so về sức mạnh vật lý và khứu giác.

Nói ngắn gọn, con quái vật đó là con mạnh nhất trong tất cả các con Gấu Xám nên nó là con mạnh nhất trong toàn bộ khu vực này.

Vì thế, phân loài của Gấu Xám được gọi là "Chúa tể rừng núi". Nó có đủ sức mạnh để dễ dàng giết chết và ăn thịt một con Ogre.

Tôi hiểu rồi. Tôi nghi ngờ rằng không biết con quái vật mạnh như vậy có xuất hiện lần thứ hai không, do mức độ hiếm có khó tìm của nó?

Ây da, "Đừng đánh vào đầu tôi nữa Hobusato-san" mặc dù nó chẳng đau tí nào. "Hả? Chị muốn xem tấm da này kĩ hơn hả? Không đùa chứ?" Sau khi cho cô ấy xem, cô ấy nói đây chắc chắn là hàng thật.

Vâng, tôi đã tiến hóa thành Ogre sau khi đánh nhau với nó mà, và những kỹ năng tôi nhận được, có cái có tên là [Cơ bắp mạnh mẽ và dẻo dai của chúa tể rừng núi], nên chẳng còn nghi ngờ gì nữa nhé.

Ngoài ra, cô ấy còn nói tôi tiến hóa thành Ogre trong một thời gian ngắn như vậy không dừng lại ở "bất thường" mà phải là "ứ có chuyện như vậy xảy ra trên đời". Mặc dù tôi cự lại là điều này là điều không thể tránh khỏi, cô ấy đáp trả rằng việc như vậy không nên nói ra dễ dàng nếu không có sự hiểu biết.

Điều này vô căn cứ.

Do đó, chúng tôi nói rất nhiều thứ khác nhau trong suốt một giờ trước khi buổi họp kết thúc.

Không, như dự đoán về tình hình hiện tại thì không ổn xịu nào, vì tôi như đang phơi bày nhiều thứ như một đứa trẻ sơ sinh, nên tôi cần có quần áo mới thật nhanh. Tôi thấy xấu hổ; như đã biết thì không giữ được bình tĩnh trong một trạng thái e ngại như vậy.

Sau đó, tôi lén nhìn xung quanh.

Tôi quyết định đi đến cái xưởng nhỏ của tôi, nhưng sớm nhận ra là Gobumi-chan và Tóc đỏ đang theo sau tôi. "Các bạn nghĩ các bạn là ai, mẹ tôi sao?" Tôi muốn với họ như vậy nhưng đã kiềm chế lại. Tôi để họ làm những gì họ thích dù gì chẳng gây hại gì đến tôi, tôi đến và chào các cô gái còn lại. Tôi muốn kiểm tra xem có chuyện gì xảy ra lúc tôi vắng mặt không.

Họ thực sự sợ hãi tôi, tất cả họ đều la hét lên khi thấy tôi một cách đột ngột. Tôi cảm thấy mệt rồi đấy vì những Goblin khác bắt đầu tụ tập lại xem có chuyện gì mà ồn ào thế và tôi lại phải đuổi chúng đi.

Phản ứng của các cô gái khiến tôi phát mệt, tôi lại kể cho họ nghe chuyện gì đã xảy ra và thậm chí dùng cả kỹ năng tạo ra lửa và tở, cuối cùng họ cũng nhận ra tôi. Nhưng tôi vẫn có thể nhận ra họ còn run rẩy vì sợ, mà thôi cuối cùng tôi cũng thấy vui vì họ đã chịu nỡ nụ cười vui vẻ. Tôi muốn nói rằng: "Tốt lắm!" vì trông các cô ấy thật dễ thương.

"Ấy da". Tôi thấy một sự đau nhẹ từ hai cánh tay khi mà hai cô gái phía sau tôi néo tôi. Mặc dù tôi đã tự biến làn da của mình trở nên cứng cáp, nhưng tôi nghĩ cái trò néo này lại khiến tôi thấy lo, sau đó chúng tôi nói nhau về nhiều thứ khác.

Tôi nhờ cô Thợ rèn-san sửa chữa lại cây kích cho tôi, nó bị hư hại khá nặng. Tôi đã bị mắng một chút: "Anh thật sự giỏi khi biến nó thành thế này."

Sau những lời mắng, cô ấy dường như đang dùng những viên Hồn Thạch lên vũ khí như kiểu tôi đã làm với con dao cũ, tôi bảo là sẽ kiểm lại sau. "Nếu được thì tôi muốn thử và chế tạo cho anh một món vũ khí mới." Tôi gật đầu ngay lập tức khi cô ấy nói vậy.

Tôi nhận thấy thật là dễ thương khi nhìn cô ấy đang hạnh phúc, dù chỉ một xíu, nụ cười rạng rỡ với đôi gò má ửng hồng. Điều đó khiến tôi vỗ nhẹ lên tóc cô ấy, vì không muốn cô ấy bị đau tôi đã cố gắng kiềm chế hết mức sức mạnh của mình. Tuy nhiên, tôi nghĩ nó thật đẹp khi nhìn cô ấy trông như một đứa trẻ đang bị cù cho cười. Như mong đợi thì nụ cười của chị em phụ nữ là điều tốt đẹp nhất thượng đế ban tặng.

Vì một lý do gì đó mà hai người đó lại néo thậm chí là còn đau hơn nữa chứ. Tại sao vậy?

Tôi thấy vui khi tôi bảo họ sẽ làm món gấu hầm, vì tôi sắp đi săn Gấu Xám cho hai chị em [Đầu bếp]. "Nếu anh muốn có món gấu hầm, thì anh cần cái này và cái này và cái này nữa..." Và do đó tôi ra lệnh cho mấy đứa Goblin cấp dưới đi tìm và nhặt chúng về.

Gần đây tôi có làm việc với lũ này rất nhiều, level của chúng sắp 100 rồi cũng nên, có lẽ vài đứa sẽ tiến hóa thành Hobgoblin sớm thôi.

Thật khó cho người họ khi phải tự làm hết tất cả công việc, nên tôi quyết định là ít nhất phải giúp họ thái nguyên liệu, ngoài ra tôi còn chỉ định thêm 3 Goblin nữ trong thế hệ của tôi từ nhóm Patri đến để giúp họ.

Mặc dù tôi vẫn xem xét rằng vẫn sẽ nguy hiểm cho họ nếu làm việc với thằng đực rựa kia, những cô gái này thù dai vô cùng.

Bất kì ai; hể bạn bè, người quen, người thân hay thậm chí người yêu mà bị giết hoặc bắt cóc bởi Goblin sẽ xem lũ Goblin như kẻ thù truyền kiếp, nhưng bạn hãy nhìn vào sự khác biệt khi bạn nhìn vào hai chị em họ xem. Sức mạnh tinh thần và khả năng thích ứng mà họ sở hữu thật đáng kinh ngạc, ngay cả chỉ mới một khoảng thời gian ngắn từ khi họ bị bắt cóc.

Vâng, hai chị em thật tuyệt vời, ngay cả nếu tôi có sai lầm ở phần nào đó, thì tôi vẫn vui.

"Hai em sẽ là những người vợ tốt, có được không nếu hai em là vợ của tôi?" Tôi nói với họ như vậy như một trò đùa.

Vì tôi đang mong chờ bữa ăn tối, tôi nói với họ là tôi sẽ không ở đây lâu hơn nữa.

Khi mà họ nhìn tôi gương mặt họ đỏ lên, và cho thấy nụ cười hạnh phúc của họ, tôi nhận ra rằng họ thật dễ thương.

Ngay khi rời đi, tôi bị đánh từ phía sau bởi hai người "đó" bằng cây kiếm gỗ.

Mặc dù nó không đau, nhưng nó vẫn vô lý, sao đánh tôi hoài thế...

Cô gái Giả kim thuật-san thì đang pha chế thuốc như bình thường, có một loại khí gas độc trộn lẫn trong đó. Mặc dù nó không phải loại độc sẽ giết bạn một cách đau đớn, nhưng nó sẽ nhanh chóng hòa tan vào cơ thể và làm tê liệt bạn.

Tôi tặng cô ấy một nụ cười cay đắng và khẽ thì thầm vào tai cô ấy cách thức dùng thứ chất độc đó. Mặc kệ nó là sự tự vệ hay là sở thích.

Vì cô ấy hiểu rằng có rất nhiều loại người, nhưng một người như tôi tồn tại giữa Goblin mà sẽ không tốt nếu tấn công chúng, cô ấy không cảm thấy bất cứ điều gì phải khiến cô ấy bỏ độc vào thức ăn, tuy nhiên cô ấy vẫn tạo ra nó vì nó đáng sợ ít nhất là cho sự chuẩn bị, đó là lý do cô ấy tạo ra nó.

Nếu được hỏi "Cô có ghét Goblin đến mức phải giết chúng không?" thì chắc chắn sẽ có những Goblin cô ấy ghét và chỉ thẳng mặt là muốn giết chúng, nhưng cô ấy đã trở nên tin tưởng tôi từ khi biến cố xảy ra đêm hôm đó. Bên cạnh đó, tôi nghĩ cô ấy cũng đang cố tin tưởng nhiều hơn ngay cả với Gobukichi-kun gần đây.

Đồng thời, cô ấy còn nói với tôi, tôi thể hiện ra ngoài quá nhiều sức mạnh khi trở thành Ogre. Có một sự ấn tượng đến vẻ ngoài kỳ lạ của tôi. Những hình xăm đỏ cũng có một chút đáng sợ.

"Tôi sẽ không bỏ qua chuyện này đâu." Tôi nói thế trong khi mở rộng hai cánh tay và các ngón tay giả về phía cô ấy và bế cô ấy lên, giờn xiu cho vui ấy mà, nhưng tôi lại thấy cái nhìn băng giá đến từ hai người phía sau tôi...

Cái nhìn của họ của mạnh mẽ khiến tôi phải nghĩ "Chết tiệt, tôi sắp bị giết."

Mọi thứ đều ổn thỏa khi tôi làm y chang như vậy với Gobumi-chan và Tóc đỏ để xoa dịu họ. Sau đó tôi cũng làm tương tự với cô Thợ rèn-san và hai chị em.

Đẹp cái cơ thể của tôi sang một bên, tôi cảm thấy mệt mỏi trong sung sướng như vậy vì tôi phải cẩn thận để không làm hư tổn một cơ quan mỏng manh nào của họ.

Sau đó, cuối cùng tôi cũng đến được xưởng của tôi, quần áo của tôi giờ thấy ngứa quá.

Da Gấu Đỏ mà tôi xem xét là để làm áo giáp mới là không khả thi lắm, vì vậy tôi quyết định để nó sang một bên. Trong lúc đó, tôi làm cái quần từ da của con Lừng Lừng Giáp mà tôi đã phơi nắng nó từ trước.

Tôi không thật sự thấy lạnh khi là một Ogre, và vì thế tôi nghĩ làm một cái quần bằng với kích thước của tôi là hơi phí nguyên liệu, nên để tiết kiệm nguyên liệu tôi làm một cái quần short thay vào đó.

Đồng thời, tôi nghĩ về cái giáp làm từ da Gấu Đỏ, giống như các loại da khác, sẽ có đủ sự bảo vệ. Tuy nhiên, nó là từ con Gấu Đỏ và tôi đã chịu biết bao đau đớn kinh khủng để có được nó, nên tôi nghĩ thay vì làm một cái giáp da, thì nó sẽ tốt hơn nếu làm một cái giáp da cứng với mức phòng thủ cao hơn.

Tôi nhanh chóng tạo ra một cái quần short và mặc chúng ngay tức khắc.

Với nó tôi sẽ bảo vệ được nhân phẩm như một con người. Đó là cái tôi nghĩ.

Sau đó, tôi tiếp tục làm tấm da Gấu Đỏ cứng chắc hơn bằng việc luộc nó. Ngày mai, tôi sẽ làm việc cực nhọc hơn để làm ra trang bị cho những chuyến đi săn. Mặc dù có nhiều động cơ khác nhau là tốt, nhưng cái chính là vì cơ thể tôi quá lớn so với những trang bị mà chúng tôi có hiện tại.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 36

Ngày 36

Trong số năm đứa Goblin cấp dưới của tôi, có ba đứa tiến hóa thành Hobgoblin.

Tôi tặng chúng một món quà chúc mừng.

Vì chúng mới tiến hóa thành Hobgoblin mới đây thôi, nên tôi bảo chúng tập làm quen với cơ thể mới đi.

Tôi bị đuổi ra buổi đào tạo sáng sớm, vì đứa tập chung với tôi đang hấp hối.

Woa, thật nguy hiểm, chỉ một xíu nữa thôi. Ngay cả khi tôi giữ sức mạnh của mình xuống mức tối thiểu nhất, thì chỉ một cú đấm nhẹ cũng đủ khiến một Goblin về với năm mồ của nó. Hơn thế nữa, dường như có sẽ chết nếu không được chữa trị ngay tức khắc.

Gobukichi-kun, vũ trang đến tận răng, cũng chẳng tốt hơn là bao. Giáp của nó không ngăn được lực đẩy khiến nó kêu răng rắc. Ngay cả cái khiên thép của nó làm từ sắt đen cũng lún sâu một vết lõm hình bàn tay.

Vì thế tôi không tham gia đấu tập nữa.

Tôi sắp xếp một phiên đấu khác, những trận 1vs1, nơi mà người chiến thắng sẽ ra lệnh, xem như hình phạt, cho kẻ thua cuộc.

Vào buổi chiều, tôi tiếp tục chế tác áo giáp mà tôi bắt đầu hôm qua.

Tôi thấy Gobukichi-kun, đứa đang chuẩn bị đi săn với một vẻ mặt vô cùng căng thẳng. Tôi nghĩ sẽ rất nguy hiểm cho nó nếu đi săn một mình và do đó bắt cặp với nó. Lúc sáng này, mấy đứa Goblin cấp dưới trở thành cặp với những cá thể Hobgoblin, và đảm nhận nhiều vai trò hỗ trợ hơn.

Gobumi-chan và Hobusato-san là hai người nữ có cách chiến đấu tương tự nhau, và họ bắt đầu hợp tác với nhau do đó họ dẫn thêm bốn Goblin cấp dưới và ra ngoài đi săn.

Hobusei-san thì vẫn đang ngồi kể tôi trong khi tôi đang chế tác áo giáp. Tôi bảo cô ấy rằng là trả lại sách cho tôi ngay khi cô đọc xong nhưng cô ấy bỏ qua nó. Gobue-chan thì lại tiếp tục đào những viên Hồn Thạch, ngay khi cô ấy tìm ra một chỗ có rất nhiều Hồn Thạch, cô ấy trở nên năng động và tốc độ khai thác tăng lên.

Tóc đỏ bắt đầu luyện tập với cây kiếm gỗ cùng với những Goblin bị bỏ lại phía sau. Mức độ nghiêm túc trong luyện tập của cô ấy đánh thức tinh thần ganh đua của những Goblin khác vì chúng không muốn thua cuộc, điều này giúp kéo những Goblin già hơn gần hơn với Goblin từ thế hệ của chúng tôi. Thực sự cô ấy là một chiến binh kiên cường.

Trong khi nghỉ giải lao giữa lúc chế tác áo giáp của tôi, tôi quyết định ghé thăm các cô gái. Đầu tiên tôi đi đến chỗ của cô Thợ rèn-san để kiểm thử mấy con dao cô ấy tạo ra từ Hồn Thạch, tôi thấy vui với sự ấn tượng của những khả năng mà chúng có. Tôi còn dạy hai chị em làm cách nào để nấu vài món đơn giản. Sau đó tôi cho não hoạt động cùng với cô Giả kim thuật-san cho những ý tưởng về potion mới, cũng lâu rồi nên tôi làm nó từ từ.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 37

Hầm Ngục Của Velvet

Hai đứa cấp dưới của tôi ngày hôm qua vẫn là Goblin giờ đã tiến hóa thành Hobgoblin.

Trong lúc nghĩ "Đây là ngày thứ hai liên tiếp, hả?" Tôi tặng chúng một món quà chúc mừng.

Buổi đào tạo sáng sớm kết thúc mà không có gì nổi bật, sau đó tôi ăn trưa với mấy món mà hai chị em gái chuẩn bị cho tôi, Gobue-chan, đáng lẽ là đang ở trong mỏ, chạy đến chỗ tôi một cách hối hoảng.

Cô ấy ôm một cái gì đó nhỏ và có màu nâu, trên trán nó có một viên ngọc màu đỏ sáng, còn trên thân nó đầy những vết chém, nên người nó dính đầy máu như thế tôi mấy lần trước đây thôi. Tôi có thể nói rằng với nhịp thở thất thường và yếu ớt như vậy nó có thể chết bất cứ lúc nào.

Tôi gọi nó là "Hồng ngọc" trong lúc này Gobue-chan kêu tôi cứu nó bằng một kỹ năng hồi phục của tôi, tôi dùng [Hồi phục] để chữa trị.

Nó sẽ không vượt qua nổi nếu tôi làm vậy trễ hơn 10 phút, tôi thấy nhẹ nhõm khi tôi may mắn và kịp thời chữa trị những vết thương cho nó.

Tuy nhiên ngay cả [Hồi phục] cũng không thể đem lại lượng máu đã mất. Nó ngủ thiếp đi sau khi tôi cố cho nó uống bình potion mà cô Giả kim thuật-san tạo ra, một loại "Potion tạo máu" (Mẫu đầu tiên được chế tạo thành công) được tạo ra từ việc pha trộn nhiều loại thảo dược với nhau mà

giúp cho sự hình thành máu. May mắn cho Hồng ngọc là tôi đã no sau bữa ăn, nên tôi chưa cảm thấy thèm ăn nó, bên cạnh đó thì Gobue-chan còn nhờ tôi cứu nó nên đó là cái tôi phải làm.

Một vài phút sau, Hồng ngọc cao 30cm, đã chịu thức dậy và giải thích tình trạng của nó hiện tại.

Nó cảm ơn chúng tôi.

"Em đội ơn các anh chị rất nhiều (vì đã xem truyện của em)." Nó nói thế đấy.

Theo như câu chuyện nó kể cho chúng tôi khi tôi hỏi nó tại sao lại mang nhiều vết thương nghiêm trọng như vậy, thì tên thật của Hồng ngọc là Returner, và lý do nó bị như vậy là vì nó bị tấn công bởi những nhà thám hiểm loài người.

Viên đá quý sáng đẹp gắn trên trán nó, trông như là một vật phẩm siêu cao cấp, nếu được bán, nó có thể đáng giá 100 triệu đồng vàng---tôi nghĩ một đồng vàng là 10 yên---đó dường như là mục đích chính của đám thám hiểm giả đó.

Khi tôi nghĩ Returner đang gặp khó khăn, lúc đó nó quỳ gối và nhờ/van xin chúng tôi hãy làm gì đó với những con người đó.

Đó là những gì tôi nhận được sau khi nghe câu chuyện:

~ Dường như là "Returner" là một viên Hồng ngọc nhân tạo được tạo ra từ rất lâu rồi bởi một nhà pháp sư huyền thoại Velvet một người nổi tiếng khắp tất cả châu lục. Nó dường như là người canh giữ [Kho báu bị chôn giấu của [[Velvet]]] --- Một kiến trúc mà ở thế giới này gọi là hầm ngục (dungeon) --- nơi mà Gobue-chan và những đứa khác đột nhập vào khi chúng đang khai thác Hồn Thạch.

~ Mặc dù những vết thương bên ngoài của nó đã được tôi chữa trị hoàn toàn nhưng sự thật là cái "lỗi" của nó --- dù Returner có là một viên Hồng ngọc nhân tạo không có sự sống cũng không có tuổi thọ thì dường như là nó sẽ chết nếu lỗi của nó bị vỡ --- đã chịu một sự hư tổn nặng khi bị đám con người tấn công. Chữa trị chỉ kéo dài thời gian trước khi nó biến mất.

~ Trong một phần của Kho báu, có những viên đá quý Class [Huyền thoại] và thần dược đứng đầu danh sách của những vật phẩm ma thuật mà Velvet đã cẩn thận thu thập chúng suốt quãng đời của ông. Nếu buồng Kho báu bị đột nhập bởi những tên tham lam ngu đần, và Kho báu bị lấy đi thì Returner sẽ không bao giờ được tha thứ.

~ Returner muốn giải quyết vấn đề này bằng cách của riêng nó, nhưng sức chiến đấu của nó quá yếu và vì lỗi của nó đã bị tổn thương nên thời gian mà nó còn rất giới hạn.

Trong hầm ngục này có những sinh vật tạo ra từ phép thuật: "Linh Xương", hay cứng hơn xiu có "Chiến binh Xương" và ở một level cao hơn là "Chiến Binh Xương Cao Quý", và chống lại một nhóm nhà thám hiểm thì chúng gần như vô dụng.

Đó là lý do nó muốn chúng tôi, những người dường như trông có vẻ mạnh hơn, đuổi những nhà thám hiểm ra và trên hết là lấp lại lối vào.

Nếu chúng tôi chịu giúp đỡ loại bỏ biến cố này thì nó sẵn lòng cho chúng tôi vào chỗ chứa Kho báu như một lời cảm ơn. Velvet không thích loài người, vì thế nó nghĩ có thể bàn giao Kho báu cho chúng tôi.

Sau một hồi suy nghĩ, tôi chẳng thấy gì là có hại cho mình.

Tôi kêu Gobukichi-kun, Gobumi-chan, Gobue-chan và cả Hobusei-san, Hobusato-san đi trang bị vũ khí đầy đủ. Sau đó tôi bảo cô Thợ rèn-san mang cho tôi con dao làm từ Hồn Thạch. Tôi nghĩ có một vũ khí sẽ tốt hơn nhiều so với không mang gì theo.

Vì Hồn Thạch Dao trông bên ngoài có vẻ hào nhón nên nó dường như có thể dùng để răn đe kẻ thù.

Khi tôi bắt đầu hướng dẫn các Goblin dưới trướng tôi thì Thọ rên-san, Tóc đỏ, hai chị em, và cô Giả kim thuật-san nhìn tôi với khuôn mặt đáng thương.

Vì là họ nghe thấy yêu cầu đi giết con người. Các cô ấy thấy hơi khó chịu dù đó chỉ là người lạ.

Nhưng Returner nhờ chúng tôi là hãy đánh đuổi các nhà thám hiểm ra khỏi hầm ngục, mặc dù chúng tôi phải chống lại các nhà thám hiểm nhưng chúng tôi sẽ cố gắng chiến thắng mà không có ai phải ngã xuống.

Đầu tiên chúng tôi sẽ thuyết phục họ, nếu làm vậy không được, sau đó chỉ còn một cách duy nhất chúng tôi phải dùng vũ lực. Tôi nói vậy là vì để bảo vệ bản thân mình chúng tôi phải dùng vũ lực, và tôi lo sợ rằng chuyện này sẽ kết thúc bằng việc chúng tôi giết sạch chúng.

"Nếu điều đó là tự vệ, thì đâu thể tránh được, hoặc là chúng tôi sẽ bị giết, đúng không?" Tôi nói vậy.

Khi tôi nói với họ là nói chuyện cũng quan trọng và cho họ thấy nụ cười của tôi, thì họ không ít cũng nhiều đồng ý với tôi.

Khi mà việc chuẩn bị đã xong, Gobue-chan dẫn chúng tôi đến cái lỗ nối với hầm ngục nơi Returner canh giữ.

Cuối cùng thì đây là chuyện đã xảy ra.

Chúng tôi giết tất cả sáu nhà thám hiểm, cả nam và nữ, những người đã đột nhập vào hầm ngục này và cố giết Returner.

Vâng, lúc đầu tôi đã cố gắng thuyết phục.

Ban đầu, để ngăn chúng hoảng loạn vì số lượng vượt trội của chúng tôi, tôi cho Gobukichi-kun và phần còn lại trốn đi và tôi đi thuyết phục họ một mình. Đây là hành động cao thượng của tôi.

Nhưng ngay khoảnh khắc chúng nhìn thấy tôi, chúng nói một cái gì đó kiểu như vậy: "Cái hầm ngục này không chỉ có mấy con "Chiến Binh Xương Cao Quý", mà chúng còn có cả một con Ogre phân loài tầm thường nữa. Cái đồng s*** này nhìn vậy chứ yếu ke lăm. Ngay cả khi nó có là đối thủ mạnh, thì nó cũng không có cửa đấu với cả đám chúng ta đâu. Nào đi mà tiễn nó về suối vàng nào. Nếu chúng ta để nó thoát sẽ không dễ tìm được một con giống nó nữa đâu.", trong khi chuẩn bị tấn công tôi với sát khí bùng bùng.

Tôi không phải là một con Ogre phân loài tầm thường, tôi là một biến thể siêu hiếm. Lúc này đây, chúng thậm chí còn không thèm nghe tôi nói cái gì, ngay cả một xiu cũng không. Cái lũ trộm cắp này, tôi nghĩ vậy.

Vâng, cái thứ gì mà lên vào nhà người khác (hầm ngục), thiếu tôn trọng và giết chết người sống ở đó (lũ quái) ---mặc dù không có tôi--- trong khi ăn cắp ăn trộm Kho báu bên trong đó... Điều này, không còn nhằm lẫn gì nữa, cái lũ giết người cướp của!!! Ngoài ra, chúng còn không biết tội ác mà mình đã gây ra, nên chúng không đáng được khoan hồng!!!

Ý, khoan đã, với kỹ năng [Thẩm định], tôi có thể thấy trang bị của lũ cướp này đều là vật phẩm cao cấp được yểm phép hoặc cường hóa tương tự vậy, thậm chí chỉ với vẻ ngoài nhóm này cũng đã toát lên được một sức mạnh hào nhoáng.

Tuy nhiên, tôi lại không cảm thấy cái sự tuyệt vọng mà tôi đã cảm nhận được khi chiến đấu với con Gấu Đỏ, vì giờ đây tôi là một con Ogre [Biến thể siêu hiếm], tôi cũng đã tăng các chỉ số cơ bản của mình, kèm theo việc sử dụng đi sử dụng lại các kỹ năng là hoàn toàn có thể, tôi cảm thấy phòng thủ chống lại sự tấn công của chúng là vấn đề hết sức đơn giản.

Ý tôi là tôi có thể đánh giá như vậy khi thấy đợt tấn công đầu tiên của chúng.

Đợt tấn công của chúng thật vụng về. Vũ khí của họ trông vậy chứ chán lắm, không chỉ không thể xử lý vũ khí của mình hiệu quả mà hầu như rất dễ đoán được hướng tấn công, tất cả trộn lẫn trong những pha tấn công.

Có những đòn họ chém khá nhanh, và chất lượng vũ khí của họ thì rất cao rồi, do đó nếu là một con Ogre bình thường mà bị đánh trúng chắc sẽ bị chém thành nhiều mảnh rồi, tuy nhiên, theo ý kiến riêng của tôi, kỹ thuật chiến đấu của họ không tương thích với chỉ số cơ bản của bản thân họ, cái ấn tượng mà tôi thấy là đòn đánh họ khá thô và lộ liễu.

Cho dù nó là do cơ thể được tăng cường khi lên level, hay là được buff từ [Nghề] của họ, thì chúng chắc chắn là mạnh rồi, tuy nhiên, nó có thể ngăn cản sự phát triển tiềm lực của chúng. Nếu không có suy nghĩ thì chỉ là hạng múa rìu qua mắt thợ, chỉ biết nâng cao level của kỹ năng dùng được, mà không bao giờ để ý rằng nó đang cản trở chính người dùng nó.

Cho đến nay chúng đã tăng level bằng cách giết rất nhiều kẻ thù bằng sức mạnh vũ lực, do đó tự nhiên chúng sẽ cảm thấy bắt đầu dành ít sự nỗ lực hơn trong chiến đấu.

Tôi không có ý bắt lỗi họ vì cái phương pháp hiện tại đã dẫn đến cái chết của họ.

Nếu chúng dành nhiều nỗ lực hơn, chúng có thể chiến đấu ngang bằng với tôi trong vài ván. Suy nghĩ của chúng đã quá tự cao.

Đã bỏ quên quá nhiều sự luyện tập, đào tạo bài bản, chúng hầu như không phải là đối thủ thực sự của tôi.

Có một mức độ sai số cho phép đối với tôi vì chúng quá yếu, và do đó tất cả đòn tấn công của chúng đều dễ dàng phòng thủ chỉ với những cú gạt,

đỡ. Trong khi chuyện này xảy ra, tôi vẫn cố gắng thuyết phục chúng.

Thông thường khi mà bọn cướp đang cố gắng giết bạn, bạn không thể nào xoay sở để thuyết phục họ.

Khi tôi đang nói chuyện với chúng, dù chúng vẫn tấn công, ở phía sâu trong hầm ngục một người trẻ tuổi trông như là [Pháp sư] bước ra và làm phép một phép thuật [Sét] cơ bản cái mà theo sau nó là một tiếng *bam* ngay khi nó giáng xuống.

Tôi không ngã quy xuống nhưng tôi loạng choạng trong bước vài bước tới trước vì cú sốc. Kết quả thiệt hại chỉ ở mức mà tôi thấy khá đau.

Mặc dù trông nó như là một đòn đánh cơ bản dựa trên kích thước của nó, nhưng tôi sẽ phải chết nếu như tôi không có kỹ năng [Kháng tất cả] và [Kháng lôi]. Sức mạnh của nó kinh khủng đến nỗi làm bốc hơi đầu bạn mà không để lại dấu vết.

À, đúng như mong đợi. Vì các bạn đã làm dữ quá, không thể nhịn được nữa. Sự kiên nhẫn của tôi đã đạt đến mức giới hạn.

Tôi ra dấu cho Gobukichi-kun và mấy đứa còn lại đang trốn ra quầy chung cho vui.

Xin lỗi Returner trong tâm trí, tôi cắt đứt đường rút lui của đám thám hiểm này bằng cách phá hủy một phần của hành lang cái mà khiến tôi khá chú ý "Cái gì vậy, một cung điện hoàng gia sao?"

Để thu hút sự chú ý của chúng, tôi lao tới và tấn công từ phía trước.

Yeah, mặc dù ban đầu tôi nghĩ khả năng của cây Hồn Thạch Dao chỉ là để hù dọa tạo tiếng cười, nhưng hóa ra nó thật sự rất tuyệt vời.

Mặc dù phần lưỡi của nó thì hoàn toàn không sắc bén gì cả, vì chất liệu làm ra nó là Thủy Hồn Thạch, nước sẽ được bắn ra từ lưỡi dao mỗi khi chém. Khi tôi vung nó với một sự nghiêm túc không nhẹ, nước bắn ra với một tốc độ cao tạo thành một nhát chém bằng nước, nó cắt giáp của các nhà thám hiểm làm đôi trong khi tạo ra một âm thanh rất lớn.

"Thật tuyệt! Tuyệt quá!" đó là cái Gobumi-chan nói kèm theo câu hỏi là cô ấy có thể dùng nó cắt chúng ra làm hai được hay không? nhưng tôi trả lời lại là không vì nếu không tập trung đủ lực vào con dao thì nó không thể cắt đối thủ, nó chỉ có thể làm họ ướt thôi.

Nó dường như là vô dụng nếu không có một tốc độ chém phù hợp, mặc dù trông nó vẫn rất "cool".

Sau khi giết tất cả các nhà thám hiểm, chúng tôi làm một công việc quen thuộc lột sạch trang bị của họ và ăn chúng. Tôi lấy phần trên còn Gobukichi và những đứa khác lo các cơ quan phía dưới.

Học kỹ năng [Nghề-Sát thủ].

Học kỹ năng [Nghề-Lính thập tự].

Học kỹ năng [Nghề-Guardian]. (Người bảo vệ)

Học kỹ năng [Nghề-Phù thủy tối cao].

Học kỹ năng [Nghề-Giám mục].

Học kỹ năng [Nghề-Người bỏ bùa mê].

Học kỹ năng [Tư duy nhanh].

Học kỹ năng [Tư duy song song].

Học kỹ năng [Cưỡi ngựa].

Học kỹ năng [Kháng phép].

Học kỹ năng [Rút gọn thần chú].

Học kỹ năng [Tinh thần thượng võ].

Học kỹ năng [Trực giác].

Học kỹ năng [Ẩn thân].

Học kỹ năng [Sự bảo vệ thần thánh của á thần nhân từ và may mắn].

Học kỹ năng [Sự bảo vệ thần thánh của á thần chiến tranh].

Như mong đợi, giữa những ai muốn làm nhà thám hiểm thì có nghĩa là bạn phải ở một level khá cao.

Vì chúng có rất nhiều trang bị chất lượng cao, vật phẩm ma thuật kỳ diệu hữu dụng đã được tìm thấy. Tất nhiên, tôi ăn nó ngay lập tức.

Học kỹ năng [Che giấu trạng thái cá nhân].

Học kỹ năng [Rương vật phẩm].

Cái tôi ăn là hai vật phẩm ma thuật khác nhau; "Nhẫn của thầy tu khố hạnh" và "Ba lô cất giữ (Lớn) x6" Tôi cất giữ các trang bị còn lại của các nhà thám hiểm vào trong cái Rương vật phẩm --khi tôi cố gắng gọi cái Rương đó ra, âm thanh *pon* có thể nghe được và cái Rương xuất hiện.

Một vật phẩm chuyển tiếp được làm tôi nhớ đến cái thời đã qua...

Kỹ năng này cho phép tôi cất giữ 1200 vật phẩm khác nhau và với những vật phẩm cùng tên có thể xếp chồng lên nhau 99 lần, chuyện cứ như đùa mà thật ra là gian lận. Sau đó Returner dẫn chúng tôi vào sâu bên trong hầm ngục.

Nơi sâu thẳm nhất của hang động, chúng tôi tìm thấy một lối vào bị che giấu lại và làm đánh sập nó, bây giờ không còn lối vào nào nữa trừ cái mà Gobue-chan đã đào. Sau đó chúng tôi làm sập nhiều ngõ ngách, giờ thì không còn đường nào vào hầm ngục nữa.

Hồng ngọc đã dẫn chúng tôi đến Kho báu, nơi mà tôi đã thấy nó.

Có rất nhiều kho báu giá trị khác nhau, những trang bị của đám thám hiểm gia trước kia giờ lưu mờ trước những vô vàng vật phẩm ma thuật mạnh mẽ ở đây. Giữa Kho báu đầy vật phẩm này, ở phía sâu thẳm nhất là một xác ướp với cánh tay trái kì lạ sáng lên ánh bạc và được đặt trên ngai vàng.

Returner gọi cái xác ướp này là chủ nhân của nó. Điều này có nghĩa là cái xác đó chính là Velvet.

Thời gian của Returner cũng sắp hết và trước khi biến mất nó đã nói với chúng tôi một vài điều.

Nhiều loại Hồn Thạch có thể thu thập được từ cái mỏ mà hiện tại là nhà của chúng tôi bị ảnh hưởng bởi hầm ngục này. Thông thường tùy theo tính chất của Hồn Thạch mà nó có thể tìm thấy ở những nơi có cùng tính chất với nó --- nơi có sự luân chuyển gió tốt sẽ có Phong Hồn Thạch, Hỏa Hồn Thạch được tìm thấy ở những nơi có nhiệt độ cao như núi lửa, Hồn Thạch có những tính chất khác nhau sẽ không thường được tìm thấy ở cùng một chỗ.

Tuy nhiên, vì hầm ngục này cho Velvet xây dựng người mà rất xuất sắc trong việc xử lý Hồn Thạch, vì một lý do nào đó mà linh hồn người không thuộc về chốn này cũng có thể tập trung ở đây, và có thể khai thác rất nhiều loại Hồn Thạch vì sự ảnh hưởng của hầm ngục này.

Ngay khi nó nói xong, cũng là lúc đến hồi kết thúc của nó Returner nở một nụ cười và mờ nhạt dần khi nó tan biến đi...

*Click, và chỉ còn lại việc ngọc quý.

Tôi nhặt lên và ăn nó. (Quá nhanh quá nguy hiểm)

Học kỹ năng [Luật lệ vàng].

Và bây giờ, chúng tôi dành một sự im lặng để cầu nguyện riêng cho Returner.

Và do đang tràn ngập trong kho báu, kỹ năng [Rương vật phẩm] là tuyệt nhất...

Mặc dù tôi đã cố gắng nhồi nhét hết mọi thứ từ Kho báu, nhưng tôi vẫn còn nhiều ngăn trống. Yeah, tất cả đều nhờ vào ơn đức của nhóm thám hiểm đã đến đây thí mạng cho tôi.

Nghĩ rằng, chỉ có xác ướp của Velvet với cái tay trái nhìn kì lạ ở một mình trong đền và buồng Kho báu này thì tôi không muốn để ông ta một mình ở đây, tôi tới bên ngai vàng và hỏa táng Velvet.

Cúi mặt lên, chấp hai tay lại cầu nguyện và nói "Nam mô" và khi ngọn lửa bùng cháy và dần dần tàn lụi, chỉ để lại tro tàn cũng với một cái bao tay nhân tạo trông kỳ lạ, sáng lên ánh bạc.

"Nó là gì vậy?" Tôi nghĩ trong khi dùng kỹ năng [Thăm định].

-----[Thăm định]-----

Tên: Cánh tay bạc -- Airgeatlámh

Phân loại: Cổ vật

Xếp hạng: Class Huyền thoại.

Khả năng đặc biệt:

~ Armblast: Năm đấm bùng nổ.

~Spellblast: Phép thuật bùng nổ.

~Self-Evolution: Tự phát triển.

~Elemental Echo: Phản nguyên tố.

Thông tin chi tiết: Một cánh tay nhân tạo thần thánh được mang bởi Velvet được tìm thấy nằm rất sâu trong hầm ngục cổ đại. Những ai bị mất cánh tay có thể có cánh tay mới khi mang cánh tay này vào, nó sẽ thực hiện bất cứ chuyển động phức tạp nào một cách hoàn hảo.

Được làm từ nhiều kim loại khác nhau, nó có thể thay đổi hình dạng tùy theo ý thích của người mặc, khả năng này sẽ cải thiện qua mỗi lần dùng. Vật phẩm không thể phá hủy.

-----[Thẩm định]-----

Nó là...

Hm, có phải Velvet đang nói: "Ta không cần nó nữa, nên ta tặng nó cho người." với tôi, đùa vì ham ăn mà mất cánh tay trái không? Tôi nghĩ vậy khi nhặt nó lên và đưa nó gần vào cánh tay trái đã bị mất của tôi. Một cách nào đó nó đã dính vào tôi.

Ấn tượng hiện tại của tôi là: Nó cực kỳ đau đớn.

Vâng, bằng một cách nào đó mà khi tôi để nó lại gần, thì cái bao tay này mở rộng ra và mấy cái xúc tu nhỏ như kim của nó từ chỗ trung tâm đâm vào và bao phủ tay trái tôi lên đến vai. Sau đó, mấy cái xúc tu làm việc của nó, mà tôi cảm thấy như là nó đang ăn thịt tôi, cơn đau dữ dội đến mức có thể làm tôi ngất xỉu.

Sau đó, tôi phục hồi lại sau những tiếng la hét của tôi, tay trái của tôi giờ đã thành Airgeatlámh đến tận vai tôi. Cánh tay bạc này chỉ có kích thước của con người khi tôi nhặt nó lên, nên nó thật nhỏ so với tôi, một con Ogre chứ bộ giỡn, nhưng bằng cách nào đó nó đã chuyển đổi hình dạng để có cùng kích thước với tay phải của tôi trong cả chiều dài lẫn chu vi; trông nó phù hợp với tôi chưa kìa...

Tôi nghĩ đây là khả năng đặc biệt của nó [Self-Evolution: Tự phát triển].

Không có một chút gì là khó chịu cả thậm chí lúc nắm chặt hay mở toàn bộ năm ngón tay ra. Nó không tạo cảm giác lạ lạ, dường như rất là quen thuộc, kiểu như chưa từng có cuộc "chia tay" vậy...

Ngoài ra, tôi muốn nói thêm là khi tôi chạm vào một cái gì đó với nó, hoặc khi tôi đâm vào tường tôi không cảm thấy đau tí nào. Mặc dù tôi đồng ý là sẽ không có cảm giác đau vì nó là tay giả, tôi tự hỏi không biết nó có truyền đạt hết cảm giác khi chạm vào cái gì đó không.

Tôi vẫn chưa đủ trình để hiểu hết được nó, và vì tôi không biết những khả năng đặc biệt của nó làm việc ra sao, nên tôi không nghĩ quá nhiều về nó nữa. Bữa nào thử cho xem.

Thêm nữa, những hạn chế chuyển động của khớp khuỷu tay dường như đã được mở rộng ra, đây và đó nữa đều là những mảnh lồi. Cổ tay và ngón tay có thể xoay tròn như những mũi khoan, và tôi có thể di chuyển khuỷu tay và vai tới những góc mà cấu trúc xương bình thường của một con Ogre không thể làm được.

Và sau đó tôi khẳng định rằng tôi có thể dùng kỹ năng của tôi thông qua cánh tay bạc. Tôi có thể quay tư từ những cái đầu ngón tay nhọn mà không thành vấn đề.

Yúp, tôi đã thu được rất nhiều thứ hay kinh khủng khiếp.

Mặc dù tôi có thể bằng kỹ năng của mình xoay sở với cánh tay slime, nhưng như dự đoán, có một sự nền tảng vững chắc sẽ giải quyết vấn đề dễ dàng hơn.

Sau đó, tôi lại căn cứ và tổ chức tiệc thác loạn. Vì nó là kết quả sau một cuộc chiến đấu mệt mỏi, và trong những thứ chúng tôi lấy từ nhóm thám hiểm ---đây là một thứ rất quan trọng--- mấy chai rượu, tiệc thác loạn sao thiếu nước có còn được. Nếu bây giờ chúng tôi không tổ chức một buổi tiệc như vậy thì khi nào mới có dịp tổ chức nữa, có rượu đâu mà thác với chả loạn?

Đây cũng là thứ gửi đến linh hồn của Velvet và Returner.

Trong trường hợp của Velvet thì nó không thành vấn đề đâu, vì ngài ấy đã chết lâu rồi, sự lo lắng của chúng tôi về nó chỉ là tạm thời thôi.

Tôi giải thích chi tiết một cách gọn gàng và triệt để cho Tóc đỏ, Thọ rên-san và những người còn lại để nhận được sự đồng tình từ họ.

Mặc dù tôi đã cố gắng kiên trì thuyết phục họ, tới những người tham lam nhưng vô ích. Nên, yeah, kệ bà nó đi, rượu ngon quá!!! Quấy đi... Nhớ share truyện giúp tôi đó. Cảm ơn bạn.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 38

Ngày 38

Sau khi kết thúc buổi luyện tập sáng sớm, tôi tới chỗ cô Thợ rèn-san để kiểm tra các vật phẩm mà chúng tôi thu thập được hôm qua, thẩm định, phân loại và sắp xếp lại.

Đúng như dự đoán về một nhà pháp sư huyền thoại, hầu hết các phần thừa kế Velvet để lại rất kỳ quặc.

Tôi vẫn không thể thẩm định được hết tất cả các vật phẩm, mặt khác thì, Thợ rèn-san, từng là thành viên tổ chức thương gia hay đi chu du và từng xử lý rất nhiều vật phẩm khác nhau để được trở thành [Thợ rèn], sở hữu kỹ năng [Thẩm định] cao cấp hơn tôi. Cô ấy có thể dễ dàng đánh giá nhiều thông tin hơn tôi đã làm luôn, và sau đó giải thích cho tôi những cái cô ấy tìm thấy và ý nghĩa của chúng.

Mặc dù vẫn có những phần không thể kiểm định hết được, nhưng như vậy là đã giúp tôi rất nhiều rồi.

Sau đó, tôi dành cả ngày còn lại để sắp xếp tất cả các vật phẩm.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 39

Ngày 39

Sau khi kết thúc buổi đào tạo sáng sớm, và sau khi nghĩ về việc nên làm gì với một số lượng lớn vật phẩm chúng tôi thu thập được, vì tôi nhận định rằng trang bị quá đầy đủ cho lũ Goblin chỉ dẫn chúng tới sự tự mãn thôi, tôi quyết định chỉ cho các vật phẩm ma thuật tới 10 Hobgoblin -- là vũ khí và áo giáp và kèm theo vài món trang sức như nhẫn ma thuật giúp chúng tăng sự linh hoạt và tốc độ -- và cho mỗi đứa Goblin tối đa là hai món vật phẩm thường.

Và hầu hết các trang bị mà các Hobgoblin dùng trước đây đều truyền lại cho các thuộc hạ cấp dưới họ. Cuối cùng thì trang bị của một thành viên tệ nhất cũng là khiên găng vỏ giáp, giáp da và đoản kiếm.

Vì chúng đã được đào tạo mỗi ngày, nhóm Goblin này đã đạt đến một level không thể ngờ được, cộng thêm cả số lượng và chất lượng trang bị tăng lên, nếu họ không thực hiện một cuộc tấn công bất ngờ bằng tên độc, mà chỉ tấn công từ phía trước thì chiến đấu chống lại những nhà thám hiểm hạng trung vẫn có cơ hội chiến thắng rất lớn, theo như Gobujii.

Vâng, tôi không biết rõ sẽ ra sao trong một trận đấu tay đôi về sức mạnh, nhưng nếu một nhóm Goblin cấp thấp này đánh với các nhà thám hiểm, họ có thể thua đấy, các nhà thám hiểm.

Trong mắt tôi, không còn nghi ngờ gì nữa về nhóm này như là một nhóm lính vũ trang mạnh nhất.

Vào buổi chiều tôi cùng tất cả các Hobgoblin, tổng cộng 10 mạng, ra ngoài cùng với cả Tóc đỏ vì cô ấy nản nỉ trong tuyệt vọng để được gia nhập nhóm, để săn con môi mà tôi đã đề cập trước đây, Gấu Xám.

Nhân tiện thì vũ khí chính hiện tại của tôi là một thứ trong Kho báu của Velvet, một cây giáo dài đỏ như máu tên là [Kẻ xuyên người đói khát với hàng ngàn chiếc gai (Kazikli Bey)].

(Chú thích: nó là cây giáo mà Rou cầm ở banner, nhìn như cái đồ làm phép của mấy thầy tu, Kazikli Bey là nickname của Kẻ xuyên người Vlad Turkish, mà cà rồng Dracula dựa trên hình mẫu ông này.)

Áo giáp của tôi là kiểu áo khoác dài với giáp da cứng làm từ da Gấu Đỏ và mai của con Nhện Quý, và tôi cũng mặc một cái quần da màu đỏ khá linh hoạt.

Bên tay phải còn thít và máu của tôi có đeo một cái vòng bằng kim loại màu đen, tuy nhiên tôi chuyển sang dùng nó như một thứ bảo vệ tay rất mạnh mẽ, điều đó là dựa trên khả năng của nó tùy theo ý thích của người mặc để tăng sức mạnh, tên là [Sự cuồng nộ của vị vua kiêu ngạo (Beowulf)].

Cây giáo, cái vòng đeo tay và cánh tay bạc; cả ba món đều là [Cổ vật] Class [Huyền thoại].

Vâng, mặc dù có vẻ trẻ nhưng tôi cũng xin giải thích xiu về [Cổ vật].

[Cổ vật] là một từ để chỉ những vật phẩm xuất hiện ở trong vài hầm ngục sâu thẳm của thế giới có tên là [Hầm ngục cổ đại] nơi đó vô cùng độc đáo và độc hại đến mức số người trở về từ đó chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Đó là cái tôi biết được khi xem xét các vật phẩm là [Cổ vật], chúng có một sự khác biệt về hiệu suất khi so sánh với các vật phẩm ma thuật hiện tại.

Ngay cả với một bình potion dùng 1 lần rồi vứt đi, thì hiệu quả của nó cũng gấp hai đến ba lần so với một bình potion bình thường.

Một potion class hồi máu [Cổ vật] giúp hồi phục 60 máu, trong khi phiên bản đó ở dạng thông thường chỉ hồi phục được 25 máu.

Mấy thứ này dọc theo một đường thẳng.

Thợ rèn-san nói với tôi rằng có một hệ thống phân biệt chất lượng vật phẩm dựa trên tiêu chí về Class của vật phẩm đó.

Tiếp theo tôi sẽ nói về những vật phẩm Class [Huyền thoại] trong những vật phẩm khác.

Nó là cái nói lên thứ hạng của vật phẩm.

Vật phẩm được phân loại dựa trên 7 thứ hạng: Bắt đầu từ yếu nhất là [Hạ cấp], [Bình thường], [Hiếm], [Vô song], [Truyền thuyết], [Huyền thoại] và [Xuất quỷ nhập thần].

Ví dụ, cây kiếm dài hàng ăn cắp mà tôi lấy từ lũ Kobold, và cây gậy gỗ bọc vỏ giáp mà Gobukichi-kun từng sử dụng, cả hai đều ở Class thấp nhất [Hạ cấp], trong khi cây trượng phép của tên Kobold Mage đã từng dùng, nếu xếp theo hệ thống này thì nó ở Class [Bình thường].

Vũ khí của các nhà thám hiểm mà chúng tôi giết trong hầm ngục của Velvet dùng hầu hết là Class [Vô song], với vài món Class [Truyền thuyết] trộn trong đó.

Nói ngắn gọn là ngay cả một nhóm thám hiểm cấp cao, để có một vật phẩm Class [Truyền thuyết], [Huyền thoại] và [Xuất quỷ nhập thần] là cực kỳ hiếm.

Nếu tôi nói rằng tìm hết kho báu trong một đất nước nhỏ cũng không thể thấy một vật phẩm nào trên Class [Vô song], liệu như vậy có đủ để tưởng tượng được mức độ hiếm của các vật phẩm Class cao cấp không?

Hoặc có lẽ tôi nên nói rằng, để bắt đầu với, một vật phẩm ma thuật Class [Vô song] thì hầu hết ở level [Cổ vật].

Đây là lý do mà người ta điên cuồng đổ xô vào các khu tàn tích cổ xưa.

Hơi lạc đề nhưng dường như các hầm ngục cổ đại được bao bọc bởi các bức tường thành, mê cung và còn nhiều thứ khác nữa. Nghe có vẻ thú vị đó chắc tôi có thể sẽ cố vào đó chơi một hai lần gì đó.

Sự thật là cây giáo đỏ, vòng tay đen và cánh tay bạc này đều là vật phẩm Class [Huyền thoại] đây là bằng chứng cho sức mạnh của Velvet khi ông còn sống.

Vì hành động tìm được ngay cả chỉ với một vật phẩm Class [Huyền thoại] cũng đủ làm rung chuyển nhiều quốc gia, tôi không đùa nhưng tôi nghĩ Velvet là một con người đáng được tôn trọng.

Để có một vật phẩm Class [Xuất quỷ nhập thần] là không thể tưởng tượng được nên tôi để vấn đề này "drop" ở đây.

Tôi có quá ít thông tin về nó nên tôi thực sự không hiểu lắm.

Trở lại chủ đề ban đầu, cuộc đi săn Gấu Xám kết thúc mà không có ai bị thương.

Gấu Xám thì chắc chắn là mạnh rồi, tuy nhiên bây giờ chúng tôi đã trang bị các vũ khí ma thuật và nắm được kĩ thuật tác chiến theo nhóm, nên Gấu Xám đâu có là một đối thủ đáng gờm nhưng không phải là thứ có thể cản trở chúng tôi.

Khả năng của cây giáo, cái vòng và cánh tay bạc cứ như gian lận vậy, thậm chí không cần phải dùng kĩ năng của tôi, đứng ra phía trước thổi bay và giết là lý do chính, nhưng sự hiện diện của tôi lần này không gì là hỗ trợ.

Đó là lý do tôi trạng bị cho Gobukichi-kun, Gobumi-chan và mấy đứa còn lại với vật phẩm ma thuật chất lượng cao, và luyện tập sức mạnh cho Hobgoblin là lý do chính cho buổi săn hôm nay.

Lần này mục đích chính của cuộc săn là tăng level cho các thành viên tham gia.

Yeah, nhưng mà gấu hầm cũng cực kỳ ngon đấy! Nếu xếp ăn uống vào mục đích chính cho chuyến săn thì kì lạ quá đúng không.

Nhân tiện thì đây là vấn đề nảy sinh ra lúc này, tôi muốn uống rượu quá tôi không đựng nổi nữa. Rượu... Ta muốn uống rượu... Graaaa...

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 40

Ngày 40

Hôm qua nắng nhẹ phương xa, Hôm nay mây xám với mưa ào ào. Mưa xuống là bụng cồn cào, Goblin thấy vậy lao vào đánh nhau. Đánh xong không dám than đau, Đánh nhau là để tranh nhau chức quyền. Ủ thì anh biết là phiền, Nhưng thôi cứ đánh một ghiền, à nha! Đánh cho mạnh mẽ lên nha, Để cho độc giả người ta đợi chờ. Cảm ơn các bạn đã chờ, Ngày 1 bắt đầu, tới giờ cũng lâu. Just T

Hôm nay trời mưa, nên chúng tôi không ra ngoài săn, phải ăn thức ăn dự trữ lại.

Để xác định thứ hạng mới cho cả đám Goblin, chúng tôi quyết định tổ chức giải đấu đối kháng 1 vs 1.

Đây là cách tốt nhất để lấp vào vị trí của tên thủ lĩnh Hobgoblin cũ.

Không những sẽ có nhiều đĩa tăng hạng, đây cũng là cách thúc đẩy động lực tụi nó.

Nhưng thắng bại đã rõ giữa Goblin và Hobgoblin, và không cần nói tới tôi, một con Ogre. Goblin quyết định thứ hạng của mình trong đám Goblin, Hobgoblin cũng quyết định thứ hạng của mình trong những Hobgoblin, không có gì thay đổi.

Có nhiều đĩa tăng và giảm thứ hạng, đây là sự biến chuyển giữa niềm vui và nỗi buồn.

Yeah, level tổng thể của tất cả đều tăng, có lẽ cũng nên đi bắt tay với các thành phố cùng với Tóc đỏ, sớm thôi. Tôi sẽ nghĩ về chuyện này sau.

Khi đi xa ra ngoài, nó cũng rất thú vị khi tạo ra một nhóm lính đánh thuê. Trong khu vực chúng tôi đang hoạt động bây giờ, vì không còn bất kì con quái vật nào mà không thể bị giết bởi tôi, nên level của tôi cũng sẽ không tăng dễ dàng.

Một khi bạn đã giết Chúa tể rừng núi, thì đây là một kết quả không thể tránh khỏi.

Yeah, có vẻ là không sớm cũng muộn tôi cũng nên ra ngoài, đi xa hơn. Trong khi suy nghĩ sâu vào nhiều chuyện khác, tôi đã rơi vào giấc ngủ một cách ngon lành.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 41

Ngày 41

Khi bình minh vừa lên, tôi ra ngoài một mình, tìm kiếm những con mồi mới lạ ở những nơi mà tôi chưa bao giờ đặt chân đến. Tôi đang đi dạo trong vùng trống của [Bản đồ ý thức], nơi mà tôi quyết định gọi là “vùng đất chưa được khám phá”.

Cơ hội để tôi phụ trách việc huấn luyện buổi sáng càng ngày càng ít đi, đến mức mà Gobukichi-kun có thể tự lo liệu được khi tôi đi vắng.

Nói cách khác, bây giờ buổi sáng tôi rất rảnh rỗi.

Không có ai để đấu võ mồm cho nên lượng thời gian rảnh của tôi khá lớn.

Mặc dù sẽ khá khó giải quyết nếu như có chuyện gì đó xảy ra, giống như ai đó bị thương chẳng hạn. Trong lúc này, tôi nghĩ về 1 sự lựa chọn khá hay ho, đó là dành thời gian cho việc huấn luyện cơ bản, làm vài cái túi ngủ hoặc hoàn thành mấy bộ quần áo và giáp đang còn dang dở. Nhưng thật nhỏ, cả quần áo và giáp cũng như túi ngủ được làm bằng vỏ sò đã được phân phát hết rồi còn đâu, vì vậy đương nhiên là kế hoạch tương như hay ho của tôi hoàn toàn phá sản.

Nhưng không sao, tôi đã nghĩ ra một kế hoạch tuyệt vời khác. Bây giờ, việc tìm kiếm những kỹ năng mới là 1 sự nỗ lực quý giá.

Con mỗi đầu tiên cho hôm nay là 1 con Nhện Argiope cao 2 mét –với một cái mai màu vàng quyến rũ.

Con nhện di chuyển sột soạt. Nó chuyển động nhanh như cắt và tơ nó bắn ra vừa chắc vừa nhiều. Cái mai vàng quyến rũ của nó dai đến nỗi Nhện Quỷ cũng không thể sánh được.

Tôi đang vật vã với 3 sợi tơ, nhưng tôi đã trả đũa bằng những sợi tơ của chính mình, thiêu rụi nó và bằng chính cánh tay bạc của mình, tôi xuyên thủng cái mai rắn chắc của nó và chiến thắng.

Sau khi nó ngủ, tôi lột cái mai trông sang chảnh của nó ra bởi vì nó có thể được sử dụng để đổi chác hay chế tác, sau đó tôi ăn sạch phần còn lại.

Tổng cộng tôi đã ăn 8 con.

Học kỹ năng [Tạo tơ vàng].

Học kỹ năng [Mai nhện rắn chắc].

Kết quả là, những kỹ năng mà tôi học được đã giúp tăng sức phòng thủ của riêng tôi và tăng sức mạnh cho những sợi tơ.

Kỹ năng này đã tạo ra những sợi tơ tuyệt đẹp – và tên của nó, ám chỉ màu vàng hay là chính bản thân sợi tơ đã thật sự là vàng?

Nó khá là màu mè, sặc sỡ vì vậy tôi nghĩ là tôi có thể dùng nó để làm quà tặng cho Gobumi-chan và Tóc đỏ.

Tuy nhiên, tôi nghĩ rằng may quần áo bằng tơ vàng có vẻ đúng đắn, vì vậy sẽ tốt hơn nếu tôi làm những phụ kiện dân tộc giống những cái mà tôi từng làm cho Gobumi-chan.

Con mỗi tiếp theo của tôi là 1 con Hươu Đỏ 4 mắt 4 tai, diện 1 cặp sừng có vẻ được làm từ Thạch Anh hồng.

Có vẻ con Hươu Đỏ này có 1 tính khí rất hoang dã. 2 cái sừng đẹp đẽ và nhọn hoắt trên đầu nó, đâm mạnh vào những cái cây, nghiền nát chúng như 1 cái máy khoan, nhưng tôi đã ghì chặt cái đầu nó xuống bằng cánh tay bạc bất khả chiến bại của tôi và tặng cho nó 1 ít độc được từ những ngón tay.

Con Hươu Đỏ bắt đầu sùi bọt mép và ngủm chỉ trong 4 giây.

Ngoài cặp sừng tuyệt mỹ trông có vẻ đắt giá, phần da còn lại không bị hư hại gì nhiều, và có vẻ nó sẽ rất có ích đấy, vì vậy tôi nhanh chóng lột da nó và quăng phần da với cặp sừng vào trong [Rương Vật phẩm] của tôi, sau đó tôi xơi phần thịt.

Thật xui xẻo, tôi không thể tìm được bất cứ kỹ năng nào, nhưng sau khi ăn 2 hoặc 3 con thì có phản ứng gì đó không giống học được kỹ năng mới, bởi vì tôi có thể tự cường hóa cơ thể mình, cho nên mọi chuyện vẫn diễn ra tốt đẹp.

Sau đó, tôi nhìn thấy 1 mỹ nhân sống trong khu rừng, “Dryad”. Tuy nhiên, làm sao tôi có thể giết 1 cô gái gần-như-khỏa-thân, đáng vẻ giống người Hy Lạp và có 1 body chuẩn như thế này được? Vì vậy, tôi suy nghĩ lại về việc ăn thịt cô ấy.

Bây giờ, hãy chỉ nói về những trải nghiệm, [Dục vọng] của tôi cuối cùng cũng đã được bộc phát mạnh mẽ. Như tôi bây giờ, có lẽ không có vấn đề gì kể cả khi tôi không làm nhưng có vẻ Dryad là chủng loài có kỹ năng đặc trưng là Hấp thụ, vì vậy tôi cố gắng chống lại nó bằng cách sử dụng [Dục vọng] không biết mệt mỏi.

Thật là khoảng thời gian ngọt ngào.

Hơn nữa, cô ấy còn dựa vào tôi và ngọt ngào thì thâm bên tai tôi “Lại đến nữa nhé”. Ôi! Vẻ rụt rè của cô ấy thật là gợi cảm.

Goburou nhận được [Tâm gửi Tình yêu và Ban phúc của Dryad]!

Vâng, chuyện là thế đấy.

Khi tôi chia tay với Dryad và quay trở lại 1 lần nữa, tôi nhìn thấy 1 con sông. Tôi bất giác men theo dòng sông đi về phía thượng nguồn. Tôi phát hiện ra một thác nước thật hùng vĩ. Sau đó tôi quyết định dẫm mình vào dòng nước trong xanh ở cái hồ nhỏ phía dưới. Cơ thể tôi đã ướt đẫm mồ hôi và bốc ra cái mùi đặc biệt vì làm “chuyện ấy”.

Tôi cởi hết đồ ra và bơi trong một cái hồ khá to, nơi mà tôi bất chợt bị bao vây bởi mấy tên [Người Thằn Lăn] có vảy xanh lè trong khi đang ở dưới nước.

Sự cấu thả của tôi cũng là một nguyên nhân nhưng mà với level hiện tại của [Cảm ứng chuyển động], rõ ràng là nếu kẻ thù ở trong nước thì phản ứng khá là chậm.

Nhận thức được sự hiện diện của chúng bây giờ là hên lắm rồi.

Cuối cùng tôi cũng nhận ra rằng tôi đang đụng độ với những kẻ thù nguy hiểm đến độ không thể đối mặt trực diện. Một cảm giác ớn lạnh len lỏi trong cột sống của tôi.

Vâng, tạm gác quá khứ sang một bên, tôi tập trung suy nghĩ lại ngay lập tức. Dựa vào bề ngoài của chúng, tôi quyết định gọi chúng là Người Thằn Lăn Xanh.

Mỗi con Người Thằn Lăn Xanh cầm 1 cái mã tấu đã được lên đời – loại kiếm mà có lưỡi cong và thân thẳng – như 1 vũ khí. Đồng thời mỗi con cũng có 1 cái khiên giống 1 cái khiên tròn có vẻ tiện lợi mặc dù đã bị hư hỏng 1 tẹo.

Không giống bọn Orc hay bọn Kobold, chúng nó không mặc bất cứ cái giáp da hay kim loại nào, chỉ mặc quần áo được làm từ vải dày để không bị lộ hàng.

Bọn Người Thần Lăn Xanh này không có giáp. Tuy nhiên, lớp vảy xanh lè bao phủ toàn bộ cơ thể nó chẳng khác nào áo giáp cả, có lẽ chúng hiệu quả hơn so với vẻ bề ngoài, và tôi không thể coi thường những đòn tấn công bằng cái đuôi dài và dày của chúng được.

Tôi nên xem cái đuôi như là cánh tay thứ 3. Vì cái đuôi ở dưới nước nên chúng càng nguy hiểm hơn nữa và thật khó để phát hiện ra chúng.

Có tổng cộng 8 tên Người Thần Lăn Xanh, nhiều vãi, và có vẻ như chúng thường đi săn theo nhóm.

Hơn nữa, bọn chúng cứ nhấp nháy cái lưỡi dài thòng với cây mã tấu tạo ra những âm thanh khó hiểu “hyacchahecchizo~ go~gyakutterowigya~ janbettenbachurua~”. Tuy nhiên tôi có thể cảm nhận được một bầu không khí chết chóc đang bao trùm nơi đây.

Bởi vì cuộc đi săn một mình này là để tôi sử dụng thành thạo cánh tay bạc và kiểm chứng sức mạnh của nó cho nên tôi đã không nhờ ai trợ giúp. Bọn nó đang chiếm ưu thế vì phần thân dưới của tôi đang chìm trong nước khá là cản trở. Có lẽ chúng nó đang nghĩ “Kể cả nó có là 1 Ogre đi nữa thì chúng ta vẫn có thể giết chết nó” – điều này nhắc tôi nhớ đến – mặc dù có hơi muộn một chút – rằng Gobujii chưa bao giờ đề cập đến sự tồn tại của [Biến thể Cực Hiếm]. Tôi sẽ hỏi ông ấy nếu có cơ hội – vâng, không có câu hỏi nào về nó.

Với những kỹ năng chòng chéo của tôi đã được kích hoạt, tôi di chuyển.

Với nửa trên cơ thể tôi vẫn ở dưới nước, tôi có thể dễ dàng đẩy cơ thể mình đi bằng kỹ năng [Điều khiển nước], ở nơi đầu tiên, sức mạnh ở chân đã được cường hóa vì sự chòng chéo những kỹ năng đã cho phép tôi di chuyển nhanh trong nước mặc dù phải chịu một lực cản của nước rất mạnh.

Tôi đã đạt được 1 sự bùng nổ tốc độ bằng cách điều khiển nước và với sự giúp đỡ của dòng nước, tôi có thể đập sâu vào ngực của kẻ thù ngay lập

tức. Sau đó, tôi tặng cho chúng 1 cú đấm trời giáng vào mặt.

Bọn này phản xạ tốt thật! Vào phút chót tụi nó đã sử dụng cái khiên để đỡ đòn tấn công đầu tiên của tôi nhưng cái khiên đã tan nát trong chớp mắt và một em đã đi châu Diêm Vương. Cú đấm của tôi đã nghiền nát cánh tay của tên Thần Lăn Xanh cùng với cái khiên vô dụng của nó thành từng mảnh, mà vẫn không bị mất đà. Coi bộ tình trạng của cơ thể cũng không khá khẩm hơn cái cánh tay là mấy: lớp vảy bị nát vụn, thịt bị rách, và xương bị gãy. Đây là cái giá phải trả cho việc ngáng đường đi của cánh tay bạc. Nói cách khác, cánh tay bạc có thể đâm thủng những vật nằm trên quỹ đạo của nó.

Bỗng nhiên, năm đấm của tôi dừng lại sau khi nghiền nát lớp vảy, làm bầm tím lớp thịt và làm vỡ vụn phần xương. Thật là 1 cú đấm kinh khủng, nhưng tôi nghĩ cánh tay bạc còn có thể làm hơn như vậy.

Vâng, đó là điều tôi mong đợi.

Liên hoàn đấm và lâu lâu đá, chưa đầy 30 giây tôi đã hoàn toàn hạ gục bọn chúng. Tôi bắt những tên muốn bỏ trốn bằng tơ và sét, vì vậy tôi đã không để sống bất kỳ tên nào.

Sau khi giết chết tụi Người Thần Lăn Xanh, tôi đặt trang bị, vũ khí của chúng vào trong [Rương Vật Phẩm], và bởi vì xác tụi nó khó cắt xẻ quá cho nên tôi ăn hết luôn.

Học kỹ năng [Thích nghi với môi trường nước].

Học kỹ năng [Ngôn ngữ Người Thần lăn].

Thịt và xương của chúng có một mùi vị thật khác biệt và rắn chắc. Khá là ngon đấy!

Tôi muốn ăn nữa nhưng mà méo tìm thấy được con Thần Lăn Xanh nào gần đây nữa hết nên tôi đành từ bỏ ý định.

Tôi đi về phía “Vùng đất chưa được khám phá” trong bản đồ ý thức tôi, cái mà được tự động tạo ra nhờ kỹ năng [Bản đồ ý thức].

Sau khi đi được 1 đoạn, khi ra khỏi khu rừng tôi nhìn thấy 1 đồng cỏ rộng lớn.

Đây là lần đầu tiên kể từ khi tái sinh tôi thấy 1 thứ gì đó khác những khu rừng, những ngọn núi hay những con sông. Gió thổi thật là dễ chịu.

Trong khi đang suy nghĩ vu vơ, tôi nhìn thấy 1 con bò đang lao về phía tôi. Tôi quyết định gọi con bò mặt người với 2 cái sừng nhọn đó là Bicorn.

“Đối với 1 cú đấm thẳng vào con Bicorn, tôi sẽ không thua kém Jolt Counter đâu!” trong khi suy nghĩ về điều đó, tôi đánh 1 phát vào đầu nó bằng cánh tay bạc, khiến nó bị lún xuống đến tận khuỷu tay và quay mặt đi, để lại sau lưng là xác con Bicorn tung tóe.

[T/N: Jolt Counter: tham khảo manga "Hajime no Ippo".]

Vâng, hôm nay tôi đã kiểm chứng đầy đủ về sức mạnh của cánh tay bạc rồi. Cho dù tôi có cảm ơn Velvet bao nhiêu lần đi nữa thì cũng không bao giờ là đủ.

“Nam Mô”. Tôi cầu nguyện cho anh ấy một lần nữa.

Chỉ có duy nhất 1 con Bicorn và mặc dù tôi đã ăn nó cho tới khi no căng bụng nhưng tôi vẫn không có được bất cứ kỹ năng nào. Tuy nhiên tôi hài lòng với món thịt nướng hơn việc cường hóa cơ thể. Vả lại, cả con Bicorn rất ngon!

Tôi đã quyết định tổ chức một bữa tiệc thịt nướng sử dụng con Bicorn tôi đã giết ngay khi tôi quay về. Sau đó, tôi săn vài con Rắn Đêm để làm quà lưu niệm, quay về nhà, ăn uống và đi ngủ.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 42

Ngày 42

Trong số 5 đứa Hobgoblin cấp dưới của tôi, tôi xác định có hai đứa phù hợp để trở thành Mage.

Tôi ngay lập tức chuyển chúng từ sự chỉ huy trực tiếp của tôi sang nhóm < > của Hobusei-san để chúng bắt đầu luyện tập.

Vì tò mò nên tôi cũng đi theo chúng, tôi phát hiện ra rằng Hobusei-san có rất nhiều đầu sách ma thuật hoặc liên quan đến phép thuật trong phòng ngủ của cô ấy. Từ những điều tôi nghe thấy, dường như là những cuốn sách này đã được sưu tập từ hàng hóa cướp được cho tới bây giờ.

Nghe câu chuyện của cô ấy thì, Hobusei-san không bắt đầu việc dùng phép thuật bằng việc hiểu về ba hệ thống phép thuật như cô đã nói trước đây.

Cá thể nào có sẵn năng khiếu phép thuật, sẽ có câu thần chú về hệ thống phép thuật cơ bản phù hợp nhất với cá thể đó ---với tôi là [Kết thúc], còn với Hobusei-san là [Hỏa]--- và như là được ghi sẵn trong đầu họ vậy, cũng như tôi thôi; và khi level họ tăng lên, họ có thể sẽ nhận thêm câu thần chú, nhưng chỉ là phiên bản cao cấp của loại phép thuật họ có ban đầu; họ khó có thể sử dụng nhiều loại phép thuật được.

Đúng như mong đợi, hai đứa Hobgoblin vẫn chưa biết loại phép thuật chính của mình là gì.

Tuy nhiên, do kết quả nghiên cứu những quyển sách mà Hobusei-san thu thập được, cô ấy có thể mở rộng phạm vi loại phép thuật mà cô ấy có thể dùng. Cô ấy đúng là một người siêng năng, chăm chỉ.

Sau đó dường như là Hobusei-san rất vui vì đây là lần đầu tiên cô ấy có đệ tử theo học, vì thế là tâm trạng của cô ấy rất tốt trong suốt quá trình đào tạo hai đứa Hobgoblin về các nguyên tắc cơ bản của phép thuật, và tôi lấy cho mình vài quyển sách và ngồi xuống đọc để tránh làm phiền quá trình đào tạo.

"Hm hm, ồ, tôi hiểu rồi~", tôi nói vậy khi tôi học được cách xử lý các hệ thống phép thuật khác nhau, như hệ thống phép thuật [Hỏa], hệ thống phép thuật [Thủy], bên cạnh phép thuật [Kết thúc] của tôi, tôi đã và đang dùng từ trước đến giờ để tạo ra cây giáo hủy diệt khủng khiếp.

Vâng, có vẻ như với sự đóng góp của đặc tính [Cội nguồn] của tôi, tôi có thể ngay lập tức sử dụng nhiều hệ thống phép thuật khác nhau. Có mối quan hệ không tốt với hệ thống phép thuật, hay chỉ được phép sử dụng một nửa sức mạnh hoặc không thể sử dụng nó,... những người khác sẽ như vậy, không có ngoại lệ, hoặc là có vấn đề, nhưng với tôi dùng nó rất dễ dàng. Nó dường như tăng cường trí nhớ cho tôi, vì thế yeah, nó giúp tôi sử dụng dễ dàng hơn.

Vâng, đặt mấy cái chi tiết nhỏ nhất sang một bên, vì tôi có thể dùng nó bây giờ nên không phàn nàn gì nữa. Kỹ năng [Điều khiển lửa] và [Điều khiển điện] có lẽ đang mạnh dần lên, vì chúng có một lợi thế là không ra bất kì kí hiệu nào như việc làm phép, thật vô nghĩa khi phải nhớ thần chú.

Tuy nhiên chẳng có vấn đề gì khi sở hữu một loạt các kỹ năng phép thuật tầm xa, chúng cũng không tới nỗi tệ.

Ba tiếng trôi qua, tôi lấy một cuốn sách mới trong bộ sưu tập của Hobusei-san và bắt đầu đọc nó, tôi cuối cùng cũng tìm ra cách dùng kỹ

năng [Nghề-Người bỏ bùa mê].

Vâng bạn có thể thấy đó, [Nghề-Giám mục] thì khác một chút so với [Nghề-Giáo sĩ] nhưng chúng vẫn có nhiều điểm tương đồng giúp tôi nhanh chóng sử dụng được nó, nhưng [Nghề-Người bỏ bùa mê] thì hoàn toàn khác so với [Nghề-Pháp sư] nên tôi không thể dùng nó một cách hiệu quả được.

Đó là lý do tôi bỏ quên nó giữa chừng cho đến bây giờ.

Ồ, đúng rồi.

[Nghề-Pháp sư] về cơ bản là kỹ thuật giải phóng hoặc tạo ra một cái gì đó, trong khi [Nghề-Người bỏ bùa mê] là một nghề liên quan đến nghệ thuật mà nó can thiệp vào vật liệu, chất liệu hay cái bên trong.

Yeah, nó là như thế đấy, trong khi [Nghề-Pháp sư] vẫn có thể làm những thứ tương tự như [Nghề-Người bỏ bùa mê] như là việc cường hóa vật liệu, đẹp vấn đề hỗ trợ qua một bên, khả năng yểm bùa của [Nghề-Pháp sư] yếu hơn rất nhiều so với [Nghề-Người bỏ bùa mê], và người lại, [Nghề-Người bỏ bùa mê] lại cực kỳ vô dụng trong chiến đấu.

Yeah, cho đến giờ tôi nghĩ tôi nên có một cái nhìn khác về phép thuật.

Đẹp mấy cái khó khăn qua một bên, đến giờ tôi đã có thể sử dụng kỹ năng [Nghề-Người bỏ bùa mê]. Vì cô ấy có nhiều kinh nghiệm hơn, tôi đến chỗ cô Thợ rèn-san.

Ngay khi cô ấy thấy gương mặt của tôi, cô ấy bĩu môi và điều đó làm cho tôi hơn bối rối, sau đó cô ấy cho tôi thử dùng nhiều thứ mà cô ấy đã chế tạo ra.

Tôi yểm bùa vào mấy con dao làm từ nhiều loại Hồn Thạch và mấy cái làm từ sắt.

Kết quả là con dao làm từ Hỏa Hồn Thạch có thể bắn ra lửa mạnh hơn, còn con dao làm từ Thủy Hồn Thạch có thể tạo ra nhiều nước hơn, trong khi sức mạnh và độ sắc bén của con dao bằng sắt tăng lên một cách mạnh mẽ.

Yeah, tôi ngạc nhiên vì sao mà kỹ năng [Nghề-Người bỏ bùa mê] lại dùng dễ đến vậy. Bạn có thể làm cho vũ khí mạnh lên tương đối dễ dàng hơn so với việc làm vậy mà không dùng phép thuật.

Vâng, đó là bề nổi thôi, còn phần chìm là tôi đang chìm trong một đồng dao hồng nè.

Tỉ lệ thành công là rất thấp nếu như Người bỏ bùa mê chưa quen với việc yểm bùa. Sau khi chuyện này chuyện kia xảy ra thì thời gian trôi qua, tôi đi săn, ăn uống và sau đó là đi ngủ.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 43

Đêm Sung Sướng Đầu Tiên

Cảnh báo: Chương truyện này có thể có nội dung nhạy cảm, có thể khiến người xem khó chịu, trẻ em và người lớn cần nhắc trước khi xem!!!

Gần đây, trông Gobumi-chan có vẻ ủ rũ. Điều này đã bắt đầu khoảng hai ngày trước, tôi nhận ra điều đó lần đầu tiên là sau khi đi săn một mình về.

Tại sao lại như vậy? Tôi hỏi Gobukichi-kun về chuyện này và nó chỉ nghiêng đầu nói là nó không biết, tôi cũng đi tham khảo ý kiến của Gobue-chan về chuyện này và cô ấy bảo rằng: "Anh phải biết chuyện anh đã làm chứ." và khi tôi hỏi Hobusato-san và Hobusei-san thì họ chỉ bảo: "Trẻ khỏe dữ ha!" và đại loại thế, cuối cùng thì tất cả đều tránh câu hỏi của tôi.

Khi tôi đi hỏi Tóc đỏ vì tôi thật sự không biết tại sao thì cô ấy phòng má rất dễ thương và quay đi. Tôi cũng đi hỏi cô Thợ rèn-san, cô ấy cũng có một chút buồn khi tôi tới chỗ cô ấy, "Tôi cũng đang tự hỏi về chuyện này từ ngày hôm qua, tại sao chứ?", ngay khi tôi hỏi như vậy, cô ấy hơi sốc và để lộ ra sự giận dữ sau đó thì bỏ đi đâu đó.

Trong khi đang vô cùng lo lắng, tôi cố gắng tới chỗ của hai chị em, họ ép tôi ăn một cái gì đó mà hình như trộn độc vào đó, trong khi nói: "Đây là món mới, hãy hưởng thức nó!" Không có bất kì một cảm xúc nào, tôi cố gắng ăn nó, nhưng nó cũng ngon mà ---chỉ là nhắc nhở với bạn, độc không có tác dụng với tôi--- do đó tôi làm họ ngạc nhiên bằng cách nói nên làm món này một lần nữa.

Tự hỏi tại sao lại như vậy chứ?

Tôi thực sự stress với việc này rồi đó nha, tôi tới chỗ cô Giả kim thuật-san và nói cô ấy biết cảm xúc của tôi, cô ấy nói cho tôi biết lý do tại sao trong khi cô ấy trông hơi sốc về chuyện đó.

Ồ yeah, dường như nguyên nhân chính gây ra việc này là ghen. Vâng, khi tôi "ấy ấy" cùng Dryan-san, thì cô ấy để lại vài dấu vết trên cổ tôi và khi họ phát hiện ra nó, họ cảm thấy bực bội.

Vì nó vô hại nên tôi cũng không để ý gì tới nó.

Và đó là lý do, giải quyết xong cái lý do rồi tôi gật đầu nhưng cô Giả kim thuật-san đột ngột ôm chầm lấy tôi rất chặt và thật tham lam cô ấy còn hôn tôi say đắm.

Thật say đắm, lưỡi của chúng tôi đan vào nhau ~khoan đã, chúng tôi đang trao cho nhau nước bọt à!? Mà tôi đang nghĩ cái quái gì vậy? Sau một hồi tôi đã được giải thoát.

"Đây là lời cảm ơn cho việc đã cứu mạng tôi, và cũng là cảm xúc của em." là cái cô ấy nói, tôi trả lời lại: "Vậy sao?" gật đầu, và cô ấy nhìn tôi, với đôi mắt đắm lệ và đôi môi đang run lên, mắt nhắm bằng và tôi giữ cô ấy lại gần mình, và suy nghĩ sẽ như thế nào nếu chạm vào đây, tôi lo lắng và tình trạng này càng căng thẳng hơn nữa.

Để không làm hại cô ấy, tôi âu yếm ôm lấy cơ thể cô ấy một cách nhẹ nhàng và ngay khi chúng tôi bắt đầu tán tỉnh trong sự giấu giếm, thì Gobumi-chan đột ngột xông vào.

Lúc ấy, nhìn tôi như một ông chồng bị bắt quả tang đang ngoại tình, trông cái cách mà tôi hoảng sợ kìa, nhưng thay vào đó, thật ngạc nhiên là tôi lại cảm thấy ngại ngùng.

Sau đó thì cô ấy nói: "Làm như vậy với em luôn nha!"

So sánh với khi cô ấy còn là Goblin, thì khi cô ấy tiến hóa thành Hobgoblin cô ấy đã trở nên dễ thương hơn do đó tình cảm tôi dành cho cô ấy là không vấn đề gì, ngay khi chúng tôi chuẩn bị làm cái này cái kia thì lại có người xông vào...!!

Vâng, tôi không muốn giải thích chính xác chuyện gì xảy ra tiếp theo, thật lòng khi tôi không muốn làm vậy. Tuy nhiên, cô Thợ rèn-san, Tóc đỏ và hai chị em những người đã xông vào, đã ra quyết định cùng nhau dành trọn đêm nay trong sự "hưởng thụ".

Dùng kỹ năng [Biến hình] và [Điều khiển chất lỏng cơ thể] là một thành công lớn. Ngay cả trong mơ tôi cũng không dám tưởng tượng rằng tôi sẽ dùng chiêu thức bí truyền "tentacle" như thế này kể từ khi hồi sinh.

Và tôi cũng không nghĩ rằng tôi sẽ dùng nó lên nhiều người cùng một lúc.

Sau đó nữa thì tôi cũng không mong đợi là tôi có thể dùng [Điều khiển chất lỏng cơ thể] để biến chất lỏng trong cơ thể thành "viagra".

Nhân tiện thì tôi cũng niêm phong lối ra của căn phòng bằng tơ của tôi để ngăn việc tụi Goblin nhìn trộm; và dùng kỹ năng [Điều khiển gió] để ngăn chặn âm thanh lọt ra ngoài phòng.

Cảm nhận của tôi là:

Yúp, một đêm sung sướng thật tốt kinh khủng.

Chỉ là vì sức chịu đựng trâu bò đến áp đảo của tôi, tôi không cảm thấy mệt một xíu nào dù cho bao nhiêu lần anh bạn của tôi làm việc, trên hết là anh bạn của tôi quá mạnh và cứng nếu tôi không dùng kỹ năng [Biến hình] thì họ có thể gặp nguy hiểm, chắc chắn là vậy rồi.

"Tuy nhiên, nó thật dữ dội!" tôi nghĩ vậy.

Bây giờ tôi đã có người quan trọng để bảo vệ rồi.

Hmm... tôi thực sự chưa lên kế hoạch cho chuyện này. Vâng, dù gì cũng không thể ngăn được. Không nghi ngờ gì khi tôi hạnh phúc với việc này.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 44

Ngày 44

Tôi cảm nhận được một cái gì đó với kỹ năng [Cảm ứng chuyển động].

Vì Level kỹ năng đã tăng lên gần đây, tên của một loài ---mặc dù đó chỉ là tên tạm thời tôi đặt cho chúng--- sẽ hiển thị ra nếu tôi đã từng bắt gặp nó. Nếu tôi biết tên thật của nó, thì tên thật của nó sẽ được hiển thị ra. Ngoài ra, nó còn chỉ ra đâu là bạn đâu là kẻ thù. Kỹ năng này thật hữu dụng.

Dựa trên đó, dường như mấy đứa đến là Gobukichi-kun và hai đứa cấp dưới của nó. Tôi bắt đầu thức dậy và tự hỏi chuyện gì đang xảy ra vậy, sau đó tôi nhận thức được là có ai đó đang ôm tôi thật chặt.

Vì tôi không muốn đánh thức các cô gái dậy, những người mà đang ngủ ngon giấc do sự mệt mỏi từ "một đêm sung sướng" hôm qua, tôi trượt qua bằng kỹ năng [Biến hình] để không đánh thức ai dậy cả.

Sau đó, tôi ra khỏi căn phòng làm từ tơ của tôi và có một cuộc nói chuyện với Gobukichi-kun. Theo chúng thì có ba tên có tai dài và hình dáng giống con người đang vênh vác đến trước cửa hang động.

Cho dù là tấn công, giết hoặc mời chúng vào trong hang động, cái nào cũng là quyết định quan trọng nên được thực hiện bởi tôi, vị thủ lĩnh. Vì mấy đứa Goblin không thể tự quyết định, chúng để những người lạ ở ngoài đợi.

Đó chính xác là những cái mà chúng nên làm, sự đào tạo và giáo dục của tôi dành cho chúng đã mang lại kết quả. Nếu là trước kia thì chúng đã lao vào tấn công mà không thêm suy nghĩ đến lần thứ hai.

Còn bây giờ thì tôi lấy một cái bình (chứa đầy nước lấy từ cái hồ) từ trong [Rương vật phẩm] của tôi. Tôi nhanh chóng rửa sạch cơ thể để tôi trông ít nhất là có vẻ ngoài đủ lịch sự và đi tiếp họ. Những người lạ không ai khác chính là Elf-Tộc tiên (tên dự kiến). Gồm có một nam và hai nữ vũ trang đầy đủ như thể là tùy tùng của hắn.

Ba người đó trông vẻ ngoài cũng ổn, cả lễ phục của nam và giáp kim loại nhẹ của hai người nữ đều là sản phẩm chất lượng cao. Mùi vị và mấy thứ khác thì để sang một bên, thật dễ đoán được địa vị xã hội của họ.

Đánh giá theo vẻ ngoài của họ, hai cây Rapier treo trên thắt lưng của hai người nữ phía sau là vật phẩm ma thuật Class [Hiếm], hơn thế nữa họ còn có vật phẩm ma thuật loại nhân và vòng đeo tay, tất cả chúng đều là Class [Hiếm].

Trừ khi bạn có một địa vị xã hội đủ cao, chứ không thì việc sở hữu những trang bị chất lượng như vậy là không thể.

Thật ngẫu nhiên, mặc dù tôi nghĩ "Các nhà thám hiểm lần trước cũng có vài trang bị tốt nhỉ?" hầu hết trang bị chất lượng cao của họ đều là loot (vật phẩm rơi ra khi đánh quái vật) xịn trong các hầm ngục. Đây là một điều không thể tránh khỏi khi các nhà thám hiểm level cao lại có các trang bị chất lượng cao.

Đối với những người không mạo hiểm mạng sống của mình ở trong hầm ngục, bạn phải đủ giàu có để sở hữu những trang bị chất lượng như vậy, đó là cách có được các trang bị tốt.

Và cái thái độ tự cao của họ cũng là bằng chứng nói lên được địa vị xã hội của họ. Vâng, đây có lẽ là phân biệt chủng tộc.

Trong khi đàn áp lại chúng bằng những lời nhận xét bạo lực như kiểu: "Đối với những đứa tới đây mà không xin phép trước, không hẹn trước với anh đây, thì chắc chắn lũ tụi bây là lũ ảo tưởng sức mạnh, anh em đâu ra xé xác chúng thành từng mảnh và dùng cho chúng đẻ trứng, ăn sạch hết!!!" ở trong thâm tâm tôi, tôi hỏi lý do của chuyến viếng thăm này là gì, và dường như chúng tôi ngã ngục trước khả năng tài phán của họ blah blah blah blah blah blah...

Tóm gọn lại những gì họ nói rất rất nhiều, điểm đáng chú ý là họ muốn tôi và các cấp dưới của mình phải trở thành kẻ dưới quyền họ ---cái mà dường như có nghĩa là nô lệ theo cái cách họ nói.

Ngoài ra, "Còn có thông tin được cung cấp là loài người thấp kém đang chuẩn bị một cuộc tấn công với mục đích lấy đi kho báu của tộc Elf cao quý, và như một sự chuẩn bị, chúng tôi cần thêm vài con tốt mạnh."

Họ kết luận tôi là một con tốt thí mạnh, vì tôi đã giết được Chúa tể rừng núi "Gấu Đỏ" ---điều này đã trở thành tin đồn gần xa lan đi khắp nơi. Vâng, một con Ogre đen mặc một bộ giáp làm từ da Gấu Đỏ sẽ nổi bần bật. Gấu Đỏ thậm chí còn có thể săn cả những thợ săn tài giỏi của tộc Elf, nên khi chuyện này xảy ra họ coi tôi như người thích hợp nhất.

Phần thưởng mà họ đưa ra là một lượng lớn thức ăn đủ cho chúng tôi ăn no nê trong một thời gian dài và một vật phẩm ma thuật Class [Hiếm] cùng với hai cô Elf nữ xinh đẹp tới đây cùng hẳn.

Đây là phần thưởng khá hấp dẫn cho một con Ogre đó. (Theo như Gobujii)

Bán một vật phẩm ma thuật Class [Hiếm], thậm chí là tệ nhất, cũng phải được giá 10 triệu vàng. Và tất nhiên, giá cả sẽ thay đổi bởi nó phụ thuộc rất nhiều vào thuộc tính của vật phẩm đó. Có vẻ như một vài món trong số chúng đáng giá hơn 30 triệu vàng.

Phần thưởng không phải là một [Cỗ vật] như tôi dự đoán, nhưng nó vẫn cực kỳ giá trị.

Hai thiếu nữ Elf hẳn mang theo rất xinh đẹp. Có thể là có lỗi khi tôi nói như vậy nhưng họ chắc chắn là đẹp hơn Tóc đỏ và những cô gái khác. Và nhắc lại một lần nữa, vẻ đẹp không nằm ở đôi má hồng của người thiếu nữ mà ở đôi mắt của kẻ si tình.

Tôi cũng hơi bất ngờ với phần thưởng này, nhưng thật khó để nói sự thật là tại sao họ lại chịu đưa ra một phần thưởng tốt như vậy, chắc có lẽ họ đang ở bước đường cùng. Trong khi ngoài mặt thì họ tỏ ra bình tĩnh, nhưng trong thâm tâm họ biết rằng họ sẽ dễ dàng thua trước loài người khi cuộc chiến về sức mạnh nổ ra. Đây dường như đã trở thành một câu chuyện điển hình.

Nếu họ thua trong cuộc chiến này cả vương quyền tộc Elf sẽ trở thành nô lệ, đây chẳng phải là sự sỉ nhục đối với họ sao?

Chiến đấu cho tới hơi thở cuối cùng, ngay cả khi họ có những cá thể mạnh mẽ vượt trội thì đã có nhiều câu chuyện trước đó nói rằng họ sẽ bị đè bẹp bởi số lượng vượt trội hơn.

Tôi cũng sẽ bị lay động với câu chuyện này nếu chuyện này xảy ra mấy ngày trước, nhưng chúng tôi đã có những trang bị ma thuật mạnh hơn và tốt hơn nhiều từ những gì Velvet để lại, nên trái tim tôi không chút lay động.

Sẽ hơi xấu hổ một tí cho hai thiếu nữ tộc Elf này nhưng tôi không cần gián điệp hay kẻ phản bội trong cộng đồng Goblin này.

Trong khi vẻ ngoài dĩ nhiên là giá trị rồi, nhưng trong một mối quan hệ lâu dài, cái bên trong mới thật sự quan trọng.

Cuối cùng thì tôi hoàn toàn từ chối lời yêu cầu của tộc Elf.

Đưa ra lý do thực tế, tôi kết luận vấn đề bằng câu nói: "Tại sao tôi phải quan tâm đến tình trạng của các ngài chứ?"

Loài người thấp kém không phải là vấn đề mà tôi phải lưu tâm, và tôi có một mối quan tâm khác, nên tôi không muốn dính đến bất cứ một cuộc xung đột nào nổ ra giữa họ. Nhưng bất luận chiến tranh là tốt hay xấu, nó chắc chắn là rất thuận lợi cho tôi vì ở đó có nhiều cơ hội tốt để nhận nhiều kỹ năng mới, và kết quả thật mỹ mãn.

Họ sẽ có nhiều hàng hóa chất lượng, nên có rất ít bất cập ở đây.

Nhưng đơn phương ra lệnh, với một thái độ tự cao tự đại như vậy, hỏi ai mà không ghét chứ? Và trên hết nếu đó là một công việc mạo hiểm đến mạng sống của một ai đó, thì tôi muốn thét thật to và rõ: "Làm ơn cho tôi thấy sự chân thành đi!"

"Ít nhất là ngài phải khiêm tốn!", tôi chỉ cảnh báo với nhau vậy thôi, chứ không có ý gì đặc biệt đâu.

Vài giây sau, mặt của tên Elf thay đổi thành trạng thái cực kỳ ngu ngơ. Rõ ràng là hãn nghĩ là hãn sẽ không bị từ chối. Sử dụng phép ẩn dụ để gọi chúng tôi là lũ ngốc, và nghĩ rằng tôi sẽ không nhận ra ---một con Ogre bình thường cơ to mà óc như trái nho, hãn nghĩ tôi giống như vậy. Hãn đã có một cái nhìn khiêm nhường không thể nào quên được.

Từ từ đợi hãn khởi động lại ---bỏ qua thời gian chết chóc trên chiến trường--- từ lúc đầu, tóm gọn những cái hãn nghe và thấy để từ từ hiểu ra chuyện gì đã diễn ra, tên Elf đỏ mặt tía tai, trước khi hãn kịp nói cái gì đó, tôi nhìn hãn trừng trừng một cách thâm lặng.

Tôi kết hợp các kỹ năng [Mắt quý] và [Đe dọa] và sau đó dùng [Cái nhìn chết chóc], chúng làm việc khá hoàn hảo.

Yúp, thật không thể tin được, bạn sẽ không thể nào thở được cho đến khi tôi giải trừ kỹ năng [Cái nhìn chết chóc].

Cuối cùng tôi vẫn cho hãn thở, gương mặt hãn tái mét như vừa trải qua một cái gì đó rất kinh khủng, điều đó làm tôi muốn cười vào mặt hãn nhưng lại càng làm hãn sợ thêm.

Vì mặt của một con Ogre rất đáng sợ.

Làm hãn mất bình tĩnh như vậy khiến tôi rất thỏa mãn. Sau đó tôi túm cổ hãn bằng cánh tay bạc và kéo hãn lên. Tôi nhanh chóng di chuyển tới chỗ mà những người khác trong đoàn hộ tống, kéo tai tên Elf tới chỗ mà tầm nhìn mấy đứa hộ tống đang núp có thể thấy, và ra lệnh cho chúng hạ cung tên xuống. Nhưng một mũi tên lao tới mặt tôi ngay lúc đó, tôi phải chặn nó bằng cách bắt lấy nó bằng răng của tôi.

Tôi tạo ra vài âm thanh rắc rắc khi tôi nhai mũi tên. Tôi cho một cái nhìn khiêu khích và bảo nếu các ngài còn làm điều gì thiếu suy nghĩ nữa thì tôi sẽ bẻ cổ ngài Elf này. Vâng, tôi nở một nụ cười đắc chí.

Chúng nói với tôi một cái gì đó với giọng yếu xìu, nhưng tôi chỉ bỏ qua: "Yeah, Yeah, vậy sao?" thay vì gửi một lời nhắn, tôi tặc lưỡi hơn thế tôi chỉ cười lần nữa vào mặt tên Elf, người đã ra lệnh rất lớn tiếng trong trạng thái không biết gì nữa, và khi biết chắc rằng những tên trong đoàn hộ tống đã làm theo lệnh bằng nhiều kỹ năng chòng chéo của tôi như [Mở rộng tầm nhìn] và [Tiên đoán], sau đó, thay vì thả hãn ra, tôi thì thầm cảnh báo vào tai hãn.

"Tôi cảm thấy không thích phải tham gia vào "lời đề nghị" của ngài nên giờ tôi từ chối, nhưng nếu nó là ngôi nhà của các ngài bị loài người thấp kém xâm chiếm, thì tôi sẽ không ngần ngại để hợp tác đâu. Vì chúng ta sống chung trong khu rừng này thế thôi, tôi giải quyết như vậy rất thích hợp rồi. Tôi quyết định sẽ làm như vậy."

"Nhưng, nếu ngài đang nghĩ đến việc trả thù đến bất cứ đứa thuộc hạ nào, hoặc là người quan trọng nào của tôi bị thương, ngài chắc chắn sẽ bị ăn tươi nuốt sống. Ngài và tất cả các đồng đội của ngài sẽ bị giết và ăn thịt."
tôi dùng kỹ năng [Đe dọa] một lần nữa, tôi gieo vào đầu họ những thứ này.

Và để họ hiểu những gì tôi nói một cách rõ ràng hơn và những gì tôi có thể làm, tôi lấy cây [Kazikli Bey] từ [Rương vật phẩm] ra, và đâm cây giáo đỏ xuống đất, và dùng khả năng của nó [Vô số ngọn giáo nhuộm máu đỏ thẫm].

(Ngọn giáo được nhắc đến với nghĩa là Tepes-kẻ xuyên người)

Rất nhiều ngọn giáo đỏ đột nhiên xuất hiện trước mắt tất cả những tên Elf tới đây hôm nay. Ngay cả những đứa đáng lẽ ra là đang trốn khỏi tầm nhìn của tôi.

Sau khi thể hiện tí sức mạnh của mình, thì cái nhìn trên gương mặt của tên Elf thay đổi. Trong khi nhìn chúng chạy về nhà, tôi lại nhìn vào cây giáo trong tay.

Tôi không biết lý thuyết ra sao, nhưng tôi có thể tạo ra việc xuất hiện rất nhiều cây giáo đỏ khi tôi đâm cây Kazikli Bey vào một cái gì đó và bất cứ thứ gì trong phạm vi 100 mét từ tâm điểm là cú đâm đều sẽ bị xuyên que. Đây là lần thứ hai tôi dùng khả năng này của cây giáo, nhưng làm xuất hiện những cây giáo từ mặt đất và mấy cái cây mang lại cảm giác rất lạ kỳ.

Vâng, độ sắc bén và chiều dài của nó khá ổn, nó dường như khá thuận tiện cho tôi một con Ogre dùng. Tôi không có gì là không hài lòng về nó cả vì nó là vũ khí chiến đấu tối ưu chuyên về "xuyên và đâm".

Tuy nhiên, còn có nhiều vật phẩm ma thuật có khả năng tương tự thế hoặc hơn thế nữa, thế giới này thật rộng lớn và thật nhiều bí ẩn.

Từ những điều tôi học được qua việc trò chuyện với Tóc đỏ và các cô gái khác, nếu tôi nghĩ cái thế giới này như một thế giới tưởng tượng nơi mà tôi tạo ra những ý niệm mơ hồ về sự tiến bộ, thì rõ ràng là sự tồn tại của nó là vô lý và phản khoa học, nên thế giới này cực kỳ lộn xộn.

Vài người nói [Cổ vật] là thánh vật của thần, nhưng tôi vẫn cảm thấy nó hoàn toàn khác, vượt qua hẳn so với nền văn minh hiện tại.

Thôi để cái vấn đề này qua một bên, như vậy là đủ rồi, tôi đang nghi ngờ tộc Elf sẽ nghĩ đến việc trả thù. Nó không chắc lắm, nhưng không có gì là không thể với tộc Elf cả. Nên tôi phải nghĩ đến chuyện nó sẽ xảy ra.

Ồ Yeah!

Rõ ràng là tên Elf bị tôi dọa là một ứng cử viên cho chức trưởng tộc kế tiếp, nó dường như phù hợp với thái độ của hắn.

Làng của tộc Elf sâu trong khu vực chưa khám phá nơi mà tôi vẫn chưa biết chính xác vị trí. Đi đến chỗ đó lần tới sẽ rất thú vị đây.

Nhân tiện, tôi cũng đang suy đoán và suy luận xem tộc Elf hiểu được bao nhiêu phần trăm về [Ngôn ngữ loài Orc].

Sẽ rất thuận tiện để dùng ngôn ngữ mà tôi đã học với kỹ năng của mình với những loài có cách nói chuyện rất khác chúng tôi như Người Thần Lăn Xanh, nhưng vẫn có những loài có cách nói chuyện khá giống nhau như Ogre, Goblin, con người. Thậm chí nếu tôi không học ngôn ngữ của họ, tôi vẫn có thể bằng một cách nào đó có một cuộc đàm thoại tốt với họ.

Đó là lý do tại sao tôi có thể hiểu tiếng nói của tộc Elf. Dù tôi vẫn chưa học kỹ năng ngôn ngữ của họ vì tôi vẫn chưa ăn con Elf nào cả, nhưng tôi vẫn có thể xoay sở nói chuyện với họ được. Nó sẽ đơn giản và dễ hiểu hơn nữa nếu tôi biết ngôn ngữ của họ, yeah, kỹ năng sẽ giúp hiểu chính xác ý nghĩa từng từ ngữ của họ ---ngay cả với ý nghĩa của khẩu ngữ.

Ví dụ như [Lớn] sẽ chuyển thành [? ting] và [Sợ] sẽ chuyển thành [? ting].

Vâng, cái cảm giác đó. Sau khi trò chuyện với tộc Elf, tôi đi sẵn như thường lệ. Tối nay cũng rất nóng, dữ dội và dĩ nhiên là "sung sướng" rồi.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 45

Ngày 45

Sáng sớm hôm nay, tôi lang thang trong rừng một mình.

Đi đến khu vực chưa khám phá trong [Bản đồ ý thức] của tôi, tôi phát hiện ra con Slime Xám (tên tạm thời) nó giống như một phân loài đặc biệt của con Slime Xanh. Lý do tôi đặt cho nó cái tên tạm thời như vậy vì nó có màu xám, nhưng kích thước của nó lại gấp hai lần với con Slime Xanh đầu tiên tôi gặp, tốc độ tổng thể của việc di chuyển và mấy cái xúc tu xoắn cũng khác, và sức mạnh tiêu hóa của cơ thể đầy chất lỏng của nó cũng tốt cả khi nó phân tán.

Ngay khi tôi chiến với nó, tôi nhận ra nó có vẻ khá khó ăn hơn con Slime Xanh. Hơn thế nữa, nó có một cái gì đó lạ.

Tôi nghĩ chúng là cùng một loại quái vật, nên tôi tấn công nó với một phép thuật hệ lửa nhưng nó không có hiệu quả lắm, "Còn với [Điều khiển lửa] thì sao?" khi tôi thử dùng nó thì con quái chết một cách dễ dàng.

Dường như là con Slime Xám có thể kháng được phép thuật hệ lửa. Tôi nhặt cái lõi xám lăn lóc trên mặt đất và bỏ vào [Rương vật phẩm], sau đó tôi tìm thêm vài con Slime Xám nữa. Tôi thắc mắc không biết chúng còn có thêm đặc tính nào nữa không, tiếp tục nghiên cứu sẽ giúp tôi tự trả lời câu hỏi của mình.

Sau khoảng một giờ, tôi săn khoảng 20 con Slime Xám.

Mọi thứ đã rõ, tôi không thể dùng bất cứ hệ thống phép thuật nào để chống lại con Slime Xám một cách hiệu quả trừ [Kết thúc].

Con Slime Xám bản thân nó đã kháng phép, không chỉ với phép thuật hệ lửa, trừ khi phép đó ở một level nhất định, còn lại bất cứ cái nào thấp hơn đều sẽ miễn dịch với nó. Nếu bạn cộng dồn khả năng này với miễn dịch tấn công vật lý thì chúng sẽ làm việc vô cùng hiệu quả.

Kỹ năng cơ bản của một con Slime là [Giảm xác thương vật lý] có thể làm giảm đáng kể hoặc gần như miễn dịch mọi đòn tấn công vật lý trực tiếp nếu dưới level nhất định. Slime được cho là yếu trong khả năng kháng phép thuật nhưng những con tôi vừa giết vài có vài khả năng kháng phép. Với một tốc độ di chuyển tương đối khá và khả năng tiêu hóa nhanh, thì nó con quái vật mà đáng lẽ ra chỉ là một quái vật bình thường lại trở thành một đối thủ đáng gờm.

Thật kỳ lạ, tôi vẫn chưa hiểu và tự hỏi tại sao chúng lại chết dễ dàng khi tôi dùng lửa của kỹ năng [Điều khiển lửa] và sét của [Điều khiển điện].

Hay chúng không được xem là phép thuật? Tôi vẫn chưa biết rõ về vấn đề này lắm, tôi cũng không thật sự hiểu "Sự thật về bản thể/Cách để giết" nhưng tôi cũng không quan tâm lắm nên nó chả là vấn đề gì đâu.

Tôi lấy 20 cái lõi màu xám ra khỏi [Rương vật phẩm] và ăn chúng một lượt. Những viên kẹo hình lõi này có đường kính 5cm. Mặc dù nó vô vị nhưng nó có cảm giác như kẹo vậy, tôi nhai nhóp nhép và cuộn chúng lại trong miệng.

Học kỹ năng [Kháng sát thương vật lý].

Học kỹ năng [Nhân bản vô tính].

Học kỹ năng [Tái tạo chất lỏng].

Kỹ năng tôi nhận từ con Slime Xám không phải là [Giám sát thương vật lý] mà là phiên bản cao cấp hơn [Kháng sát thương vật lý]. Tôi hoàn toàn bị thuyết phục, nó thật sự mạnh mẽ.

Nhân tiện, dường như là con Slime sinh sản bằng cách gia tăng khối lượng cơ thể đến một mức độ nhất định rồi tách cơ thể làm hai. Tôi có thể hiểu điều đó ngay khi nhận được kỹ năng [Nhân bản vô tính].

Tôi cắn ngón tay của mình và để máu chảy ra, sau đó lượng máu bắt đầu xoắn và quấn quai, tôi đã tạo ra một phiên bản đỏ thẫm thu nhỏ của tôi, và dường như giữa tôi và phiên bản thu nhỏ của tôi có kết nối với nhau ở một mức độ nào đó. Tôi có thể chia sẻ cái tôi nghĩ và nhìn thấy với nó.

Tôi có thể nhìn bản sao của mình trong tầm nhìn của tôi và cũng có thể nhìn thấy bản thân mình trong tầm nhìn của bản sao. Đây quả là một tình huống lạ kỳ.

Cảm giác của da và cảm giác chạm vào cái gì thì không thể chia sẻ tốt như mong đợi, nhưng kỹ năng này cũng đã rất tốt rồi vì nó khá thuận tiện, thậm chí tôi đã nghĩ đến việc chơi bắn với nó.

Nó không phải là loại kỹ năng có thể hiểu rõ ngay lập tức, nhưng dành cho nó đủ thời gian để nhân bản và tính hữu dụng của nó sẽ được thể hiện. Nó có thể thu thập thông tin tình báo và xác định sức mạnh chiến đấu của đối phương một cách dễ dàng.

Điều kiện cần ở đây là máu của tôi, mặc dù nó cũng khá dễ để thay thế lượng máu đó bằng việc hút máu những con quái vật khác. Cuối cùng thì tôi đã săn và ăn thịt vài con như Nhện Quý, Nhện Arigope và Kỳ Lân 3 Sừng.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 46

Ngày 46

Hôm nay thay vì đi săn, tôi quyết định làm vài món quà cho Gobumichan, Tóc đỏ, Giả kim thuật-san, Thợ rèn-san, và hai chị em.

Không phải áo giáp, mà là quần áo dễ thương hơn để đi du lịch là cái mà tôi đang nghĩ. Tôi sẽ lấy số đo của các cô ấy trong lúc này. Mặc dù tôi đã nhìn thấy hết tất cả cơ thể của họ, nhưng tôi chỉ có thể nhớ mang máng số đo của họ thôi. Tôi không nhớ chính xác số đo của họ là bao nhiêu.

Nó không nên quá hào nhoáng để thu hút mọi ánh nhìn của mọi người khi chúng tôi vào thị trấn, nhưng tôi cũng không nghĩ là mẫu thiết kế sẽ quá thùy mị. Nó cũng cần có khả năng cung cấp sự bảo vệ trong trường hợp có biến xảy ra, nên tôi dệt tấm vải đẹp từ tơ bình thường.

Thêm nữa, tôi đã bí mật tạo ra một bản sao thu nhỏ bằng máu của tôi và đặt nó vào phía sau mà có thể thông báo cho tôi trong trường hợp khẩn cấp. Nếu có gì xảy ra, nó sẽ như một phương án nghi binh trước khi tôi tới.

Tôi đã làm ra vài bộ đồ với tơ của tôi và nó có khả năng phòng thủ cao hơn so với mấy giáp yếu kém trước kia. Cảm thấy chúng vẫn còn đơn điệu, tôi đã làm cho họ vài cái vòng tay và vài món phụ kiện với cái gạc Thạch anh đỏ của con Nai Đỏ và mai của con Nhện Quý như là nguyên liệu. Chúng cũng không quá lộng lẫy, nhưng dù sao chúng vẫn đẹp.

Họ rất vui mừng, nhìn họ hạnh phúc khiến cho công sức bỏ ra thật đáng quý.

Đêm nay, mọi người sẽ có một chút dữ dội.

Sau đó thì Gobumi và Tóc đỏ mặc bộ quần áo đỏ mỗi ngày cả khi đi săn và luyện tập, mặc dù tôi nghĩ họ không nên làm như vậy vì họ có thể làm rách quần áo. Vâng, tôi nghĩ nó sẽ ổn thôi.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 47

Ngày 47

Khi tôi thức dậy như thường lệ thì [Trực giác] của tôi rung lên báo động.

Nó bảo rằng, tôi nên ở trong hang động và ẩn thân một cách yên tĩnh, và nếu tôi di chuyển, tôi sẽ phải hối hận.

Tôi kích hoạt [Ẩn], đó là kỹ năng có từ [Nghề-Sát thủ], và kỹ năng [Ẩn thân] cùng lúc tôi chạy hướng về cuối hang động nơi là chỗ ở của Thợ rèn-san, hai chị em, Giả kim thuật-san và Tóc đỏ.

Tôi cố thư giãn, gần đây nó đã trở thành thói quen của tôi để mở rộng các khu vực chưa khám phá trong [Bản đồ ý thức] của tôi, hôm qua tôi đã tạo ra một nhân bản của tôi bằng máu và thịt và nó cao tới thắt lưng của tôi ---kỹ năng tổng thể sẽ bị giảm đi một nửa, vì nó đã quy định như vậy, nó còn có sự tự do về ý thức--- và gửi nó đi.

Nhân bản của tôi có kỹ năng [Tái tạo chất lỏng] mà tôi lấy được từ con Slime Xám, điều này khiến cho nó dù có bị nhận sát thương ở các chi hoặc bị đâm bởi một cái gì đó thì nó vẫn có thể tự phục hồi với mức độ phục hồi bằng với lượng nước cần thiết nó hấp thụ, điều này là lý do tôi cố tạo ra nó.

Khả năng chiến đấu hiện tại của nó thì khá thấp so với tôi, nhưng nó vẫn rất mạnh mẽ so với kẻ khác, nên không dễ để giết nó đâu. Ngoài ra nó chạy cũng nhanh lắm.

Dùng kỹ năng [Biến hình], nhân bản của tôi đã thay đổi bề ngoài của nó thành một con sói to lớn và chạy hết tốc lực ra ngoài. Sau khi nhìn nó rời đi, tôi vào lại bên trong hang.

Tôi giao nhiệm vụ cho vài đứa Goblin thuộc thế hệ của tôi từ đội hỗ trợ hậu cần < > đến hỗ trợ Thợ rèn-san, vì có thể sẽ bất tiện cho cô ấy, và đi xem xét việc làm ra món ăn mới ở chỗ hai chị em. Sau đó tôi làm vài phép phân tích y học với các món đồ lấy từ Kho báu của Velvet tại chỗ của cô Giả kim thuật-san để tìm hiểu xem tại sao chúng không bị xuống cấp. Sau khi làm tất cả các việc đó, thời gian cứ trôi qua.

Và sau đó một chuyện đã xảy ra.

Nơi mà Gobukichi-kun và mấy đứa khác đang luyện tập nối với cửa hang, chỗ đó được gọi là Đại Sân. Nó là nơi rộng lớn nhất trong hầm mỏ này. Gobukichi-kun, Gobumi-chan, Tóc đỏ và các Goblin khác đang luyện tập chăm chỉ ở đây, vung những cây kiếm gỗ.

Ngay lúc đó, [Cảm ứng chuyển động] phát hiện có kẻ thù đang đến cửa hang. Tên của loài được hiển thị là "Elf". Hơn nữa, cái tên Elf mà hôm bữa tôi cho ăn hành năm lần trong đó. Thậm chí, tôi không nghĩ họ sẽ bật lại tôi sớm như vậy.

Tôi nhanh chóng gọi tất cả Goblin vào trong và chuẩn bị. May mắn là tụi nó đã ở giữa buổi đào tạo nên chúng đã có sẵn trang bị, nên chúng nhanh chóng hoàn thành việc chuẩn bị.

Sau đợt kiểm trang bị đơn giản, chúng tôi trốn trong mấy cái hào mà chúng tôi đã đào trước đó ở Đại Sân. Chúng tôi chỉ đơn giản là đợi ở nơi mà có thể dễ dàng thực hiện một cuộc tấn công bất ngờ chống lại tộc Elf xâm lược. Tôi để cho Gobue-chan tiếp tục đào mỏ trong lúc này, âm thành cô ấy tạo ra vang vọng khắp hang động như một sự nguy trang.

Sau đó một khoảng thời gian ngắn, một nhóm Elf vũ trang đầy đủ tới trước hang động.

Bất kể các Hobgoblin như Gobukichi-kun, đối với các Goblin để chiến thắng một đội quân 25 tên Elf khát máu, nhanh nhẹn với trang bị chuyên dụng, ngay cả khi đối mặt với họ là 3 đấu 1, cũng sẽ là một đối thủ nguy hiểm.

Sát khí đã ngập tràn khu vực này, nhưng vẫn cần, tôi cần bắt họ và nghe vấn đề của họ.

Chỉ một mình tôi lao ra từ chỗ ẩn nấp trong khi dùng kỹ năng [Gầm thét] và [Tiếng ngựa hí] cùng với nhau tạo ra âm thanh cực lớn và làm chúng trùng bước, hơn thế nữa tôi ngay lập tức kích hoạt [Cái nhìn chết chóc] và [Mắt quý], các kỹ năng này đã giúp tôi có cơ hội tóm gọn chúng với tư của tôi.

Sau khi sắp xếp mấy tên Elf bị trói, tôi đánh vào mặt tên Elf kẻ mà sẽ là trưởng tộc Elf tiếp theo (và vài chức danh khác không liên quan đến tôi) bằng cây giáo đỏ trong khi tôi có một cuộc trò chuyện ngắn với họ.

Yeah, dường như tôi làm tổn thương nghiêm trọng lòng tự tôn của hã mấy ngày trước.

Sau hai ngày trôi qua, cơn sợ về tôi của hã đã dần phai mờ. Một khi hã lấy lại một chút ý thức rõ ràng, hã quyết định là không còn lựa chọn nào khác ngoài việc giết kẻ đã xem thường chúng, "Tại sao một quý tộc Elf như ta blablabla..., ta không sợ một thứ như một con Ogre thế này và thế nọ..." nên hã mang theo những tên Elf ưu tú trong những thuộc hạ của hã, hã đã bị cảm xúc lấn át và ra lệnh phải đánh. Và kết quả thì đã rõ, chúng tự dẫn mình đến tình trạng hiện tại.

Tôi thương hại cho các tên Elf này vì phải làm việc cho một tên thủ lĩnh như vậy. Hai thiếu nữ Elf hôm trước cũng đang bị trói trước mắt tôi. Tôi có

chút tò mò và cố nói chuyện với họ, nhưng họ không chịu nghe.

Nỗi đau mà các tên thuộc hạ này phải chịu là bị chỉ huy bởi một tên không đủ năng lực đã đánh vào tâm lý tôi, do đó theo dự kiến, giết chúng chắc sẽ vui nhưng có thể sẽ gây nguy hiểm về sau, và tôi đã làm như sau ít nhiều gì cũng đã có sự thương cảm.

1. Từ bỏ tên Elf trưởng tộc kế nhiệm, hấn chết rồi.

2. Đấu tay đôi với một Goblin hoặc Hobgoblin, đương nhiên là không có tôi trong đó rồi, không giết đối thủ, chỉ đánh tới khi nào đối thủ ngất xỉu hoặc mất khả năng chiến đấu. Nếu bạn làm được như vậy bạn sẽ thắng.

3. Nếu bạn thắng trong trận đấu tay đôi, bạn sẽ không bị giết, còn ngược lại nếu thua, sẽ bị giết và ăn thịt.

Đây là những ý chính.

Sau khi giải thích xong, tôi gỡ bỏ tơ cho tất cả các tên Elf trừ tên trưởng tộc Elf kế nhiệm.

Khi tôi làm như vậy, một tên Elf tuyệt đối trung thành đã cố giết tôi, nhưng tôi đã đâm vỡ cầm của tên đó và tạo ra chấn động dữ dội cho hắn. Sau đó tôi nắm lấy cái đầu đang lắc lư và vai, và cuối cùng giết hắn bằng cách vặn cổ cho đến khi nó vỡ ra.

Tôi bảo Tóc đỏ, Thọ rên-san, và các cô gái khác ở bên trong cho tới khi tôi trở lại, sau đó tôi ăn tươi nuốt sống tên Elf đó tất cả không chừa thứ gì cả.

Học kỹ năng [Ngôn ngữ loài Elf].

Những tên Elf khác đang không ngừng run rẩy.

Vì cơ thể của chúng đang đông cứng trong sợ hãi. Tôi bảo "Cuộc chiến với loài người thấp kém đang cận kề, và các ngài đang chấp nhận sự sợ hãi và chịu chết ở một nơi như vậy sao? Các ngài không còn muốn sống nữa à?" để tăng tinh thần chiến đấu của họ lên.

Đó là những lời nói của một con Ogre, của chính tôi, loài mà họ cho là thấp kém hơn cả loài người, vậy mà giờ đang làm họ thấy xấu hổ.

Tuy nhiên, giờ nó đã có hiệu quả, mọi người đã bắt đầu có động lực.

Và sau đó, trận đấu tay đôi bắt đầu.

Kết quả cuối cùng, trong số 23 Elf tham gia vào trận đấu tay đôi, 17 người sống sót.

Tôi phải nói lời chia buồn với những người đấu với Gobukichi-kun, Gobumi-chan và Hobusato-san. Còn với các Elf và Hobgoblin khác, nó thường kết thúc với các tên Elf chiến thắng 9 trên 10 lần, nhưng sức mạnh của Gobukichi-kun và các Goblin khác mà luôn luôn tập luyện đã vượt qua mức trung bình của một Hobgoblin.

Mặc dù thật tiếc, thật sự rất tiếc cho những tên thua cuộc đang van xin vì mang sống của mình, ở đây không có sự thương tiếc cho những kẻ tới đây giết ta đâu, và tôi giết chúng sau khi nói vậy.

Thật là đáng tiếc, nhưng đây là chiến tranh. Và lại, nó là một mặt khác, đây là hậu quả cho bên nào bóp cò cho cuộc chiến trước. Ở đây không có chỗ cho sự thương hại.

Sáu người thua cuộc ---tất cả đều là nam. Không, nó thành ra như vậy là vì tôi sắp đặt các trận đấu vì cố ý giết một cô gái xinh đẹp là không thể chấp nhận được--- đều rất ngon.

Học kỹ năng [Cư dân rừng núi].

Học kỹ năng [Nguyên tố]. (Elemental)

Học kỹ năng [Thành thạo bản cung].

Học kỹ năng [Theo dõi].

Học kỹ năng [Ấn].

Sau khi ăn xong những tên thua cuộc, tôi quay sang những Elf thắng cuộc, đang đứng nhìn tôi chăm chăm trong trạng thái choáng váng, sau khi đặt hết trang bị ma thuật của họ vào một chỗ, tôi trói họ lại một lần nữa bằng tơ của tôi.

Họ lên tiếng vì không được phóng thích nhưng tôi chỉ ra rằng là tôi không nói họ sẽ được "trả tự do", chỉ được sống thôi.

Tôi chỉ nói là họ sẽ không bị giết, đó không phải là lỗi của tôi nếu như họ làm tưởng. Mặc dù tôi giúp đỡ những người bị áp bức như Tóc đỏ, nhưng tôi không có chút thương hại nào với "kẻ thù", mà họ còn tấn công làm hại tôi nữa chứ.

Sự thương hại ở đây là "không giết" họ.

Chuyện đó đã xảy ra như thế... Mười nam và bảy nữ, cùng hợp tác để gia tăng số lượng và sức mạnh nào. Ồ, tôi phải nói là tôi ghét làm việc này bằng vũ lực, nên tôi sẽ không bao giờ làm vậy bằng vũ lực. Thật đấy.

Nhưng tôi đã cung cấp cho tất cả họ một loại thuốc kích thích ham muốn từ chất lỏng trong cơ thể tôi. Tôi ném họ vào ngục tù và đặt ra một mệnh lệnh nghiêm ngặt rằng họ sẽ không được quan hệ cho đến khi nào họ thật sự muốn.

Vì họ có thể hỗ trợ cho nhau nếu họ ở chung một phòng, nên tôi đã tạo ra nhiều phòng giam nhỏ riêng biệt cho mỗi người họ.

Mặc dù những tên Elf nam không thể sinh con, nhưng chúng vẫn còn hữu dụng trong việc hỗ trợ một người đang có ham muốn, dẫu sao thì trông họ vẫn ổn.

Nhưng tôi vẫn cảm thấy biết ơn cho sự tồn tại của họ. Những Goblin trong thế hệ của tôi, và những Goblin già hơn không còn thỏa mãn với những Goblin nữ nữa rồi, và rất nhiều căng thẳng đang tích tụ. Vì những bài luyện tập nghiêm khắc chúng tôi tạo ra cho tới giờ, họ phần nào đã quên đi vấn đề đó, nhưng một khi họ đã quen với việc đào tạo thì giới hạn chịu đựng của họ cũng sẽ đến rất nhanh.

Đó là lý do tôi biết ơn với lũ Elf.

... Bạn đang nói tôi cư xử như một nhân vật phản diện nữa sao? Không đâu, sẽ rất rắc rối cho tôi nếu bạn có những ý tưởng sai lầm đó. Điều đầu tiên, nó thuộc về phía của người bắt đầu nên chuyện này.

Họ đã thua cuộc trong khi cố gắng giết chúng tôi, và nếu bạn nói với chúng tôi, những người bị tấn công, là hãy phóng thích tù nhân trong hòa bình đi? Điều đó không thể xảy ra được. Chúng tôi bị đánh không lý do, và do đó nếu chúng tôi có đánh trả lại thì nó đâu được tính là nhân vật phản diện.

Chúng tôi thậm chí còn chưa có luật lệ cho các tù binh để áp dụng theo, thì do đó thậm chí có làm những việc như vậy cũng chả sao cả. Những điều tôi làm với họ còn tùy theo cảm xúc của họ nữa?

Hơn nữa, tôi cũng đang đánh giá lại bản thân mình, nên để tôi nói trước. Tôi vẫn tin là tôi tạo ra luật lệ tương đối công bằng.

Với cảnh tượng đó, tên Elf cầm đầu đã nói một cái gì đó nhưng tôi đã mặc kệ hẳn.

Sau khi 17 Elf bị tổng giam, một tên Elf còn được giữ lại phía sau để làm nguyên liệu cho nhiều thứ. Những thứ như là phương pháp tra tấn mới hay những bài học quan trọng về tính cách của con người.

Dĩ nhiên là cuối cùng hẳn sẽ kết thúc cuộc đời trong bao tử của tôi.

Học kỹ năng [Bán phá giá].

Học kỹ năng [Trả giá].

Tôi ăn một số lượng Elf hợp lý. Các kỹ năng của họ rất cao và thậm chí lên đến đỉnh luôn nên giúp tôi có những kỹ năng hữu ích và cũng như tăng cường kỹ năng đó. Yeah, dù sao thì tôi cũng rất biết ơn, nên tôi thậm chí còn cầu nguyện cho họ.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 48

Ngày 48

Hôm nay khi ra ngoài săn tôi đã tìm được rất nhiều con như Kobold, Nhện Quỷ, Gấu Xám, Nhện Argiope,... nó như một bữa tiệc buffet quái vật.

Cũng đã từ rất lâu rồi mới có được một ngày giản dị và yên bình như vậy. Dĩ nhiên vào buổi tối...

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 49

Gobukichi Tiến Hóa Lần Thứ Hai

Khi tôi thức dậy, Gobukichi-kun đã trải qua quá trình Tiến hóa và trở thành một con Ogre.

Nó là vì gần đây Gobukichi-kun đã có thể một mình xử lý được một con Gấu Xám. Tôi nghĩ rồi sẽ sớm như vậy thôi và nó cũng đã thành như những gì tôi mong đợi.

Gobukichi-kun không Tiến hóa thành một con Ogre bình thường mà là một con Ogre phân loài đặc biệt.

Màu da của nó là "Đỏ thẫm kim loại".

Màu da gần giống với màu của con Gấu Đỏ. Trong hầu hết các trường hợp thì sở hữu một làn da đỏ là bằng chứng cho sự ban phước bởi [Sự bảo vệ thần thánh của á thần lửa].

Khi tôi hỏi nó có thể thở ra lửa không, nó thổi lửa ra như là súng phun lửa vậy.

Nó có thể trở thành một phân loài đặc biệt là nhờ vào thói quen sử dụng vũ khí có thuộc tính hệ lửa như [Rìu chiến bùng cháy] đính kèm Hỏa Hồn Thạch và sau này là một cây rìu chiến khổng lồ hai lưỡi cao ngang ngực nó, đó là một vật phẩm ma thuật nhận được từ Kho báu của Velvet có tên là [Rìu chặt đầu của quỷ lửa]. (Decapitating Axe of Demonic Heat)

Ngoài ra, làn da của nó còn sáng lên ánh kim loại, đây dường như là sự kết hợp giữa [Sự bảo vệ thần thánh của thần chiến tranh] và [Sự bảo vệ thần thánh của thần lửa], theo như lời của Gobujii. Cánh tay của nó tạo nên một tiếng keng của kim loại khi đánh nhẹ vào.

"Được sự hỗ trợ bởi hai sự bảo vệ thần thánh là rất tuyệt, phải không?" Tôi hỏi Gobujii. "Như vậy cũng đã là bất thường rồi, nhưng nó vẫn không khác thường bằng con đâu.", ông ấy nhấn mạnh.

À, thế tài năng thì sao nào?

"Yo, Gobukichi-kun, một trận đấu thì sao chú?", tôi hỏi nó với một nụ cười, và nó là một cái gì đó rất cuốn hút, dù chúng tôi đã là Ogre. Kết quả của sự Tiến hóa của nó là: Gobukichi-kun đã trở nên quá mạnh.

Nó cao tới 2m80, hơn tôi tận 30cm, với làn da đồng đỏ (Shakudou) và thân hình lực lưỡng, những chỉ số cơ bản của nó dù không có nhiều kỹ năng nhưng nó cũng vượt qua được sức mạnh thể chất và sức chịu đựng của tôi.

Tôi đã cường hóa cơ thể mình rất nhiều bằng năng lực [Hấp thụ] và trên hết tôi là một biến thể siêu hiếm, do đó tôi không nghĩ là tôi sẽ thua Gobukichi-kun, một phân loài đặc biệt, nhưng yeah, dường như tôi thua về sức mạnh vì nó phân bố các chỉ số thiên về sức mạnh nhiều hơn tôi.

Để cho đơn giản và dễ hiểu, tôi chia đều các chỉ số bằng nhau giữa sức mạnh thể chất, sức chịu đựng, và trí thông minh, trong khi Gobukichi-kun là đưa thiên về tấn công, nên nó tập trung các chỉ số vào sức tấn công.

Điều này rất là hiển nhiên nếu như bạn nhìn vào cơ bắp của nó.

Nhưng tôi vẫn có thể vượt qua nó trong cuộc đấu tay đôi nhờ vào kỹ thuật chiến đấu. Đó là một trận đấu rất căng thẳng và khó nhằn, Gobukichi-kun quả là một đối thủ xứng tầm.

Sau khi kết thúc trận đấu, chúng tôi bắt tay nhau và có một cuộc nói chuyện mặt đối mặt.

Gobukichi-kun đưa mà ban đầu tôi chỉ xem như con tốt thí mà giờ đây đã phát triển đến như vậy, thẳng thắn mà nói thì đã vượt qua cả những gì tôi mong đợi.

Bây giờ nó đã là cánh tay phải đắc lực của tôi và không chỉ là người bạn thân thiết nữa, nó còn là người tôi sẽ không làm được gì nếu không có nó.

Để chúc mừng sự Tiến hóa của nó, tôi tặng cho nó vài món trang bị cho Gobukichi-kun.

Vũ khí chính của nó không đổi vẫn là vật phẩm ma thuật cây rìu chiến khổng lồ [Rìu chặt đầu của quý lửa], nhưng so sánh với khi nó còn là Hobgoblin thì cây rìu quá nặng khiến nó phải cầm cả hai tay, nhưng với việc tiến hóa thành Ogre thì nó đã có thể xử lý [Rìu chặt đầu của quý lửa] mà nặng cả hàng chục kí, chỉ bằng một tay, do đó một lần nữa tôi trang bị cho nó một cái khiên.

Cái khiên tôi tặng nó là một lá chắn làm từ sắt đen tinh luyện, được biết đến với cái tên [Tấm khiên đen của loài Ogre].

Nó là một trong những vật phẩm ma thuật trong Kho báu của Velvet giống như cây rìu chiến, hơn nữa phân loại của nó là [Cổ vật].

Khả năng của nó là [Giảm trọng lượng], [Bền bỉ] và [Phản kích] và nó cực kì vững chắc. Nếu Gobukichi-kun trang bị nó, phá vỡ được sự phòng thủ của nó vô cùng khó khăn thậm chí với cả tôi.

Áo giáp cũ của nó được làm từ tơ của tôi, da của Gấu Xám và nhiều thứ nó tự săn được, và một lần nữa được thay thế bằng một phần của áo giáp kim loại từ Kho báu của Velvet Class [Vô song], và được điều chỉnh để phù hợp với kích thước của Gobukichi-kun.

Yeah, nó đã có một sức mạnh tuyệt vời rồi. Giờ thì thực tế nó đã có một sức mạnh vô song.

Mặc dù nó giữ cây rìu chiến khổng lồ hai lưỡi một cách nhẹ nhàng chỉ bằng một tay như thể đó là một cành cây, nhưng nó vẫn có một dáng vẻ như một người lính nhiều kinh nghiệm và có thể xử lý vũ khí vô cùng khéo léo.

Thật dễ dàng tưởng tượng, một cái khiên thép đen khổng lồ và vững chắc che chở ba phần tư một cơ thể khổng lồ chặn đứng đòn tấn công của kẻ thù, với sự hỗ trợ của các vật phẩm ma thuật, một cái áo khoác dài tôi làm từ việc kết hợp da Gấu Xám bền chắc với áo giáp ma thuật khiến nó không thua gì một con Gấu Đỏ. Với một con Ogre, vâng, nó đã trở thành một sinh vật tôi thật sự không muốn đánh cũng như gặp mặt một chút nào cả, nếu tôi là con người.

Mức độ trang bị giáp đầy đủ của Gobukichi-kun là hơn hẳn khi tôi mới Tiến hóa thành Ogre. Bất kể thế nào trang bị vẫn là một cái gì đó rất khó chịu. Vâng, có một sự thật là nó còn khó nhằn hơn khi so sánh với bản thân tôi.

Hơn thế nữa, sau khi xem xét nó hàng giờ liền, nó như là một chiến binh máy móc đến từ một nơi nào đó vậy, hừm... Thậm chí tôi phải nhìn lên trên để nhìn thẳng vào mắt nó, do đó nếu tôi là một con người bình thường, liệu họ có dám làm như vậy không? Thật dễ để đoán được.

Tôi dành cả ngày còn lại để làm vài việc vặt.

Những tên Elf vẫn chưa ngã quy trước ham muốn của họ, nên họ vẫn ở trong tù. Nó có lẽ vì niềm tự hào về giá trị bản thân của họ đã kiềm chế sự ham muốn, hoặc có lẽ là do sự phân biệt chủng tộc của họ đã ngăn cản sự ham muốn cá nhân, hoặc có lẽ là cả hai?

"Đó là lý do Gobujii, không ngừng ghé qua đó mỗi một tiếng một lần..."

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune

www.dtv-ebook.com

Chương 50

Ngày 50

Tôi có một giấc mơ.

Đó là một giấc mơ rất kỳ lạ.

Một người đàn ông lớn tuổi trông rất quen ở đây và đang nói một cái gì đó: "Xin lỗi--- lời cảm ơn của tôi---", "---một ân huệ", "Đây là--- Làm ơn".

Khi tôi thức dậy nó có cảm giác như tôi đã quên một cái gì đó, tôi không thể nhớ ra nhưng tôi nghĩ nó rất quan trọng. Nó có phải là một cái gì đó diễn ra bình thường trong một sự tình cờ như vậy, phải không?

Tôi nghiêng đầu để cố nhớ lại toàn bộ chi tiết vấn đề nhưng nó không quay lại với tôi, cảm giác như là trí nhớ của tôi đang không rõ ràng.

Vì không thể nhớ được nó là gì tôi quyết định làm những việc khác. Vào buổi sáng tôi làm vài trận đấu với Gobukichi-kun và vào buổi chiều tôi bắt cặp với Gobumi-chan đi săn trong vài giờ, và chim nhau ngay khi vừa ra ngoài.

Sau đó tôi kiểm tra những Goblin từ đội hậu cần < > những đứa đang học rèn và nấu ăn.

Tôi đã rất vui vẻ với mọi người ngày hôm nay và đi ngủ một cách ngon lành.

[Goburou nhận được [XXX của tổ tiên]!!].

Hả? Dường như có cái gì đó hiện ra trước khi tôi rơi vào giấc ngủ.

Ý thức của tôi cũng mất dần vì tôi lại rơi vào giấc ngủ.

---Chú thích một chút: [XXX của tổ tiên] nghĩa là Goburou nhận được một cái gì đó mà anh ta không biết nó là gì. Vì thế anh ta chưa hiểu nó. Nên tác giả đã dùng ký hiệu XXX với hàm ý đơn giản là chưa biết nó là gì vào lúc này.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 51

Hobusei Tiến Hóa Lần Thứ Hai

Khi tôi thức dậy, 4 đứa Goblin đã Tiến hóa thành Hobgoblin. Bây giờ có 12 Hobgoblin.

Hơn nữa, trong số 4 đứa đó có một đứa có khả năng trở thành Mage, và một trong số họ có khả năng làm Cleric. (Linh mục)

Những vết thương lớn nhận được cho tới giờ đều do tôi chữa trị, nên có thêm một người có khả năng hồi phục nữa khiến tôi rất vui mừng.

Tôi cũng không thể loại trừ khả năng rằng có ai đó chết trước khi tôi kịp đến nếu như có quá nhiều người bị thương cùng một lúc.

Đó là lý do tôi thành lập một đơn vị cứu thương mang tên "Prière" dưới sự chỉ huy của Hobgoblin Cleric mới Gobuji-kun.

(Prière: là "người cầu nguyện" trong tiếng Pháp)

Mặc dù hiện tại Gobuji-kun là thành viên duy nhất, nhưng tôi hy vọng sẽ có nhiều cá thể khác có khả năng tương tự gia nhập vào nhóm của nó.

Nếu tinh ý và có trí nhớ tốt thì có lẽ bạn sẽ thấy là số Hobgoblin nhiều hơn con số 12, nhưng tôi không có tính sai đâu.

Gobumi-chan, Gobue-chan, Hobusato-san, 5 đứa Goblin cấp dưới, và cộng thêm 4 Hobgoblin vừa Tiến hóa, tổng cộng 12 Hobgoblin.

Ở đây không có đề cập đến Hobusei-san vì khi cô ấy thức dậy, cô ấy đã trải qua quá trình Tiến hóa tiếp theo. Theo như cô ấy nói thì đã được một năm kể từ khi cô ấy Tiến hóa lần đầu tiên.

Hobusei-san Tiến hóa thành một phần loài của Lord là Half Lord Spell (phép thuật).

Liên quan đến Half Spell Lord, dường như với một Hobgoblin chuyên luyện tập phép thuật thì việc trở thành một Ogre không phải là con đường thông thường và duy nhất. Mặc dù có xác suất thấp, một quái vật chuyên dùng phép thuật sẽ có một con đường riêng để hoàn thiện khả năng dùng phép thuật của nó.

Điều này giống với Hobusei-san, một Goblin thích dùng phép thuật và giỏi trong việc dùng phép thuật.

Tiến hóa thành một loài mà sẽ thúc đẩy các điểm mạnh của cô ấy, thì là một điều tốt đẹp chứ sao.

Sự chuyên môn đi kèm với cái giá phải trả là sự yếu hơn về kỹ năng vật lý so với các hệ Lord khác, nhưng phép thuật là kỹ năng tạo sát thương một phía cho đối phương ở một cự ly khá xa.

Vì hầu hết những loài không thích chiến đấu cận chiến, họ sẽ chọn chuyên về sử dụng phép thuật, nó cũng không đến mức quá tệ.

Vẻ ngoài của Half Spell Lord giống như một con người với hai cái sừng nhỏ. Tôi cũng chưa từng thấy thêm một ai khác ngoài Hobusei-san nên chắc sẽ có sự khác nhau giữa các cá thể, nhưng từ vẻ ngoài của cô ấy, một ai đó có thể đoán Hobusei-san đang ở độ tuổi gần 20; hơn thế nữa cô ấy rất dễ thương, cô ấy giống như cô Giả kim thuật-san vậy, một nét đẹp lạnh lùng và thông thái, và dường như rất cuốn hút trong bộ trang phục của cô ấy.

Cô ấy có làn da trắng xanh nhạt tràn đầy sức sống, đôi mắt tsurime xanh thể hiện sự thông minh, một viên ngọc sapphire đường kính khoảng 3cm nằm ngay giữa trán và ở giữa hai cái sừng, mái tóc màu xám dài xuống eo cô ấy, và những hình xăm màu đen trên cánh tay có nét gì đó tương tự với hình xăm của tôi nhưng lại có nét huyền ảo hơn.

(Từ tsurime các bác tra google nha)

Đo bằng mắt thì cô ấy cao khoảng 1m80.

Theo ý kiến của cá nhân cô ấy thì những hình xăm trên cánh tay là một cái thứ ban đầu không tồn tại ở đó, và rõ ràng là cô ấy không biết làm thế nào mà nó xuất hiện. Nhưng cô ấy lại cảm nhận có một nguồn năng lượng tập trung ở đó, và chúng không tỏa ra một cảm giác khó chịu nào cả.

Khi tôi hỏi cô ấy có một cái gì đó giống như [Sự bảo vệ thần thánh của á thần] giống như Gobukichi-kun không, thì cô ấy bảo không. Rõ ràng là cô ấy không được một sự chúc phúc nào.

Hừm, đây quả là một sự bí ẩn. Vâng, tôi mong là điều đó sẽ được lý giải trong thời gian sớm nhất.

Gobujii nói cho chúng tôi biết về chữ "Half" trước tên của chủng loài Lord, vì trong trường hợp này, xét về mặt tổng thể các chỉ số của nó yếu hơn so với chủng loài Spell Lord thật sự

Vâng, tôi cũng đã nghĩ như vậy vì "Half Spell Lord" cũng như một sự bắt đầu mới về một chuỗi Tiến hóa.

Nhiều người sẽ thắc mắc ý nghĩa của từ "Half" là gì? Được thôi, có thể xem nó giống như Ogre và Hobgoblin vậy, Hobgoblin có thể xem là "Half" của Ogre. Hiểu được như vậy là quá đủ.

Nó giống như là sự Tiến hóa tiếp theo của cô ấy là Spell Lord.

Sau đó, để xác nhận mức độ cải tiến của các kỹ năng khi cô ấy Tiến hóa thành Half Spell Lord, chúng tổ chức một buổi thực hành phép thuật ở gần bờ suối. Yúp, nó rất là ấn tượng. Thật không thể tin được!

Trong các phép thuật mà Hobusei-san có thể dùng, có một loại là phép thuật hệ lửa Level 2 tên "Bão lửa".

Tôi nghĩ sẽ rất khó hiểu nếu như tôi đột nhiên nói "Level 2" ở đây nên tôi xin giải thích rõ thêm.

Dường như đã định ra 10 Level cho phép thuật, từ thứ hạng thấp nhất là "Level 1" đến thứ hạng cao nhất là "Level 10" dựa trên độ khó của thần chú, sức hủy diệt, giới hạn phép thuật tạo ra được của từng Level, và vv...

Tương tự với chúc phúc hay ban phước lành như [... của á thần], trong thế giới này, tồn tại những người cõi trên. Thực tế thì trong thế giới này có những nơi mà có thể gặp được Chúa trời---"Thánh địa".

Thôi, đặt Chúa trời sang một bên và quay lại câu chuyện.

Sau khi nghiên cứu về nó dù nó chỉ tiến xa hơn một bước so với thứ hạng thấp nhất, bạn có thể nghĩ là nó khá yếu, nhưng bạn đã lầm to rồi.

Thậm chí chỉ cần dùng phép thuật Level 1, nó cũng có thể dễ dàng giết nhiều người cùng một lúc.

Chỉ cần tung ra một quả cầu lửa với phép thuật hệ lửa Level 1 "Ngọn lửa thiên tai", nhiều người có thể dễ dàng bị thiêu rụi.

Nhân tiện thì phép thuật hệ điện mà đã đánh trúng vào đầu tôi là phép thuật Level 3. Nếu nó có đủ sức mạnh thì nó có thể dễ dàng thổi bay hoàn toàn một con Ogre.

Trong trường hợp của tôi thì tôi không bị như vậy vì sức mạnh của đòn tấn công đã bị giảm đi rất nhiều do kỹ năng của tôi, nhưng nó vẫn rất đau...

Nếu bạn có thể sử dụng phép thuật Level 5, thậm chí đốt cả dãy phố cũng chỉ là chuyện nhỏ.

Xa hơn nữa, bạn chắc chắn sẽ là một con quái vật có thể "một chọi 1000". Tóc đỏ đã từng nghe về vài người như vậy hoặc thậm chí còn mạnh hơn thế, mặc dù đó cũng chỉ là tin đồn.

... Tôi tự hỏi loại kỹ năng gì tôi sẽ nhận được khi ăn họ.

Thật vui khi tưởng tượng các khả năng có thể xảy ra, vì tên phù thủy tối cao mà tôi đã ăn có thể chỉ dừng lại ở phép thuật Level 3.

Nhưng tôi cũng không thể nói rằng khả năng đó có thể xảy ra.

Về lại với cái tôi nghe là "Bão lửa" mà Hobusei-san đã dùng, nó tạo ra những quả cầu lửa với đường kính 10cm, và phép thuật này tạo ra nhiều quả cầu lửa trong năm lượt bắn, gây ra một khu vực tàn phá rất rộng lớn.

Theo Hobusei-san thì cô ấy đã có thể làm phép này khi còn là Hobgoblin rồi, nhưng cô ấy cần một sự tập trung cao độ và thời gian niệm phép, hơn thế nữa, nhiều ngày sau khi cô ấy dùng nó, cô ấy không thể làm phép nữa, đây là những rủi ro phải chịu khi dùng phép thuật đó.

Khi tôi nghĩ về những rủi ro quá lớn khi sử dụng nó, thì sức mạnh tàn phá của nó chỉ nên dùng như là một kế sách cuối cùng.

Còn bây giờ thì cô ấy đã Tiến hóa, nên phép thuật đã thay đổi rất nhiều so với những ngày trước.

Thời gian cần thiết để kích hoạt "Bão lửa", không những giảm còn một phần năm so với lúc trước, mà đường kính một quả cầu lửa còn tăng lên tới

35cm, và tổng số quả cầu lửa được bắn ra là 20.

Hơn nữa, cô ấy không còn cảm thấy mệt mỏi sau khi kích hoạt nó, với một nguồn cung cấp Mana ở bên trong cơ thể, dường như cô ấy không còn bị tác dụng phụ nữa thậm chí cả khi cô ấy có thể làm phép 20 lần liên tiếp.

Ngoài ra, cô ấy còn có thể sử dụng nhiều phép thuật mạnh hơn trước kia.

Bạn sẽ không thể ngờ được những gì mà chủng loài chuyên dùng phép thuật có thể làm được đâu.

Nhân tiện thì những phát bắn của cô ấy đều ngấm bắn vào không trung, nếu cô ấy ngấm bắn vào mặt đất thì sẽ gây ra rất nhiều sự tàn phá cho địa hình ở đây.

Mặc dù vậy, vì cô ấy chỉ mới là một Half Spell Lord, nên nó khiến cho tôi thắc mắc độ khủng của phép thuật mà một Spell Lord thuần chuẩn có thể tạo ra được.

Bất kể những khó khăn trong việc thu thập thông tin về thế giới này thì lượng thông tin đó vẫn quá ít và không đầy đủ, không biết giới hạn sức mạnh thì sẽ rất đáng sợ.

Để chúc mừng sự Tiến hóa của mấy đứa nó, tôi làm điều tương tự với những gì tôi thường làm, cho mỗi đứa Hobgoblin hai món vật phẩm ma thuật.

Hobusei-san thì được nhận một vật phẩm từ Kho báu của Velvet, một chiếc áo choàng làm từ tơ vàng và tơ bạc kết hợp với một tấm vải đỏ được ban phép thánh, có rất nhiều khả năng đặc biệt như [Tự động-Khuếch đại] và [Kháng phép/sát thương vật lý] cùng nhiều khả năng khác.

Một món quà khác tôi tặng cho Hobusei-san là một cây quyền trượng ma thuật có tên "Quyền trượng của Arannotate", làm từ một loại gỗ cổ xưa

đính thêm một viên ngọc ma thuật đỏ, đã từng là sở hữu của nhà thám hiểm có [Nghề-Phù thủy tối cao] đã bị giết ở hầm ngục của Velvet lúc trước.

Tôi cũng giao cho cô ấy một cái vòng tay ma thuật có khả năng cất giữ mấy cây quyền trượng ma thuật và mấy đồ phụ tùng khác tương tự, giống như cái mà tôi đã đưa cho Gobukichi-kun.

Do đó có một sự trao đổi vũ khí ở đây, những trang bị mà Hobusei-san đã từng dùng, một cây trượng và một tấm áo choàng xám, sẽ được tặng cho hai hai đệ tử Mage mà đã từng là thuộc hạ của tôi nhưng đã bị chuyển qua dưới sự quản lý của Hobusei-san.

Sau đó, tôi cần nhắc suốt kể từ khi tôi phát hiện ra lý do cho sự tăng trưởng nhanh chóng của mấy đứa Goblin này.

Yeah, bằng một cách nào đó mà các Goblin trong thế hệ của tôi dường như có một tốc độ tăng trưởng rất cao---hoặc là điểm kinh nghiệm nhận được cao vượt mức tưởng tượng. Điều đó đã được chứng minh bởi việc có quá nhiều Hobgoblin được tiến hóa thành trước khi chúng tôi ra khỏi khu rừng này.

Gobujii đã nói với tôi trước đây, nhưng bình thường thì Goblin cần nhiều năm để Tiến hóa thành Hobgoblin.

Lý do mà tất cả mọi chuyện trở nên như vậy, không nghi ngờ gì nữa chính là tôi.

Và do đó tôi nghĩ về nó một chút, có lẽ do môi trường sống của tụi nó, một hoặc nhiều tháng sau khi được sinh ra, nên tốc độ tăng trưởng của chúng sẽ không thay đổi trong tương lai.

Hiểu rồi, vì Goblin là một loài có tốc độ tăng trưởng và phát triển cao, nên tôi suy đoán rằng sự phát triển về kỹ năng của chúng cũng sẽ cao hơn

các loài khác. Tôi tự hỏi nó có phải là một phần mở rộng của sự tăng trưởng không?

Trong một tháng kể từ khi được sinh ra, những đứa Goblin này đã giết và ăn thịt hàng tấn sinh vật, thông thường Goblin sẽ có thể tránh được bệnh dịch, trải qua những buổi đào tạo khắc nghiệt và liên tục, điều này đã khiến cho tốc độ tăng trưởng của chúng thay đổi rất nhiều.

Giả sử tốc độ tăng trưởng của một Goblin bình thường là 1, thì với Goblin liên tục tập luyện khắc nghiệt, giết và ăn cho tới khi no căng bụng, là 10. Nó cũng có thể hiểu như vậy đấy.

Không có cách nào để khẳng định là nó đúng hay sai, tuy nhiên tôi vẫn tin là xác suất rất cao là nó đúng.

Tôi cũng chẳng tìm ra lý do để phủ nhận giả thuyết này.

Ngoài ra, cũng có khả năng là do sự hỗ trợ của kỹ năng [Lãnh đạo bầy đàn] của tôi.

Tôi cũng đã đề cập về hiệu quả của kỹ năng này trong việc nâng cao kỹ năng của các thuộc hạ của tôi, nhưng để làm đúng theo những điều kiện cho việc sử dụng kỹ năng, tôi phải đưa ra từng khái niệm riêng cho mỗi nhóm, chọn ra những cá thể mà tôi đánh giá là thích hợp nhất để gửi chúng vào nhóm đó, phải xem xét đặc tính và kỹ năng của chúng.

Điều mà tôi đang cố giải thích là không phải đơn giản để trở nên càng ngày càng mạnh hơn bình thường chỉ với việc sử dụng hiệu quả của kỹ năng [Lãnh đạo bầy đàn].

Vâng, có một sự tăng lên với những người đồng đội mạnh mẽ là một cái gì đó đáng được hoan nghênh đúng không? Nên đừng nói về chuyện này ở đây vì tôi cũng không có bất kì bằng chứng nào nói tôi đúng cả.

Điều quan trọng là tôi hoàn toàn hiểu được tầm ảnh hưởng trong tương lai sắp tới khi Tiến hóa thành một con Ogre.

Trong nhiều thứ khác tôi còn phải tìm ra tuổi thọ của một con Ogre.

Nếu Ogre cũng có tuổi thọ ngắn ngủi như Goblin thì thật là chán.

Ồ yeah, trong số 17 tên Elf bị bắt giam, 1 trong số 7 người phụ nữ và 3 trong số 10 người đàn ông đã không còn chịu đựng nổi với cái ham muốn của họ.

Mặc dù tôi đã có Gobumi-chan và các cô gái, nhưng tôi vẫn muốn tìm hiểu một chút về loài Elf, nên tôi quyết định tôi sẽ là đối tác đầu tiên của cô ấy.

Tôi nói là tôi đã cố cẩn thận hết mức để không làm cô ấy đau, nhưng tôi không thể phủ nhận cái cảm giác tôi làm cho cô ấy như chết ngất đi.

Vâng, yeah, nó thật tuyệt vời. Mặc dù tôi sẽ không nói bất cứ cái gì về chuyện đó, không, thậm chí là vì phụ nữ đẹp rất kiên quyết.

Sau đó thì tới lượt của các Goblin khác.

Trong nhóm đó thì chủ yếu là Goblin trong thể hệ của tôi.

Tôi đặt ra một lệnh nghiêm ngặt cho chúng.

Lệnh này hầu hết là dành cho cách cư xử của các Goblin già hơn,... là phải khiến cho cô ấy cảm thấy sung sướng, khi cô ấy là đối tác với chúng.

Tôi cũng không cho phép nhiều chọi 1, mà chỉ cho phép 1 chọi 1 thôi.

Tôi đã nghĩ rằng cô ấy sẽ miễn cưỡng chấp nhận vì cô ấy đã từng là một Elf ngạo mạn, nhưng không, với tác dụng của thuốc, cô ấy thờ hống hèn trong sung sướng.

Tôi nghĩ: "Nếu cô ta cảm thấy hạnh phúc về chuyện đó thì ok rồi, phải không?", vâng, đâu thể nào ngăn được.

Vì tôi có chỉ cho bọn nó vài hướng dẫn trong việc đối xử với con gái một cách cẩn thận, vì các cô gái được chỉ định ở trong phòng này tốt hơn những Goblin cấp dưới, họ không nên kết thúc quá rách rưới để rồi phải chết như những gì đã xảy ra trước kia.

Sau khi ra nhiều đó lời cảnh báo, đặc biệt là với Gobujii, ông luôn lặp lại những lỗi ấy, nhưng thôi chắc sẽ ổn vì tôi là người tham gia đầu tiên mà.

Bây giờ tôi sẽ nói về [XXX của tổ tiên] mà tôi đã nhận được khi tôi thức dậy.

Yeah, tôi vẫn không hiểu làm cách nào để sử dụng được nó. Thực tế thì tôi vẫn chưa rõ hiệu quả hay sự ảnh hưởng của nó ra sao.

Tôi cũng không phỏng đoán được gì cả vì mấy chữ cái đầu tiên đã bị chặn.

Tôi chỉ muốn nói là: "Ai đó chỉ tôi cái này đi!"

Vì nó bảo là "tổ tiên", nên tôi nghĩ sẽ có một cái gì đó hay một ai đó đến với tôi, nhưng...

Nếu nó là kỹ năng mà tôi tự học được, thường là tôi có thể hiểu cách dùng kỹ năng đó, nhưng với kỹ năng này thì có khả năng là tôi nhận được do luật lệ của thế giới này, do đó, tôi không biết rõ về nó.

Tôi từ bỏ việc cố tìm hiểu nó ngay bây giờ.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 52

"Đây Là Nơi Tôi Đổ Máu"

Cũng được một lúc rồi, chiều nay tôi và Gobukichi-kun đi săn ở khu vực chưa được khám phá trước đây, nơi mà chúng tôi tìm thấy một nhóm 12 con người có vũ trang.

Sự cảnh giác của chúng về môi trường xung quanh và tốc độ---mặc dù chậm hơn khi so với chúng tôi---nhạy chóng hướng về phía khu vực nơi mà tôi đoán đó là làng của tộc Elf, khiến cho tôi kết luận rằng chúng là quân do thám của loài người.

Bị thôi thúc bởi sự tò mò, chúng tôi lén theo dõi chúng.

Một con Ogre cao hơn 2m rưỡi sẽ dễ dàng bị phát hiện, nhưng trong thực tế thì tôi cũng không quá nổi bật, nhưng trong trường hợp này đó cũng không phải là vấn đề gì lớn lao.

Kể từ ngày thứ tư sau khi được sinh ra, chúng tôi đã được dạy để có thức ăn phải đi săn.

Kể từ ngày đó chúng tôi luôn theo sát kế hoạch tôi đặt ra: thay vì lao đầu vào con mồi, chúng tôi trốn, xem nhịp thở của nó, sau đó lao ra tấn công vào điểm mù của con mồi chính xác như thể chúng tôi là sát thủ.

Bởi vì vậy, Gobukichi-kun và tôi đã rèn luyện kỹ năng của mình trong việc lẩn trốn, thậm chí không thể so sánh với những kỹ năng bình thường mà người khác có được.

Một con Ogre không hề hòa nhập vào môi trường xung quanh, kỹ năng này khiến cho mục tiêu không thể nào phát hiện ra bạn trong vòng 10 phút.

Thêm vào đó, tôi còn có kỹ năng [Ẩn thân] thúc đẩy khả năng lẩn trốn của tôi tinh vi hơn nữa. Tôi còn có thể dễ dàng hỗ trợ Gobukichi-kun, nên không có bất kì vấn đề gì.

Sau khi bám đuôi chúng trong một lúc, thì dường như chúng tôi đã đến được mục tiêu của chúng, nơi mà con người đoán chừng có hình dáng cấu trúc như là chữ "U".

Khi đã đến nơi, chúng di chuyển vào đội hình, mỗi người cầm lấy hai cái nỏ, xóa đi sự hiện diện của họ và ẩn thân.

Nếu bạn không biết sự hiện diện của họ trước đó, thì sẽ rất khó để phát hiện ra họ kể cả khi họ đứng rất gần bạn.

Kỹ năng ẩn thân của họ cũng khá cao đấy.

Vâng, nhưng nó vẫn rất thấp so với những kẻ sống trong môi trường hoang dã.

Vì mỗi người họ đã có hai cái nỏ, họ có thể bắn cả hai phát và rồi nhảy vào đánh cận chiến.

Đó là những việc tôi đã làm được.

Tôi muốn biết xem bọn này làm gì ở đây, do đó tôi bí mật bắn ra tơ siêu mảnh, nó gần như vô hình dù cho bạn có nhìn gần cỡ nào, và tôi lắng nghe cuộc trò chuyện của chúng trong yên tĩnh.

Tôi nắm được nhiệm vụ của bọn này là bắt cóc con gái cưng của "Chủ tịch hội nghị bàn tròn Elven".

Rõ ràng là tộc Elf đã thành lập một hội nghị nơi các đại diện của một Clan cùng nhau đưa ra một quyết định.

Bọn con người đang định giết con gái của một người đại diện, hoặc do tôi kết luận được qua cuộc trò chuyện của chúng.

Từ câu chuyện đó tôi còn biết thêm được là trong số những tên Elf có một kẻ phản bội.

Mặc dù tôi cũng không nắm được bất cứ thông tin gì đặc biệt, nhưng cũng không nghi ngờ gì khi đây cũng là những thông tin hữu ích.

Sự tồn tại của kẻ phản bội đồng đội của mình để cứu lấy bản thân, không phải là một điều bất thường.

Nhiều người còn bị dày vò sau khi bị ảnh hưởng bởi lợi ích cá nhân, và tôi cũng không có gì để làm với nó vào lúc này, nên tôi không có một chút quan tâm nào.

Tôi sẽ ép buộc một chút lợi nhuận về việc này nếu tôi có cơ hội.

Sau khoảng hai tiếng quan sát xem chuyện gì đang diễn ra, một nhóm vũ trang cả nam lẫn nữ của tộc Elf cũng đến. Gobukichi-kun đang rất mệt mỏi vì phải chờ đợi lâu như vậy, nên tôi cho nó đi săn gần đó. Nếu có biến thì tôi sẽ gọi nó bằng tờ của tôi.

Một con Elf ngồi trên ghế kiệu được khiêng đi bởi vài tên Elf khác, chắc chắn đây là Elven Maiden-san, người sắp bị bắt cóc.

Ghế kiệu

Trông vẻ ngoài của cô ấy thì cô ấy khoảng độ mười mấy đến hai mươi mấy tuổi, thẳng thắn mà nói thì cô ấy là người đẹp nhất mà tôi từng thấy.

Cô ấy là thể loại mà người ta gọi là tuyệt sắc giai nhân.

Tôi không ngừng nhìn chăm chăm vào cô ấy. Trong khi đang bị mê hoặc bởi sắc đẹp của cô ấy thì tôi phát hiện ra có một sự thay đổi nhẹ trong những tên con người đang ẩn thân.

Tôi nghĩ sắp có biến xảy ra rồi, nên tôi gọi Gobukichi-kun lại bằng tư của tôi. Ngay lúc đó 12 tên con người đồng thời di chuyển và một cách rất chính xác chúng giết mỗi con Elf với mỗi cái nỏ.

Nó vẫn chưa kết thúc ở đó, chúng ném cây nỏ vừa được bắn, cầm lấy một cái nỏ khác, và bắn thêm lần nữa. Thêm 12 tên Elf chết một cách chớp nhoáng.

Những tên con người nhanh chóng nhảy vào 8 tên Elf còn lại để kết thúc một cuộc tấn công bất ngờ. Những tên Elf cũng không phải dạng vừa đâu, cầm cung tên lên và chống trả, nhưng vẫn phải câm lạng trước lưỡi gươm của con người.

Toàn bộ sự việc chỉ diễn ra vồn vện trong 10 giây. Chúng giết người nhanh như chớp; tôi phải thừa nhận như vậy, chúng là những sát thủ lành nghề.

Cô gái tộc Elf Maiden là người sống sót duy nhất và một tên con người bước lại gần cô sau khi chúng giải quyết sạch sẽ đám hộ tống.

Mặc cho sự kháng cự của cô ấy, chúng vẫn buộc một miếng vải vào miệng cô và đột nhiên cô ấy trở nên yếu ớt hẳn đi.

Từ những gì tôi có thể quan sát được ở khoảng cách này thì cô ấy đã bị mất ý thức.

Những tên con người có thể hoàn thành nhiệm vụ của chúng một cách hoàn hảo, nhặt cô Elf đang ngất lên và chạy về hướng mà ban đầu chúng tới.

Chúng rút lui không một chút lưỡng lự.

Tôi đoán là chúng sẽ đi con đường mòn mà chúng đã từng đi trước đó, nên tôi đợi sẵn ở đó và phục kích chúng.

Khi khoảng cách đã vừa đủ, thời gian cũng vừa chuẩn, tôi nhảy lên từ mặt đất và bắn tơ về phía bọn nó qua những đầu ngón tay.

Tôi cũng kích hoạt kỹ năng [Điều khiển đất] để phòng hờ, và tôi dựng 3 bức tường từ đất cát ở 3 phía để ngăn chặn 12 tên con người tẩu thoát.

Sau khi trải qua một đợt tấn công quá bất ngờ, sự sợ hãi biểu hiện rõ trên khuôn mặt chúng trông thật buồn cười.

Tất cả đã bị bắt chỉ trong vòng một nốt nhạc.

Sử dụng những sợi tơ mềm dẻo tạo ra bởi kỹ năng của con Nhện Argiope [Tạo tơ vàng]. Nó cũng khiến bạn khá mệt mỏi vì nó nặng hơn về ngoài của nó. Nhược điểm với lửa, trước đây là điểm yếu của tơ nhưng đã được cải thiện. Nó cũng không thể bị cắt đứt một cách nhanh chóng vì khả năng kháng sát thương vật lý của riêng nó.

Bọn chúng trông như những cái kén cứ ngọ nguậy liên tục trông thật vui mắt.

Bây giờ chúng đã bị bắt, chúng quyết tâm tự sát bằng cách sử dụng chất độc giấu phía sau những chiếc răng để không bị hành hạ và hỏi cung. Ngay sau khi chúng làm thế, tôi đã chữa trị cho chúng, sao mà để chúng chết được. Chúng còn có thể tự cắn lưỡi, nên tôi bịt miệng cả đám cho đỡ phiền phức.

Để chắc chắn là bọn này không gỡ trói, tôi làm trật vài cái khớp của chúng. Sau khi hoàn thành việc gỡ các khớp cổ và ngón tay thì Gobukichikun tới.

Vì tội tới trễ, tôi cho nó vác hết tất cả những tên con người.

Mặc dù bọn chúng rất nặng, nhưng Gobukichi-kun vác đi như thể không có gì.

... Tính luôn cả trang bị thì nó chắc chắn nặng hơn cả tấn, phải không nhĩ? Tôi tự hỏi khi nghiêng đầu nhẹ nhưng thôi kệ nó đi, nó còn không thèm quan tâm nên tôi cũng im luôn.

Tôi bế Elven Maiden-san, cô ấy đang ngủ trên tay tôi.

Chúng tôi sẽ trở về hang động sau khi xử lý xong mấy cái xác của mấy tên Elf.

Đầu của những tên Elf hộ tống Elven Maiden-san thủng một lỗ do cái nỏ bắn nhanh như chớp và lìa khỏi cổ do nhát chém của lũ con người.

Những tên sát thủ này thật chuyên nghiệp, do chúng tạo ra những đòn chí mạng, những điểm chí mạng của mấy tên Elf bị phá hủy hoàn toàn, chẳng còn lại gì cả, do đó tôi chẳng được một kỹ năng xịn cả. Tôi lấy tất cả trang bị và mấy quả tim của họ, sau đó chôn cất họ cho phải đạo, vì sẽ rất tội lỗi nếu để quái vật ăn hay phá hoại thân sát họ.

Học kỹ năng [Vận may].

Học kỹ năng [Vận xui].

Tôi sẽ kích hoạt kỹ năng [Vận may] ngay bây giờ. Tôi sẽ cẩn thận để không vô tình kích hoạt kỹ năng [Vận xui].

Cuối cùng, tôi chấp hai tay lại "Nam Mô".

Tôi cầu nguyện cho họ.

Hả? Bạn hỏi những điều mà tôi sẽ làm với những tên con người bị bắt sao?

Vâng, sau khi thăm vấn bọn chúng thì tôi sẽ cho chúng đánh nhau với chúng tôi để lấy kinh nghiệm chiến đấu. Sau đó, tôi sẽ xem chúng như chuột bạch để hoàn thiện lý thuyết về tra tấn. Vì tất cả bọn chúng đều là nam mà nhìn cũng không đẹp. Chúng thậm chí không thể so sánh với vẻ ngoài của các Elf nam.

Yeah, tối nay sẽ bận lắm đây.

Đó là những điều tôi nghĩ, nhưng rồi biến lại xảy ra nữa. Chúng tôi bắt gặp vài Goblin trên đường về.

Đây không phải là những gương mặt xa lạ. Họ là một nhóm Goblin già, 6 Goblin lớn tuổi hơn chúng tôi. Cho tới bây giờ thì những Goblin thuộc hạ của tôi, những đứa bảo vệ Tóc đỏ và các cô gái hơn hẳn họ về sức mạnh. Những Goblin này được biết đến như những Goblin không thể theo kịp việc đào tạo.

Tôi cũng đã đề cập vấn đề này rồi là những Goblin trong thế hệ của tôi đã mạnh hơn rất nhiều so với các Goblin già, nhưng tôi phải nói thêm vào là vì mấy Goblin thuộc của tôi vẫn còn quá trẻ, chúng hay thể hiện sự tăng trưởng sức mạnh thông qua luyện tập. Thực tế thì những Goblin già này bị đánh bại bởi những Goblin trẻ lại là một câu chuyện khác. Ồ vâng, bây giờ thì ổn rồi.

Tôi muốn hỏi tại sao họ lại ở một chỗ như thế này, nhưng vì trông họ có vẻ vội, nên tôi chỉ im lặng quan sát họ. Nó có thể là họ muốn ra đi, một người trong số họ đưa tay và nói.

Lý do là: họ không thể phục tùng tôi thêm được nữa.

Không được ngủ với phụ nữ loài người đã là trái với ý muốn của họ, điều này vô cùng ức chế đối với họ và còn nữa, họ không thể nào chịu nổi cường độ của buổi đào tạo mỗi ngày. Mặc dù vậy, họ đã chịu đựng, và mong chờ vào một điều gì đó sẽ xảy ra, nhưng với những tù nhân nữ tộc Elf cũng không phải là sự lựa chọn của họ, nên họ không thể chịu đựng lâu hơn được nữa.

Trong tình trạng của họ, ngủ với một phụ nữ tộc Elf là một điều không thể; ngay cả khi họ đưa tay ra để nắm lấy, thì họ vẫn bị giới hạn bởi những tên đực rựa khác. Những tên ấy quá đẹp trai, còn họ cũng không quá tệ, nhưng dĩ nhiên là họ không thể gần gũi với người phụ nữ có thân hình bốc lửa suốt cuộc đời được. Những Goblin già này bị dày vò trong sự bất lực của bản thân họ.

Thậm chí đến mức sống dở chết dở. Trong cái môi trường này, nơi mà họ có thể ăn một bữa ăn hạng nhất ngay trước mắt họ, nhưng chỉ những người khác hơn họ mới được quyền ăn món đó, vậy họ sẽ suy nghĩ như thế nào?

Do đó họ bỏ đi.

Nói cách khác là họ muốn rời cộng đồng Goblin này.

Sau khi nói được chừng ấy, họ im lặng và run rẩy.

Có lẽ họ nghĩ họ có thể sẽ bị giết.

À, chuyện gì sẽ đến thì cuối cùng nó cũng đến, tôi tự nhủ với bản thân, mặc dù đó không là cái mà tôi muốn nghe.

Vâng, vào lúc đó, cũng không thật sự cần thiết là giữ lại những Goblin này bên mình, khi họ đã không tuân thủ theo luật lệ nữa. Nếu họ đã nói với tôi là họ muốn rời đi, thì "Tôi hiểu" là câu trả lời mà tôi sẽ nói.

Nếu đó là Gobukichi-kun thì tôi sẽ giữ nó ở lại, thậm chí phải níu kéo nó. Nó là cánh tay phải của tôi. Hoặc một thứ tương tự vậy.

Tôi buộc mọi người phải tuân theo luật lệ, nhưng tôi không thể biết được nên làm gì với những người kiểu như "chúng tôi không thích, nên chúng tôi bỏ đi". Vì họ cũng không phải là một nhóm quá đông nên chắc sẽ ổn.

Tôi cũng đã làm nên một tội tình gì đó nên họ mới bỏ đi.

Bên cạnh đó thì mục tiêu hiện tại của tôi không phải là gia tăng số lượng cá thể, mà là nâng cao năng lực của từng cá thể. Thay vì phải gia tăng thêm những gánh nặng, chúng tôi như bây giờ là ổn, hoặc có lẽ là nên xem xét đến việc bổ sung thêm vài đứa bé kể từ bây giờ.

Tôi cũng không có ý định là để họ đi chỉ với sự thất vọng, ngay cả khi họ không có chút tài năng gì, tôi vẫn sẵn lòng mở rộng vòng tay với họ nếu họ chịu làm việc chăm chỉ.

Tuy nhiên, để ngăn chặn tin đồn lan truyền đi, tôi có một kế sách như vậy. Không, tôi không có nghĩ đến việc giết họ, ít nhất là vào lúc này, tôi sẽ không giết họ.

Vũ khí được mang theo bởi những Goblin già đang run rẩy, những người đang nhìn tôi rất căng thẳng, chỉ là vật phẩm Class [Bình thường] mà tôi đã thu thập và phân phát cho họ. Nếu bạn muốn gọi theo thứ hạng của nó thì nó có thể là cấp đầu tiên ở dưới lên.

Với họ, họ đã có vũ khí và áo giáp Class [Bình thường], và một số vũ khí Class [Hiếm] được ném vào họ, họ nhặt lấy vũ khí, sự việc này diễn ra mà tôi không nói lời nào.

Chắc chắn là họ sẽ bị giết nếu như họ bỏ đi.

Nên nhặt lấy vũ khí là một sự lựa chọn chính xác.

Trở về với những điều tôi đang nói, sẽ tốt hơn nếu những Goblin đó được vũ trang đầy đủ, nhưng vũ khí tốt nhất giảm đi nhanh chóng khi chúng được phân phát. Cơ hội của họ để sống sót và phát triển mạnh mẽ hơn với kỹ năng và vũ khí mà họ hiện có, là rất thấp.

Ồ vâng, tôi quyết định cho họ thấy lòng nhân ái của tôi qua những món quà chia tay. Nên, tôi tặng họ 6 con dao lấy từ trong [Rương vật phẩm] của tôi.

Con dao này là những gì còn sót lại của những tên Elf hộ vệ vừa mới bị giết. Dùng kỹ năng [Thăm định], con dao có vẻ ngoài màu xanh này được làm từ một thứ kim loại ma thuật Mithril, thứ này quá xa xỉ để cho một Goblin sử dụng.

Con dao này thì không chứa đựng một khả năng đặc biệt nào, nhưng độ bén của nó thì vượt trội hơn hẳn khi so với thanh kiếm ngắn mà họ có. Bạn có tin tôi không nếu tôi bảo dao Mithril có thể dễ dàng cắt đứt lưỡi kiếm thép mà không bị một vết xước nào cả?

Chỉ có tộc Elf mới có khả năng chế tạo ra dao Mithril. Nó quá hiếm để một nhà thám hiểm cấp thấp có thể sở hữu.

Chỉ để thể hiện cho họ biết độ bén của lưỡi dao, tôi cắt ngón tay của tôi, và vài giọt máu chảy ra. Sau đó tôi đưa lưỡi dao cho một Goblin bọc nó lại. Vết thương nhanh chóng biến mất mà không để lại một vết sẹo nào cả nhờ vào kỹ năng [Phục hồi cấp tốc].

Những Goblin già chỉ biết đứng đó với cái nhìn chết lạng trên gương mặt họ. Sau đó Gobukichi-kun và tôi, cười gượng gạo, để họ ở đấy mà không nhìn lại, và chúng tôi đi về.

Có lẽ, số phận sẽ giúp chúng tôi gặp lại nhau.

Vâng, ngay cả với dao Mithril, vẫn có một xác suất rất lớn là họ sẽ bị giết bởi một nhóm nhà thám hiểm hoặc lính đánh thuê. Với giá cả thị trường rất cao, một báu vật như vậy sẽ mời rắc rối đến nhiều hơn.

Tôi cầu chúc cho họ may mắn trong tương lai sắp tới.

Cuối cùng, tôi chỉ muốn nói một điều đơn giản: "Một điều quan trọng, đây là nơi tôi đổ máu."

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 53

Ngày 53

Từ nhóm 12 con người tôi bắt được, tôi nắm được là lực lượng đầy đủ của chúng sẽ tiến tới đây trong khoảng 20 ngày nữa. Vì trong rừng này đầy quái vật mạnh mẽ như là Kỳ Lân 3 Sừng và Gấu Xám, nên huy động một lực lượng lớn tiến vào một con đường cụ thể dường như là không thể.

Đương nhiên là tôi cũng được biết tuyến đường mà chúng chọn.

Thông thường người ta sẽ nghĩ rằng chúng sẽ không để rò rỉ một chút thông tin nào vì chúng là dân chuyên nghiệp, ha! Đầu tiên! Tôi đập vỡ chân tay chúng sau đó ngăn nó chảy máu. Tiếp theo tôi lóc thịt và xương chúng sau đó thì hồi phục lại. Sau đó nữa thì tôi moi ruột chúng ra rồi lại chữa trị, cuối cùng là tôi ăn thịt chúng một cách không thương tiếc ngay trước mắt các đồng đội của chúng. Tôi lắng nghe những người chịu nói ra mọi thứ.

Tôi lại là nhân vật phản diện nữa sao? Đương nhiên là không sai rồi, nhưng khi bạn nhìn vào quá khứ, những chuyện như vậy xảy ra suốt đấy thôi, nên tôi cũng chẳng quan tâm. Đừng nhầm lẫn nhưng hầu hết các kỹ thuật tôi sử dụng đều được hoàn thiện bởi người tiền nhiệm của chúng tôi.

À, giờ tôi là một con Ogre, không phải là con người, nên nó không thành vấn đề. Nó là như vậy đấy.

Sau khi tôi nghe mọi thứ tôi cần nghe, tôi ăn tất cả những miếng thịt ngon cực kỳ của chúng. Ồ, và tôi cũng nhận được vài vật phẩm ma thuật, vũ

khí và rất nhiều điểm kinh nghiệm.

Học kỹ năng [Nghề-Lực lượng bí mật].

Học kỹ năng [Nghề-Người thuần hóa quái vật].

Học kỹ năng [Nghề-Người trừng phạt bằng Vorpal].

Dao Vorpal

Kiểm Vorpal

Học kỹ năng [Nghề-Tu sĩ].

Học kỹ năng [Độc trạng thái].

Học kỹ năng [Hối lộ].

Học kỹ năng [Mở khóa].

Học kỹ năng [Đặt bẫy].

Học kỹ năng [Phát hiện bẫy].

Học kỹ năng [Phát hiện kẻ thù].

Học kỹ năng [Tinh thông-Kỹ thuật ám sát].

Học kỹ năng [Tinh thông-Kỹ thuật giấu vũ khí].

Học kỹ năng [Chế tạo kịch độc].

Học kỹ năng [Tấn công bằng Vorpal].

Học kỹ năng [Nhát chém ánh sáng].

Nhát chém ánh sáng

Học kỹ năng [Đánh lén].

Học kỹ năng [Bắn kim độc].

Học kỹ năng [Ném].

Học kỹ năng [Kháng sát thương chí mạng].

Học kỹ năng [Kháng bùa mê].

Học kỹ năng [Chống lại ám sát]

Ồ các kỹ năng.

Kỹ năng [Một phát ba lỗ] đã từng là kỹ năng tấn công vật lý duy nhất của tôi trước đây, tôi rất biết ơn khi được công thêm kỹ năng [Tấn công bằng Vorpal] và [Nhát chém ánh sáng].

Ngoài ra còn có [Mở khóa] và [Đặt bẫy], tôi rất hài lòng với những kỹ năng hữu dụng.

Elven Maiden-san vẫn còn ngủ ngon lành suốt cả ngày do tác dụng của thuốc mê, cuối cùng thì cô ấy cũng chịu thức dậy vào buổi chiều.

Cô ấy nhảy lên trong sự hốt hoảng khi cô ấy thức dậy vì tôi nhìn vào gương mặt xinh đẹp của cô ấy, sau đó cô ấy nói rất nhiều thứ như kiểu: "Người đã làm gì với lính của ta?!", "Người đang làm gì ta vậy?!", "Không thể như vậy được, sự trong trắng của ta...", nên tôi làm một chút trà, với sự giúp đỡ của Giả kim thuật-san---làm từ một vài loại thảo dược, có thể giải quyết tình hình hiện tại.

Tác dụng an thần của trà có tác dụng ngay lập tức.

Sau đó, tôi nói cho cô ấy biết chuyện gì đã xảy ra.

Tất cả các lính hộ tống của cô đã chết, tôi lấy trái tim và trang bị của họ như một phần thưởng cho việc mai táng họ. Tôi (Gobukichi-kun bị loại trừ vì nó không có mặt ở đó) đã chứng kiến toàn bộ câu chuyện từ giai đoạn chuẩn bị, tôi đã thăm vấn bọn con người trước khi giết và ăn thịt chúng, thế thôi.

Tôi nói cho cô ấy tất cả mọi thứ, không chừa gì cả.

Ồ nhân tiện thì tôi cũng không có nói cho cô ấy biết về những tù binh tộc Elf, vì họ không có liên quan. Chắc sẽ có chuyện nếu tôi kể cho cô ấy nghe, nhưng tôi đã không làm vậy vì chuyện đó chẳng liên quan đến cô ấy.

Vâng, nói về phản ứng của Elven Maiden-san thì cô ấy cực kỳ tức giận.

Tôi bị đâm vào mặt và bị đánh như vậy vài lần, nhưng thành thật mà nói thì đó cũng không phải là vấn đề lớn lao gì. Như kiểu bị đánh bởi một đứa con nít.

Mặc dù tôi nghĩ "Có phải Elven Maiden-san cư xử như vậy vì đã có người ở một vị trí thích hợp rồi không?", nhưng nó không như kiểu tôi không hiểu cảm giác của cô ấy, nên tôi để cô ấy tự do đánh tôi trong một lúc, sau đó tôi đáp trả bằng một cái búng tay---Cú này không phải trò đùa đâu. Ngay cả khi nó là trò đùa, tôi vẫn phải nhẹ nhàng và kiềm chế---vào trán cô ấy.

Cái cục sưng rồi sẽ hết và cô ấy sẽ không chết, nhưng nó vẫn rất đau, cô ấy lấy tay giữ lấy chỗ đau và nhìn tôi chằm chằm một cách khinh bỉ với đôi mắt đẫm lệ, tôi cũng không thật sự biết điều đó.

"Sự tranh chấp giữa loài người và tộc Elf không phải là mối quan tâm của tôi, nhưng tôi vẫn giúp đỡ, nên đừng có ghét tôi và thối phàn nàn quá nhiều đi", tôi tuyên bố như vậy. Sau đó tôi nói cho cô ấy biết có kẻ phản bội trong hàng ngũ của họ.

Sau đó cô ấy cũng chịu im lặng, sau một hồi nữa thì cô ấy bật khóc dữ dội, tôi cố gắng an ủi. Grừ, nhìn một phụ nữ đẹp khóc chẳng hay ho chút nào.

Sau đó, tôi muốn hộ tống cô ấy về làng, nhưng do chúng tôi nói nhiều hơn mong đợi, nên cô ấy phải ở lại đây đêm nay.

Tôi làm một cái võng cho cô ấy.

Vâng, ngày mai chúng tôi sẽ tới làng của tộc Elf. Tôi tự hỏi không biết nó sẽ trông như thế nào?

Ồ, và Gobujii, ông ấy nhìn theo tôi như thể muốn nói: "Có phải con bắt cóc Maiden-chan không?", nhưng tôi không bận tâm.

Cô ấy không giống như một kẻ thù, tôi không thể giả nhân giả nghĩa sau khi dành ra 2 tiếng để nói chuyện với cô ấy.

Ồ, tôi cũng bắt đầu với việc hỏi mấy đứa tù binh Elf, cũng chẳng có gì ấn tượng vì chúng là những người can thiệp đầu tiên, dường như đó là một quy tắc ngầm của tộc Elf, nên tôi cũng hiểu được.

Một hàng dài các Goblin đứng xem, cứ thế tiếp diễn. Trong lúc này tôi sẽ chẳng nói gì với chúng vì chúng phải tuân thủ theo luật lệ.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 54

Ngày 54

Tôi thức dậy như thường lệ, và tôi cảm thấy như có một ai đó nhìn tôi, trong khi có hơi thở của ai đó kề bên tôi. Để xác định người đó là ai, tôi giả vờ ngủ.

Theo như kỹ năng [Cảm ứng chuyển động] thì đó là Elven Maiden-chan, bây giờ tôi chỉ muốn hỏi: "Cô đang làm gì ở đây vậy?"

Sau đó, Gobumi-chan, Tóc đỏ, Thợ rèn-san, Hai chị em và Giả kim thuật-san đến xung quanh tôi và kiểm tra tôi thật gần, một lần nữa tôi tự hỏi họ đang làm gì vậy nhỉ?

Vì không thể chơi trò giả chết này mãi được, có lẽ vì cái nhìn từ phía Gobumi-chan và các cô gái khiến tôi cảm thấy kì lạ, và tôi có cảm giác ớn lạnh xuống tận sống lưng, nên tôi mở mắt ra.

Elven Maiden-chan rơi vào hoảng loạn, chuyển động của cô ấy trông thật hài hước, tôi cười thầm trong bụng. Và tôi lại bị đánh bởi Elven Maiden-san.

Tại sao lại là tôi chứ?

Sau khi ăn sáng xong, sau đó luyện tập với Gobukichi-kun. Vì một con Ogre có thể dễ dàng giết chết một con Hobgoblin, nên Gobukichi-kun và tôi không được tham dự mấy trận đấu tập khác.

Trong khi buổi đào tạo đang diễn ra, tôi nói chuyện với những Hobgoblin đang phụ trách việc đào tạo là Gobukichi-kun và tôi sẽ hộ tống Elven Maiden-chan về làng của tộc Elf, sau đó chúng tôi rời khỏi hang động.

Sau khi sẵn vài con Nhện Argiope để có vài nguyên liệu thích hợp trong một lúc và sau khoảng 3 tiếng đi bộ cuối cùng chúng tôi cũng tới nơi.

Tự dưng chúng tôi bị bao quanh bởi rất nhiều Elf, chúng tôi có thể thấy 25 người trong số họ, nhưng theo kỹ năng [Cảm ứng chuyển động] thực sự thì có tới 48 người.

Họ dường như đang ngắm vào các bộ phận quan trọng của Gobukichi-kun và tôi với cung và tên làm từ Mithril. Mặc dù đó không phải là vấn đề quan trọng đối với chúng tôi.

Tôi có thể giết hết tất cả nếu như tôi dùng toàn bộ kỹ năng của tôi, và cơ thể của chúng tôi với giáp đầy đủ có thể chống chọi lại những mũi tên ngay cả ở cự ly gần.

Không nên đánh giá thấp lượng máu của một con Ogre.

Thành thật mà nói thì, nhận một phát bắn trực tiếp vào phần đầu không được bảo vệ, cũng sẽ rất nguy hiểm, nhưng tôi tự tin là chúng tôi có thể tránh một mũi tên ngay cả khi nó được bắn ra ở điểm mù trong tầm nhìn.

Tuy nhiên, sẽ rất phiền hà nếu như tấn công vì một lý do rất quan trọng, Elven Maiden-chan đang ở đây, kể bên tôi.

Theo phản xạ của Gobukichi-kun để chuẩn bị chặt chém những tên Elf xung quanh nó. Nó nhanh chóng trang bị cây rìu và cái khiên vì chúng không được cầm theo, chúng được cất giữ trong cái vòng tay ma thuật có thể chứa 12 loại vật phẩm và xếp chồng lên 20 lần với những vật phẩm

cùng loại. Tôi ra dấu hiệu để nó dừng lại và Elven Maiden-chan có thể nói chuyện với những tên Elf đó.

Chúng tôi bị bao vây bởi đội cận vệ có tên là Chó giữ nhà, họ theo dõi chúng tôi trong khi chúng tôi di chuyển vào bên trong làng của tộc Elf.

Họ sống giữa những cái cây khổng lồ bên trong làng Elf. Tôi có một sự hiểu biết khá khá về kiến trúc.

Nó được xây xung quanh một cái cây mà bạn không thể nhìn rõ cho tới khi bạn tới gần ngôi làng. Giao thông thì được xử lý bằng cách nối những cầu thang giữa các cây xung quanh lại với nhau, bên dưới có giàn giáo hoàn chỉnh chống đỡ, ngoài ra còn có nhà ở, và những cây cầu dọc theo đó.

Khu vực sinh sống chủ yếu là ở trên cây, không phải dưới đất.

Không chắc lắm là tất cả mọi người đều sống trên cây, vì tôi có thể thấy một cái gì đó như cái chuồng ở dưới mặt đất.

Cảm giác rất lạ khi nhìn từ phía trên xuống, hoặc tôi có thể nói là tò mò. Mặc dù chúng tôi liên tục bị theo dõi từ phía trên, chúng tôi vẫn tiếp tục di chuyển lên trên những cái cầu thang và đi qua cây cầu để đến với đích đến cuối cùng.

Có một cái dinh thự khác biệt với các nhà dân ở kích thước. Rõ ràng Elven Maiden-chan ở đây.

Chúng tôi vào bên trong dinh thự và nói chuyện với cha của Elven Maiden-chan.

Ông ta có một bộ ria mép thật hoành tráng, tôi có nên gọi ông ấy là một ông già sành điệu không nhỉ, ông có một thân hình khá săn chắc đối với một Elf đấy. Nếu tôi là một con Elf chắc tôi sẽ rất ganh tị.

Tôi cố ngồi vào chỗ mà tôi được mời, nhưng nó kêu cọt kẹt nghe mà phát bực, nên tôi phải lịch sự từ chối. Trà được phục vụ và tốn nhiều đó thời gian là đủ chúng tôi đi thẳng vào công việc.

Để tóm tắt nội dung thỏa thuận mà chúng tôi đề ra, vì Elven Maiden-chan nhận được sự giúp đỡ nên tôi được nhận một khoảng bồi thường hợp lý.

Mặc dù đây không phải là từ thiện, tôi không biết nên nói chính xác là bao nhiêu vì đây là lần đầu tiên tôi làm việc này. Nên tôi bảo với ông ta là cho tôi một phần thưởng nào đáng giá với mạng sống của con gái ông. Liệu có quan trọng không nếu đó chỉ là một số tiền ít ỏi? Ông ấy nói tôi biết cái giá mà ông ta nghĩ đến. Tôi có ý là tôi muốn nhiều hơn.

Ông ta có lẽ sẽ ghét tôi vì chuyện này, nhưng ông ta không rẻ tiền đến thế, sau đó thì Ông cha Elf cũng chịu bình tĩnh.

Tùy thuộc vào bản tính của ông ta, đây là một ẩn ý nếu ông ta rẻ tiền đến thế.

Phản ứng của ông ta nói lên rằng tôi đã thành công.

Thành thật mà nói thì kết quả thật bất ngờ, nhưng một [Cỗ vật] Class [Truyền thuyết] cuối cùng cũng thuộc sở hữu của tôi.

Một vũ khí ma thuật hình dáng như cây cung, theo [Thẩm định] thì nó tên là [Failnaught].

Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa

Tôi được bảo là nó không cần tên, khi dây cung được kéo căng ra mũi tên sẽ được cụ thể hóa bởi một sức mạnh bí ẩn, do đó nó hoạt động mà không cần tên.

Mũi tên khi được bắn ra sẽ là [Phát bắn chính xác] trúng ngay nơi mà nó đã ngắm, trừ khi nào không gian đó được bảo vệ bởi một cái khiên, vì cái tên [Phát bắn chính xác] đã nói lên tất cả. Mặc dù nó còn nhiều kỹ năng khác, nhưng sẽ hơi đuối để giải thích hết nên tôi bỏ qua nó.

Cây cung này dường như là một bảo vật gia truyền, dựa vào phản ứng của Elven Maiden-chan khi thấy nó. Rõ ràng là không có gì là không thể để đổi lấy được con gái cưng của ông ta. Ông ấy chắc đã là một bậc phụ huynh lắm cảm, woa! Tôi không biết nói gì luôn.

Do đó, tôi thật vui khi cứu cô ấy, ngay cả nếu như chỉ được nhìn ánh mắt ấm áp ấy.

Do đó, sau khi chúng tôi nhận được bảo vật gia truyền, tôi chuẩn bị nói "Ok, chào nhé!" nhưng tôi cảm thấy hơi kì khi làm vậy nên tôi quyết định cho ông ta vài thông tin mà tôi có.

Ngoài ra, tôi rất thích tính cách của Ông cha Elf này.

Ồ, hãy nghĩ đến việc con người đã che giấu thông tin mật này như thế nào, đó là chiến lược mà tôi nên dùng ở đây? Tôi nghe rằng khi bạn rò rỉ thông tin ra từng chút một, thì phần thưởng cũng sẽ đến từ từ.

Thêm nhiều phần thưởng được trưng ra, 30 cái áo giáp lưới làm từ Mithril, 30 thanh đoản kiếm Mithril, 20 khối Mithril, và một vài vật phẩm ma thuật thuận tiện cho cuộc sống hằng ngày.

Tôi đã được đền đáp bởi một người nắm được tầm quan trọng của thông tin.

Trong khi tôi đang say sưa quan sát Ông cha Elf đang viết ra những thông tin và về những cái bẫy mà tôi có thể nhận thức được, tôi lấy 10 con dao mỗi loại làm từ Thủy, Thổ, Phong Hồn Thạch, và đặt chúng lên bàn.

Ngoài ra trong lúc đó, tôi còn lấy ra 3 vật phẩm ma thuật Class [Vô song] loại xẻng có khả năng phù hợp với tộc Elf, những người rất giỏi trong việc xử lý linh hồn.

Nó không giống như kiểu là tôi không mong đợi gì ở việc nhận được đặc ân của ông ta sau này, nhưng tôi nghĩ nó có thể bù vào phần mất mát của những tên Elf ưu tú.

Công việc của chúng tôi hoàn thành tốt đẹp. Tôi bắt tay với Ông cha Elf trong khi cười thân thiện.

Ngoài ra, khi tôi được hỏi "Người có biết nơi ở của những tên lính tinh nhuệ này không?" Tôi không còn lựa chọn nào ngoài mỉm cười và nói "Tôi không biết."

Khi chúng tôi chuẩn bị đi về, ông cha Elf tặng cho tôi quà lưu niệm và nói "Đây là rượu của tộc Elf được biết đến như một loại thuốc gia truyền, hãy cầm lấy nó." Có tới 3 thùng rượu cơ đấy.

Yúp, điều này có phải là nhờ vào [Vận may] không nhỉ?

Rượu là phần thưởng tuyệt vời nhất đối với tôi.

Ông cha Elf nói "Đối với người, ta biết đó chỉ là một thứ rẻ tiền thôi.", ông này hay nhỉ, tôi sẽ đền đáp cho ông sau nhé.

Chúng tôi về đến hang vào lúc trời đã tối. Vì chúng tôi đã có sự mong chờ từ rất lâu, rượu, tôi cùng uống với tất cả mọi người.

"Rượu của tộc Elf mùi vị thật ngonnnnnnn...!!!" Tôi la hét không một chút kiềm chế. Yeah, tôi sẽ để cho Ông cha Elf tiếp đãi tôi như vậy một lần nữa.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 55

Ngày 55

Tôi thông báo với tất cả mọi người về những Goblin già rời đi mấy hôm trước. Tôi nói với chúng là nếu chúng muốn rời đi thì chúng có thể đi, chỉ cần nói với tôi là được. Tôi sẽ gửi chúng một món quà chia tay, đây là chính sách mới của tôi, nhưng cuối cùng thì chẳng có ai chịu rời đi cả.

Vâng, vậy cũng tốt. Hôm nay tôi cập nhật lại thứ hạng của các Goblin, bỏ những Goblin đã rời đi, sau đó ra ngoài săn.

Sau khi trở về từ cuộc săn, tôi chế tạo ra vài món đồ mà tôi đã nghĩ ra trước đó.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 56

Ngày 56

Vào buổi sáng, tôi tiếp tục mài mò với cái thiết bị liên lạc (hàng tự làm) mà tôi bắt đầu chế tạo từ hôm qua tới tận bây giờ, cuối cùng thì nó cũng hoàn thành.

Tôi không biết nó hoạt động ra sao, nhưng bản tóm tắt việc sản xuất như sau:

Những khối Mithril mà tôi nhận được từ Ông cha Elf như một phần thưởng, đã bị hấp thụ bởi khả năng [Self-Evolution: Tự phát triển] của [Cánh tay bạc] của tôi.

--> Một phần từ khối Mithril được ép ra từ đầu ngón tay của tôi tạo ra cái khuyên.

--> Một vài giọt máu nhỏ ra từ đầu ngón tay.

--> Lớp trang trí phía ngoài trông như một viên ngọc, sau đó tôi đặt cho nó phù hợp với cái khuyên bằng kim loại màu xanh.

--> Và như vậy thiết bị liên lạc đã hoàn thành.

Nói ngắn gọn thì đó là một phương tiện giao tiếp dựa trên thần giao cách cảm, nhờ vào việc sử dụng kỹ năng [Nhân bản vô tính] của tôi.

Từ những điều tôi được nghe từ Tóc đỏ, thế giới này không sử dụng rộng rãi các thiết bị liên lạc. Tôi hy vọng là kỹ năng chia sẻ thông tin này sẽ cực kỳ giá trị.

Ở mức độ nào đó, nó tốn nhiều thời gian hơn tôi nghĩ, đặc biệt là ở chỗ yếm bùa cho cái khayên.

Tôi cung cấp cho tất cả mọi người một cái. Tôi đã phải vượt qua rất nhiều sự mệt mỏi để làm chúng.

Cái gần như là không thể lấy ra trừ khi bạn cắt nó ra bằng cách cắt hết thịt xung quanh nó. Tôi thiết kế ra nó nên mỗi cái tôi đặt vào tai đều hòa lẫn với thịt, tuy nhiên cũng chẳng phải lo lắng gì cả, vì tôi giải thích là cái khayên đã được yếm vào nhiều khả năng như [Tái tạo], [Tăng cường sức mạnh (Hạ Cấp)] và [Tăng cường sự khéo léo (Hạ Cấp)] đã được kích hoạt nếu bạn muốn tháo nó ra.

Tôi cảm thấy mệt với tất cả sự điều chỉnh, tôi phải cố gắng làm cho nó thoải mái đối với từng cá nhân, nên sau khi làm xong tôi đi ngủ.

Tôi thức dậy vào buổi tối và đi săn vài thứ trước khi đi ngủ trở lại.

Mặc dù tôi cũng chẳng được ngủ yên, vì Gobumi-chan và các cô gái lại đến và chúng tôi lại có một đêm nóng bỏng.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 57

Ngày 57

Tôi muốn có một con thú nuôi. Tôi đã nhận được kỹ năng [Nghề-Người thuần hóa quái vật], tôi nên dùng đến nó.

Suy nghĩ như vậy, nhóm bốn người ban đầu cùng nhau ra ngoài, đây là lần đầu tiên sau một khoảng thời gian rất lâu, đi bắt một vài con quái vật nào.

Mục tiêu đầu tiên của tôi là một đàn Sói Đen. Vì nếu nó là một con sói, nó sẽ có nhiều khả năng trở thành người bạn đồng hành tốt, giống như con chó vậy, nên tôi quyết định thuần hóa nó.

Vì Sói Đen vẫn là một con quái vật, mặc cho vẻ ngoài của nó, nó vẫn có rất nhiều sức mạnh. Nếu tôi huấn luyện nó đúng cách, tôi có thể dùng nó như thú cưỡi cho một chuyến đi dài.

Mặc dù thực tế đôi lúc cũng hơi phũ phàng, vì tôi chẳng tìm được con Sói Đen nào cả.

Tuy nhiên đó cũng chẳng phải là gì to tát cả, vì tôi bắt được 5 con Kỳ Lân 3 Sừng và 3 con Gấu Xám.

Chưa kể tới Gobumi-chan, hành động của Gobue-chan cũng khiến tôi ngạc nhiên.

Mặc dù Gobukichi-kun và tôi đã cố gắng rất nhiều, chúng tôi vẫn giết hại vài con, lỗi này đến từ những cú đánh quá mạnh. Gobumi-chan cũng rất giỏi, tôi tặng cô ấy cây [Failnaught], cô ấy có thể bắn vào khoảng trống giữa những cái vảy.

Điều này chắc chắn là do khả năng của vũ khí ma thuật. Tôi đã chiêm ngưỡng những đợt sóng xung kích từ phát bắn mà có thể bốc cháy.

Nhưng, Gobue-chan đưa mà chỉ dùng một tay xoay sở với một cây cuốc mà vẫn có thể một mình áp đảo con Kỳ Lân 3 Sừng, vượt qua cả sự mong đợi tôi dành cho cô ấy.

Cây cuốc đó hình như là một món đồ cô ấy lấy từ Kho báu của Velvet, một vật phẩm Class [Hiếm] với khả năng [Khó bị phá hủy].

Yeah, kỹ thuật đào mỏ mà cô ấy tu luyện như là sở thích của cô ấy, đã được chứng minh ở đây.

Tốc độ và sức mạnh kinh khủng của mỗi cú đập cuốc là không bình thường.

Lượng sát thương khổng lồ cho một cú đánh trúng vào đầu con Kỳ Lân 3 Sừng thì thật là khủng khiếp, phá vỡ mấy cái sừng và khiến cho cái đầu quay vài vòng sau đó rơi ra khỏi cơ thể, thật không thể tin được.

Cô ấy có thể bị lu mờ trước Gobukichi-kun và Gobumi-chan, nhưng tôi thật sự cảm nhận rằng Gobue-chan thuộc về vị trí thứ tư trong thế hệ của chúng tôi. (Câu này nhằm vậy!?!)

Level là rất quan trọng trong thế giới này, nhưng với một người tập trung đập và vung cuốc, cô ấy khiến tôi nhận ra rằng tầm quan trọng của việc sử dụng toàn bộ cơ thể để hỗ trợ sức mạnh cho đòn tấn công của bạn.

Tôi biến con Kỳ Lân 3 Sừng mà bị thuần phục bởi Gobue-chan thành < > với khả năng [Nghề-Người thuần hóa quái vật]. Bằng một cách nào đó lập trình lại bộ nhớ cho nó. Tôi có thể đặt hai người làm chủ sở hữu và rõ ràng là chủ có thể nói chuyện với thú cưng thông qua thần giao cách cảm. Như vậy không phải là quá thuận tiện sao? Tôi đặt chủ nhân của con Kỳ Lân 3 Sừng là Gobue-chan và nó trở thành thú cưng của cá nhân cô ấy.

Những Hobgoblin như Gobumi-chan và Hobusato-san nhận một con Kỳ Lân 3 Sừng như là Gobue-chan vậy. Gobukichi-kun và Hobusei-san và tôi lấy một con Gấu Xám như là < >.

Còn một con Kỳ Lân 3 Sừng nữa, tôi quyết định đưa nó cho phó nhóm của Gobukichi-kun, nó cũng là một Hobgoblin.

Dây cương và yên ngựa ma thuật mà chúng tôi nhận được từ 12 người trong nhóm trinh sát không thể dùng cho con Gấu Xám, nhưng có thể dùng cho Kỳ Lân 3 Sừng, nên tôi đưa nó cho họ.

Và vào buổi tối, 5 tên Elf 3 nam 2 nữ đã không còn chịu nổi ham muốn của họ.

Và điều tương tự đã được lặp lại với họ.

(Lần trước là 3 nam và 1 nữ, tổng cộng còn lại 4 nam 4 nữ vẫn cố gắng chịu đựng.)

Yeah, hôm nay là một ngày khá trọng đại.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 58

Ngày 58

Tôi ra ngoài để tìm kiếm Sói Đen thêm một lần nữa, đây là ngày thứ hai liên tiếp. Nhưng hôm nay tôi chỉ đi một mình.

Gobukichi-kun và những đứa khác đang ở giữa buổi đào tạo và đang học cách cười < > của chúng. Tôi học nó rất dễ vì kinh nghiệm ở kiếp trước và một trong những kỹ năng của tôi [Cười ngửa].

Có khả năng giao tiếp với < > của mình là một sự giúp đỡ rất tuyệt vời. Chúng vẫn gặp rắc rối, nhưng tôi làm cho rắc rối đó đơn giản hơn bằng việc tạo ra những cái yên và dây cương bằng tơ của tôi cho Gobukichi-kun và mấy đứa khác.

Tôi phải nói rằng, một con Ogre vũ trang đầy đủ cười một Gấu Xám sẽ là một cảnh tượng rất tuyệt vời. Tôi tự hỏi cảnh tượng đó sẽ hoành tráng thế nào nếu như con Gấu Xám đó cũng được vũ trang luôn.

Hôm nay tôi tìm được một bầy Sói Đen nhờ vào kỹ năng [Cảm ứng chuyển động] và cuối cùng tôi bắt được 8 con Sói Đen và 1 con Sói Đen Đầu Đen.

Mặc cho tốc độ chạy, sức chịu đựng, và sức mạnh cơ thể của một con Sói Đen rất tuyệt vời, chúng vẫn không thể nào so bì lại một con Gấu Xám. Thậm chí tôi không nghĩ rằng một cái gì đó với cơ thể to lớn như vậy có thể chạy kiểu đó giữa những cái cây.

Khi chúng nhận ra rằng chúng không thể bỏ chạy, bọn sói dừng lại. Ban đầu chúng nhe những cái nanh sắc nhọn ra, nhưng sau khi tôi nhìn chăm chăm vào chúng với kỹ năng của mình, chúng vẫy đuôi như một chú cún thân thiện, nên tôi chữa trị cho chúng một chút.

Sau đó, tôi cũng cài đặt lại bộ nhớ của những con Sói Đen giống như những < > khác, sau đó tôi dẫn chúng về chỗ trú ẩn.

Tôi đưa 8 con Sói Đen cho những Goblin trong nhóm giáp nhẹ < > dẫn dắt bởi Hobusato-san.

Chúng cũng phải vật lộn với khó khăn dữ lắm giống như Gobukichi-kun và mấy đứa khác để học cách cưỡi, tôi sẽ làm tốt nhất có thể để việc này trở nên dễ dàng hơn trong tương lai.

Đối với bản thân tôi, tôi đặt tên cho con Gấu Xám của tôi là Kumajirou để làm sâu sắc thêm mối quan hệ của chúng tôi.

Con Sói Đen Đầu Đen tên Kurosaburou trở thành con sói cưng của tôi.

Tôi cảm thấy hạnh phúc bởi sự dễ thương của nó.

Bạn sẽ không thể nào thấy được sự hung bạo trước kia của nó, khi nó được vuốt ve bởi Tóc đỏ, Giả kim thuật-san và các cô gái khác.

Ồ yeah, có lẽ tôi nên thêm vài < > làm vệ sĩ cho Thợ rèn-san và các cô gái khác.

Vẫn còn 2 nữ và 2 nam Elf ở lì bên trong phòng giam. Những người phản đối đến cùng là những người hộ tống đi theo tên Elf trưởng tộc kế nhiệm mà chết rồi.

Tôi cố tỏ ra lịch sự và nhẹ nhàng như tôi đã từng, nhưng chúng buộc tôi phải trở nên hơi thô bạo.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 59

Hắc Kiếm Sĩ

Tóc đỏ và tôi cười trên con Gấu Xám Kumajirou của tôi và đi qua rừng. Bên cạnh chúng tôi là con Sói Đen Kurosabourou. Bốn chúng tôi tạo ra một nhóm khác lạ đi dạo qua những phần chưa khám phá của khu rừng.

Tóc đỏ đã cải thiện khả năng chiến đấu của cô ấy, nhưng cô ấy vẫn chưa thể giết một thứ gì nên cô ấy không nhận được một chút điểm kinh nghiệm nào cả.

Và dĩ nhiên là Level của cô ấy cũng không tăng.

Mặc dù khả năng về thể chất của cô ấy đã tăng lên rất nhiều nhờ vào những buổi đào tạo mỗi ngày, nhưng vẫn có một sự khác biệt khá lớn nếu so với việc tăng lên về khả năng khi lên Level.

Nhân tiện thì Tóc đỏ đang ở Level 18. Level của cô ấy tăng lên 10 trong suốt buổi đi săn Gấu Xám, điều này cũng hay đấy chứ, nhưng thành thật mà nói thì cô ấy vẫn rất vô dụng.

Khả năng thể chất hiện tại của cô ấy vẫn còn thua một Goblin bình thường.

Và trong trường hợp như vậy, Tóc đỏ không thể nào chống lại một con Goblin ra ngoài săn mỗi ngày và luôn tăng Level.

Lý do mà chúng tôi cùng nhau ra ngoài đi săn hôm nay là để cải thiện Level cho cô ấy.

Hôm nay Tóc đỏ cũng không trang bị bất cứ thứ gì đặc biệt. Có một khả năng rất cao là những người chưa có kinh nghiệm sẽ lầm tưởng khả năng của trang bị là khả năng của chính họ, nên cô ấy không trang bị bất cứ vật phẩm ma thuật nào cả.

Vũ khí mà cô ấy chọn là con dao Kukri bằng thép cứng và cô ấy giữ thêm 3 con dao găm nhỏ làm vũ khí phụ.

Kukri

Về phòng thủ thì cô ấy có một cái khiên tròn gia cố thêm vỏ cứng, đây cũng là vật phẩm được cung cấp cho mấy đứa Goblin lính lác, một vật phẩm Class [Bình thường].

Cô ấy mặc quần áo thường ngày được làm bởi Hai chị em và làm từ da Gấu Xám cộng thêm tơ của tôi, thêm vào một miếng giáp ngực và áo choàng xám.

Cánh tay của cô ấy được bảo vệ bởi găng tay thép, chân thì được bảo vệ bởi giáp che đùi, giáp che đầu gối, giáp che ống chân, và giày mũi nhọn tất cả đều làm bằng thép. Tất cả các trang bị đó trông rất nặng, nên tôi đã yểm bùa cho chúng nhẹ hơn và bây giờ chúng thật sự khá nhẹ.

Nhờ vậy mà Tóc đỏ di chuyển khá nhanh nhẹn.

Con mồi đầu tiên của cô ấy là con Lừng Lừng Giáp.

Cô ấy gặp một chút rắc rối với khả năng phòng thủ của cái lừng giáp, nhưng vì kỹ năng [Nghề-Chiến binh] đã hỗ trợ cho cô ấy dẫn đến trận đấu đã đi đúng hướng hơn, hoặc có lẽ là kết quả của quá trình đào tạo, hoặc có lẽ là cả hai, Tóc đỏ đã thành công trong việc phá hủy con Lừng Lừng Giáp.

Thịt được đưa cho con Kurosaburou ăn.

Con mỗi tiếp theo là 3 con Rắn Đêm. Mặc dù ban đầu cô ấy hơi rùng mình từ cái nhìn của con rắn nhưng sau đó cô ấy cũng đã bình tĩnh lại và nhìn vào chuyển động của chúng và có thể chống trả trước những cú tấn công bằng cái khiên tròn, và cuối cùng là thành công trong việc chặt đầu chúng.

Thịt của chúng được đưa cho Kumajirou ăn.

Kế tiếp là 3 con Kobold, tôi nhanh chóng bắt giữ 2 con bằng tơ của tôi, tạo ra một tình huống nơi mà cô ấy có thể đấu một chọi một. Có lẽ chúng nhận ra rằng không có lấy một cơ hội để chạy trốn nên chúng tập trung vào Tóc đỏ, chiến đấu với cô ấy một cách công bằng và ngay thẳng.

Loài Kobold có một sức mạnh thể chất vượt trội, nhưng kỹ năng chiến đấu của Tóc đỏ đã được cô ấy cải thiện rất nhiều qua những buổi đấu tập với Goblin liên tục qua mỗi ngày, và che lấp đi sự khác biệt về sức mạnh thể chất.

Né tránh những nhát chém của Kobold, đôi khi đỡ đòn của chúng, Tóc đỏ xoay sở để tránh những cú đánh chí mạng và cuối cùng là chém đứt đầu chúng.

Sau một hồi nghỉ giữa hiệp, Tóc đỏ đã hồi phục được sức lực đến một mức vừa đủ, tôi thả một con Kobold ra, không phải để nó trốn đi mà cho nó đấu với Tóc đỏ.

Mặc dù lần này cô ấy nhận một vài vết thương, nhưng Tóc đỏ lại một lần nữa chém con Kobold thành nhiều mảnh.

Tôi hỏi con Kobold cuối cùng về vị trí là làng của Kobold trước khi cho nó ra đánh.

Và kết quả là tôi nắm được vị trí làng của Kobold.

Trong lúc đang suy nghĩ có nên đến làng của Kobold không nếu tôi có cơ hội để đi, thì Tóc đỏ cũng đã ít nhiều hồi phục lại được thể lực và nói: "Tên tiếp theo", nên tôi thả đối thủ tiếp theo của cô ấy ra.

Con Kobold cuối cùng này coi bộ lì đòn hơn hai con kia, nhưng cuối cùng thì Tóc đỏ cũng kết thúc nó bằng việc chém đầu với nhát chém sắc bén nhất trong ngày hôm nay của cô ấy, và giết chết nó.

Sau khi chữa trị vết thương và phục hồi thể lực cho cô ấy, tôi cho Kumajirou và Kurosaburou ăn Kobold, mỗi đứa một con nhá.

Ngay lúc tôi chuẩn bị nhai thịt con Kobold còn lại, Tóc đỏ nói với tôi là cô ấy cũng muốn ăn thử nó, nên tôi nướng nó và chúng tôi cùng ăn.

Tôi khá ấn tượng với khả năng thích nghi với môi trường hoang dã của Tóc đỏ. Cô ấy ăn thịt quái vật không một chút do dự.

Vâng, tôi không biết tôi có nên gọi hành động của cô ấy là "đang ăn" không nữa. Tôi chắc là ngay cả khi nó còn sống hay là kim loại đi nữa, thì hầu hết mọi thứ đều được nuốt thẳng xuống bụng.

Vâng, Tóc đỏ rất là dũng cảm và gan dạ, đây là một điều tốt đấy vì đó là thứ bạn cần nếu như bạn muốn ở lâu dài với tôi trong tương lai.

Học kỹ năng [Leo núi].

Trong khi tôi đang suy nghĩ "Ok, con mời tiếp theo là...", Tóc đỏ giật mạnh vào một bên áo khoác của tôi.

"Có chuyện gì vậy?" tôi hỏi khi tôi nhìn xuống cô ấy, đôi mắt xanh màu sapphire của cô ấy giờ đã trở nên đỏ và trông hơi đần ra.

Hơn nữa, con người màu đen tròn giờ đã thành hình chữ nhật giống như Naruto ở trạng thái Tiên nhân vậy.

(Bạn nào thích thì search "goat eye" là ra con mắt đó).

Nhưng chúng dường như vẫn hơi khác với mắt của quái vật.

Thay vì gọi chúng là sự lo ngại, đôi mắt trông khác lạ của cô ấy toát lên ánh nhìn ớn lạnh.

Bằng cách nào đó, cô ấy nhận được một [Nghề] mới. Có lẽ là do cô ấy ăn con Kobold, hoặc có lẽ là nhờ vào những buổi đào tạo với Goblin.

Vâng, đặt chúng sang một bên và lắng nghe câu chuyện của cô ấy.

Tóc đỏ đã nhận được một [Nghề] tên là [Hắc kiếm sĩ].

Sau khi tăng độ tương thích đáng kể với quái vật, những ai có [Nghề-Chiến binh] có một xác suất nhất định để nhận được một nghề hiếm bằng cách hoàn thành điều kiện "ăn con quái vật mà tự tay họ giết".

Như vậy thì tôi là nguyên nhân chính của việc này hả? Tôi cũng chẳng cảm thấy hối hận xiu nào cả, nên tôi không nghĩ nhiều về nó nữa.

Nhận được một [Nghề] mới, khả năng chiến đấu của Tóc đỏ đã tăng lên đáng kể.

Có một hạn chế rất tàn nhẫn là cơ thể của [Hắc kiếm sĩ] sẽ xấu đi và họ sẽ chết nếu như họ không ăn thịt quái vật và máu trong khoảng thời gian nhất định, nhưng tốc độ tăng trưởng về khả năng chiến đấu rất là ấn tượng.

Bây giờ cô ấy đã sức mạnh vật lý ngang bằng hoặc thậm chí hơn một Hobgoblin.

Sức mạnh chiến đấu của cô ấy thậm chí tăng lên rất nhiều nếu so với trước đây.

Nếu so với khả năng chiến đấu lúc trước chỉ bằng hoặc yếu hơn một con Goblin bình thường, thì đây quả là một sự tăng trưởng đáng kinh ngạc.

Tóc đỏ liên tục nói: "Thật tuyệt, thật tuyệt vời!" trong khi cô ấy nắm lấy hai cái sừng của con Hươu Đỏ, và đá cơ thể của nó bay lên không trung và sau đó cắt cái cổ dày bao phủ đầy cơ bắp mạnh mẽ bằng lưỡi dao Kukri, bằng một cách thức rất dễ thương.

Cặp sừng được thu giữ lại, thịt thì được chia sẻ đồng đều.

Học kỹ năng [Vũ điệu của cặp sừng hoang dã].

Học kỹ năng [Tạo đá pha lê đỏ].

Sau đó chúng tôi săn rất nhiều thứ khác nhau.

Khi buổi tối đến, tôi có một buổi dừng chân ngắn cùng với Tóc đỏ.

Tôi xác nhận rằng nghề mới của Tóc đỏ [Hắc kiếm sĩ] đã tăng thêm khả năng của cô ấy rất nhiều, khi cô ấy nhận "một thứ" của tôi.

Do, bằng cách cho vào bên trong cơ thể những con quái vật mạnh hơn, cô ấy sẽ trở nên mạnh hơn nữa.

Còn với cái cô ấy nhận là gì thì đó là chuyện riêng tư của chúng tôi.

Trong suốt buổi đi săn hôm nay, Level của Tóc đỏ đã tăng lên 34 và nó đang tăng một cách nhanh chóng.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 60

Lễ Hội Exp

Tôi phát hiện ra một vài thứ trong khu vực này nhờ vào [Cảm ứng chuyển động]. Mặc dù bây giờ là 2 giờ sáng nhưng tôi vẫn tràn đầy năng lượng.

Khu vực của [Cảm ứng chuyển động] đã tăng lên rất nhiều dạo gần đây. Tôi luôn kích hoạt nó trước khi đi ngủ để phòng hờ, nhưng tôi hay bị đánh thức một vài lần. Nó cũng hơi phiền.

Tôi đặt nó cùng với [Phát hiện kẻ thù] nên nó sẽ không đánh thức tôi vào buổi tối. Bây giờ tôi nhìn xung quanh, có rất nhiều kẻ thù được phát hiện, quá nhiều cho lúc này, mà vào buổi tối nữa chứ.

Trong một thoáng suy nghĩ, tôi đã nghĩ tới việc con người tới để tấn công, nhưng tôi nhận ra là hình như không giống như vậy.

Vào buổi tối khu rừng này thuộc về quái vật.

Nếu con người tấn công chúng tôi vào lúc này, họ chắc sẽ gặp rất nhiều bất lợi.

Trong khi đang cố tìm ra nó là thứ gì, tôi có thể chắc rằng đây không phải là con người.

Tên của các loài sẽ xuất hiện sau khi kết hợp dùng kỹ năng [Bản đồ ý thức] và [Cảm ứng chuyển động], đó chính là Kobold. Tôi nghĩ rằng chúng

tới đây để trả thù, nhưng... điều đó hoàn toàn sai lầm.

Tôi có thể nói: có tới 53 Kobold bằng với số lượng chấm đỏ được hiển thị trên [Bản đồ ý thức] của tôi. Còn có 38 chấm xanh xuất hiện và đuổi theo những con Kobold. Ở rìa lại có một chấm màu xám khá lớn. Mỗi cá thể trong cùng một loài hiển thị cùng một màu sắc, do đó điều này có nghĩa là có ba loài khác nhau ở đây.

Tôi không biết chấm xanh và xám là loài nào. Từ những điều tôi có thể nói được là khi chấm đỏ dính với chấm xanh thì chấm đỏ biến mất.

Nó có thể nói lên rằng lũ Kobold đang bị tấn công.

Mấy chuyện này xảy ra suốt đây thôi nên tôi cũng hay bỏ qua chúng.

Mặc dù lần này hơi khác một chút, vì lũ Kobold đang cầm đầu chạy tới hang động của chúng tôi.

Tôi cũng không biết nên làm gì với chuyện này, nhưng chúng đang càng lúc càng đến gần hơn nữa. Tôi quyết định đánh thức mọi người dậy để chuẩn bị cho cuộc xâm lược này.

Tôi có thể dễ dàng tiêu diệt Kobold, nhưng mối đe dọa thật sự chính là những chấm xanh và chấm xám.

Lũ Kobold chạy như điên như đại thẳng đến hang động của chúng tôi. Số lượng của bọn chúng đã bị giảm còn 36 móng, không chỉ có đàn ông, nhóm của chúng còn có phụ nữ, người già và cả trẻ em.

Ở phía sau những Kobold nam có vũ trang đang liều mạng chặn những chấm xanh lại. Những chấm xanh đã bị phát hiện, chúng là những con Lính Xương vũ trang với kiếm, khiên và giáp. Những con Kobold chỉ đang cố dùng mạng sống của mình để làm cho những con Lính Xương chậm lại.

"..."

Tôi không thốt nên lời.

Khi tôi ở trong hầm ngục của Returner, tôi đã không thấy Lính Xương. Đây là lần đầu tiên tôi nhìn thấy lũ này ngoài đời. Liệu đây có phải là những Lính Xương, sinh vật ma thuật đang bảo vệ trong hầm ngục của Velvet không nhỉ?

Tại sao bọn chúng lại có mặt ở đây? ... Àa, thêm một con Kobold nữa bị giết. Trông có vẻ là tôi không có thời gian để suy nghĩ về việc này nữa rồi.

Tôi ra lệnh cho tất cả thuộc hạ qua cái khayên tai và bảo chúng tấn công nhóm Lính Xương bằng nỏ để bắt đầu cho trận chiến.

Để có được một phát bắn chuẩn vào bọn chúng cũng rất khó. Thậm chí nếu có bắn trúng ngay đầu chúng, mũi tên cũng bị vỡ tan một cách đơn giản. Trông bọn chúng khó xơi chưa kìa.

Trong tất cả các kỹ năng, có vài kỹ năng sẽ hữu dụng trong trường hợp này.

Thấy được những cái nỏ không có tác dụng, tôi cho nhóm < > rút về phía sau, nhóm < >, lực lượng hậu cần và hỗ trợ của chúng tôi đưa những Kobold chạy thoát thân được vào phòng giam. Tôi cho Gobuji-kun đảm nhận việc cứu thương cho bất cứ Kobold nào cần được giúp đỡ.

Tôi muốn họ phải chịu sự giám sát của tôi và họ chỉ có một lựa chọn như vậy nếu họ ở đây.

Thấy được tấn công tầm xa không có hiệu quả, tôi cho lực lượng tấn công chính nhóm < > và lực lượng giáp nhẹ nhóm < > ra đâm chém lũ Lính Xương. Những con Sói Đen cùng ra hỗ trợ.

Tuy nhiên, chém xuyên qua xương chỉ với một thanh kiếm coi bộ không phải chuyện đùa. Lúc đầu đây quả là một cuộc chiến gay cấn.

Nhưng cục diện trận đấu thay đổi khi Hobusato-san, nhờ vào kinh nghiệm chinh chiến của cô ấy, đưa ra kế sách phá vỡ xương với những cái bao kiếm. Lính Xương có khả năng kháng đòn chém nhưng yếu ớt trước những cú đẩy hay đập.

Tôi chuyển tiếp thông tin đến tất cả các thuộc hạ qua cái khayên tai. Sau đó thời gian khó khăn cũng đã qua, chúng tôi xử bọn Lính Xương nhanh gọn lẹ.

Bây giờ chúng tôi đã biết điểm yếu của chúng, nên xử lý chúng không còn gì khó khăn nữa.

Gobukichi-kun với cái rìu khổng lồ và khiên thép lớn của nó di chuyển xuyên qua chúng vững như bàn thạch.

Nhìn một số lượng lớn những con Lính Xương biến mất và bị đập nát như tương, trông thật sáng khoái.

Gobue-chan trang bị cây cuốc bình thường. Đây không phải là nói quá khi cô ấy đã có một cú đập chết người. Cô ấy đập xuống nghiền nát hộp sọ trong một nốt nhạc và làm cho những cái xương còn lại ngừng chuyển động. Đó là một đòn thật khủng khiếp. Lũ Lính Xương bị chôn vùi một cách đơn giản.

Gobumi-chan dùng khả năng [Phát bắn chính xác] của cây Failnaught và bắn chúng vào hộp sọ, không hiệu quả lắm. Nhưng cô ấy có thể xoay sở được, không chỉ với số lượng những phát bắn nhanh khủng khiếp vào chỗ đã ngấm, mà còn thay đổi đầu mũi tên để tạo nên kết quả là tăng thêm sức mạnh xuyên thủng.

Lũ Lính Xương không có cách nào để phòng thủ chống lại những phát bắn liên tiếp nhau bay vào chúng như từng đợt sóng.

Hobusei-san đốt và làm tan biến Lính Xương bằng việc sử dụng phép thuật lửa của cô ấy. Dĩ nhiên là cô ấy không dùng phép thuật hủy diệt ở diện rộng vì có nhiều đồng đội ở xung quanh cô. Do sự Tiến hóa của cô ấy, hiệu quả của phép thuật đã tăng lên rất nhiều. Cô ấy không gặp nhiều bất lợi khi tiêu diệt lũ Lính Xương.

Đối với tôi, vâng, tôi chắc chắn là chẳng có vấn đề gì.

Không giống lũ Kobold, chúng tôi có nhiều cách chống lại kẻ thù. Chúng tôi không nghĩ đến việc thua khi chống lại lũ Lính Xương đâu.

Thêm Gấu Xám và Kỳ Lân 3 Sừng vào < >, chúng tôi có quá nhiều tiềm lực để không lo ngại gì đến việc thua cuộc cả.

Tôi không nghĩ tôi có thời gian nghỉ ngơi, mặc dù có gì đó không ổn, số lượng Lính Xương vẫn chưa giảm xuống.

Mặc cho những Lính Xương bên trong hang động đang bị nghiền nát cho tới khi chúng không còn gì ngoài một đồng xương, chúng vẫn cứ chạy tới và chạy tới nữa. Không có dấu hiệu của việc kết thúc.

Trong khi nghĩ về nơi nào bọn chúng chui ra mà đông thế, tôi nhớ đến những gì Returner đã nói với chúng tôi.

Có một con cấp trên của mấy con Lính Xương, tên là Chiến Binh Xương Cao Quý, có khả năng tạo ra những tên Lính Xương.

Ngoài ra, bằng việc hấp thụ Mana từ bóng tối, số lượng Lính Xương mà Chiến Binh Xương Cao Quý có thể tạo ra gần như là vô hạn. Đó là một thứ bạn có thể mong đợi từ Velvet-sama. Điều đó thật đáng tự hào.

"À, thì ra là vậy", Tôi đã hiểu ra, "Tôi chỉ việc đi nghiền nát con Chiến Binh Xương Cao Quý".

Nhưng tôi đã thay đổi suy nghĩ, khi xem xét đến lượng điểm kinh nghiệm chúng tôi nhận được từ việc giết lũ Lính Xương này cứ liên tục và liên tục tới.

"Đây là lúc thích hợp để tăng Level!" Tôi nghĩ vậy.

Tôi để cho mọi người biết tôi đang nghĩ gì, mặc dù nó đã quá nửa đêm, lễ hội EXP bắt đầu nào!

Cái chấm xám là con Chiến Binh Xương Cao Quý đang tạo ra mấy con Lính Xương. Nó vẫn ở ngoài đó và không di chuyển, nên tôi không có gì phải lo.

Lúc ban đầu, mọi người còn lo lắng "Không biết có ai sẽ bị giết không?", nhưng sau khi chiến đấu một chút, mọi người dường như đã quen với việc chiến đấu, nên chúng tôi hầu như không có ai bị thương.

Có khả năng là sẽ có chuyện gì xảy ra nếu như chúng tôi trở nên mệt mỏi. Tôi cho chúng chiến đấu theo từng đợt để đảm bảo rằng không có chuyện gì xấu xảy ra.

Thậm chí lực lượng bắn xa và hỗ trợ cũng có thể dễ dàng tiêu diệt lũ Lính Xương với các vũ khí cùn trong khi con gấu của tôi đảm bảo rằng không có con Lính Xương nào trốn thoát được.

Tôi nhai vài mẫu xương trong khi đứng xem. Tóc đỏ đi tới để nghỉ ngơi trong suốt trận chiến và cùng ăn với tôi.

Thợ rèn-san, Hai chị em và Giả kim thuật-san cũng ra ngoài trong suốt trận chiến. Tôi tự hỏi không biết mấy cái xương này có thể dùng như một nguyên liệu cho bất cứ thứ gì đó, nên tôi cần tham khảo ý kiến của họ.

Rõ ràng là các khúc xương có thể sử dụng như nguyên liệu. Không những chúng có chất lượng khá cao, mà chúng còn rất hiếm. Đó là lý do mà tôi lấy một đồng và cất giữ vào Rương vật phẩm của tôi. Bạn cũng có thể bán chúng để có một khoảng tiền nhất định. Tôi hy vọng sẽ tìm được ai đó có lượng tiền lớn để tôi trao đổi với đồng xương này.

Họ có nhiều thông tin hữu ích cho tôi như kiểu bạn mong đợi về một người thương gia.

Khi họ đến để trao đổi thì họ phải đáng tin cậy.

Học kỹ năng [Giảm sát thương từ nhát chém].

Học kỹ năng [Giảm sát thương từ nhát đâm].

Học kỹ năng [Để bị tổn thương bởi ánh nắng].

Học kỹ năng [Để bị tổn thương bởi đòn tấn công từ vũ khí cùn].

Học kỹ năng [Vô hiệu hóa đòn chí mạng].

Học kỹ năng [Không mệt mỏi].

Học kỹ năng [Hợp nhất xương].

Học kỹ năng [Khớp xương ma thuật].

Học kỹ năng [Vật chất hóa trang bị].

Học kỹ năng [Tồn tại quý khí].

Học kỹ năng [Hấp thụ ma thuật].

Học kỹ năng [Vô hiệu hóa trạng thái bất thường].

Học kỹ năng [Vô hiệu hóa sát thương hệ băng].

Học kỹ năng [Vô hiệu hóa sát thương hệ điện].

Học kỹ năng [Giảm sát thương từ axit].

Học kỹ năng [Dễ bị tổn thương bởi sát thương hệ ánh sáng].

Học kỹ năng [Dễ bị tổn thương bởi sát thương hệ thần thánh].

Học kỹ năng [Dễ bị tổn thương bởi sát thương hệ lửa].

Học kỹ năng [Kỵ khí].

Tôi ăn hàng tấn bones xương này, nên đảm bảo là tôi phải nhận được vài kỹ năng rồi. Chúng có cả đồng kỹ năng vô dụng, nhưng sẽ không thành vấn đề nếu như tôi không kích hoạt nó.

Cũng khoảng 4 tiếng kể từ khi cuộc chiến nổ ra. Đây cũng là lúc mặt trời đang lên, bình minh đã đến. Mọi người đã nhận được một lượng lớn điểm kinh nghiệm và tăng hàng đồng Level, nên tôi đoán lễ hội EXP cũng đã đến hồi kết thúc.

Ngoài ra, tôi cũng muốn đi ngủ.

Yeah, tôi đã quyết định, tôi sẽ đặt dấu chấm hết cho lễ hội này. Tôi lao thẳng ra cửa hang trong khi xé xác lũ Lính Xương thành nhiều mảnh với cánh tay bạc và cây giáo đỏ, cho đến khi ra được tới ngoài.

Ngay lúc đó tôi thấy cú vung của thanh kiếm đen dài ngay vào đầu tôi. Mặc dù tôi thấy nó vung tới, nhưng tôi vẫn kịp đỡ đòn với cây giáo đỏ, và đâm mấy ngón tay bạc vào kẻ thù.

Con "Chiến Binh Xương Cao Quý" này to gấp 2 lần mấy con khác và cầm một cây kiếm to hùng vĩ luôn. Cánh tay bạc của tôi đâm vỡ tan lòng ngực của nó và đặt dấu hết cho lễ hội EXP.

Cái hộp sọ của nó tạo ra một âm thanh khó chịu khi tôi nhai nó. Dĩ nhiên, tôi vẫn sẽ nhai như vậy đến tận mẫu xương cuối cùng.

Đúng như dự đoán về một loài cao cấp hơn, bạn có thể nhận được nhiều kinh nghiệm hơn khi tiêu diệt nó. Hương vị cũng không quá tồi.

Nếu chuyện này không xảy ra thì mấy mẫu xương có vẻ sẽ ngon hơn.

Phải nhất trí là xương cao cấp thì rất là ngon. Yeah, vị ngon của nó quá tuyệt.

Học kỹ năng [Triệu hồi: Undead].

Học kỹ năng [Vật chất hóa trang bị cao cấp].

Học kỹ năng [Hút Mana].

Học kỹ năng [Giảm sát thương vật lý].

Học kỹ năng [Giảm sát thương ma thuật].

Điều đầu tiên tôi nghĩ đến là "Sao lũ Kobold dám đem rắc rối đến cho chúng ta...?" nhưng sau khi tôi thấy những con chó đó thì chúng tặng quà cho tôi.

Sao cũng được, trong khi Cleric (Linh mục) Gobuji-kun điên cuồng chữa trị cho những Kobold đang bị thương nặng, tôi hoàn thành việc điều trị cho các Kobold còn lại và cho họ uống thuốc trước khi cho họ ngủ.

Sẽ rất rắc rối nếu như họ tấn công chúng tôi trong lúc ngủ.

Chúng tôi đã rất mệt mỏi sau lễ hội nên chúng tôi muốn đi ngủ.

Buổi tối cuối cùng cũng đến.

Tôi đánh thức những con Kobold đang ngủ say vì thuốc và hỏi chỉ huy của chúng, một tên Kobold Ashigaru trang bị một cây giáo ngắn, và một vài phụ tá, là chuyện gì đã xảy ra.

(Kobold Ashigaru - Lính Kobold Bộ Binh, về sau các bạn sẽ hiểu tại sao lại có tên như vậy, và sẽ dùng tên này về sau)

Tôi xin tóm tắt lại như sau:

Những con Kobold sống trong hạng động giống như chúng tôi. (Mặc dù chúng hơi đần một xíu, chúng không biết mở rộng hang động)

→ Chúng sống dựa vào săn bắn ở trong rừng và trên núi. Mọi thứ trở nên thay đổi khi chúng giết một con Orc và nhận được một cái cuốc bằng sắt.

→ Những con Kobold nữ lo việc mở rộng hang động bằng cách đào sâu vào trong khi đàn ông thì đi săn bắn để có thức ăn.

→ Như thế chúng đã có thể mở rộng hang động hơn nữa, chúng rất vui vì chúng có thể làm được như vậy.

→ Trong khi chúng đang mở rộng hang động thêm nữa, chúng thông vào hầm ngục của Velvet.

→ Lũ Kobold làm gì biết hầm ngục là cái quái quỷ gì. Chúng quyết định cho mấy con Kobold nam vào trong đó điều tra suốt cả ngày. Khi chúng đang vá cái lỗ đó lại thì một lượng lớn Lính Xương xuất hiện khi trời đã tối.

→ Một mỗi, một thứ như Lính Xương không thể đối phó nổi, sớm muộn gì chúng cũng sẽ vượt qua những con Kobold đang cố gắng chiến đấu và họ sẽ bị giết không thương xót. Không quan tâm đó là chiến binh, người già, trẻ nhỏ, đàn ông, hay đàn bà,

→ Vậy thì... nơi nào mà chúng quyết định chạy tới? Có một cái hang động thuộc sở hữu của một con Ogre khét tiếng tàn bạo và hung dữ. Bọn họ đang bị giết nếu cứ để mọi chuyện xảy ra như vậy. Có lẽ nếu bọn họ tới hang động đó thì vị Ogre đó sẽ giúp đỡ họ.

→ Họ hiểu rõ rằng họ có thể bị giết bởi con Ogre đó.

→ Chỉ huy của họ đã tuyên bố "Dù cách nào đi nữa... chúng ta sẽ hoàn toàn bị giết sạch nếu như chúng ta không làm gì cả... Vì vậy hãy liều mạng mà chạy về phía hang động."

→ Bạn đã biết phần còn lại.

Ừ... hừm... không bận tâm... miễn là tất cả mọi chuyện đều được giải quyết êm đẹp, vậy là ổn rồi.

Khi chúng đã kể xong câu chuyện, tôi nghịch cái sừng để sắp xếp các chi tiết trong đầu tôi. Kobold Ashigaru và những phụ tá quỳ xuống trước mặt tôi.

Kobold Ashigaru là con Kobold đã Tiến hóa được một lần. Lối sống của những con Kobold này cơ bản là giống với Chiến Binh hay là Samurai. Tôi chỉ mới giết và ăn mỗi Kobold nên đến tận bây giờ tôi mới biết chuyện này.

"Chúng tôi ăn để tồn tại, lúc nào cũng vậy. Kẻ yếu không thể tránh khỏi việc làm thức ăn cho kẻ mạnh. Chúng tôi giết và ăn thịt lẫn nhau để thúc đẩy tham vọng một ngày nào đó trở thành "Chúa tể"."

Đúng rồi, Chúa tể.

Tôi được gọi là "Thủ lĩnh" bởi mấy con Kobold bình thường, nhưng con Kobold Ashigaru lại gọi tôi là "Chúa tể".

Mạng sống có được do sự cứu giúp là mạng sống đáng phải bỏ đi những cái mà chúng đã tin tưởng. Đó là tất cả.

Nếu một trong số chúng phản bội tôi, Chúa tể của chúng, thì Kobold Ashigaru sẽ hành quyết tên đó.

Đó là những gì hắn tuyên bố.

Vâng, không ai có thể tin hẳn hoàn toàn chỉ với những lời tuyên bố như vậy, nhưng khi nhìn vào mắt của hắn, tôi tin rằng hắn đang nói sự thật. Thành thật mà nói thì con mắt không thể che giấu được sự dối trá.

Tôi quyết định chuẩn bị một cái đó phòng khi họ định làm một điều gì đó.

Tôi mở Rương vật phẩm ra, lấy ra vài vật phẩm ma thuật mà tôi tìm thấy được, và ăn sạch hết chúng.

Học kỹ năng [Nô dịch hóa].

Vật phẩm tôi ăn có tên là "Xiềng cổ của chế độ nô lệ" vốn thuộc về những nhà thám hiểm đã chết trong hầm ngục của Velvet.

Rõ ràng là như vậy nhá. Rõ ràng là bạn không thể để một ai đó làm người bảo vệ bạn nếu như bạn không tin tưởng người đó.

Đây là một kỹ năng cực kỳ hữu ích. Tôi đang cố nhớ xem tại sao tôi chưa sử dụng chúng trước đây nhỉ.

Nhưng tôi cũng chẳng cảm thấy ngon miệng gì từ chúng cả. Bề mặt thì dính và bên trong cứng kinh khủng. Tôi nhai càng nhiều, tôi càng cảm thấy buồn nôn.

Nó còn có vị đắng, cay, chua. Tôi có nên nói rằng mùi vị của nó kinh khủng đến cỡ nào không nhỉ?

Cũng lâu lắm rồi tôi mới ăn một thứ kinh khủng như vậy. Tôi đã giữ chúng như vật phẩm tiện dụng. Mặc dù là tôi đã đi hơi xa.

Điều bạn có thể nói là "một thời điểm cần thiết". Bạn đưa ra những gì bạn phải làm vì bạn cần làm.

Giờ bạn đã có nó, tôi đã có kỹ năng [Nô dịch hóa]. Đây là một kỹ năng ngăn chặn sự phản bội. Mặc dù kỹ năng này chẳng làm gì cả ngoài việc sở hữu nó. Để làm vài việc với nó thì tôi có lẽ nên bắt đầu sản xuất thêm các thiết bị liên lạc có kỹ năng này.

Ế? Bạn hỏi "Tôi sẽ làm gì với những con Kobold này sao?" Tôi sẽ nghĩ về việc này vào buổi sáng. Còn bây giờ các bạn ấy phải vào phòng giam rồi.

Bọn Kobold vâng lời một cách đáng ngạc nhiên. Tôi cảm thấy là tôi không nên quá khó khăn với họ... Một tình thế thật khó xử... Tôi nên giết hết bọn họ hay là để họ gia nhập vào cộng đồng của chúng tôi đây?

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 61

Gobumi, Gobue, Hobusato Cùng Tiến Hóa Lần Thứ Hai

Vì có quá nhiều thứ xảy ra hôm nay nên thật khó để đề cập hết tất cả.

Tôi sẽ cố gắng hết sức có thể đi không đề cập đến những thứ vô dụng, và viết toàn bộ từ đầu tới cuối.

Đầu tiên, có thêm 8 Hobgoblin mới. 2 trong số chúng là Mage (Pháp sư) và 1 trong số chúng là Cleric (Linh mục).

Cái đứa mà thành Cleric là bạn thân của Gobuji-kun, nên chắc là nó đã bị lôi kéo để trở thành Cleric đây. Số lượng của Cleric tăng lên như những gì tôi mong muốn, và tôi cười lên một cách thích thú.

Tiếp theo là Gobumi-chan. Khi Gobumi-chan thức dậy, cô ấy Tiến hóa thành một chủng loài hoàn toàn khác lạ, có tên [Dhampir-Biến thể hiếm]. Sự thay đổi về ngoại hình và vẻ ngoài là không thể so sánh với khi cô ấy Tiến hóa từ Goblin lên Hobgoblin.

Hoặc có lẽ tôi nên nói là thật vô nghĩa khi so sánh chúng.

Cô ấy cao ít nhất là 1m80 với một thân hình quyến rũ, với vòng eo con kiến và điểm nhấn là vòng một căng đầy trong lòng bàn tay của bạn, một gương mặt giống như mặt trăng rất xinh đẹp và có phần thanh thoát hơn gương mặt của một con Elf, lấp lánh hơn nữa với mái tóc màu kim loại bạc dài tới eo, làn da mịn màng, và cuối cùng, đôi mắt đỏ với đồng tử màu vàng.

Cô ấy còn nhận được kỹ năng [Sự bảo vệ thần thánh của thần băng giá]; một kỹ năng tuyệt vời cho phép người dùng tạo ra hoặc thao tác với một lượng lớn băng. Theo như Gobujii, sự ban phước lành của [Thần] còn vượt trội hơn cả [Á thần]. Nó cực kỳ hiếm, thậm chí khi so sánh với sự ban phước lành ở mức độ hiếm mà Gobukichi-kun đang sở hữu.

Hơn nữa, thật khó có thể tưởng tượng ngoài vẻ đẹp tinh tế của cô ấy, là một sức mạnh và sự nhanh nhẹn tăng lên đáng kể so với trước kia. Tôi dám cá rằng cô ấy mạnh ngang ngửa so với Gobukichi-kun đũa mà có các chỉ số cơ bản cao hơn cả tôi.

Thậm chí với sự ban phước của [Thần] thì cơ thể Undead của một con Vampire vẫn có điểm yếu là ánh sáng mặt trời. Nhưng vì cô ấy là một [Dhampir-Biến thể hiếm], cô ấy không có điểm yếu đó.

Như vậy thì cô ấy có thể ra ngoài bất cứ lúc nào, thậm chí suốt cả ngày.

Gobumi-chan đã trở nên vô cùng xinh đẹp. Nếu bạn hiểu được điều như vậy, thì sau đây, chắc cũng không có vấn đề gì. Nhưng vẻ ngoài của cô ấy làm tôi thấy là lạ... Tôi có cảm giác như là tôi đã từng thấy khuôn mặt ấy ở đâu rồi... giống như gương mặt người lớn của một người bạn thời thơ ấu vậy.

Tôi sẽ giữ câu chuyện ấy cho riêng mình vì nó không phải là mối quan tâm chính trong ngày hôm nay. Trở về với những sự thay đổi. Có rất nhiều sự thay đổi nên hơi rắc rối cho tôi để nắm bắt tất cả chúng cùng một lúc.

Bây giờ thì tới Gobue-chan...

Loài mà Gobue-chan Tiến hóa thành thuộc chủng tộc [Lord] có tên là [Half Earth (đất) Lord]. Cô ấy không phải là một phân loài đặc biệt.

Cô ấy cao ít nhất là 2m40, cũng gần bằng chiều cao của tôi, với thân hình cường tráng và vóc dáng đầy cơ bắp rắn chắc. Cô ấy có hai cái sừng

lớn, mở rộng ra 2 phía dài 20cm cong lên ở trên trán cô ấy. Cô ấy có mái tóc ngắn màu vàng và đôi mắt giống như đá garnet (ngọc hồng lựu). Da cô ấy trông thì có vẻ rắn chắc nhưng vẫn rất mềm mại giống như những cô gái khác. Vòng một của cô ấy có thể so sánh với kích thước của quả dưa hấu nhưng hình dáng thì đẹp hơn chúng. Cuối cùng thì cô ấy có vài viên đá màu vàng đường kính 5cm, được gắn vào phần bụng cũng như hai bên khuỷu tay. Chúng có cùng vẻ ngoài giống với những viên đá mà loài [Lord] của Hobusei-san có. Những viên đá này, được gọi là "Ngọc Ogre", thấm nhuần cơ thể của [Lord] và chứa đựng những kỹ năng và đặc tính riêng của loài đó.

Kỹ năng của loài của cô ấy thường giúp về những thao tác với đất. Một trong số chúng có liên quan tới khai thác mỏ; kỹ năng [Tinh thông-Địa chất] giúp cho cô ấy có thể thấy được những điểm dễ vỡ hay dễ gãy trong lòng đất. Nó sẽ giúp cô ấy đào được nhiều loại quặng khác nhau cũng như tăng cường sức mạnh cho cơ thể.

Để kiểm tra thử, cô ấy cố đào xuyên qua bức tường chỉ với đôi tay trần mà nó hoạt động như một cái máy khoan và đất đá bị đào sạch sẽ. Cô ấy đào bằng tay trần còn hiệu quả hơn rất nhiều so với khi cô ấy đào bằng cuốc lúc còn là Hobgoblin.

Với sự phát triển này, chúng tôi sẽ có nhiều quặng và Hồn Thạch nhanh hơn trước đây.

Dường như là cô ấy còn có thể sử dụng phép thuật cơ bản thuộc hệ thống ma thuật điện, điều này có thể giúp cô ấy dễ dàng phát hiện ra vị trí của quặng kim loại. Cô ấy sẽ tìm được rất nhiều loại quặng khác nhau trong tương lai.

Điều tôi có thể nói là, khả năng khai thác mỏ của Gobue-chan đã tăng lên rất nhiều. Còn gì vui bằng khi nhìn thấy những thứ mà hằng ngày bạn

làm giúp bạn tiến về phía trước và tất cả những thứ đó lại là thứ bạn yêu thích.

Trong chiến đấu thì Gobue-chan cũng không phải là dạng vừa đâu, cô ấy có thể dễ dàng bóp nát quả cam, cũng như tảng đá chỉ với đôi tay trần. Thử tưởng tượng xem chuyện gì sẽ xảy ra nếu như một cái gì có sự sống hứng chịu một phần của cú đánh đó.

Một cơ thể mỏng manh hơn một tảng đá, chắc nó sẽ bị nát như tương.

Cô ấy thật sự rất đáng sợ.

Bây giờ thì chuyển đến Hobusato-san.

Vì Hobusato-san rất giỏi trong việc sử dụng kiếm, cô ấy cũng trở thành một [Lord]. Cô ấy Tiến hóa thành [Half Bloody (huyết chiến) Lord]. Giống như Gobue-chan chỉ là một [Lord] bình thường không phải phân loài đặc biệt.

Cô ấy cao 2m, với cơ bắp tương đối rắn chắc. Cô ấy có vòng 1 khiêm tốn, và ở giữa trán có một sừng màu hồng ngọc rộng 15cm. Cô ấy có con người màu carnelian (đá màu đỏ nâu) , làn da hơi đỏ, mái tóc dài có màu đỏ thẫm như máu buộc lại kiểu đuôi ngựa. Cô ấy còn có hai viên Ngọc Ogre màu đỏ sáng đường kính 5cm gắn trong lòng bàn tay.

Mặc dù cô ấy không nhận được kỹ năng nào liên quan đến phép thuật, nhưng khả năng vật lý của cô ấy có một bước phát triển nhảy vọt. Dường như là loài [Bloody Lord] vượt trội hơn về cận chiến.

Và với loài này dường như có cả "Thanh kiếm máu" và nó bao gồm cả chữ "Bloody" trong tên của họ, họ có thể thao túng được máu của chính họ cũng như máu của những người khác. Mặc dù vẫn có vài điều kiện nhất định.

Ngay cả khi cô ấy không có phép thuật, những kỹ năng này khiến cô ấy mạnh lên rất nhiều. Nếu chúng tôi chỉ nói về khả năng chiến đấu trực diện, thì cô ấy xứng đáng với vị trí thứ ba hoặc bốn trong nhóm của chúng tôi, và chắc chắn là ở top 5 về sức mạnh.

Mặc dù cô ấy có thể rơi phía sau Gobukichi-kun và Gobumi-chan về sức mạnh thể chất, và trong trận chiến tầm gần tôi mong chờ rằng [Tiên đoán], [Biết trước] và [Trực giác] có thể bị loại ra ngoài trận đấu.

Ở một mức độ nào đó, tất cả đều sở hữu một hình xăm huyền bí giống như cái của tôi và Hobusei-san, chỉ khác ở vị trí và các chi tiết của hình xăm đó.

Hobusato-san có một hình xăm ở phía sau lưng, Gobue-chan có hình xăm trên cánh tay, Gobuemi-chan có hình xăm trên chân, mấy đứa Hobgoblin khác cũng có trên tay, chân hoặc cổ.

Tôi cũng chẳng cảm thấy lo lắng chút gì về chúng, vì dường như có một nguồn sức mạnh được tạo từ chúng.

Tôi mong rằng tôi sẽ hiểu rõ về chúng trong tương lai sắp tới.

Để chúc mừng cho sự Tiến hóa của mấy đứa nó, tôi tặng mỗi đứa Hobgoblin hai vật phẩm ma thuật.

Gobumi-chan nhận được một cái áo trắng xanh làm từ ma thuật hắc ám kết hợp với tơ thép. Cô ấy cũng có một cặp kính liên quan đến kỹ năng mới là đặc trưng của loài, [Đôi mắt quyến rũ]. Cặp kính này có tác dụng để ngăn chặn sự ảnh hưởng của kỹ năng này. Không phải là một ý hay đâu nếu nhìn vào mắt của cô ấy quá lâu. Tôi cũng tặng cho cô ấy một cây Claymore (kiếm bản to) được yểm bùa tên là [Ánh trắng rơi nhẹ], cây kiếm trông giống như một tác phẩm nghệ thuật làm từ tinh thể băng.

Claymore

Gobue-chan nhận được hai món vũ khí mới, [Cuộc chiến tranh của nữ thần đất] và [Xẻng chiến tranh của nữ thần đất] khổng lồ, như những cỗ máy phù hợp với kích thước cơ thể của cô ấy. Vì quần áo cũ của cô ấy đã không còn vừa nữa, nên tôi làm cho cô ấy một bộ đồ mới, gồm vài vật phẩm ma thuật, và một cái khăn lớn làm bằng tơ của tôi để lau đi những giọt mồ hôi đổ xuống khi cô ấy làm việc nặng nhọc.

Còn với Hobusato-san, tôi cho hẳn một set đồ luôn, gồm áo giáp làm từ sắt đỏ, áo choàng đỏ có thể chống chọi lại sát thương cả vật lý lẫn ma thuật. Cuối cùng tôi tặng cho cô ấy một thanh kiếm dài được yểm bùa [Nữ hoàng máu], có khả năng hút máu, mặc dù nó hầu như không có vẻ gì là cần thiết lắm cho kỹ năng của cô ấy.

Với ba đứa Tiến hóa thành những loài vượt trội hơn hẳn so với một Hobgoblin bình thường, tôi còn cung cấp cho chúng vòng tay có khả năng lưu trữ vật phẩm. Gobukichi-kun và Hobusei-san cũng đã nhận được cái vòng tay tương tự.

Nhưng, yeah.

Gobumi-chan có dáng vẻ như là con gái của một quý tộc. Cô ấy không kéo hết dây kéo lên phía trên, để lộ ra phần cơ thể nóng bỏng. Gobue-chan thì ăn mặc như một bà chủ trang trại. Cô ấy quấn cái khăn tôi làm cho cô ấy xung quanh cơ thể và nhét nó vào vòng 1, để lộ ra phần trên ngực và phần eo. Hobusato-san trông như là một hiệp sĩ với cơ thể nhuộm đầy màu đỏ.

Tuy vậy, mặc dù chúng tôi đã Tiến hóa rất nhiều, chúng tôi vẫn gọi nhau bằng cái tên cũ của chúng tôi như Goburou, Gobukichi-kun hay đại loại thế, và nó bắt đầu thấy là lạ.

Vâng, chúng tôi đã không còn là Goblin nữa.

Tôi hỏi Gobujii, và đây là tên mà ông ấy đặt cho chúng tôi:

- Goburou --> Ogarou.
- Gobukichi-kun --> Ogakichi-kun.
- Gobumi-chan --> Dhammi-chan.
- Gobue-chan --> Asue-chan.
- Hobusei-san --> Supesei-chan.
- Hobusato-san --> Burasato-san
- Gobuji-kun --> Hobuji-kun.
- Gobufu-chan --> Hobufu-chan.
- vv.

Cá thể nào đã Tiến hóa sẽ nhận được một cái tên mới.

Mặc dù tôi không mong đợi gì đến việc Gobujii sẽ đặt một cái tên hay, nhưng như vậy thì cũng không tệ.

Nó không giống như là một ai đó có thể quyết định tên của họ nên tôi cho qua chuyện này.

Ngoài ra, vì việc này hình như được yêu cầu, nên tôi sẽ đề cập đến nó ngay bây giờ.

Nếu như bạn tính sức mạnh trung bình của một loài và đặt chúng với nhau, thì trông nó sẽ như thế này:

Dhampir \cong Half Spell Lord = Half Earth Lord = Half Bloody Lord \cong Ogre \cong Elf > Kobold Ashigaru > Kobold = Hobgoblin = Con người > Goblin.

Danh sách này chỉ bao gồm chủng loài, không tính đến kỹ năng hay trang bị.

Một con Ogre có thể đánh thắng một con Half Lord trong cuộc chiến về sức mạnh, nhưng tiếc rằng sự thông minh của chúng thấp hơn, nên chiến thuật cũng đơn giản hơn và chúng trở nên yếu hơn.

Cũng không có nhiều cơ hội đối với một cá thể đặc biệt.

Bây giờ, về những tên Elf và Kobold.

Tôi quyết định không ăn những con Kobold vì chúng muốn gia nhập chung với chúng tôi.

Vâng, ngay cả khi tôi ăn chúng thì chúng cũng chẳng làm tăng thêm chút sức mạnh nào cho kỹ năng của tôi. Dường như là giữ họ ở đây cũng chẳng gây hại gì, lòng trung thành của chúng là thành thật. Tôi cũng rất hứng thú với việc mấy đứa Kobold này sẽ Tiến hóa ra sao. Sẽ rất hợp lý nếu bọn họ cũng Tiến hóa thành nhiều loài khác nhau. Tiện thể thì có thêm vài tay sai di chuyển nhanh lẹ và thám thính tình hình trong tương lai cũng tốt, một thứ tài sản vô giá.

Theo như cuộc chiến giữa loài người và tộc Elf, tôi biết rằng Ông cha Elf-san sẽ cần sự giúp đỡ của tôi. Vẫn còn nhiều thời gian, tôi chắc chắn là tin nhắn viện trợ sẽ được gửi tới sớm thôi.

Nếu ông ấy đưa ra yêu cầu thì tôi sẽ chấp thuận nó.

Một trận chiến quy mô lớn sẽ tạo cho tôi nhiều cơ hội nhận được kỹ năng mới và nói chung là sẽ mạnh hơn rất nhiều. Tôi còn có thể nhận thêm kinh nghiệm và sự hiểu biết về quân sự, chiến thuật và phương pháp chiến đấu của thế giới này.

Ngoài ra nó còn thắt chặt mối quan hệ với Ông cha Elf-san, và dĩ nhiên là rượu của tộc Elf sẽ được tặng dễ dàng hơn.

Rượu đó cực kỳ ngon!

Với những lý do như vậy, sở hữu một số lượng lớn thuộc hạ là hữu dụng trong mọi trường hợp, như là dụ con người vào bẫy, xây dựng doanh trại quân đội, hoặc là mở ra một cuộc tấn công bất ngờ và có thể mở rộng phạm vi chiến lược, mà tôi có thể sử dụng trong chiến tranh.

Đó là lý do tại sao tôi không giết họ thay vào đó là biến họ thành thuộc hạ của tôi. Dĩ nhiên là tôi không thể nào tin tưởng chúng chỉ với nhiều đó lý do. Trong nhóm của chúng, tôi chỉ tin tưởng hoàn toàn được một vài đứa.

Vì vậy, để đảm bảo an toàn, tôi đưa cho tất cả Kobold một cái khuyên tai phiên bản mới, được yểm bùa với ba khả năng giống như những cái vòng tay tôi đã làm trước đây, nhưng yểm bùa thêm vào một kỹ năng [Nô dịch hóa].

Với cái vòng tay đó, mỗi lo ngại nếu như Kobold kinh thường tôi vào giữa cuộc chiến, đã được giải quyết. Ngay cả khi họ muốn bất tuân mệnh lệnh, thì khả năng đó sẽ phát huy tác dụng mà không gặp chút vấn đề gì.

Mấy cái khuyên tai cũng được sử dụng cho bọn Elf, những đứa được dùng cho việc giải quyết sự ham muốn và sinh sản. Tuy nhiên, những cái khuyên đó được yểm thêm một khả năng [Giữ bí mật].

Tôi muốn chúng khuất phục bởi [Nô dịch hóa], trong khi để tránh những rắc rối không cần thiết với những Elf khác bằng khả năng [Giữ bí mật].

Dường như theo văn hóa của tộc Elf, cắt một lỗ ở tai để gắn các món đồ trang sức là một điều cấm kị. Rõ ràng là tên của chúng sẽ bị gạch khỏi bộ tộc Elf mãi mãi, và chúng sẽ bị đuổi đi sống kiếp lưu vong. Vì lý do đó mà những nô lệ Elf không thể giới này bị cắt nữa đôi tai dài đi. Đặt những cái

khuyên tai lên tai chúng chủ yếu là để chối bỏ sự tồn tại của chúng trước đây.

Sẽ ổn nếu như chỉ gán những cái khuyên tai, nhưng chúng có thể tạo nên cái cố "Nó đi ngược lại ý chí của tôi, và tôi không muốn như vậy" để che giấu ý định thực sự của chúng, nên tôi làm vậy để lột sạch niềm tự hào cuối cùng của chúng.

Vâng sau đó.

Trước đó, Ogakichi-kun đã hỏi tôi về lời khuyên cho mối quan hệ giữa nó và Asue-chan. Nên tôi để nó phụ trách mấy tên Elf nam. Tôi bảo với nó "Thử với mấy tên Elf nam để luyện tập trước khi bước vào cuộc chơi thật sự." trong khi xem qua bọn chúng. Tôi cũng phải đảm bảo rằng nó biết cách di chuyển nhẹ nhàng để không làm đám Elf chết. Như là một phần thưởng, tôi để cho những Goblin, đa phần là có vị trí xã hội thấp và bình thường là không có lấy một cơ hội tới lượt chúng, có cơ hội với những Elf nam. Lũ Elf nam trông cũng xinh tươi. Chúng sẽ cảm thấy thỏa mãn đây.

Cuối cùng tôi cũng phải đi hỏi những đứa Hobgoblin thứ hạng cao có muốn ở cùng với phụ nữ trong một vài giờ không.

Cuối cùng thì tôi nghĩ như vậy sẽ tốt hơn cho bọn Elf để có cuộc sống vui vẻ.

Những con Elf mà vẫn ngồi tù cho tới bây giờ, để ngăn chặn tụi nó bỏ trốn, bọn chúng được phép ra khỏi nhà tù.

Tôi để chúng luyện tập trong buổi đào tạo với những con Kobold và những đứa khác nữa. Dùng những tên Elf ưu tú chỉ với mục đích là thỏa mãn nhu cầu và sinh sản thì thật là lãng phí. Rõ ràng là rất khó để một Elf có thai, vì vậy số lượng cá thể sẽ ổn định hơn so với lúc những phụ nữ loài người còn sống.

Bây giờ tôi đã không còn phải lo ngại về những đứa không vâng lời, nhu cầu tinh thần và sinh sản trong tương lai sẽ hiệu quả hơn. Có lẽ sẽ tốt hơn nếu như chúng tôi bắt vài đứa loài người.

Những đứa Elf, được thả ra khỏi tù lần đầu tiên trong khoảng thời gian dài, rất sung sướng vì sự tự do của chúng. Dường như sự thay đổi này là một thành công.

Bây giờ là thời gian cho tôi đào tạo những người mới đến. Chúng tôi chuẩn bị tổ chức một cuộc chạy bộ và tăng cường thể lực của chúng. Đây là bài luyện tập cơ bản mà Gobukichi-kun và những Goblin đã bắt đầu với nó. Tiện thể thì bài tập này phù hợp cho những con Kobold, nhưng còn với Elf là những chiến binh ưu tú có thể bỏ qua bài tập cơ bản này, nhưng vì đây chỉ mới là khởi đầu nên tất cả cùng tham gia cho vui.

Những ai hiểu được những gì cần làm thì chẳng có vấn đề gì cả, nhưng vẫn có những người phải làm việc chung trong vài thứ.

Buổi đào tạo cứ tiếp diễn cho tới khi chúng chẳng còn đứng nổi nữa.

Sau khi chúng nghỉ ngơi, chẳng có một Kobold nào đủ tư cách để giám sát dựa trên khả năng chiến đấu, sức mạnh hoặc đặc tính. Một Goblin được bổ nhiệm làm người giám sát để dạy nhóm mới này cách sử dụng hậu cần và làm cách nào để hỗ trợ ở phía sau một cách hiệu quả trong trận đấu.

Những gì còn sót lại bây giờ là mấy đứa Kobold còn nhỏ và lũ Elf. Họ được học chiến đấu thông qua các buổi đấu tập.

Tôi không có ý định để chúng đấu với Gobukichi-kun, hoặc thậm chí bất cứ Goblin, Hobgoblin, Elf hay Kobold nào cả.

Buổi đào tạo này là một cuộc thí nghiệm.

Tôi sẽ để cho lũ Elf và Kobold đấu với Lính Xương mà tôi tạo ra nhờ vào kỹ năng [Triệu hồi: Undead].

Tôi có thể tạo ra chúng vô hạn, nên cũng chẳng có rủi ro gì cả, và tôi còn có thể được nhận điểm kinh nghiệm bằng việc sử dụng kỹ năng nếu như mấy con Lính Xương đó bị tiêu diệt. Trong số những cái xương rơi ra, chúng có thể làm nguyên liệu cho việc rèn hay giả kim thuật, do đó quá trình triệu hồi này tôi chỉ giết 3 con chim và cần thêm 1 hòn đá.

Việc đào tạo được tổ chức trong hang động, có thể hơi âm đạm nhưng vì lũ Undead này sẽ bị suy yếu nếu gặp ánh nắng mặt trời.

Lũ Undead chui ra từ cái bóng đen trên mặt đất. Trông cứ như là ảo ảnh vậy, trong khi số lượng của chúng cứ thế mà tăng lên.

Lần cuối cùng tôi triệu hồi mấy con này thì có vài chuyện không muốn đã xảy ra.

Không phải những con Lính Xương bình thường được triệu hồi, mà là con Kiếm Sĩ Xương Đen được triệu hồi ra. Nó cao tận 2m, trang bị một cái áo choàng đen huyền, và áo giáp đầy đủ phủ khắp cơ thể nó, trông nó cứ như là một khối kim loại sắc bén.

Nó cầm một cây kiếm saber (kiếm của kỵ binh) cong và một cái khiên hình cánh điều nhuộm màu đỏ thẫm để phòng thủ.

Saber

Rõ ràng là tôi có thể nhận thấy con này ở một thứ hạng cao hơn Lính Xương rất nhiều.

Nó có thể mạnh ngang bằng hoặc thậm chí là hơn con Chiến Binh Xương Cao Quý. Hệ thống lũ Xương cốt này sử dụng là "Trang bị linh hồn" để vũ trang hóa cho cơ thể dựa vào kỹ năng của từng cá thể. Điều này có

nghĩa là vũ khí hay trang bị được quyết định bởi Level của hoặc là kỹ năng [Vật chất hóa trang bị cao cấp] hoặc là kỹ năng [Vật chất hóa trang bị].

Vũ khí và trang bị chất lượng cao không thể được sử dụng bởi bất kì ai khác sau khi tên Lính Xương đó bị tiêu diệt vì chúng sẽ biến mất trong khói mù khi tên Lính Xương đó bị đánh bại. Chất lượng của trang bị được cải thiện dựa vào chỉ số sức mạnh của từng tên Lính Xương. Và tên Kiếm Sĩ Xương Đen này không nghi ngờ gì nữa, là tên mạnh nhất tôi từng gặp trong đám Xương cốt.

Tôi xem xét nó một cách nhanh chóng.

Theo sự kiểm tra thì kỹ năng [Triệu hồi: Undead] của tôi đã bằng một cách nào đó tạo ra con Kiếm Sĩ Xương Đen này, mặc dù có thể là kỹ năng đó chưa đủ Level để làm điều này. Thông thường thì kỹ năng sẽ mạnh lên nhờ vào thứ tôi ăn, nhưng kỹ năng này thì khác, và nó cũng thể hiện ra rằng là sẽ rất hay nếu luyện tập kỹ năng này thường xuyên.

Tôi nghĩ đến một mức độ nào đó nó sẽ gọi ra được Hiệp Sĩ Xương Đen.

Một con Hiệp Sĩ Xương Đen có thể đối đầu với vài tên Elf trang bị kiếm ngắn Mithril và khiên tròn, nhưng nó vẫn chiến thắng.

Tôi có thể nói rằng nhìn cách nó chiến đấu là biết được nó có đầy đủ kỹ năng như một hiệp sĩ thật sự, cộng với sự bảo vệ hoàn hảo của cái khiên hình cánh diều, và những trận sóng xung kích và nhát chém dữ dội tạo ra bởi cây saber của nó. Tôi phải nói rằng nó có những động tác rất đẹp.

Con Hiệp Sĩ Xương Đen này cũng có kỹ năng vô hiệu hóa nhát chém và mệt mỏi. Nó rất thích hợp cho một trận chiến kéo dài.

Ngay cả với những tên Elf không có nhiều sự khác biệt trong kỹ năng, nhưng cuối cùng vẫn thua vì sự khác biệt của sức mạnh vật lý.

Ồ yeah, anh chàng này có thể dùng được.

Kinh nghiệm nhận được cũng rất quan trọng nhưng tôi vẫn cố quản lí tốt số lượng Hiệp Sĩ Xương Đen. Tôi để chúng bị đánh bại một cách dễ dàng. Mặc dù việc nhận được kinh nghiệm đang giảm dần và tôi không chắc là tại sao lại như vậy.

Sau buổi tối, tôi tiếp tục nghiên cứu kỹ năng [Triệu hồi: Undead].

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 62

Điểm Danh

Sử dụng [Triệu hồi: Undead], hôm nay, tôi lại một lần nữa tiếp tục công việc tăng Level cho tất cả mọi người.

Tôi có thể chắc chắn một điều là tôi có thể làm thay đổi những con quái vật được triệu hồi ra theo ý chí của tôi. Tôi có thể tạo ra nhiều loại Linh Xương Đen khác nhau như: Linh Cầm Rìu, Kỵ Binh Cầm Thương, Cung Thủ, và Pháp Sư, tất cả đều có thể làm được, và nếu tôi muốn tạo ra một đối thủ đơn giản thì tôi chỉ việc triệu hồi những con Linh Xương bình thường.

Tôi thậm chí còn có thể triệu hồi xác chết đang phân hủy có thể di chuyển được "Zombie", những linh hồn đói khát "Ghost" và nhiều loại Undead khác. Tôi muốn thử ăn Ghost nhưng tôi không thể ăn một thực thể không có thật.

Nó tồn tại trong thế giới này những điều kiện nhất định để có thể ăn được Ghost, nên tôi thề với lòng mình rằng nếu tôi gặp được ai đó có thể làm được như vậy, tôi sẽ ăn luôn tên đó.

Trở lại với chủ đề ban đầu, với mục đích kiếm thêm điểm kinh nghiệm, tôi tạo ra chủ yếu là Zombie và Linh Xương bình thường; sau đó tôi để chúng bị đánh bại bởi lính của tôi.

Hiệp Sĩ Xương Đen mạnh hơn những con khác, và với lý do đó nó hầu như được dùng để làm đối thủ cho Ogakichi-kun hoặc là Dhammi-chan, và

được sử dụng như người hướng dẫn các tên Kobold và Elf.

Nó không thể nói chuyện bằng cách tạo ra âm thanh, mặc dù vậy nó vẫn có thể giao tiếp bằng cử chỉ.

Đều đặn tăng cường kỹ năng này thường xuyên sẽ cải thiện sức mạnh của các Undead được triệu hồi ra một cách khủng khiếp. Tuy nhiên, điều đó không có nghĩa là sẽ không có vấn đề gì với những con Undead này. Kiểu quái vật Undead có rất nhiều hạn chế và đặc biệt nhất là [Dễ bị tổn thương bởi ánh sáng mặt trời].

Dhammi-chan cũng là Undead, cụ thể là Dhampir, nhưng vì cô ấy sở hữu [Sự bảo vệ thần thánh của thần], và cộng với biến thể hiếm, chẳng có vấn đề gì với cô ấy cả, không giống như với những Undead khác.

Loại quái vật Lính Xương Đen có thể bằng cách nào đó tồn tại ngoài ánh sáng mặt trời trong vòng 10 phút, mặc dù chúng sẽ bắt đầu bốc khói đen khắp cơ thể, và sức mạnh tổng thể của chúng cũng giảm xuống rất nhiều, không thể nào so sánh với sức mạnh lúc bình thường được.

Chúng trở nên quá yếu đến mức lũ Kobold có thể dễ dàng hạ chúng, có thể hiểu đơn giản như thế.

Điều đó cũng tương tự với Hiệp Sĩ Xương Đen, một phân loài của Lính Xương Đen, do đó những Undead yếu hơn nữa như Zombie, Ghost,... thậm chí còn không chịu nổi 10 giây, sau đó là bị thanh tẩy.

Mặc dù những con Zombie bị thanh tẩy ngoài ánh sáng mặt trời, các cơ quan mục nát của nó vẫn còn, và có thể sử dụng để lây lan mầm bệnh trong lãnh thổ của đối phương, hoặc là làm nguyên liệu để lấp đầy những cái lỗ, hoặc tái chế thành thịt cho Hobufu-chan đưa rất thích ăn thịt chúng, nhưng Ghost thì chẳng để lại gì cả, thậm chí chẳng thể sử dụng được chúng khi mặt trời đã lên.

Cũng hơi đau lòng là bọn này rất dễ bị thanh tủy, cụ thể là bằng nước thánh hay ánh sáng thần thánh.

Nghĩ về việc lực lượng này có thể chiến đấu cả ngày thì sự tính toán đó hơi điên rồ.

Rắc rối được giải quyết khi chúng ta chịu bỏ công sức ra để vượt qua nó, tôi ngừng nghĩ về việc này ở đây. Hôm nay tôi nghiêm túc giám sát việc đào tạo những tên Elf và Kobold.

Lũ Elf sở hữu những kỹ năng tinh tú, do đó chúng có thể cải thiện kỹ năng một cách đơn giản qua việc chiến đấu với Hiệp Sĩ Xương Đen và Lính Xương Đen Cầm Rìu, 1 vs 1, nên đào tạo chúng thật đơn giản.

Tôi dành mỗi quan tâm của mình nhiều hơn đến những con Kobold, họ là một loài, có sức mạnh tương đương với Hobgoblin, hoặc có lẽ hơn, nhưng tiện thể thì đây là số lượng hiện tại của chúng tôi:

Half Lord: 3 nữ.

Ogre: 2 nam.

Dhampir: 1 nữ.

Hobgoblin: 6 nam, 4 nữ.

Hobgoblin Mage: 3 nam, 2 nữ.

Hobgoblin Cleric: 1 nam, 1 nữ.

Goblin: 14 nam, 16 nữ.

Goblin Già: 4 nam, 4 nữ.

Elf: 10 nam, 7 nữ.

Con người: 5 nữ.

Kobold Ashigaru: 1 nam.

Kobold: 18 nam, 10 nữ, 4 trẻ em, và 3 người già.

Tổng cộng 119.

Tính thêm thú cưng:

Kỳ Lân 3 Sừng: 5

Gấu Xám: 3

Sói Đen Đầu Đen: 1

Sói Đen: 8

Nên, tổng cộng là 136, một nhóm khá lớn.

Ngay cả với số lượng lớn, nơi cư trú của chúng tôi vẫn là một hầm mở rộng lớn, và công việc mở rộng hang động luôn được duy trì nên không gian sống không phải vấn đề gì đáng lo. Tuy nhiên, với sức mạnh hiện tại của chúng tôi, có một sự khác biệt khá lớn giữa nguồn cung cấp vũ khí và lương thực.

Kẻ yếu và những người có vị trí thứ yếu trong đơn vị sẽ trở thành con chuột chũi, nhiệm vụ của họ chỉ đơn giản và chủ yếu là đi tìm thức ăn. Có thêm nhiều trái cây rừng và rau củ là rất tốt, và Hai chị em sẽ đảm nhận việc làm cho các món ăn của Goblin ngon hơn, cân bằng dinh dưỡng cũng không quá tệ -- mặc dù mấy đứa đó phải nhận ít thức ăn hơn.

Không, ít nhất là tụi nó vẫn còn có thức ăn. Nhưng, tất cả các sinh vật sống đều muốn lấp đầy bao tử của chúng sau khi trải qua buổi đào tạo vất

vả, còn những người ở vị trí thứ yếu thì chỉ nhận được một phần để no bụng. Cũng hơi khó cho chúng.

Vấn đề quan trọng nhất là vũ trang hóa. Trong thế giới mà cá lớn nuốt cá bé, vũ khí mạnh mẽ rất quan trọng để tăng cơ hội sống sót.

Bạn có thể giữ nổi mạng sống bằng cách dùng răng nanh và móng vuốt, nhưng, để phát triển mạnh mẽ hơn, cần có độ sắc bén và độ bền - một trong các yếu tố - của vũ khí được sử dụng bởi các chủng tộc hình người sẽ mang lại kết quả tốt hơn.

Nhưng kẻ yếu luôn yếu kém, họ phải sử dụng vũ khí kém chất lượng hơn người khác. Vì họ bị cho là yếu trong mắt những người khác, và khả năng trở thành mục tiêu săn đuổi của họ tăng lên. Ngay cả như vậy họ vẫn yếu hơn dưới cả mức bình thường.

Liệu có quá tệ không nếu tôi không thay đổi luật lệ? Thử nghĩ như vậy nha, cho những kẻ yếu vũ khí tốt, đến một mức độ nhất định, là lãng phí Kho báu, và quan trọng hơn là sự phân bố trang bị sẽ mất cân đối, dễ dẫn đến sự suy đồi.

Tôi nhận thức được những khuyết điểm và ưu điểm. Để trau dồi phát triển kỹ năng của chúng, kể từ bây giờ tôi sẽ không bao giờ thay đổi luật lệ. Huấn luyện chúng cho tới khi nào chúng nôn ra máu, làm cho chúng có cảm giác cận kề cái chết, để tăng lên sức mạnh cá nhân của chúng.

Vâng, trong số các Kobold có vài đứa đang sắp đạt Level 100 và chuẩn bị Tiến hóa trong thời gian sắp tới, tiến tới vị trí tốt hơn và hòa nhập cùng mọi người.

Bên cạnh đó, thật thành mà nói thì tôi đặt nhiều hy vọng vào những đứa trẻ Kobold, vì chúng đang trong giai đoạn tăng trưởng.

Chúng loài của họ xuất sắc về sự nhanh nhẹn và tốc độ, do đó tôi sẽ có những cách riêng để tăng cường việc rèn luyện khả năng thiên phú của họ trong buổi đào tạo.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 63

Thợ Rèn Linh Hồn

Hôm nay tôi đang cười Kumajirou, tương tự với Dhammi-chan và Tóc đỏ cũng đang cười trên < > của họ, và chạy phía sau chúng tôi là Kobold Ashigaru cùng với 17 lính chiến đấu của tôi, để chạy tới hang động của Kobold.

Mục đích là để lấp cái lỗ thông với hầm ngục của Velvet ở bên trong hang động, cũng như thu thập một ít loot mà những Kobold lưu trữ và để lại.

Hang động của Kobold cách hang của chúng tôi 40 phút đi bộ.

Sau khi lấy hành lý, tôi ra lệnh cho Asue-chan phá hủy cái hang động với trang bị tốt nhất của cô ấy để xử lý nhiệm vụ này.

Như vậy là hoàn thành mục tiêu đầu tiên.

Sau đó, tôi ra lệnh cho các Kobold đi săn. Lừng Lừng Giáp,... sẽ bị giết và mang về hang để làm thức ăn cho tương lai. Gần đây thì mục tiêu được săn bắn ưa thích là Sói Đen.

Mặc dù tôi vẫn cần nhiều < > hơn nữa, tôi muốn tích lũy nhiều kinh nghiệm liên quan về nó; đó là lý do tôi mạo hiểm đương đầu với Sói Đen và tôi tập hợp chúng trong một nhóm lớn.

Trong khi đó luyện tập là quan trọng, nó rất cần thiết để chõng thêm lên các kinh nghiệm thực chiến, đó là nơi cuộc sống gắn liền với nó càng nhiều càng tốt. Tôi huấn luyện họ những thứ cơ bản trong hai ngày; điều quan trọng là xem họ có chịu đựng nổi hay không. Vâng, tôi nhận thức là tôi ra lệnh cho họ quá nhiều, nhưng họ đang chịu sự ảnh hưởng của cái khuyên tai, nếu chúng tôi không làm như vậy ngay bây giờ, bất cứ thứ gì tồi tệ cũng có thể xảy ra.

Nào hãy làm việc đến kiệt sức. Mặc dù tôi cũng không đặt nhiều hy vọng vào chúng, bọn Kobold vẫn cố gắng hết sức của chúng. Họ làm theo mệnh lệnh của tôi, và một đàn Sói Đen 12 con đã bị dính bẫy.

Chúng cũng bị thương ít nhiều vì có một điều kiện hơi vô lý là phải bắt sống những con Sói Đen được áp dụng đối với tất cả mọi người, nhờ vào khả năng tái sinh có sẵn trên cái khuyên tai do đó đây cũng không phải vấn đề quan trọng vì mỗi đứa đều có khả năng hồi phục các vết thương một cách dễ dàng.

Tôi cũng có suy nghĩ về điều này, nhưng bọn Kobold cũng đã mang lại nhiều kết quả bất ngờ.

Bộ não của những con Sói Đen bị bắt đã bị thuần hóa nhanh chóng và trở thành < >. Sau đó, nhóm Sói Đen mới mà chúng tôi vừa tìm được đã thành công trong việc tụ tập lại thành bầy, do đó < > chúng tôi có được hôm nay là 12 con Sói Đen. Chỉ có điều là không có con đầu đàn trong hai nhóm chúng tôi bắt được hôm nay, chúng không có khả năng của một "Đầu Đàn". Rất tiếc là những cá thể này cũng như những con khác.

Nhưng vẫn phải nói rằng nhận được đủ số lượng Sói Đen thì cũng đã là thành công rồi. Như là chúng ta về lại với tinh thần tốt của thành tích ngày hôm nay, chúng tôi dụng độ con Lợn Rừng Đá với đặc trưng là cái mõm bằng đá chuyên dùng để đâm và cái mũi tròn sắt.

"Vừa đúng lúc cần kiểm tra sức mạnh!" Asue-chan nói một cách háo hức và leo xuống con Kỳ Lân 3 Sừng yêu thích của cô ấy, để tấn công con lợn từ phía trước. Hiên nhiên là đối thủ, con Lợn Rừng Đá với cách thức tấn công của nó là đè bẹp và ăn tất cả mọi thứ chống lại nó bằng cách sử dụng cái mõm đá của nó, lao đầu vào mà không có bất kỳ ý định trốn chạy.

Sau đó, khi cây [Cuộc chiến tranh của nữ thần đất], vung từ phải sang trái, đánh vào con lợn và đập qua cơ thể của con lợn.

Cơ thể cứng rắn như đá của con Lợn Rừng Đá không thể chịu nổi một cú đánh từ Asue-chan, phân nửa cơ thể của nó đã bị thổi bay đi.

Mặc dù nó xảy ra như những gì tôi mong đợi, nhưng xảy ra như thế này thì hơi quá tay -- nó có một cơ thể cứng như đá, nên với Asue-chan người có thể phá vỡ một tảng đá chỉ với đôi tay trần thì con lợn này quả là một đối thủ dễ dàng bị tiêu diệt -- đó là những gì tôi nghĩ, nên tôi không nói thêm gì cả, và chỉ rửa sạch máu trên mặt cô ấy bằng quả bóng nước.

Phần thịt có thể làm thức ăn rất ngon nên tôi bỏ nó vào Rương Vật Phẩm, một khi tôi về lại hang động, chúng tôi sẽ dùng nó làm lẩu và ăn nó.

Vào buổi tối, tôi đến chỗ của Thọ rên-san trong khi đang làm một vài thứ, cô ấy cần tôi đến chỗ lò rèn.

Tôi tới chỗ cô ấy, nghĩ về điều mà cô ấy muốn; cái mà tôi thấy là cây kích, vừa mới được sửa chữa lại.

Tôi đã hơi lam dụng cây kích trong trận chiến sống chết với con Gấu Đỏ trước đây và kết quả là nó mất hết tính hữu dụng. Tôi cũng không nhớ là có kêu Thọ rên-san sửa chữa nó không nữa.

Trong một khoảng thời gian khá ngắn, phiên bản sửa chữa của cây kích đã được hoàn thành.

Hơn nữa, Thọ rèn-san đã sửa đổi một vài chi tiết, một bậc thầy về việc rèn đang tự hào khoe thành quả.

Trước hết, cái đầu rìu như là một phần của cây kích, được làm bằng hợp kim kết hợp từ Thủy Hồn Thạch, sắt tinh luyện, và Mithril. Vì có Thủy Hồn Thạch hòa trộn bên trong, nước có thể bắn ra khi cây kích rung động như là cây dao làm từ Thủy Hồn Thạch.

Tuy nhiên chỉ với một cái rung nhẹ nó đã bắn ra một lượng nước cực mạnh. Tôi đã chứng minh rằng di chuyển nó với tốc độ cao sẽ biến nước thành một lưỡi dao. Khi được dùng đúng cách, phạm vi tấn công của nó có thể lên tới 3 mét.

Độ sắc bén đã được cải thiện nhiều lần từ lúc tạo ra con dao, khi mà con dao hầu như chỉ là một vũ khí cùn nếu không có nước, ngay cả khi nước không được bắn ra thì cây kích vẫn là một vũ khí có uy lực khá tốt với lưỡi dao sắc bén.

Sau đó, tới cái mũi giáo, nó được làm từ hợp kim của Hồn Thạch, sắt tinh luyện và Mithril giống như cái đầu rìu. Hồn Thạch lần này là Lôi Hồn Thạch có thể tạo ra sét. Khi có một lực đẩy ở tốc độ cao, nó sẽ tạo ra một tia chớp ở mũi nhọn, tấn công tầm xa kẻ thù với một cú sốc điện.

Tôi nghĩ có lẽ với việc sử dụng kỹ năng [Một phát ba lỗ], sét có thể vô hình bắn ra từ mũi giáo, bắn ra ba tia sét vào đối phương cùng một lúc.

Thật là thuận tiện làm sao.

Cái phần đầu nhọn ở phía bên kia đầu rìu cũng được làm từ hợp kim tương tự, Hồn Thạch được sử dụng lần này là Hỏa Hồn Thạch. Để kiểm tra thử tôi lấy một cái thùng gỗ từ Rừng Vật Phẩm ra, và đâm nó bằng cái đầu nhọn, và lửa bùng cháy ngay nơi mũi nhọn đâm vào thùng.

Chèn vào phần cuối là phần được đánh bóng bằng Địa Hồn Thạch, đâm vào kẻ thù bằng phần này sẽ giúp tôi dễ dàng hơn trong việc sử dụng hệ thống phép thuật hệ đất của tôi.

Trên tất cả, bằng cách phối hợp nhiều loại Hồn Thạch, hiệu quả tăng lên rất nhiều so với bình thường. Nó có thể bằng hoặc thậm chí hơn cả con dao mà tôi đã yếm bùa, khi mà tôi nghĩ tại sao lại có thể làm được như vậy thì Thợ rèn-san đã nói cho tôi biết.

Bằng một cách nào đó, dường như là cô ấy đã có một [Nghề] mới. Thật bất ngờ, cô ấy không nói với cứ ai khác và giữ bí mật cho đến khi cô ấy hoàn thành cây kích.

Ngay bây giờ, chỉ có một người duy nhất biết chuyện này là tôi, có chút bối rối chạm tim tôi rồi...

Tên của [Nghề] này là [Thợ rèn linh hồn], dường như đây là một nghề hiếm cô ấy có được là nhờ vào giải quyết những điều kiện rắc rối xung quanh việc xử lý nhiều loại Hồn Thạch và trở nên tinh thông về nó.

Dường như đây là lý do chính để tăng khả năng của Hồn Thạch được dùng trong cây kích.

Tôi rất hạnh phúc và ôm chầm lấy cô ấy. Gần đây, do một hoặc vài lý do tôi đã vô thức tự điều chỉnh được sức mạnh.

Nụ cười của Thợ rèn-san trong vòng tay của tôi thật dễ thương.

Tôi cảm thấy hơi nóng một tí.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 64

Buổi Tò Tình

Hôm nay số lượng Hobgoblin tăng lên là 3. Tôi có chút thất vọng vì lần này không có ai là Mage hay là Cleric (linh mục).

Bây giờ đã có 1 hoặc 2 Mage trong một nhóm, mặc dù vẫn còn hơi ít.

Như thường lệ tôi tặng cho mỗi đứa một món quà chúc mừng.

Sau buổi đào tạo hôm nay, tôi để mấy con Kobold đi vào chiến đấu thực tế theo từng cặp để đi tìm thức ăn. Nếu họ chỉ đánh với Lính Xương, họ có thể nhận được kinh nghiệm một cách hiệu quả, nhưng họ có thể trở nên lười thời. Mặt khác, người mà chiến đấu với nhiều loài khác nhau có thể phát triển kỹ năng đầy đủ và hợp thời nhất.

Tôi dự định ra khỏi khu rừng trong một ngày, nên nhìn vào những chuyện sắp đến, chúng tôi nên thu nhiều kinh nghiệm khi đối mặt với nhiều loài quái vật khác nhau trong khi chúng tôi còn ở đây, và chúng tôi sẽ trở nên lì đòn hơn.

Vì lý do đó, tôi có một chút thời gian rảnh rỗi, nên tôi chuẩn bị ra ngoài săn một mình.

Hương vị thơm ngon của thịt Lợn Rừng Đá thật khó phai. Hơn nữa, những khu vực mới sẽ có nhiều kỹ năng chưa được khám phá. Đây là khoảng thời gian tôi bước vào khu vực sống mới ăn các loài vật mới và sở hữu kỹ năng mới.

Tôi đã tìm kiếm khu vực sống của Lợn Rừng Đá, nên tôi có thể dễ dàng tìm ra nó một cách nhanh chóng, vì tôi biết cái cần tìm kiếm là gì.

Khi tôi chuẩn bị khởi hành, tôi bị chặn lại bởi Ogakichi-kun.

Nó muốn nói chuyện ở một nơi kín đáo, nên chúng tôi ra khỏi hang động và đi bộ một lúc. Chúng tôi bắt đầu nói chuyện sau khi tôi xác nhận không có ai ở xung quanh.

Theo như nó nói thì cuối cùng nó muốn tỏ tình với Asue-chan. Cảm xúc của nó trở nên mạnh mẽ hơn khi nó Tiến hóa.

Chỉ có một vấn đề, nó không biết nói gì. Nó cần vài lời khuyên.

Nó hy vọng một dịch vụ tư vấn tình cảm chuyên nghiệp... là những suy nghĩ bình thường của tôi. Nhưng Ogakichi-kun là bạn thân cũng như là cánh tay phải của tôi.

Nên, nó tìm đến tôi cũng là chuyện... hiển nhiên thôi.

Quá nhiều thời gian cho kế hoạch đi săn Lợn Rừng Đá, hả? Chúng tôi sẽ dành thời gian từ trưa đến tối để lên kế hoạch.

Và với kế hoạch đó, Ogakichi-kun sẽ bắt đầu "Buổi Tỏ Tình" vào tối nay.

Kết quả của nó chúng ta sẽ được biết vào ngày mai.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 65

Siêu Nhân Henshin

Nó thành công. Cái gì hả? Lời tình tò của Ogakichi-kun, dĩ nhiên rồi.

Ogakichi-kun báo cáo lại cho tôi biết như vậy, nó đỏ mặt, sau khi tôi thức dậy và trước khi bắt cặp cho trận đấu Kata (liên quan tới Karate) với nó, điều này đã trở thành thói quen mỗi sáng của tôi trước khi vào buổi đào tạo.

Vâng, tôi đoán trước được là nó sẽ thành công nên tôi cũng không ngạc nhiên lắm. Có lẽ Ogakichi-kun không nhận ra điều này nhưng Asue-chan đã đổ vì nó lâu rồi.

Những thông tin tình báo rằng Asue-chan đã tham khảo ý kiến của Dhammi-chan về điều này đã rơi vào tay tôi, nên tin đồn là chắc chắn đúng.

Không có gì phải lo là nó bị từ chối đâu; tôi thậm chí còn bí mật chia sẻ tất cả chi tiết của cuộc họp chiến lược ngày hôm qua với Dhammi-chan bằng cách sử dụng khuyên tai liên lạc để đưa thời gian đã được dàn xếp trong cuộc họp.

Thực tế thì tất cả mọi thứ xảy ra theo cách này đều đã được tính trước.

Chỉ có một điều mà tôi lo lắng là liệu nó có vui mừng quá mức làm cho Asue-chan chịu không nổi luôn hay không thôi.

Vâng tôi đã từng đề cập trước đây là tôi đã để cho Ogakichi-kun luyện tập với mấy tên Elf nam nên nó đã được tập luyện trước đó, nhưng đã có một tiền lệ là nó đã làm chết lên chết xuống vật thử nghiệm đầu tiên của nó, vì có một khoảng cách vật lý giữa nó và vật thí nghiệm là khoảng 1m. Và tên Elf được chỉ định chỉ cao 2m, đó là tên bự nhất, và đến bây giờ tên Elf ấy vẫn đang được chữa trị bởi Hobufu-chan và đang nằm la liệt trên giường.

Asue-chan hiện tại là thợ mỏ hàng đầu về Hồn Thạch của chúng tôi, cô ấy khai thác mọi thứ xung quanh khu vực, nhờ vào ảnh hưởng của hầm ngục Velvet, có rất nhiều kim loại quý, nên công việc đó sẽ bị đảo lộn nếu cô ấy không thể làm việc được.

Sự tồn tại hiện tại của Asue-chan như một cỗ máy xúc đất.

Tôi tự hỏi tôi có nên điều chỉnh kế hoạch của cô ấy.

Đó là những điều tôi nghĩ, nhưng theo như những gì được tường thuật lại, mọi thứ dường như rất tốt đẹp.

Có lẽ là nhờ vào việc đây không phải là lần đầu tiên của Ogakichi-kun, hoặc là do Asue-chan cũng rất chịu chơi, hoặc vì nó tôn trọng những lời hứa với tôi ngày hôm qua trong cuộc họp, dường như nó đã làm có chừng có mực. Đây là điều vui vẻ cho nó.

Ở một mức độ nào đó, trong suốt buổi Kumite ngày hôm nay, Ogakichi-kun hơi tăng động nên tôi cho nó ăn vài đấm cho tỉnh.

(Kumite tương tự với Kata là một trong 3 phần chính của việc luyện tập Karate)

Với cái đầu gối run rẩy, vậy mà nó vẫn cười được. Tinh thần nó càng lên cao hơn nữa khi bị dính đòn trông thật là bức bối nên tôi tạo ra vài con Lính Xương Đen để xả nỗi bức này. Tôi bắt đầu việc đó ngay lập tức.

Buổi đấu tập kết thúc vào buổi trưa. Ogakichi-kun và tôi chuẩn bị ra ngoài để bắt Gấu Xám khi đó Dhammi-chan và Asue-chan đi tới và nói là muốn đi cùng.

Khi tôi hỏi Asue-chan về tiến độ khai thác mỏ của cô ấy, cô ấy bảo là đã làm việc rất quyết tâm suốt buổi sáng và hoàn thành chỉ tiêu, nên đây là lần đầu tiên sau một khoảng thời gian dài, 4 đứa tôi mới đi săn cùng nhau.

Thật không may là chúng tôi không gặp bất kỳ con Gấu Xám nào, nhưng chúng tôi thành công trong việc săn:

5 Con Lợn Rừng Đá.

6 Con Bọ Ngựa Độc với cơ thể dài 1m và cánh tay hình lưỡi liềm nhỏ vài giọt độc màu tím.

4 Con Kiến Vương với cái sừng dài gần 1m, và khung xương đen bóng như làm bằng sắt.

5 Con Nhện Argiope.

4 Con Nhện Quỷ.

3 Con Châu Chấu Vỏ Xám dài 60cm.

11 Con Khỉ Vàng với bộ da màu vàng và cái đuôi phát triển một cách kì lạ.

Đúng như mong đợi về những gì có thể săn được trong khu vực chưa khám phá, có rất nhiều quái vật mà tôi chưa từng ăn. Thật không may là lớp vỏ côn trùng của Bọ Ngựa Độc và Kiến Vương có độc nếu bất kì ai khác ăn chúng, nên thứ thu nhận được ở khu vực này cũng không khả quan lắm.

Thật không may, vâng, chả may mắn xiu nào.

Tôi lột những phần dướng như không dùng được của chúng và ném chúng vào Rương Vật Phẩm. Tôi nhai nhóp nhép những gì còn sót lại. Tôi cảm thấy thật khó xử vì chỉ có mình tôi ăn ngon lành trong khi ba đứa kia thì chia nhau mỗi đứa 2 con Khi Vàng.

Học kỹ năng [Thay lông].

Học kỹ năng [Tạo cánh cứng].

Học kỹ năng [End Egle].

Học kỹ năng [Sát thủ thầm lặng].

Học kỹ năng [Cú đánh bằng sừng].

Học kỹ năng [Làm chói tai].

Học kỹ năng [Ký sinh].

Học kỹ năng [Cải thiện năng lực nhảy].

Học kỹ năng [Sức sống mạnh mẽ].

Học kỹ năng [Khung xương ngoài].

Học kỹ năng [Chế tác Vỏ giáp kim loại].

Học kỹ năng [Tăng cường bản năng chiến đấu].

Học kỹ năng [Dễ bị tổn thương bởi cái lạnh].

Tôi có cảm giác là tôi trở thành Siêu nhân Henshin.

Vâng, khi tôi ăn con Kiến Vương tôi học được kỹ năng [Khung xương ngoài]. Bộ giáp mà tôi đang mặc hiện tại làm từ da Gấu Đỏ nhanh chóng được thay đổi ngay khi tôi kích hoạt kỹ năng đó. Mai màu đỏ độc nhất vô

nhị xuất hiện và tôi trông như là một con bọ cánh cứng hình người cao 2m50. Tôi được bao phủ hoàn toàn bởi vỏ giáp.

Tôi không hiểu tại sao nó có thể khiến cho tôi trông như một con bọ cánh cứng sau khi tôi ăn con Kiến Vương. Cái sừng của tôi trông thật tội lỗi.

Khi tôi tập trung vào cặp sừng hơi cong, nhìn như thanh kiếm, tôi có thể khiến chúng di chuyển. Để thử nghiệm tôi kẹp một cái cây vào giữa chúng và *chém* tôi có thể cắt nó. Tôi không thể cảm nhận một chút sự kháng cự nào cả, sừng của tôi rất là bén.

Tôi thực sự có thể sử dụng được nó.

Tôi xem qua bộ khung xương ngoài một chút.

Tôi cho rằng tôi có thể tìm ra cách thức hoạt động của khung xương này, cái mà di chuyển cực kỳ đơn giản nhưng cực kỳ mạnh mẽ. Tôi kiểm tra bằng cách cho Ogakichi-kun đánh tôi và một phần, chỗ nó đánh bị nứt một xíu, nhưng tôi không cảm thấy đau đớn. Dường như có một cơ chế làm giảm thiệt hại bằng cách phân tán lực tác động trải đều khắp khung xương.

Ngoài ra, tôi có cảm giác như mặc một bộ giáp như trước khi tôi triển khai kỹ năng này, một bộ giáp làm từ kim loại sinh học. Cuối cùng tôi đã quen với việc sử dụng nó và chẳng còn một cảm giác tắc nghẽn nào trong quá trình chuyển động của tôi nữa.

Hơn nữa, bộ khung xương ngoài thậm chí còn có khả năng trợ lực. Tôi không thể tìm thấy bất cứ lỗi nào ở nó cả. Vâng có lẽ dễ nhận ra đây là bộ giáp khá hoàn hảo.

Yeah, vâng, đây là một kỹ năng khá hữu dụng.

Chỉ có điều sau buổi kiểm tra ngăn ngừa, tôi dường như trần như nhộng ngay khi tôi hủy kích hoạt [Khung xương ngoài]. Mặc dù vẫn ổn, vì tôi vẫn còn cái quần để che thân; tôi không thật sự có sở thích khoe thân cho lắm.

Tôi có một chút đau đớn về bộ giáp cũ của tôi, bao nhiêu kí ức về trận đấu khốc liệt với con Gấu Đỏ, nó đã biến mất.

Vâng, khi tôi tập trung vào [Kỹ năng [Khung xương ngoài]].

Mục 1 [Uy thế của chúa tể muôn thú Gấu Đỏ] có.

Mục 2 [] trống.

Mục 3 [] trống.

Mục 4 [] trống.

Mục 5 [] trống.

[4 mục vẫn còn trống. Bạn muốn chọn mục nào để trang bị?]

được hiển thị ra trong đầu tôi, nên nó hoàn toàn không bị mất. Tôi rất biết ơn vì điều này.

Trông có vẻ như là tôi có thể thay đổi hình thức trong quá trình chiến đấu phụ thuộc vào cái mà tôi cần. Đó là một kỹ năng khá tiện dụng.

Ngoài ra, thật tuyệt khi tôi có thể tạo ra cánh giúp tôi bay, nhưng điều khiến việc bay khó hơn những gì tôi tưởng tượng.

Tôi nên luyện tập thêm khi tôi trở về nhà.

Vô cùng vui vẻ về những gì đã đạt được, tôi mang chiến lợi phẩm của mình, trở về hang động và ăn chúng.

Mùi vị của Lợn Rừng Đá không bao giờ làm bạn thất vọng.

Học kỹ năng [Lao vào một cách táo bạo].

Học kỹ năng [Tấn công bằng đuôi].

Sau đó, tôi thử vài chuyến bay thử nghiệm, chế tạo vài thứ vật phẩm, và sau đó là rơi vào giấc ngủ.

Hừm... một ngày tuyệt vời.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 66

Bếp Trưởng

Hôm nay là lần đầu tiên trời mưa sau một khoảng thời gian khá dài, nên tôi quyết định đi đến làm phiền Tóc đỏ, Thọ rên-san, Hai chị em, và Giả kim thuật-san. Vâng, họ thường ngủ cùng với nhau vào buổi tối, và chạy làm việc vất suốt ngày, đây là một chút ít thời gian tôi nuông chiều họ.

Sau khi nhận được [Nghề-Hắc Kiếm Sĩ], các đợt tấn công của Tóc đỏ đã không ngừng trở nên tàn bạo hơn. Cho tới bây giờ, cô ấy ngang bằng về kỹ năng nhưng thua một chút về sức mạnh vật lý. Cô ấy thực sự có thể bắt kịp.

Gần đây, cô ấy hay đến chỗ tôi vào nói "Đến huấn luyện cho em, em muốn đấu tập" mà tôi trông thấy rất đáng yêu. Thật khó để giải thích điều này.

Bạn có biết cái cảm giác khi mà con cún con đi đến bên bạn muốn chơi đùa với bạn cùng với khuôn mặt vô cùng đáng yêu của nó? Một chú cún đồ chơi vẫy đuôi của nó khắp nơi. Tôi giả sử một cái gì đó tương tự như vậy.

Đôi lúc cô ấy trông như một con Doberman dữ dội, đôi lúc tôi lại thấy cô ấy như một con Puppy đáng yêu chạy đến bên tôi.

Và đó là khoảng thời gian buổi sáng tôi dành cho Tóc đỏ.

Tiếp theo tôi làm phiền đến Thọ rên-san.

Gần đây hai Elf Kirue và Arue -- đây là hai người hộ tống tên Elf nam dai dốt trước đây, tiện thể thì tôi cũng chỉ gọi họ là "Elf Hộ Vệ" cho đơn giản -- đã nhiệt tình hợp tác để tạo ra hợp kim Mithril. Công xưởng chế tạo đầy những lưỡi dao và kiếm.

Elf Hộ Vệ là những người duy nhất trong những Elf tôi bắt được có thể rèn hay chế tác với Mithril. Giao nhiệm vụ này cho họ là điều mà tôi gọi là đúng người đúng việc.

Rõ ràng hai người họ là con gái trong một gia đình tốt với dòng dõi quyền uy.

Nhân tiện thì không phải tất cả Elf đều quen với việc chế tác Mithril. Gia đình thợ rèn truyền kỹ thuật qua các thế hệ; đó là lý do không phải hầu hết các Elf quen với quá trình này và không thể chế tác Mithril. Hai Elf ưu tú này không chỉ nhận được sự huấn luyện mà còn được truyền cách chế tác thông qua dòng dõi của họ.

Vâng, vẫn có một giới hạn về số lượng mà hai người có thể làm được, nhưng vẫn có thể cố vượt qua điều này.

Tôi đưa ra một yêu cầu là một cây nõ liên châu (đơn giản là bắn được nhiều lần). Thợ rèn-san và Elf Hộ Vệ đã thử làm ra một vài thứ. Tôi tự hỏi liệu đây có phải là một phát minh thành công không? Tôi muốn họ nói cho tôi biết khi nào họ sẵn sàng.

Nỏ liên châu

Nỏ liên châu thua về phạm vi so với một cây cung thông thường, nhưng điều đó không quan trọng, những trận mưa tên của nó tàn phá mọi vị trí.

Dường như Thợ rèn-san đang làm rất tốt gần đây. Nguyên mẫu của nhiều loại vũ khí đã được chế tạo và thử nghiệm bởi những Goblin được đào tạo.

Kết quả có vẻ đầy hứa hẹn. Chúng tôi đã có thêm rất nhiều vũ khí mới trong kho vũ khí của chúng tôi.

Tôi muốn họ sản xuất đại trà những cái nỏ liên châu. Năm lấy cơ hội tôi ở đây với họ, Elf Hộ Vệ lấy Mithril được chiết xuất từ cánh tay bạc của tôi như là một thói. Mặc dù các thành phần của Mithril lấy từ cánh tay bạc của tôi là gần giống, nó vẫn là hàng giả, với việc sản xuất cá nhân này tôi có thể giúp họ như tôi đã hứa.

Thợ rèn-san đỏ mặt, cô ấy thở hổn hển trong tự hào thật quá đáng yêu. Không nhận ra điều đó, miệng tôi lại hiện lên chữ O.

Sau đó chúng tôi trao đổi nhiều ý kiến với nhau.

Tôi tới chỗ của Hai chị em vào buổi tối.

Gần đây họ làm việc chăm chỉ hơn với [Nghề] mới của họ là [Bếp trưởng], phụ trách việc nấu ăn cho các Goblin chỉ huy.

Vì bọn này ăn điên cuồng, nếu Hai chị em không bắt đầu việc nấu ăn từ sáng sớm, có lẽ sẽ không kịp hoàn thành. May mắn là những đồ dùng của họ, được Thợ rèn-san chế tạo ra, có thể sử dụng lại nhiều lần; ở một mức độ nào đó, nhà bếp trở thành một cái gì đó tương tự như bãi chiến trường.

Tôi quyết định vào giúp họ. Tôi bắt đầu cắt thái thức ăn. Ngay cả khi trông tôi như thế này, tôi vẫn có thể nấu ăn rất ngon lành.

Trong khi tôi vui mừng khi Aoi nấu ăn, mặc dù có thể học tập và tập thể thao, trong nhiều thứ, Aoi nấu ăn tệ kinh khủng. Tôi đã có một trải nghiệm kinh khủng khi ăn thức ăn của cô ấy.

Aoi... Tôi tự hỏi chuyện gì đã xảy ra sau khi cô ấy đâm tôi.

Sau khi cơm đã được chuẩn bị xong tôi làm việc với họ cho tới khi tối đến. Cùng với Hai chị em, chúng tôi bắt đầu động não về các món ăn mới.

Mục đích là tái tạo lại những thức ăn ở kiếp trước của tôi. Bây giờ, khoai tây chiên đã được làm như những thức ăn khác. Các thành phần là hoàn toàn so với kiếp trước, tôi nghĩ sẽ rất khó để làm chúng, nhưng sau khi thảo luận với hai chị em, họ hoàn thành nó tương đối nhanh chóng nên tôi không có chút gì là lo lắng.

Thức ăn rất là ấn tượng.

Sau bữa ăn tôi ghé đến chỗ Giả kim thuật-san.

Gần đây cô ấy đã cố gắng hết mình để sản xuất ra vật phẩm ma thuật nguyên bản từ xương của Lính Xương. Nó là anti-climatic (thuốc kháng khí hậu).

Tuy nhiên, cô ấy khiến tôi phải ngạc nhiên.

Cô ấy cho tôi thấy những cái xương được gọt đẽo của Lính Xương Đen, được cô ấy làm thành những cái cọc thô màu đen, có 10 cái, được cho là có khả năng "người nào bị đâm bởi cái này sẽ không có khả năng di chuyển trong một khoảng thời gian nhất định".

"Thật tuyệt, tôi cảm thấy ấn tượng với chúng; tôi chắc là đang bị quyến rũ bởi chúng" Tôi nói.

Dường như Giả kim thuật-san đã nhận được một [Nghề] mới, nhưng cô ấy giữ bí mật về nó.

Tuy nhiên, tôi nghĩ rằng cách nói chuyện đáng yêu cùng với nụ cười rạng rỡ của cô ấy thật không thể chịu nổi, một cô gái lạnh lùng với các hành vi tinh quái.

Trong khi lén lút chim nhau, giống như lúc trước, những người khác cũng từ từ đến.

Tôi chắc chắn rằng sẽ không kể những chuyện xảy ra sau đó đâu.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 67

Nhiệm Vụ Đầu Tiên

Sáu sứ giả của Ông cha Elf tới vào lúc quá trưa. Mặc dù họ tới mà không hẹn trước, nhưng tôi vẫn để họ vào để nghe những gì họ cần phải nói, và vì tôi hiểu rằng họ không có ý định gì thô lỗ cả.

Những Elf ưu tú đang tham gia buổi đào tạo ở Đại Sảnh khi tôi chúng tôi vào thì chúng tản ra ngay lập tức. Tuy nhiên, các sứ giả và những tên Elf này lại không thèm nhìn nhau.

Chỉ trong chốc lát họ chỉ dành cho nhau những cái nhìn khinh bỉ.

Bây giờ, vì khả năng [Giữ bí mật] tôi thêm vào cái khuyên tai, những Elf ưu tú dường như có cơ thể đang trở nên đen sẫm hơn, nên trông họ như Elf Bóng Tối. Tôi không nghĩ rằng những sứ giả này có thể nhận ra được chúng đến từ cùng một ngôi làng Elf chỉ với một cái nhìn.

Lý do mà họ nhìn nhau một cách khinh bỉ, trong cái thế giới này thì đó dường như là mối quan hệ không tốt đẹp giữa Elf "ánh sáng" và Elf "bóng tối". Xem xét chuyện này thì tôi thấy nó hoàn toàn phù hợp trong trường hợp này. Cũng tốt.

Khi những Elf ưu tú đang luyện tập, trông có vẻ là những sứ giả muốn nói điều gì đó, nhưng cuối cùng thì họ chẳng nói gì. Sau khi ra đi trong một khoảng thời gian dài, những Elf ưu tú không thể trở về làng Elf được nữa.

Sau đó tôi dẫn sứ giả đến phòng riêng của tôi. Tôi phục vụ trà mà tôi nhận được từ Ông cha Elf. Thật không may là tôi không có ghế sofa, tôi chỉ có duy nhất một cái ghế làm từ tơ của tôi.

Một trong số họ ngồi xuống có lẽ với vai trò là người đàm phán; những người còn lại có thể là đoàn hộ tống.

Bên phía họ bắt đầu của trò chuyện.

Mặc dù tôi đã biết trước những chuyện sắp xảy ra, đội quân của con người chuẩn bị tiến vào khu rừng. Bọn chúng sử dụng tuyến đường mà tôi đã nói với tộc Elf trước đây. Rõ ràng là chúng mang theo một số lượng lớn quân lính.

Ngay cả với những vật phẩm ma thuật tôi tặng cho họ, tộc Elf vẫn lo lắng về cuộc chiến với quân đội con người. Lỗ trống được tạo ra là quá lớn do tôi đã lấy những tên Elf ưu tú làm thuộc hạ của tôi, do đó họ đến để yêu cầu sự trợ giúp.

Nếu những Elf này biết được chuyện gì đã xảy ra thì họ đã không cư xử như vậy. Họ chỉ nói là những Elf ưu tú đã bị mất tích do kết quả của một tên ngốc đã huy động chúng vì mục đích cá nhân của hắn.

Họ nói rằng nơi ở của họ vẫn chưa biết chuyện này. Tộc Elf đã tìm kiếm tung tích của chúng nhưng không khả quan và bây giờ họ cho rằng chúng đã chết.

Ở một mức độ nào đó, tôi tự hỏi liệu Ông cha Elf có thao túng thông tin hay không, tôi sẽ rất vui nếu có đấy.

Sau khi trao đổi vài lời nhận xét, chúng tôi bắt đầu nói về yêu cầu.

Do đó, nhiệm vụ của chúng tôi tóm gọn lại là, hoặc là đẩy lùi hoặc là tiêu diệt quân đội của con người! Sẽ rất tốt nếu chúng tôi có đủ khả năng

tiêu diệt chúng. Chúng tôi có chiến lược để rút lui, nhưng trốn chạy trước kẻ thù là điều cấm kỵ.

Phần thưởng là 40 bộ Kiếm ngắn Mithril, khiên tròn, và giáp lưới, 10 thỏi Mithril, 3000 mũi tên Mithril, và nhiều loại vật phẩm ma thuật có thể tạo ra phép thuật ánh sáng,...

Dựa trên những thành tựu của tôi, dường như họ sẽ thưởng cho chúng tôi nhiều hơn nữa. Chúng tôi còn có thể giữ những vật phẩm chúng tôi cướp được.

Họ hỏi chúng tôi có chấp nhận những điều khoản của họ không và tôi bảo là có.

Điều kiện duy nhất của tôi là chúng tôi có thể chiến đấu một cách tự do. Thay vì chiến đấu trực diện, chiến thuật đánh du kích có thể sẽ mang lại chiến thắng cho chúng tôi. Chiến đấu trực diện có lẽ là kế sách cuối cùng.

Vì lợi ích dễ dàng trao đổi thông tin, tôi gửi cho sứ giả cái vòng đeo tay có tính năng liên lạc và đưa đến tay Ông cha Elf.

Sau khi nhìn họ chạy về Làng Elf, tôi gửi một bản sao của mình đi do thám. Thu thập thông tin để biết được tiến trình của cuộc chiến rất là quan trọng.

Ở mức độ nào đó thì đội quân đánh thuê < > đã có công việc đầu tiên của họ.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 68

Trận Chiến Đầu Tiên Với Con Người

Vào lúc 3 giờ sáng chúng tôi chạy vào khu rừng khi xung quanh vẫn còn bao phủ đầy bóng tối.

Chúng tôi không kêu gọi toàn bộ lực lượng vì tôi cần tính linh động là trên hết. Tôi ngồi trên con Kumajirou dẫn đầu với 36 người chạy theo sau tôi cười trên các < > của họ. Những người còn lại phải ở trong hang động.

Lý do mà chúng tôi di chuyển vào giờ này là để tổ chức một cuộc tấn công bất ngờ vào một đồn trú của quân đội con người mà một bản sao của tôi phát hiện ra được.

Quân đội mà chúng tôi sắp tấn công có khoảng 800 tên. Nếu bạn tính luôn cả < > thì chúng tôi có 73. Có một sự khác biệt khá lớn về số lượng, nếu chúng tôi đánh trực diện, thì kết quả sẽ là cái chết của chúng tôi.

Ngay cả với bản thân tôi, tấn công vào kẻ thù mà chúng không chỉ có số lượng mà chúng còn có cả kỹ năng chiến đấu thì tôi không tài nào hiểu được, nó thật là mạo hiểm.

Tuy nhiên, vào trời tối lợi thế lại nghiêng về phía chúng tôi.

Nếu tôi liên tục triệu hồi Linh Xương Đen và Zombie, thì chúng tôi không có vẻ gì là thua về số lượng cả. Liệu có tồi tệ không nếu tôi kiệt sức vì phép thuật triệu hồi Undead, nhưng tôi có thể hấp thụ một lượng Mana cần thiết trong bóng tối, nên tôi sẽ không bị kiệt sức.

Nếu tình thế có trở nên nguy hiểm, chúng tôi sẽ ẩn trốn một cách đơn giản. Sẽ cực kỳ khó khăn cho con người, những kẻ không sở hữu Mắt Đêm như chúng tôi, để săn đuổi chúng tôi trong bóng tối.

Vì thế chúng tôi mở ra một cuộc tấn công bất ngờ; chúng tôi thậm chí còn thềm phải rút lui. Chỉ mất khoảng một giờ để quét sạch bọn chúng.

Cuộc chiến diễn ra vô cùng suôn sẻ.

Chúng tôi tiếp cận kẻ thù trong bí mật.

--> Chúng tôi phát hiện một hàng rào cảnh giới bao bọc xung quanh chúng.

--> Chúng tôi phân tán lực lượng để bao vây chúng.

--> Sau khi xác định rằng mọi người đã vào đúng vị trí, tôi phá hủy cái hàng rào đó bằng cách sử dụng những cây giáo từ phép thuật [Kết thúc] của tôi, sau đó Asue-chan bao vây chúng lại bằng những bức tường bùn cao 4m.

--> Tôi ra dấu hiệu cho các Mage. Dhammi-chan, Supesei-san và đội ngũ Mage tốt nhất của chúng tôi, tạo ra những vụ nổ lớn lên tất cả hàng ngũ của kẻ thù. Trong một khoảnh khắc, hàng trăm quân lính con người đã bị tiêu diệt.

--> Trong khi tôi tạo ra khoảng 10 Undead trong 1 giây, tôi biến đổi cánh tay trái của tôi thành máy Ballista (máy bắn tên) và bắn những cây giáo được tạo ra từ phép thuật [Kết thúc].

--> Sau khi tàn nhẫn giết mấy tên tép riu trong 10 giây, một Nữ Hiệp Sĩ Giáp Bạc đi cùng với một tên mục sư trắng, một nữ kiếm sĩ đỏ, và một tên pháp sư đen huyền, cộng thêm nhiều tên khác nữa, đã trốn khỏi cái lều lớn ở trung tâm, chém giết những tên Lính Xương Đen và Zombie.

--> Đợt tấn công tập trung của chúng đã dồn Lính Xương Đen vào chân tường.

--> Trong khi điều này đang xảy ra thì một người phụ nữ xinh đẹp đã bị bắt làm tù binh. Chúng tôi không làm thế với bất cứ tên người xấu xí nào khác.

--> Với cây kích ở trên tay, phía sau lưng là con Gấu Xám Kumajirou và con Sói Đen Đầu Đen Kurosaburou ở phía bên cạnh, tôi chạy đến chỗ lực lượng tinh nhuệ. Ogakichi-kun với con Gấu Xám của nó chạy theo tôi trong khi Supesei-san ngồi trên con Gấu Xám của cô ấy đang làm phép thuật. Phía sau tôi, Dhammi-chan bắt đầu sử dụng [Ánh trắng rơi nhẹ], thanh kiếm Claymore bằng giá của cô ấy bằng một tay trong khi lan tỏa mù mịt [Đôi mắt quyến rũ], Asue-chan cười vui vẻ với cây cuốc chiến tranh khổng lồ của cô ấy, và Burasato-san đã trở thành một Hiệp sĩ đỏ, đồng thời tạo ra 30 thanh huyết kiếm vào môi trường xung quanh, cũng đang chạy theo sau.

--> Một cuộc giẫm đạp tàn nhẫn; một sự nô dịch hoàn hảo.

--> Cuộc chiến kết thúc như vậy.

Nếu tôi nhìn lại thì đây là trận chiến tàn bạo. Không, đây là một cuộc chiến một chiều như một sự sỉ nhục đối với loài người.

Thôi, đặt chuyện ấy sang một bên.

Lũ Undead chịu tất cả các thương tổn; do đó chúng tôi không có thương vong. Trông có vẻ như là phụ nữ, bên cạnh những ngoại lệ, sẽ bị giết chết. Tôi nghĩ như vậy vì quân đội bị đánh bại hầu hết thì quân lính đều bị giết sạch. Để phòng hờ, tôi phân tán Lính Xương Đen vào môi trường xung quanh.

Chúng vẫn tồn tại tới khi có ánh sáng trước khi bị biến mất, nhưng ngay cả khi chúng có bị thanh tẩy, chúng chỉ là một biện pháp phòng hờ, sẽ

không có vấn đề gì cả.

Chúng tôi sẽ bắt giữ tù nhân vì mục đích sinh sản; cộng thêm là có rất nhiều quy định trong quân đội. Tôi thu giữ được rất nhiều, đặc biệt là phụ nữ và vật phẩm ma thuật.

Hơn nữa, vì nếu tôi đợi quá lâu để ăn con mồi của mình thì cơ hội nhận được kỹ năng mới sẽ càng giảm đi, tôi tìm ra những tên tốt nhất và ăn chúng cả ở đây và ở đó nữa.

Học kỹ năng [Trái tim quả cảm].

Học kỹ năng [Du ngoạn].

Học kỹ năng [Lãnh đạo quân đội].

Học kỹ năng [Nghề-Lãnh đạo].

Học kỹ năng [Nghề-Kiểm sĩ hạng nặng].

Học kỹ năng [Nghề-Người hát rong].

Học kỹ năng [Tăng tốc độ đọc].

Học kỹ năng [Nghề-Nhà chiến lược].

Học kỹ năng [Rèn].

Học kỹ năng [Cải thiện khả năng né tránh].

Học kỹ năng [Nhát chém xoáy].

Học kỹ năng [Nhát chém chữ thập].

Học kỹ năng [Nhu quyền].

Học kỹ năng [Cương quyền].

Học kỹ năng [Nghề-Lính cầm giáo].

Học kỹ năng [Nghề-Nô lệ].

Học kỹ năng [Nghề-Nông dân].

Học kỹ năng [Nghề-Thầy tu].

Học kỹ năng [Thấu hiểu tư pháp].

Học kỹ năng [Niềm tin thuần khiết].

Học kỹ năng [Sự chấp thuận thiếu suy nghĩ].

Học kỹ năng [Mắt xích-Tinh thần].

Học kỹ năng [Nghề-Chiến binh hạng nặng].

Học kỹ năng [Nghề-Chiến binh hạng nhẹ].

Thật là tuy~ệt vời.

Tôi cảm thấy vui khi đã tham gia cuộc chiến này.

Sau đó, chúng tôi dẫn những kẻ bị giam cầm, chúng đã bị cho uống thuốc ngủ, và mang loot về hang động. Thuốc kích thích tương tự với cái tôi đưa cho lũ Elf ưu tú cũng được đưa cho những phụ nữ loài người mà chúng tôi tống vào tù.

Những tên đàn ông bị chúng tôi ép uống thuốc không hấp dẫn như những tên Elf nam. Kế hoạch là để những tên này lao động chân tay và trở thành các nguồn thông tin.

Vì đàn ông sẽ làm những việc khác với phụ nữ, chúng bị đặt cái vòng cổ nô lệ ngay lập tức.

Lòng nhân từ của tôi chỉ ở mức không để cho chúng chết. Tôi tự hỏi liệu có nên để chúng lao động đến chết không?

Vâng, tôi tự hỏi những người phụ nữ sẽ chịu đựng ham muốn của họ được trong bao nhiêu ngày? Tôi gửi báo cáo cho Ông cha Elf-san chi tiết về những gì đã xảy ra và những gì chúng tôi thu thập được từ trận chiến.

Tôi rất ngạc nhiên là tôi đã nhận được hồi đáp trước buổi trưa; nếu chính xác thì, sẽ có 5 thùng rượu Elf được chuyển tới đây trực tiếp bởi Ông cha Elf-san và đoàn hộ tống của ông ấy, và họ sẽ đến đây vào lúc 3 giờ.

"Bạn thấy đấy, nâng ly nào!"

Sau khi nhận được rượu, Ông cha Elf trở về nhà.

Ồ vâng còn những tù nhân thì sao? Tôi nghĩ rằng tôi sẽ đi xem, lòng kiên nhẫn của tôi cũng có giới hạn. Tôi chỉ ấn tượng tinh thần chiến đấu dũng cảm của Nữ Hiệp Sĩ-san mà tôi đã chiến đấu với cô ấy, sự kiêu kỳ của cô ấy cũng khá tuyệt vời.

Hả? Con gái của một nhà quý tộc vĩ đại hả? Hừm... Điều đó chẳng có nghĩa lý gì với tôi bây giờ cả.

Sau tất cả thì tôi chỉ là một con Ogre không phải là con người.

Hoàn cảnh sống của một con người chẳng có ý nghĩa gì đối với một con quái vật cả. Nhưng tôi vẫn cho phép.

Sau đó tôi chuyển các tù binh nam đến cho các Goblin và Kobold nữ yêu cầu chúng. Phản ứng của những gã đàn ông này thật mắc cười.

Nhưng còn Nữ Hiệp Sĩ-san và đối tác đầu tiên của cô ấy phải là tôi...

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 69

Nữ Hiệp Sĩ

Trong khi tôi đang ngủ, tôi có một cảm giác đau nhẹ ở ngay ngực.

Khi tôi tỉnh dậy, dường như trái tim tôi đã bị đâm xuyên thủng bởi một người nào đó. Thủ phạm là người chưa được đeo cái khuyên tai; như đã nói trước đó chính là Nữ Hiệp Sĩ-san, người vẫn đang mặc bộ đồ của cô ấy, và nó bị ướt ở nhiều chỗ.

Mặc dù cô ấy thực sự rất buồn vào ngày hôm qua, tôi nghĩ rằng cuối cùng cô ấy cũng lấy lại bình tĩnh. May mắn là con dao sắt rèn (do Thợ rèn-san làm) mà cô ấy sử dụng lên tôi, chỉ có một công dụng duy nhất là cắt thức ăn.

Trong khi đang thong thả suy nghĩ, tôi rút con dao ra khỏi ngực. Bạn không nên đánh giá thấp sức sống mãnh liệt của một con Ogre. Tôi sẽ không chết với một vết thương nông vào trái tim tạo ra bởi một con dao sắt rèn đơn giản. Nó chỉ đau một xíu, sau khi rút con dao ra xong tôi chữa trị vết thương.

Nhưng, vì tôi không thích đau đớn, tôi dùng [Phục hồi cấp tốc]. Vết thương khép miệng ngay lập tức.

Khi tôi nhìn lên, tôi thấy Dhammi-chan không mặc quần áo, cô ấy đang giữ Nữ Hiệp Sĩ-san xuống đất, nắm lấy tóc của kẻ đã đâm tôi trong im lặng, với một vẻ mặt cực kỳ giận dữ. Không thể chống trả lại sức mạnh vật lý của

một loài không phải là con người, Nữ Hiệp Sĩ-san nhìn tôi với một ánh mắt đầy hận thù.

Hừm, trông có vẻ là vẫn chưa đủ. Vì thế tôi tiêm vào người cô ấy một loại thuốc mà tôi tạo ra, và "trừng phạt" cô ấy cùng với Dhammi-chan.

Tôi biết tôi nói hơi quá nhưng vào buổi chiều, tôi và chính tôi đã còng Nữ Hiệp Sĩ-san lại.

Chúng tôi tập hơn các nô lệ nam và khiến cho chúng phải nói ra tất cả những thông tin mà chúng biết. Nhờ vào kết quả của [Nô dịch hóa], chúng không thể nói dối hoặc che giấu thông tin với chúng tôi. Chúng tôi sẽ báo cáo tất cả cho Ông cha Elf.

Vì chiến công của tôi ảnh hưởng rất lớn đến tinh thần chiến đấu của tộc Elf, ngày hôm sau chúng tôi sẽ nhận được 10 thùng rượu Elf từ Ông cha Elf-san như là quà cho những thông tin. Đây là một ý tưởng hay đấy.

Ngoài ra thì hôm nay chúng tôi còn có thêm 4 Hobgoblin mới, trong số đó có một Cleric (linh mục).

Như thường lệ thì tôi tặng cho chúng một món quà chúc mừng.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 70

Trận Chiến Thứ Hai Với Con Người, Hiệp Sĩ Sát R

Hôm nay chúng tôi đã đặt rất nhiều bẫy để phục kích đội quân loài người, trên con đường mà chúng tiến vào xâm lược chúng tôi.

Quân đội loài người đã lên kế hoạch tận dụng lợi thế về số lượng của chúng để tấn công quân đội tộc Elf từ nhiều hướng khác nhau. Đó là lý do chúng tôi nằm đợi trên từng tuyến đường riêng biệt để đánh bại chúng, từng tên một.

Vì đây là một trong những tuyến đường đã được theo dõi gần đây, đường như một trong những lực lượng chủ lực sẽ đi ngang qua đây. Trong khi tôi suy nghĩ về việc tôi sẽ có thể nhận được nhiều điểm kinh nghiệm trong trận chiến này, tôi quyết định phân chia phần đất săn bắn cùng với Asue-chan.

Con đường nhìn như một lối mòn, nó hơi thấp hơn môi trường xung quanh, và chúng tôi thay đổi địa hình làm cho nó có độ dốc hơn nữa.

Chúng tôi đặt bẫy ở những gốc cây, những cây phát triển to và cao lớn. Sau đó chúng tôi đào một chiến hào được che giấu bởi những cây cối ở trung tâm và nó hơi xa một chút so với con đường chính. Để làm nó trở nên an toàn hơn, chúng tôi lấp đặt những lá chắn làm từ những tấm gỗ lớn, và đặc nhiều loài vật ở gần chiến hào để ngụy trang cho nó. Thợ rèn-san đã làm việc rất chăm chỉ để đủ số Nỏ liên châu trang bị cho đội quân tấn công tầm xa, Tirard, những người đóng quân ở trong chiến hào.

Chúng tôi đặt nhóm Red Surge, lính bộ binh hạng nhẹ, bên trong chiến hào để bảo đảm an toàn. Do đó, ngay cả khi chúng có thể nhảy qua những chạm bẫy, và tránh né được những trận mưa tên, thì số lượng của chúng cũng không đủ để chúng tôi mua vui... và chúng tôi chỉ việc giết sạch bọn chúng.

Tuy nhiên thì trước đó chúng có lẽ đã bị xử lý bởi những lính Kobold của chúng tôi, những người đang trốn phía xa sau những chạm bẫy đó.

Ngay khi chúng tôi vừa hoàn thành công tác chuẩn bị chung, lính thám thính từ đội của tôi đã báo cáo là khoảng 30 phút nữa quân địch sẽ đến với tốc độ hành quân hiện thời của chúng. Do đó, tất cả chúng tôi chỉ cần giữ nhịp thở và chờ đợi.

Và rồi chúng đã đến.

Hiệp Sĩ Sắt Rỉ, người đang trang bị một bộ giáp toàn thân màu sắt rỉ, tiến lên với con ngựa chiến của hắn. Hắn chú ý đến môi trường xung quanh trong khi hắn ra lệnh cho quân đội có trật tự của hắn không được phá vỡ hàng ngũ trong khi nó đang hành quân phía sau hắn. Chắc chắn là mỗi người trong số chúng dường như khá mạnh, tôi đoán bọn chúng khoảng 700 tên.

Trong số chúng có những người sử dụng phép thuật--- "pháp sư" là thuật ngữ chung để đại diện cho họ, mô tả những người có [Nghề] liên quan đến sử dụng phép thuật. Có Người triệu hồi, Arcana, Phù thủy và nhiều hơn nữa ---có khoảng 100 tên như vậy.

Cộng thêm sức mạnh của phép thuật, ngay cả chỉ với 700 tên lính, chúng vẫn có tiềm lực chiến đấu to lớn. Nhưng nó không phiền tới tôi, nó khiến tôi cảm thấy chúng là những kẻ thù rất ngon.

Phối hợp với quân lính thông qua khuyên tai, đầu tiên chúng tôi làm ngã những cái cây khổng lồ và cắt đứt đường rút lui của kẻ thù. Nó tạo ra một âm thanh lớn, nhưng không đè chết ai cả. Tuy nhiên nó làm chuyển hướng

sự chú ý của kẻ thù chúng tôi và cho tôi cơ hội để hét to mệnh lệnh tiếp theo.

Với con đường rút lui của chúng đã bị chặn, đây là lúc cho cuộc tấn công đầu tiên của chúng tôi. Chúng tôi đẩy rất nhiều tảng đá xuống từ ngọn đồi ngay trên đầu bọn chúng. Cái khu vực lõm xuống đó là chỗ bọn chúng đang đứng, dốc cao ở hai bên và sẽ là một thảm họa cho những kẻ không kịp chạy thoát thân. Chúng hoặc là bị nghiền nát bởi những tảng đá lăn hoặc là bị chà đạp đến chết bởi những đồng đội của chúng những kẻ đang cố gắng chạy thoát thân.

Có những đứa cầm vũ khí lên hoặc dùng phép thuật để cố phá hủy những tảng đá. Xui cho chúng là tôi đã yểm bùa lên những tảng đá đó nên chúng sẽ không dễ gì bị phá vỡ và chúng cũng duy trì được vận tốc của chúng. Sự kháng cự trong vô vọng của chúng và chúng trở thành con mồi cho những tảng đá.

Trong số 700 tên lính ban đầu, hơn 200-300 tên đã bị nghiền nát đến chết hoặc không còn khả năng chiến đấu. Nhiều tên còn lại thì bị thương. Thật khó cho chúng để ngay lập tức tái tổ chức đội hình chiến đấu.

Dĩ nhiên là tôi không có ý định để cho kẻ thù của mình có thời gian nghỉ ngơi, nên chúng tôi bắt đầu đợt tấn công dồn dập tiếp theo với Nỏ liên châu. Hơn nữa vì tôi đã tẩm độc mà tôi tạo ra trên những mũi tên, ngay cả chỉ với một cái xước nhẹ cũng đủ gây chết người. Cuộc tấn công ngay lập tức làm giảm quân số của kẻ thù.

Trong nỗ lực chiến đấu chống trả lại, một vài đứa trong số chúng đã cố xông vào chiến hào nhưng kết cuộc lại rơi vào những cái bẫy đã được đặt sẵn. Chúng gặp phải một kết thúc bất hạnh khi bị đánh cho đến chết bởi những lính Kobold đang ẩn thân.

Mặc dù vậy bao nhiêu đây vẫn chưa đủ giết hết tất cả bọn chúng. Sức mạnh của tên chỉ huy Hiệp Sĩ Sắt Rỉ là một thứ không nên xem thường.

Hắn tập hợp những tên sống sót lại, và sắp xếp một vật cản bằng những xác chết của những quân lính của hắn để bảo vệ chúng khỏi những mũi tên độc. Chúng tôi cố gắng hạ chúng bằng những tảng đá, nhưng chúng đã bị phá hủy một cách nhanh chóng bởi những cú nổ của phép thuật mà được bắn ra từ chỗ hở của cái khiên-xác người. Với những mũi tên độc đã bị chặn đứng bởi cái khiên từ xác chết, chúng tôi không thể làm giảm quân số của chúng bằng cách này.

Chúng tôi hơi bị bế tắc. Chỉ khi tôi nghĩ hắn sẽ chiến đấu tốt đến mức nào khi chỉ còn lại 100 tên lính, tôi bắt đầu thấy ấn tượng với tên Hiệp Sĩ Sắt Rỉ này rồi đấy.

Tôi muốn hắn trở thành một quân cờ của tôi, nên tôi dừng đợt tấn công của chúng tôi bằng phép thuật và cho quân đội giáp hạng nặng Revolution, dẫn dắt bởi Ogakichi-kun, lao vào bọn chúng từ đỉnh đồi.

Để ngăn chặn những phát bắn sai lệch, chúng tôi phải dừng bắn những mũi tên độc. Do đó, chúng tôi chỉ có thể đứng xem Ogakichi-kun và lính của nó khi nó sẵn sàng với cái "Khiên Tháp Khổng Lồ" của nó và chúng thẳng tiến về phía trước.

Những đợt tấn công bằng ma thuật được tạo ra từ hàng ngũ của kẻ thù vào Ogakichi-kun, nhưng tất cả những đòn tấn công đó đều bị chặn đứng bởi vật phẩm ma thuật "Khiên Tháp Khổng Lồ" và bị phân tán đi. Kẻ thù nhận ra rằng thật vô nghĩa khi nhắm vào Ogakichi-kun và bắt đầu chuyển mục tiêu sang những người khác. Tuy nhiên, hầu hết mấy đứa đó cũng được bảo vệ bởi Khiên Tháp.

Khi hai đội quân giáp mặt với nhau, kẻ thù tuyệt vọng nhảy ra khỏi vòng vây như là kẻ sách cuối cùng, nhưng chúng không thể phá vỡ khả năng

phòng ngự của quân lính giáp hạng nặng, và thay vào đó chúng bị giết chết bởi các thành viên của quân đội giáp hạng nặng.

Mặc dù Hiệp Sĩ Sắt Rỉ cố gắng đánh trả lại Ogakichi-kun, đây không phải là cuộc chiến thực sự vì Ogakichi-kun đã cải thiện kỹ năng của nó trong những trận đấu với Linh Xương Đen. Lý do mà nó phải "vật lộn" với tên kia là vì nó không thể chiến đấu nghiêm túc, vì tôi đã ra lệnh cho nó mang tên Hiệp Sĩ Sắt Rỉ còn sống về.

Bọn chúng là kẻ thù, chúng tôi ít nhất nên được cho phép thuốc chúng chứ.

Bây giờ, tôi có nên đi nói chuyện với tên Hiệp Sĩ Sắt Rỉ không? Trong khi đang nghĩ về chuyện đó thì Dhammi-chan ngưng ngưng kéo mạnh vạt áo của tôi xuống với đôi má ửng đỏ.

Hả? Cô ấy muốn có... con sao? Tôi thấy hơi nóng người rồi đấy.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 71

Nguyên Nhân Của Cuộc Chiến

Hôm nay có tới 8 Goblin Tiến hóa thành Hobgoblin. 3 trở thành Mage, 1 trở thành Cleric và lần đầu tiên một Shaman (thầy mo) được sinh ra; 3 đứa còn lại là Hobgoblin bình thường.

Thật lòng mà nói thì tôi cảm thấy rất vui khi số lượng cá thể có khả năng sử dụng phép thuật tăng lên đáng kể nhờ vào cuộc phục kích ngày hôm qua; sự xuất hiện của Hobgoblin Shaman có thể kéo dài thời gian tồn tại của một Undead trong suốt cả ngày là cực kỳ hữu dụng.

Thêm vào đó, hôm nay có 3 Kobold Tiến hóa thành Kobold Ashigaru.

Khi họ Tiến hóa thành Kobold Ashigaru, họ sẽ tự trang bị cho mình một cây "Giáo-Hữu Cơ" ---vũ khí hữu cơ được làm từ tế bào của chính cơ thể ban đầu, do đó dường như khi cơ thể ban đầu Tiến hóa, thì vũ khí cũng sẽ Tiến hóa cùng với họ--- những đứa mà Tiến hóa thành Kobold Ashigaru đã báo cáo lại cho tôi vào sáng sớm trong khi chúng cầm cây giáo trong tay.

Mặc dù 3 người họ mới cầm cây giáo này lần đầu tiên trong cuộc đời họ, cây giáo sinh học này từ cơ thể của họ mà ra nên có thể nói đây là một phần mở rộng của cơ thể, khả năng xử lý giáo của họ cũng không đến nỗi tệ. Tuy nhiên, nó không thể nói là quá hoàn hảo, 3 Kobold Ashigaru này lên kế hoạch tập trung luyện tập kỹ thuật sử dụng giáo cùng với người Thủ lĩnh Kobold, người đầu tiên Tiến hóa thành Kobold Ashigaru.

Nhờ vậy, nhiều đứa Tiến hóa vì lượng điểm kinh nghiệm chúng tôi thu được từ cuộc chiến chống lại loài người. Nó cũng giúp cho số lượng nô lệ tham gia vào lực lượng lao động và lực lượng chiến đấu của chúng tôi tăng lên.

Dường như tôi đã hoàn thành mục tiêu đầu tiên. Vì chúng tôi đã có trong tay một số phụ nữ của kẻ thù mà có thể dùng để sinh sản, và có lẽ tôi nên nghĩ đến việc gia tăng dân số. Nhưng nếu nhóm của chúng tôi quá đông, thì lượng thức ăn cần thiết và những khó khăn khác cũng sẽ tăng lên, do đó chúng tôi sẽ gia tăng dân số nhưng phải có sự phối hợp.

Tôi còn phải tìm ra câu trả lời cho câu hỏi cần khoảng bao nhiêu ngày để một đứa Goblin mới sinh Tiến hóa thành Hobgoblin. Như mong đợi thì Gobujii cũng không biết câu trả lời. Nhưng dường như khi một phụ nữ loài người mang thai một con Goblin mất khoảng 20 ngày, nếu là Goblin mang thai thì mất khoảng 25 ngày, nếu con người có thai với một con Hobgoblin thì mất khoảng 40 ngày, còn nếu đó là một Hobgoblin thì mất khoảng 50 ngày.

Mặc dù thời gian sinh nở khác nhau, nhưng tôi không thể giấu nổi sự ngạc nhiên của mình về tốc độ đó. Bây giờ tôi đã hiểu tại sao loài người thuyên xuyên săn đuổi Goblin.

Để phòng hờ, tôi kiểm tra thử nếu có bất kì ai trong số họ trở thành phân loài đặc biệt thì họ phải phù hợp với loại vật phẩm ma thuật họ thường xuyên sử dụng. Tuy nhiên ngoại trừ tôi, Ogakichi-kun và Dhammi-chan, không ai khác trở thành phân loài đặc biệt, và như dự kiến thì không có ai khác đáp ứng được yêu cầu để có được [Sự bảo vệ thần thánh].

Tôi sẽ giải quyết vấn đề này sau.

Sau buổi đào tạo buổi sáng hôm nay, tôi hỏi Hiệp Sĩ Sắt Rỉ và những người khác trông như cán bộ chỉ huy về mục đích của quân đội loài người,

những kẻ này đã bị tôi dùng cái còng [Nô lệ] vào cổ và ném chúng vào tù. Tôi làm như vậy để thu thập thông tin từ nhiều nguồn khác nhau, để bổ sung những thông tin tôi có được từ Nữ Hiệp Sĩ và những tên còn lại.

Kết quả là, tôi hiểu được ý nghĩa chung chung về cuộc chiến này.

Điều đã gây nên cuộc chiến là, "Vương quốc Sternbild" ---vì không có quốc gia nào khác được đề cập đến, tôi gọi nó là "Vương quốc" từ bây giờ cho đến khi có một cái khác xuất hiện--- nó bắt đầu khi công chúa của quốc gia này bị một căn bệnh khủng khiếp.

Sau khi bị nhiễm, cơ quan nội tạng của bạn sẽ bị mục nát đi từ ngày này qua ngày khác. Hơn 99% người mắc căn bệnh quái ác này sẽ chết trong vòng 1 năm. Một vài trường hợp bệnh nhân sống qua được tới năm thứ 2, nhưng cuối cùng thì họ cũng chết vì không được cứu chữa, dường như là chưa có ai sống sót từ đó tới giờ.

May mắn là căn bệnh này không lây qua đường hô hấp và nguồn nước. Sự thật là không có quá nhiều trường hợp là được chữa khỏi. Tuy nhiên, không có nhiều trường hợp còn có nghĩa là có một vài cách để chữa trị.

Đương nhiên là Vương quốc đó sẽ tìm mọi cách để cứu sống công chúa của họ.

Cô ấy đã bị bệnh, nhưng cô ấy vẫn sống cho tới bây giờ và nổi tiếng như là "Masako", cô ấy thậm chí còn đính hôn ---Đây có lẽ là một cuộc hôn nhân chính trị, nhưng khi tình yêu xuất hiện giữa hai người họ, nó có thể là một cuộc hôn nhân đích thực--- nên cô ấy cần được cứu bằng bất cứ giá nào.

Với mệnh lệnh của nhà vua, tất cả các bác sĩ và chuyên gia y tế của Vương quốc đã tìm kiếm một cách điên cuồng để tìm ra biện pháp khắc phục căn bệnh.

(Masako là một công chúa khôn ngoan/thông minh)

Tuy nhiên, kết quả lại không như mong đợi.

Mặc dù họ đã tìm ra cách để làm chậm sự tiến triển của căn bệnh được một chút, nhưng gần như một nửa cơ quan nội tạng của công chúa đã bị mục nát.

Vào lúc đó họ buộc phải để cô ấy rơi vào giấc ngủ, để giải thoát cho cô ấy khỏi cơn đau tột cùng có thể khiến cô ấy hóa điên, trong khi sử dụng phép thuật để tái tạo những cơ quan nội tạng đã bị mục nát để kéo dài sự sống cho cô ấy.

Nhưng vì các cơ quan đó thối rữa nhanh hơn cả sự tái sinh bằng phép thuật, họ không thể chữa trị cho cô ấy.

Trong một khoảng thời gian dài họ đã nghĩ rằng công chúa sẽ chết nếu không có ai tìm ra được cách cứu chữa.

Tuy nhiên, một công dân trước đây của Vương quốc; một người phụ nữ nào đó, nhận được một [Lời tiết lộ thần thánh] từ [Á Thần Hồi Phục]. Bà ấy từng làm việc với [Nghề-Thánh nữ], người cầu nguyện mỗi ngày.

"Để chữa "Căn bệnh Chrysinde", bạn cần một loại thuốc bí mật của tộc Elf sống dưới sự bảo vệ của [Á Thần Rừng Xanh].

Theo như [Lời tiết lộ thần thánh] này thì khu rừng nơi chúng tôi được sinh ra phù hợp với điều kiện đó, họ phải mang được loại thuốc bí mật của tộc Elf sống trong "Khu rừng vĩ đại Kuuderun". Vị hoàng đế (ông này mới 24 tuổi) của "Đế chế Kilika" ---cái mà sẽ được gọi là "Đế chế" với cùng lý do như "Vương quốc"--- là người mà cô công chúa hứa gả cho, đàm phán với tộc Elf.

Nhưng tộc Elf còn rất ít loại thuốc bí mật, và vì một vài luật lệ cổ xưa -- tộc Elf có rất nhiều luật lệ phiền hà và rắc rối-- họ từ chối đưa bất cứ thứ gì cho "loài người". Ông ấy đã cố gắng thương lượng thương lượng rất rất nhiều lần, nhưng tất cả đều trong vô vọng.

Loài Elf là một loài cực kỳ kiêu ngạo và xem thường loài người. Cá nhân tôi thì nghĩ rằng họ cũng sẽ không đưa nó, cho dù luật lệ không tồn tại.

Dù sao thì như một sự thật khá phũ là họ không đưa một loại thuốc bí mật nào cho Vương quốc hoặc Đế chế.

Và không còn nghi ngờ gì nữa, sự thất bại của những cuộc đàm phán đã châm ngòi nổ cho chiến tranh.

Nhưng, khi nghe câu chuyện này, dường như có nhiều tính nhân đạo hơn liên quan tới cuộc chiến.

Vâng, tôi sẽ tiếp tục với những chi tiết nhỏ, nhưng nó quá rắc rối và chỉ đi đến một kết luận là:

"Con người quá tham lam". Nói như vậy là đủ.

Nhưng nếu tôi phải nói 4 lý do tại sao tộc Elf tốt hơn thì nó sẽ là:

Thứ nhất, thực tế tất cả các Elf đều đẹp. Họ xứng đáng trở thành một nô lệ "lý tưởng".

Thứ hai, Elf là một loài cao cấp hơn so với loài người. Họ có sự phòng thủ tuyệt vời cũng như kỹ năng chiến đấu điêu luyện.

Thứ ba, Mithril của họ, khu rừng, hàng tá quặng thô và vật phẩm ma thuật, sẽ rất ngon lành nếu nhìn theo khía cạnh kinh tế.

Thứ tư, so sánh với những quốc gia khác, họ sống trong một vị trí rất thuận lợi khi có chiến tranh. Nó tạo ra một khả năng phòng thủ tuyệt vời.

Lắng nghe câu chuyện, tôi nghĩ cũng có nhiều lý do hết sức thuyết phục khác cho cuộc chiến.

Ngòi nổ ban đầu chắc chắn là việc từ chối bán loại thuốc bí mật để chữa công chúa, nhưng kết hợp với bản tính tham lam và tham vọng to lớn của con người, mục đích ban đầu đã bị xóa nhòa, và cuối cùng kết quả là cuộc chiến tranh hiện tại.

Tôi cũng không ngăn được nhưng buộc phải nghĩ rằng loài người cũng là một loài vô cùng khó chịu cho dù ở một thế giới song song đi chăng nữa.

Vì tôi đang ở một vị trí tốt, chỉ cần biến mất kịp lúc nếu cần thiết, cuộc chiến cũng không ảnh hưởng nhiều đến tôi. Tôi cũng hỏi rất nhiều thứ. Tôi đặc biệt cẩn thận khi hỏi về cơ cấu của quân đội loài người; vì, tôi vẫn không có đủ khả năng để đánh bại kẻ thù của mình vào lúc này, với điều kiện hiện tại của tôi.

Vì tên Hiệp Sĩ Sắt Rì thuộc về Đế chế, hẳn cũng không biết nhiều về quân đội Vương quốc --- Vương quốc và Đế chế dường như là lực lượng đồng minh--- nhưng Nữ Hiệp Sĩ người thuộc về quân đội đồng minh nói cho tôi biết tất cả, nên nó cũng không có gì khó khăn.

Theo như nguồn thông tin tôi nắm được thì Đế chế hùng mạnh có một số lượng lớn những người lính đặc biệt có chất lượng khá tốt. Quân đội có Ogre, loài Dragon-man (long nhân) được gọi là Drago-Newts, và quân đội ma quỷ "Liên minh quái thú Chimera" (quái thú đuôi rắn mình dê đầu sư tử), con quái này được tạo ra do sự lai tạo giữa những con quái vật khác nhau. Dường như nó rất mạnh.

Hầu hết các thành viên trong quân đội đều là nô lệ. Có lẽ là họ bị ép buộc phải chiến đấu để có được sự sống, và mạng sống của họ nằm trong

tay của tên chủ nhân của họ. Một câu chuyện rắc rối và khó khăn.

Sau khi tôi có được những thông tin tôi muốn, tôi để cho những tên tù nhân nam tham gia cùng với Goblin trong một trò chơi để nâng cao khả năng chỉ huy của họ.

Đây là một trò chơi chiến lược chiến tranh giả định, nơi mà người chơi nhận danh hiệu là nhà lãnh đạo có trong tay những quân cờ của họ, đương nhiên là được phân bố đồng đều, chịu sự điều khiển của người chơi và phải nghiền nát quân cờ của đối phương bằng cách ra lệnh cho các quân cờ của họ. Những quân cờ được trang bị kiếm gỗ và khiên, cung, rìu, giáo hoặc có khi chỉ có một cái khiên. Điểm chính là mệnh lệnh được đưa ra phải phù hợp bằng cách thì thầm.

Vì tôi phải làm trọng tài, tôi không thể tự tham gia trò chơi được. Dhammi-chan và Supesei-san cả hai người họ đều là những chỉ huy xuất sắc, nên họ thắng rất nhiều lần. Mặt khác thì Ogakichi-kun và Burasato-san giỏi trong việc nhận mệnh lệnh và chiến đấu trực diện, nhưng trong trò này thì họ quá kém. Asue-chan thì ở một mức giữa giữa. Có một sự khác biệt khá lớn giữa khối óc và cơ bắp. Thật là khó hiểu.

Vì chúng tôi nhận được rất nhiều lương thực từ quân đội loài người, chúng tôi không đi săn hôm nay, chúng tôi chỉ luyện tập chiến đấu trong hang động. Không, nó cũng không giống luyện tập cho lắm, thay vào đó là nó giống một trò chơi hơn. Thông qua luyện tập, chúng tôi dần trở thành bạn bè dù chỉ là một chút; tôi muốn tăng cường cái cảm giác đó.

Đầu tiên thì những con người bị bắt làm nô lệ không giấu nổi sự ngạc nhiên của họ khi nhìn thấy sự luyện tập của chúng tôi; nhưng, cũng rất vui khi thấy những biểu hiện của họ càng trở nên nghiêm túc hơn trong luyện tập qua từng ngày.

Vì quân đội loài người hầu như không hành quân trong ngày hôm nay, chúng tôi có thể tập trung vào luyện tập. Điều này khá tốt.

Và vào đêm đó, phụ nữ loài người vui vẻ tham gia cuộc vui.

Có lẽ họ có sự ham muốn cao hơn cả loài Elf, hoặc vì họ nhanh chóng thích nghi sau khi bị bắt một cách dễ dàng.

Chỉ có Thợ rèn-san và những người khác là có biểu hiện cho thấy cảm xúc lẫn lộn; tuy nhiên, so với khi họ mới đến, cách suy nghĩ của họ đã thay đổi rất nhiều, nên họ cũng không còn bất cứ lời than phiền nào nữa.

Hay nói đúng hơn là vì đây là chiến tranh, điều này là điều không thể tránh khỏi.

Bên cạnh đó, không giống như là tình hình sẽ rối tung lên bất cứ khi nào nó chạm tới giới hạn; vì, đây là thứ bạn có thể tự do tìm kiếm. Vâng, tôi cho rằng, mọi người có những thứ khác nhau để làm họ vui.

Họ thông minh, những người phụ nữ xinh đẹp.

Họ gần như quá hoàn hảo đối với tôi.

Sau đó thì vì tôi nhận thấy một vài con Elf ở đây và cả ở đó nữa đang nhìn phụ nữ loài người với một ánh mắt đố kỵ ---phụ nữ loài người đang phụ trách việc thỏa mãn nhu cầu ngay bây giờ, nên loài Elf không còn buộc phải như vậy nữa--- tôi cố gắng chiêu lòng họ với những đứa Kobold Ashigaru và Hobgoblin mới Tiến hóa.

Họ có vẻ đã hạnh phúc hơn.

Một khi bạn đã phá vỡ được niềm kiêu hãnh của lũ Elf, thật dễ dàng để khiến chúng tuân lệnh. Vâng, thậm chí là tôi còn không cần suy nghĩ biện pháp để xử lý họ nữa.

Tôi rất thỏa mãn với tình hình hiện tại; cũng chẳng có lý do gì để tạo thêm kẻ thù nếu không cần thiết.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 72

Nghệ Thuật Chiến Đấu

Trong khi đang luyện tập với Ogakichi-kun vào buổi sáng như thường lệ, thì Hiệp Sĩ Sắt Rỉ, tên này được xếp vào đấu tập với Hiệp Sĩ Xương Đen, ---mặc dù hẳn không còn mặc bộ giáp màu sắt rỉ nữa--- yêu cầu một trận đấu với tôi.

Giống như những con người khác, niềm tự hào của hẳn đã bị đập vỡ thành những mảnh vụn và hẳn đang bị khước từ ---như là một tên quý tộc hạ cấp của Đế chế, hẳn dường như nghĩ rằng Goblin và Ogre cùng Level với lũ gia súc. Nhưng thật tiếc cho hẳn, hẳn đang bị đối xử như một tên nô lệ bởi một lũ gia súc; điều này làm hẳn không tài nào chấp nhận được--- nhưng, hẳn lại không đập đầu vào tường để tự sát, mà âm thầm luyện tập theo những gì tôi bảo, ngay cả khi hẳn trở thành nô lệ, tôi thích cái cách mà hẳn nhìn thẳng vào mắt tôi, nên tôi quyết định đồng ý cho cuộc đấu tay đôi này.

Và như thế, tôi cảm nhận được Hiệp Sĩ Sắt Rỉ rất mạnh.

Nếu chỉ xét về kỹ năng chiến đấu, tôi đương nhiên vượt trội hơn, nhưng trong số tất cả các tên con người tôi từng chiến đấu tới bây giờ, hẳn sở hữu kỹ năng tốt nhất. Cộng thêm cả việc hẳn vượt trội hơn về sức mạnh vật lý.

Mặc dù tôi không sử dụng bất cứ kỹ năng gì, nhưng Tiến hóa thành một con Ogre biến thể siêu hiếm, thì sức mạnh vật lý cũng rất đáng sợ.

Các nhà thám hiểm mà tôi giết ở trong hầm ngục của Velvet lúc trước, cũng mạnh khoảng như vậy; tôi muốn chiến đấu với những ai có đẳng cấp như vậy.

Trong khi chiến đấu, tôi hỏi về kỹ năng của hắn. Dường như tên Hiệp Sĩ Sắt Rỉ này có đến 4 [Nghề] chiến đấu: Level 100+ [Nghề-Chiến binh], Level 100+ [Nghề-Hiệp sĩ], Level 62 [Nghề-Thầy tu (Monk)], Level 25 [Nghề-Templar (Hiệp sĩ dòng Đền)]. Những kỹ năng này có được đều nhờ vào quá trình luyện tập của hắn từ trước tới giờ.

Nắm đấm của Hiệp Sĩ Sắt Rỉ rất nhanh và nặng, cơ thể linh hoạt nhưng rất rắn chắc, và không có một động tác nào là dư thừa, hắn nhắm vào thể lực của tôi.

Cũng như tung ra rất nhiều kỹ năng nhanh như chớp---kỹ thuật có thể được dùng bởi những kẻ yếu, trong thế giới này gọi là Nghệ thuật chiến đấu--- hắn là một đối thủ khó nhằn.

Nhưng, hắn vẫn không mạnh bằng con Gấu Đỏ trần truồng, hoang dại từng đánh nhau với tôi.

Cuối cùng thì tôi cũng thắng. Vì nhiều loại Nghệ thuật chiến đấu được tung ra liên tục vào tôi, nhưng cũng chẳng là gì so với các kỹ năng hỗ trợ, chúng thật dễ để phản đòn.

Nhưng vì đây là chiến thắng dễ dàng, tương tự như khi tôi đánh với Ogakichi-kun, đó là lối tấn công để cho đối thủ nghĩ rằng mình sẽ thắng nếu mình tấn công bằng nhiều cách khác nhau. Đó là lý do tôi đấu với hắn lần này và dùng kỹ năng của tôi.

Nhưng để chuyện này xảy ra cũng cần có sự chuẩn bị.

Sử dụng [Nghề-Người bỏ bùa mê], tôi tăng cường sức mạnh phòng thủ vật lý cho Hiệp Sĩ Sắt Rỉ, phục hồi sức mạnh và khả năng phòng thủ, vì hắn

chỉ mặc mỗi một cái quần short làm bằng sợi gai.

Với một khuôn mặt đáng thương, Hiệp Sĩ Sắt Rỉ nhìn tôi, nhưng tôi đã được cải thiện đáng kể sức mạnh phòng thủ nhờ vào kỹ năng [Nghề-Guardian (Người bảo vệ)] và [Sự che chở của Chúa tể rừng núi]. Và vì tôi còn cải thiện khả năng tấn công với kỹ năng [Nghề-Thầy tu] và [Cơ bắp mạnh mẽ và dẻo dai của Chúa tể rừng núi], nên cũng chẳng có vấn đề gì khi làm vậy.

Hay nói đúng hơn, để sử dụng kỹ năng ở Level này, ít nhất là sự chuẩn bị như vậy là cần thiết để đảm bảo rằng tôi không phải lo sợ kẻ thù mất mạng do đòn tấn công của tôi. Nếu tôi không ngăn chặn kỹ năng của mình ở mức độ này, tôi sẽ đâm xuyên qua sự yếm bùa của tôi lên họ. Nó sẽ rất đau đấy.

Sau đó, theo như kết quả, cái bộ dạng rách rưới của Hiệp Sĩ Sắt Rỉ khi hấn lặn lộn trên sàn.

Tên này cũng khá quyết tâm, nhưng tôi nghĩ hấn hơi làm quá một xíu. Vâng, hấn để lộ gương mặt thỏa mãn của hấn, nên tôi đoán là hấn không sao, còn bình thường.

Khi tôi xử xong tên Hiệp Sĩ, tôi nhận thấy Ogakichi-kun nhìn chăm chăm vào tôi.

Ánh mắt của nó nói lên rằng nó cũng muốn chiến đấu. Tôi hiểu, Ogakichi-kun muốn đấu với Hiệp Sĩ Sắt Rỉ bằng tay trần.

Chắc chắn rồi nếu Ogakichi-kun và Hiệp Sĩ Sắt Rỉ đánh nhau bằng tay trần, cuộc chiến này sẽ còn tuyệt vời hơn so với cuộc chiến của tôi.

Khi Ogakichi-kun chiến đấu với hấn trước đây, nó hoàn toàn áp đảo Hiệp Sĩ Sắt Rỉ; nhưng đó không phải là về kỹ năng hay mấy cái tương tự, là

do việc sử dụng quá nhiều vật phẩm ma thuật ảnh hưởng đến kết quả của trận đấu.

Sức mạnh phòng thủ của nó cái Khiên tháp [Tấm khiên đen của loài Ogre], là vượt mức bình thường, sự thật là nó có thể đẩy lùi tất cả các đòn tấn công của Hiệp Sĩ Sắt Rì đơn giản như trò trẻ con, đây có lẽ là bằng chứng cho điều đó.

Đó là lý do nó muốn có một trận đấu bằng tay trần, chắc là nó đang muốn chiến thắng thêm lần nữa.

Nó muốn chiến thắng bằng chính sức mạnh thật sự của nó, không phụ thuộc vào công cụ.

Nhưng, nó phải chờ một chút. Trong khi tôi nói như vậy, nó sẵn sàng đợi cho thời gian trôi qua.

Trong tình trạng như thế này thì khuyết điểm của tên Hiệp Sĩ là quá lớn.

Sau khi hoàn thành việc hồi phục cho tên Hiệp Sĩ Sắt Rì thức tỉnh, tôi để hẳn đấu với Ogakichi-kun.

Đó thật sự là một trận chiến vĩ đại. Ogakichi-kun đũa mà có chỉ số sức mạnh còn hơn cả tôi, và nhanh hơn một xít so với Hiệp Sĩ Sắt Rì. Nhưng cuối cùng thì Ogakichi-kun đã chiến thắng bằng sức chịu đựng vô hạn của nó.

Một trận đấu ngang bằng, nhưng hai người họ trông có vẻ rất phấn khích, và tận hưởng trận đấu, không có vấn đề gì cả.

Hơn thế nữa, Hiệp Sĩ Sắt Rì đã làm một việc. Có chuyện gì với khả năng thích ứng của hắn vậy? Tôi hỏi hắn như vậy trong khi chia sẻ một chút rượu Elf trong bữa trưa.

Hắn bảo rằng "Tôi muốn rời khỏi Hội Hiệp sĩ của Đế chế và tham gia cùng các người".

Lắng nghe câu chuyện của hắn, tôi hiểu rằng có rất nhiều phân loài sống ở nơi hắn lớn lên. Đó là lý do tại sao không có sự phân biệt chủng tộc như những điều bạn có thể thấy ở Đế chế và Vương quốc, nên hắn không có sự ác cảm.

Thực tế thì chính hắn còn không hiểu tại sao những người xung quanh hắn lại ghét những phân loài như vậy, nhưng hắn không giống những người khác.

Hơn nữa ở nơi hắn lớn lên, đấu tranh giành sự sống diễn ra mỗi ngày, có lẽ vì thế mà Hiệp Sĩ Sắt Rì được dạy rằng thật tự nhiên khi hắn phải phục tùng một ai đó mạnh hơn hắn.

Thân phận nô lệ của hắn với Đế chế là vì hắn thua tên Hiệp sĩ-lãnh đạo tiền nhiệm, nên hắn chẳng thấy một chút gì là trung thành với nơi này.

Và, khi cựu thủ lĩnh Hiệp sĩ chết trong một trận chiến, ông ấy được thay thế bằng một tên quý tộc tên, Bonbon, người mà hắn chưa hề biết tới.

Mặc dù vậy, nếu Bonbon có khả năng, thì hắn cũng sẽ đồng ý với việc này. Nhưng Bonbon thua trước Hiệp Sĩ Sắt Rì, thậm chí hắn còn không thèm dùng sức mạnh thật sự; đúng hơn thì ông ta không ở đẳng cấp của một Hiệp sĩ.

Ít nhất, nếu ông ấy có khả năng lãnh đạo, thì vẫn còn có thể chấp nhận được. Nhưng ông ấy làm gì được như vậy, Ông ta lên làm Thủ lĩnh Hiệp sĩ vì các mối quan hệ của ông.

Nhưng nếu chỉ có như vậy thì cũng còn tạm được. Hắn còn có thể chấp nhận được.

Nhưng khi tên cự thủ lĩnh chết, những Hiệp sĩ khác, những người đồng đội đồng cam cộng khổ và trở thành lý do duy nhất để Hiệp Sĩ Sắt Rỉ ở lại, nhưng sự liên kết giữa họ đã thay đổi khi tên quý tộc xuất hiện, người hiện tại là thủ lĩnh.

Theo như kết quả thì những người mới tham gia vào hàng ngũ và những đồng đội của hắn bị chuyển sang đơn vị khác.

Hiệp Sĩ Sắt Rỉ, người đã trở thành tiêu đội trưởng, là người duy nhất còn ở lại.

Nhưng lý do khiến hắn vẫn ở đó là vì niềm vinh hạnh khi đào tạo các thành viên khác.

Vì hắn đã trở thành một người huấn luyện, hắn tiếp tục huấn luyện mà không cần phải lo gì về công việc khác. Những tên lính mạnh mẽ này là kết quả minh chứng.

Nhân tiện thì tên thủ lĩnh hiện tại đã bị chết một cách rất tự nhiên, bị tảng đá nghiền nát. Suy nghĩ về việc này, tôi có một linh cảm những người lính bình thường mặc quần áo màu mè mà không có lý do là đây. Nhưng tôi cũng không chắc.

Thôi quay về chủ đề chính.

Hiệp Sĩ Sắt Rỉ đã huấn luyện tất cả các thành viên mới. Nhưng vì Hiệp Sĩ Sắt Rỉ là một người bình thường, làm việc theo cách của hắn, hắn có cái nhìn về cuộc sống và tâm lý khác với những quý tộc được giáo dục kỹ năng; hắn không thể ở cùng với những người này được. Hắn cũng nhận được nhiều kỹ năng gần đây, nên sự đổ kỵ đã tăng lên.

Mọi thứ trở nên quá phiền toái, và hắn không còn lý do gì để ở lại nữa; nên, ngay khi hắn gặp chúng tôi, hắn đã suy nghĩ về việc rời khỏi Hội Hiệp Sĩ.

"Đây là số phận", một suy nghĩ trong đầu tôi.

Mọi thứ xảy ra đều có lý do của nó.

Tôi hiểu được và thấy nó thật đơn giản và dễ hiểu.

Tôi biết điều này là sự thật, không hề có một chút nghi ngờ, vì hắn nói với tôi những thông tin này khi tôi dùng [Mệnh lệnh] --cái mà tôi đã làm, để phòng hờ, để đảm bảo hắn không nói dối. Tôi cũng không có phàn nàn gì và chấp nhận hắn, vì Hiệp Sĩ Sắt Rỉ trông cũng hữu dụng. Tốt nhất nên sử dụng những người có thể dùng được, giống như lũ Elf.

Cái vòng cổ của Hiệp Sĩ Sắt Rỉ được tháo ra và những cái khuyên tai được gắn vào tai hắn theo như ý muốn của hắn. Sau khi gắn mấy cái khuyên, tôi gửi lại cho hắn bộ giáp và vẻ ngoài của Hiệp Sĩ Sắt Rỉ đã trở lại.

Với nó, Hiệp Sĩ Sắt Rỉ đã không còn là nô lệ, mà là một đồng đội. Vì không ai khác ngoài tôi chấp nhận hắn, tôi cũng trông chờ những việc hắn có thể làm được cho chúng tôi thấy trong tương lai.

Tới bây giờ thì hắn dưới quyền chỉ đạo trực tiếp của tôi.

Vào buổi chiều, tôi ra ngoài và thiết lập những vị trí săn kiếm phục kích của chúng tôi.

Tôi để Hiệp Sĩ Sắt Rỉ huấn luyện Tóc đỏ vài Nghệ thuật chiến đấu trong khi chờ đợi.

Vào lúc này thì Tóc đỏ chỉ biết được tổng cộng 6 Nghệ thuật chiến đấu.

[Chém] tăng sức mạnh của nhát chém trong từng cú vung kiếm.

[Đẩy bằng khiên] đánh kẻ thù bằng khiên để cản trở chuyển động với một xác suất nhất định.

[Đâm] tập trung năng lượng và tăng sức mạnh cho một cú đâm trong từng phát một.

[Tấn công ào ạt] tăng cường sức mạnh cho nhiều nhát chém liên tiếp nhưng có thời gian chờ đợi lâu.

[Ngã quy] tăng cường sức mạnh của một người như một con quái vật bằng cách khuếch đại năng lượng trong cơ thể.

[Đa năng] tự do sử dụng các kỹ năng của quái vật trong một khoảng thời gian bằng cách ăn thịt và uống máu của nó.

Nếu bạn có [Nghề-Chiến binh] thì bạn có thể dễ dàng sử dụng được 4 Nghệ thuật chiến đấu đầu tiên nói trên. Hai Nghệ thuật cuối chỉ có được khi một người có được [Nghề-Hắc Kiếm Sĩ].

Đối với một nhà thám hiểm non trẻ, biết được 6 Nghệ thuật chiến đấu là rất nhiều, nhưng số lượng Nghệ thuật chiến đấu của Hiệp Sĩ Sắt Rì có thể sử dụng nhiều 70. Vì dường như bạn có thể sử dụng chúng ngay khi bạn luyện tập Nghệ thuật chiến đấu với [Nghề], tôi còn có ý định để hẳn dạy tôi vì tôi cũng đã có những điều kiện tiên quyết là [Nghề] để có thêm nhiều kỹ năng chiến đấu mới.

Một con quái vật có thể tự do sử dụng những Nghệ thuật chiến đấu mà chỉ có loài người dùng được.

Hừm, khi tôi dùng Nghệ thuật chiến đấu, tôi nên xem xét hạn chế bằng cách chứng kiến bằng mắt càng nhiều càng tốt.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune

www.dtv-ebook.com

Chương 73

Suối Nước Nóng

Asue-chan đào được một suối nước nóng.

Cho đến bây giờ, để tắm rửa chúng tôi phải hoặc là ra bờ sông hoặc là lau cơ thể bằng những cái khăn tắm, chúng đã được ngâm qua nước tạo ra từ những tinh thể nước, được thu thập và để trong những cái chậu. Nhưng với cái suối nước nóng này, tôi nghĩ rằng chúng tôi có thể thoải mái thư giãn bằng cách ngâm mình trong những cái bồn tắm tự nhiên; tôi có cảm giác rằng có những điều bí ẩn về vị trí, địa chất và những thứ khác ở nơi này.

Hay, đó chỉ là tưởng tượng. Những điều như vậy vẫn có thể tồn tại, có lẽ vậy.

Đó là lý do tôi hợp tác với Asue-chan và những người khác. Và hôm nay, chúng tôi hoàn toàn dâng hiến thân mình cho suối nước nóng. May mắn thay có một vài tên Lính Xương, và một vài loài không xác định, mấy con quái vô dụng ở những nơi khác. Bằng cách sử dụng những Lính Xương này và những con quái khác, tôi đã dựng lên một chương trình làm việc, mà không thể nào tưởng tượng ra nổi, có lẽ vậy.

Bằng cách sử dụng kỹ năng của chúng tôi, và nhiều loại sức mạnh quái đản khác, chúng tôi đã hoàn thành công việc trước khi trời tối.

Chúng tôi chia nhà tắm ra làm 3, 1 nhà tắm hỗn hợp, 1 nhà tắm được chia làm đôi với một bên dành cho đàn ông và một bên dành cho phụ nữ, cái cuối cùng là nơi cho Ogakichi-kun và những thành viên trên top mới được phép sử dụng. Nó trở thành một nơi rất rộng lớn.

Mặc dù một vài phần của suối nước nóng lộ ra ở sườn núi, nhưng nó cũng rất khó để nhìn thấy từ bên ngoài nhờ vào những tảng đá che mờ ảo. Hơn nữa, còn có vách đá dựng đứng khiến cho kẻ thù không tài nào bay vào đây được.

Nhưng, nếu nói là để "phòng hờ", chúng tôi cũng đặt dày đặt những cái bẫy ở nơi này.

Sau khi dùng xong buổi tối, đương nhiên là những người đầu tiên tiến vào trong cái suối nước nóng đã hoàn thành là chúng tôi rồi.

Để phòng hờ, tôi uống thử nước và xác nhận rằng chúng không gây hại đến cơ thể, do đó không có lý do gì mà có ai đó chết vì trúng độc khi tắm suối nước nóng.

Thay vào đó, nước nóng có tác dụng cải thiện khả năng phục hồi, cứ như trong tưởng tượng đấy, nên tôi sẽ dùng nó mãi.

Weo wèo, một phát kiến hay ho.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 74

Trận Chiến Thứ Ba Với Con Người

Vì những cái bẫy được đặt bởi chúng tôi và quân đội tộc Elf, quân đội loài người mất rất nhiều người, và nó còn làm chậm bước tiến của chúng.

Ông cha Elf-san còn dạy chúng tôi những cái bẫy kết hợp còn kinh tởm hơn thế gấp 2, gấp 3 thậm chí là gấp 4 lần, --nhưng chúng lại rất hiệu quả.

Con người nhận ra rằng thông tin tình báo nội bộ đang bị rò rỉ vì những tuyến đường chúng tiến vào trở thành khu rừng-đầy-bẫy. Vì thế, như một biện pháp đối phó tạm thời, quân đội loài người rút lui để xem xét lại chiến lược của chúng.

Trong khi đó, một trong những bản sao của tôi cũng thu thập được một thông tin khá rõ ràng, chúng tôi bắt đầu chuẩn bị cho một cuộc tấn công bất ngờ vào quân đội hỗ trợ, chúng là quân được lên kế hoạch để mang hàng trợ cấp cho những đơn vị đang đóng quân ở trong rừng.

Hàng cung ứng hàng ngày này chính là vấn đề sống còn trong một cuộc chiến. Vì đây là ở trong rừng, thức ăn và nước uống sẽ đến dễ dàng hơn so với ở sa mạc, nhưng vì số lượng quân lính của kẻ thù quá lớn, chúng cần rất nhiều thức ăn, và như vậy sẽ thật hữu dụng để phá vỡ tinh thần của đối phương. Bên cạnh đó, vũ khí và giáp cũng là những vật để hao mòn và hư tổn.

Đặc biệt là nó rất hữu dụng để làm giảm sự hủy diệt của kẻ thù, giống như tên, cũng đến từ hàng cung ứng này. Ngoài ra chúng tôi có thể sử dụng vũ khí mà chúng tôi lấy được, một mũi tên trúng hai con nhạn.

Đơn vị hỗ trợ này đến từ vùng đồng bằng.

Chúng tôi không thể tấn công chúng từ vùng đồng bằng được; vì rõ ràng là chúng tôi có quân số còn quá mỏng. Số lượng của chúng tôi tính luôn cả 47 tù binh chiến tranh, cũng chưa tới con số 200 người; và số lượng người có khả năng chiến đấu thậm chí còn ít hơn thế nữa.

Trong khi đó, đơn vị hỗ trợ hơn 600 tên. Gấp 3 lần so với chúng tôi. Do sự khác biệt về số lượng, sẽ thật ngu ngốc nếu tấn công chúng ngay trên đồng bằng rộng lớn này. Vâng chúng không phải là kẻ thù mà chúng tôi không thể đánh bại nếu như chúng tôi chơi bài tẩy của mình ra, nhưng xem xét về số lượng thương vong mà bên phía chúng tôi phải chịu, sẽ khôn ngoan hơn nếu dừng việc đó lại.

Vì lý do đó, chúng tôi đợi quân tiếp viên của chúng đến khu rừng.

Theo như thông tin tôi nhận được từ Hiệp Sĩ Sắt Rì và Nữ Hiệp Sĩ sẽ đi đến điểm chết chóc.

Tôi nhìn vào những nô lệ đang trốn sau tôi. Mặc dù khuôn mặt của vài đứa trở nên nhợt nhạt vì điều này, tôi để năng lực điều khiển sức mạnh bản sao lên chúng bằng cách sử dụng kỹ năng [Ký sinh]; và kết quả là, không một ai trong số chúng thậm chí có thể di chuyển ngón tay của mình theo ý muốn của họ.

Nó sẽ tốt hơn nếu như họ chiến đấu cho tôi bằng cả sự tự nguyện, giống như Hiệp Sĩ Sắt Rì, nhưng tôi thấy rằng tôi chẳng còn lựa chọn nào khác cả. Đối với tôi, chúng chẳng là gì ngoài một con tốt thí.

Vì không thể ngăn được nếu như họ u sầu sau việc này, tôi sẽ toàn tâm toàn ý sử dụng họ thật tốt.

Kế hoạch tiếp theo của tôi cũng không có gì đặc biệt. Đầu tiên, vì Hiệp Sĩ Sắt Rỉ đã là bạn, chỉ còn có 17 nô lệ nam, tôi để 10 tên Hiệp Sĩ quý tộc, những kẻ mà chẳng có nổi một [Nghề] như là [Pháp sư] và [Người bỏ bùa mê], chạy vào quân hỗ trợ của kẻ thù.

Sau đó chúng tôi giả vờ đuổi theo chúng. Hiệp Sĩ con người la hét, chạy thoát thân, bị đuổi theo bởi một lũ Ogre, Goblin, và Kobold có vũ trang, và đầy sát khí. Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, cũng đủ để kẻ thù nhận ra đây là bạn của chúng, và như thường lệ, bất cứ ai cũng sẽ bảo vệ bạn bè của họ mà không có chút nghi vấn.

Tuy nhiên, vì sự cảnh giác cao độ của chúng về kẻ thù, vẫn có khả năng là chúng không thèm giúp. Nhưng đây là một thành công lớn. Sau khi xác nhận họ đã thâm nhập vào bên trong thành công, chúng tôi trốn vào những chiến hào đã được đào sẵn hơi xa một chút, và sử dụng những vũ khí sản xuất hàng loạt của chúng tôi Nỏ liên châu để bắn những mũi tên tẩm độc về phía kẻ thù, nhưng cũng cẩn thận để không bắn trúng các nô lệ của tôi. Những ai có thể sử dụng phép thuật để làm suy yếu kẻ thù và Hobgoblin Shaman (thầy mo) gọi ra 6 con Ghost sử dụng [Nắn chí] lên kẻ thù, khiến cho tình trạng quân địch trở nên hoảng loạn.

Vì những cái cây và bụi rậm, tính chính xác của những mũi tên và phép thuật không còn cao nữa, nhưng kẻ thù cũng chịu tình trạng như vậy. Chúng tôi chỉ ngồi đợi cho đến khi quá trình chuẩn bị hoàn tất, vì tất cả là để tập trung chúng vào một chỗ, ngăn chúng di chuyển, trong khi chúng tôi tiêu diệt chúng.

Sau một lúc thì 10 tên Hiệp Sĩ quý tộc, những kẻ được kẻ thù nhằm lẫn là bạn, bắt đầu cuộc tấn công của họ. Họ phân tán vật phẩm ma thuật Hạt Giống Bùng Nổ, đó là sáng tạo ban đầu của tôi và Giả kim thuật-san.

Nó làm từ những nguyên liệu bạn có thể tìm thấy trong rừng, như là [Cỏ đầu-Yusa] và [Trái cây Bùng nổ]. Vì nó thật sự rất mạnh, thậm chí rất dễ để sản xuất, nếu bạn phát tán nó ở một chỗ đông người, bạn có thể khiến 50 nạn nhân bị thương và tử vong. Vì nó rất dễ để sản xuất đại trà, nó là một vật phẩm ma thuật rất hay ho.

Vẫn có khả năng bạn sẽ giết luôn chính bản thân bạn, nếu bạn đứng quá gần vụ nổ, nhưng vì tôi dùng lũ nô lệ, cũng chẳng có vấn đề gì cả, vì chúng cũng chỉ là những con tốt thí. Tôi đưa ra mệnh lệnh tiếp tục sử dụng Hạt Giống Bùng Nổ. Nếu chúng chết, chúng tôi sẽ nhặt lại xương. Vụ nổ của 300 Hạt Giống Bùng Nổ được phát tán, chấn động cả khu rừng trong một khoảnh khắc.

Mặc dù sự thật là vụ nổ đã kết thúc, kẻ thù của chúng tôi vẫn còn hoảng loạn. Tôi hướng dẫn cho nhóm của Asue-chan làm cho vùng đất dưới chân của quân hỗ trợ sụp xuống. Vì chúng tôi đã làm một việc tương tự như vậy trước kia, cô ấy hoàn thành nhiệm vụ một cách dễ dàng.

Chúng chỉ rơi xuống khoảng 2m, nhưng như vậy cũng đủ.

Vì sự thay đổi đột ngột trong chỗ đứng, chúng bị mất thăng bằng và không thể chạy trốn. Như trước đây, chúng tôi tạo ra những trận mưa tên và mưa phép thuật vào chúng từ đằng xa.

Và những tên Elf, tôi đã bảo chúng trèo lên cây và đứng đợi ở đó, rải xuống chúng những bình độc mà tôi đã tạo ra.

Vì độc có khả năng gây mê nhanh chóng, những người lính gục ngã ngay lập tức. Chúng vẫn chưa chết, nhưng chúng không còn khả năng chiến đấu nữa.

Trong khi tôi đưa ra những chỉ thị, tôi cũng dùng kỹ năng [Nghề-Người hát rong] và [Tinh thể âm thanh màu đỏ]. Âm thanh từ giọng hát của tôi từ

từ rõ nét hơn, cộng thêm một công cụ giống như cây đàn guitar, tăng cường sức mạnh cho đồng đội và làm suy giảm ý chí của kẻ thù.

Vì quân hỗ trợ không có nhiều lính mạnh, nó cũng không cần thiết lắm, nhưng cũng không nên quá bất cần. Vẫn có khả năng là quân tiếp viện sẽ bị thu hút bởi âm thanh của vụ nổ Hạt Giống Bùng Nổ.

Đó là lý do chúng tôi không làm việc gì cầu thả cho đến khi cuộc chiến kết thúc, nhưng chúng tôi đã hoàn thành kế hoạch mà không có rắc rối.

3 trong số 10 Hiệp Sĩ quý tộc, những người sử dụng Hạt Giống Bùng Nổ đã bị chết trong vụ nổ. 5 người bị thương do những mảnh vỡ, và 2 người quay về mà không hề hấn gì. Đó là tất cả thương vong của chúng tôi.

Tôi phải cảm ơn 3 người đã chết trong vụ nổ. Bởi vì cơ thể của họ bị nổ tung thành từng mảnh, chúng tôi đã nhặt tất cả chúng trong khi thu thập thức ăn và tù binh.

Nhân tiện thì Tóc đỏ không tham gia cùng chúng tôi. Ngay cả khi cô ấy có thể ăn bất cứ con quái vật nào, nhưng cô ấy phải kiêng ăn với thịt người.

Một vài thành viên của quân hỗ trợ bị bệnh rất nặng. Vì sẽ rất đau đớn nếu cứu chữa cho họ, chúng tôi giết họ ngay lập tức, --vì họ không thể chịu đựng lâu hơn được nữa. Tôi ăn tất cả các quả tim, và một vài cái xác, và chuyển chúng thành máu và thịt của tôi.

Chúng tôi ăn nhiều xác chết nhất có thể. Chỉ có những người ăn cho đến khi họ chết mới thật sự tồn tại. Đó là những gì tôi tin tưởng.

Tôi cũng để cho các Goblin khác ăn phần của chúng.

Chúng tôi bắt những người bị thương nhẹ như là tù binh chiến tranh, nhưng bọn chúng lên tới 100 tên; mà chỉ toàn đực rựa. Có một vài phụ nữ nhưng họ đã chết trong cuộc chiến.

Thôi, cũng không thể ngăn được.

Nhưng số lượng này cũng đủ; cũng không cần thiết lắm nếu bắt những tên vô dụng.

Vì không có đủ những cái khayên và vòng cổ, tôi giải quyết vấn đề bằng cách để máu chảy ra và biến chúng thành bản sao của tôi, sau đó dùng [Ký sinh] lên cơ thể của những tên tù binh.

May mắn là có rất nhiều vật liệu tinh linh thô, giống như máu, với số lượng rất lớn.

Học kỹ năng [Liên hoàn đâm].

Học kỹ năng [Tấn công mũ giáp].

Học kỹ năng [Đâm].

Học kỹ năng [Lén lút].

Học kỹ năng [Đâm xuyên giáp].

Học kỹ năng [Vũ điệu bão kiếm].

Học kỹ năng [Sức tấn công].

Học kỹ năng [Nghề-Kỵ binh nhẹ].

Học kỹ năng [Nghề-Lính hỗ trợ].

Tôi nhận được nhiều Nghệ thuật chiến đấu mà tôi đã nghe về nó từ Hiệp Sĩ Sắt Rỉ.

Từ [Liên hoàn đâm] đến [Vũ điệu bão kiếm], tất cả chúng đều là Nghệ thuật chiến đấu.

Trong trường hợp của tôi, tôi vô cùng ngạc nhiên khi thử nghiệm kích hoạt kỹ năng của tôi và Nghệ thuật chiến đấu đồng thời, làm tăng sức mạnh cho chúng, so với khi sử dụng chúng đơn thuần.

Tù nhân và loot được mang về.

Trong khi đang ở trên đường về, nhìn vào gương mặt u sầu của bọn tù nhân mới này, tôi đột nhiên nghĩ ra được một thứ.

Chúng tôi vẫn còn chỗ trống trong hàng động, nhưng thành thật mà nói thì sẽ rất phức tạp vì những tên lính hỗ trợ này không mạnh bằng những con cò tôi đã có.

Vì lý do đó, tôi quyết định chuyển phân nửa bọn chúng cho tộc Elf. Như một cách trả món nợ của tôi.

Chúng tôi đi bộ đến làng của tộc Elf và để Ông cha Elf-san mua chúng.

Vì tôi đã có quá nhiều cấp dưới để quản lý, tôi đã có quá nhiều sự lựa chọn, nên tôi quyết định rất nhanh chóng. Khi thanh toán đám nô lệ, tôi nhận được vài công cụ hữu ích như là vật phẩm ma thuật.

Ngẫu nhiên khi chúng tôi trao đổi thông tin mới nhận được, tôi hỏi ông ấy về loại thuốc bí mật.

Mặc dù thuốc rất mạnh, nhưng nó lại không có tác dụng phụ khi sử dụng, và cũng có nhiều ứng dụng thực tế khác. Vì có sức mạnh của [Á Thần Rừng Xanh] trộn lẫn trong đó, nên nó cực kỳ hiếm và chứa đựng rất nhiều hiệu quả trong nhiều mục đích y tế... Loại thuốc này... Liệu tôi có nhận được kỹ năng mới nếu tôi ăn nó không?

Hơi khác đi suy nghĩ ban đầu của tôi, đi đến một hiện thực hết sức ngạc nhiên; tôi chỉ nhớ rằng là tôi "đã" được nhận loại thuốc bí mật của tộc Elf.

Nhìn vào Ngày 54 khi tôi gặp Ông cha Elf. Ông ấy tặng nó cho tôi như một món quà, cùng với một vài thùng rượu, nhưng vì tôi rất ấn tượng với rượu của tộc Elf, nó nằm yên trong Rương vật phẩm của tôi mà không được sử dụng.

Nhớ ra điều này, tôi tự hỏi tại sao ông ấy lại cho tôi loại thuốc bí mật quý giá như vậy? Khi tôi hỏi ông ấy, ông ấy trả lời rằng "Sẽ phạm luật nếu đưa nó cho "con người", nhưng sẽ không vi phạm luật nếu đưa nó cho một con "Ogre", người đã cứu con gái của ta."

Thật rắc rối. Vì thế, nếu Đế chế không gửi "con người" đến để lấy loại thuốc bí mật, họ có thể đã lấy được nó. Tôi uống loại thuốc đó trên đường về.

Học kỹ năng [Tái sinh cấp tốc].

Học kỹ năng [Máu tiên thần dược].

Máu của tôi trở thành loại thuốc bí mật đó.

Để thử nghiệm, tôi cho một tên nô lệ, mà vết thương của hắn không thể chữa lành được, uống máu của tôi và nhìn vào cảnh tượng không thể tưởng tượng được. Tất cả các vết thương của hắn hồi phục ngay lập tức.

Cái gì vậy? Thật đáng sợ. Nếu cả thế giới biết được chuyện này, tôi có thể sẽ thành mục tiêu săn đuổi của con người vì mục đích lợi nhuận.

Nhìn vào mặt tích cực, tôi đã tăng khả năng chữa trị của tôi lên rất nhiều; tuy nhiên, tôi vẫn có cảm giác nhận được nguy cơ bị săn đuổi thật không đáng. Vì loài người rất tham lam, kiêu ngạo, mong manh, ngoan cố, nhưng lại có số lượng rất lớn, tôi phải thật cẩn thận để chúng không phát hiện ra điều này.

Không ngay cả khi nó bị phát hiện, tôi chỉ cần giết hết những ai biết điều này.

Trong khi suy nghĩ như vậy, chúng tôi trở về hang.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 75

Tập Bơi Nào!

Hôm nay tôi không huấn luyện ở bên trong hang động, nhưng thay vào đó chúng tôi đi đến bờ sông.

Vâng, vì để vừa cho những con Ogre, bồn tắm của chúng tôi khá sâu; nhưng do vậy, nhiều đứa sẽ chết đuối trong đó. Vì nhiều đứa không biết bơi, cũng không thể ngăn được điều này.

Nhưng nó thật sự rắc rối, nếu có bất cứ đứa nào bị chết chỉ vì nó không biết bơi.

Nên, tôi quyết định có một buổi tập bơi vào ngày hôm nay.

Vì tôi đã đợi rất lâu cho cơ hội này, chúng tôi đến chỗ thác nước nơi những con Người Thăn Lăn Xanh đã tấn công tôi lúc trước. Thợ rèn-san không thường xuyên ra ngoài, nhưng cô ấy cũng đã thay đổi một chút và đi cùng chúng tôi.

Vì tôi đã cho mấy bản sao của tôi đi trinh sát trong khu rừng, tôi biết được Người Thăn Lăn Xanh vẫn sống phía trên thác nước và hy vọng rằng chúng sẽ tấn công chúng tôi, nhưng cuối cùng thì chúng không thềm xuất hiện.

Thật là thất vọng, nhưng vì Thợ rèn-san rất thích bơi, thật tuyệt.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 76

Genin

Dường như là chúng tôi sẽ có bất cứ Hobgoblin mới nào cho đến khi có một đứa trẻ được sinh ra. Vào lúc này chúng tôi có 15 Goblin. Tất cả bọn họ ngừng lên Level sau khi họ đạt Level 100.

Trong ngắn hạn, 15 Goblin này không có khả năng để Tiến hóa. Thật là tệ. Nhưng, cũng không cần phải phiền lòng. Nếu chúng không thể mạnh lên một cách nhanh chóng nhờ vào Tiến hóa, chúng sẽ phải rèn luyện bản thân đều đặn để trở nên mạnh hơn.

"Huấn luyện sẽ không bao giờ làm bạn yếu đi. Ngay cả khi bạn là một Goblin, nếu bạn trở thành một Goblin ưu tú, cũng đâu đến nỗi tệ phải không?"

Đó là những điều tôi nói với những Goblin đang chán nản để khích lệ cho chúng. Vẫn có thể trông chờ vào sự phát triển của những con Kobold.

Khi tôi thức dậy vào sáng nay, chúng tôi có thêm 2 Kobold Ashigaru và thêm một Kobold có thể gọi là Genin.

Tôi để những Ashigaru tham gia những buổi huấn luyện, sau đó tôi tập trung vào Kobold Genin.

(Genin là Ninja cấp thấp)

Kobold Genin có một thanh đoản kiếm tên là "Kiếm-Hữu cơ"---phiên bản Kiếm của Giáo-Hữu cơ--- và nó có một tầm vóc nhỏ hơn so với một Kobold bình thường.

Gương mặt của nó nhìn vẫn giống một con chó, nhưng tôi có thể thấy được một tia sáng le lói của sự thông minh trong ánh mắt của nó, vóc dáng của nó khá giống một con người. Thêm nữa, bây giờ nó dường như có thể sử dụng một loại phép thuật, ma thuật - [Ninjutsu].

(Ninjutsu - về cơ bản là tất cả các sức mạnh đặc biệt đặc trưng của Ninja)

Vì nó là một Ninja, và dường như nó sẽ tỏa sáng trong lĩnh vực thu thập thông tin, tôi ra lệnh cho nó luôn giữ sự hiện diện của nó ở trạng thái ẩn từ hôm nay trở đi. Làm như vậy, sự hiện diện của nó trở nên rất mỏng manh. Tôi hiểu được rằng những đứa như nó rất giỏi trong hoạt động bí mật. Trong thực tế, ẩn là rất tự nhiên với nó.

Vì quân đội con người không có bất cứ động tĩnh gì, chúng tôi ra bờ sông để một vài đứa nữa tập bơi.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 77

Một Ngày Nghỉ

Tôi dành một ngày nghỉ sau buổi huấn luyện.

Nghiên cứu, ân ái, luyện tập, và thậm chí đi săn, có một lý do cho tất cả mọi thứ.

Sáng sớm, tôi đổ một chút mồ hôi khi cùng với Ogakichi-kun, Hiệp Sĩ Sắt Rỉ, Tóc đỏ và Nữ Hiệp Sĩ trong một trận đấu võ 1 vs 4. Sau đó tôi đi và chơi cùng mấy con thú cưng.

Sau đó tôi đi tới chỗ hai chị em, họ đang chuẩn bị bữa trưa, và thử món bánh mì từ thế giới này gọi là [Melzack], nhìn nó như bánh sandwich. Trong khi ăn vặt, trên đường tới Thợ rèn-san, cô ấy chỉ tập trung vào những nghiên cứu thường lệ của cô ấy, tôi tình cờ gặp lại những Elf hộ vệ và họ cùng với tôi đề xuất ý tưởng mới cho vũ khí.

Để sản xuất hàng loạt Hạt Giống Bùng Nổ, tôi đến chỗ Giả kim thuật-san để cống hiến bản thân cho việc sản xuất.

Vào buổi tối, tôi đi ra ngoài và tận hưởng cùng với Dhammi-chan trong chuyến du hành trên bầu trời. Không khí ban đêm có một chút lạnh lẽo, nhưng cũng không thành vấn đề.

Chúng tôi ngâm cơ thể lạnh giá của mình trong suối nước nóng để làm ấm thân thể.

Sau đó chúng tôi đi ngủ cùng với mọi người, Nữ Hiệp Sĩ được tính là người cuối cùng. Tôi đổ hơi nhiều mồ hôi, nhưng tôi sẽ làm sạch cơ thể mình ở suối nước nóng vào ngày mai, nên không thành vấn đề.

Tôi tận hưởng một ngày nghỉ.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 78

Trận Chiến Thứ Tư Với Con Người, Hiệp Sĩ Già

Hôm nay, cả Kumajirou và Kurosaburo đều Vượt Class.

Loài mà Kumajirou trở thành được gọi là "Onikuma" thay vì một con Gấu Xám, nó trở nên to gấp đôi con Gấu Xám bình thường. Lông nó vẫn có màu xám, với móng vuốt sắc bén và dài hơn, đen như hắc thạch, và vóc dáng cũng được phát triển rất nhiều. Kích thước của Kurosaburo ít nhiều cũng phát triển cỡ như một con ngựa và bây giờ nó có thể chở được tôi. Nó có 2 đầu với một cái thở ra lửa, một cái thở ra sét. Với Kurosaburo, tôi quyết định gọi loài của nó là Orthrus, thay vì chỉ là Sói Đen.

Rõ ràng là động vật leo lên tận 2 thứ hạng khi Vượt Class khi so sánh với bình thường. Cả Kumajirou và Kurosaburo đều ở cùng thứ bậc với một con Ogre, bằng với tôi và Ogakichi-kun.

Tôi quyết định chúng tôi sẽ mở ra một cuộc tấn công vào quân đội con người chỉ với 13 thành viên và 6 [Hiệp Sĩ Xương Đen].

Quyết định này cụ thể là để nâng cao Level của chúng tôi hơn nữa.

Tăng Level của chúng tôi ít nhiều gì cũng là mục đích để chiến đấu trong những cuộc xung đột gần đây. Level bạn càng cao, kinh nghiệm đòi hỏi để lên Level nữa càng nhiều. Trong một nhóm lớn, lượng điểm kinh nghiệm bạn nhận được hiển nhiên sẽ rất thấp và bởi vì có quá nhiều chiến binh vào thời điểm hiện tại, chất lượng của điểm kinh nghiệm nhận được

cũng giảm sút. Do đó tôi quyết định kết hợp những người mạnh nhất và những đứa yếu nhất. Để đơn giản là yểm trợ những đứa yếu nhất tránh khỏi nguy cơ chúng bị bao vây bởi kẻ thù hoặc là liên tục bảo vệ những mắt xích yếu.

Nên tôi quyết định 5 tên Goblin sẽ đi kèm với chúng tôi. Cùng với chúng tôi sẽ có những người lính "mới", Hiệp Sĩ Sắt Rì - người sẽ hoạt động như một người hướng dẫn cho các Goblin, Nữ Hiệp Sĩ - người đã thề rằng thanh kiếm và mạng sống của mình sẽ thuộc về tôi và không còn thuộc về Vương quốc hay nhà vua hay bất cứ ai khác,... Tôi tổ chức như vậy, với phần lớn là những chiến binh mạnh nhất của tôi để đảm bảo mọi thứ, nên sẽ không có bất cứ lo lắng gì cả.

Mục đích của quân đội loài người là tộc Elf, nên tôi cũng không đặc biệt chú trọng gì về việc bảo vệ lãnh thổ khỏi kẻ thù.

Khoảng 11 giờ sáng, tôi cưỡi Kumajirou cùng với những người khác băng qua khu rừng tiến về phía doanh trại của con người. Khả năng chiến đấu của nhóm chúng tôi trong mỗi trận đấu cũng khá ổn, từ tầm xa và phép thuật đến cận chiến. Chúng tôi ước tính được số lượng kẻ thù vào khoảng 600 tên hoặc hơn. Hiện tại, tinh thần cảnh giác có thể không cao nhờ vào nỗ lực của chúng tôi, nhưng mọi thứ sẽ thay đổi, trở nên cực kỳ hoảng loạn tại thời điểm chúng tôi tấn công.

Sau khoảng 1 tiếng, chúng tôi tới doanh trại. Tôi cảm thấy hơi khó chịu vì sức mạnh của quân thù đã tăng lên tuyệt đối, do hiện tại trời đã sáng, tôi thậm chí không thể tạo ra Hiệp Sĩ Xương Đen để hỗ trợ. Sau khi tìm kiếm, chúng tôi chọn được một vị trí trên ngọn đồi, từ nơi đó chúng tôi có thể quan sát toàn bộ vị trí của kẻ thù. Từ chỗ này, tôi lưu ý rằng chúng tôi nên cẩn trọng với một ông Hiệp Sĩ Già, người đang mặc một bộ Vải giáp ánh lên một ánh sáng thần thánh, trang bị một cây giáo ngắn bằng sắt đen với lưỡi màu đỏ thẫm, trên mặt là bộ ria mép màu trắng khá lộng lẫy, ông ta

chắc chắn là một đối thủ khó xơi. Theo như Hiệp Sĩ Sắt Rì và Nữ Hiệp Sĩ, người đàn ông này rất nổi tiếng, vượt qua mọi cấp bậc.

Ông ta dường như đến từ Đế chế. Khi còn trẻ, ông ta nổi tiếng với danh hiệu một nhà thám hiểm tài giỏi, và rõ ràng là ông ta có thể xoay sở đá tung cả một cơn bão. Cây giáo ngắn của ông ta là vũ khí Class [Truyền thuyết] từ hầm ngục được gọi là [Thời đại của các vị Thần] và khắc lên đó vô số bùa chú. Chắc chắn là cây giáo đó có thể tạo ra một lượng lớn sát thương như sát thương của [Lời nguyện] với một dạng của ngọn lửa hắc ám, tạo ra ở mũi giáo màu đỏ thẫm. Bộ Vảy giáp của ông ta được bảo vệ bởi [Sự ban phép của Noroikoku] (quyền rửa) đó là một lá chắn xung quanh bộ giáp. Dường như đó là một vật phẩm ma thuật tạo ra từ vảy của con rồng ông ta giết. Nghe được điều này, một nụ cười hiện ra trên môi tôi, trận chiến này có vẻ sẽ thú vị đây.

Khi bạn xem xét tình hình và bản thân ông ta, bạn có thể phân biệt được phương pháp thực tế nhất để tấn công là đánh vào điểm yếu nhất. Điểm đó là người đàn ông tuyệt vời này. Với tất cả trang bị của ông ta, ông ta sẽ chứng minh khả năng chiến đấu kinh khủng trên chiến trường. Tuy nhiên, nếu chúng tôi xoay sở để hạ ông ta, tỷ lệ thành công của chúng tôi sẽ gần bằng 100%. Những người lính khác sẽ run sợ trước cái chết của ông ta và tinh thần sẽ bị phá vỡ. Sau đó, chỉ một vấn đề đơn giản là xóa sạch toàn bộ sức mạnh quân sự của kẻ thù.

Tôi kéo một vũ khí thường được dùng trong một trò chơi tầm xa và đầy sức mạnh, cây [Giáo đỏ thẫm] từ Rương vật phẩm của tôi. Nó là một vũ khí tầm xa tương tự như ballista (máy bắn cung) vậy.

Tôi nhắm vào mục tiêu với [Nghề-Thợ săn] và đảm bảo rằng sẽ không bị phát hiện bằng việc sử dụng [Nghề-Sát thủ], nó cũng tăng khả năng ám sát thành công. Sau khi kích hoạt [Nghề-Cung thủ] trong khi kích hoạt kỹ năng [Ném] và [Bắn kim độc] cả hai đều tăng xác suất bắn trúng và sức

manh hủy diệt, không kể đến tốc độ như ánh chớp của nó. Với tất cả những yếu tố đó, tôi bắt đầu kích hoạt [Shuyari] và các mũi tên lao đi.

Để đảm bảo mục tiêu của tôi, tôi dõi theo đường bay của [Giáo đồ thâm], chính xác hơn thì nên so sánh nó với sao chổi bay, thay vì là một mũi tên. Nó vượt qua 200m từ chỗ của tôi đến Hiệp Sĩ Già chỉ trong vòng nửa nốt nhạc. Với {Cú đập mạnh} tuyệt vời khi nó xuyên qua cơ thể được bảo vệ bởi bộ Vảy giáp mạnh mẽ làm từ Vảy rồng mà không dừng lại, lao ra ở phía bên kia và để lại một lỗ thủng lớn trên cơ thể của người chiến binh vĩ đại. Trong khi tôi không thể chắc rằng nó có tiêu diệt hoàn toàn không, từ khoảng cách này, nhưng tôi có thể chắc rằng nó đã xuyên qua hoàn toàn. Ngay cả tôi cũng không thể bình an vô sự nếu bị dính một đòn tấn công như vậy. Một đòn tấn công quá bất ngờ, với uy lực khủng khiếp có thể xuyên qua cả Vảy rồng, cùng với tốc độ nhanh hơn cả đạn bắn. Biểu hiện cuối cùng của Hiệp Sĩ Già là trên khuôn mặt của ông ta thể hiện rằng ông ta hiểu được chuyện gì đã xảy ra và ấn tượng là ánh mắt của ông ta nhìn thấy tôi ngay lập tức. Dường như là người đàn ông này xứng đáng với sự tôn trọng của tôi, hừm, bây giờ tôi ước gì nó không cần thiết để tiêu diệt ông ta ngay lúc đầu. Sự thật là những người xung quanh ông ta không hề hấn gì, điều này nói lên rằng áo giáp và trang bị của ông ta thật sự khá nghiêm túc không phải trò đùa đâu.

Hiệp Sĩ Già tử trận

Với nhiệm vụ đầu tiên đã hoàn thành, chúng tôi đã khởi xướng cuộc tấn công bất ngờ như kiểu đánh thường xuyên của chúng tôi. Đây là một luật lệ tự nhiên, chúng tôi mạnh hơn và chúng tôi sẽ tiêu diệt những kẻ yếu. Nghĩ như vậy, nụ cười của tôi đã trở lại và sát khí tăng cao.

Khi tôi nhận được phản ứng của kẻ thù về chuyện đã xảy ra, chúng tôi lao về phía trước. Vì không có gì có thể ngăn được tốc độ của cây [Giáo đồ thâm], mặt đất nơi mũi tên lao xuống bị đâm sâu đến nỗi không thể phục hồi được nữa. Cảnh tượng này cho thấy chúng sẽ không thể biết được

chuyện gì sắp xảy ra khi chúng tôi tới gần hơn. Chúng chỉ để lộ ra gương mặt ngu ngơ khi cơ thể bị xé toạc và máu văng tung tóe trên mặt đất. Có một cảm giác như chúng đang bị ảo giác, một điềm xấu của tử thần khi nhìn thấy một nhân vật nổi tiếng như vậy đột ngột đổ sụp xuống trước mặt bạn với tiếng ục. Với quyết định của chính tôi, tôi đã sẵn sàng cho đợt tấn công thứ hai với cây [Giáo đỏ thẫm] đang tạm dừng chỉ trong vài giây ngắn ngủi để phóng ra một phát bắn khác vào một nhóm kẻ thù trước mắt tôi. Trong khoảnh khắc đó những âm thanh âm ỉm cộng hưởng với tác động của mũi tên vang khắp doanh trại. Gần 100 tên chết ngay lập tức do cú sốc của cơn chấn động, với tất cả những ai ở trong phạm vi 100m sẽ bị thương nghiêm trọng hoặc chết do sự sụp đổ của mặt đất dưới chân họ. Gần như những tên lính ở trong phạm vi 100m đó đều chết ngay tức khắc. Mặc dù vì điểm kinh nghiệm nhận được từ những đối thủ yếu cũng sẽ bị giảm đi, tôi đã thận trọng không tạo ra nhiều hơn một phát bắn nữa trong toàn bộ cuộc tập kích này với ít hơn 20 chiến binh là vì lợi ích của điểm kinh nghiệm.

Chúng tôi nhạo báng vẻ ngoài đáng thương của những con người yếu đuối trước mặt chúng tôi, để tận dụng lợi thế tuyệt đối tạo ra từ hai phát bắn bất ngờ, mà cả hai đã cắt đứt đầu của con quái thú trong khi giết gần 100 tên đồng đội của chúng chỉ trong 2 phút. Bạn có thể nói rằng đợt tấn công bất ngờ này ít nhiều gì cũng đã thành công. Giết một đám đang bối rối và sợ hãi chỉ là một vấn đề hết sức đơn giản. Chúng tôi kéo gần khoảng cách với tốc độ chóng mặt tiến vào cuộc chiến trên những con thú cưỡi.

Con người đầu tiên ngã xuống, nạn nhân của con Gấu Xám của Ogakichi-kun, nó búng nhẹ con người như là búp bê lên không trung, cắt hẳn ra làm đôi từ đầu xuống chân với cây rìu được yểm bùa của nó và [Nghề-Chiến binh hạng nặng]. Kết hợp với lá chắn khổng lồ của nó, che chở toàn bộ cơ thể của Ogakichi-kun ngăn chặn mọi đòn tấn công xuyên qua, trong một lúc nó chém qua nhiều cơ thể chỉ với một cú vung hùng mạnh. Ngọn lửa từ cây rìu làm tăng thêm số thương vong, đốt bất cứ thứ gì ở gần, trong khi gây ra những vết thương nghiêm trọng cho những ai may

mẫn không ở trong phạm vi của nó. Những người bị nó chém chết trong vô vọng, ngay lập tức bị thiêu rụi với ngọn lửa của nó. Một vài Hiệp sĩ xuất hiện và phô diễn các động tác phức tạp trước mặt Ogakichi-kun, nhưng chúng chỉ là trò mèo thôi, và bị thiêu đốt chỉ trong một phần nhỏ giây, với một cú đánh nhanh gọn. Như thường lệ, nó luôn ở một mức độ phá hoại khủng khiếp đến kỳ lạ, một sức mạnh áp đảo, và một khả năng phòng thủ tuyệt vời, nó là tất cả của sự hủy diệt. Thêm vào kỹ năng của Ogakichi-kun [Sự ban phép của á thần lửa], chất lượng và độ nóng của ngọn lửa nó tạo ra là không thể bị ngăn chặn bởi bất cứ thứ gì, tôi dám cá rằng thậm chí cả một con rồng còn bị cháy sém bởi ngọn lửa thần thánh của nó. Bằng cách vung cái khiên tháp của nó xung quanh như thể là nó không có trọng lượng, những con người bất lực trước việc bị bắn văng tung tóe với đồng máu me, và những mảnh vỡ tan tành từ áo giáp làm bị thương những người xung quanh không bị trúng đòn tấn công đầu tiên. Ngay bây giờ với hiệu suất tấn công của nó, Ogakichi-kun chính là hiện thân của nỗi sợ hãi của kẻ thù. Một con quỷ dữ chém giết con mồi trong cơn lốc lửa và sự chết chóc.

Trong khi điều này xảy ra, Dhammi-chan sử dụng [Đôi mắt quyến rũ] của cô ấy lên quân đội con người trước mặt chúng tôi. Cô ấy cho bọn chúng tấn công lẫn nhau với tất cả tình cảm của cô ấy.

Hừm... Giống như là cô ấy đang cố làm cho tôi ghen tị hoặc đại loại thế. Tôi sẽ phải... cho cô ấy biết thế nào là người đàn ông mạnh mẽ của cô ấy sau.

Để suy nghĩ này sang một bên, nạn nhân bị tẩy não của Dhammi-chan tiếp tục tấn công lẫn nhau, sử dụng phép thuật và vật phẩm đặc biệt để gây ra một tình trạng hỗn loạn tuyệt vời. Cô ấy còn dùng những kỹ năng đặc trưng của Dhammir để xé xác những nạn nhân thành từng mảnh tạo ra một trận mưa máu. Chuyển động của cô ấy thật oai vệ và như đang trêu người làm tôi muốn... Cô ấy duy trì vẻ ngoài xinh đẹp, giữ lấy những tên đàn ông, và thậm chí vài người phụ nữ, khi cô ấy xé ngực của họ ra với một nụ cười.

Nạn nhân của cô ấy hầu như trông rất vui vẻ... Tây nảo thật là một điều đáng sợ.

Âm thanh của những vụ nổ đưa tôi về tâm trí của mình. Nguồn gốc của nó chính là Asue-chan khi cây cuốc khổng lồ của cô ấy chạm xuống đất. Gần 20 đối thủ, dường như không có một người nào thoát khỏi việc bị kéo xuống mặt đất và nghiền nát thành một suối máu. Một phần lớn của đòn tấn công tạo ra việc mặt đất bị xói tung và thổi bay đi với cú vung cuốc của cô ấy, điều này nhờ vào trạng thái của cô ấy đang Half Earth Lord, có thể điều khiển đất đá theo ý muốn. Thông thường, nếu bạn dính đòn của cô ấy, thậm chí với kích thước của cô ấy, nó cũng đủ làm tổn thương nghiêm trọng cả với cơ thể của tôi và Ogakichi-kun. Nhưng sức mạnh hoàn toàn nằm ở khả năng thao tác với đất của cô ấy, có thể sử dụng những ngọn núi khổng lồ để nghiền nát và xé xác kẻ thù ra từng mảnh. Bất cứ hành động tấn công hay phòng thủ gì đều dễ dàng bị đè bẹp bởi đòn tấn công của cô ấy. Những vụ nổ, thịt bay tung tóe và kẻ thù chết hàng loạt với một cái chết đau đớn tột cùng. Chỉ ngay sau đó Asue-chan bắt đầu cười lớn và với nụ cười vui vẻ của cô ấy tạo ra nhiều... âm thanh hồi hộp và làm kẻ thù mất tinh thần.

Phép thuật của Supesei-san cuốn trôi tất cả kẻ thù trong một khoảng cách đáng kể. Bất cứ thứ gì ở gần đều ngay lập tức bị cuốn vào phép thuật của cô ấy. Khu vực xung quanh cô ấy trở thành một cơn lốc xoáy của máu, giáp hồng và vũ khí vỡ tan. Bất cứ ai rơi vào cơn lốc xoáy của cô ấy cũng sẽ có một cái chết từ từ và đau đớn, cuối cùng thì bị xé thành từng mảnh một cách rất chậm chạp. Biểu hiện duy nhất của cô ấy là một nụ cười nhẹ nhàng và cay nghiệt. Để nói lên rằng, số lượng xác chết của cô ấy tạo ra cũng có thể cạnh tranh với Ogakichi-kun.

Thanh Huyết Kiếm Vĩ Đại của Burasato-san băm nát tất cả kẻ thù trong phạm vi 30 bước từ cô ấy. Bất cứ giọt máu nào chảy ra đều bị hấp thụ vào cơ thể của cô ấy và tỏa ra một thứ ánh sáng đỏ hắc ám. Tốc độ của cô ấy dường như đã tăng lên, và tạo ra những vệt sáng màu đỏ. Chỉ trong một

khoảng thời gian ngắn cô ấy trông cứ như là Tử Thần, nhanh chóng chém qua cơ thể của bất cứ kẻ nào ở trước mặt.

Có lẽ nhờ vào việc huấn luyện thường xuyên đã làm tăng lên sức mạnh chiến đấu cho từng cá nhân và sức mạnh chiến đấu cùng đồng đội, nên ngày hôm nay đã trở thành một cuộc thảm sát một chiều. Tôi cũng lấy một phần danh dự cho mình với cây kích đã được cường hóa [Nagi] (yên lặng) - lời ca tụng từ Thợ rèn-san. Tôi nên nghĩ một cách thích hợp... để cảm ơn sự lao động chăm chỉ của cô ấy.

Chỉ sau 20 phút cuộc chiến bắt đầu, nó kết thúc. Sau phát bắn đầu tiên của [Giáo đồ hầm] cắt đứt đầu rắn của kẻ thù trước khi chúng tôi bắt đầu, chiến thắng của chúng tôi đã được biết trước. Kẻ thù của chúng tôi hoàn toàn bất lực trước khả năng chiến đấu không tưởng của chúng tôi. Vâng, mục đích của cuộc tấn công đã đạt được, chắc sẽ có rất nhiều điểm kinh nghiệm cho tất cả mọi người. Hàng hóa có thể sử dụng, được tập trung lại và với sự giúp đỡ của Asue-chan, chúng tôi xoay sở để đào mũi [Giáo đồ hầm] lên khỏi mặt đất. Sau đó chúng tôi dành ra thời gian ăn thịt và uống máu của kẻ thù. Vì có quá nhiều, một phần được mang về.

Sử dụng kỹ năng của tôi: [Cải thiện tiêu hóa], [Hút máu] và [Biến hình] để tăng hiệu quả cho việc hấp thụ các nguyên liệu.

Học kỹ năng [Chém gió].

Học kỹ năng [Bão gió].

Học kỹ năng [Ức chế tái sinh].

Học kỹ năng [Hạn chế nhận dạng].

Học kỹ năng [Cú đâm móc].

Học kỹ năng [Nhát chém nặng nề].

Học kỹ năng [Dòng dõi Chiến binh].

Học kỹ năng [Dòng dõi Hiệp sĩ].

Học kỹ năng [Nghề-Song kiếm sĩ].

Học kỹ năng [Nghề-Bậc thầy dùng rìu].

Học kỹ năng [Nghề-Bậc thầy dùng giáo].

Học kỹ năng [Bản năng sinh tồn].

Học kỹ năng [Familiicide] (một dạng tội ác)

Học kỹ năng [Tăng cường sức mạnh thể chất].

Học kỹ năng [Mắt điều hâu].

Học kỹ năng [Nghề-Berserker] (Người cuồng nộ)

Học kỹ năng [Nhát gan].

Học kỹ năng [Nghề-Đô vật].

Học kỹ năng [Hiểu biết đầy đủ về võ thuật].

Học kỹ năng [Nhát chém trên không].

Học kỹ năng [Nhát chém bán nguyệt].

Học kỹ năng [100 bông hoa 1000 ngọn giáo].

Học kỹ năng [Tấn công ào ạt].

Học kỹ năng [Tấn công bằng rìu chiến hạng nặng].

Học kỹ năng [Đặt bẫy].

Và bây giờ là đến với bữa ăn chính ngày hôm nay, Hiệp Sĩ Già. Mặc dù cây giáo ngắn và áo giáp có thể giữ lại nhưng tôi quyết định là tôi sẽ ăn hết tất cả.

Đến lúc ăn rồi {Itadakimasu! } (Cảm ơn vì bữa ăn)

Học kỹ năng [Grand Cross]. (Cấp bậc cao nhất trong hàng ngũ hiệp sĩ)

Học kỹ năng [Nghề-Bậc thầy dùng kiếm].

Học kỹ năng [Nghề-Sát Long Nhân].

Học kỹ năng [Hình thành vảy rồng].

Học kỹ năng [Vết thương bị nguyên rửa].

Với một ngày đi săn thỏa mãn, tất cả chúng tôi trở về nhà với gương mặt vui mừng khôn xiết.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 79

Chuẩn Bị Cho Cuộc Chiến Quyết Định

Hôm nay tôi nhận được tin tức từ Ông cha Elf-san qua thiết bị liên lạc mà tôi đã đưa cho ông ấy trước đây. Rõ ràng là ông ấy muốn nói chuyện với tôi, vì tôi đã đào tạo xong Tóc đỏ và Nữ Hiệp Sĩ, tôi quyết định mang họ theo như là người bảo vệ. Những người khác thì tham gia vào việc đào tạo, săn bắn và nghiên cứu. Tôi cùng với Tóc đỏ cưỡi trên con Kumajirou và Nữ Hiệp Sĩ thì cưỡi trên con Kurosabourou, cùng nhau chúng tôi tiến tới [Làng của Tộc Elf].

Vì chúng tôi rời đi ngay lập tức, không có nhiều nguy cơ bị rò rỉ thông tin, và như tôi nghĩ, không có vấn đề gì nảy sinh trên đường tới đó. Khi tới nơi tôi nhận được cái nhìn âm thầm từ tên Elf đang chăm sóc gia súc. Khi tôi nhìn vào hắn thì hắn ngoảnh mặt đi.

Vâng, ngay khi tôi vào dinh thự của Ông cha Elf, tôi ít nhiều gì cũng giảm được cái nhìn đó. Không có gì được nói ra cho đến khi trà được phục vụ, và những cốc nước dứa được phục vụ cho Tóc đỏ và Nữ Hiệp Sĩ. Cả hai người họ nhìn xung quanh một cách tò mò, đây là lần đầu tiên họ tới Làng của tộc Elf, họ còn là 2 con người.

Họ cũng không làm gì khó chịu hay thô lỗ nên tôi cũng bỏ qua.

À, rượu ở đây cực kỳ ngon. Sau khi uống nước xong, tôi nhận ra Elf Maiden đang đứng đằng sau Ông cha Elf này giờ.

Chúng tôi bắt đầu thảo luận một chút về diễn biến hiện thời của cuộc xung đột trong khi Elf Maiden bắt đầu rót rượu cho cả hai chúng tôi. Hiển nhiên là tôi uống hết rồi. Tâm trạng trở nên vui vẻ hơn.

Sau một khoảng thời gian ngắn, những cuộc trò chuyện nhẹ nhàng và bàn luận đã xong, chúng tôi chuyển sang chủ đề chính của ngày hôm nay. Rõ ràng Ông cha Elf sẽ là người tiếp theo trở thành Chúa tể của ngôi Làng này. Ông ấy bắt đầu chủ đề với việc cuộc chiến với lực lượng chính của quân đội loài người, và làm cách nào để bắt đầu cuộc tấn công với sự kết hợp của chúng tôi tại Vanguard và được hỗ trợ bởi lực lượng chính của tộc Elf. Lý do cho chuyện này rõ ràng là do việc "lực lượng chính" đang tiến quá gần tới ngôi làng của tộc Elf và bao vây ngôi làng trong nhiều ngày qua. Vâng, hiểu rằng việc kéo dài cuộc chiến không phải là ý định của cả 2 bên tham chiến, tôi có thể hiểu rõ qua những động thái của 2 bên.

Vâng, sau khi nắm được hoạt động của chúng tôi gần đây, tôi hiểu được tại sao kẻ thù lại nhanh chóng di chuyển để tấn công. Tình trạng hiện tại chắc chắn là không có lợi cho chúng. Nếu ngôi làng của tộc Elf thua sau đó tộc Elf sẽ bị lợi dụng, không phải những rắc rối của tộc Elf làm tôi phiền muộn, nhưng luôn có nguy cơ tiềm ẩn dẫn đến những trận chiến trong tương lai nếu như khu rừng này thuộc quyền kiểm soát của Vương quốc Sterbild và Đế chế Kirika. Sau khi nhìn thấy một số lượng lớn những người lính mà chúng tôi đã chém giết trong mấy tuần qua, tôi không thể tưởng tượng được lời kêu gọi hòa bình của hai quốc gia này. Sau khi chịu nhiều tổn thất như vậy, họ chắc chắn sẽ trở lại để khắc phục tổn thất. Tương tự như vậy tộc Elf cũng muốn nhanh chóng kết thúc cuộc xung đột này, chiến tranh chưa bao giờ được phổ biến và bây giờ toàn bộ ngôi làng đang gặp nguy hiểm, sự bất mãn nhanh chóng trở nên quá rõ ràng.

Vâng, sau tất cả thì chúng tôi chỉ là lính đánh thuê, các yêu cầu của người thuê không thể đơn giản tính trước được. Ông cha Elf khiến nó trở nên rõ ràng khi đưa ra những yêu cầu đơn thuần, có thể hoạt động tự do, và

đảm bảo một khoảng thù lao đáng kể cho sự bảo vệ của chúng tôi đến người của ông ấy. Mặc dù ông ấy bảo như vậy, tôi cũng không phải quan tâm đến việc chịu bất cứ gánh nặng nào từ phía những người đứng đầu quân đội con người. Nó chính xác là cái mà tôi đang tránh với những đợt tấn công du kích của chúng tôi. Thấy được việc không có nhiều cơ hội để tranh luận vấn đề này quá lâu trong một khoảng thời gian gấp rút, chúng tôi bắt đầu kế hoạch của mình. Tôi nhận được sự cho phép bàn giao thần dược, nên tôi có thể xem xét lại tình hình với nó.

Sau khi thảo luận chuyên sâu và lên kế hoạch, nhóm của chúng tôi chuẩn bị trở về. Tôi đã nói chuyện với Nữ Hiệp Sĩ trên đường về để thảo luận vấn đề tôi đang sở hữu thần dược đó. Nếu điều tồi tệ trở nên tồi tệ nhất, tôi có thể dùng cô ấy như một nhà ngoại giao đàm phán hòa bình giữa 2 bên xung đột. Tôi có thể chuẩn bị thần dược từ máu của tôi và gửi nó cho Vương quốc để cứu chữa công chúa và chấm dứt cuộc xung đột này. Nó chắc chắn không phải một ý tưởng quá kinh khủng, nhận được sự quý trọng của Vương quốc trong khi tộc Elf nợ tôi món nợ rất lớn mà tôi sẽ nhận lại vào một thời gian không xa. Vì Nữ Hiệp Sĩ là con gái của một quý tộc, cô ấy sẽ làm tốt với vai trò của một nhà ngoại giao tại thủ đô của Vương quốc, trong khi một con Ogre đi bộ trong thị trấn có lẽ không phải là một ý tưởng tuyệt vời.

Tôi dự định ý tưởng này trong khi chúng tôi tiếp tục bàn luận.

Đó là một thứ rắc rối để nghĩ về, đặc biệt là kể từ khi chúng tôi nắm giữ một số lượng người đáng kể của quân đội Vương quốc như nô lệ. Con người rất đề cao tôn giáo, và những điều chúng tôi đã làm chống lại tôn giáo của họ. Người ta nói rằng nữ hoàng trị vì hiện thời có một đức tin mạnh mẽ vào [Niềm tin vào năm vị thần tối cao] đây là tôn giáo lớn nhất trong thế giới này. Sẽ rất rắc rối nếu như đàm phán với những người như vậy, và mục đích cuối cùng là tôi mang thuốc đến cho họ sẽ bị từ chối. Nhìn chung thì không có chỗ cho sự đàm phán, nhưng tôi bắt đầu xem xét đến

giá trị của việc bàn giao thần dực và trận chiến, tôi sẽ càng trở nên quan trọng hơn để đàm phán sau khi phần nào của cuộc chiến được định đoạt.

Với những điều này, tôi bắt đầu chuẩn bị cho cuộc chiến quyết định vào ngày mai.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 80

Trận Chiến Cuối Cùng Với Con Người

Vào lúc 4 giờ sáng - Chúng tôi bắt đầu đến con đường băng qua doanh trại của quân đội con người. Chỉ huy là Người thừa kế của Đế chế Kirika (gần 24 tuổi), hẳn hiện tại đang có mặt tại doanh trại của quân đội con người.

Quân số hiện tại của kẻ thù vào khoảng 2000. Có lẽ như xuất hiện một đơn vị nô lệ trông có vẻ như chúng là một đơn vị ưu tú. Trụ sở chính được bảo vệ rất chắc chắn với nhiều lính gác để ngăn chặn những kẻ xâm nhập. Chúng dường như đã học được từ những lần tấn công trước đây của tôi, sự canh gác của chúng gần như không thể phá vỡ vào lúc này.

Lực lượng của chúng tôi vào khoảng 650 tên, với 500 tên là nhóm quân ưu tú của tộc Elf do Ông cha Elf chỉ huy.

Lần này sẽ không có tù binh chiến tranh, một cuộc đối đầu trực diện của chúng. Lần này sẽ không có những trò bẩn và có lẽ sẽ có thương vong.

Đầu tiên, chúng tôi cần xem xét đến vấn đề thời gian. Điều kiện hiện tại cho phép tôi sử dụng bóng tối để triệu hồi Hiệp Sĩ Xương Đen. Điều này có thể tạo cho chúng tôi lợi thế nếu tham chiến sớm, tôi sẽ không mất một chút sức mạnh ma thuật nào vì đã có năng lực hấp thụ sức mạnh từ bóng tối của môi trường xung quanh. Hiện tại, nguồn sáng duy nhất là những ngọn lửa hoặc những thứ tương tự.

Vì thế, dường như không cần thiết cho chúng tôi là lao vào tấn công một cách mù quáng.

Dường như Người thừa kế của Đế chế có một quy tắc về đạo đức tương tự như tôi, đó là lý do cho sự hiện diện của đơn vị nô lệ này. Đơn vị đó được dẫn dắt bởi một tên bạo chúa, người đã thực hiện rất nhiều tội ác khác nhau. Vì thế, tôi quyết định là sẽ có lợi nếu như phá hủy những Sát Thủ Xương Đen đi với một mục đích duy nhất là loại trừ người đàn ông này. Sự mô tả về hắn ta đã được nói rõ cho tôi biết bởi Hiệp Sĩ Sắt Rỉ, rõ ràng là Hiệp Sĩ Sắt Rỉ không thích người đàn ông này. Cũng ổn với tôi, 3 con chim và 1 hòn đá. Một khi người đàn ông này bị tiêu diệt, chúng tôi có thể dễ dàng sử dụng những người nô lệ để gây ra một sự hỗn loạn chống lại quân đội của kẻ thù vì kẻ nắm giữ sự kiểm soát những cái còng nô lệ của chúng sẽ bị giết. Có khả năng là những cái còng ở cổ này có cùng khả năng với cái của tôi, nếu trong trường hợp như vậy nó cần được tháo bỏ đi. Vẫn có khả năng là người đàn ông này là chủ của con Chimera (quái thú do sự kết hợp của nhiều con quái vật khác nhau), nếu nó trở lại bản tính hoang dã sau khi chủ nhân của nó chết, thì không cần thiết là phải giết con quái thú này. Tôi biết, tôi vẫn có thể một mình chinh phục con quái thú này.

Hừm, một điều cần phải xem xét lại, nhưng tôi cũng không nên quá chắc chắn là khi tên chủ nhân bị tiêu diệt thì con quái thú đó sẽ cảm nhận được cái chết của tên đó và trở nên hung hăng và tấn công tất cả mọi người xung quanh. Nếu điều đó xảy ra, thì sau đó sự phân tâm của kẻ thù có thể giúp chúng tôi tháo bỏ còng nô lệ. Con quái thú này là sự kết hợp một số bộ phận của con voi, hổ, rắn và cua cao gần 6m.

Đã đến lúc tên chủ nô bị tiêu diệt, không may là dường như con quái thú chỉ quyết định trốn khỏi khu vực. Tôi thừa nhận rằng nó làm vậy khiến tôi hơi bực. Bây giờ các nô lệ đã được tự do, chúng tôi xoay sở để nắm được số lượng của họ, mặc dù việc này không thể diễn ra ngay lập tức vì sau khi có được sự tự do họ nhanh chóng bị đàn áp bởi những tên lính gác tinh nhuệ.

Kết quả còn tuyệt vời hơn ở cuộc tấn công đầu tiên này là nó đã làm giảm đi một lượng lớn cả về số lượng và chất lượng của quân thù. Thêm vào đó, lợi dụng sự hỗn loạn của những người nô lệ khi họ nổi dậy, tôi cho những con Sát Thủ Xương Đen loại bỏ những tên đặc biệt quan trọng. Hơn một chục tên con người bị loại bỏ mà không ai nhận ra. Nhưng sau đó một lúc tôi quyết định, chúng tôi đã dành quá đủ thời gian cho chiến thuật này. Vì thế, chúng tôi bắt đầu cuộc tấn công vào doanh trại của con người trở thành chiến trường tấn công toàn lực.

Mặt trời cũng sắp lên và khả năng di chuyển của Lính Xương Đen bắt đầu suy giảm, chẳng bao lâu nữa số lượng Lính Xương Đen bắt đầu bị hủy diệt sẽ tăng lên đều đặn. Ngay sau đó, một trong số những tên chỉ huy ngu ngốc của con người sẽ thét lên với lính của hắn, nó sẽ có tác dụng và sự cảnh giác của chúng sẽ tăng lên. Mặt trời cũng đã lên, và những tên Lính Xương Đen đã có thể bị nhìn thấy. Mặc dù chúng đã bị mất rất nhiều năng lượng, tôi vẫn trì hoãn một cuộc đối đầu trực diện cho đến khi một điều kiện thuận lợi xuất hiện.

Trong khi mặt trời đã lên, vẫn còn một chút bóng tối bên trong khu rừng để hấp thụ thêm sức mạnh ma thuật. Với những xác chết còn mới tạo ra bởi những nô lệ Undead của tôi, thì việc tạo ra những Lính Xương là một vấn đề đơn giản. Một vết cắn lén thì không thành vấn đề, nhưng tạo ra một số lượng lớn chiến binh mới là điều cần lưu tâm.

Trong khi sự di chuyển của chúng có thể bị cản trở bởi ánh nắng mặt trời, sức mạnh của chúng thì không phải trò đùa, mặc dù chậm hơn, nhưng với số lượng mà tôi có thể tạo ra, chúng vẫn có thể triệt hạ được một lượng lớn kẻ thù.

Vì những tên Lính Xương này tỏ ra vô cùng hiệu quả, để tăng thời gian tồn tại của chúng, tôi tăng cường thêm sức mạnh cho chúng bằng cách tăng thêm lượng ma thuật vào từng tên một, cũng như tăng thêm khả năng kháng cho chúng. Kết quả là hiệu quả chiến đấu của những tên Lính Xương tăng

lên mạnh mẽ. Những tiếng rên, gào thảm thiết của bọn con người khi thấy rằng những con Hiệp Sĩ Xương trở nên miễn dịch với ánh sáng mặt trời, chắc chắn là mang lại niềm vui cho tôi, một tràng cười đã nở rộ. Không cần phải nói, việc tăng cường sức mạnh của những tên Lính Xương của tôi đã tạo ra việc mất tinh thần chiến đấu của quân đội con người. Như bạn có thể tưởng tượng, một khi cuộc chiến càng tiến triển, số lượng con người chiến đấu với Lính Xương càng tăng lên không ngừng. Ngay cả khi đó chỉ là một trường hợp nhất định, sự thật là những tên Lính Xương liên tiếp ủa vào cuộc chiến, sẽ gây ra một sự suy sụp tinh thần không thể tránh khỏi.

Đáng buồn là tôi không thể chỉ dựa vào Lính Xương mãi được, khi số lượng con người tăng lên, mặt trời vẫn tiếp tục lên cao, và số lượng Lính Xương giảm xuống rất nhiều. Với lưu ý này, tôi gửi mệnh lệnh đến tất cả các lực lượng, tấn công vào nhiều vị trí khác nhau. Ogakichi-kun được chỉ đạo ra tiền tuyến, nơi cuộc chiến diễn ra ác liệt nhất trong khi những người khác ở những vị trí thích hợp. Cuộc chiến trở nên vô cùng đáng sợ trên khắp cả chiến trường. Với mỗi một người mạnh nhất của chúng tôi đảm nhận một phía, có đôi lúc tinh thần của bọn con người trở nên lung lay, run sợ, nhưng vẫn có lúc bằng cách nào đó xoay sở để tập hợp quân lính của chúng và đánh trả dữ dội hơn. Đây sẽ không phải là một cuộc chiến dễ dàng, tôi đã chứng kiến 2 con Kobold ngã xuống sau khi bị đè bẹp bởi hàng tá quân thù.

Hừm? Tôi nghĩ tôi vừa thấy một vài tên Goblin ở gần đây, lấy được con Chimera, giỏi thật đấy, tôi sẽ nghĩ đến việc ăn nó sau khi cuộc chiến này kết thúc.

Sau khi chứng kiến những cảnh tượng này, tôi liếc nhìn kẻ duy nhất còn sót lại ở trụ sở chính của con người, duy trì cái nhìn đó đến khi tấn công. Từ cái nhìn đó, tên con người có có một chỉ số tấn công khá bất thường. Tôi kích hoạt [Nghề-Phù thủy] để phá vỡ sự tập trung của kẻ thù. Sau khi kích hoạt [Nghề-Sát thủ] và [Ẩn thân] để che giấu sự hiện diện của tôi. Để được

như vậy, tôi cũng tỏa ra một lượng năng lượng rất lớn, tôi quyết định dùng vật phẩm ma thuật [Nhà ẩn dật Robe] như một thứ phòng hờ để tránh bị phát hiện.

Đó là tất cả các biện pháp để đến gần Người thừa kế của Đế Chế và chỉ huy của quân đội con người. Hẳn mặc một bộ giáp lộng lẫy và hẳn cũng nhận ra sự hiện diện của tôi. Tuy nhiên, khi tôi tiến tới, không hề có một sát khí nào cả. Lý do cho chuyện này là vì nếu tôi giết Người thừa kế, thì nó sẽ khiến cuộc xung đột này trở thành một cuộc chiến để trả thù cho Người thừa kế của Đế chế. Tất cả những chuyện này đều là tình trạng tồi tệ và cuối cùng kết quả là sự tuyệt vọng của tộc Elf. Tôi cần cực kỳ nghiêm túc tránh phải giết hẳn, viễn cảnh mà tộc Elf và các sinh vật trong khu rừng dính vào Đế chế, cần phải được tránh bằng bất cứ giá nào. Với sự gia tăng nhanh chóng về số lượng, chúng tôi sẽ dễ dàng bị nghiền nát dưới chân của chúng.

Tôi thích những người cai quản khu rừng này là tộc Elf, tạo dựng mối quan hệ tốt đẹp của tôi với họ. Một lý do khác để tránh giết hại hẳn trong tình huống này.

Với tất cả mọi thứ đã được xem xét, tôi nhanh chóng khuất phục Người thừa kế. Nói khê vào tai hẳn, tôi cho hẳn chỉ dẫn đến vị trí của chúng tôi. Trong khi nói thế, tôi trượt một bình chất lỏng màu đỏ vào túi của hẳn. Tôi thông báo cho hẳn biết nó là, trong thực tế, loại thuốc có thể chữa tất cả các loại bệnh. Sau khi nói như vậy, tôi thả hẳn ra. Hẳn gật đầu để thể hiện hẳn hiểu ý của tôi. Sau đó, chúng tôi tách ra để bắt đầu những điều cần phải làm tiếp theo.

Vì công việc làm ăn này đã hoàn thành. Tôi gọi cho Asue-chan tạo ra một bức tường bằng đất sét rắn chắc để phân tách hai quân đội. Điều này là quá đủ cho lúc này.

Trước khi họ xoay sở để tạo một lỗ hổng thông qua bức tường đất sét, tất cả những cơ thể như con Chimera được nhốt lại. Chúng tôi tập hợp những

người bị thương cũng như người sống sót, những gì còn sót lại của đơn vị nô lệ và nhanh chóng rút lui. Thành thật mà nói thì tôi rất muốn mang về nhà càng nhiều thịt càng tốt và lấp đầy bụng của tôi, nhưng với điều kiện bây giờ, thời gian là điều cốt yếu. May mắn thay tôi đã dành nhiều thời gian giữa cuộc chiến để làm nhiều thứ nên bây giờ, chúng tôi đã có phần thưởng xứng đáng cho cuộc chiến. Như là con Chimera.

Sigh... Một tiếng thở dài, kiên nhẫn là một đức tính tốt... Kiên nhẫn...

Và như vậy, chúng tôi rút về hang động để chữa trị cho những người bị thương. Vì chúng tôi đã yêu cầu một đơn vị y tế từ quân đội của tộc Elf khi chúng tôi rút lui, họ tới kịp thời để hỗ trợ cho việc điều trị những chiến binh bị thương nặng. Tỷ lệ điều trị được tăng lên rất nhiều. Thật không may là đã có những người ngã xuống trên chiến trường mà không được cứu chữa vì thời gian không cho phép. Tất cả 100 người thuộc "cựu" đơn vị nô lệ của chúng tôi cũng đã xoay sở trở về. Tất cả những con Elf của chúng tôi đều trở về bình an vô sự, trừ những con vẫn còn mang cái còng nô lệ mà tôi phải để lại với Potsun. Mặc dù không nên có thêm một chút bạo lực nào nữa, nhưng có thêm một biện pháp an toàn thì không hề đau đớn.

Trong tổng số, lần đầu tiên trong một cuộc chiến, đã có thương vong. Tổng cộng 20 người: 3 Hobgoblin, 2 Hobgoblin Mage, 5 Goblin, 6 Kobold và 4 Elf nam đã tử trận. Đó là một trận chiến tàn bạo, và sức mạnh của kẻ thù không phải là một trò đùa. Tôi có thể nói rằng có lẽ là may mắn khi số thương vong của chúng tôi chỉ ở mức này trong một tình huống như vậy. Phần cơ thể của họ được nhặt lại và tổ chức một buổi mai táng thích hợp, và hỏa thiêu họ. Lời cầu nguyện được gửi đi và có một sự ghen ngào cảm xúc trong bầu không khí này, nhiều giọt nước mắt đã rơi xuống vào ngày hôm nay.

Trong bầu không khí u buồn này, tôi cũng không thể nói một điều gì vì chính bản thân tôi cũng thấy buồn. Không một giọt nước mắt rơi ra. Tuy nhiên, như thường lệ tôi sống một cuộc sống thèm khát sự tăng trưởng

mạnh mẽ, và tôi lấy một phần của mỗi người để hấp thụ. Tôi chỉ thấy điều này khá bình thường, nên tôi cũng không nghĩ nhiều về nó.

Tôi lấy những phần thịt ngon lành của con Chimera, mặc dù tôi cũng nhặt một phần nhỏ của những người ngã xuống trên đường về căn cứ, nhìn những cơ thể của họ cháy cũng khiến tôi hơi khó chịu một chút. Thật là uổng phí cho tôi khi vượt qua khá nhiều rắc rối chỉ để mang họ về và hỏa thiêu họ, sigh... lại một tiếng thở dài.

Học kỹ năng [Hợp nhất].

Hừm, đây là một kỹ năng ẩn tượng mà tôi nhận được từ con Chimera. Dường như kỹ năng này, tôi đã từng nhận được một cái tượng tự như cái tôi vừa nhận. Tôi tự hỏi nó có thể áp dụng lên những kỹ năng khác trong kho tàng kỹ năng của tôi không? Vâng, với ngày hôm nay, chuẩn bị chỗ ngủ cho nhóm cựu nô lệ sẽ là ưu tiên hàng đầu. Sau khi ngâm mình trong suối nước nóng được một lúc, tôi bắt đầu đi vào phòng ngủ của tôi.

Hừmmmmmm... Nếu mọi chuyện vẫn ổn, đây có thể là khi cuộc chiến và công việc làm ăn với Ông cha Elf kết thúc. Với suy nghĩ cuối cùng như vậy, tôi rơi vào một giấc ngủ sâu.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 81

Đơn Vị nô Lệ

Số lượng và chất lượng tuyệt đối điểm kinh nghiệm nhận được từ cuộc chiến ngày hôm qua là cực kỳ lớn, nên hôm nay có rất nhiều người Tiến hóa.

Hobuji-kun, một Hobgoblin Cleric trở thành một Half Saint Lord.
(thánh)

Bây giờ nó cao khoảng 1m70. Tay chân của nó có hơi nhỏ, nhưng thực sự thì nó cũng khá đơ con. Da của nó có màu trắng nhạt với những hình xăm màu đen trên mặt sau của bàn tay. Nó có mái tóc màu bạc dài đến vai với đôi mắt màu vàng.

Giống như Supesei-san, nó có một viên Ngọc Orge ngay giữa trán, với hai cái sừng dài 5cm mọc bên cạnh nó.

Còn về các chỉ số của nó, dường như, giống như Supesei-san, nó là một phân loài thấp trong hệ thống loài Lord. Loài của nó nổi trội về sự bảo vệ và hồi phục. Để thử nghiệm, tôi để nó thử hồi phục vết thương của nô lệ. Tỷ lệ hồi phục đã nhảy vọt và vượt xa hơn những gì nó có thể làm trước khi Tiến hóa.

Nó còn có thêm những kỹ năng bẩm sinh mới mà che chở nó bởi một trường ánh sáng. Tôi thử đánh nó với một sức mạnh bình thường và không

thêm bất cứ kỹ năng nào khác. Nó có thể xoay sở chống đỡ lại được 20 đòn tấn công của tôi. Cũng không tệ.

Hừm, một sự bảo vệ mạnh mẽ nên tôi phải thừa nhận nó khá là rắc rối đấy.

Ở mức độ nào đó thì tôi quyết định, bây giờ nó sẽ được gọi là Seiji-kun thay vì Hobuji-kun.

Người Tiến hóa tiếp theo là Hobufu-chan, đứa từng là Hobgoblin Mage (pháp sư). Cô ấy trở thành một Ghoul. (Ngạ quỷ)

Tôi phải thừa nhận rằng cái mùi vị thịt thối mà cô ấy tỏa ra, nó hơi bị thơm ngon. Tôi phải nói rằng nó khiến tôi hơi ngạc nhiên một chút.

Mặc dù thực tế là cơ thể của một Ghoul đã thối rửa rất nhiều, vẫn có hình xăm màu đen trên làn da nhợt nhạt trên khuôn mặt của cô ấy và cô ấy có một mái tóc màu đen. Khuôn mặt của cô ấy nhìn có nét giống con người khi nhìn vào, điều này tôi không thể ngờ được khi cô ấy là một Ghoul. Bất kể vậy, cô ấy vẫn tỏa ra một bầu không khí nguy hiểm rất mạnh mẽ xung quanh cô ấy.

Gần đây cả Ogakichi-kun và tôi đều hài lòng với việc Tiến hóa nhanh chóng của quân lính. Mặc dù lần này nhìn vào sự phát triển mới nhất này, vì một lý do nào đó, có một cái lạnh nhè nhẹ chạy dọc sống lưng của tôi nhưng nó cũng chẳng nói lên được điều gì.

Với Hobufu-chan, tôi quyết định tên cô ấy sẽ thay đổi thành Gurufu-chan. Nhân tiện thì cô ấy có thể kiểm soát mức độ nhất định lượng thịt thối, nên cô ấy sẽ không biến thành một đồng thịt, nên không còn gì phải lo lắng nữa.

Hobume-chan trở thành Dodomeki với nhiều hình xăm trên khắp cơ thể.

Cô ấy cao khoảng 1m60 với thân hình nữ tính. Cô ấy có một mái tóc đen dài suôn mượt như dùng Sunsilk tới thắt lưng, và cô ấy trông rất đẹp trong mắt tôi nếu tôi hoàn toàn nói thật. Tôi cung cấp cho cô ấy quần áo mới, vì cái cũ dường như không còn... vâng... phù hợp với cô ấy nữa. Tôi quyết định chọn một bộ Kimono trắng.

Ồ, sẵn thì đề cập luôn, bộ Kimono trắng của cô ấy cũng được cường hóa giống như [Kiếm-Hữu cơ] nhưng nó là [Giáp-Hữu cơ].

Rõ ràng loài của cô ấy xử lý rất nhiều loại ma thuật với sự đánh đổi là khả năng vật lý khá thấp so với những loài khác. Nhưng với những gì có sẵn ở loài của cô ấy, hoàn toàn có khả năng hoàn thiện về sức mạnh vật lý thông qua những thử nghiệm và đào tạo.

Nó cũng không quá tệ, rất nhiều loài khác nhau với tôi, cống hiến rất nhiều trên mặt trận và các chiến thuật, nó cũng không quá tệ.

Với tên của cô ấy, tôi quyết định thay đổi Hobume-chan thành Dodome-chan.

Cùng lúc đó, 5 Goblin, cộng luôn cả một tên trong đơn vị nô lệ trước đây mà chúng tôi cứu thoát, Tiến hóa thành Hobgoblin.

Với phần còn lại của những Hobgoblin, 7 người khác cũng Tiến hóa, hầu hết chúng không gì đáng để đề cập tới, nhưng 2 trong số chúng trở thành Ogre Mage. Chúng đứng cao và trông rất mạnh mẽ. Chúng có cơ thể to lớn đầy cơ bắp, với hình xăm màu đen, đứng gần cao bằng tôi. Chúng tạo ra những tràng cười cuồng nhiệt và dường như rất thích hợp để chiến đấu trên chiến trường.

Chúng được tặng những bộ vũ khí lớn và quần áo nguy trang. Nếu bạn nhìn vào mắt chúng bạn sẽ cảm thấy khó chịu khi nhìn chúng.

Chúng cũng được đổi tên tương ứng.

Còn với những con Kobold, 6 Kobold bình thường Tiến hóa thành Kobold Ashigaru, người thủ lĩnh, người đầu tiên Tiến hóa thành Kobold Ashigaru, Tiến hóa thành Kobold Samurai.

Ông ấy trang bị một bộ Kimono và đôi găng tay có tông màu đen. Về ngoài của ông ấy như một người đàn ông ngoài tuổi 30. Ông ấy có một thanh kiếm để ngay thắt lưng, với đôi tai chó và cái đuôi.

Đó dường như là sự Tiến hóa càng xa hơn nữa của loài Kobold, càng giống với con người. Sigh... một tiếng thở dài... Thủ lĩnh Kobold nhìn như một ông chú già từ anime bước ra, thật khủng khiếp!

Thôi... Đẹp về ngoài sang một bên.

Tên của ông ta sẽ đơn giản Thủ lĩnh Samurai. Dường như ông ta có thể rút [Mana] của thế giới này ở một mức độ nào đó, và sự hiện diện của ông ấy "sâu xa" hơn lúc trước kia.

[Mana] của Thủ lĩnh Samurai, theo như ông ta, được dùng cho kỹ thuật [Noriyuki Tsuji Akikazenotsuji].

Nhân tiện thì nếu tôi được hỏi về [Mana] từ những người khác, nhìn chung thì tôi sẽ trông như một thằng ngốc vậy.

Nói chung là từ những gì tôi thu thập được, [Mana] là một dạng năng lượng tích tụ bên trong cơ thể hoặc vũ khí ma thuật để thực hiện một kỹ năng hay một đòn tấn công.

Thực tế thì nó hơi rắc rối với tôi một tí, nhưng tôi cho rằng tôi có thể làm vậy trong vô thức, nên tôi cũng không bận tâm về nó quá nhiều.

Sau khi giải quyết xong với lực lượng Tiến hóa của tôi, tôi gửi cho tất cả mọi người một ngày nghỉ để ăn mừng với chiến lợi phẩm.

Với tôi, tôi cảm thấy đã đến lúc có vài lời với những thành viên còn sống sót của đơn vị nô lệ. Hơn một nửa bọn họ quyết định trở về thị trấn của họ, nhưng không ai trong số họ yêu cầu một thứ tương tự như tiền lộ phí. Tôi chào tạm biệt họ với thức ăn và chỉ thế thôi.

Sau khi nhìn họ ra đi, tôi đi xung quanh để hoàn thành nhiều việc như lau dọn thêm nhiều không gian trong hang động để có thêm khu vực sinh hoạt và mở rộng cơ sở đào tạo. Tôi còn giúp đỡ việc giám sát việc mang thức ăn vào bên trong và cung cấp cho nhóm nấu ăn các đồ dùng nấu ăn mới mà chúng tôi cướp được từ quân đội của con người trong suốt những cuộc tập kích gần đây của chúng tôi. Gần đây thì không có ai nhận được lương cả, nhưng tôi cho rằng nếu chúng tôi phát triển đủ mạnh, một vài thành viên có thể sẽ yêu cầu nó vào tương lai.

Sau một vài suy nghĩ, tôi quyết định rằng sẽ cung cấp một mức tiền lương phục vụ để thuyết phục một số quân lính nô lệ ở lại và tham gia vào nhóm lính đánh thuê < > của tôi. Với nhiều người trong số họ, không còn nhà cửa để trở về, và một số khác được sinh ra để làm nô lệ nên để tham gia dường như cần phải là lựa chọn tốt nhất đối với họ. Trong khi mức lương theo giờ sẽ khá đắt, tôi chắc rằng một vài mức bồi thường có thể được sắp xếp, như là thanh toán và chia sẻ một phần chiến lợi phẩm của cuộc chiến trong suốt nhiệm vụ. Cách này ít gây hại hơn đến quỹ mà tôi có toàn quyền với nó. Tôi sẽ không phủ nhận sự tham lam của mình trong vấn đề này đâu.

Có khoảng 50 "người" quyết định tham gia:

3 Lord.

5 Half Lord.

4 Drago-newts. (Long nhân)

6 Half Drago-newts.

10 Ogre.

1 Troll.

5 Người thằn lằn.

5 Dwarf. (Người lùn)

1 Dullahan (Kỵ sĩ không đầu).

3 Ape-men (Vượn người).

1 Dhampir.

3 Redcap (Thần lùn sát nhân).

2 Tigerman.

1 Centaur (Nhân mã).

Ngay cả với những thành viên mới này, tôi vẫn coi loài mạnh nhất là hiện tại trong nhóm là nhóm Hobgoblin vì lý do ổn định. Không phải nói là những người mới nhất này thua kém gì về hỏa lực. Lord và Drago-newts chắc chắn là có một mức độ sức mạnh ngang nhau.

Cũng không có vấn đề gì vì tất cả tham gia một cách riêng biệt, không ai dính với ai cả. Nhưng sự thật thì vẫn chỉ có một mình tôi chịu áp lực nặng nề để dẹp yên một cuộc binh biến nếu nó phát sinh. Ít nhiều gì thì lý do tôi phải lo cho tất cả vì tôi là thành viên mạnh nhất trong nhóm. Đến bây giờ thì đó chỉ là sự phòng hờ, nhưng trong tương lai, tôi cần phải đảm bảo rằng vẫn có nguy cơ tôi đánh mất quyền điều khiển tất cả thành viên trong nhóm.

Trong một cuộc đọ sức thực tế thì Redcap, Người thằn lằn, Centaur, Dwarf và Lord có thể xoay sở để giành chiến thắng trước những Hobgoblin thứ hạng thấp, nhưng nó trở nên khó khăn hơn khi chống lại những thành

viên thứ hạng cao hơn. Mục đích của việc này để tạo cảm giác tốt hơn về sự thống nhất của các thành viên mới, một trường hợp tệ hơn có thể gây chia rẽ nội bộ hình thành từ đó. Vì vậy, tôi muốn thực hiện càng nhiều biện pháp phòng ngừa càng tốt để ngăn chặn sự hình thành những kẻ phản bội.

Tôi cũng dành một ít thời gian để đào tạo những người người mới. Mặc dù theo ý kiến của riêng tôi, thời gian này tôi có thể làm nhiều việc hiệu quả hơn ở nơi khác. Tôi cũng cần phải đảm bảo rằng các Hobgoblin nắm giữ vai trò chủ đạo của nhóm trong tương lai, nhưng ưu tiên bây giờ là để cho những thành viên mới thích nghi và trở thành những chiến binh mạnh mẽ. Trong hệ thống lực lượng của chúng tôi, các Goblin hiện vẫn là những chiến binh yếu kém nhất, nên những đứa đó cần được đối xử như những người lính cần được đào tạo cho tới khi chúng có thể Tiến hóa.

Tiếp theo, tôi giải quyết các khiếu nại của nhóm cựu nô lệ. Dĩ nhiên là tôi dành cho họ thời gian của tôi, nhưng nó lại trở thành một quá trình quá phức tạp. Nó trở thành cảnh tượng như "Tôi muốn làm thủ lĩnh" và "Tôi muốn có một vị trí cao hơn". Điều này hầu hết đều từ những tên Lord và Drago-newts, nhưng Half Lord và Half Drago-newts đôi lúc cũng xen vào. Xem xét về mọi mặt, số lượng thành viên mới đến từ đơn vị cựu nô lệ, muốn có được vị trí cao hơn con số 14. Sau vài lần tranh cãi và thương lượng, tiếng ồn cũng bắt đầu giảm dần và vấn đề của họ đã tương đối được giải quyết.

Còn với Tigerman và Dullahan, họ chia sẻ những cảm giác như là "Nếu không đền đáp lòng tốt khi trao trả sự tự do cho chúng tôi, thì thật là đê tiện." Dường như đây là những người còn giữ được tinh thần của một chiến binh. Tôi thích thái độ này hơn, nó dễ hơn rất nhiều để giải quyết vấn đề với những người lính chuyên nghiệp hơn là những kiểu người thích đơn thương độc mã. Sau khi tới nhiều nhóm khác nhau, một trong số họ muốn được trở nên mạnh hơn nữa, một thay đổi đáng hoan nghênh. Đào tạo những người này sẽ dễ dàng hơn rất nhiều so với những nhóm khác.

Tôi quyết định sẽ tổ chức một vài cuộc đọ sức với những thành viên lãnh đạo nhóm trên để chứng minh sức mạnh cần thiết để trở thành một nhà lãnh đạo của < >. Đầu tiên tôi để 1 Lord và 2 Half Lord đấu với Hiệp Sĩ Sắt Rỉ. Lý do tôi chọn Hiệp Sĩ Sắt Rỉ chống lại những con Lord này vì người đàn ông này có thể kháng cự lại sát thương hệ lửa.

Lý do này là vì những con Lord này (và cả Half Lord đều sở hữu [Ngọn gió địa ngục của Lord] và [Ngọn lửa địa ngục của Lord], cả hai đều đều gây ra một mức độ thiệt hại rất lớn. Một khả năng tương thích với Hiệp Sĩ Sắt Rỉ. Tôi gần như bị cám dỗ với việc cho tất cả 14 đứa la lối ồn ào để có vị trí tốt hơn đấu với Hiệp Sĩ Sắt Rỉ cùng một lúc, nhưng tôi nghĩ tốt hơn là nên để như vậy. Chỉ 3 người họ là đủ.

Cuộc chiến cũng rất thú vị, nhưng cuối cùng Hiệp Sĩ Sắt Rỉ đã chiến thắng. Nó, ít nhiều gì, cũng chấm dứt sự khiêu nại của những người mới. Tôi vẫn nghe những cuộc nói chuyện bây giờ và về sau nữa từ một vài người bạn họ, nhưng nó cũng không đến nỗi nào.

Chỉ sau đó, tôi đột ngột bị dính đòn đầy đủ [Ngọn gió địa ngục của Lord] cộng với hai [Ngọn lửa địa ngục của Lord] từ những con Lord. Vâng, tôi không thể nói rằng tôi sẽ giết họ lần này, nhưng như một hình phạt, mỗi người bạn họ bị đánh đập nhưng vẫn giữ được mạng sống nhờ vào khả năng chữa trị của tôi. Nhưng cuối cùng thì bản chất nổi loạn của họ ít nhiều gì cũng đã giảm đi.

"Tốt" tôi nghĩ như vậy. Giải quyết bớt đi khuynh hướng nổi loạn của chúng với càng ít thương vong càng tốt là điều tôi mong muốn.

Ngay sau khi giải quyết vấn đề xong với những Lord và Half Lord, tôi bị dính ngay một chiêu từ phía sau. Tôi cũng không có gì phải quá lo lắng về nó, chỉ cần có kỹ năng hồi phục của tôi là đủ. Quay lưng lại, tôi nhìn thấy là lần này Drago-newts. Chỉ trong một khoảnh khắc, chúng đã giáng lên người tôi với [Cú đâm lôi long]. Di chuyển với tốc độ của sét và khoác lên mình

những bộ áo chống sét, từng người bọn chúng tấn công tôi với đợt tấn công gần như ngay lập tức, [Hơi thở của sấm và sét]. Tôi có thể nói, chúng là một đòn tấn công rất mạnh. Nhưng đủ để dẹp nó sang một bên, tôi đã kích hoạt rất nhiều kỹ năng kháng của tôi và chuẩn bị cho bất cứ đòn tấn công nguyên tố nào của chúng. Sau khi nhận đòn tấn công mạnh nhất của chúng, chúng hơi đuối nhưng tổng thể thì vẫn có thể tiếp tục và chuẩn bị tấn công. Nhưng tôi cũng phải bắt đầu tấn công ngược trở lại chúng, và trong một khoảng thời gian chúng vẫn tiếp tục tấn công tôi, nhưng tôi đã hạ chúng đo ván. Ruột và máu văng tung tóe khắp nơi với một số trong bọn chúng bị bất tỉnh.

Trong khi tôi đang chữa trị cho chúng để đảm bảo là chúng không chết oan mạng, tôi lại cảm thấy một sự đau nhói ở cổ. Đó là khi Dhampir bám chặt lấy tôi và tôi đang cố gắng thoát ra. Sử dụng kỹ năng [Biến hình] của tôi, tôi ngăn cô ấy làm hại tôi thêm nữa. Chỉ với một cú vung với [Cú đâm mạnh] và [Cú vung mạnh], tôi đánh bay cô ấy vào tường. Đòn tấn công đó hoàn toàn theo bản năng, cú đó có thể giết hơn một nửa số thành viên của chúng tôi và có thể hạ gục Hiệp Sĩ Sắt Rỉ chỉ với một hoặc hai cú móc như thế. Khi tôi quay lại, cô ấy đã để lại một cái lỗ lớn trên tường, và nằm gọn trong đó. Cánh tay của cô ấy mỏng dính, và máu lại văng tung tóe khắp nơi. Kéo cô ấy ra ngoài và vá lại xương cho cô ấy, từ hộp sọ đến xương sống của cô ấy đều vỡ tan. May mắn thay với một con Dhampir, sức sống của cô ấy rất ảo diệu. Sau đó tôi cắn vào cổ cô ấy, và sử dụng kỹ năng ma cà rồng vốn có của tôi, chia sẻ cho cô ấy một chút máu quý giá của tôi. Máu của tôi là loại thần dược mạnh mẽ, cô ấy gần như là ngay lập tức được hồi phục lại hoàn toàn. Cô ấy nhìn tôi với ánh mắt của một con puppy lạc đường, không suy nghĩ nhiều về chuyện đó, tôi đặt tay lên đầu cô ấy, và khuôn mặt của cô ấy đỏ bừng lên. Cùng với điều đó, cô ấy chạy đi vội vàng.

Một lần nữa, tôi lại có cảm giác bị đâm ở phía sau lưng; nguyên nhân chính là tên Drago-newts cuối cùng đã đứng chờ cơ hội và lại đâm vào cổ tôi. Với tất cả các kỹ năng phòng thủ đã được kích hoạt, nó hầu như không thể phá vỡ được bề mặt cơ thể của tôi. Tôi với tay xung quanh và tóm lấy

hắn. Cầu xin cho mạng sống của mình, hắn ta chỉ vào tên Ape-man và tuyên bố rằng hắn đã thuyết phục mọi người tấn công tôi để hạ gục tôi. Không có được một giây để xử lý thông tin, tôi nhận thấy là tôi đang bay. Nguyên nhân là do tên Ape-man, tên đã lao vào tôi trong một tích tắc và giải quyết tôi. Tôi bay được nửa giây và va chạm với bức tường đá cách đó 50m. Trong khi tôi đứng dậy, tên Ape-man đánh trống ngực như một tên hề. Tôi rút ngắn khoảng cách trong 0, 1 giây và tặng một cú húc gối vào bụng hắn. Máu chảy ra từ mắt hắn và hắn ngã xuống sàn. Tốn vài giọt máu, tôi ngăn hắn chết, nhưng với tên này, tôi sẽ để hắn chịu nhiều đau đớn trong một khoảng thời gian dài.

Không cần nói thêm một lời nào nữa, tôi đặt vòng cổ nô lệ vào những tên mới đến đã tấn công tôi. Hơn thế nữa, việc đào tạo vẫn diễn ra bình thường, với mọi người ở mức độ khá, mức độ khó khăn của việc đào tạo tăng lên đối với các chiến binh Level cao hơn.

Vào buổi chiều, tôi hộ tống 5 Dwarf đến lò rèn và trở thành thợ rèn cho chúng tôi. Trong khi một số người trong bọn họ có thể là một chiến binh tuyệt vời ở chiến trường, nhưng để Dwarf làm thợ rèn là quá tuyệt vời để bỏ qua. Tôi để họ dưới quyền Thợ rèn-san và để họ làm việc ngay lập tức. Dwarf cũng có một chút bướng bỉnh và công việc ban đầu của họ sẽ hơi chậm. Có thể là sẽ hơi tốn thời gian nhưng rồi họ cũng sẽ thích nghi với môi trường. Trong tương lai họ có thể thậm chí bắt đầu sản xuất Mithril và vũ khí ma thuật với thứ cổ xưa của loài Dwarf, nên bây giờ sao cũng được.

Tôi dành thời gian để quan sát buổi huấn luyện đào tạo buổi chiều với Ogakichi-kun. Rõ ràng là những người mới đến này vẫn còn phàn nàn. Đào tạo dưới một người chuyên về chiến đấu như Ogakichi-kun, mỗi một người mới Level thấp đều được đấu tập với Hiệp Sĩ Xương Đen của tôi.

Sau những trận chiến ban đầu, tôi ra lệnh nghỉ và đổi nhóm thứ hạng thấp thành nhóm 10 người đấu với 1 con Hiệp Sĩ Xương Đen của tôi. Đã có những thương tích nghiêm trọng, nên để tránh những tai nạn khác, tôi để họ

trong nhóm đông hơn nữa để học cách phối hợp đồng đội, ít nhất là như vậy.

Vì mọi chuyện đã được giải quyết, tôi quyết định sử dụng một thứ mà tôi rất muốn thử. Kỹ năng đó là [Hợp nhất]. Tôi có ý định thử nó ngay bây giờ, nhưng tôi vẫn không có đủ thời gian. Tôi lấy viên Ngọc Ogre và khối cầu mà tôi đã tịch thu được từ những tên Lord và Drago-newts lúc nãy sau khi tôi đặt họ vào chỗ của họ.

Tất cả những vật phẩm này đều là vật phẩm hiếm, và chúng cũng rất có giá trị. Tôi quỳ xuống và sử dụng kỹ năng [Hợp nhất].

Kết quả là thành công, tôi đã xoay sở để hợp nhất viên Ngọc với kỹ năng [Ngọn gió địa ngục của Lord]. Tôi đã sử dụng kỹ năng này lên một vài trang bị và một vài vật phẩm khác. Đến bây giờ nó vẫn không thật sự thành công, nhưng biết đâu bất ngờ, đây vẫn là những cuộc thử nghiệm, mang lại nhiều kinh nghiệm hữu ích.

Đến giờ thì tôi vẫn để nó như vậy.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 82

Kỹ Năng [Hợp Nhất]

Vì tôi đã tìm ra cách khó khăn, cái giá phải trả cho việc sử dụng [Hợp nhất] là sự ảnh hưởng lên cơ thể, cả về thể xác lẫn tinh thần. Như là kết quả của việc sử dụng kỹ năng [Hợp nhất] vào ngày hôm qua, tôi nhận thấy bản thân mình đã rơi vào giấc ngủ trong công xưởng của tôi, cho đến khi được đánh thức bởi một con Goblin đang lo lắng.

Sau đó tôi quyết định thử nghiệm [Hợp nhất] hơn nữa lên viên Ngọc. Trong trường hợp tôi có nguy cơ mất các kỹ năng, tôi cho rằng mình nên dùng những kỹ năng vô dụng như [Dễ bị tổn thương bởi sát thương hệ ánh sáng] và [Dễ bị tổn thương bởi ánh sáng]. Hừm, dường như nếu tôi dùng kỹ năng càng yếu, thì tôi càng ít tổn năng lượng cho quá trình hợp nhất này. Dường như quá trình đã không thất bại. Từ những cái tôi đã nói, quá trình [Hợp nhất] để lại bất cứ kỹ năng mà tôi kết hợp các đối tượng với nhau, là không thể đảo ngược. Đến bây giờ thì tôi nghĩ tôi sẽ để những cuộc thí nghiệm ở đây, đến một lúc sau.

Tôi vẫn chưa hiểu rõ cách thức hoạt động của [Hợp nhất] sau sự hồi sinh của tôi. Tất cả những điều mà tôi chắc chắn về nó, là nó đã từng là một kỹ năng mà tôi có trong cuộc sống trước kia. Vì thế từ điều tôi nhìn thấy, kỹ năng [Dễ bị tổn thương bởi sát thương hệ ánh sáng] vẫn còn. Tôi thử đưa ngón tay ra ngoài ánh sáng khi tôi thử kích hoạt kỹ năng này. Chắc chắn rồi, nó bắt đầu cháy nhẹ nhẹ.

Yeah, bị mất trời thiêu đốt ngay cả khi tôi có một cơ thể con người thì công nhận là hài hước thật. Hai kỹ năng đó vẫn được hợp nhất lại và nằm trong viên Ngọc, nhưng nó vẫn không biến mất. Mặc dù là nó vẫn hoạt động, tôi không tài nào chắc chắn được rằng cái giá phải trả khi kích hoạt các kỹ năng tôi đã kết hợp trong một vật, cũng không biết được số lượng kỹ năng tôi có thể để vào trong một vật cùng một lúc. Vâng, đến bây giờ, điều xác nhận được là tôi sẽ không bị mất kỹ năng khi hợp nhất nó vào một đồ vật, cũng tốt. Nhưng nó không có nghĩa là tôi sẽ không thận trọng trong các cuộc thí nghiệm khác.

Hôm nay, tôi quyết định để việc đào tạo những người mới cho Ogakichikun. Tôi cực kỳ thích đi tắm suối nước nóng, nên tôi quyết định rủ Asuechan và các cô gái khác cùng đi nghỉ ngơi trong một lúc. Số lượng nô lệ nam hiện tại của chúng tôi là 62 người, thêm vào số lượng gần như vô hạn Hiệp Sĩ Xương Đen mà tôi có thể tạo ra, chúng tôi đã có một sự mở rộng rất nhiều về số lượng quân lính. Cùng lúc đó, tôi quyết định sử dụng những người này và những Lính Xương của tôi để thực hiện việc cải thiện khu doanh trại cho những người nô lệ này. Từ việc tạo ra giường và quần áo, rồi xây dựng trang thiết bị cho trung tâm đào tạo, và một bức tường gỗ để hỗ trợ cho việc phòng thủ, phòng khi kẻ thù tìm được đường tới đây và bao vây khu vực này. Chúng tôi cũng mở rộng thêm suối nước nóng để kiếm thêm vàng từ du khách tộc Elf. Còn nhiều thứ lặt vặt mà tôi không bận tâm kể đến.

Tộc Elf dường như khá thích thú với suối nước nóng giống như chúng tôi. Bạn có thể thấy điều này khi nhìn vào phản ứng của họ khi biết được là chúng tôi đã phát hiện ra một suối nước nóng. Tin đồn dường như đã lan truyền đến tai của Ông cha Elf, người đã đến viếng thăm và yêu cầu được vào trong suối nước nóng. Tôi có thể thấy trước được rằng suối nước nóng sẽ trở thành một nguồn thu nhập không hề nhỏ.

Kết quả của việc hợp nhất hôm nay là:

[Hình thành vảy rồng] + [Hình thành vảy giáp] = [Hình thành vảy giáp rồng].

[Tiên đoán] + [Mở rộng tầm nhìn] = [Đôi mắt tiên tri].

[Khống chế lưu lượng máu] + [Cơ bắp mạnh mẽ và dẻo dai của chúa tể rừng núi] + [Tăng cường sức mạnh thể chất] + [Cường hóa đôi chân] + [Cải thiện năng lực nhạy] = [Cơ thể mạnh mẽ của con Ogre Đen].

[Gầm thét] + [Tiếng ngựa hí] = [Tiếng gầm thét của con Ogre Đen].

[Mắt quỷ] + [Cái nhìn chết chóc] = [Mắt quỷ của con Ogre Đen].

[Giảm sát thương vật lý] + [Giảm sát thương ma thuật] = [Giảm sát thương vật lý và ma thuật].

[Ức chế tái sinh] + [Vết thương bị quyền rửa] = [Vết thương bị quyền rửa không thể hồi phục].

Sigh,... một tiếng thở dài... vì tác dụng của [Hợp nhất] là làm kiệt sức nhanh chóng, thí nghiệm sẽ được kết thúc ở đây.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 83

Ngày 83

Buổi sáng hôm nay bắt đầu với việc đào tạo, tôi quyết định thử những kỹ năng Hợp nhất mới có được.

Để xác định rõ sự ảnh hưởng của những kỹ năng này, tôi quyết định chọn 23 người mới đến. Tôi đã chọn những người này nên ngay cả khi tôi có sử dụng quá nhiều sức mạnh, cũng không có nguy cơ dẫn đến một tai nạn chết người.

Những người mà tôi quyết định chọn vào hàng ngũ của chúng tôi là.

2 Lord.

5 Half Lord.

4 Drago-newts.

6 Half Drago-newts.

1 Troll

1 Dullahan.

1 Ape Man.

1 Dhampir.

2 Tigermen.

Ít nhiều gì thì họ cũng đã từng chiến đấu cùng với nhau trên chiến trường, sự phối hợp của họ là rất tốt. Nhưng phải nói rằng, sự sa sút gây ra bởi sự phụ thuộc quá nhiều của họ vào kỹ thuật của Đế chế Kirika là rất dễ nhận biết. Mặc dù họ có tốc độ, nhưng vẫn có quá nhiều động tác dư thừa. Quá dễ dàng để đọc được chuyển động của họ. Mặc dù tôi nói như vậy, không có nghĩa là tôi có thể tránh khỏi đòn tấn công của họ mà không bị thương tổn gì. Vẫn có những tác động nhỏ nhưng không có gì là không thể hồi phục ngay lập tức bởi kỹ năng phục hồi của tôi. Sau buổi trưa, chúng tôi bắt cặp và nó dần trở thành một buổi đào tạo tốt.

Nếu không kích hoạt các kỹ năng của tôi, tôi phải thừa nhận rằng xử lý 5 tên cùng một lúc là hơi rắc rối. Sau tất cả thì họ vẫn khá mạnh. Tuy nhiên, tôi vẫn không thể liều mạng thử ma thuật [Kết thúc] của tôi lên bất cứ ai, sức mạnh của nó là quá lớn cũng như quá nguy hiểm và nó gần như là sẽ tiêu diệt bất cứ ai ngoại trừ Ogakichi-kun nếu nó đánh trúng người đó. Ngay cả Ogakichi-kun cũng không thể sống sót nếu nó dính một chiêu đó vào đầu.

Vào buổi chiều, tôi quyết định giám sát dự án cải thiện khu trại nô lệ. Sự chuẩn bị cho suối nước nóng công cộng vẫn đang tiến triển đều đặn. Kể từ khi cuộc chiến giữa tộc Elf và loài người tạm lắng xuống, tôi cuối cùng cũng có thể bắt đầu sử dụng nô lệ loài người cho nhiều nhiệm vụ khác nhau hơn là để họ như gia súc của chiến tranh.

... Quá nhiều khả năng...

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 84

Dwarf Người Lùn

Sáng này, tôi thức dậy khi có ai đó gọi tên tôi.

Tôi bước ra khỏi giường và đi theo người đã gọi tôi đến công xưởng của thợ rèn-san. Lúc này đang còn rất sớm nên vẫn chưa có nhiều người dậy. Khi tôi tới đó, trước mặt tôi là một đồng vật phẩm như Mithril, Hồn Thạch và thép. Ở trong góc, nơi tôi nhìn thấy nó. Một cây búa chiến mà những người Dwarf đứng xung quanh nó. Sau khi điều tra về nó, bên ngoài thì có thiết kế cơ bản, nhưng hiệu quả của nó chắc chắn là trên mức trung bình.

Sau khi hoàn thành việc kiểm tra nó, tôi trả nó lại cho người Dwarf.

Tôi làm như vậy là một dấu hiệu cho lòng biết ơn và tình bạn đối với những người Dwarf, hành động này thể hiện tôi đã ban cho họ một cái gì đó xứng đáng với họ để tôi có thể giữ họ lại, với tôi, tôi xem họ như những thành viên xứng đáng của khu trại. Với nó thì không còn hành động nào tuyệt vời hơn với Dwarf. Theo tôi nghĩ thì tôi có thể giữ nó nếu nó có chất lượng cao hơn, nhưng với một thứ như thế, nó tốt nhất nên được giữ lại trong tay bởi một loài quen với việc sử dụng búa chiến, không phải là tôi. Dĩ nhiên sau khi nhìn thấy phản ứng của họ, tôi quyết định giữ những suy nghĩ này cho riêng mình tôi.

Sau khi gửi lời cảm tạ đến sự làm việc chăm chỉ của họ, tôi xem qua những sáng tạo khác của họ. Có một thanh kiếm mà tôi nhận thấy có chất

lượng khá ổn mà những người Dwarf gọi là [Wazamono] (Nhát chém nhanh). Bây giờ với một thứ như vậy, bạn có thể đánh giá cao đấy.

Mặc dù, cuộc trò chuyện với người Dwarf có một chút sơ sài và không hay cho lắm, mỗi một người trong số họ dường như sử dụng một thổ ngữ khác nhau, khiến cho cuộc trò chuyện trở nên khó khăn. Mặc dù không thể nói rằng, tôi không thể xoay sở tốt trong cuộc trò chuyện, tôi luôn khá ổn với nhiều loại ngôn ngữ.

Sau buổi đào tạo bình thường buổi sáng, tôi quyết định làm một chuyến du hành xuyên qua khu rừng, một mình.

Khu rừng nơi không còn nhiều mối đe dọa và không có nhiều cơ hội để chiến đấu với cả mạng sống của tôi khiến cho trái tim tôi gần như trống rỗng. Giống như một lỗ hổng cho sự tồn tại của tôi mà tôi không thể lấp đầy.

Những ngày mà tôi liên tục đề phòng, sẵn bản qua những táng rừng với sự hứng thú, tìm kiếm những thứ mới mẻ và ấn tượng dường như quá xa xôi, mặc dù nó chỉ mới là một tháng trước. Bây giờ những ngày hoài cổ về sự nguy hiểm đã qua, và tôi rời khỏi đây, cười trên người đồng hành trung thành của tôi Kumajirou.

Những nơi mà tôi ghé tới rất xa, cuối cùng thì tôi cũng đến được hang của Dryad. Tôi đã từng thực hiện một cuộc nói chuyện ngắn bằng nhân bảo của tôi vì tôi luôn bận rộn, nhưng hôm nay, tôi đến với nhân dạng thật.

Như thường lệ, Dryad-chan có những hơi thở rất tuyệt. Mặc dù tôi đã nhận lời mời của cô ấy, thời gian thì khá ngắn và tôi đã thực hiện nhiều việc vặt khác để kết thúc. Sau khi hoàn thành việc thu thập những nguyên liệu tôi cần. Tôi sẽ dành một giờ... để làm quen lại với Dryad-chan...

Vâng... Tôi đã nói là chỉ dành một giờ, nhưng 1 đã biến thành 2 và cuối cùng là thành 6...

Cuối cùng thì cái dạ dày đã cứu tôi, và tôi phải chia tay...

Hôm nay, tôi phát hiện ra một trong những người tôi dành thời gian với họ, bụng đang dần to lên.

Vâng, ở mức độ này thì dường như đứa con đầu tiên của tôi sẽ sớm chào đời.

Điều này thật là vui.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 85

Làm Ruộng

Mục đích chính của ngày hôm nay là tăng hiệu quả thu thập của chúng tôi và nguồn cung cấp lương thực.

Dryad-chan đến và hướng dẫn cách dùng các hạt giống mà tôi đã nhặt được từ khu rừng với nhiều loài cây khác nhau nhờ vào phép thuật của cô ấy. Hiệu quả phép thuật của Dryad-chan lên các hạt giống là sức sống, tốc độ tăng trưởng của cây và vị của sản phẩm sẽ ngon hơn rất nhiều. Tôi cũng dùng thêm Hồn Thạch để tăng thêm hiệu quả.

Vì vậy, việc đào tạo hôm nay, là lao động chân tay để cày ruộng cho trang trại mới.

Việc làm ruộng có liên quan đến [Nghề-Nông dân] của Tóc đỏ, tôi để cô ấy kiểm soát hoạt động này và chuyển giao nhiều người làm việc dưới sự hướng dẫn của cô ấy.

Tôi thích sự làm việc đổ mồ hôi của ngày hôm nay. Đôi lúc lao động chân tay cũng không phải quá kinh khủng.

Kết quả của việc [Hợp nhất] hôm nay là:

[Tăng vảy giáp] + [Hình thành vảy rồng] = [Vảy giáp rồng rắn chắc].

[Cải thiện năng lực đâm] + [Cải thiện năng lực chém] = [Cải thiện năng lực chém xuyên qua].

[Tư duy nhanh] + [Tư duy song song] = [Tăng tốc độ tư duy song song].

Sau tất cả những việc lao động của ngày hôm nay cùng với nhiều thí nghiệm của [Hợp nhất], tôi cảm thấy cơ thể mình vô cùng mệt mỏi một cách đột ngột và ngủ thiếp đi trong khi đang ngồi trong phòng...

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 86

Tiệc Sotomash

Vào buổi sáng, có nhiều thứ để tôi phải giải quyết. Đầu tiên là cung cấp cho bất cứ ai muốn rời khỏi nhóm, một cơ hội khởi hành với đầy đủ chi phí di chuyển. Tôi cũng thực hiện các biện pháp để đảm bảo không có thông tin nào rò rỉ nếu họ muốn có một cuộc sống yên bình.

Sau khi tiễn họ đi, tôi chọn ra 36 tù binh chiến tranh những người chống đối như là bọn quý tộc để gửi họ về nhà. Không phải là giữ họ ở đây sẽ gây rắc rối cho lương tâm của tôi. Mặc dù hôm nay quân đội loài người đã rút hoàn toàn khỏi khu rừng, đây là một cơ hội tốt cho tôi. Tôi để Dhammi-chan tẩy não bọn chúng với [Đôi mắt quyến rũ] của cô ấy. Tôi lên kế hoạch sử dụng chúng như những tên gián điệp để thu thập và gửi cho tôi thông tin liên quan đến con người ở Đế chế và Vương quốc.

Không giống như là tôi quá quan tâm để chống đối lại hai quốc gia này, nhưng trong mọi trường hợp, bây giờ tôi vẫn đang thiếu thốn thông tin về thế giới này. Tạo ra sự kết nối với những người quan trọng gần đây rất là hạn chế. Ngay cả khi chúng tôi chiến thắng lần này, bằng cách tiến thêm một vài bước, nó sẽ đảm bảo rằng sẽ không có bất kỳ thất bại tiềm ẩn trong tương lai.

Sau khi thả những tên quý tộc bị tẩy não, tôi trở lại với việc giám sát buổi đào tạo đặc biệt dành cho các cấp dưới của tôi. Sau đó thì đào tạo vẫn diễn ra bình thường.

Vào buổi chiều, lực lượng của con người đã rút lui hoàn toàn. Sau khi xác nhận rằng gián điệp của chúng tôi đã thâm nhập an toàn vào hàng ngũ của kẻ thù, tôi liên lạc với Ông cha Elf với thiết bị liên lạc.

Sau khi nhận đầy đủ phần thưởng để thực hiện đúng hợp đồng của chúng tôi, chúng tôi cũng rất ít trò chuyện. Sau đó, tôi nhận lời mời tới [Tiệc Sotomash], một lễ hội tổ chức bởi tộc Elf để tưởng nhớ cho những người bạn, người thân đã ngã xuống. Buổi tiệc này là để cho người chết có thể yên tâm, không còn phiền muộn để rời khỏi thế giới này.

Buổi tối đó, tôi mang một số lượng Elf kha khá đến buổi lễ, trong khi họ là một phần của doanh trại nô lệ của tôi, sự thật là vẫn có một số Elf thiệt mạng là người thân của họ. Ít nhất thì tôi cũng cho phép việc này. Tôi thay đổi vẻ ngoài của họ bằng [Giữ bí mật] nên họ sẽ không thể nào bị nhận ra bởi các Elf ở trong làng.

Ngay khi tôi đến cùng với đoàn Elf theo sau tôi, buổi lễ cũng sắp bắt đầu.

Bỏ qua những cảm xúc khác nhau từ cả hai phía Elf của làng và Elf của tôi, chúng tôi tiến vào chỗ tụ họp và đi qua 10 con bò đầy thịt ngon, tất cả đều được bày trí trang nhã trên một chiếc bàn dài. Tại đây tôi được chào đón bởi Ông cha Elf.

Tôi đã để Tóc đỏ ở lại để giám sát khu trại trong khi tôi ra ngoài. Cả Hiệp Sĩ Sắt Rỉ và Nữ Hiệp Sĩ đều đi cùng với tôi, dường như họ đã được bày tỏ lòng kính trọng đối với những người đã góp phần dẫn đến sự thay đổi số phận của họ.

Sau khi chúng tôi chào hỏi nhau, nhóm của tôi không tụ họp nữa mà chúng tôi ngồi vào ghế của mình, xung quanh một cái bàn tròn để có một cuộc nói chuyện nhẹ nhàng. Thức ăn thì rất là tuyệt vời và tôi không thể nào đợi lâu hơn được nữa...

Sau đó Elf Maiden-chan đi đến chỗ của tôi và rót những chai rượu đặc giá của tộc Elf cho tôi, tâm trạng xung quanh bàn ăn thực sự rất tốt.

Khoảng cuối buổi tiệc, tất cả chúng tôi tụ tập xung quanh đồng lửa được tạo ra ở vị trí trung tâm. Nó có hình dạng như một khối cầu lớn màu trắng. Theo như Ông cha Elf, nó là biểu tượng cho linh hồn của những người đã ngã xuống và tổ tiên của họ, bằng cách đốt nó, họ sẽ được lên thiên đường.

Tôi từng có một cuộc trò chuyện với Hobgoblin Shaman (thầy mo) trước đây, nó bảo rằng khi bạn thực hiện nghi thức tang lễ, nó khẳng định rằng linh hồn đang ngủ yên sẽ di chuyển.

Hôm nay là một ngày tuyệt vời. Nhờ có ngày hôm nay, các Elf trong khu trại của tôi sẽ không còn gì để hối tiếc nữa.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 87

Ngày 87

Được một lúc vào buổi sáng hôm nay, Asue-chan đang khai thác mỏ, phần lớn thời gian của cô ấy là nỗ lực phục hồi hai tảng Hồn Thạch khổng lồ. Ngay bây giờ, tôi vừa nhận được báo cáo là cô ấy vừa hoàn thành thành công trong việc đó.

Bây giờ, ít nhiều gì thì phần lớn Hồn Thạch trong hang động này cũng đã cạn kiệt. Ban đầu thì có rất nhiều cả về số lượng lẫn chất lượng của đá ở trong núi đá này vì nó ở khá gần hầm ngục của Velvet và rất nhiều năng lượng ma thuật cao cấp ở bên trong nó. Sau cái chết của Velvet và sự ra đi của Returner, sẽ có không còn sự ảnh hưởng lớn đến những viên Hồn Thạch và chúng sẽ không còn thường xuyên chọn khu mỏ của chúng tôi là nhà của chúng nữa.

Thông thường thì Hồn Thạch là một nguyên liệu tự tái tạo.

Thật không may là kể từ khi chúng tôi "chinh phục" hầm ngục, những viên đá không còn được tinh chế bởi năng lượng ma thuật nữa. Nên một khi chúng tôi đã làm mất hết phần Hồn trong những viên đá, năng lượng sẽ mất và bị phá hủy vĩnh viễn.

Tuy nhiên, ngay bây giờ, nhờ vào nỗ lực của Asue-chan, chúng tôi đã có thể xoay sở để trích ra được một số lượng tuyệt vời ấn tượng của tất cả loại Hồn Thạch. Nhờ vào điều đó, tôi nghĩ chúng tôi điều chỉnh lại nỗ lực khai thác mỏ ngay bây giờ.

Tất cả những viên đá này là hiện thân cho một khoảng lợi nhuận khổng lồ, có thể dùng được trong việc kinh doanh hoặc sản xuất vũ khí ma thuật.

Sau khi phải đi cái lòng tham không đáy, tôi tiến hành công việc quen thuộc, hưởng thức một số viên đá nhỏ cũng như một phần của mỗi tảng đá khổng lồ. Lý do là vì tôi vẫn chưa hưởng thức những loại đá này.

Học kỹ năng [Điều khiển ánh sáng].

Học kỹ năng [Chịu được ánh sáng].

Học kỹ năng [Lực hút].

Học kỹ năng [Chịu được bóng tối].

À, do tên của hai tảng đá khổng lồ này là "Viên đá của Ánh sáng" và "Viên đá của Bóng tối". Mỗi tảng đá đều giữ trong mình một mức độ tinh khiết nhất định, kích thước và vẻ đẹp chưa từng có ở bất kỳ viên đá nào, mà chúng tôi vẫn chưa khám phá ra.

Khi tôi Hấp thụ một phần của Viên đá Bóng tối, cổ họng của tôi có cảm giác như nó là một cái Hố Đen. Nguồn năng lượng phát ra từ nó là điều đáng nói, vô cùng mạnh mẽ. Có lẽ tôi sẽ bị phàn nàn vì cái tên "Viên đá Bóng tối" đâu có liên quan gì đến lực hút? Tôi cho rằng kỹ năng thì vẫn chỉ là kỹ năng. Tôi sẽ phải thử nghiệm nó trong suốt buổi đào tạo sau ngày hôm nay.

(Nếu có bạn nào có xem One Piece, chắc sẽ thấy được sự liên quan)

Sau khi cảm ơn Asue-chan về sự lao động cực nhọc của cô ấy, tôi đặt mình vào nhiệm vụ quen thuộc, giám sát việc cải tạo khu trại của chúng tôi. Nhìn mọi thứ đang tiến triển theo kế hoạch, tôi quyết định thực hiện những sự chuẩn bị đã được đặt ra. Vì tôi đã hứa với Tóc đỏ, tôi sẽ dẫn cô ấy đến khu vực sinh sống rộng lớn của con người, tôi quyết định tôi sẽ dẫn cô ấy đi

cùng với tôi khi tôi hoàn thành công việc. Điều đầu tiên tôi cần phải làm là cần có một cỗ xe ngựa, và nhiều thứ cần thiết khác. Tôi có thể sử dụng một < > của tôi một cách bình thường, nhưng sự ảnh hưởng đến những người dân thường sẽ có những tác dụng không mong muốn, nên tôi không mang nó theo.

À đúng rồi, điều đầu tiên cần phải làm là sản xuất hàng loạt Linh Xương Đen cho những buổi huấn luyện hàng ngày. Nếu tôi đi trong một khoảng thời gian dài, ở đây cần phải có sự thay thế phù hợp cho việc đào tạo trong trường hợp Linh Xương bị phá hủy hết.

Đầu tiên, tôi thu nhập một lượng xương vừa đủ.

Thứ hai, cấu trúc nên vẻ ngoài và hình thái chung của nó.

Thứ ba, tạo ra hình thái chung với vẻ ngoài và khả năng kháng cự của nó.

Thứ tư, tạo ra áo giáp và vũ khí cho nó.

Sau khi hoàn thành việc này hàng chục lần, trời cũng đã tối.

Sau một bữa ăn vui vẻ với cơm và thịt, tôi gọi Tóc đỏ, Thợ rèn-san, Hai chị em, Giả kim thuật-san lại. Tôi thông báo cho họ biết trong khoảng vài ngày nữa tôi sẽ lên kế hoạch hộ tống họ đến khu vực sinh sống rộng lớn của con người.

Họ lo ngại rằng con người sẽ đuổi cổ tôi đi vì vẻ ngoài của tôi. Có thể cũng sẽ có những người nhớ đến tôi từ cuộc chiến và tạo ra nhiều cảnh tượng tôi không thể ngờ được. Nhưng vào lúc này, đó vẫn chỉ nằm trong cuộc trò chuyện của chúng tôi thôi. Tôi vẫn lên kế hoạch khởi hành trong một vài ngày nữa bất kể chuyện gì có đến.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 88

Khu Nghi Dưỡng

Hôm nay, khu nghỉ dưỡng suối nước nóng và spa đã hoàn thành.

Nhìn chung thì mọi thứ đều ổn đến ngày hôm nay. Nhiều thành viên của khu trại cũng đến phụ chuẩn bị cho chuyến đi sắp tới của chúng tôi.

Mặc dù có một sự giảm không hề nhẹ về số lượng dân cư do sự mất đi khoảng một nửa số nô lệ lao động chân tay khi cuộc chiến kết thúc, nếu bạn nghĩ về việc đó thì, nó cũng không phải là mối lo ngại gì to tát cả. Vẫn có lợi ích khi thả họ đi. Ít bất mãn, ít miệng ăn, và gián điệp cho cả Đế chế và Vương quốc.

Mọi thứ cuối cùng rồi sẽ đi vào hoạt động như bình thường.

Còn bây giờ, tôi ra lệnh cho việc dự trữ lương thực thực phẩm.

Vẫn có những buổi đào tạo bình thường, và tôi làm vài việc vặt ở đây và cả ở đó nữa.

Hôm nay, cuộc sống thật yên bình. Tôi không nhớ nổi mình đã từng có một ngày như vậy trong một khoảng thời gian dài.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 89

Chia Nhóm

Ngày mai theo kế hoạch là ngày 6 người chúng tôi sẽ lên đường cho chuyến đi du lịch đầu tiên.

Như là một khoảng thưởng thêm, chúng tôi có thể nhận được kinh nghiệm trên đường đi khi chúng tôi thu thập thông tin về khu vực dân cư xung quanh. Nhưng tôi phải thừa nhận rằng lý do lớn nhất cho chuyến đi này là vì chất lượng kinh nghiệm có thể nhận được từ khu rừng đã giảm một cách không thương tiếc.

Tất cả mọi người đều lo lắng về địa điểm đến và khả năng có thể bị kẻ thù phát hiện. Tôi thấy không cần phải lo lắng về chuyện bị tấn công hay bị cướp, nhưng nó sẽ rất rắc rối nếu như cỗ xe bị hư hại trên đường đi.

Dĩ nhiên lần này, tôi sẽ không đi chỉ với các cô gái loài người. Mỗi nhóm sẽ có từ 5-10 người, dĩ nhiên là chưa bao gồm các < >.

Các thành viên như sau:

Nhóm đầu tiên có tôi, Dhammi-chan, Tóc đỏ và các cô gái loài người khác, và 3 Lord.

Nhóm thứ hai có Ogakichi-kun, Asue-chan, 1 Hobgoblin Cleric, 3 con người và 4 Kobold Ashigaru.

Nhóm thứ ba có Burasato-san, Supesei-san, 3 Elf, 1 con người, 3 Hobgoblin và 1 Hobgoblin Cleric.

Nhóm thứ tư có 2 Ogre, một Hobgoblin Mage, 2 Tigerman, 2 Dragonewts và 3 con người.

Nhóm thứ năm có Dodome-chan, 5 Ogre, 2 con người, Kobold Samurai và 1 Centaur (Nhân mã).

Sự sắp xếp về thành viên như vậy, đã được lựa chọn rất cẩn thận để tránh những xung đột xảy ra trên đường đi tới đó.

Đầu tiên, vẫn có một chút do dự là có nên mang theo những người mới sau được phản động của họ gây ra vài ngày trước, nhưng sau khi thông qua những phương pháp khác nhau của tôi... phục hồi chức năng và... giải thích về hệ thống cấp bậc... tôi chắc rằng sẽ không có bất cứ vấn đề nào được tạo ra bởi họ trong tương lai.

Thủ lĩnh của nhóm người mới được quyết định bởi họ. Mặc dù nó chỉ được quyết định bởi một phần trong số họ, nhưng mục đích của nó là không để sự lựa chọn thủ lĩnh theo cá nhân. Bằng cách để họ chọn, nó khiến cho người mà họ theo, là người họ ủng hộ, do đó làm cho họ ít có khả năng quậy phá nữa.

Dường như thế hệ kế tiếp sẽ được sinh ra trước khi chuyến thám hiểm này kết thúc.

Thôi, để chuyện đó qua một bên. Hôm nay là ngày trước khi khởi hành, và tôi cần phải nghỉ ngơi trong một khoảng thời gian. Tôi mời Ông cha Elf đến khu vực suối nước nóng.

Tôi mời ông ta vào khu vực của khách và mọi người đều vào bên trong hang động, tôi phải giữ hình ảnh tưởng tượng về suối nước nóng luôn tồn

tại trong suy nghĩ của mọi người. Nó cũng không phải là sự khác biệt gì to lớn, nhưng tôi muốn có thêm sự công khai về chuyến đi này.

Phản ứng của Ông cha Elf và tổng thể đều tốt, ông ấy rõ ràng là sẽ có kế hoạch quảng bá về suối nước nóng này đến cho nhiều bạn bè quý tộc của ông ta.

Dĩ nhiên, như là một phần quà, những món ăn chất lượng được phục vụ, bởi sự lịch sự của Hai chị em. Nó vô cùng đẹp mắt và ngon miệng. Tôi nghĩ đó là một trong những bữa ăn ưa thích của tôi.

Buổi tiệc tràn ngập tiếng cười và đầy sự thích thú, đặc biệt là khi tôi mang những thùng rượu tuyệt hảo của tộc Elf ra. Đột nhiên nó trở thành một đại tiệc. Vì chúng tôi đã sử dụng khu vực đào tạo ở bên ngoài, chúng tôi đốt lửa trại và nhảy múa cho đến tối.

Những người mới đến và các cựu chiến binh đều tụ tập lại xung quanh và cùng tạo ra một khoảng thời gian tuyệt vời.

Trong khi nhìn cảnh tượng như vậy, tôi nâng ly cùng Ông cha Elf.

"Uống vì tình bằng hữu tốt đẹp!"

Với điều đó chúng tôi uống thêm nữa, sau đó thì Ông cha Elf khởi hành với đội hộ tống do tôi cung cấp, chỉ để đảm bảo ân nhân của chúng tôi sẽ trở về an toàn vào ban đêm, ông ta cũng uống nhiều rượu bằng tôi. Sau khi nhìn ông ấy lên đường, chúng tôi bắt đầu dọn dẹp khu vực này, và lễ hội kết thúc.

Chẳng bao lâu thì tôi cũng trở về phòng và đi ngủ.

Một ngày tuyệt vời.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 90

Pháo Đài Trient

Cuối cùng thì cũng đến ngày khởi hành.

Tôi tạo ra thêm nhiều Hắc Hiệp Sĩ Xương, khoảng vài chục hoặc hơn thế nữa. Vào lúc đó thì có khoảng 100 Lính Xương ở trong hang động. Nên, miễn là quân đội không tấn công, những người ở lại cộng với Lính Xương Đen của tôi có thể giải quyết bất cứ mối đe dọa nào.

Tôi đã xem qua nó, một danh sách các nhiệm vụ cần được thực hiện, được để lại và gửi 50 tên Lính Xương dưới sự chỉ huy chung của các Hobgoblin Level cao, mà ở lại. Chỉ vì tôi ra đi, không có nghĩa là sự phát triển của khu trại sẽ bị chậm lại.

Còn với tộc Elf, nhờ mỗi thân tình đã được trui rèn qua ngọn lửa của chiến tranh, cũng như sự chia sẻ về suối nước nóng, điều này đã thu hút rất nhiều Elf ghé thăm mỗi ngày, cũng mang lại một khoảng thu khiêm tốn. Thức ăn cũng có sẵn, và cũng có giá nhất định. Chỉ với việc duy trì hoạt động của suối nước nóng thì một số vài Hobgoblin là đủ. Đó cũng không phải là nhiệm vụ khó khăn gì, nên cũng không có nhiều lo lắng.

Cũng tốt khi có một thói quen là chuẩn bị mọi thứ quá kỹ lưỡng.

Lần đầu tiên trong cuộc sống mới của tôi, tôi sẽ ra khỏi khu rừng này.

Những cánh đồng cỏ và những cơn gió đang ở phía trước trên một vùng đồng bằng rộng lớn đang đón chào chúng tôi. Tôi cũng vui vẻ chào lại nó.

Đây là lần đầu tiên chúng tôi bước vào một thế giới chưa khám phá.

Mục tiêu của chúng tôi là pháo đài < > của Vương quốc Sternbild!

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 91

Làng Clute

Chiều ngày hôm qua, chúng tôi đã bắt đầu chuyến thám hiểm từ khu rừng. Vì ngựa của chúng tôi là những con Rết Xương, chúng không cần phải nghỉ mệt, nên chúng tôi có thể đi một mạch mà không cần dừng lại. Mặc dù đoàn xe của chúng tôi có thể bị trông thấy từ xa, vì vài chục con ngựa Undead chạy xuống đường làm cho đoàn xe rất dễ bị chú ý. Nhưng tôi cho rằng miễn là chúng tôi cứ di chuyển thật sự nghiêm túc, chúng tôi sẽ không gặp bất cứ phiền hà gì từ những loài sống ở vùng đồng cỏ ngoài khu rừng. Nhiệm vụ của chúng tôi, lần này, là rời khỏi khu rừng, đồi, núi, và thẳng tiến tới nơi cần được khám phá Pháo đài của thành phố Trient. Chắc sẽ có đủ thời gian để chúng tôi tới đó trước khi trời tối.

Chúng tôi có thể xoay sở để làm như vậy nhưng chúng tôi quyết định sẽ dành một đêm ở gần ngôi làng trên thảo nguyên, nên chúng tôi đã dừng lại ở vùng đồng cỏ.

Ngôi làng mà chúng tôi dừng chân là Clute, dân số của nó khoảng 300 người. Tôi phải nói đây là một vùng đồng bằng nhỏ, chỉ ở mức tối thiểu để phát triển nông nghiệp cung ứng cho cuộc sống. Hừm, thực tế thì nó trông rất giống với ngôi làng mà tôi đã được sinh ra trong đó trong suốt cuộc đời làm con người. Khu rừng nơi chúng tôi được sinh ra dường như được gọi là Khu rừng vĩ đại Kuuderun nơi nổi tiếng với những loại gỗ chất lượng cao. Ngay cả người quản lý của hầm ngục Velvet cũng đã thông báo cho chúng tôi biết về lượng ma thuật rất lớn trong khu vực này, một vài loại gỗ lấy từ những cây trong rừng này có những đặc tính ma thuật và đã nổi tiếng để

làm ra những dụng cụ âm nhạc. Hình như là thị trấn này cũng có một cửa hàng kiếm sống bằng việc bán những vật phẩm này.

Tôi quyết định là nó thật xứng đáng khi làm thỏa mãn sự tò mò của mình về vấn đề này và đi đến cửa hàng đó. Thành thật mà nói thì các mặt hàng này thật sự tuyệt mỹ, chúng đã thấm đẫm sức mạnh của những linh hồn ở trong khu rừng. Không ngạc nhiên khi chúng được xem như một mặt hàng phổ biến cho giới đại gia và giới quý tộc của quốc gia này. Nếu bất cứ ai muốn trở thành [Nghề-Thi sĩ hát rong] nổi tiếng; họ chắc chắn sẽ có một khoảng thời gian đơn giản nếu như họ có một thứ tương tự như những nhạc cụ này.

Ban đầu, dường như nơi đây không có gì ngoài đồng cỏ ở khu vực này, cho đến một vài năm trước đây. Câu chuyện bắt đầu khi có những thợ thủ công theo tin lời đồn về những loại gỗ chất lượng cao mà đến đây và xây dựng nhiều ngôi nhà xung quanh đây để bắt đầu tiến hành việc buôn bán của họ. Họ nhanh chóng thành công sau đó, những người khác theo họ đến đây, và bây giờ ngôi làng của những người thợ thủ công đã hình thành. Tôi muốn nói là, với tốc độ tăng trưởng như vậy, thị trấn này sẽ tăng kích thước lên gấp đôi trong vài năm tới.

Vì một bậc thầy thợ thủ công đã gặt hái rất nhiều trong việc kinh doanh với tầng lớp quý tộc của Vương quốc, dường như là nếu bạn có đầy đủ kỹ năng, bạn có thể tăng thứ hạng của mình thành một quý tộc, cũng cần có đủ thời gian nữa. Dường như là có một cư dân rất có năng lực, và ông ta đã tạo sinh vật nhân tạo được gọi là [Golem] và nó đang có trách nhiệm bảo vệ ngôi làng này.

Ngắn gọn thì những người bảo vệ ngôi làng là Golem Sắt, mặc dù chúng không có khả năng tấn công mạnh bằng Hobgoblin, nhưng chúng có một cơ thể to lớn với độ bền rất lớn. Từ những cái tôi nhìn được phía xa khi đi dạo xung quanh, có khoảng 5 hoặc hơn những con quái như vậy. Để tăng thêm

sự phòng thủ, họ còn xây dựng thêm chiến hào, mương và một người đàn ông tên Kikabe đã xây dựng một tháp canh.

Theo như Tóc đỏ, cô ấy đã gặp nhiều thương gia có nhiều đặc quyền đặc lợi, khởi nghiệp từ thị trấn này. Cũng không sao khi nói rằng những người này sẽ có một vị thế an toàn trong đất nước này, nó cũng khiến tôi thấy phiền lòng vì không biết độ dốt nát những người khác là như thế nào...

Chẳng bao lâu thì tôi thấy mình cũng đã đi được đủ 1 vòng xung quanh bên ngoài của ngôi làng. Sau khi nhìn thấy cái cơ thể đen huyền của những con ngựa xương tôi tạo ra, tôi quyết định sử dụng một trong các vật phẩm trong Rương vật phẩm để biến đổi chúng thành một con ngựa nâu bình thường. Đó là một cái nhẫn tôi nhặt được từ hầm ngục của Velvet. Nó cho phép tôi thay đổi hình dạng của một người hoặc một vật nào đó thành một hình dạng khác trong một khoảng thời gian nhất định.

Sau đó thì tôi cũng tự tạo cho mình một cơ hội để vào phần bên trong thành phố sau khi nhìn thấy mọi người vẫn chưa sẵn sàng để khởi hành. Một phần lý do cho chuyện này là vì trong suốt thời gian đi dạo quanh làng, tôi đã nghe nhiều người thảo luận về những rắc rối gây ra bởi xung đột giữa những dân làng. Nhìn thấy khả năng cho một công việc, một mình tôi vào bên trong ngôi làng.

Ngôi làng này hình như đã gặp vấn đề được vài tháng nay, nơi mà bộ tộc Orc vẫn đang gây rắc rối và ngày càng tiến triển. Những con Orc này đã không gây ra nhiều rắc rối như vậy trong quá khứ, và hầu như ẩn thân trong khu rừng. Khi tôi nghe về những con quái vật trong khu rừng, nó đột nhiên tóm được sự chú ý của tôi. Đây có lẽ sẽ là một công việc cho tôi và đợt tấn công của tôi đến những con Orc hỗn tạp này một khi trở về.

Theo như dân làng thì khoảng 10 năm trước, một thỏa thuận đã được thực hiện bởi bộ tộc Orc ở trong rừng để chấm dứt đợt tấn công của chúng lên ngôi làng, đổi lại chúng sẽ nhận được một vài nô lệ phụ nữ loài người

mỗi 6 tháng. Rõ ràng là làm vậy thì khá tiện, vì cái khoản thu nhập rất lớn của ngôi làng tốt hơn là liều mạng chiến đấu với lũ Orc và những đợt tấn công liên tục của chúng cho đến bây giờ.

Tuy nhiên, gần đây các con Orc đã phá vỡ thỏa thuận đó, và làm ngược lại, chúng bắt đầu tấn công những nhóm người đi vào bên trong khu rừng. Trong khi làm như vậy, chúng đã vô tình bắt giữ con gái của một thành viên có ảnh hưởng đến cộng đồng. Tôi được bảo rằng đây là đợt tấn công lớn lần thứ bảy trong tháng này, với tốc độ của mỗi đợt tấn công của lũ Orc tăng lên qua mỗi lần.

Tôi nghe nói chúng có một số lượng rất đông, nhưng chúng cũng không có đại gì mà tấn công trực diện vào ngôi làng, mặc dù Orc là một loài quái vật, nếu bọn chúng có một số lượng vừa đủ, chúng vẫn có thể giết được con Golem Sắt. Mặc dù Golem Sắt rất mạnh, với kích cỡ của ngôi làng này, bạn không thể bảo vệ tất cả mọi thứ chỉ với 5 con Golem Sắt. Nó được tạo ra bởi dân làng chỉ để chiến đấu chống lại một cuộc tấn công toàn diện của bộ tộc Orc. Và như thế, dân làng không còn an toàn khi khai thác các loại gỗ chất lượng cao.

Tộc Orc đã khá thân thiện với ngôi làng này trong một thập kỷ qua, nên mức độ tàn bạo của chúng đã bị lãng quên, đây là sự nhầm lẫn chết người của dân làng. Mặc dù loài Orc có một số đặc tính giống với con người, nhưng cuối cùng thì chúng cũng chỉ là quái vật. Đó là nhận thức chung của cái gọi là tâm lý con người.

Lịch sử của ngôi làng này không quá dài dòng, và không có nhiều người định cư cả đời họ ở đây. Mặc dù họ vui vẻ với cuộc sống ở đây, đặc biệt là những thợ thủ công có tay nghề đã đầu tư rất nhiều vào thị trấn trong suốt một thập kỷ qua, có nguy cơ là ngôi làng sẽ bị bỏ hoang nếu đợt tấn công của lũ Orc cứ tiếp diễn.

Những người này không hề có một chút gì gọi là tinh thần chiến đấu và họ thà chịu lỗ còn hơn xuống lỗ. Rồi bỏ ngôi làng và tất cả công việc cực nhọc của họ mà không đưa rất bất cứ kế sách nào đáp trả. Hừm, tôi cho rằng điều này cũng đúng với hành vi của con người.

Mặc dù bình thường tôi sẽ cóc thêm quan tâm nhiều đến những đau khổ của con người, nhưng đây có thể là công việc làm ăn thông qua việc trao đổi với ngôi làng này vì họ sử dụng linh hồn của khu rừng vào các chế phẩm của họ.

Vì chỉ có một nơi duy nhất có thể gửi các yêu cầu mang tính trừng phạt để đối phó với tộc Orc đó là Guild quản lý thị trấn, tôi đến đó để giới thiệu về dịch vụ của chúng tôi, với một phần thưởng hợp lý để bảo vệ toàn bộ ngôi làng, dĩ nhiên rồi. Tôi không thích làm từ thiện đâu, trừ khi nó mang lại lợi ích cho tôi.

À, đúng rồi. Tôi nghĩ tôi đã tìm ra được gốc rễ của cuộc khủng hoảng mà ngôi làng này phải đối mặt. Dường như thật sự thì tôi chính là trung tâm của vụ việc này. Đó là chính bản thân tôi và những đứa khác khi chúng tôi đi cướp cơ sở khai thác của lũ Orc và giết Boss của chúng. Tôi cho rằng lũ Orc này không thông minh cho lắm, do chúng tôi đã cắt đứt đầu của tên thủ lĩnh bộ tộc, những kẻ sống sót đã tạo nên cuộc nội chiến trong bộ tộc. Có lẽ chúng cũng đã tìm ra được thủ lĩnh mới, với điều đó chúng có thể đảm bảo được mạng sống của mình. Cho đến nay, những tên sống sót sau nhiều cuộc tấn công của chúng vào khoảng 30-40 tên Orc từ hàng chục tên Orc đã bị giết tại khu mỏ.

Dường như những con Orc mà có một chút khôn ngoan đã hiện diện ở khu mỏ trong suốt đợt tấn công của chúng tôi. Như là, nguồn tiếp tế của chúng, tên Boss, các Mage và cả một hệ thống phân cấp của chúng, tất cả đều đã bị xóa sổ. Những kẻ sống sót không khác gì những con quái thú chỉ biết làm theo bản năng sinh tồn. Cách tốt hơn để có một bức ảnh về những điều đã diễn ra là tưởng tượng những đứa còn sống sót giống như Ogakichi-

kun mà không có sự ảnh hưởng của tôi. Với nguồn lương thực nhanh chóng cạn kiệt, chúng sẽ tấn công vào nguồn thức ăn gần nhất có thể, nghĩa là thị trấn này và những người vào rừng đốn gỗ.

Lũ Orc chưa bao giờ yếu cả, nhưng với chúng tôi bây giờ sẽ không có một chút rắc rối gì trong việc dẹp yên mối đe dọa này. Tuy nhiên với những dân thường không trải qua một khóa huấn luyện nào, một con Orc là một đề xuất đáng sợ khi bạn đưa ra một cuộc thảo luận về việc chống trả lại. Nó sẽ cực kỳ khó khăn để chinh phục một con Orc để đảm bảo an toàn cho các Thợ rừng của họ.

Theo như quan sát gần đây về lũ Orc, chúng được miêu tả là gầy hơn so với chúng trước kia, đây là dấu hiệu rõ ràng cho thấy chúng đang tranh đấu rất dữ dội để đảm bảo nguồn thức ăn.

Lũ Orc có lẽ đã không tấn công con người cho đến khi cơn đói của chúng lên tới đỉnh điểm, và chúng cướp bóc loài người mặc dù lời cảnh báo của tên Boss trước kia, trước khi chúng tôi tiêu diệt cả một đám. Vì những cánh đồng cây trồng hầu như không được bảo vệ toàn diện, lũ Orc có lẽ đã đánh vào đây.

Sigh... một tiếng thở dài... vì đây là vấn đề mà tôi đã gây ra, tôi cho rằng tôi không thể để nó như vậy được. Đặc biệt là nếu, vì một vài lý do nào đó, vụ việc được sáng tỏ, và tôi là người đã gián tiếp gây ra việc lũ Orc tấn công vào khu dân cư của con người, ai biết được kết quả sẽ ra sao. Nhiều khả năng là mối quan hệ giữa tôi và con người sẽ bị ảnh hưởng nghiêm trọng trong một khoảng thời gian dài. Nhưng tôi cũng không cảm thấy có lỗi khi đá những con Orc ra khỏi khu mỏ đó. Hồn Thạch khai thác được từ khu mỏ của lũ Orc đáng giá hơn nhiều so với cái giá của bọn con người. Kinh nghiệm nhận được vào lúc đó cũng rất tuyệt vời.

Hồn Thạch là một thứ quý giá không chỉ với con người và còn với nhiều loài khác vì khả năng ma thuật của chúng. Nếu tôi dọn sạch lũ Orc còn sót

lại, và bán những viên Hồn Thạch ở đây chắc chúng tôi sẽ nhận được cả một đồng vàng khổng lồ. Vì nơi này có nhu cầu cao về những nguyên liệu ma thuật chất lượng cao, tôi thấy được những nơi như vậy có thể là một cái cây giúp tôi hái ra tiền. Đó là một thứ mà lòng tham của tôi không thể bỏ qua được. Vâng, bây giờ thì tôi vẫn giữ những thông tin mà tôi đã phát hiện ra trong khi tôi thảo luận về hợp đồng để giải quyết lũ Orc này. Với tôi, điều tôi cần phải làm với lũ Orc này là một điều trong quá khứ.

Dù sao thì khi hợp đồng với làng Clute được thực hiện, tôi đã có một cuộc trò chuyện ngắn với một vài thành viên đứng đầu Guild trước khi tôi rời khỏi đó. Nếu tôi đi đúng hướng, tôi có thể chuyển cái hợp đồng ngắn hạn này thành một hợp đồng dài hạn để bảo vệ ngôi làng này khỏi những cuộc tấn công trong tương lai. Ngay cả như vậy nó vẫn mang lại lợi nhuận cho tôi. Nếu tôi sắp sửa có một công việc buôn bán Hồn Thạch với những người dân ở đây, tôi sẽ phải đảm bảo rằng ngôi làng sẽ không bị cướp bóc hoặc san bằng. Với bản thân tôi đảm bảo cho tương lai của cái thỏa thuận này, tôi làm những cách cũ của tôi.

Sau khi hợp đồng được ký kết, trời vẫn chưa tối trước khi tất cả lũ Orc bị chiên lên thành món thịt lợn chiên giòn. Vấn đề về lũ Orc của ngôi làng sẽ được tập trung đến. Với một bữa ăn ngon, tôi có thể chấp nhận cái giá của một ngày đi du lịch.

Trong khi chúng tôi quét sạch lũ Orc, chúng tôi cũng phải đảm bảo rằng không làm hại đến những phụ nữ loài người. Nhờ việc thận trọng với cảnh báo này, chúng tôi đã xoay sở được với việc hồi phục cho cả 3 cô gái đã bị bắt cóc trong suốt những đợt tấn công của lũ Orc. Khi chúng tôi trở về, một thỏa thuận đã được ký kết để bảo vệ khu định cư này trong tương lai. Với thỏa thuận này, tôi gửi 10 Goblin và 10 Hobgoblin dẫn dắt bởi Hobgoblin Mage đóng quân ở ngôi làng. Họ sẽ đến trong một vài ngày tới hoặc có thể lâu hơn, và sẽ được chào đón bởi lòng hiếu khách tuyệt vời nhất của dân làng.

Sự tin tưởng mà tôi đã tạo ra rất to lớn.

Trong khi giữ những nô lệ phụ nữ có lẽ cũng tốt, tôi quyết định trả tự do cho họ và để họ ở trong ngôi làng này. Tôi gửi một yêu cầu đến Chủ Guild là đổi xử với họ công bằng, và ông ta đã đồng ý.

Tôi nghĩ rằng bầu không khí trong ngôi làng có lẽ sẽ tốt hơn trước kia.

Như vậy cũng tốt. Một mối quan hệ càng tốt với ngôi làng, sẽ có một công việc làm ăn càng thuận lợi.

Khi chúng tôi về lại tuyến đường chính, hiệu quả của cái nhẫn cũng đã hết.

Tôi quyết định ăn cái nhẫn để nhận được kỹ năng cho bản thân.

Học kỹ năng [Thay đổi hình dạng].

Bây giờ thì tôi sẽ thay đổi màu da sao cho giống với loài người hơn, mặc dù tôi vẫn để lại các hình xăm ở đó.

Và như vậy, chúng tôi tiếp tục hành trình đến Trient của chúng tôi.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 92

Boruforu

Chúng tôi dừng lại nhiều lần trên đường tới thành phố. Tôi dành nhiều thời gian để kiểm tra địa hình và môi trường xung quanh một cách cẩn thận. Lý do cho việc này có rất nhiều loài vật ngon lành mà tôi vẫn chưa ăn. Nếu có, tôi muốn có kỹ năng của chúng, đơn giản vậy thôi.

Loài vật đầu tiên chúng tôi gặp Boruforu, một loài vật lai giữa một con Tê giác đáng yêu, Trâu và một con Lợn rừng. Loài vật tiếp theo là Quy Xà, một con rắn dài 2m với cái mai dài 30cm trên cơ thể của nó. Còn có con Thỏ Kiếm, tương tự như con Thỏ 1 Sừng với bộ râu sắc như lưỡi gươm và một lưỡi kiếm trên trán của nó. Loài vật cuối cùng được gọi là Harpy (Người chim), nó trông khá giống con người, nhưng với đặc tính của loài chim và một sải cánh khá lớn.

Boruforu

Quy Xà

Harpy

Trong khi tất cả bọn chúng không mang lại một kỹ năng nào cả, sẵn chúng vẫn mang lại sự thú vị trong suốt một quãng đường dài của chuyến đi.

Chuyến đi này gần như khá yên bình. Khác với khu rừng, nơi mà kẻ thù ẩn giấu sự hiện diện của họ có thể lao ra từ bất cứ chỗ nào, không có một

điểm mù cho kẻ thù tiếp cận chúng tôi ở một vùng đồng bằng rộng lớn. Tôi phát hiện ra con Thỏ Kiếm trong tầm mắt và phát động một cuộc tấn công lên nó. Ở Level hiện tại của Tóc đỏ, cô ấy vẫn gặp một chút rắc rối với con quái này, vì vậy tôi để cho Dhammi-chan đánh lạc hướng nó bằng phép thuật trong khi Tóc đỏ tiêu diệt nó. Vì cả hai < > của tôi đều đã Vượt Class, chúng có thể làm nản lòng hầu hết các đối thủ.

Vì tôi đã để con Kỳ Lân 3 Sừng là < > của Dhammi-chan ở khu mỏ do nhiều hoàn cảnh khác nhau, cô ấy đang cưỡi con Kurosaburou, nó đã Vượt Class thành con "Sói Đen Tàn Ác" (Orthrus). Tóc đỏ thì cưỡi trên con Kumajirou vì sự khác biệt sức mạnh giữa Dhammi-chan và Tóc đỏ. Tuy nhiên, bất chấp các logic liên quan đến vấn đề này, dường như Dhammi-chan đang ghen tị với Tóc đỏ, tôi tự hỏi tại sao lại như vậy...

Khi chúng tôi đi qua một đàn gồm hàng chục con Boruforu, tôi quyết định dừng đoàn xe lại cho một cuộc săn. Tôi ném một lớp ngụy trang vào những con Ngựa Xương bằng một kỹ năng của tôi. Tôi cũng đã luyện tập một chút về kỹ năng ngụy trang này hồi còn ở ngôi làng. Tôi muốn tránh những sự ngạc nhiên tương tự khi có ai đó nhìn thấy một đoàn xe được kéo bởi những con Ngựa Xương này. Còn với cuộc săn tôi để cho Kumajirou và Kurosaburou lo hầu hết các công việc, chúng đã khá nhàn rỗi kể từ khi khởi hành từ khu trại. Vì cả hai đứa nó đều là những thợ săn tự nhiên nên cuộc săn được giải quyết nhanh chóng và hiệu quả. Sau đó là việc thu thập và xử lý các nguyên liệu.

Theo như Tóc đỏ đã thông báo cho tôi biết nguyên liệu từ con Boruforu là một mặt hàng rất đắt tiền được sử dụng làm các công cụ và thuốc men.

Học kỹ năng [Giáp xương tê giác toàn thân].

Học kỹ năng [Khử nhậy].

Chết tiệt. Tôi đã ăn một số lượng khá lớn vậy mà tôi chỉ nhận được có 2 kỹ năng từ chúng vì sự cách biệt về sức mạnh giữa tôi và bọn nó. Ở thời, tôi cũng không nên để chuyện này làm phiền lòng đến tôi, không giống như là tôi được kỹ năng một cách đầy đủ hoặc đại loại thế. Mặc dù tôi cũng không biết tôi có cần chúng trong tương lai trong không nữa.

Vâng, ngay cả khi tôi chẳng nhận được kỹ năng gì từ chúng, thịt của chúng vẫn là một trong những loại thịt ngon nhất từ trước đến nay. Chúng tôi quay nó. Miếng thịt như thể tan chảy trong miệng của tôi, các kết cấu thì tuyệt vời và hương vị của thịt thì rất kinh ngạc. So sánh hương vị với vẻ ngoài thì chẳng khác nào là một trò đùa cả. Không cần phải nói nhiều, thịt của Boruforu là một trong những món ưa thích của tôi.

Sau một hồi thì tôi lại gặp những con Thỏ Kiếm khác. Khi bạn nghĩ về nó, nó là một con môi nhỏ bé cho tôi và Dhammi-chan, nhưng nó vẫn là một bài tập tốt cho Tóc đỏ. Trong khi cô ấy chiến đấu với con thỏ đó, tôi thu hút thêm 2 con khác cho cô ấy. Trong khi chuyện này đang diễn ra tôi pha một ít trà mà Ông cha Elf đã chuyển qua cho tôi hôm trước ngày khởi hành. Tôi cũng lấy ra một ít bánh gạo và thực hiện một bữa ăn nhẹ. Sau cùng thì thịt quay và trà nóng là một sự kết hợp tuyệt vời.

Với máu của con Thỏ Kiếm đầu tiên, mắt của Tóc đỏ sáng rực một màu đỏ thẫm và sức mạnh của cô ấy tăng lên. Nguyên nhân của việc này là do [Nghề-Hắc Kiếm Sĩ] của cô ấy, nó cho phép cô ấy trở nên mạnh hơn với mỗi con quái vật mà cô ấy tiêu thụ. Trong khi cô ấy chiến đấu, tôi ngồi kể Giả kim thuật-san, và chúng tôi cùng nhau uống trà. Tôi cũng đã đề cập đến việc Tóc đỏ buộc phải tiêu thụ lũ quái vật một cách đều đặn hoặc là cơ thể của cô ấy sẽ bị phân hủy. Cô ấy vẫn ngạc nhiên mỗi khi cô ấy đột ngột bùng nổ về sức mạnh và tốc độ.

Tôi dành cho Tóc đỏ vài lời khen sau khi cô ấy hoàn thành việc chém giết. Tôi chữa lành các vết thương của cô ấy trong khi vuốt ve mái tóc đỏ rực của cô ấy. Sau khi vết thương được chăm sóc, tôi cung cấp một ít nước

cho cô ấy với kỹ năng [Điều khiển nước]. Lý do là vì cô ấy đã hơi quá tay và xé xác mấy con thỏ thành từng mảnh, nên cô ấy dính đầy máu. Sau khi làm sạch cơ thể, tôi cũng nhanh chóng làm vậy với quần áo của cô ấy và cô ấy mặc quần áo vào.

Đến trưa thì chúng tôi gặp phải hang ổ của lũ Quy Xà. Rõ ràng là lũ Quy Xà đã đào những cái tổ dày đặc những đường hầm lồng vào nhau như kiến. Mặc dù nó khá kỳ lạ nhưng nó không làm nản lòng của tôi. Tôi sử dụng [Định vị sóng âm] để tìm ra chúng và tập hợp chúng lại một chỗ cho một cuộc đột kích.

Sử dụng kỹ năng [Điều khiển đất], tôi đã đẩy bọn chúng lên mặt đất mà không làm chúng nhận ra. Chúng ngủ suốt cả ngày nên chuyến săn này sẽ đơn giản thôi. Vì chúng vẫn còn ngủ, chúng tôi cẩn thận giết từng con một mà không ảnh hưởng đến nguyên liệu, nó sẽ có lợi về sau. Thật không may là trong quá trình đó thì bọn chúng đã thức dậy, tôi đã gọi thêm nhiều thành viên khác để xử lý bọn chúng. Sau đó thì một cuộc chiến diễn ra khi những con rắn còn lại khoảng 88 con rắn tỉnh dậy và bắt đầu tấn công. Vì chúng có Level khá thấp so với chúng tôi, chúng tôi vẫn có thể dành thời gian để giết chúng mà không ảnh hưởng đến nguyên liệu về sau, những cái mai đặc giá.

Cá nhân tôi đã giết 38 con ngay lập tức. Ngay cả với Tóc đỏ cũng đã xoay sở tiêu diệt được hàng tá con. Thợ rèn-san và Hai chị em chuẩn bị bữa ăn với một ít thịt. Nó cũng khá ngon đấy, ngon hơn cả Rắn Đêm. Với một ít rượu của tộc Elf, bữa ăn này thật hoành tráng.

Học kỹ năng [Trốn trong mai].

Học kỹ năng [Bất động].

Mùi vị thì rất ngon, nhưng vì nó sẽ bán được giá tốt, tôi sẽ ngừng việc ăn chúng.

Mặc dù tôi cũng muốn có thêm vài con Harpy, nhưng chẳng còn con nào trên trời nữa, săn bắn liên tục và đổ máu ảnh hưởng đến sức khỏe của Thợ rèn-san. Vì những lý do này, tôi ngừng việc săn bắn, và quyết định tập trung vào chuyển đi, di chuyển về đích đến của chúng tôi.

Ở phía trước, tôi nhìn thấy một con đường núi. Tôi quyết định chọn nó. Tôi tự hỏi không biết ở đây có con quái vật nào không...

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 93

Chúa Tế Bầu Trời

Hôm nay trời mưa khá lớn, nên mình đi học từ trường về vừa mắc mưa vừa kẹt xe vừa ngập lụt (chắc nhiều bạn ở TPHCM cũng gặp tình trạng tương tự mình), nói chung là bơi về nhà hơn cả tiếng... Mặc dù vậy mình vẫn cố gắng dịch truyện và up truyện cho các bạn dù đang cảm thấy khá mệt và có dấu hiệu của bệnh tật. Vì vậy nếu các bạn thấy thương cho team dịch và ủng hộ tụi mình bằng cách đơn giản là: Like và Chia sẻ bài đăng này, Like và Chia sẻ và Mời bạn bè thích (nếu được) Page: Hồi sinh thành quái vật và Theo dõi Blog Hồi sinh thành quái vật, thì team dịch vô cùng biết ơn các bạn, việc này chỉ mất một ít thời gian thôi mong các bạn ủng hộ team dịch.

Mời các bạn đọc truyện!

Chúng tôi chủ yếu đi dọc theo con đường núi, mặc dù đôi lúc con đường cũng trở nên quá hẹp hoặc đường quá khó đi. Tổng cộng thì có 3 con đường khác nhau mà những người khác đã đi qua chúng nhiều năm liền. Con đường mà tôi chọn để đi xuống, kết thúc dọc theo một dòng sông. Đường như nó đã được đi lại rất nhiều và dĩ nhiên là tuyến đường an toàn nhất. Quái vật mạnh nhất trong khu vực này là Gấu Xám. Giả sử, ở đây cũng có một con Boss của những con Gấu Xám tương tự Chúa tế rừng núi mà tôi đã tiêu diệt trước đây.

Ngoài ra, sức mạnh của con Boss này, mà nó chủ yếu sống ở vách núi đá thì chắc hẳn sẽ vượt xa Chúa tế của rừng núi rồi. Cùng với Gấu Xám, ở đây

còn có những loài chim sống trên núi. Dường như đó là một loài đại bàng với bộ lông màu nâu và có 4 cái cánh tên là "Đại Bàng Vách Núi". Kích thước trung bình của một con Đại Bàng Vách Núi vào khoảng 2m, và chiều dài của sải cánh thậm chí còn gấp đôi cơ thể của nó. Kích thước như vậy đủ để nó đe dọa bất cứ kẻ thù nào yếu hơn nó. Ngoài ra, nó còn có thể tiết ra một loại chất độc làm tê liệt từ móng vuốt của nó.

Nói gì thì nói chứ nó chắc chắn là một con quái vật rất khó chịu để đối phó khi bạn đang thực hiện một chuyến đi trên con đường nhìn như một vách đá. Tôi đã được thông báo là bọn chúng cũng không quá đông trên những ngọn núi, nên ít nhất thì, như vậy cũng tốt. Ồ, ở đây cũng có một con Boss Phân loài đặc biệt của con Đại Bàng Vách Núi, nó lãnh đạo chúng và có tên là Đại Bàng Cẩm Thạch. Nó còn có thể tạo ra một cơn lốc xoáy nhỏ từ miệng của nó, cái mà có thể ép buộc những kẻ thù yếu hơn đến bờ vực của sự tuyệt vọng. Cơn lốc xoáy này còn có thể thay đổi hình dạng thành một dòng chảy của những lưỡi kiếm, băm nhỏ kẻ thù ra. May mắn là một trong những con người tôi mang theo có kiến thức về khu vực này.

Nó nói rằng nó đã từng sống ở gần đây và nghe những câu chuyện về những loài sinh vật của ngọn núi này. Gấu Đỏ vô cùng mạnh mẽ, nhưng nó là kẻ đi săn đơn độc. Vì chúng tôi đang trong một nhóm, thậm chí chúng tôi có gặp nó, con gấu cũng chẳng làm nên được trò trống gì. Mặc dù cho đến bây giờ, vẫn tốt nhất khi chúng tôi đi theo một nhóm.

Với những nhóm của chúng tôi di chuyển có một khoảng cách chặt chẽ với nhau, chúng tôi hoàn toàn an tâm bất kể những con Đại Bàng Vách Núi có xuất hiện. Chúng bay rất là nhanh và rất khó để bắn trúng với hầu hết các đợt tấn công. Chúng luôn đánh vào điểm mù của bạn mỗi khi chúng bắt đầu tấn công. Vì đang ở vách núi, nói chung là rất khó để xử lý chúng. Tuy nhiên, nhờ vào vũ khí và kỹ năng của tôi, tôi đủ khả năng để tấn công ở phạm vi tầm xa và tiêu diệt chúng. Cùng với kỹ năng [Cảm ứng chuyển động], tấn công vào điểm mù của tôi chắc chắn là một bản án tử hình những

con đại bàng này, và do đó, tôi đi bộ phía trước một mình để thu hút sự chú ý của hầu hết bọn chim đến tôi.

Thật ngạc nhiên khi thật dễ dàng để dụ chúng ra, khi đó tôi cũng nắm được cách thức săn mồi của chúng. Chúng tôi giữ lại những nguyên liệu từ con đại bàng mà tôi bắt được. Tổng cộng chúng tôi bắt được 18 con. Một khi chúng tôi dọn dẹp sạch sẽ, chúng tôi chiên và ăn chúng. Chúng thật sự rất bự, mà thịt thì cực kỳ thỏa mãn.

Hương vị của thịt rất ngon lành. Tôi muốn ăn thêm nữa, nhưng cũng chẳng còn bao nhiêu con nữa trên ngọn núi này. Tôi nên hạn chế giết quá nhiều hoặc là tôi sẽ có nguy cơ giết đi sự đa dạng sinh học của ngọn núi này.

Học kỹ năng [Âm thanh hoảng loạn].

Học kỹ năng [Phát triển đôi cánh].

Học kỹ năng [Bay nhanh].

Học kỹ năng [Thấy được hướng gió].

Học kỹ năng [Móng vuốt tê liệt].

Học kỹ năng [Kháng tê liệt].

Vào khoảng 2 giờ chiều, chúng tôi đã đến đoạn cuối của con đường núi, nơi mà con đường được mở rộng ra rất nhiều. Điều này làm tôi cảm thấy an toàn hơn rất nhiều, bây giờ cái nguy cơ bị đánh bay khỏi vách núi hay sườn núi đã tan biến. Mỗi quan tâm duy nhất là trong khu vực này có hàng đồng xương từ nhiều loài quái vật khác nhau. Ở đây có lẽ đang ở rất gần tổ của một con quái vật rất mạnh mẽ. Cuối cùng chúng tôi cũng đã thấy được dấu hiệu của một cuộc chiến: âm thanh của tiếng xương người, vũ khí và áo

giáp đã nói lên tất cả. Đây có lẽ là tàn dư của những người đến đây để chinh phục con quái vật mà nán lại trên con đường này.

Ngay khi tôi vừa nghĩ như vậy, tôi nghe thấy tiếng kêu và đập cánh, và Tiên đoán của tôi cảnh báo rằng nguy hiểm đang đến. Nhanh như cắt, da của tôi bị nổ tung với cơn gió đánh vào rất mạnh, nó có cảm giác như là hàng trăm con dao cắt qua da thịt tôi cùng một lúc. Trên bầu trời, tôi nhìn thấy 5 con Đại Bàn Vách Núi. Ngoài ra, còn có Phân loài đặc biệt con Đại Bàn Cẩm Thạch to lớn trong số chúng. Gộp chung lại thì sự hiện diện của chúng cũng tương đối đáng sợ.

Cái cảm giác này tuyệt vời hơn nhiều so với cái cảm giác khi tôi đối đầu với Chúa tể của rừng núi. Khi 4 mắt nhìn nhau, một cảm giác bất an xuất hiện xung quanh gáy của tôi. Mục đích của chúng chắc chắn là: chúng tới đây để giết.

Lông vũ cẩm thạch của con Phân loài đặc biệt lấp lánh như những lưỡi dao dưới ánh nắng mặt trời, dường như chúng có thể cắt tất cả mọi thứ. Mỏ và móng vuốt của nó trong như thể chúng có thể cứng như kim cương. Nó có thể di chuyển nhanh hơn gấp nhiều lần so với con Đại Bàn Vách Núi, tấn công từ tất cả mọi hướng không chỉ có ở phía sau, làm cho đối thủ lần này khó ăn hơn những con Đại Bàn Vách Núi.

Tôi thấy sự thông minh từ đôi mắt to vàng đang nhìn xuống chỗ tôi. Một kẻ giết người tối thượng của đỉnh núi với một vẻ đẹp duyên dáng đến rợn người sau khi trải qua không biết bao nhiêu cuộc chiến sống còn. Từ cái nhìn đầu tiên, sự thật là màu sắc của nó đã bị thay đổi so với những con khác, đây là dấu hiệu của sự sở hữu [Sự bảo vệ thần thánh] với hệ thống kỹ năng đặc biệt của riêng nó, giống như là Chúa tể rừng núi. Với tôi, tôi rất rất muốn bắt và ăn thịt loài sinh vật này.

Để phần còn lại của nhóm ở trạng thái phòng thủ, tôi tạo ra đôi cánh như là côn trùng với kỹ năng [Tạo cánh cứng], tạo ra một sự bùng nổ tức thời về

tốc độ, lao vào kẻ thù đang nhìn tôi ở trên trời. Cây kích của tôi trên tay và nhắm thẳng vào điểm yếu của chúng.

Sau một giờ trôi qua khi tôi tiếp tục chiến đấu với kẻ thù trên bầu trời. Đối thủ của tôi vô cùng mạnh mẽ, đặc biệt là có lợi thế tuyệt đối ở trên bầu trời. Nó di chuyển nhanh như chớp. Nếu không nhờ vào kỹ năng vừa nhận gần đây nhất, [Bay nhanh], tôi có thể sẽ không sống sót được trong cuộc không chiến này. Trong suốt cuộc chiến này, tôi đã hiểu được không biết bao nhiêu là trận chiến mà con quái thú này đã trải qua, để có được như nó bây giờ. Nó sử dụng rất nhiều những đòn tấn công khác nhau, kể cả tạo ra những cơn lốc xoáy nhỏ để làm tôi mất thăng bằng. Với đôi cánh còn non nớt của tôi, việc điều chỉnh để chiến đấu trên không trung với một đối thủ như vậy là cực kỳ khó. Tôi thậm chí còn không thể đếm nổi bao nhiêu lần cơ thể mình bị xé toạc bởi mỏ của nó hoặc bao nhiêu lần cái bộ móng vuốt khổng lồ phủ đầy chất gây tê liệt chém qua da thịt và các cơ quan của tôi.

Ngay lúc này, toàn bộ cơ thể của tôi nhuộm đầy máu, và nhiều chất lỏng cơ thể chảy ra và mất đi. Ngay cả bộ lông của con Đại Bàng cũng sắc như lưỡi dao, nên ngay cả khi tránh né thành công không có nghĩa là tôi thoát được mà không bị thương tổn gì. Tuy nhiên chẳng có luật lệ gì cho cuộc chiến này cả. Bất cứ khi nào tôi không thể tránh được đòn tấn công, tôi sẽ dùng cánh tay bạc của tôi như cái khiên chống lại bộ vuốt. Nếu không dựa vào nó, chắc có lẽ tôi sẽ dính thêm hàng ngàn đòn tấn công nữa, chứ không như bây giờ đâu. Rõ ràng là trong nước bọt của nó có hiệu ứng làm ức chế sự tái tạo. Bất kể khi nào bị cắn, tôi sẽ ngăn chặn sự chảy máu bằng cách thắt chặt các bó cơ xung quanh chỗ chấn thương cho đến khi cơ thể đào thải được độc tố. Những con hộ tống theo con phân loài đặc biệt này dễ dàng bị xử lý chỉ trong vòng 10 phút đầu tiên của trận chiến, mặc dù tôi cũng phải trả giá đắt cho việc chú ý quá nhiều vào số lượng của chúng.

May mắn là với [Kháng sát thương chí mạng] và [Khử nhạy], thì ngay cả với những vết thương kinh khủng nhất cũng chẳng làm tôi thấy đau đớn,

tuy nhiên, sự thật thì vết thương vẫn tồn tại ở đó, và vẫn cần được ghi nhớ và xử lý. Tất cả các môn võ thuật mà tôi làm chủ đều như vô dụng trên không trung, và tất cả những kỹ năng phép thuật của tôi thì quá khó để điều khiển, do sự tập trung cao độ của tôi đã dành cho việc né tránh và giữ cơ thể trên không trung.

Tuy nhiên, không có vẻ như chỉ có một mình tôi nhận sát thương. Như tôi đã nói trước đó, tất cả 5 con Đại Bàng Vách Núi khác đã được chăm sóc ở đầu trận đấu. Còn với con phân loài đặc biệt, tôi đã xoay sở để cắt bỏ một chân của nó với cây kích và cũng đâm nhiều lỗ trên cơ thể của nó bằng đầu nhọn của cây kích. Bộ lông của con Đại Bàng Cẩm Thạch cũng bị nhuộm đầy máu ở nhiều chỗ. Tôi chắc chắn một việc là tôi đang mất đi sự kiểm soát kỹ năng chiến kỹ năng chiến đấu trên một dạng địa hình khác với mặt đất.

Nguyên nhân là do không quen với chiến đấu trên không trung, nó đang là xiềng xích và ngăn cản phần lớn việc sử dụng các kỹ năng của tôi. Một số kỹ năng kháng của tôi gần như vô dụng nếu tôi vẫn muốn ở trong không khí, những cái còn lại thì tôi không thể sử dụng vì tôi không thể ở gần con Đại Bàng Cẩm Thạch lâu hơn một phần nhỏ của một giây vào thời điểm này. Mặc dù là cuộc chiến đã kéo dài hơn một tiếng đồng hồ, nhưng lại không có ai trong số hai đứa tôi biểu hiện sự giảm sút về tốc độ, dù chỉ là một phần nhỏ nhất.

Khi trận chiến trở nên ác liệt hơn, cây kích rơi khỏi tay tôi xuống vách núi. May thay nó đáp xuống và mắc kẹt trên con đường, nên nó có thể được phục hồi một cách dễ dàng. Mặc dù trong tình trạng hiện tại, phục hồi nó vào giữa cuộc chiến là cực kỳ khó khăn.

Ngay khi con Đại Bàng Cẩm Thạch thấy tôi đánh rơi vũ khí, nó xem đó là một cơ hội quý báu, nó rút một hơi thật sâu và lao tới, rút ngắn khoảng cách rộng lớn giữa tôi và nó. Chỉ trong nháy mắt, ngực của tôi đã bị đâm

bởi mỏ của con Đại Bàng Cẩm Thạch, quay xung quanh giống như một cơn bão.

Con Đại Bàng Cẩm Thạch đã tạo ra một cơn gió rất lớn và thổi về phía tôi, xuyên qua cơ thể với một tốc độ chóng mặt, mà dường như là không thấy nổi. Tốc độ của cơn gió này là đến từ [Sự bảo vệ thần thánh] của nó. Cơ thể của nó đã phủ đầy các vết thương và lỗ thủng, nên kỹ năng này chắc là kế sách cuối cùng của nó. Tại thời điểm đó, tôi ho ra rất nhiều máu, và thậm chí với các kỹ năng của tôi, cơn đau là cực kỳ nghiêm trọng. Với những nơi nó xuyên qua cơ thể tôi, có lẽ là nó đã cắt đứt cột sống của tôi, và nhiều cơ quan nội tạng bị tổn thương nghiêm trọng. Điều này thật sự rất tệ. Những tiếng hét vang lên từ phía Tóc đỏ, Dhammi-chan và những người còn lại trong nhóm. Ngay cả Ogakichi-kun cũng hét lớn lên với cái nhìn lo sợ trên khuôn mặt.

Với đòn tấn công đó, con Đại Bàng Cẩm Thạch đã chứng minh cho chiến thắng của nó và lao tới ăn thịt tôi.

Vào khoảng khắc đó, kỹ năng mà tôi dùng sẽ quyết định ai là người chiến thắng trong trận chiến này. Khi mà khả năng phòng thủ của con Đại Bàng đang xuống thấp, đây có thể là cơ hội cho tôi giải quyết nó nhanh gọn lẹ. Cơ thể tôi đã mạnh hơn một con Ogre bình thường gấp nhiều lần, nên cơn gió của nó vẫn chưa đủ hạ sát tôi, mặc dù lượng sát thương gây ra cũng rất kinh khủng. Trong một phần giây, tôi đã nghĩ đến phần thưởng sẽ đạt được sau khi giết con chim này và quyết định sử dụng hết những phần sức mạnh cuối cùng để xử lý nó một cách nghiêm túc.

Trong vòng chưa đầy một phần một trăm giây, tôi kích hoạt rất nhiều kỹ năng mà tôi vẫn chưa sử dụng trong các trận đấu trước vì tôi muốn tận hưởng một trận đấu công bằng.

Cánh tay phải cứng như kim loại của tôi đã chảy máu rất nhiều, nhưng bí mật thì tôi đã sử dụng nó để hồi phục và lưu trữ máu với kỹ năng mà tôi

đã chia sẻ, bằng cách sử dụng kỹ năng [Hợp nhất] có tên là [Phục hồi chất lỏng]. Sử dụng lượng máu mà tôi đang tạo ra, tôi ngay lập tức phục hồi toàn bộ lượng máu đã mất trong suốt toàn bộ trận đấu. Cộng thêm các kỹ năng như [Tái tạo cấp tốc] và [Phục hồi cấp tốc], toàn bộ cơ thể của tôi gần như được phục hồi ngay lập tức. Sử dụng cánh tay kim loại của tôi, tôi cắt bỏ cái chân còn lại của nó, hoàn toàn loại bỏ sự nguy hiểm của nó đến tôi.

Theo sau đó, tôi sử dụng [Khung xương ngoài], giúp cho da thịt của tôi trở thành một thứ giống như một con bọ. Để tăng cường khả năng phòng thủ cho vỏ giáp, tôi cộng thêm [Cơ thể mạnh mẽ của con Ogre Đen] cũng như [Vảy giáp rồng rắn chắc]. Tác dụng của các kỹ năng này, giúp cho vỏ giáp chuyển sang màu đen, và những cái vỏ như vảy phát triển trên toàn bộ khung xương ngoài. Với cơ thể mới này, tôi hầu như có thể ngăn cản toàn bộ những đòn tấn công của con Đại Bàng Cẩm Thạch.

Trong tích tắc hình thành bộ giáp mới, tôi tạo ra một phiên bản Tơ Vàng đặc biệt, và bắn nó về phía cánh của con Đại Bàng, và sử dụng kỹ năng của tôi để điều khiển trọng lực để tăng thêm trọng lực xung quanh con Đại Bàng. Nó cũng kháng cự rất ghê gớm và đang cố cản đứt tơ của tôi, nhưng sau khi sau khi tôi cường hóa tơ vàng của tôi với kháng sát thương vật lý, nên nó không làm được gì đâu.

Con Đại Bàng Cẩm Thạch lao nhanh xuống mặt đất. Ngay cả với tốc độ rơi kinh khủng đó, nó chỉ tạo ra một cái hố nhỏ xíu. Một sinh vật bình thường sẽ bị banh xác, và những mảnh vỡ văng tung tóe trên mặt đất, sau khi chịu chấn động của cú rơi, nhưng rõ ràng là nó đã hy sinh hai cái cánh của nó để giảm bớt chấn động. Ngay cả như vậy, nó thật sự rất tuyệt vời vì nó vẫn chưa tắt thở.

Sau khi nhặt lấy cây kích, cuối cùng tôi cũng có thể kết thúc cuộc sống đau đớn của con Đại Bàng Cẩm Thạch. Tôi nhặt viên ngọc từ giữa đầu của nó, và rất nhiều lọ đầy chất lỏng chảy ra từ cơ thể của nó. Sau khi nhặt viên ngọc và chất lỏng, tôi bắt đầu cẩn thận tháo dỡ từng bộ phận cơ thể của nó,

chậm rãi lột da của nó mà không làm tổn hại đến các phần khác. Khi tôi đến chỗ trái tim của nó, tôi phát hiện ra một viên đá Cẩm Thạch với kết cấu như viên sỏi.

Tôi sử dụng kỹ năng [Thăm định] lên nó và phát hiện ra nó có tên là [Hồn Thạch Của Chúa Tế Bầu Trời Đại Bàng Cẩm Thạch].

Tôi ngay lập tức nghĩ đến việc chia sẻ phát hiện này tới những người khác và họ ngay lập tức nhận ra viên đá đó cùng loại với những viên đá của những ai đã Tiến hóa thành Class Lord.

Khi xem xét nó nhiều hơn nữa, nó dường như là một loại vật phẩm thuộc loại [Hồn Thạch] và có độ hiếm là [Huyền thoại].

Đây là vật phẩm đại diện cho con quái vật Level Boss. Ngay cả với những con quái vật mạnh mẽ, những vật phẩm như vậy cực kỳ hiếm. Con quái vật càng mạnh mẽ, viên đá mà nó mang trong mình càng lớn.

Phải nói rằng, cùng với sự thật là phải đối mặt với một con Boss sở hữu Hồn Thạch thì bản thân nó đã không phải là một nhiệm vụ dễ dàng, có rất nhiều con quái vật nổi tiếng trong suốt chiều dài lịch sử của thế giới này và được cho là có mang trong mình loại đá Hồn Thạch tên [Hồn Thạch Của Chúa Tế]. Trong quá khứ, đã từng có nhiều quân đội đi thách thức với một con quái vật phát triển mạnh mẽ đủ để có được viên Hồn Thạch Của Chúa Tế. Đôi lúc, nhiều người đồn đại rằng đã có nhiều đội quân được tập hợp lại để tấn công những con quái vật và họ đã tiêu diệt được con quái vật đó.

Vì thế, những thứ hiếm như Hồn Thạch Của Chúa Tế có thể được bán với giá ngang ngửa với một quốc gia nhỏ. Tuy nhiên, chỉ có một vài người có đủ khả năng để mua một món hàng như vậy, như là quốc vương của một quốc gia rộng lớn, hoặc các thương gia nổi tiếng giữ độc quyền về thương mại của một số quốc gia. Những viên đá này được sử dụng để chế tạo ra các vật phẩm ma thuật chưa từng có với tiềm năng quân sự cực kỳ lớn.

Với phát hiện mới mẻ này, tôi đã quyết định là tôi sẽ ăn nó, nhưng những người khác lại nghĩ cách tốt nhất là nên giữ lại và bán nó sau. Số tiền nhận được sẽ rất có lợi về sau nữa. Và những người khác ủng hộ ý kiến này nên tôi đặt Hồn Thạch Của Chúa Tế và nhiều nguyên liệu khác từ con Đại Bàn Cẩm Thạch vào Rương vật phẩm của tôi.

Trong khi đó tôi vẫn tách những cái lông cẩm thạch để hoàn thành việc lột da con Đại Bàn Cẩm Thạch, khung xương ngoài của tôi đã được gỡ bỏ. Sau khi ăn một vài cái lông chim, tôi có một cảm giác kỳ lạ với mong muốn kích hoạt khung xương ngoài một lần nữa. Lần này thì vỏ ngoài của tôi lại có hình dạng giống loài chim. Điều này có lẽ là do ảnh hưởng của những cái lông vũ. Tôi thử bay một xíu và sự thay đổi này giúp tôi bay xa dễ dàng hơn lúc trước, thậm chí là tốc độ cũng tăng lên đáng kể.

Khi cuộc chiến kết thúc, tôi quyết định mình chỉ phải đơn giản là tham gia vào ăn tươi nuốt sống con Đại Bàn Cẩm Thạch. Tôi không thể đợi thêm được nữa. Ngay khi cắn vào miếng thịt tôi gào lên với sự thỏa mãn.

"Ngon tuyệt vời!!!"

Học kỹ năng [Mũi tên lông vũ].

Học kỹ năng [Kẻ săn mồi của bầu trời].

Học kỹ năng [Sự bảo vệ thân thánh của Thần Bảo Tố].

Học kỹ năng [Kháng phong tuyệt đối].

Học kỹ năng [Móng vuốt sắt đá].

Học kỹ năng [Tốc độ âm thanh].

Với những kỹ năng vừa học được này, tôi còn thỏa mãn hơn thế nữa. Hầu hết chúng đều hữu dụng. Sau đó tôi quyết định nấu phần thịt còn lại và

chia sẻ một phần cho tất cả mọi người.

Quan sát những bộ xương trong khu vực này, tôi quyết định là tôi ít nhất phải chôn cất và mai táng những phần còn lại của họ vì tôi không thể nào nhận được kỹ năng từ họ. Còn sự đền đáp cho tôi, tôi quyết định sẽ giữ lại những trang bị của họ. Có rất nhiều vật phẩm chủ yếu là potion và hóa chất, đại loại thế. Trên hết là có một lượng lớn vàng và trang bị, với những cái tôi đã nhận được thì những trang bị này chỉ là một khoảng nhỏ.

{Nam Mô A Di Đà Phật}

Sau một lúc cầu nguyện tĩnh lặng trước giàn thiêu, chúng tôi lại tiếp tục với chuyến đi.

Mặc dù chúng tôi đang trên đường đi, tôi vẫn có những cảm giác lẩn lộn, mà gần như là cảm giác lo âu. Còn bây giờ, tôi phải luôn phòng vệ và để những kỹ năng của mình ở mức độ cảnh báo cao nhất. Tôi không bao giờ biết được cuộc tấn công sẽ nổ ra ở đâu. Tất cả những điều tôi có thể nói là tôi có cảm giác rất nhiều ánh mắt chăm chú vào tôi.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune

www.dtv-ebook.com

Chương 94

Blackjack

Hôm nay trời mưa khá lớn, nên mình đi học từ trường về vừa mắc mưa vừa kẹt xe vừa ngập lụt (chắc nhiều bạn ở TPHCM cũng gặp tình trạng tương tự mình), nói chung là bơi về nhà hơn cả tiếng... Mặc dù vậy mình vẫn cố gắng dịch truyện và up truyện cho các bạn dù đang cảm thấy khá mệt và có dấu hiệu của bệnh tật. Vì vậy nếu các bạn thấy thương cho team dịch và ủng hộ tụi mình bằng cách đơn giản là: Like và Chia sẻ bài đăng này, Like và Chia sẻ và Mời bạn bè thích (nếu được) Page: Hồi sinh thành quái vật và Theo dõi Blog Hồi sinh thành quái vật, thì team dịch vô cùng biết ơn các bạn, việc này chỉ mất một ít thời gian thôi mong các bạn ủng hộ team dịch.

Mời các bạn đọc truyện!

Trời bắt đầu mưa nặng hạt. Vì mưa và gió bắt đầu mạnh lên làm cho chuyển đi trở nên khó khăn hơn, tôi quyết định tốt nhất là nên dừng chân ở đâu đó. May mắn là chỉ một khoảng thời gian ngắn sau khi lê bước dưới trời mưa, tôi phát hiện ra "Trạm dừng chân" cách 30m so với con đường chính. Chúng tôi kéo cỗ xe vào và ra khỏi xe đi vào bên trong. Một nhóm thương gia bước vào trước chúng tôi và một nhóm nhà thám hiểm nhìn cũng tạm được tỏ ra vô cùng sợ hãi khi họ nhìn thấy tôi bước vào trong. Họ tỏ ra một chút khát máu, nên tôi lấy ra hai thùng rượu và đặt nó xung quanh cho những người ở đó.

Điều đó đã giải quyết được tình hình hiện tại. Tôi bán đi những nguyên liệu mà chúng tôi nhặt được kể từ lúc bắt đầu chuyến đi, như là mai và vỏ của con Quy Xà và một vài vật dụng cá nhân mà chúng tôi nhặt được từ các nhà thám hiểm đã chết ở hẻm núi. Tôi cũng tham gia vào một số giao dịch khác.

Lúc đầu thì lũ con người cũng khá sợ tôi, nhưng sau khi Thọ rên-san bước vào, họ đã dần bình tĩnh và thoải mái hơn. Sau đó thì những con người và quái thú khác bước vào Trạm dừng chân và ngạc nhiên trước sự hiện diện của tôi, nhưng kết thúc trong hòa bình không ai tấn công tôi cả, vì họ cảm nhận được bầu không khí này đủ để phán đoán rằng tôi không hề nguy hiểm. Tôi có thể sẽ ăn chúng nếu chúng quyết định tấn công tôi. Thật xấu hổ khi bọn họ không làm vậy. Khoảng giữa trưa, Hai chị em chuẩn bị bữa ăn với một số con người khác trong đoàn xe của chúng tôi. Chúng tôi được mời chơi bài sau bữa ăn, và tôi quyết định sẽ tham gia vì tôi có dư thời gian mà. Ăn thêm một chút tiền cũng đâu có sao.

Loại bài mà họ chơi tương tự như Xì Dách (Blackjack). Sau khi miêu tả ngắn gọn về nguyên tắc chơi, tôi quyết định là tôi sẽ chơi ăn tiền luôn, với số tiền mà tôi nhận được sau khi xuống núi. Kết quả là tôi thắng gần hết tiền của họ. Kết quả này, một phần, là nhờ vào [Luật lệ vàng] và [Vận may] của tôi. Các thương gia giàu có vẫn chơi liều mạng cho đến khi tôi lột sạch túi của họ. Sau khi sắp xếp lại những chiến tích đồ đen này thì tôi trả lại một số vật phẩm và quần áo cho họ vì tôi chỉ ấn tượng đến một vài vật phẩm quý giá mà tôi thắng được thôi.

Tôi vẫn không trả lại tiền và hàng hóa của họ, nhưng lại thấy kì cục khi xem những thắng này khóa thân ra đường. Có một chút tội lỗi ở đây, khi sử dụng kỹ năng của mình trong bài bạc như kiểu gian lận vậy.

Tôi dành gần như cả ngày trong Trạm dừng chân vì cơn mưa này không có dấu hiệu gì là sẽ ngừng. Tôi vẫn có thể tiếp tục di chuyển với con Ngựa

Xương vì những cỗ xe này đã có mái che, nhưng tôi nghĩ cách tốt nhất là chờ đến khi nào trời tạnh mưa rồi hẳn đi vì chẳng có gì phải vội.

Tôi luyện tập một vài [Nghệ thuật chiến đấu] và kiểu tấn công với Dhammi-chan và Tóc đỏ trong một góc của Trạm dừng chân để giết thời gian. Mặc dù họ đã tìm được phong cách chiến đấu độc đáo cho bản thân, nhưng đòn tấn công của họ vẫn còn đơn giản, và họ có xu hướng là dựa quá nhiều vào khả năng chiến đấu tự nhiên. Vì vậy, tôi nghĩ rằng họ cần được đào tạo thêm nữa.

Vì vậy trong khoảng thời gian này, tôi quyết định sẽ hướng dẫn cho họ một bài giảng về sự cần thiết của việc hoàn thiện kỹ năng của họ. Sau đó, tôi quyết định luyện tập một vài kỹ năng của tôi như [Ngọn Gió Từ Địa Ngục] và [Ngọn Lửa Từ Địa Ngục].

Nhờ vào sự hiểu biết từ kiếp trước, tôi nhớ tất cả các loại võ thuật mà tôi đã được dạy, và với các kỹ năng, [Nghệ thuật chiến đấu], việc dạy cho họ chẳng khó khăn xiu nào cả.

Trong suốt buổi đào tạo cho Dhammi-chan và Tóc đỏ, một vài nhà thám hiểm đang quan sát chúng tôi và đột ngột bước tới và muốn tham gia vào buổi học này. Trong số họ, có rất nhiều người với các nghề nghiệp khác nhau như [Nghề-Võ sĩ boxing], [Nghề-Kiểm sĩ], và [Nghề-Chiến binh]. Tôi lấy ra một vài cây giáo gỗ và thanh kiếm gỗ từ Rương vật phẩm và đưa cho họ thành một nhóm mới.

Mặc dù tôi đã cố gắng hết sức để giữ ở mức tối thiểu của tôi, và ngay cả khi tôi chống lại cả một đám đông, tôi vẫn thấy rằng tôi thật sự quá mạnh so với họ. Sau một vài phút thì họ nằm la liệt trên mặt đất và bất tỉnh nhân sự. Đó là một bài tập thể lực tốt, nhưng có hơi nặng một xiu. Sau đó, mọi người dờ đi và quay trở lại công việc của họ.

Tôi tự hỏi tại sao...

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 95

Ngày 95

Trời vẫn mưa như trút nước, và bây giờ thì con đường đã trở nên ngập lún và lầy lội. Có vẻ như là số lượng người dừng chân ở đây cũng đã tăng lên đáng kể từ ngày hôm qua.

Một người đại diện từ phía Trient bắt đầu thảo luận về việc sửa chữa Trạm dừng chân này do lũ lụt ở trong khu vực. Ông ta bước ra khỏi phòng với một nhóm các nhà thám hiểm, họ đóng vai trò như một đoàn hộ tống.

Nói thẳng ra thì người đàn ông này béo ú, hói đầu, có tuổi nhưng lại không tỏ ra khiêm tốn một chút nào. Lưu ý là ông ta đã từng là một trong những người đã tham gia cờ bạc với tôi ngày hôm qua. Ông ta là trở thành một con bạc thâm căn cố đế và kết thúc với việc sử dụng hầu hết hàng hóa của ông như tài sản thế chấp sau khi ông ta thua hết sạch vàng.

Mặc dù thì lý do tại sao lại có một tên đại diện như vậy cho thành phố Trient, còn lang thang xung quanh một nơi như thế này nữa chứ, cờ bạc đến hết sạch tiền của, thật không hiểu nổi. Điều mà tôi có thể nói là ngoài cái thứ mê đồ đen ra thì ông ta sở hữu những kỹ năng tài năng đến mức không thể chối cãi được. Kỹ năng quản lý công việc sửa chữa Trạm dừng chân này diễn ra rất nhanh và hiệu quả.

Sau khi lột sạch hết tài sản của ông ta, ông ít nhiều gì cũng hiểu được lý do cho việc này. Nhưng ít nhất thì ông ta vẫn không xem tôi như một nhân vật phản diện.

Vì cơn mưa này có thể ảnh hưởng hoặc có nguy cơ gây tổn hại đến mấy cỗ xe cũng như có khả năng gây hại đến mấy con Ngựa Xương, tôi quyết định sẽ làm mọi cách có thể để khắc phục và sau đó thì tôi đi thu thập một vài thông tin về tình hình kinh tế chính trị.

Ngắn gọn thì tôi phát hiện ra là Công chúa của Vương Quốc Sternbild đã được cứu chữa thành công với loại thần dược mà Người thừa kế của Đế Chế Kirika mang về, theo như tên đại diện của thành phố.

Đây là lần đầu tiên căn bệnh "Undead hóa" này được chữa khỏi, và rõ ràng thì Vương Quốc Sternbild vẫn giữ một vài giọt của loại thần dược đó với mục đích phân tích nhằm cố gắng tái tạo lại loại thuốc đó.

Vâng, họ không nói làm cách nào mà những người đó có thể lấy được thần dược mà không cần chinh phục loài Elf, nên tôi quyết định là không nhiều chuyện thêm nữa. Ít nhất là đừng như chẳng có một tí mong muốn gì nữa trong việc tấn công loài Elf của loài người. Do những thiệt hại đáng kể phát sinh trong cuộc chiến, cái ý tưởng quay trở lại tấn công loài Elf thì vẫn chưa được phổ biến; với nhiều nhóm quý tộc trở về từ chiến tranh, dẫn đến nhiều ý kiến trái chiều.

Đường như là tôi sẽ không cần phải quay trở về bảo vệ tộc Elf ngay lúc này. Một vài cuộc nói chuyện và đàm thoại ngắn ngủi trong Trạm dừng chân, ngày hôm nay trôi qua mà không có gì đặc biệt nữa.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 96

Pháo Đài Trient

Chúng tôi đã đến được Pháo đài < >, vào khoảng giữa trưa. Đó là một thành phố rộng lớn được bao quanh bởi những bức tường trắng cao lớn và mạnh mẽ. Muốn hạ gục cái pháo đài này thì không phải là một chuyện đơn giản đâu, chưa nói đến hàng tấn vũ khí được chế tạo ở bên trong bức tường của thành phố này.

Khi tôi đang nghĩ về chuyện này, dường như có một sự chấn động mạnh xung quanh chúng tôi. Có lẽ là vì bản thân tôi, là một con Ogre Đen, được hộ tống với Kumajirou và Kurosaburou.

Dường như là tôi sẽ không thể đặt chân được vào thành phố này... Cũng đúng khi nói rằng cái tình trạng an toàn bây giờ có thể biến thành một tình trạng tồi tệ đến mức thảm khốc... Nhưng chỉ một lúc sau, tên Người đại diện xuất hiện và yêu cầu những tên lính canh cho phép tôi vào. Điều này cũng nói lên rằng tên Người đại diện này cũng có sức ảnh hưởng kha khá trong khu vực này đấy.

Để tỏ lòng biết ơn, tôi đồng ý bán một vài cái mai của con Quy Xà với giá rẻ hơn cho hắn. Dù sao thì tôi nghĩ tốt nhất là mình nên ẩn thân vào cái áo choàng của tôi, dù nó không thể che được mấy cái sừng, nhưng ít nhất thì tôi ít tạo ra sự chú ý hơn...

Loài người là chủng loài chiếm đa số trong Pháo đài này, mặc dù tôi vẫn thấy một vài loài quái thú và loài có hình dạng giống con người. Nhưng tôi

phải nói rằng tỷ lệ giữa loài người và loài khác là khoảng 6: 1.

Xem xét về tổng thể thì thành phố này cũng khá sống động; các cửa hàng được xếp theo các con phố lớn; âm thanh vui vẻ và tiếng cười của trẻ con vang lên khắp các con đường; ánh sáng đến từ nhiều tòa nhà khác nhau, và trên tất cả thì tinh thần của người dân ở đây rất thoải mái.

Chắc cũng sẽ có nhiều điểm tối trong thành phố này, nhưng so với các phần còn lại, đây là một thành phố bạn có thể tận hưởng cuộc sống.

Tôi ghé thăm nhiều cửa hàng sau khi vào thị trấn, và sau đó nữa thì tôi đi tìm một quán trọ để nghỉ qua đêm. Hôm nay là một ngày khá bận rộn.

Tôi đã lên kế hoạch ở lại thành phố này khoảng 4-5 ngày.

Tôi cũng đã nói với các cô gái là họ có thể ở lại đây hoặc là đi chung với tôi khi tôi trở về, và tôi sẽ tôn trọng quyết định của họ dù họ có chọn cái nào đi chăng nữa.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune

www.dtv-ebook.com

Chương 97

Ngày 97

Hôm nay, tôi được hướng dẫn bởi Tóc đỏ sơ qua về cái thành phố này. Chúng tôi đi đến một hệ thống các tòa nhà mà cô ấy gọi là < > (Guild) . Những người đi với tôi gồm có Dhammi-chan và Tóc đỏ. Thợ rèn-san cũng đi xung quanh thành phố, nhưng cô ấy khám phá thành phố này với 1 Lord và 3 người khác như đoàn hộ tống vậy. Cô ấy bảo rằng cô ấy muốn bán một vài món đồ chất lượng kém của chúng tôi để kiếm một chút tiền mua sắm trong một vài ngày. Tôi phải nói thêm một lần nữa là < > này cực kỳ lớn, chắc chắn là một cơ sở đáng kinh ngạc về mặt kiến trúc.

Dường như đó là một tòa nhà ba tầng nếu nhìn từ phía bên ngoài. Tầng đầu tiên gồm chủ yếu là quán rượu với nhiều chỗ ngồi phủ đầy sàn. Tôi phải nói rằng nếu như Tóc đỏ không đẩy nhẹ vào cánh tay của tôi thì có thể là tôi đã bị phân tâm một chút. Trên tất cả thì tôi cực kỳ thích rượu, do đó nếu tôi ở đây, tôi sẽ uống rượu cả ngày, nhưng giờ không phải là lúc nghĩ như vậy. Ở mức độ nào đó thì đã có nhiều người rút kiếm của họ ra trước sự ngạc nhiên khi tôi bước xuống xe ngựa, và tôi cũng phải tích cực trong việc đáp trả lại. Với họ thì cầm thanh kiếm lên là một biện pháp phòng thủ khá hợp lý để trấn tĩnh lại bản thân. Thật vậy, giết người trong thành phố này là một ý tưởng khá tồi tệ, mặc dù có một người trong số họ đã đi về phía tôi, tôi đã cố gắng vẫy tay nhẹ nhàng nhất có thể về phía của họ. Xem xét từ cái đường cong ở cánh tay của cái tên đi đến chỗ tôi thì nó đã bị gãy. Chẳng còn gì để làm với tụi này nữa. Hoặc là phải làm vậy hoặc là bị ăn chém của bọn nó. Nhưng rồi người lễ tân trông có vẻ có sự bình tĩnh nhiều hơn so với

những người khác trong đại sảnh này. Tôi nhìn qua danh sách các nhiệm vụ yêu cầu săn bắt các động vật trong khu vực này; ở đây có rất nhiều nhiệm vụ khác nhau.

Tôi lấy ra những vật phẩm cần thiết và đặt chúng lên quầy. Nhiệm vụ cũng rất đơn giản, như là thu thập da của con Boruforu. Trong khi tôi ở đấy, tôi đã yêu cầu Tóc đỏ đi đăng ký làm thành viên của một Guild trong thành phố này. Trong lúc chờ đợi thì tôi đi lấy phần thưởng cho mấy cái nhiệm vụ mà tôi đã hoàn thành. Tôi cũng thu thập thêm thông tin và kiếm một chút tiền từ một vài món hàng. Một trong các phần thưởng tôi nhận được khá chán, mặc dù với các nhà thám hiểm ở Level trung bình như Tóc đỏ thì nó lại khá hữu dụng. Tôi kết thúc với việc gặp một ông già khá thú vị, ông này có một kiến thức khá sâu rộng. Khi phát hiện, ông ấy chịu trách nhiệm về phần lớn các giao dịch của Guild.

Khi tôi đang tiếp tục cuộc trò chuyện với ông lão ấy thì Tóc đỏ đi tới và thông báo cho tôi biết thứ hạng của cô ấy gần đây trong Guild này đã tăng lên khá nhiều so với trước kia. Cũng thỏa đáng đấy, do kỹ năng hiện tại của cô ấy; nó phù hợp với khả năng chiến đấu của cô ấy.

Vâng, tôi tự hỏi tình trạng hiện tại của Thợ rèn-san ra sao. Thôi, trên hết là không có quá nhiều việc cho tôi làm. Sau một khoảng thời gian dài trong thị trấn, chúng tôi gặp nhóm của Giả kim thuật-san, nên tôi quyết định sẽ có một buổi đi shopping với Tóc đỏ và Giả kim thuật-san. Mặc dù tôi cũng không biết tại sao shopping lại có một ý nghĩa to lớn với phụ nữ hoặc là tại sao phụ nữ lại thích shopping trong một khoảng thời gian quá lâu. Mặc dù công bằng mà nói thì điều này tương tự giữa hai thế giới mà tôi đã từng sống. Tôi đã quá mệt mỏi khi phải shopping hàng giờ liền, và tôi kết thúc với việc mang vác mọi thứ nếu như tôi không có cái Rương vật phẩm.

Nhân tiện thì có kẻ khả nghi đã theo sau tôi hàng giờ liền, nên tôi để cho các cô gái đi trước trong khi tôi lên vào một con hẻm. Ở đó, hẳn đã thực hiện cuộc tấn công, mặc dù tôi đập hẳn năm bẹp xuống sàn với một cú vung

tay. Tôi cũng lột sạch sẽ đồ đạc của hắn - cứ nghĩ đó là hình phạt phù hợp thay vì tôi phải giết chết hắn.

Điều tôi muốn nói là tôi thật sự muốn biết cách nào để ngăn chặn mọi người chú ý đến tôi.

Tôi cũng luyện tập nhẹ nhàng với Dhammi-chan và Tóc đỏ sau khi chúng tôi quay về và sau đó là đi ngủ.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 98

Nhóc Hiệp Sĩ

Vào lúc sáng sớm, sau một vài bài tập luyện nhẹ nhàng với các cô gái ở chỗ trống kế bên quán trọ, tôi quyết định sẽ đi dạo một mình vào ngày hôm nay.

Dhammi-chan nói rằng cô ấy cùng với Thợ rèn-san sẽ đi shopping mua một ít quần áo. Tôi cố gắng kéo 3 Lord theo cùng, Fire Lord-kun và Illusion Lord-kun (ảo giác), với công việc khâu vác cho họ. Vì Wind Lord-chan cũng là phụ nữ, cô ấy nên tận hưởng shopping cùng với các cô gái khác.

Để họ trở thành vật hiến tế cho tôi cho ngày hôm nay, tôi kéo họ theo và nhanh chóng đưa ra những lời cảm ơn cho họ.

Vì tôi sẽ đi một mình, cái mũ trùm và cái áo choàng không thể che giấu thân phận là một con Ogre Đen của tôi. Tôi sử dụng [Biến hình] và [Thay đổi hình dạng] để biến đổi cơ thể này thành hình dạng con người trước đó của tôi.

Tôi cần phải cẩn thận, tốt hơn là không nên trở thành một vật lạ và tạo ra sự chú ý.

Tôi tiếp tục thu thập thông tin ở trong thành phố này khi tôi đi lang thang xung quanh; tin đồn lan truyền rất nhanh ở đây, bạn biết đấy.

Về cơ bản thì loài Ogre được biết đến như là một con quái vật và thường nổi điên lên để đi phá hoại và làm hại các loài khác. Điều tương tự thì

không được nói đến với các con Ogre Mage hiếm, những con ít khi nào tấn công con người; nhưng luôn có sự công nhận về chúng là một loài nguy hiểm, con người sẽ luôn thận trọng khi ở xung quanh chúng. Rắc rối của tôi ở cái cổng vào cũng ảnh hưởng ít nhiều.

Cái tình huống ở cổng thành xảy ra là vì họ không có khả năng nhận ra tôi khác hoàn toàn với một con Ogre thông thường.

Định kiến vô căn cứ. Điển hình cho bản chất của loài người.

Tôi bước trên một con đường chính của thành phố khoảng vài ba tiếng gì đó. Tôi nghỉ chân cho bữa trưa ở một nhà hàng và lại dành thêm một chút thời gian nữa để thu thập thông tin. Sau đó thì tôi tiếp tục khám phá thành phố.

Vì tôi đang mặc nhiều trang bị rất tốt, một vài tên cướp có vẻ sẽ xem tôi như một mục tiêu hoàn hảo.

Kết quả là chúng bắt đầu kéo theo tôi. Dường như là có tổng cộng 6 tên cướp, trang bị một vài thứ như là dao và rìu. Cái điều thú vị nhất về những tên ngốc này là cái điều cười "Gwehehe" của chúng. Tôi tìm thấy sự tương đồng với các nhân vật phản diện ở chúng, thật thú vị.

Tôi lại bước vào một con hẻm để dụ lũ ngốc này tấn công tôi. Khi mà chẳng còn ai xung quanh, bọn cướp bắt đầu đợt tấn công của chúng thậm chí không cần phải đe dọa tôi. Vì tôi đã hoàn toàn quên là tôi đang ở trong trạng thái con người và cơ thể nhỏ hơn cơ thể trước kia, nên tầm nhìn cũng có sự khác biệt và nhát dao đầu tiên đã có thể đâm vào tim tôi.

Bất hạnh thay cho những kẻ thù của tôi, tôi vẫn là một con Ogre, chỉ trong trạng thái con người thôi. Vết thương này chả là gì với tôi cả. Nhìn rõ ràng là tôi không hề chết, thậm chí còn chẳng thấy đau nữa kia, tên cướp đã đâm tôi nhảy ngược trở lại với một vẻ mặt ngạc nhiên. Tôi đùa giỡn với chúng một chút, làm cho chúng đau khổ đến mức chúng ước gì là tôi giết

quách chúng đi cho rồi, điều mà chúng đã yêu cầu tôi rất nhiều lần. Nhưng trên hết là tôi không có tàn nhẫn lắm đâu. Tôi sẽ kết thúc nhanh gọn bằng cách cắt cổ chúng. Tôi quyết định sẽ ăn thịt chúng trong con hẻm này. Mặc dù chẳng có ai xuất hiện trong [Cảm ứng chuyển động] của tôi, tôi ăn chúng nhanh nhất có thể.

Học kỹ năng [Nghề-Kẻ trộm].

Học kỹ năng [Cú đâm lén lút].

Học kỹ năng [Bom khói].

Sáu tên bọn chúng đều là những kẻ trộm. Vì có vài mẫu trang trí phổ biến trên mỗi cái nhẫn chúng mang, dường như là chúng thuộc về cùng một tổ chức và tổ chức đó có một lượng thành viên rất lớn.

Vâng, cũng chẳng có gì cho tôi làm nữa, nên tôi quyết định để chúng ở đây.

Không có trang bị nào của chúng đáng để nhặt cả nên tôi chỉ việc hòa tan tất cả các món đồ vô dụng của chúng vào trong dịch axit của tôi. Giải quyết sạch sẽ hoàn toàn 6 cái xác của bọn con người.

Tôi dạo quanh những con hẻm này một lúc, mong đợi rằng sẽ có nhiều tên cướp hơn nữa cố gắng nhảy về phía tôi. Nhưng tôi chỉ thấy một cậu nhóc đang chống trả dữ dội lại 5 tên đàn ông.

Những người này trong có vẻ khỏe mạnh và rắn chắc, và độ tuổi trung bình của chúng là 30. Cũng có vài con dao treo ở ngực, tôi cho rằng việc đổ máu là chuyện thường tình với chúng.

Vào lúc này thì cậu nhóc đang ở giữa những tên khoảng 30-40 tuổi.

Mái tóc vàng của nó phản chiếu ánh sáng mờ nhạt trong con hẻm nhỏ; nó rõ ràng có một gương mặt khá đẹp theo cái cách nó đang tỏa sáng. Không nghi ngờ gì nữa, nó sẽ trưởng thành thành một người đàn ông đẹp trai trong tương lai. Nó mặc một bộ giáp màu trắng sáng bạc, cái áo choàng và cái áo khoác màu đỏ. Xem xét về vẻ ngoài thì trong nó như một hiệp sĩ, dựa trên thanh kiếm nó treo ngang hông. Đoán từ cái cách nhìn của nó, tôi cho rằng nó đến từ một gia đình quý tộc có địa vị cao, rất cao.

Trong khi đang ẩn thân, tôi quyết định nghe lén. Rõ ràng thì tình hình này là một cuộc bắt cóc.

Nhóc Hiệp Sĩ dường như là đang bị tụi cướp bắt để lấy thông tin. Chuyện đó cứ tiếp diễn, và cậu nhóc đang dần sẵn sàng rút kiếm ra khỏi vỏ vào bất cứ khoảnh khắc nào. Tôi cũng chẳng có hứng thú gì để tham gia vào chuyện này. Trong thực tế thì tôi đã nghĩ đến việc bỏ đi, nhưng sau đó... sau đó thì tôi nhận ra những tên cướp này có những cái nhẫn trên tay chúng giống với cái của mấy tên mà tôi đã ăn trước đó.

Ngay khi tôi đang nghĩ đến việc tôi đã thuyết phục được bản thân mình không nên xem thêm nữa để không rước họa vào thân, như mong đợi thì cuộc chiến nổ ra.

Mặc dù bọn cướp đông hơn, nhưng cậu nhóc này thì có trang bị tốt hơn rất nhiều. Nhưng sự khác biệt về số lượng, dĩ nhiên là không dễ dàng vượt qua. Cuối cùng thì cậu nhóc kết thúc với việc bị choáng ngợp trước 5 tên cướp và bị bắt.

Một trong những tên đàn ông đã hạ con dao của hắn ta xuống ngực của cậu nhóc trong khi phần còn lại của cơ thể đang bị đè xuống bởi những tên kia. Chỉ một tên thôi cũng đủ sức, với một cú vung, chém xuyên qua cổ của một con ngựa như cách hắn ta đâm xuyên qua ngực của cậu nhóc mà nó lại không được bảo vệ. Ngay lúc đó, tôi nhảy vào và đập ngã 5 tên cướp. Tôi quyết định để cho chúng sống, bây giờ thôi. Sử dụng kỹ năng [Ký sinh] của

tôi lên người chúng, tôi lên kế hoạch cho việc điều tra nơi ẩn náu của mấy tên cướp này, để phòng hờ.

Tôi mang cậu nhóc bị thương này rời khỏi đó. Vì sẽ rất rắc rối, chưa kể đến việc rất dễ bị bắt gặp khi đang rời khỏi hiện trường khi đang có vài người đã ngất đi phía sau tôi, tôi phải đảm bảo cất giấu những tên cướp này thật cẩn thận, để chúng không bị phát hiện.

Một khi chúng tôi đến được nơi an toàn, tôi chữa trị vết thương cho cậu nhóc, dĩ nhiên sẽ tính phí với nó sau. Cậu nhóc này mặt mày xanh mét ngay cái lúc mà tôi để tụi cướp sống sót, tôi đã nói dối nó là tôi đã giết chết bọn cướp và có trách nhiệm đến việc cứu nó. Đó chỉ là một lời nói dối đơn giản, chỉ 1 phần của sự thật bị bóp méo; tôi có lẽ sẽ giết chúng ngay khi chúng hoàn thành được mục đích tôi đặt ra. Khi được hỏi tôi là ai, tôi chỉ nó một câu trả lời mơ hồ, như kiểu: "Tôi chỉ là một người lính đánh thuê bình thường.", mà không tiết lộ danh tính thật sự của tôi.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 99

Công Chúa Tinh Nghịch

Vào khoảng 3 giờ sáng, và thành phố vẫn còn bao phủ trong bóng tối. Tôi quyết định sẽ thích hợp hơn nếu được ở hình dạng Ogre của tôi chứ không phải là cơ thể con người nữa. Cùng với tôi, có Dhammi-chan và Illusion Lord-kun (ảo giác). Trước mặt chúng tôi, là Nhóc Hiệp Sĩ mà tôi đã cứu giúp ngày hôm qua. Câu chuyện là vậy khi tôi mang cậu nhóc đến quán trọ, nó đã được liên lạc bởi một kẻ bí ẩn.

Mặc dù nó đã chưa trở lại trong một giờ đồng hồ, nó đã yêu cầu tôi nên ở lại đây, và nó mang theo những vật dụng hỗ trợ cho việc gì đó khá quan trọng. Với sự tò mò của tôi, tôi chẳng thấy lý do gì phải làm vậy, ít nhất là, khi nhìn thấy cảnh tượng này. Lính đánh thuê hoặc không phải thế, cái mà nó cần là một quân đội để thuê, và sau khi tôi chấp nhận yêu cầu duy nhất của nó, thì nó cũng chịu tiết lộ về chuyện nó đang có một nhiệm vụ giải cứu Công chúa Tinh nghịch, người mà nó đang phục vụ.

Dường như Công chúa Tinh nghịch là một ẩn danh đối với < >, mặc dù trong suốt quá trình cô ấy trong thành phố này, cô ấy đang bị bắt cóc. Đường như vụ bắt cóc công chúa này được dàn dựng bởi một tổ chức, được dẫn dắt bởi một tên Trùm bắt cóc. Các yêu cầu đòi tiền chuộc đã được gửi đi, và cuộc trao đổi là điều mà tôi chứng kiến ngày hôm qua. Lý do mà cậu nhóc này muốn rời đi nhanh chóng là muốn trả lại cái khoản tiền chuộc mà nó đang giữ trong người.

Cái lý do để khiến nó nổi điên lên là vì lũ cướp đã tuyên bố chúng muốn có thêm tiền cho cô công chúa, nhiều hơn so với yêu cầu trước kia. Vâng, trên hết thì có vẻ như là mọi chuyện đang đi đúng hướng của nó, và có lợi cho chúng tôi, vì tôi đã đặt ký sinh lên những tên cướp. Nếu mọi chuyện suôn sẻ thì tôi sẽ trực tiếp đi đến cơ sở hoạt động của chúng.

À vâng, những phần trên gọi Nhóc Hiệp Sĩ, vâng "Nhóc Hiệp Sĩ", tôi nhanh chóng sửa lại cho chính xác tên của nó là Nomeshi. Tôi sẽ bỏ qua những sự thô lỗ, đặc biệt là nếu tôi tát nó một cái thôi cũng đủ khiến nó chết...

Khi tôi theo dõi vị trí của những tên cướp, dường như là nơi ẩn náu của những tên này là một tòa biệt thự của một cựu quý tộc hết thời vì không nhận được ân sủng. Vậy là có thêm nhiều kết nối nữa hơn là một vụ bắt cóc hoàng thân đơn thuần rồi, nghe có vẻ thật nực cười.

Mặc dù đoàn hộ tống hoàng gia sẽ đi cùng với Nhóc Hiệp Sĩ, tôi cũng chẳng quan tâm tới họ; nhưng lén lút giữ một vai trò rất quan trọng, nên số lượng càng ít lính tinh nhuệ đến giải cứu Công chúa càng tốt. Tuy nhiên, người nắm cán cân là Nhóc Hiệp Sĩ, nên tôi sẽ nghe theo nó, một cách miễn cưỡng, vì hợp đồng của chúng tôi.

Tóc đỏ vẫn còn đang ngủ với các cô gái còn lại. 2 Lord thì đang làm nhiệm vụ canh gác, nên cũng không có gì phải lo nữa. Tôi cũng không cần phải đánh thức họ dậy vì chuyện này. 3 người là đủ. Tốt, tuy nhiên, không bao gồm cậu nhóc vì tính hữu dụng của nó trong cuộc tấn công này gần như là bằng 0 so với bọn tôi.

Ngay khi chúng tôi đến được nơi ẩn náu của tổ chức bắt cóc, tôi tạo ra 10 Sát Thủ Xương Đen và gửi chúng đi giết bất cứ tên cảnh giới nào mà không tạo ra âm thanh báo động. Vài phút sau, có 10 cái xác của con người...

Sau đó thì chẳng có nguy cơ nào để bị phát hiện từ phía ngoài, một mình tôi bước vào nơi ẩn náu của kẻ thù. Kết quả là, nói thật lòng thì, toàn bộ tổ chức này đã bị phá hủy trước khi mặt trời kịp mọc. Tên Trùm bắt cóc thì đã ngất xỉu sẵn rồi, vì hắn đã uống quá say, nên tôi dễ dàng giết hắn, sau đó thì mấy tên khác cũng được xử lý gọn gàng. Tôi không chừa bất cứ tên nào. Trên hết thì, tôi phải theo sát những gì trong hợp đồng. Cuối cùng thì chẳng có gì để phàn nàn cả.

Chúng tôi đã giải cứu thành công cô Công chúa Tinh nghịch. Trái với mong đợi của tôi, do cái biệt danh của nó, nó trông khá gầy, một cô bé mong manh dễ vỡ trước một cái búng tay của tôi. Nó khoảng 10-12 tuổi. Tóc nó màu bạch kim, và nó rất là xinh đẹp, mặc kệ cả tuổi tác. Trong thời gian sớm thôi, nó sẽ trở thành viên ngọc sáng cho Vương quốc.

Nó đang bị trói chặt lại và miệng thì buộc kín. May mắn cho nó, nó dành hầu hết thời gian để ngủ do ảnh hưởng của thuốc ngủ mà mấy tên cướp đã ép nó uống. Phần bị tổn hại duy nhất của nó là quần áo, hơi bẩn thỉu và rách một xít sau khi trở thành con tin.

Sau khi giải cứu Công chúa một cách an toàn, tôi yêu cầu sự cho phép tôi lấy bất cứ thứ gì ở cái nơi ẩn náu của tổ chức này. Mặc dù tôi đã hoàn thành việc này rồi, nhưng tôi nghĩ tôi nên hỏi ý kiến trước. Ok muốn làm gì làm đi, và tôi lấy rất nhiều thứ, mặc dù hầu hết chúng đều vô dụng với tôi. Nhóc Hiệp Sĩ đã phát hiện ra nhiều tài liệu trong người tên Trùm ngu ngốc. Nếu bạn nhìn vào tài liệu này, dường như đó là kế hoạch bắt cóc Công chúa. Chi tiết về chuyến đi của cô bé, nơi cư trú, và thậm chí chi tiết về các tên cận vệ, lính gác cũng nằm trong tài liệu mà chúng tôi tìm thấy. Chuyện này càng ngày càng thú vị rồi đây.

Ngoài ra thì cậu nhóc cầm tôi ăn những xác chết này và khăng khăng đòi hỏa táng - Thật là phiền phức.

Sự thật về vấn đề này là kế hoạch bắt cóc Công chúa đã được lên kế hoạch từ trước và sau đó thì cậu nhóc đã hợp tác với một người hoàn toàn xa lạ để cứu lấy Công chúa. Bây giờ, những phát hiện này sẽ được báo cáo cho đoàn hộ tống. Sigh... một tiếng thở dài... điều này làm mất dần giá trị của chuyện này một cách nhanh chóng, mặc dù tôi phải chịu đựng nó.

Dường như sẽ che giấu chuyện Công chúa bị bắt cóc.

Thay vì sẽ bị trừng phạt nghiêm trọng và điều tra với những người có liên quan, chuyện này sẽ được xem như là một trò quậy phá của cô Công chúa Tinh nghịch.

Sau đó thì tôi quyết định sẽ làm một vài thứ mà tôi hầu như không muốn làm. Tôi ra lệnh cho Illusion Lord sử dụng thôi miên lên cả Nhóc Hiệp Sĩ và Công chúa Tinh nghịch. Tôi cũng sẽ gây ấn tượng trong cuộc gặp gỡ Hoàng gia qua lời báo cáo của Nhóc Hiệp Sĩ, và đây là cách dễ nhất để thực hiện chuyện này, cũng như mang đến cho bản thân tôi đặc quyền đặc lợi. Mặc dù vậy, nó hơi căng thẳng và tôi thấy khá khó chịu khi làm vậy.

Sau quá trình thôi miên, Nhóc Hiệp Sĩ sẽ trung thành với tôi như là với Công chúa, trong khi đó cô Công chúa lại nghĩ tôi là người bạn đặc biệt của nó.

Tôi cũng tranh thủ lúc 2 đứa nhóc này không để ý và xoi tái tất cả các thành viên trong tổ chức.

Học kỹ năng [Tơ mạng nhện].

Học kỹ năng [Bom độc].

Học kỹ năng [Nghe trộm].

Học kỹ năng [Bắt cóc].

Weo wèo, trông có vẻ là tôi đã được kha khá từ nhiệm vụ này. Trước khi mặt trời mọc lên bầu trời, chúng tôi rút lui khỏi nơi ẩn náu này.

Từ cái lâu đài này, các dòng lửa bùng cháy lên, phá hủy tất cả các bằng chứng, bao gồm cả các sự thật đều bị chôn vùi dưới đồng tro tàn.

Sau đó tôi ngủ tới trưa. Ngay lúc đó thì Nhóc Hiệp Sĩ đã trao cho tôi phần thưởng đặc biệt cho sự phục vụ của tôi; nó đang tặng cho tôi lá thư từ Phòng thương mại và cuộc gặp gỡ với Phó phòng.

Ngày mai, tôi đã lên kế hoạch rời khỏi thị trấn.

Vì những đứa trẻ từ thế hệ tiếp theo sắp chào đời, sự quay về này chỉ là biện pháp tạm thời nhưng cần thiết.

Ồ, với phần còn lại của ngày hôm nay, Thợ rèn-san dẫn tôi đi shopping...

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 100

Nhiệm Vụ Hộ Tống Bắt Đầu

Thợ rèn-san và những người hộ tống của cô ấy, cùng với tôi đi dạo trên các con phố để mua sắm một vài vật tư cho đoạn đường về. Tôi cũng không bận tâm đến việc đi bộ. Thay vào đó tôi cảm thấy vui mừng với chuyện đó.

Sau buổi sáng này chúng tôi đã sẵn sàng cho việc khởi hành rời thành phố. Vâng, đó là kế hoạch của chúng tôi.

Tôi đã sẵn sàng rời quán trọ cùng với đoàn xe thì Nhóc Hiệp Sĩ, theo sau là Công chúa Tinh nghịch, chặn tôi lại vì một số hợp đồng khác.

Khởi đầu buổi thảo luận này rất là khô khan, do tôi phải làm vài cái dư thừa, tôi không phải là một người vui vẻ gì với những quý tộc. Điểm chính là Công Chúa muốn cảm ơn tôi vì đã cứu nó vào ngày hôm qua.

Phải nói như vậy, sự thật là tôi là một con Ogre đang ngồi kế bên một cô Công Chúa trong một cuộc thương lượng. Vì vậy, tôi quyết định sẽ dành hết sự kiên nhẫn của mình để giải quyết tình trạng này.

Khi tôi nhìn sang những thứ mà Nhóc Hiệp Sĩ mang theo. Trong tay nó là một cái túi kích thước khoảng nửa cơ thể nó, tạo ra những âm thanh như là những đồng tiền vàng. Ngay giây phút đó, tôi có linh cảm không tốt về việc tôi sắp được yêu cầu cho một việc gì đó. Tôi phải nói là từ những khía cạnh tôi nghe được thì đây là một nhiệm vụ 2 đứa nó giao cho tôi và nhóm của tôi thực hiện.

Sau đó thì cô Công chúa Tinh nghịch nói những gì nó muốn nói. Nó lo lắng về sự an toàn của nó, cho rằng đoàn hộ tống trước đó đã thất bại trong việc bảo vệ nó và muốn chúng tôi hộ tống nó trở về Cung điện Hoàng gia.

Có một điều khiến tôi lo ngại và hơi bực là trong tình trạng hiện tại của chúng tôi, phần thưởng là rất nhiều tiền vàng nhưng những đứa trẻ thì sắp chào đời rồi.

Tôi chỉ bỏ qua chuyện đó khi tôi nghe rằng lượng vàng trong túi chỉ là tiền đặt cọc và phần thưởng sẽ là một Tấm thẻ vàng. Khi tôi nghe nói rằng nó đáng giá bằng 1 triệu đồng tiền vàng, tâm trí tôi đã thay đổi và nghĩ đến việc giúp 2 đứa nó.

Theo như Tóc đỏ thì bạn có thể mang những Tấm thẻ, ví dụ là Tấm thẻ bạc như là một phần thưởng cho một nhiệm vụ nào đó, đến Cung điện Hoàng gia nơi mà nó được đổi thành 10 ngàn đồng vàng.

Để cho vấn đề này dễ hiểu hơn. Tôi sẽ đặt 1 đồng tiền vàng bằng 10 yên, nên một Tấm thẻ bạc có giá trị 100 ngàn yên trong khi đó nhiệm vụ hộ tống Công chúa có phần thưởng lên tới 10 triệu yên (khoảng 1,8 tỷ VNĐ). Tôi còn chẳng thèm quan tâm đến việc đổi tiền từ Hoàng gia, thậm chí nếu còn có tiền thuế trong đó. Giới quý tộc chỉ dùng nó cho việc ân xá.

Điều này nói lên rằng, vì sự cân bằng giữa rủi ro và phần thưởng là cực kỳ chênh lệch, quá hào phóng, ngay cả khi bạn xem xét đến những âm mưu chống lại Công chúa, thì nó không phải là một lý do tồi để vào Cung điện Hoàng gia.

Vì tôi có thể luôn luôn huấn luyện lũ trẻ ngay khi chúng vừa chào đời, chẳng có vấn đề gì cả. Vậy là mục tiêu cho chuyến thăm của chúng tôi đã đạt được, tôi dự tính là nếu chúng tôi có thể thuyết phục Công chúa cho phép chúng tôi thả những người phụ nữ không tham chiến ở khu trại của chúng tôi.

Chúng tôi đã ngồi chờ ở cái cổng Demuki được một giờ cho việc sắp xếp. Khi họ tới, chỉ có Nhóc Hiệp Sĩ và Công chúa. Cỗ xe thì chứa đầy những hàng hóa sang trọng khác nhau cùng đẳng cấp với cô Công chúa trong suốt chuyến đi của nó.

Khi tôi hỏi về mấy tên vệ sĩ của nó, tôi chỉ đơn thuần được thông báo là chúng đã bị nghi ngờ về việc hỗ trợ âm mưu bắt cóc Công chúa và bị cho đi riêng một hướng khác sau khi hợp đồng của chúng tôi được ký kết.

Khi tôi biết được nguyên nhân sâu xa hơn, thì dường như là 2 đứa nhóc này đã rời bỏ đội hộ tống và đi đến chỗ chúng tôi. Nghe điều đó mà tôi muốn toát mồ hôi lạnh.

Thành thật thì logic của 2 đứa nhóc này làm cho tôi hơi nhức đầu, nhưng hợp đồng đã được ký kết nên không thể làm gì khác được từ bây giờ. Đến lúc này thì tôi nên thận trọng rồi đấy.

Sigh... một tiếng thở dài... Nhiệm vụ này đã đi quá xa mà không có lý do gì cả.

Sau khi nghe như vậy, tôi quyết định sẽ rất cần thiết khi hướng thẳng đến Cung điện Hoàng gia càng nhanh càng tốt. Với một tâm thế đã sẵn sàng cho cuộc chiến mới trong tương lai, chúng tôi đã sẵn sàng. Với nhiệm vụ này, tôi sẽ luôn giữ [May mắn] và [Luật lệ vàng] ở trạng thái kích hoạt. Hy vọng là nó có thể ngăn chặn được bất cứ trở ngại nào từ nhiệm vụ này.

Khi chúng tôi đang đi, tôi phát hiện một sự đeo bám đuổi theo chúng tôi. Một lần nữa, tôi ép 2 đứa nhóc này thêm nhiều thông tin nữa. Chúng bảo tôi rằng những người này là thành viên trong đoàn hộ tống, thêm vào vô số tên cướp.

Khi những tên này bắt kịp với chúng tôi, tôi bị thúc giục bởi Công chúa cho việc bảo vệ nó.

Đây là điều tệ nhất. Tôi kết thúc với việc giết sạch bọn nó. Tình trạng này cũng không cải thiện được gì cả, mặc dù tôi có thể bỏ qua trách nhiệm về việc giết chết đoàn hộ tống, nhưng Công chúa nếu cần thiết nó sẽ đứng ra ngăn chặn chuyện này.

Tôi tự hỏi chúng tôi sẽ mất bao nhiêu ngày để đi đến được Cung điện Hoàng gia.

Vì chúng tôi cần di chuyển với một tốc độ không đổi, tôi chuyển hành lý của Công chúa vào Rương vật phẩm của tôi và để đằng sau xe ngựa của nó. Công chúa thì được chuyển lên toa xe của tôi vì đó là nơi an toàn nhất cho nó. Mặc dù vậy, Công Chúa dường như rất thích vai của tôi, nó đòi lên đó ngồi như cái ghế, và nó chỉ im lặng ngồi ở đó trong suốt khoảng thời gian còn lại.

Tâm trạng chung thì không có vấn đề gì cả, nhưng tâm trí tôi lại phải luôn đảm bảo rằng Công Chúa sẽ không bị hề hấn gì.

Hừm, một tên Berserker cao to với một cô nhóc ngồi trên vai... Tôi nghĩ tôi đã thấy cảnh tượng này ở đâu đó rồi.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune

www.dtv-ebook.com

Chương 101

Ngày 101

Chúng tôi khởi hành vào sáng sớm như dự kiến, mặc dù công việc trông trẻ cho cô Công Chúa này khá rắc rối ở nhiều khía cạnh. Một con quái vật dạng gà to lớn có màu xám được gọi là "Big Cocco" làm ổ ở khu vực lân cận trên con đường chính này. Dường như là nó chẳng làm hại gì đến mấy con Ngựa Xương đang kéo xe, hãy để yên nó ở đó nha các thành viên trong nhóm.

Công Chúa đã gây ra vài vấn đề gì đó với Hai chị em và Thợ rèn-san, gần đây. Cho đến giờ nó chỉ gây ra những điều phiền phức như là "Người phải quỳ gối trước mặt ta!" với cả Thợ rèn-san và tôi nữa. Đương nhiên rồi, điều này sẽ xảy ra đối với những người là thành viên lớn lên trong một gia đình hoàng gia. Thực tế thì nó đang là khách hàng của chúng tôi, tuy nhiên, điều này ngăn cản tôi trừng trị nó một cách thẳng thừng.

Trở lại với con quái vật.

Con quái Big Cocco này, hay được biết đến với cái tên Misutenddo, là một con quái vật tép riu dành cho nhà thám hiểm mới vào nghề săn lùng chúng để có một lượng kinh nghiệm hợp lý. Tuy nhiên, quái vật vẫn là quái vật. Nếu một cô gái trẻ không có vũ trang đến quấy phá nó, người đó chắc chắn sẽ không thể đánh bại nó và trở về mà không hề hấn gì được.

Tôi luôn dọa cô Công Chúa này bằng cách đưa ra cái cánh của con Misutenddo, với mục đích là muốn nó thoát khỏi việc chú ý đến tôi, nhưng

tôi vẫn thấy mình đang bị thử thách bởi tính kiên nhẫn của cô nhóc này.

Cuối cùng thì tôi đã chịu hết nổi và ném nó vào một dạng đào tạo, luyện tập để đánh lạc hướng đó, để tránh khỏi những nỗ lực liên tục của nó trong việc phá rối tôi. Nếu tôi sử dụng một vài kỹ năng tàng hình của tôi, tôi có thể đảm bảo rằng nó sẽ không nhận bất kỳ thương tích nào nếu đó chỉ là con Misutenddo. Mặc dù điều này không phải là không có rủi ro và việc nó bị mất một mắt, một tay, hay một chân gì đó là điều có thể xảy ra, mà điều đó thì tôi chẳng mong muốn xui nào rồi.

Sau đó thì tôi nghĩ đến việc cho nó chống lại với những con vật Xương mà tôi tạo ra; nó ở một Level cực yếu, nhưng với sức mạnh hiện tại của tôi, vẫn có nguy cơ là cô nhóc này sẽ nhận thương tích. Trong trường hợp xấu nhất, nó sẽ chết.

Sau đó, thì một tai nạn đã xảy ra khi mà nó cố xử lý con Misutenddo bằng con dao bếp, và tôi đã can thiệp.

Cái cách cư xử của Công Chúa rất rắc rối, ngay cả khi nó không hoàn toàn ảnh hưởng đến cá nhân tôi.

Nhưng đó là trách nhiệm của người lớn là phải mắng trẻ con sau khi chúng làm một việc gì đó nguy hiểm.

Nó cố dùng địa vị của nó là một thành viên trong gia đình Hoàng Gia để khỏi bị mắng. Tôi nhanh chóng đề bẹp cái kế hoạch của nó bằng cách nói rằng địa vị của nó không có ảnh hưởng đến tôi. Sau khi làm mọi thứ trở nên rõ ràng, tôi bắt đầu chỉ dạy nó về cách thức cư xử tinh tế theo kỷ luật, vì nó là một thành viên trong Hoàng Tộc.

Điều đó nói rằng, những cách cư xử không hay, hành vi xấu sẽ bị trừng phạt bằng cách đánh vào đít trẻ nhỏ, và những cách cư xử tốt sẽ nhận được phần thưởng là một cái vỗ nhẹ lên đầu.

Chỉ có một người khác tôi có thể xem xét áp dụng cách xử lý này là Tóc đỏ, mặc dù ý tưởng về việc đánh vào đít cô ấy thì có thể không được xem là một hình phạt...

Ở mức độ nào đó, thông tin tôi nhận được từ Nhóc Hiệp Sĩ liên quan đến Công Chúa thì khá ít ỏi. Điều đó có thể nói lên rằng, tôi vẫn cảm thấy an toàn khi giả định rằng cô ấy có một sức mạnh bí ẩn hay một bí mật quan trọng nào đó.

Điều đó thì hầu như không thể tưởng tượng được, quá phi thường cho cô nhóc này, vì người ta sẽ không bao giờ nghĩ đến việc gia đình Hoàng Gia lại có một đứa trẻ có sự hiểu biết ít ỏi về thế giới này. Công Chúa có một sự hiểu biết mơ hồ về người dân, mặc dù cảm giác thông thường của nó vẫn thiếu. Nó rõ ràng là không quen với cảm giác bất an hay rủi ro liên quan tới những con quái vật và nó thường tiến tới những con quái vật đó. Điều này tương tự như một đứa trẻ thấy một con chó mà nó chỉ mới nhìn thấy trong sách thôi, nghĩ ngay là con chó này an toàn để nuôi nó vì chẳng có ai nói rằng con chó này nguy hiểm cả.

Trong khi đang tranh luận về vấn đề có nên nhốt cô nhóc này lại cho đến khi chúng tôi đến được lâu đài không, tôi quyết định cách tốt nhất là nên để cho nó tận hưởng thế giới bên ngoài một cách toàn diện. Đây có lẽ là khoảng thời gian nó không bao giờ có lại được trong tương lai, vì vị thế của nó là một Công Chúa.

Khi những suy nghĩ thoáng qua trong đầu tôi, tôi ngay lập tức loại bỏ những suy nghĩ về địa vị thấp hèn của mình. Ngay cả khi nó có lớn tuổi hơn tôi đi chẳng nữa, nó vẫn là một thứ gì đó, tốt nhất là không nên chạm vào cho đến khi nó trở thành một cô gái có tuổi.

Mặc dù khi nó cười, hầu như là nó đều muốn ra lệnh cho tôi cười lại với nó, và thường thì tôi sẽ hài hước với nó một xíu, quý mến nó hơn một xíu.

Bất cứ khi nào nó thấy mệt, nó sẽ đến chỗ của tôi, leo lên lưng tôi và chờ cho đến khi tôi đặt nó lên vai của tôi. Tôi đã bỏ cuộc, ít nhất là ở mức độ này. Vai của tôi dường như đã trở thành một chỗ ngồi đặc biệt cho cô Công Chúa này. Đó cũng không phải là thứ tôi đáng lưu tâm, nó chỉ ngồi và cố gắng im lặng hầu hết thời gian, làm vài chuyện nhảm với tóc của tôi và cố gắng tỏ ra dễ thương. Tôi, ít nhất thì phải thừa nhận là nó có thể là một đứa trẻ ngoan khi nó tránh xa khỏi những rắc rối.

Bây giờ nghĩ về chuyện đó, hầu hết các cơn điên bộc phát là khi tôi cố gắng bỏ qua nó...

Thật tồi tệ, tôi cần phải thật cẩn thận, những đứa bé gái thường có những ấn tượng mạnh mẽ với những người đàn ông khỏe mạnh... Thật nguy hiểm...

Mặc dù tôi vẫn cho phép nó lái xe ngựa khi đang ngồi trên vai tôi. Cái hình ảnh về tôi và nó chắc sẽ đáng nhớ lắm. Các nhà thám hiểm, các nhà thương gia của nhiều bộ tộc khác nhau, những người đi ngang qua đoàn xe của chúng tôi trên con đường chính này, luôn nhìn chăm chú vào tôi, hoặc cả 2 người luôn, với một cái nhìn ngạc nhiên. Vì Công Chúa còn quá trẻ, sự cần thiết trong việc cung cấp những thứ để giải trí như là ca hát những bài hát về chuyến phiêu lưu là cần thiết để ngăn chặn nó khỏi việc nhàm chán và đi lang thang một mình. Ít nhiều gì thì cái mức độ rắc rối mà nó có thể gây ra trên vai của tôi vẫn ít hơn rất nhiều so với khi nó ở một mình...

Nhân tiện thì chỗ của Nhóc Hiệp Sĩ, Giả kim thuật-san và Dhammi-chan luôn chọc cậu nhóc tội nghiệp này bằng rất nhiều cách khác nhau. Cả hai cô ấy không ai mang kính của họ cả, cậu nhóc tội nghiệp này trở thành đồ chơi của họ ít nhiều gì cũng kéo dài suốt ngày. Họ có những niềm vui với cậu nhóc ngây thơ này, không đâu tôi sẽ không ghen vì những chuyện tầm thường này đâu.

Hôm nay chúng tôi làm trại nghỉ chân gần bên con đường chính.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 102

Ngày 102

Vâng, rắc rối lại bắt đầu vào sáng sớm hôm nay.

Công Chúa Tinh Nghịch và Nhóc Hiệp Sĩ nỗ lực tham gia vào buổi luyện tập sáng sớm. Tôi sẽ không thấy có vấn đề gì nếu chỉ có Nhóc Hiệp Sĩ nỗ lực tham gia vào, nhưng cô nhóc này cũng yêu cầu tham gia cho bằng được. Thốn thật chứ. Nhu cầu của chúng kiểu như là "Ta cũng muốn học cách chiến đấu" hoặc là "Thử tấn công ta xem nào." Tôi đã cố gắng hết sức để bỏ qua điều này nhưng vẫn có giới hạn.

Vì cũng không thể tránh được điều này, tôi phải nghĩ đến việc Công Chúa sẽ không làm gì khiến cho nó, khách hàng hiện tại của tôi, bị tổn hại. Tôi có ý là, với chỉ một ngón tay của tôi cũng có thể gây ra cái chết của nó, mặc dù tôi không có ý định làm như vậy.

Dù muốn hay không, tôi đã dự đoán được điều này có thể xảy ra và ra một yêu cầu cho Hai chị em là làm một bộ quần áo con nít để luyện tập cho cô Công Chúa Tinh Nghịch này.

Tôi phải đảm bảo việc yếm bùa hạng nặng cho quần áo của nó với khả năng kháng sát thương vật lý ở mức độ cao. Ngay cả khi tôi có tát nhẹ nó, vẫn sẽ không có vết thương nào, ngay cả với cơ thể yếu ớt của nó. Với sự chuẩn bị này, tôi để Nhóc Hiệp Sĩ và Công Chúa Tinh Nghịch đấu với nhau. Tôi cũng biết rằng Nhóc Hiệp Sĩ sẽ kiềm chế sức mạnh hết sức có thể vì Công Chúa, nên nguy cơ gây ra nguy hiểm của cậu nhóc này là thấp nhất so

với những người khác. Mặc dù Công Chúa có vẻ đã quen với việc cầm thanh kiếm gỗ, nó xét về tổng thể vẫn thiếu kỹ thuật. Sự thật thì đây là một vấn đề lớn mà nó không thể nhận thức được.

Sau khi trận đấu tay đôi bắt đầu, nó kéo dài được một lúc, thì cậu Nhóc Hiệp Sĩ cũng chịu bắt đầu đánh trả lại nhẹ nhàng. Sau khi quan sát sự di chuyển của nó, rõ ràng là nó phụ thuộc quá nhiều vào [Nghề] hiện tại của nó.

Chắc chắn là khi theo những đường dẫn của [Nghề] bạn sẽ tăng kỹ năng và sức mạnh lên rất nhiều. Tăng Level thông qua việc giết quái vật và tăng trưởng mạnh mẽ lên là một điều hết sức bình thường. Mặc dù vậy, dựa vào chuyển động của nó, cậu nhóc này thuộc nhóm đi tiên phong, có khả năng thực hiện vô số hoạt động khác nhau. Nó chắc chắn là có đủ khả năng chiến đấu ngang bằng với một con Ogre bình thường, mặc dù chả có con Ogre nào ở đây cả. Cuối cùng thì nó chỉ ra rằng kỹ năng dùng kiếm của một người có liên quan đến [Nghệ thuật chiến đấu] và [Nghề] của người đó.

Thông thường thì một người có thể dễ dàng trở nên ích kỷ, kiêu ngạo nếu người đó chỉ nghĩ về việc trở nên mạnh hơn thông qua điểm kinh nghiệm nhận được, và với cách này, nhiều người đã nghĩ như vậy. Nhưng cậu nhóc này vẫn còn quá nhỏ để bị ảnh hưởng bởi điều đó và dường như có liên quan đến Công Chúa Tinh Nghịch, nên cái cách vung kiếm dễ dàng của nó khiến cho chúng thật dễ đoán.

Mặc dù vậy, người ta vẫn có thể thấy rằng cậu Nhóc Hiệp Sĩ đã nhận được [Nghề] của nó một cách nghiêm túc. Tôi cũng thấy ngạc nhiên với mức độ mạnh khi nó tấn công Công Chúa, cô nhóc này cũng phủ đầy mồ hôi và thở hổn hển. Mặc dù trông như là nó khá thích thú với việc này, nên tôi nghĩ điều này có thể là một dấu hiệu tốt cho một đoạn đường dài.

Ý nghĩ đã cho tôi liên tưởng tới lý do cho sự nỗ lực của nó cho việc đảm bảo sự an toàn của Công Chúa trong tương lai.

Vâng, buổi đào tạo sáng sớm cũng kết thúc. Dhammi-chan, Tóc đỏ, Wind Lord-chan (gió) và Công Chúa đi bơi và tắm rửa ở một con sông gần đó. Lúc đó thì đàn ông có thể chỉ cần lau khô mồ hôi cho đến khi tới lượt của họ, mặc dù vậy Công Chúa dường như muốn tôi đi theo hộ tống nó đến bờ sông và canh chừng. Sigh... một tiếng thở dài... cũng không thể ngăn được... Ít nhất thì không có cô gái nào có vấn đề với sự hiện diện của tôi.

Dòng sông thì trong xanh và phản chiếu bầu trời lên bề mặt của nước. Phong cảnh của toàn bộ khu vực khá đẹp, mặc dù con đường và đồng bằng ở Vương Quốc Sternbild thì nguy hiểm hơn nhiều so với Khu Rừng. Tuy nhiên vẫn chưa có con quái vật nào mạnh hơn con Gấu Xám trong toàn bộ chuyến đi của chúng tôi, nên cũng không có gì phải lo lắng.

Chúng tôi đã tán đồng vì con đường chính này là con đường ngắn nhất để đi, rõ ràng thì nó dẫn đến Cung Điện Hoàng Gia.

Theo như chi tiết từ cái bản đồ mà Nhóc Hiệp Sĩ đang sở hữu, thì khu rừng mà chúng tôi gần đến, cái kí hiệu của nó trên bản đồ là Khu Rừng Shirisuka "nơi cư trú của nhiều loại quái vật; nó nổi tiếng với những thác nước rộng lớn và suối nước nóng." Bản đồ còn có chi tiết các địa điểm như là vị trí của bộ tộc Fomor, một loài vật khổng lồ, có luôn cả ngôi làng của các thợ thủ công mà chúng tôi đã đi ngang qua trên đường tới Pháo Đài Trient, và nhiều cụm núi đá. Nhiều hầm ngục cũng được liệt kê trên bản đồ này. Những hầm ngục này tạo ra rất nhiều rắc rối mặc dù đó không phải là vấn đề của tôi trừ khi có ai đó thuê tôi, dĩ nhiên rồi.

Tôi bắt đầu phân loại vị trí trên bản đồ trong khi đang di chuyển. Có rất nhiều Boruforu, mặc dù chúng cũng không đủ cho cả nhóm ra xử lý, tôi cũng không bận tâm và để < > ra ăn sạch chúng. Trong khi xem cái bản đồ, tôi nhận ra rằng chúng tôi đã chọn Tuyến đường 13 để đến Pháo Đài Trient và bây giờ là Tuyến đường 7, con đường ngắn nhất để đến Cung Điện Hoàng Gia Osvel.

Kể từ khi tôi nhận nhiệm vụ này, tôi cũng đã bắt đầu nghĩ đến việc lên kế hoạch tẩu thoát khỏi Cung Điện Hoàng Gia nếu có bất cứ thứ gì sai phạm. Trong tình trạng tệ nhất sẽ chỉ có bản thân tôi và Ogakichi-kun là kẻ sống sót. Dhammi-chan và các thành viên Class Lord cũng sẽ có cơ hội nhưng với một lực lượng tinh nhuệ của [Quân Đội Hoàng Gia], chúng tôi sẽ mất khá nhiều thành viên chủ chốt trong cuộc tẩu thoát đấy. Như vậy, tôi luôn phải giữ cảnh giác và chuẩn bị cho tất cả mọi thứ.

Nhưng bây giờ, chúng tôi là đoàn hộ tống được thuê bởi Công Chúa để hộ tống cô bé tới Cung Điện Hoàng Gia. Miễn là chúng tôi còn giữ cái danh hiệu này sẽ không có thêm nguy cơ nào nữa để bị tấn công bởi các nhà thám hiểm. Tôi chắc rằng trí tưởng tượng của tôi sẽ như điên lên khi có rủi ro, nhưng bạn không thể quá thận trọng với những điều bạn chưa biết.

Ở mức độ nào đó thì tôi cố gắng nói chuyện với Nhóc Hiệp Sĩ một chút, nhưng nó hầu như không quan tâm đến cuộc nói chuyện đó. Có lẽ có điều gì đó cần làm với Công Chúa, nó lại leo lên vai của tôi một lần nữa.

Dù sao thì chúng tôi vẫn đang tiến triển tốt để đi đến đích. Mặc dù con đường phía trước đang dần cũ đi và có dấu hiệu của thời gian. Nhưng nó cũng không là một điều gì quá đặc biệt

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 103

Ngày 103

Chúng tôi đã đến Khu Rừng Shirisuka vào sáng sớm. Ở nơi đây, có nhiều loài quái vật mà tôi vẫn chưa được ăn thử. Những tiềm năng này khiến tôi thấy khá phấn khích.

Có rất nhiều loài quái thú và côn trùng ở xung quanh một cái hồ lớn và một hệ thống sông ngòi nằm sâu trong khu rừng. Từ điều này, có thể xác định rằng sẽ có nhiều loài trong khu rừng này là loài lưỡng cư.

Đây là những loài mà chúng tôi nghe được ở trong khu rừng này:

Thần Lăn Đỏ với móng vuốt đỏ và vảy như đang đốt nóng ở nhiệt độ cao.

Guriforundo loài vật có hình dạng giống con báo đốm có thể bắn ra lửa ở cả cái đuôi và móng vuốt của nó.

Kelpie một con ngựa lai ếch với vảy xanh trắng có cả hai chân sau và cái đuôi to lớn - một loài vật khá ấn tượng.

Cá Sấu Pha Lê một loài vật dài khoảng 8m với da và răng nanh làm từ tinh thể pha lê.

Ếch Vàng một loài ếch có màu vàng với những chỗ có độc có sắc thái màu tím.

Ếch Rùa Đá một loài vật sở hữu một cái mai rùa nhẹ tương tự như đá trên đầu nó.

Muỗi Thầm Lặng một con muỗi thầm lặng chuyên hút máu, kích thước khoảng 10cm.

Châu Châu Vô Giáp một côn trùng có tốc độ cao tấn công ngẫu nhiên mà không có một lý do.

Lần này tôi lên kế hoạch dọn dẹp chúng một cách trực tiếp. Tôi muốn điều này diễn ra nhanh gọn lẹ, nên tôi thả Kumajorou và Kurosabourou trong khi gửi một vài người nữa đi. Trong khi di chuyển cũng có nhiều lúc chúng tôi bắt gặp nhiều loài vật mới, mặc dù ăn chúng chẳng mang lại kỹ năng gì cho tôi cả.

Tiếp theo là Muỗi Thầm Lặng và một ít Châu Châu Vô Giáp, theo sau là Ếch Vàng, cả đám này đã thành công trong việc tấn công chúng tôi, nhưng thất bại trong việc sống sót. Có cả đàn, cả đồng lũ này, vì thế, tôi sẽ giết sạch và ăn hết bọn chúng. Tôi phải thừa nhận rằng là tôi có hơi tham lam một chút khi ăn hết toàn bộ cơ thể chúng mà không chừa bất cứ nguyên liệu nào cả.

Chuyện này dễ như ăn bánh kem ấy mà, nhưng con quái rắc rối nhất trong cả lũ quái vật này lại chính là, thật ngạc nhiên, những con Châu Châu Vô Giáp nhỏ.

Để làm rõ thì chỉ có một cách thực tế nhất để bắt chúng là đón lấy chúng bằng cách cường hóa cơ thể với nhiều kỹ năng hoặc để tránh chúng và để cho các cá nhân có đôi mắt đặc biệt bắt chúng giữa cú nhảy như là Dhammi-chan. Vẫn có vài trường hợp chúng tấn công những người không có khả năng tự vệ như Thợ rèn-san và Công Chúa Tinh Nghịch, mặc dù vì tốc độ tấn công của chúng chẳng là gì nếu tôi nghiêm túc, chúng vẫn chưa

là vấn đề gì to tát cả. Tuy nhiên, thậm chí vẫn phải nói rằng chúng vẫn rất rắc rối.

Trong khoảng thời gian này, Châu Chấu Vô Giáp vẫn còn khá nhỏ và ít về số lượng. Chúng cũng bắt đầu tấn công mấy con Ngựa Xương, mặc dù độ cứng hoàn hảo của những con Ngựa Xương này là ở mức mà bọn Châu Chấu không thể làm hại được. Điều đáng nói là ngay cả khi va chạm độ cứng của Châu Chấu vẫn có thể chịu được sức va đập ở tốc độ cao là một điều khá ấn tượng đấy. Tôi cho rằng người ta có thể sử dụng những con Châu Chấu này như một loại đạn.

Thực tế thì chúng rất hữu dụng. Nếu bạn có một số lượng lớn những con Châu Chấu này như là một loại đạn, bạn có thể bắn chúng vào một bức tường, và trong tích tắc, bức tường đó sẽ bị phá hủy. Với những bức tường bị phá vỡ, thành phố có thể dễ dàng bị tàn phá và biến thành một biển lửa một cách dễ dàng. Mặc dù bây giờ thì lợi ích của tôi nằm ở việc nâng cao mối quan hệ và đạt được một danh hiệu gì đó với Hoàng Tộc của Vương Quốc Sternbild.

Quái vật chúng tôi bắt được cũng làm được một bữa trưa ngon lành. Chúng tôi cũng bắt được con Ếch Vàng, nhưng cái độ độc của nó khá cao nên chỉ có mình tôi là ăn được nó. Mặc dù vẫn có khả năng là Tóc đỏ có thể ăn được nhờ vào [Nghề-Hắc Kiếm Sĩ].

Mặc dù, nó không phải là không có cách giải độc của con Ếch Vàng, nên tôi để Tóc đỏ ăn một ít.

Và như vậy, tôi đã ăn một số lượng lớn nguyên liệu mà chúng tôi đã nhận được trong vài giờ qua.

Học kỹ năng [Phát tán bệnh dịch].

Học kỹ năng [Kẻ mang mầm bệnh].

Học kỹ năng [Móng vuốt bùng cháy].

Học kỹ năng [Dịch nhờn chịu nhiệt].

Học kỹ năng [Lây lan bệnh dịch].

Học kỹ năng [Cái đầu cứng].

Học kỹ năng [Húc đầu].

Học kỹ năng [Bay thâm lặng].

Học kỹ năng [Hăm dọa kẻ yếu].

Học kỹ năng [Điểm yếu: Sự thay đổi thân nhiệt].

Thịt của Ếch Vàng rất là mềm mại đến mức có thể tan chảy trong miệng của tôi. Ngay cả hương vị của con Châu Châu Vô Giáp cũng ngon đến bất ngờ, và cái độ giòn nhai kêu rắc rắc của chúng cũng rất tuyệt vời.

Mặc dù với con người như Thọ rèn-san thì phải nói rằng rất khó để họ có thể những con vật này, đặc biệt là côn trùng. Quan sát tôi ăn rất nhiều cũng không làm cho họ thấy thoải mái để họ có thể dám ăn chúng. Nghĩ đến chuyện này tôi chỉ thấy mỉm cười mà thôi, nhưng cũng không thể làm được gì.

Thứ gì ngon thì nó ngon thôi. Ăn mấy món này chung với cơm nữa thì còn gì tuyệt vời bằng. Sinh lực của những con quái vật tuôn trào ra từ những miếng thịt, khiến cho nó còn thú vị hơn nữa.

Thịt của con Kelpie cũng tương tự như thịt ngựa, nhưng nó lại có một sự khác biệt khá tinh tế trong hương vị. Mặc dù có một chút gì đó khác biệt, cái sự thay đổi hương vị đó không phải là tệ mà là rất ngon.

Trong suốt bữa ăn, cũng có nhiều câu chuyện, chủ đề được nói ra.

Vào giữa buổi thảo luận, đột nhiên một con Cá Sấu Pha Lê lao lên từ dòng sông phía sau tôi.

Nó không phải là một con quái vật ngu ngốc và nó hiểu được mức độ nguy hiểm của con mồi nó đang nhắm tới, do đó nó đã chờ đợi cho đến thời điểm nó tin là chúng tôi sẽ dễ bị tổn thương nhất. Nó chắc chắn là Vua thủy quái của khu rừng này.

Cái miệng đáng tự hào của nó thậm chí một con Ogre cũng không thể chống cự lại được. Một con Cá Sấu Pha Lê ở một thứ hạng sức mạnh cao hơn một con Ogre bình thường, và có nhiều trường hợp nó có thể xơi tái nhiều con Ogre cùng một lúc.

Tuy nhiên, đợt tấn công bất ngờ này đã thất bại hoàn toàn vì tôi đã nhận thức được sự hiện diện của nó nãy giờ rồi.

Thậm chí không có một chút hoảng loạn, với [Cảm ứng chuyển động], tôi không cần phải nhìn về phía sau tôi vẫn có thể đánh giá được đối thủ. Tôi nắm lấy cây kích. Trong tích tắc nó đã đâm vào miệng của con quái thú, và kỹ năng [Một phát ba lỗ] đã được kích hoạt. Nhanh hơn chớp, như thể là tôi đã sử dụng một lưỡi dao vô hình, con quái vật đã bị đâm xuyên qua và chết ngay lập tức. Vào thời điểm đó, tôi đã thu nhặt nguyên liệu từ con quái vật và bắt đầu hun khói chậm chậm thịt của nó; mùi thơm của miếng thịt cũng đủ làm kích thích cơ thể tôi. Với miếng thịt chín tái được nấu bằng cách sử dụng sét từ cây kích, việc nấu nướng nhanh chóng hoàn thành.

Vì vật liệu từ con Cá Sấu Pha Lê có thể được bán với giá cực kỳ mắc, tôi quyết định sẽ giữ lại một số lượng lớn để bán nó sau. Mặc dù, bây giờ, tôi sẽ cho Dhammi-chan và Tóc đỏ quản lý nó để họ có thể cải thiện những kỹ năng che giấu của họ. Sau khi một mình tôi thu thập tất cả các nguyên liệu, tôi để phần còn lại cho họ. Phần thịt mà tôi lấy là ở cái đuôi, vì loại thịt có giá trị nhất của nhiều loài bò sát là ở cái đuôi.

Yeah, thật là tuyệt vời. Cái lượng nước từ thịt ứa ra ngon ngọt đầy ở trong miệng tôi, và như vậy, sự thèm ăn của tôi đã tăng lên rất nhiều lần, cơ thể tôi cũng cảm thấy rất tuyệt vời từ năng lượng nhận được từ những miếng thịt.

Học kỹ năng [Da giáp của Cá Sấu Pha Lê].

Học kỹ năng [Răng nanh sắc nhọn của Cá Sấu Pha Lê].

Học kỹ năng [Thủ quái].

Cơ thể và kỹ năng đã được tăng cường cùng một lúc, đây thật sự là thứ mà tôi ấn tượng nhất.

Tôi vô cùng thỏa mãn và nở một nụ cười.

Trong tình trạng đó, Công Chúa nhìn tôi với một vẻ mặt bối rối.

Đây là lý do tại sao tôi lại rất ấn tượng với việc đi săn nhiều loài quái vật khác nhau, và đây cũng là lý do mà hầu hết bọn quái vật đó đặc biệt nhắm đến tôi.

Câu trả lời của tôi chỉ đơn giản là vì tôi muốn giết chúng, chúng cũng muốn giết tôi. Hoặc một điều gì đó tương tự.

Giết hoặc bị giết, kẻ mạnh sẽ tồn tại và phát triển mạnh mẽ hơn nữa. Nếu có một kẻ thù mạnh mẽ, chiến đấu và giết kẻ thù đó để mạnh hơn nữa. Tôi ăn chúng vì tôi đói, và nhờ việc ăn chúng tôi mạnh hơn rất nhiều. Đây là luật lệ của tự nhiên, mà tôi phải tuân thủ một cách đầy đủ.

Tôi cũng tránh đề cập đến một sự thật là tôi sẽ ăn tất cả mọi thứ để có được kỹ năng mới. Ý là trách nhiệm của tôi là giết chúng và lấy đi kỹ năng của chúng. Nó gần giống như là một nghi lễ của tôi vào thời điểm này, không ai trong nhóm để ý đến việc này cả. Mặc dù khi nghĩ về nó, việc tôi

ăn những cái vỏ giáp của con mồi cũng khá kỳ lạ trong mắt người bình thường.

Sau lời giải thích của tôi, Công Chúa bỗng nhiên im lặng như thể nó đang nghĩ một điều gì đó; ngay cả khi nghĩ xong rồi nó vẫn rất ngạc nhiên. Tôi cũng đề cập đến việc tất cả chúng tôi đều đã thay đổi như chúng tôi tăng trưởng mạnh hơn. Dường như nó đã không nghĩ được gì trong một lúc.

Vâng, có thể là không có gì ảnh hưởng đến việc nó nghi ngờ tôi cả, vì nó vẫn đang vui vẻ ngồi trên vai của tôi.

Còn bây giờ thì chúng tôi sẽ giết bất cứ con quái vật nào mà chúng tôi gặp và cứ thế tiến qua khu rừng này.

Kết quả của việc [Hợp nhất] của ngày hôm nay là:

[Làm chói tai] + [Âm thanh hoảng loạn] = [Âm thanh chết chóc].

[Vỏ giáp] + [Trốn trong mai] + [Mai nhọn rắn chắc] = [Vỏ giáp không thể phá hủy].

[Ẩn thân] + [Hạn chế nhận dạng] + [Lén lút] = [Khó nhận dạng]

[Tăng cường bản năng chiến đấu] + [Bản năng sinh tồn] = [Chế độ: Berserker]

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune

www.dtv-ebook.com

Chương 104

Ngày 104

Ngay lúc mặt trời vừa nhô lên khỏi đường chân trời, chúng tôi đã đến được Làng Mason sau khi băng qua khu rừng. Vâng, vì tôi là một con Ogre, có rất nhiều sự ghê tởm và oán hận vì hầu hết dân làng đều là con người. Mặc dù với Công Chúa Tinh Nghịch ở trên vai, sự thận trọng lo lắng cũng chẳng giảm bớt được xíu nào. Họ cho rằng tôi chỉ là một con thú cưng hay một thứ gì đó tương tự.

Công Chúa có một cái nhẫn ma thuật với một con dấu được khắc trên đó mà nó đã nói với tôi một lần, là biểu tượng của Hoàng Tộc. Đây là vật phẩm hầu như không thể được trang bị bởi một người ngoài Hoàng Tộc. Không thể tháo ra khi đã mang chiếc nhẫn vào, và tạo nên một lời nguyện mạnh mẽ lên kẻ thù của người đeo nhẫn trong khu của thành viên Hoàng Tộc.

Nhờ vào chiếc nhẫn này, nó có thể ra lệnh cho dân làng.

Trước sự ngạc nhiên của tôi, đây quả là một ngôi làng tuyệt đẹp với nhiều cư dân và du khách. Tất cả bọn họ đều cúi đầu khi chúng tôi đi chung với Công Chúa.

Truyền thống này gần như tương tự với truyền thống của Samurai khi họ gặp chủ nhân của họ.

Sau đó thì tôi được nhận một lời mời tới nhà của ông Trưởng làng nơi qua tôi quyết định qua đêm ở đó. Ông Trưởng làng và vợ của ông ấy vẫn còn biểu hiện sợ hãi trước sự hiện diện của tôi, nên tôi lấy một ít trái cây và nấm trong < > và tặng cho họ.

Tôi cố gắng bắt chuyện với họ một cách tình cờ khi đang vui đùa cùng với Kumajirou và Kurosaburou.

Ở mức độ này, cần phải có thời gian, nhưng tôi vẫn có thể làm giảm bớt sự căng thẳng và bắt đầu thảo luận về ngôi làng với ông ấy.

Trên hết, cuộc trò chuyện này rất quan trọng cho việc quảng bá hình ảnh công cộng của tôi.

Sau khi trò chuyện được khoảng 2 giờ, họ cũng thấy thoải mái với sự hiện diện của tôi. Tôi lại có một lời mời của ông Trưởng làng là ông ấy sẽ là người hướng dẫn cho chúng tôi đến thác nước, đặc sản của ngôi làng này đấy.

Vì tôi cũng không vội với việc tắm suối nước nóng, tôi sẽ đi xem cái thác nước trước.

Nó nằm trong một con đường nhỏ không quá xa làng lắm. Chính bản thân cái thác nước cũng đã hùng vĩ rồi, và nước thì đổ xuống âm âm. Ở trước một cảnh tượng như vậy, chúng tôi nhìn chăm chăm vào cảnh vật một cách vô thức. Thác nước hùng vĩ đổ xuống từ độ cao khoảng 200m trên bầu trời. Trưởng làng thông báo cho chúng tôi thêm nhiều chi tiết khác. Mặc dù hầu hết thời gian tôi dành cho việc chiêm ngưỡng cái khung cảnh huyền ảo của tự nhiên.

Mặc dù vậy, với [Cảm ứng chuyển động] tôi đã phát hiện ra nhiều loài vật to lớn và hùng mạnh nằm im trong thác nước, nhưng tôi không biết đó là con quái gì?

Tôi quyết định tốt nhất là nên hỏi ông Trưởng làng cho chắc về những điều vừa thấy được.

Tôi phát hiện ra con quái vật đó được xem như một người giám hộ, con Boss của loài Misutenddo. Nó khá thân thiện nếu như bạn không tấn công nó. Vẫn có vài con quái vật hệ rồng ở trong đó nhưng hầu như chúng chỉ dành thời gian cho việc ngủ yên.

Mặc dù tôi thấy bản thân mình bị thôi thúc mãnh liệt bởi cảm dỗ chiến đấu với những con quái này, nhưng tôi phải kiềm chế những cảm xúc trong tâm trí của tôi. Hơn nữa, ngay cả khi tôi sử dụng hết tất cả các kỹ năng hiện có, chuyện này coi bộ khó hơn tôi tưởng để xử đẹp lũ quái này ngay bây giờ.

Trong khi vẫn nghĩ về việc sẽ quay lại chiến đấu với những con quái này vào một ngày không xa, tôi quyết định đắm mình trong suối nước nóng nổi tiếng.

Nhóm của tôi mang danh nghĩa của một thành viên trong Hoàng Tộc.

Tôi đã yêu cầu cả Dhammi-chan và Kazeoni-san (Wind Lord-san) đi hộ tống Công chúa tới suối nước nóng. Vì vậy, ngay cả khi một nhóm sát thủ bao vây họ, họ có thể hoặc là tiêu diệt chúng hoặc là cầm cự đủ lâu để tôi đến cứu họ.

Với sự an toàn của Công chúa đã được đảm bảo, tôi đã có thể tận hưởng suối nước nóng mà không cần phải lo nghĩ gì cả. Suối nước nóng của Làng Mason, giống như cái ở khu trại của chúng tôi, có nước nóng thật là dễ chịu.

Vì tôi cũng nhớ đến khu suối nước nóng ở chỗ tôi, tôi sẽ quay về ngay lập tức khi nhiệm vụ này hoàn thành.

Chắc chắn sẽ có nhiều thay đổi và cải tiến cho khu trại mà tôi sẽ thực hiện khi trở về. Có cả hàng đống việc cần phải làm đấy.

Tôi rời khỏi khu suối nước nóng này sau 1 giờ hoặc hơn và quay lại ngôi nhà của ông Trưởng làng.

Trong khi tôi ra ngoài, Kurosabourou và Kumajirou đã thu thập được một lượng lớn Kelpie, Boruforu, Thỏ Kiếm và Thỏ 1 Sừng. Chúng đang bận với việc uống máu từ những con quái này nên dân làng có thể nấu bọn quái.

Tôi chắc chắn sẽ khen ngợi chúng và đùa giỡn với chúng cho nỗ lực của chúng sau. Chúng cũng sẽ nhận được một lượng thịt rất lớn.

Vì có một lượng rất lớn thịt, tôi nói với Trưởng làng là tôi sẽ chia sẻ một ít cho toàn bộ dân làng cùng ăn. Kết quả là toàn bộ dân làng đã tụ tập lại tại đại sảnh cho một buổi tiệc ăn uống, đêm nay là dành cho lễ hội. Bóng tối đã bị phai mờ bởi ánh đuốc, đồng lửa được đặt khắp mọi nơi trong làng.

Dân làng ngồi ăn uống cùng với khách du lịch, chia sẻ và cùng uống loại rượu địa phương mà không chút do dự. Ngay sau đó, mọi người trở nên phấn khích và bắt đầu nhảy múa và ca hát.

Tóc đỏ, Dhammi-chan và Thợ rèn-san tất cả họ đều quyết định đứng dậy để làm khuấy động không khí bằng cách mời các quý ông dân làng cùng nhảy. Tôi nhìn họ nhảy với một niềm vui. Mặc dù tôi dù không phải kiểu người dễ ghen tuông vì mấy chuyện này đâu, nhưng một chút ganh tị cũng tốt. Nó cũng không làm phiền lòng tôi, vì đó chỉ là một hình thức chào hỏi không hơn không kém.

Ngay cả bây giờ, với độ tuổi 60, ông Trưởng làng vẫn tham gia cuộc thi uống rượu của làng, nói rằng sẽ không thể thua bất kỳ một đối thủ trẻ tuổi nào, đặc biệt là khi nó là rượu của làng ông. Bia rượu ở đây kém hơn rượu của tộc Elf rất nhiều, nhưng vị ngon thì loại nào cũng có.

Tôi cũng cho Trưởng làng một ít rượu của tộc Elf và ông ấy thở hỗn hển với một âm thanh kinh ngạc. Cũng đâu thể ngăn được; rượu của tộc Elf ngon quá mà. Trưởng làng tiếp tục cạnh tranh với các đối thủ trẻ tuổi với một nụ cười lớn, uống sạch nhiều thùng rượu của làng này.

Khoảng 2 tiếng sau khi bữa tiệc bắt đầu khi mà có một tên dân làng say rượu thiếu suy nghĩ đã đến chạm vào Dhammi-chan ở phía sau (dê đấy). Tôi chỉ có thể kịp ngăn cản trước khi Dhammi-chan hoàn thành việc đánh tên đó như tử. Tôi lại phải chữa trị cho hắn để đảm bảo hắn không chết vì vết thương, nhưng vẫn để lại sự trừng phạt cho hắn. Những chấn thương ở phần bụng không đủ lớn để phá vỡ nội tạng, nhưng trông có vẻ là khá đau đấy.

Lần tới nếu có một tai nạn tương tự như vậy xảy ra nữa, cô ấy có thể xé nát đầu của bất kì ai, nên tôi thật sự cần phải làm cho cô ấy bình tĩnh trở lại. Tôi ôm lấy cô ấy. Trên hết, là để cô ấy quên đi sự ngượng ngùng khi có một tên đàn ông chạm vào cô ấy. Giết tên đó có thể làm cô ấy hả giận nhanh hơn, nhưng trong tình trạng hiện tại, không nên ngoan cố mà làm vậy.

Tôi thì thầm nhẹ nhàng vào tai cô ấy là "Em không nên giết người." Để nói rằng nếu việc này có xảy ra bởi bất cứ tên nào khác, chính tôi sẽ là người lôi toàn bộ nội tạng của tên đó ra khỏi cơ thể của hắn, chính tôi thôi, nhưng bây giờ thì tình trạng này đã được giải quyết.

Đột nhiên, tôi nhận ra rằng toàn bộ dân làng đều trở nên im lặng. Tóc đổ với cái tay đặt lên trán và sau đó thì ngã quy xuống với một tiếng "Phù".

Để thay đổi cái không khí này, tôi lấy ra vài thùng rượu và thách thức dân làng trong cuộc thi uống rượu. Nếu bất cứ ai có thể thắng được tôi thì tôi sẽ đưa cho người đó 4 tấm Thẻ Bạc, khoảng 40 000 đồng tiền vàng nếu ai muốn đổi.

Tất cả đàn ông dân làng đều đến vì 40 000 đồng tiền vàng với vẻ tự tin rằng sẽ chiến thắng được tôi sau khi nghe về phần thưởng.

Toàn bộ không khí của ngôi làng thay đổi hẳn, với sự cố vừa rồi dường như đã bị quên lãng.

Điều tôi có thể nói là, khi nói về 40 000 đồng tiền vàng, đó là một số tiền rất lớn cho một ngôi làng ở mức độ như vậy. Để cho dễ hiểu, với một ngôi làng như vậy, nó có thể duy trì cuộc sống của mọi thành viên trong làng trong khoảng hơn 2 tuần.

Đó có thể là lý do mà tại sao đôi mắt họ sáng lên. Họ nghĩ rằng có thể thắng được tôi thông qua số lượng tuyệt đối của họ. Họ cũng đã thấy tôi uống rượu với Trưởng làng, và nghĩ rằng có thể chuốc say tôi.

Trong khi đó, Công Chúa ngồi trên vai tôi suốt khoảng thời gian này, im lặng và thưởng thức buổi tiệc. Ngay cả với nó ở đó, tôi vẫn có thể uống với cả dân làng lẫn du khách và khách du lịch. Công Chúa ra lệnh cho tất cả mọi người phải vui vẻ cũng như đối với tôi là không được thua cuộc. Vâng, ngay cả không cần ra lệnh, tôi vẫn có thể hơi quá trớn.

Chỉ có một kết quả duy nhất thôi. Tôi đã khiến cho toàn bộ dân làng đa phần là nam giới và cả những người du khách và không thua một ai hết. Tôi cũng có chút tiến bộ đấy chứ... Chỉ say một xíu thôi nhưng tôi vẫn tỉnh táo vì tôi là một con Ogre. Tôi hoàn toàn có thể trục lợi cá nhân nếu bản thân tôi nói vậy, mức độ phấn khích như vậy là đủ rồi.

Trong khi ăn nhẹ một ít thịt tôi cũng nhận được một vài kỹ năng mới.

Học kỹ năng [Cấu tạo phù hợp để chiến đấu dưới nước].

Học kỹ năng [Tạo xương kiếm].

Học kỹ năng [Làn da cứng rắn].

Học kỹ năng [Tạo sừng sắc nhọn].

Một vài giờ sau khi buổi tiệc bắt đầu, mọi thứ trở nên yên ắng.

Tôi đã có thể ngủ một đêm ngon lành. Tôi cũng thấy phấn khích khi được uống quá trời rượu sau một khoảng thời gian dài.

Những cô gái cũng tham gia cuộc thi uống rượu, nên tất cả chúng tôi "trò chuyện" với nhau trước khi ngủ. Tôi nghi ngờ không biết có ai phiền không nhưng...

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 105

Ngày 105

Chúng tôi rời khỏi Làng Mason vào sáng sớm.

Tôi muốn thẳng tiến đến hang của bộ tộc Fomor càng sớm càng tốt.

Tộc Fomor là một loài quái vật khổng lồ.

Không có gì đặc biệt xảy ra suốt chuyến đi của chúng tôi. Chúng tôi chỉ du ngoạn, và sau một buổi tập luyện nhẹ vào buổi chiều, chúng tôi đi ngủ.

Chúng tôi sẽ đặt chân tới ngọn núi Fomor vào sáng sớm ngày mai.

Đầy hy vọng...

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 106

Auro Và Argento

Sáng nay, Hai chị em đã có dấu hiệu của việc sinh nở.

Không như con cái của loài người, con cái được sinh ra mang dòng máu của loài Ogre sẽ có mức độ tăng trưởng nhanh hơn rất nhiều so với loài người. Vẫn có khả năng đứa trẻ là một con người, tuy nhiên, khá là hiếm, nhưng chuyện này đã xảy ra trước kia.

Bụng của hai người họ đột nhiên sưng to lên vào sáng nay. Điều đó là quá rõ ràng.

Tôi liên lạc trực tiếp với Gobujii ở khu trại.

Khi tôi hỏi tôi nên làm gì, ông ấy bảo, "Khi người mẹ với đứa con là loài Ogre trong bụng khiến bụng của người đó sưng to lên, điều đó có nghĩa là, trong một khoảng thời gian ngắn, đứa trẻ sẽ lớn lên và sẵn sàng để được sinh ra. Trong trường hợp là một đứa trẻ loài Ogre, hầu như là nó được sinh ra tương tự như một đứa trẻ loài người, nhưng về kích thước thì đứa trẻ loài Ogre to gấp 2 lần đứa trẻ loài người. Nếu đứa trẻ loài người quá nhỏ thì đứa trẻ loài Ogre có thể buộc phải sinh mổ."

Nghe như vậy, mặt tôi nhanh chóng tái xanh. Tôi nhanh chóng gửi rất nhiều Lính Xương hối hả đi tìm một nơi lí tưởng cho Hai chị em nghỉ ngơi. Vì đây là tình trạng nguy cấp. Tôi từ chối việc bị làm phiền bởi Công Chúa

và gửi nó cho Nhóc Hiệp Sĩ. Mặc dù Công Chúa vẫn còn nhỏ, nhưng nó dường như hiểu được mức độ nghiêm trọng của tình hình này và im lặng.

Dhammi-chan, Tóc đỏ, Giả kim thuật-san và Thợ rèn-san cũng lo lắng khi họ thấy Hai chị em trải qua đau đớn như vậy. Trong suốt quá trình di chuyển, Hai chị em nhanh chóng gầy đi thấy rõ, và yếu dần do việc chất dinh dưỡng của họ bị hút từ đứa trẻ trong bụng. Tôi nhanh chóng đưa cho họ máu và một phần xác thịt của tôi, tôi buộc họ nhận mà không được từ chối. Điều đó có sức ảnh hưởng rất lớn và có thể giúp họ vượt qua tình trạng hiện tại.

Sau khoảng 30 phút, Linh Xương trở về với vị trí mà tôi đã yêu cầu. Trong khi vẫn tiếp tục chữa trị, chúng tôi đi theo Linh Xương đến một hang động ở Cùm Núi. Chúng tôi nhanh chóng chạy vào bên trong.

Ngay lập tức, tôi làm cho các con quái trong hang bốc hơi, giết chúng mà không thêm suy nghĩ.

Do mùi máu đã vấy bẩn không khí nên tôi để Fire và Illusion Lord đứng canh ở lối vào trong khi Wind Lord-san kiểm tra hang động để đảm bảo không còn thứ gì ở bên trong.

Mọi người đều im lặng trong tình trạng này. Ngay cả Kumajirou và Kurosabourou cũng không gây ra một tiếng động.

Tôi đặt Hai chị em nằm xuống, họ đã rất đau đớn do cái thai, trên cái giường tôi vừa làm. Sau đó tôi tập trung bổ sung năng lượng được hấp thụ từ đứa trẻ trong bụng họ.

Tóc đỏ và các cô gái khác không làm gì chỉ ngồi xem. Họ không thốt nên lời nào cả.

Hai chị em đang dần trở nên nặng hơn do sự phát triển của đứa trẻ trong bụng họ.

Cơn đau tào nên bởi sự thay đổi nhanh chóng cơ thể của họ, bụng họ vẫn to lên đến mức căng da mà như thể nó có thể vỡ tung nếu như nó to thêm nữa.

Tôi cố gắng cứu chữa họ với tất cả kỹ năng tôi có, tôi hoàn toàn có thể chắc rằng sẽ không có nguy hiểm gì xảy ra với họ, đặc biệt là bị nổ bụng.

Cơn đau của họ đã bị ức chế bằng cách truyền máu của tôi với một chút thuốc tê, mặc dù nó cũng đã giúp ích rất nhiều. Nhưng họ vẫn phải chịu đau.

Vì đây là lần đầu tiên tôi giải quyết tình trạng này, đặc biệt đây còn là con của tôi nữa chứ, mồ hôi trên trán tôi tuôn như mưa.

Thời gian như trôi chậm lại với tôi; tôi cũng chẳng biết là thời gian đã trôi qua được bao nhiêu rồi. Một giờ? 10 giờ hoặc hơn thế nữa mà tôi cũng không biết. Việc sinh nở này kéo dài bao lâu? Tôi cũng không biết và tất cả những điều tôi muốn làm bây giờ là giữ mạng sống cho họ.

Tôi cũng đã hoàn thành được việc phát triển bào thai, sớm thôi, những đứa con của tôi sẽ đấu tranh để được sinh ra và Hai chị em sẽ không còn phải chịu đau đớn nữa.

Tiếng hét của họ rất lớn, làm cho các cô gái khác xanh xao mặt mày.

Tôi cho Cô chị một liều thuốc tê cực mạnh. Sau đó tôi cắt phần bụng của cô ấy ra bằng một con dao phủ đầy chất diệt khuẩn được tào ra với [Hiện thân vững chắc] và kích hoạt [Linh hồn bất động].

Nhìn tôi làm như vậy, họ liền thét lên một tiếng rõ to "Á!" nhưng nhanh chóng im lặng để không làm tôi mất tập trung.

Một ca thai mổ.

Tôi yêu cầu Dhammi-chan lại chỗ tôi và chuẩn bị bế đứa bé gái đầy máu từ bụng mẹ. Khi đó tôi vẫn tiếp tục, tôi đổ một lượng máu của tôi vào cô ấy trong khi sử dụng kỹ năng hồi phục để chữa trị những vết thương. Một vũng máu lớn đọng lại trên sàn. Kỹ năng phục hồi có lẽ sẽ giải quyết chuyện này, sau khi vết thương được chữa trị mà không để lại sẹo trên bụng của cô ấy.

Con của tôi... Dhammi-chan đưa nó cho tôi và tôi nhanh chóng tắm rửa cho nó. Những tiếng khóc mừng rỡ vang vọng trong hang động. Chỉ vừa kịp trút một tiếng thở dài, Cô em cũng bắt đầu chuyển dạ. Tôi lặp lại quá trình đó một lần nữa, và an toàn đưa đứa bé trai ra khỏi bụng cô ấy.

Tiếng khóc vang vọng của đứa bé trai và bé gái vang lên khắp hang động, và tầm nhìn của tôi đột nhiên mờ đi.

Mọi người đều nhẹ nhõm là cả Hai chị em đều còn sống. Cả tay tôi và Dhammi-chan đều run dữ dội sau khi trải qua mọi thứ.

Tôi hầu như không còn một chút sức mạnh thể chất nào để giữ đứa con mới sinh của tôi trong vòng tay. Sau một lúc, tôi đưa chúng cho Hai chị em. Sau một vài phút cả hai đứa trẻ đều bắt đầu khát sữa.

Tôi cảm thấy bầu trời thật cao. Tôi, Ogarou, sau khi sống 106 ngày, đã trở thành cha của hai đứa trẻ. Sớm thật đấy, trông tôi trẻ chưa kìa, ngay cả với một con Ogre. À quên, tôi quên một điều, 107 ngày trước tôi đã 25 tuổi và là một con người. Như vậy là đủ tuổi để làm cha rồi nhé.

Mặc dù những đứa trẻ này, đều là Nửa Ogre Nửa Người, hoặc [Ogre Lai].

Nếu cha hoặc mẹ là người mạnh mẽ về mặt di truyền, thì sẽ có cơ hội sinh ra loài [Ogre-Cao cấp] hoặc một đứa trẻ với những đặc trưng con người. Chúng vẫn sẽ yếu hơn một đứa trẻ loài Ogre và khá giống con người, nhưng các gen của đứa trẻ này được phân chia đồng đều và có nhiều

gen có lợi ở đặc trưng của con người. Chúng cũng sẽ rất mạnh, và có một chỉ số thông minh cao hơn loài Ogre.

Tuy nhiên, đó chỉ là một trường hợp hiếm hoi của 1 trên 1 triệu ca sinh nở của một bộ tộc. Loài như vậy được gọi là [Loài lai cao cấp].

Với tôi, tôi thừa hưởng sức mạnh của loài Ogre và sở hữu tâm trí của con người, nên tôi là một con Ogre nhưng không hoàn toàn là Ogre, đó là cách tôi nghĩ về bản thân mình.

Để tóm tắt những thông tin từ Gobujii và các người khác, những đứa con của tôi có thể nhận được cả [Nghề] và [Tiến hóa] như tôi có thể. Có nghĩa là chúng có khả năng sở hữu những quyền hạn mà tôi đang sở hữu. Chúng sẽ cực kì mạnh mẽ khi chúng trưởng thành.

Theo như Gobujii, chúng cũng sở hữu [Sự phát triển Tiến hóa], điều này rõ ràng sẽ giúp chúng có thể Tiến Hóa thành những loài vừa hiếm vừa mạnh mẽ mà có thể đã bị tuyệt chủng trên cây Tiến Hóa của loài Goblin.

Đó là một thứ rất tuyệt vời nếu sở hữu nó. Nghe như vậy tôi cảm thấy vô cùng phấn khích.

Nhưng, vì chúng không hẳn là người cũng không hẳn là Ogre, vẫn có nguy cơ chúng sẽ bị giết nếu như chúng bị phát hiện. Theo như Gobujii, trong quá khứ, bất kể khi nào có một đứa trẻ lai giữ Ogre và con người được sinh ra và bị phát hiện, các bên sẽ giết đứa trẻ đó trước khi nó kịp phát triển.

Loài lai với quái vật là một thứ cấm kỵ, có vẻ vậy.

Vẫn có trường hợp bên phía con người sử dụng những con Ogre Lai, nhưng trường hợp này cũng rất hiếm.

Trong trường hợp xấu nhất là nếu tôi bị giết, những đứa trẻ này vẫn có thể tồn tại trong xã hội loài người do nửa dòng máu của chúng là con người. Khi chúng được sinh ra và có khả năng tự bảo vệ bản thân, cũng như chứng minh được chúng không phải là loài lai cao cấp, thì lúc đó chúng sẽ không có nguy cơ bị tấn công.

Trong quá khứ cũng có những vị vua và lãnh chúa, trong xã hội loài người, cũng là những con lai. Những cá thể mạnh mẽ trong quá khứ đã sử dụng sức mạnh của họ để cai trị vương quốc, và quá khứ của họ cũng bị lãng quên đi. Những vị vua này có thể là sản phẩm của [Sự phát triển Tiến Hóa].

Đôi lúc họ cũng đạt được những thành tựu nhất định trong suốt quãng đời của họ.

Điều này làm suy nghĩ của tôi đảo lộn vì quyền lực và sức mạnh được tạo ra từ sự Tiến Hóa.

Quyền lực là thứ cực kỳ đáng sợ,

Nhân tiện thì tất cả chúng tôi đều đã từng là Goblin và sau đó trở thành như hiện tại qua nhiều lần Tiến Hóa. Cái ý tưởng về những đứa trẻ này là chúng sẽ khác lạ.

Đó là cách suy nghĩ thông thường của tôi nên tôi hỏi Gobuji về chuyện này.

Quay trở lại với cuộc trò chuyện, dường như là Gobujii cũng không chắc về lý do tại sao, đùa rằng chúng tôi nên giết chúng trước khi tai họa xảy ra, hoặc một thứ gì đó có tính chất tương tự. Dường như kiến thức cũ kỹ của ông ấy về những Goblin được sinh ra từ con người có những kỹ năng hoặc một điều tương tự là đứa trẻ đó Tiến Hóa từ lúc sơ sinh là chưa bao giờ từ trước tới giờ, ít nhất là tới bây giờ.

Thậm chí chẳng có một chút suy nghĩ gì là tôi phải giết con của tôi cả. Chúng là những tạo vật tuyệt vời được sinh ra từ tôi. Tôi có một kế hoạch đầy đủ để làm chúng mạnh lên với những kỹ năng mạnh mẽ của tôi. Mặc dù vậy tôi sẽ không hề chiều chuộng chúng một chút nào đâu. Chúng sẽ được đào tạo như một chiến binh Spartan (300) và những điều tương tự mà tôi đã làm với Ogakichi-kun một khi chúng đã lớn được một chút. Chúng là con của tôi, vì thế mà chúng nên được đối xử như vậy, với những cuộc đấu tranh khắc nghiệt nhất cho sự tồn tại của chúng.

Trong tương lai, tôi có thể sẽ xem xét đến việc chia một nhóm là những cá thể lai có những kỹ năng đặc biệt. Chắc sẽ hữu dụng lắm đây. Nhóm lính đánh thuê của tôi sẽ, trong một ngày không xa, phân nhánh vào nhiều lĩnh vực khác nhau, do đó việc chuẩn bị và suy nghĩ trước là rất cần thiết. Mặc dù bây giờ thì tôi sẽ để những suy nghĩ này vào một ngõ ngách nào đó trong đầu tôi.

Tôi đã là một người cha. Tôi chỉ đơn giản là đứng đây khi các con của tôi đang nằm trong vòng tay của mẹ nó và bú sữa.

Trên trán của chúng có những chỗ da màu nâu đen, nơi mà hình xăm màu đỏ y chang như những chi tiết của hình xăm của tôi, được chạm khắc ở đấy.

Ở mặt sau bàn tay phải của con gái tôi là một viên [Ngọc Ogre] màu vàng trong khi ở mặt sau bàn tay trái của con trai tôi lại là một viên [Ngọc Ogre] màu bạc. Vì tôi cũng là một con Ogre Lai giữa con người và dòng máu Ogre, tôi tự hỏi tôi có phát triển những viên Ngọc này được không?

Chủ đề này, tôi sẽ kiểm tra sau.

Con gái của tôi trông cực kì đáng yêu và xinh đẹp, đầy sức mạnh và uy lực. Con trai của tôi sẽ không biết sợ hãi, mạnh mẽ và khôn ngoan. Tôi sẽ

đóng vai trò là một người cha hùng mạnh và vẫn chưa lấm cấm. À, có con chắc chắn sẽ rất thú vị đấy.

Tôi bắt đầu lấy số đo của con tôi. Con gái tôi thì khoảng 70cm, trong khi con trai tôi thì rõ ràng là lớn hơn 80cm. Với kích thước này, cái nguy cơ chúng làm vỡ bụng của Hai chị em là không phải trò đùa.

Nếu tôi không có mặt ở đó, Hai chị em họ có lẽ đã chết và bị ăn bởi chính con của họ.

Mặc dù, nói như vậy là để tránh vì họ vẫn chưa chết và vẫn còn sống với chúng tôi.

Các cô gái khác đơn giản là ca ngợi Hai chị em trong khi họ đang kiệt sức vì đã vượt qua được sự kiện này.

Trong khi những đứa trẻ này bị cho là đứa trẻ cấm kị, tôi tuyên bố ngay lập tức là chúng sẽ có quyền sống và lớn lên, trở nên mạnh mẽ và theo cha của chúng trong nhiều cuộc phiêu lưu và trận chiến sống còn.

Cùng lúc đó, Hai chị em thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù vẫn có một chút lo lắng, trên hết là Hai chị em vẫn suy nghĩ phức tạp về việc tự nguyện có những đứa trẻ Ogre. Tôi thề với họ là tôi sẽ tiếp tục nuôi dưỡng và bảo vệ đứa con của tôi.

Trời ạ, nghe như tôi là một anh hùng vậy...

Sau khi cho chúng ăn xong, tôi ôm chúng một lần nữa với tất cả sự quan tâm của tôi. Tiếp theo là theo thứ tự, là Dhammi-chan. Bình thường thì chẳng khôn ngoan xiu nào khi ôm những đứa trẻ, mới được sinh ra, nhưng chúng là con của tôi, và dòng máu của tôi chảy trong người chúng.

Loài của chúng đã vượt qua một dạng người đơn thuần.

Nên chắc sẽ không có vấn đề gì nếu ôm chúng một chút khi vừa mới được sinh ra.

Tôi quấn chúng trong chăn làm từ tơ của tôi, và để chúng cho các cô gái.

Chúng khóc ngay khi rời khỏi mẹ của chúng, nhưng rồi cũng nhanh chóng nín.

Người cuối cùng ôm đứa trẻ là Công Chúa, cho đến bây giờ, hoàn toàn im lặng quan sát những chuyện xảy ra từ phía bức tường của hang động.

Sau khi tôi nhìn về phía nó, nó bước tới và leo lên vai tôi.

Công Chúa giờ đang bế một đứa trẻ với cả hai tay. Lần đầu tiên, đứa trẻ giật mình sau đó thì từ từ rơi vào giấc ngủ trong vòng tay của Công Chúa.

Tuy là ngán ngủ nhưng tôi đã thấy được nụ cười trong khoảnh khắc đó.

Toàn bộ những gì đã xảy ra sẽ là một trải nghiệm thú vị cho Công Chúa.

Sau tất cả những hồi hộp cũng như phấn khích, tôi nghĩ tất cả chúng tôi nên dành thời gian cho việc nghỉ ngơi.

Để bọn trẻ dành cả ngày cho việc ngủ trong hang động trong ngày đầu tiên trong đời, như tôi đã từng làm thế.

Khi tôi nghĩ vậy, trời cũng bắt đầu mưa nên tốt hơn là ở trong hang động cho lành.

Hôm nay tôi ngủ chung với Hai chi em, và con của chúng tôi.

Từ lúc này, đứa con gái của tôi sẽ có tên là Auro, và đứa con trai của tôi sẽ có tên là Argento.

Ít nhất là sự pha trộn màu sắc của chúng cũng rất thú vị.

Tôi tự hỏi nguyên nhân gì đã gây ra việc đó.

Khi nghĩ như vậy, tôi đã rơi vào giấc ngủ.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 107

Vị Vua Không Lò

Ngay cả sau khi tôi thức dậy, trời vẫn còn mưa nặng hạt.

Vì vậy trong trường hợp này, chúng tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc ở lại trong hang động trong suốt ngày hôm nay.

May mắn cho chúng tôi là hang động này đủ rộng và thoải mái. Sau khi dành một chút thời gian để mở rộng nó để tiện cho chúng tôi, nên ở đây cũng chẳng có vấn đề gì cả.

Vì tôi cũng có đủ lượng thức ăn trong Rương vật phẩm để ăn trong vòng vài tuần nên thức ăn không phải là vấn đề đáng lo.

Cơn mưa dừng hẳn vào khoảng giữa buổi chiều, nhưng ngay sau đó, tuyết lại rơi. Gió thổi rất mạnh và vì có cơn mưa trước đó, nên con đường ở trong một điều kiện cực kỳ tệ, việc tiến hành tiếp tục cuộc hành trình là gần như không thể.

Cũng phải nói rằng, tốt hơn hết là nên để Hai chị em nghỉ ngơi vài ngày để họ hồi phục và dành thời gian cho những đứa trẻ.

Ngày mai, thời tiết có vẻ sẽ tốt hơn.

Sau khi quyết định như vậy, Thợ rèn-san và tôi quyết định giết thời gian rảnh rỗi trong một loạt các hoạt động khác nhau...

Dhammi-chan bắt đầu đọc vài cuốn tiểu thuyết của cô ấy cho Công Chúa Tinh Nghịch.

Tóc đỏ thì bắt đầu luyện tập với Fire Lord-kun và Nhóc Hiệp Sĩ. Cứ được một lúc thì Công Chúa lại ngừng việc đọc sách lại và tham gia luyện tập.

Thợ rèn-san lấy ra bộ dụng cụ rèn của cô ấy và bắt đầu làm việc với một số loại Hồn Thạch. Cô ấy nháy mắt với tôi, dễ thương làm sao...

Giả kim thuật-san cũng lấy bộ công cụ của cô ấy ra và bắt đầu phát triển một số loại thuốc mới để sử dụng.

Hai chị em cùng với Auro và Argento, vẫn còn ngủ say, cũng không trách họ được.

Còn với tôi, tôi đứng dậy và ra khỏi hang động, một mình...

Tôi để 2 Lord nam có trách nhiệm canh chừng lối vào của hang động với Lord nữ cùng với Dhammi-chan chăm sóc Hai chị em nếu như họ có nhu cầu.

Tôi quyết định đi săn, vì tôi cũng chẳng còn gì khác để làm cả.

Vị trí mà tôi quyết định đến để săn quái vật là < >.

Một công đôi việc luôn, tôi sẽ do thám khu vực này trước khi chúng tôi tiếp tục chuyển đi, nên chẳng có vấn đề gì khi làm vậy cả.

Tôi đi trong bão tuyết mà không gặp nhiều khó khăn.

Tôi mặc một bộ áo mưa và quần dài làm từ da của con Cuckoo mua được ở Pháo Đài Trient có khả năng kháng thủy rất cao. Tôi kết hợp nó với [Vô hiệu hóa sát thương hệ băng], [Kháng thủy] và [Kháng phong tuyết đối].

Nên thời tiết gần như không ảnh hưởng gì đến tôi cả. Kết hợp với việc tôi là một con Ogre, tôi giả định là sẽ không có chuyện gì xấu xảy ra.

Thông thường thì việc tìm kiếm một con mồi vô cùng khó khăn trong môi trường như vậy. Tuy nhiên sử dụng [Cảm ứng chuyển động], tôi có thể phát hiện các dấu hiệu và lần theo chúng. Tôi quyết định theo dõi con quái vật trốn khỏi tôi đầu tiên.

Dấu chân đầu tiên tôi phát hiện là của con gấu mà tôi đã giết một đám ở trong hang động mà mọi người đang ở.

Con gấu này trong hình dạng không phải để ăn, mặc dù loài này chẳng có bất kỳ một kỹ năng nào cho tôi cả.

Sau đó tôi theo những dấu chân này và đến một hang động gần đó.

Trong hang động có một cặp gấu, 1 đực 1 cái, con cái rõ ràng là đang có thai.

Con đực hướng răng nanh của nó về phía tôi với nỗ lực bảo vệ người bạn đời và con của nó. Bình thường thì tôi sẽ lao vào tất cả bọn chúng và ăn thịt chúng, nhưng vì tôi vừa mới trở thành một người cha, tôi do dự trong việc giết con cái đang có thai. Con cái cũng sẽ không chạy đi hết nếu tôi giết chết con đực.

Vì tôi thực sự không có tâm trạng, tôi giả vờ không thấy cái hang động đó. Vì tôi có thể dễ dàng theo dõi lũ gấu này, sẽ không khó khăn gì để tìm những con quái khác. Mặc dù tôi phải thừa nhận rằng, tôi đã cố kích động con gấu đực tấn công tôi. Đó không phải lỗi của tôi nếu như con gấu đực quyết định rời bỏ bạn đời của nó và cố gắng tấn công tôi. Tuy nhiên, khi nó bắt đầu tấn công tôi, tôi vô thức sử dụng [Đe dọa].

Con gấu đực dừng lại và trốn vào hang.

Sigh... một tiếng thở dài... tôi cho rằng nó nên trân trọng mạng sống mà nó đang có.

Sau khi tìm kiếm trong bão tuyết được một lúc, tôi tìm được một con gấu khác - chỉ có một con đực lần này thôi. Không còn gì phải thương xót nữa. Tôi quyết định sẽ không sử dụng kỹ năng mà dùng tới cây kích của tôi.

Mặc dù nó yếu hơn nhiều so với Chúa tể rừng núi, bốn cánh tay của nó cũng khá khó chịu và mạnh mẽ, làm cho nó trở thành một đối thủ đáng gờm.

Cuối cùng thì tôi cắt từng cái tay một của nó, sau đó cắt đầu và ăn sạch sẽ con gấu.

Học kỹ năng [Bộ lông cứng rắn].

Tôi lang thang tới ngọn núi, tìm kiếm con mồi tiếp theo của tôi. Con quái vật tiếp theo mà tôi bắt gặp là một con giống con nai, con quái này có tầm vóc khoảng 5 mét.

Nó có bộ lông màu trắng thuần khiết với những cơ bắp phát triển như một con báo. Trông nó rõ ràng là giống một con nai, vậy mà nó lại là một động vật ăn thịt. Nó đứng cao lên và phát ra một luồng sáng hào quang như thể một nhà vô địch.

Đối với các đặc điểm còn lại của con quái này, là nó rất to lớn, tương tự như một người khổng lồ. Nó bao phủ một bộ lông trắng tỏa ra một thứ ánh sáng mờ nhạt từ tuyết và phản chiếu những tia nắng chiếu vào nó.

Nó như thể là nếu như có ông thần nào nhìn con quái thú này cũng có thể nhầm nó là thần thánh.

Nó như là một bức tranh tinh thần hùng vĩ.

Tuy vẫn chưa nhìn thấy mặt trước của con quái vật này, nhưng tôi dám cá rằng đây chính là con Boss của < >. Nó khổng lồ hơn cả những con khổng lồ [Fomori], sự sống hiện thân cho mặt đất. Người ta đồn đại rằng loài Fomorian là những sinh vật mạnh mẽ hơn bất cứ con Boss quái vật bình thường nào khác trong phạm vi của khu rừng hoặc ngọn núi, và con quái vật đang đứng đây chính là đỉnh của đỉnh, đứng trên đầu tất các con quái đó.

Khám phá được một con quái thú tuyệt vời như vậy, tôi biết rằng tôi phải chiến đấu với nó bằng mọi giá. Bây giờ, tôi đã nhận được gần 300 kỹ năng.

Giác quan và cơ thể của tôi cũng đã được tăng cường thêm rất nhiều, tôi mặc bộ giáp [Uy thế của Chúa tể muôn thú Gấu Đỏ] vào. Tôi cầm chặt cây kích của tôi và luôn cả Shuyari (cây giáo đỏ). Với sự chuẩn bị như vậy, tôi lao ra trước mặt con quái thú tuyệt vời này.

Con quái thú này vẫn có thể bị giết ngay lập tức, nhưng trong trường hợp này thì không thể rồi, tôi sẽ dùng mọi chiêu thức mà tôi có chỉ để sống sót trước nó thôi. Đây là đối thủ mà tôi phải nói rằng tôi hầu như không có cơ hội thắng. Sức mạnh tuyệt đối của nó ở mức độ như vậy đấy.

Tôi đặt cho mình là có 30% cơ hội chiến thắng. Nói cách khác, tôi có tới 70% cơ hội bị giết.

Cơ hội chiến thắng của tôi với con Gấu Đỏ Chúa tể của rừng núi khi tôi còn là một Hobgoblin là gấp đôi so với cơ hội chiến thắng với con quái thú này. Tôi toát mồ hôi lạnh, linh cảm về cái chết lan tỏa trong cơ thể tôi. Nhưng đây là một thứ tôi phải làm.

Con quái thú màu trắng này nhìn thấy tôi trong khóe mắt. Lắc đầu của nó qua lại, cả hai cái gạc của nó rơi xuống đất nghe cái ịch. Hành động

của nó làm tôi khó hiểu, và ngay khoảnh khắc đó, sự tập trung của tôi đã bị tan vỡ, một sai lầm nghiêm trọng.

Sau đó, trước khi tôi nhận ra lỗi lầm của tôi, con Quái Thú Cao Quý này đột nhiên đập mạnh xuống đất, gây ra sự gợn sóng trên mặt đất, và tôi mất thăng bằng ngã xuống đất. Chính khoảnh khắc đó con Quái Thú Cao Quý nhảy cao lên trên tôi, trái tim tôi co thắt lại vì sợ hãi.

Nó nhìn tôi một lúc lâu. Sau đó, ngay lập tức, nó bắt đầu di chuyển một cách nhanh chóng.

Tôi không thể hiểu lý do tại sao, nhưng tôi đã được ban một cơ hội sống lần thứ hai, tôi cần phải nâng cao sự cảnh giác của mình lên thêm nữa.

Tôi thu nhặt cái gạc của nó và bắt đầu đuổi theo nó.

Đuổi theo con Hươu Trắng, các giác quan của tôi đã được nâng lên đến mức tối đa. Tôi di chuyển nhanh nhất có thể, nhưng với một bước nhảy vọt duy nhất, mặt đất rung chuyển và con quái thú có thể di chuyển hàng chục mét.

Một tốc độ phi thường. Cuộc truy đuổi vẫn tiếp diễn trong một khoảng thời gian, nhưng ngay khi nó cảm thấy mệt mỏi với việc truy đuổi của tôi, con quái thú dường như sử dụng kỹ năng của nó.

Không có một cái bẫy nào được phát hiện nhưng [Trực giác] của tôi lại báo động, cảnh báo rằng tôi sắp chết. Ngay lúc đó, tôi không còn sự lựa chọn nào khác.

Tôi trốn chạy.

Nhưng kết thúc của tôi vẫn chưa đến, tôi quay lại và nhìn con Quái Thú Cao Quý đang đơn giản quan sát tôi ở một khoảng cách khá xa.

Hoàn toàn thất bại. Tôi thua cuộc mà không đánh được một chút gì.

Ít nhất thì vẫn có thể trở về với các con của tôi. Tôi cũng quyết định là tôi sẽ tặng cái gạch này cho chúng như một món quà, vì tôi đâu có chính thức dành được nó trong cuộc chiến, nên tôi cảm thấy hơi khó chịu khi ăn nó.

Cùng lúc đó, tôi bắt đầu đi bộ lên núi để tìm kiếm một thứ gì đó như là một mục tiêu mới.

Trong khi đang đi bộ tôi tìm thấy một con Slime Trắng ẩn mình trong tuyết.

Con Slime này vẫn có một chút gì đó xám xám. Cái hệ thống phép thuật của nó dường như đã được tăng lên, tăng cả độ cứng rắn cũng như khiến cho nó khó bị dính đòn. Nó cũng có khả năng kháng sát thương vật lý.

Tôi tự hỏi kỹ năng kháng của loài này là như thế nào.

Nghĩ như vậy, tôi quan sát nó một chút.

Tôi cũng không thực sự là giết chết nó. Tôi chỉ cúi xuống và nhắm nháp nó như một loại thạch.

Chỉ có một thông báo cho tôi là nó đã cải thiện hiệu quả của các kỹ năng kháng. Xấu hổ làm sao.

Đến lúc về nhà rồi.

Trên đường về, tôi nghe những âm thanh yếu ớt trộn lẫn trong cơn bão tuyết. Tôi cũng cảm nhận được sự rung động nhẹ trên mặt đất. Từ khoảng cách này, cơn chấn động đó có thể rất khủng khiếp.

Sau khi tôi tăng cường các giác quan của tôi, tôi quyết định hướng tới vị trí của âm thanh và sự rung động đó.

Trên hết thì tôi khá tò mò về vụ này.

Sau khi càng đến gần nguồn gốc của cơn chấn động thì sự rung động càng mạnh hơn, và tôi có thể phát hiện ra đây là âm thanh của một cuộc chiến. Rõ ràng là ai đó đang chiến đấu với cái gì đó. Đặt cảnh báo ở mức cao độ tôi quyết định tiến gần tới đó hơn nữa. Tôi cần phải thận trọng trong trường hợp cần phải rút lui. Vì tôi không biết rõ hình thức của cuộc chiến này là gì, nếu đó là chiến trường của hai bên tham chiến, tôi không thể can dự vào được, hoặc có nguy cơ hàng chục kẻ thù từ cả hai phía lao vào xử lý tôi.

Với sự tò mò sẵn có, tôi bước xuống con đường núi. Tuyết dường như càng nhiều hơn nhưng tôi vẫn quyết tâm đi đến đó.

Tôi di chuyển được vài phút. Đột nhiên một vài đối tượng lọt vào [Cảm ứng chuyển động] của tôi, 4 chấm xanh nhỏ và 2 chấm vàng. Gần chúng là 1 chấm đỏ khổng lồ, 4 chấm xám bụi và một chấm nữa mà tôi không thể xác định rõ.

Quá lộn xộn và khó có thể phân biệt được.

Khi tôi đến vị trí đó, âm thanh dữ dội của một cuộc chiến sinh tử vang lên trong không khí. Những âm thanh như sấm sét đã gần như làm toàn bộ mặt đất liên tục bị động đất, rung lắc dữ dội.

Tôi tiếp tục tiến đến cho đến khi tôi tiến đến rìa của vách núi. Ở đây, một cuộc chiến đã hé mở. Như những gì tôi tưởng tượng, một cuộc chiến đấu khốc liệt diễn ra điên cuồng.

Khi tôi đến gần, tôi thấy được một nhóm 6 người, gồm 4 con người và 2 người lai. Trên vùng đất cực kỳ rộng lớn, có nhiều con quái vật khổng lồ, một con có vẻ ngoài lớn đáng kể hơn tất cả các con khác và tỏa ra một vòng hào quang của một người lãnh đạo vĩ đại.

Điều đó nói lên rằng, những con quái thú này trông như là con Fomorian bình thường. Đầu của chúng tương tự như một con dê. Đôi mắt thì rực lửa đỏ và phần trên cơ thể thì vạm vỡ với một cái đuôi rắn. Phần dưới cơ thể giống như một con dê bao phủ đầy lông màu đen. Trong tay của chúng cầm một cây Club đá khổng lồ có kích thước phù hợp với cơ thể của chúng.

Các con Fomorian này chắc chắn là những chấm bạc. Và có lẽ chấm đỏ chính là thủ lĩnh, vị lãnh đạo của chúng. Tôi quyết định gọi nó là Vị Vua Khổng Lồ.

Như tôi đã nói, nhóm bên kia có 4 con người và 2 người lai (nhân thú). Để mô tả ngắn gọn về họ, người đầu tiên là một kiếm sĩ tóc vàng, mắt xanh trông vẫn còn khá trẻ. Có một chiến binh với cái khiên giáp hạng nặng, một nữ giáo sĩ xinh đẹp với cuốn kinh thánh trên tay cô ấy, và một nhà pháp sư xinh đẹp đang làm phép. Ngoài ra còn có một cô gái tuyệt đẹp, với thân hình tuyệt vời cầm một cây giáo lớn. Ngay lúc đó, tôi đã bị thu hút bởi vẻ ngoài của cô ấy. Cô ấy có đôi tai mèo và một cái đuôi dài. Cá nhân cuối cùng của nhóm là một cô gái xinh đẹp, với đôi tai dợn sóng và một cái đuôi, cầm một cây cung lớn.

Chỉ có 2 nam và 4 nữ. Với những tên nam giới, trông họ khá ổn và được huấn luyện bài bản. Trong khi thành phần chiến đấu của họ cũng khá ổn, sự lựa chọn thành viên trong nhóm là hết sức tuyệt vời, sự đánh giá của tôi về họ là khá cao.

Kiểm Sĩ và Nữ chiến binh cầm giáo chiến đấu như những người đi tiên phong trong khi được sự bảo vệ bởi phép thuật bảo vệ từ nữ giáo sĩ và nữ pháp sư hỗ trợ từ phía cánh với những đợt tấn công phép thuật và phép thuật phục hồi trong khi Cung thủ thì di chuyển khắp chiến trường để bắn yểm trợ.

Toàn bộ trận chiến này trông cực kỳ đẹp mắt.

Những con người này có tham vọng tiêu diệt những con quái thú này, kể cả con quái thú duy nhất phát ra một luồng sáng mạnh mẽ.

Nhìn gần hơn, những người này đang buộc lũ quái khổng lồ rút lui, mặc dù tuy là rất chậm.

Cấu trúc nhóm của họ là vô cùng mạnh mẽ tiên tiến và là một mô hình phức tạp. Rõ ràng đây là những con người tinh hoa của các chiến binh.

Thành thật mà nói thì không khó để thừa nhận rằng những người này là những chiến binh xuất chúng. Trên chiến trường này họ hầu như không phụ thuộc quá nhiều vào Level, [Nghệ thuật chiến đấu] hay [Nghề] của họ, mà là sử dụng khả năng chiến đấu tự nhiên của họ để chiến đấu. Đặc biệt là các động tác của Kiếm Sĩ là rất đáng chú ý. Trong nhóm, sự nhanh nhẹn và lòng dũng cảm của hãn được xem như thủ lĩnh của nhóm.

Để cố thủ và đưa ra mệnh lệnh, thủ lĩnh của họ đứng khá xa so với các thành viên khác trong nhóm. Sau hãn là 2 nhân thú (người lai). 3 người còn lại cũng khá ổn, nhưng không cùng một Level kỹ năng.

Ngay sau đó, nhóm này đã xoay sở để đánh ngã một con Fomorian và gây ra một lực sát thương cực lớn trước khi sự hỗ trợ đến từ các con Fomorian khác. Con Fomorian bị đánh ngã này có lẽ sẽ không sống nổi sau khi nhận một lượng sát thương như vậy, nhưng nó vẫn cố bám lấy cuộc sống và chưa chết ngay. Nếu hai bên cứ đối đầu với nhau như vậy, tôi chỉ cần đợi cho đến khi có cơ hội giết chết con Fomorian đang hấp hối này, nhét nó vào trong Rương vật phẩm và đem về nhà ăn sau.

Cứ như vậy những con người đang có sự tiến bộ, thì Vị Vua Khổng Lồ đã bước tới và gửi một cú sốc đánh ngã sự thăng bằng của những người này. Ngay lập tức, nhiều người đã bị ngã xuống mặt đất, nhưng với hành động của Kiếm Sĩ, họ có thể hồi phục lại được. Mặc dù họ buộc phải lui về phía

sau ngay bây giờ, Vị Vua Khổng Lồ dường như đã không còn kiên nhẫn đối với những con người này và muốn giết họ cho xong.

Để chia sẻ một chút cảm xúc của tôi, nếu ở đây chỉ có Fomorian thì những người này chắc chắn sẽ có cơ hội giành chiến thắng, nhưng trong tình trạng này với sự hiện diện của Vị Vua Khổng Lồ, đây có lẽ là một nhiệm vụ tự sát dành cho họ.

Vì đó cũng chỉ là một trường hợp giả định nên tôi ngồi đợi và quan sát tình hình.

Cuộc chiến đã được nổ ra trong một khoảng thời gian dài. Tôi ước tính thời gian tôi ngồi quan sát này giờ là khoảng 2 giờ.

Bốn người tấn công chính đã lộ rõ dấu hiệu của sự mệt mỏi, sự kiệt sức mặc dù con số thương vong của lũ Fomorian thì trầm trọng hơn nhiều. Tinh thần đồng đội tuyệt vời từ nhóm con người đã làm giảm đi số lượng Fomorian thường xuyên, và chỉ còn lại một con đó là Vị Vua Khổng Lồ.

Kiểm Sĩ Trẻ đã tự bản thân hấn đánh bại 2 trong số chúng, cắt cổ chúng sau khi nhận được sự hỗ trợ từ xa của Pháp sư và Cung thủ. Trong một tình huống khác, Nữ chiến binh cầm giáo đã cố gắng đâm xuyên qua hộp sọ của một con Fomorian khác sau khi cắt các dây chằng ở chân của nó. Mặc dù trong tình huống này thì Nữ chiến binh cầm giáo đã nhận một lượng sát thương cực lớn. Con Fomorian cuối cùng đã bị đánh bại sau một cuộc giao tranh kéo dài. Cuối cùng thì Pháp sư và Cung thủ đã xử đẹp nó bằng tia đủ kiểu để rồi con Fomorian ngã quy xuống đất.

Mặt đất như một bể máu, máu khắp mọi nơi chảy ra từ những xác chết.

Ngay sau đó một làn sương độc được hình thành. Những cái cây xung quanh khu vực đó bắt đầu tàn lụi nhanh chóng. Tôi đoán đây là một chất độc khá mạnh.

Có vẻ như là làn sương này là do Cleric (linh mục/giáo sĩ) tạo ra, nên có một khả năng rất cao là đây không phải một loại độc bình thường.

Chiến binh dùng khiên đã bị mất cái khiên do nhận quá nhiều tấn công từ cây Club đá khổng lồ của con Fomorian. Hắn ta đã được cứu do sự can thiệp của Nữ chiến binh cầm giáo, và cô ấy cũng phải nhận một cái giá khá đắt là một lượng lớn vết thương. Do đây là một trận chiến kéo dài, cả Cleric (linh mục) và Pháp sư đều đang còn một lượng Mana rất thấp vào thời điểm này. Pháp sư đã bị choáng váng do sự thiếu hụt Mana và đã được cứu bởi Cung thủ 2 lần.

Cung thủ thì nhặt lại những mũi tên từ những xác chết xung quanh chiến trường để tái sử dụng chúng, do cuộc chiến quá dài này. Ngay sau đó, Cung thủ đã bị đánh bay đi. May mắn là cô ấy đã được đón lấy bởi Nữ chiến binh cầm giáo, nhưng vết thương thì cực kỳ nghiêm trọng.

Với vết thương nghiêm trọng ở thành viên thứ 2 này, đây trở thành một trận chiến không thể dành chiến thắng.

Nếu không được điều trị, ít nhất là 3 người trong số họ sẽ chết.

Vì cả Cung thủ và Chiến binh dùng khiên đang hấp hối gần chết.

Sau khi chiến đấu được một chút, Nữ chiến binh cầm giáo cũng ngã xuống vì vết thương của cô ấy, để lại Kiếm Sĩ chiến đấu một mình mặt đối mặt với Vị Vua Khổng Lồ.

Cleric (linh mục) thì tuyệt vọng hồi phục vết thương cho Kiếm Sĩ. Cô ấy dường như đã sử dụng một lượng lớn Mana khi hồi phục và cứu chữa cho cơ thể của Kiếm Sĩ. Chỉ còn lại 3 người.

Thành thật mà nói thì những người này vẫn còn có thể chiến đấu khá tốt. Thử tưởng tượng một ngôi sao bé xíu như một con người chiến đấu với một

hành tinh khổng lồ như con Fomorian lớn gấp nhiều lần cơ thể của họ. Sự thật thì cuộc chiến này như một cái gì đó rất huyền thoại thần thoại.

Cuộc chiến vẫn tiếp diễn được một lúc nữa, Kiếm Sĩ Trẻ vẫn còn tiếp tục chiến đấu, phô diễn những kỹ năng điêu luyện và cơ thể được đào tạo tốt với vô số [Nghệ thuật chiến đấu] và trang bị tuyệt vời. Dù cho bao lâu hẳn có vật lộn như vậy đi chăng nữa, thì Vị Vua Khổng Lồ vẫn có thể dễ dàng chống đỡ lại, trận chiến không giới hạn này có một vẻ đẹp theo cách riêng của nó.

Nhưng cũng đã đến hồi kết thúc, cả hai bên vẫn còn đứng vững. Trong khi Vị Vua Khổng Lồ chỉ bị thương ở mức độ nhất định, còn Kiếm Sĩ Trẻ thì phủ đầy những vết thương mà Cleric thì đã không thể hồi phục kịp.

Người chiến thắng sẽ được quyết định vào thời điểm này.

Ngay sau đó, không khí ở khu vực đó dường như đang thay đổi.

Tôi có thể nghe được Vị Vua Khổng Lồ đang bắt đầu niệm phép, một loại ma thuật.

Mặc dù kết quả của loại phép thuật cao cấp này chỉ là một vết xước nhỏ, nhưng biểu hiện của những người này là sự thất vọng và kinh dị.

Tất cả những người phụ nữ đều biểu hiện một nét mặt tuyệt vọng khi họ nhìn vào những gì họ đang nghĩ về số mạng của họ.

Chỉ có một người vẫn được quyết tâm đó chính là Kiếm Sĩ Trẻ. Khi nhìn thấy điều đó, tôi cũng đã thực hiện quyết định của mình.

Tôi lấy ra một trong những vũ khí tấn công tầm xa và nhanh chóng biến đổi nó thành một cái như kiểu một cây súng bắn tĩa. Với một cái nòng súng dài cho phép tăng độ chính xác cho phát bắn. Cuối cùng thì cái nòng súng đã dài gấp 2 lần kích thước cơ thể của tôi. Tôi quyết định đặt tên cho vật

phẩm mới này là [Ginude]. Tôi di chuyển nhanh chóng, vì tôi biết rằng nhóm này không thể cầm cự lâu hơn 10 phút trước khi Kiếm Sĩ Trẻ ngã xuống và tất cả sẽ bị xóa sổ.

Tôi yểm nhiều loại kỹ năng vào [Ginude] và sau đó tạo ra một mũi tên màu đen khổng lồ. Mũi tên này có sức hủy diệt gấp 5 lần so với một mũi tên bình thường. Nó cũng có tác dụng kì diệu của ma thuật [Kết thúc (Cội Nguồn)] mà tôi đã thêm vào để tăng thêm sức mạnh cho nó.

Ngay cả khi phát bắn này có thể dễ dàng phá hủy tường thành của một tòa lâu đài, nó vẫn có thể chưa đủ để giết Vị Vua Khổng Lồ. Sinh vật này đã có hàng chục năm kinh nghiệm và khả năng phòng thủ vượt xa hơn cả tôi, tôi thậm chí còn không biết chắc chắn phát bắn này có thành công hay không nữa.

Với suy nghĩ đó, tôi tiếp tục tiến tới với các kỹ năng ẩn thân.

Tôi muốn tăng khả năng giết chết con quái vật này ngay lập tức có thể ở một giới hạn cao nhất. Cho dù tôi có giết được nó hay không, nếu tôi thất bại, thì sau đó câu chuyện này sẽ không còn là một câu chuyện đùa nữa. Cũng đã gần một phút kể từ khi Vị Vua Khổng Lồ bắt đầu chuẩn bị cho hình thức tấn công của nó. Tất cả những gì tôi cần phải làm là chờ đợi cho đến khi nó chuẩn bị tấn công. Vào thời điểm đó, tôi sẽ tấn công bằng tất cả mọi thứ tôi có.

Và thời điểm đó cũng đến. Vị Vua Khổng Lồ thốt ra một nụ cười đắc thắng và tạo ra sự hủy diệt đột biến và kỳ diệu và phá hủy môi trường và cảnh quan xung quanh.

Tôi trở thành kẻ bắn tỉa ở trên đồi, chuẩn bị ám sát mục tiêu, và đây là cơ hội cho tôi.

[Ginude] đã chuẩn bị xong và nén đủ một lượng khí hydro. Sự bùng nổ của phát bắn với viên đạn lao ra ở tốc độ cao. Kết quả của việc kết hợp các

kỹ năng của tôi với khẩu súng cũng đủ thấy được biểu hiện của nó mạnh mẽ hơn bất cứ loại vũ khí hủy diệt nào khác. Vũ khí này như một khẩu Rail-gun có khả năng bắn ra một viên đạn nhanh đến mức mà mục tiêu của nó sẽ bị dính trước trọng lực kịp thời tác động viên viên đạn.

Không khí bắt ra nhanh chóng và sóng xung kích của viên đạn có thể thấy rõ.

Vị Vua Khổng Lồ Cao Quý chỉ còn vài mét nữa là tới nhóm con người khi tôi bắn viên đạn đó.

Hiệu quả của phát bắn là làm tôi gần như điếc tai, sóng xung kích tạo một cơn sóng thần đầy máu me lên nhóm của các con người.

Mũi tên đâm vào vách núi, gây ra một vụ nổ khổng lồ mà phần núi vách núi đổ sụp xuống. Vài con Fomorian đã chết cũng rơi xuống sau khi điều đó xảy ra. Kết quả của thử nghiệm đầu tiên cho loại vũ khí mới này đã thành công.

Đầu của Vị Vua Khổng Lồ bị khoét một lỗ lớn và rơi xuống đất.

Cơ thể của Vị Vua Khổng Lồ bắt đầu ngã xuống, ngay trước nhóm của con người.

Tôi cũng đã xem xét đến tình huống này, và ngay giây phút phát bắn nổ ra, tôi cũng đã nhảy tới đó với một tốc độ bùng nổ. Trong một phần rất nhỏ giây khi mũi tên được bắn ra, tôi đã rút ngắn toàn bộ khoảng cách và chuẩn bị một cuộc tấn công bất ngờ để hoàn thành việc ám sát của tôi. Khi Vị Vua Khổng Lồ chết, tôi đã sử dụng tốc độ của tôi để giữ cho những con người này không bị nghiền nát.

Ngay sau đó, toàn bộ vách núi bắt đầu đổ xuống. Như vậy tôi đã đảm bảo được những người này sẽ không chết do bị nghiền nát. Vì họ đã trình

diễn cho tôi một show diễn rất tuyệt vời trong suốt khoảng thời gian này, tôi xem đây là tiền vé xem show của tôi.

Trên hết thì tôi vẫn là một người tốt bụng mà.

Mặc dù lý do sâu xa hơn là họ không phải đối tượng săn đuổi của tôi, vì thế không có lý do gì lại để những con người này kết thúc cuộc đời của họ chỉ vì bị đá đè chết.

Sau đó tôi dành sự chú ý của mình đến Vị Vua Khổng Lồ, cơ thể bị phá vỡ và cái đầu bị rách toét rơi xuống chỗ chúng tôi. Tôi dành một chút thời gian để cười cho thỏa mãn. Ở đây Vị Vua Khổng Lồ đã sắp tạo ra một vụ chấn động kinh khủng, nhưng rồi lại tự giết bản thân mình. Nó bị hủy diệt trong tích tắc, không thể nhận ra được sự sống của mình đã kết thúc, bởi rồi khi thấy cơ thể của mình lại nằm trong tầm mắt của mình khi qua đời.

Trong khi tận hưởng niềm vui chiến thắng, tôi đặt tất cả các phần của Vị Vua Khổng Lồ và các con Fomorian khác. Tôi sẽ không thể mất một phần nào trong lúc thu thập đầu, đặt chúng vào cái không gian khổng lồ của Rương vật phẩm.

Tôi cũng không chắc là mấy thứ khổng lồ này có vừa Rương vật phẩm của tôi, nhưng chắc là đủ, nó chẳng gặp vấn đề gì cả.

Sau khi xong việc đó, tôi phải tự hỏi bản thân là có nên giết hết những người trong nhóm này không để nhận được kỹ năng và trang bị của họ. Đó là một sự lựa chọn rất khó khăn. Khả năng bổ sung họ vào nhóm lính đánh thuê của tôi là rất thấp.

Grừ. Đây là một cuộc đi săn thú vị, từ lúc bắt đầu, tôi chắc chắn sẽ giết tất cả mọi thứ nếu cả 2 bên yếu đi, mặc dù bây giờ tôi lại tự hỏi bản thân mình để có sự lựa chọn khác.

Trên hết là Cleric thì không nắm rõ tình hình đang xảy ra là gì. Cô ấy đang nổi điên lên và hoảng loạn. Chỉ khi sắp bị giết bởi Vị Vua Khổng Lồ thì cổ của nó vỡ thành một bể máu, đổ xuống người họ. Sau đó thì họ bị kéo đi và được cứu mạng khỏi việc bị nghiền nát bởi những tảng đá rơi xuống. Đây chắc chắn là một tình huống mà hầu hết mọi người đều không thể nào thốt nên lời.

Ở trạng thái này, tôi có thể giết họ mà không gặp vấn đề gì.

Tôi tiếp cận đến họ trong trạng thái cơ thể đã kích hoạt các kỹ năng, sát khí của tôi cực kỳ cao.

Ngay lúc đó, Chiến binh dùng khiên với những thương tổn kinh khủng và Nữ chiến binh cầm giáo cũng bị thương không kém nhưng cả hai người họ đều đứng dậy và tới trước chỗ của Cleric, mặc cho vết thương cực kỳ nặng nề của họ. Trang bị của họ dường như là hỏng hết rồi, quần áo thì rách rưới, và cơ thể họ chỉ có máu và máu. Hai người trước mặt tôi đây đều bị thương và cơ thể thì biến dạng, cả hai người họ chắc gãy vài chục cây xương là ít đấy.

Nhưng ánh mắt của họ vẫn rực lửa. Thấy vậy, tôi thoát ra khỏi sự khát máu của mình, dường như có một thứ gì đó toát lên ở 2 người này. Mặc dù họ chẳng thể bảo vệ nổi bản thân nhưng vẫn đứng đó thờ hốt hển và ngăn không cho tôi bước tiếp.

Sau đó, tôi thực sự bắt đầu suy nghĩ. Tôi không thể ở cái trạng thái này chỉ vì lý do họ bị đánh bởi tôi vì họ quá yếu được. Tôi đã quan sát họ chiến đấu và chuyển sang trạng thái đáng thương này sau một cuộc chiến chống lại một kẻ thù cực kỳ hùng mạnh. Đột nhiên tôi xuất hiện và can thiệp vào cuộc chiến của họ để rồi lấy đi tất cả các phần thưởng. Ý nghĩ này cũng đủ để họ cảm thấy hổ thẹn và giết chết đi bản thân mình khi đang ở trạng thái đó.

Sau đó tôi quay lại và đối mặt với Kiếm Sĩ Trẻ. Tôi bước thẳng tới chỗ của nó và nhìn thẳng vào mắt nó. Đôi mắt mỗi mệt, nhưng tinh thần vẫn còn bùng cháy, một thứ mà tôi cực kỳ thích. Giết một tên con người mà nó thì không có một chút sợ hãi khi đứng trước tôi thì thật là lãng phí. Ăn thịt và uống máu của nó khi tôi vẫn chưa được chiến đấu với nó thì thật là lãng phí. Giết nó cũng thật là lãng phí.

Tôi quyết định tôi sẽ bắt họ và mang họ về với tôi. Tôi trả lời rằng là tôi sẽ không giết họ, nhưng với điều kiện họ phải đi với tôi. Nghe vậy, Kiếm Sĩ Trẻ nhìn thẳng vào mắt tôi một hồi lâu rồi đồng ý.

Tôi đã có được cơ thể của các Fomorian cũng như thịt của Vị Vua Khổng Lồ trong ngày hôm nay. Hơn nữa, tôi cũng xoay sở để có thêm vài chiến binh con người mạnh mẽ. Thêm nữa là có vài vẻ đẹp tuyệt vời trộn lẫn trong nhóm này.

Sau khi Kiếm Sĩ Trẻ đồng ý với yêu cầu của tôi, nó không hề tỏ ra một chút sự thù địch nào nữa, mặc những người khác vẫn còn thận trọng. Tôi tiến hành chữa trị cho họ từng người một. Đầu tiên là Chiến binh dùng khiên vì tên này có thể chết bất cứ lúc nào. Tôi đưa cho nó một lọ Potion hồi máu do Giả kim thuật-san tạo ra để ổn định tình trạng của nó trong khi điều trị cho 2 nhân thú khác.

Cleric và Pháp sư có thể phục hồi một cách tự nhiên, nhưng thậm chí có như vậy đi nữa, tôi vẫn ép họ uống lọ Potion hồi phục Mana, sản phẩm của Giả kim thuật-san.

Trong suốt cuộc chiến họ đã sử dụng quá nhiều Mana. Trong trường hợp dùng quá nhiều Mana một cách nhanh chóng, nó có thể tạo ra các tác dụng xấu cho cơ thể, đây là thứ mà tôi đang muốn tránh.

Tôi có thể sử dụng [Máu tiên thần dượ] của tôi để hồi phục đầy máu cho họ, nhưng tôi nghĩ tốt hơn là không nên làm vậy. Nguy cơ để lộ thông

tin này cho nhiều người biết là cực kỳ nguy hiểm. Tất cả các vết thương của họ có thể được chữa lành và hồi phục tự nhiên nếu để yên nó như vậy.

Họ cũng từ từ giảm bớt sự thận trọng với tôi khi tôi tiếp tục chữa trị cho họ. Họ có thể đang nghĩ rằng tôi là một con Ogre Mage, một thực thể được biết đến bởi sức mạnh tuyệt vời nhưng hầu như không bao giờ tấn công con người.

Sự thật là sát khí của tôi tăng lên mạnh mẽ để ngăn chặn cái ý định tấn công tôi.

Tôi được hỏi là đã có chuyện gì xảy ra với những cái xác chết, và tôi chỉ đơn giản là nói một lời nói dối là tôi đã sử dụng một vật phẩm ma thuật để lưu trữ chúng.

Trong trường hợp này vẫn có nguy cơ ảnh hưởng đến sự sống còn của tôi, ngay cả khi nhóm này đã bị yếu đi, thực tế là Kiếm Sĩ Trẻ vẫn có thể chiến đấu ngang bằng với tôi. Tôi không có đại mà vì một vài vật phẩm mà phải đánh đổi cả mạng sống đâu, nên lựa chọn tiếp theo tốt nhất là nên để phần thắng về phía tôi. Một trong số họ vẫn chưa hoàn toàn bị thuyết phục, nhưng bây giờ, thì họ chẳng có động thái gì đối với tôi cả. Sự căng thẳng cũng từ từ giảm xuống.

Tôi cũng đã bị cám dỗ bởi ý định dành riêng các cô gái cho bản thân mình, nhưng tôi nhanh chóng dẹp bỏ suy nghĩ này vì rủi ro liên quan đến việc giữ các cô gái xinh đẹp này. Nó có thể khiến tôi phải đối đầu với Kiếm Sĩ Trẻ. Sau khi hoàn thành việc chữa trị cho họ, tôi được hỏi lý do tại sao lại ra cứu họ. Lời đáp trả của tôi là tôi đang ở trong khu vực này và tôi ấn tượng với việc thu thập các nguyên liệu. Vì họ gần như bị tiêu diệt, nên tôi quyết định là tôi sẽ không chờ đợi nữa và nắm lấy cơ hội của mình.

Nhóm này cũng khá nghi ngờ câu trả lời của tôi, có nhiều điểm tôi cũng thấy nghi ngờ nhưng cuối cùng thì vẫn giống nhau thôi. Mặc dù tất cả mọi

thứ tôi nói ít nhiều gì cũng là sự thật, tôi muốn có nguyên liệu, và tôi chỉ hành động ngay khi họ sắp bị giết. Chỉ có một người trong nhóm chấp nhận điều này là Kiếm Sĩ Trẻ người đã cúi đầu và cảm ơn tôi rất nhiều.

Căng thẳng này giờ cũng được phá bỏ với dấu hiệu tốt từ sự thiện chí của Kiếm Sĩ Trẻ. Tôi không thể thu thập toàn bộ nguyên liệu từ Fomorian, nên tôi sẽ lo vụ này sau.

Trong khi đang làm thế, tôi quyết định rằng vì chúng tôi đang ở trong một nhiệm vụ, thật là không tốt một chút nào nếu mang theo quá nhiều tay chân theo chúng tôi, sẽ làm tăng thêm nguy hiểm cho cả nhóm. Nên cuối cùng thì chúng tôi đường ai nấy đi, tôi bỏ qua một vài bộ phận của Fomorian và kết thúc việc này ở đây.

Tôi nhanh chóng di chuyển đến một khu vực an toàn vì thời gian cứ trôi là kỹ năng tôi nhận được cũng sẽ giảm xuống. Lo lắng của tôi vẫn hiện diện vì khi tôi bắt đầu ăn, tôi sẽ trở thành một mục tiêu tấn công hoàn hảo và sẽ có nguy cơ mất đi phần thưởng trong trường hợp xấu nhất.

Tôi dành khoảng 10 phút ở tốc độ nhanh nhất để tìm kiếm nơi an toàn để bắt đầu ăn chiến lợi phẩm của mình.

Mặc dù đã mất cái đầu, nhưng cơ thể của con quái thú vẫn còn rất to lớn. Sẽ hơi lâu để tôi ăn hết đồng thịt này vì vậy tôi quyết định sẽ thử nghiệm một vài lý thuyết của tôi. Và như vậy tôi biến cơ thể của mình thành một con Slime khổng lồ bằng cách sử dụng [Biến hình]. Tôi bao bọc toàn bộ cơ thể của Vị Vua Khổng Lồ trong cơ thể và bắt đầu hấp thụ. Cơ thể là quá to để bắt đầu với nó và nó có thể sẽ mất vài giờ để ăn hết theo cách bình thường, nhưng bằng cách này tôi có thể thử nghiệm một cách hoàn hảo.

Cuối cùng thì chẳng có vấn đề gì và tôi hấp thụ những cái xác một cách dễ dàng:

Học kỹ năng [Mắt quỷ chết chóc].

Học kỹ năng [Vượt quá mức cần thiết].

Học kỹ năng [Cú đấm tối thượng của Vị Vua Không Lờ].

Học kỹ năng [Vị thế của Vị Vua Không Lờ].

Học kỹ năng [Sự khôn ngoan của Vị Vua Không Lờ].

Học kỹ năng [Máu và Thịt của Vị Vua Không Lờ].

Học kỹ năng [Cơ thể của Vị Vua Không Lờ].

Học kỹ năng [Sức sống huyền bí của Vị Vua Không Lờ].

Học kỹ năng [Búa sắt của Vị Vua Không Lờ].

Học kỹ năng [Tiêu diệt người không lờ].

Học kỹ năng [Vẻ ngoài của Vị Vua Không Lờ].

Học kỹ năng [Cánh tay trái của thần mưa (Parjanya)].

Học kỹ năng [Cánh tay phải của thần sấm (Illatici)]

Học kỹ năng [Kháng thủy tuyệt đối].

Học kỹ năng [Kháng lôi tuyệt đối].

Học kỹ năng [Kháng mắt quỷ tuyệt đối].

Học kỹ năng [Kháng thổ tuyệt đối].

Học kỹ năng [Người cai trị vùng đất].

Học kỹ năng [Bạo chúa].

Học kỹ năng [Triệu hồi: Người không lờ].

Học kỹ năng [Ngôn ngữ Người khổng lồ].

Từ trước tới giờ, đây là lần đầu tiên tôi nhận được nhiều kỹ năng đến như vậy mà chỉ với một loài; hơn 20 kỹ năng chỉ trong một lần.

Tôi không thể nói là tôi có thể giấu nổi sự ngạc nhiên ngay cả khi tôi muốn vậy.

Thử tưởng tượng loài sinh vật mạnh mẽ như vậy, nhưng giờ thì, tôi cần bình tĩnh lại và trở về.

Tôi muốn dành một chút thời gian cho các đứa con của tôi, nên cần phải nói là chuyến đi săn của tôi kết thúc ở đây.

Trên đường về tôi muốn thử nghiệm một vài kỹ năng trong lúc đi bộ. Khi đó, một con thỏ trắng xuất hiện và tôi chọn [Búa sắt của Vị Vua Khổng Lồ] dùng để xử lý nó. Trong chớp mắt, có một ảo giác có một cái gì đó khổng lồ trong tay tôi. Khi tôi ném nó đi, con thỏ biến thành một bông hoa máu đỏ và biến mất. Quả là một vũ khí đáng sợ, nhưng nó khá hữu dụng.

Sau đó thì cũng chẳng có gì đặc biệt xảy ra, và tôi trở về hang động. Tôi ôm lấy con mình.

Ngay sau đó, tôi nghe "Papa". Rõ ràng là Hai chị em đã dạy chúng một vài từ cho những đứa trẻ này trong lúc tôi đi ra ngoài. Người đã nói vậy chính là con trai của tôi Argento. À, như vậy là quá tốt, tôi muốn có một máy ảnh để lưu giữ những khoảnh khắc này. Tôi sẽ nhớ mãi những ký ức này.

Ở mức độ nào đó, tôi liên lạc với các Dwarf và Elf đang ở cơ sở để thông báo về sự phát triển của các con của tôi. Vì có thể giả định là do tôi đã rất bất thường rồi nên các con của tôi cũng sẽ tương tự như vậy.

Sau khi chơi với Auro và Argento được một lúc, tôi nghiền nát một phần của cái gạch của con Hươu Trắng thành dạng bột và đặt nó vào sữa từ Hai chị em. Cơ thể của cả hai đứa Auro và Argento đều bắt đầu phát sáng một chút và viên Ngọc Ogre của chúng bắt đầu tỏa sáng. Rất có khả năng là chúng sẽ có những kỹ năng tương tự của tôi và chúng sẽ trở thành những chiến binh vĩ đại trong tương lai.

Con Hươu Trắng chắc chắn là rất mạnh rồi. Với cái gạch khổng lồ của nó, nó sẽ được dùng trong một khoảng thời gian khá dài để bổ sung sự tăng trưởng cho các con của tôi. Nó sẽ cung cấp đủ dưỡng chất với một lượng nhỏ. Với sức mạnh của con quái thú này, làm như vậy cũng đủ làm tăng lên tiềm năng sức mạnh của các con của tôi khi chúng lớn lên.

Sau khi suy nghĩ một hồi thì tôi đưa một phần nhỏ cho Tóc đỏ, cô ấy ngay sau một miếng cắn nhỏ, đôi mắt sau đỏ thẫm của cô ấy sáng lên và toàn bộ cơ thể rung chuyển mạnh từ năng lượng tuyệt vời thẫm nhuần trong cái gạch.

Thấy vậy tôi càng thêm tò mò và không chống lại sự cám dỗ tôi lấy một phần nhỏ cho bản thân mình.

Học kỹ năng [Sự bảo vệ của Quái Thú ■].

Học kỹ năng [Đứa con yêu quý của ■■■].

Nhìn thấy điều này, tôi đã đánh giá hoàn toàn sai về con quái thú này. Con quái thú này chính là một thực thể sánh ngang với các vị thần cổ đại. Sức mạnh của nó thật đáng sợ, mà tôi đã hơi kiêu ngạo khi nghĩ rằng tôi vẫn có vài % cơ hội đánh quái sinh vật này. Trong thực tế, chẳng có một % nào là tôi sẽ sống sót cả.

Thực tế là tôi đã không giết bởi lòng thương xót của con Hươu Trắng.

Tôi đã quá non nớt và nóng vội. Từ bây giờ, tôi sẽ thề với lòng mình sẽ trở nên mạnh mẽ hơn, hơn cả con Hươu Trắng này.

Vâng, nếu tôi gặp lại nó một lần nữa, tôi sẽ thực sự thận trọng và tôn trọng sức mạnh của nó.

Thịt của con Hươu Trắng này chắc chắn là rất ngon rồi, tôi sẽ không bao giờ có thể hiểu được cái hương vị này.

Tâm trí tôi quay lại với những đứa con của tôi, tôi tự hỏi chúng có nhận được các kỹ năng tương tự như tôi không, hoặc là chúng có nhận được khả năng hấp thụ kỹ năng của tôi không. Cả hai điều này sẽ hữu dụng trong tương lai xa.

Với suy nghĩ tương tự như vậy, tôi đã tò mò khám phá xem có những loài nào, hoặc cá thể nào đó cũng như tôi, với khả năng hấp thụ kỹ năng từ con mồi không...

Nhân tiện thì Tóc đỏ vừa nhận được [Nghề-Người ăn thịt quái thú đáng sợ]. Như vậy thì sự kiện tương tự sẽ xảy ra với con của tôi, chúng có lẽ đã nhận được những kỹ năng tương tự, hoặc là nhận được [Sự bảo vệ của Quái Thú ■].

Thôi, các con của tôi vẫn còn quá nhỏ để nắm được tình hình này. Bên cạnh đó tôi đã hoàn toàn kiệt sức.

Sau đó, tôi đột ngột rơi vào giấc ngủ.

[Level đã đạt đến giới hạn]

[Điều kiện đặc biệt hoàn thành «Tàn sát quân đội» «Á Thần» «Tiêu diệt Chúa tể rừng núi» «Tiêu diệt Vị Vua Khổng Lồ» « Tuyên chiến ■■» và mở khóa [Apostle Lord (Chúng loài tuyệt chủng)] cho [Tiến hóa] có thể]

[Bạn có muốn [Tiến hóa]?]

[«CÓ» «KHÔNG»]

Tôi chọn «CÓ» như là một mảnh ý thức cuối cùng trước khi tôi về lại bóng tối của giấc ngủ sâu.

[Ogarou Tiến hóa đến thứ hạng yêu cầu]

[Tên thật được thừa nhận bởi *** đã có sẵn]

[Ogarou nhận Tên Thật: {Yatendoujii}]

[Yatendoujii được cấp kỹ năng độc nhất vô nhị]

[Kỹ năng độc nhất vô nhị của Yatendoujii:]

[Kỹ năng được cấp {Thủ lĩnh của Demon}]

[Kỹ năng được cấp {Sự chấp thuận của Demon}] (ma quỷ)

[Yatendoujii nhận điều kiện đặc biệt về đặc ân của các vị Thần]

[Điều kiện cụ thể bắt buộc, theo chỉ định từ ***, Yatendoujii nhận năm kỹ năng đặc biệt từ ***]

[Lỗi được phát hiện]

[Trong các kỹ năng đặc biệt được nhận, có hai điều kiện không được đáp ứng]

[Miễn trừ kỹ năng mà điều kiện không được đáp ứng]

[Yatendoujii nhận được các kỹ năng sau đây:]

[Cơn thịnh nộ của Chúa Trời]

[Kẻ cướp số phận]

[Số mạng của một huyền thoại tuyệt vời {Quý Đen Thiên Thực}] (Quý Đen Che Đi Mặt Trời)

[[Kỹ năng đặc biệt ■■■■] vẫn bị khóa {điều kiện không được đáp ứng}]

[[Kỹ năng đặc biệt ■■■■] vẫn bị khóa {điều kiện không được đáp ứng}]

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 108

Tiến Hóa Lần Thứ Ba

Khi tôi thức dậy, đã có rất nhiều sự thay đổi. Tôi phải thừa nhận là tôi đã có một chút bối rối vì những thay đổi này đều ở mức độ tuyệt đối cả về cơ thể lẫn sức mạnh, nhưng tôi nghĩ rồi tôi sẽ quen thôi.

Đầu tiên là cơ thể của tôi.

Tiến hóa đã làm thay đổi cơ thể của tôi thành Apostle Lord {Chúng loài tuyệt chủng}.

Phản ứng đầu tiên của tôi là tôi tự hỏi không biết chủng loài này là như thế nào?

Nhiều khả năng là chủng loài này cực kỳ mạnh trong quá khứ, mặc dù số lượng thì ít, nhưng cuối cùng cũng chết hết.

Lúc trước tôi cao khoảng 2m50, mặc dù bây giờ tôi chỉ còn cao khoảng 2m. Ít nhiều gì thì tôi vẫn khá cao.

Để so sánh, mặc dù cơ bắp và cánh tay của tôi đã nhỏ lại, nhưng nó lại dày và cứng hơn gấp chục lần so với trước. Tôi phải nói là tôi ít nhất phải mạnh hơn gấp chục lần so với khi tôi còn là một con Ogre, ít nhất đấy. Cơ thể của tôi bây giờ tạo ra một sức mạnh mà tôi cảm thấy như khi tôi là một con Ogre cũng cảm thấy tương tự với cái khoảng cách giữa khi tôi là Goblin với khi tôi là một con Ogre. Có một sự khác biệt về sức mạnh rất lớn ở đây.

Có thể là vì sự Tiến Hóa, hoặc là vì cơ thể và sức mạnh của tôi đã thay đổi đáng kể, nhưng giờ thì Cánh Tay Bạc cũng đã thay đổi hình dạng để phù hợp với cơ thể mới của tôi một cách hoàn hảo.

Tôi chắc rằng nếu tôi có Tiến Hóa thêm lần nữa trong tương lai thì Cánh Tay Bạc cũng sẽ thay đổi cùng với tôi.

Màu da của tôi vẫn là màu đen, nhưng hình xăm màu đỏ của tôi đã chuyển thành màu vàng đậm. Ngoài ra, tôi còn mọc thêm một cái sừng ở giữa trán. Nó mọc lên phía trước và có hình vòng cung. Sừng của tôi cũng đã cứng hơn, dày hơn và sắc bén hơn trước kia. Tôi đã thử hút đầu vào tường để kiểm tra độ cứng của nó, hầu như cả hang động rung chuyển do sự tăng cường sức mạnh của tôi.

Tóc của tôi cũng đã dài tới eo.

Tôi định cắt nó, chủ yếu là vì tôi không quen để tóc dài, nhưng khi đó Giả kim thuật-san đã can thiệp. Dường như cô ấy thích hình dạng mới của tôi và không muốn tôi thay đổi. Khi cô ấy bắt đầu bĩu môi, đó cũng là lúc tôi bỏ cái ý định cắt ngắn phần tóc của mình. Tôi cột nó lại với tơ vàng thành tóc đuôi ngựa. Tôi có cảm giác là tóc của tôi sẽ thành đồ chơi của Giả kim thuật-san trong tương lai.

Đôi mắt của tôi đã chuyển thành màu đỏ máu, giống với màu mắt của Dhammi-chan. Tầm nhìn của tôi cũng tăng lên và trở nên sắc nét hơn, đến mức tôi có thể đọc rõ chữ trong cuốn sách cách tôi 15m. Dường như Dhammi-chan cũng có tầm nhìn tương tự và có thể sử dụng nó ở khoảng cách xa. Tôi sẽ thử nghiệm nó sau.

Vấn đề khác là về những viên Ngọc Ogre mà loài Lord nhận được, tôi được tổng cộng 5 viên. Viên thứ nhất nằm ở ngực. 2 viên khác nằm ở mỗi khuỷu tay, và 2 viên còn lại nằm ở mỗi đầu gối. Màu sắc của chúng là sự trộn lẫn giữa đen, đỏ và vàng. Tôi cũng không rõ sức mạnh mà những viên

Ngọc Ogre này mang đến là gì, nhưng tất cả những gì tôi biết là tôi vẫn chưa giải phóng hết toàn bộ sức mạnh của cơ thể này. Tôi cần phải kiếm một đối thủ để kiểm tra đầy đủ cơ thể mới này.

Hình dạng hiện tại của tôi là Apostle Lord và dường như cũng có một loại Giáp-Hữu Cơ của riêng nó. Nó tương tự như cái của Dodome-chan có thể tạo, đó là một trường năng lượng ma quỷ nằm trong da thịt của tôi. Lạ lùng thay, cơ thể của tôi lại được trang bị với một cái quần nhỏ và một cái quần lớn...

Cái quần lớn cũng khá độc đáo, và khi tôi thử độ bền, khả năng kháng của nó, nó có thể kháng những vết cắt và mọi thứ khác. Có vẻ như đây là cái quần độc nhất vô nhị, rõ ràng là cái quần này có khả năng kháng những nhát dao ở mức cao nhất. Cho dù có dùng bao nhiêu lực đâm thẳng vào chân của tôi, lưỡi dao cũng không thể xuyên qua. Cuối cùng là lưỡi dao bị phá vỡ trước khi kịp có một thiệt hại nào cho những miếng vải, chủ yếu là do sức mạnh quá mức của tôi.

Dường như trang bị này cũng sẽ là giáp, tôi sẽ không thể thay đổi vì nó chính là một phần cơ thể của tôi. Dĩ nhiên là tôi có thể cởi nó ra, nhưng tôi lại không tương thích với quần áo ở hầu hết các phần khác.

Một sự thật đáng buồn là cái Giáp-Hữu Cơ này lại để tôi nude nửa phần trên, chỉ cho tôi mỗi một cái quần. Toàn bộ phần trên cơ thể của tôi bị phơi bày ra...

Tóc đỏ lại thấy nó thú vị và muốn xem thử cơ thể mới của tôi... Tôi không phải là hàng trưng bày đâu, mặc dù tôi không cảm thấy lạnh, cũng như tôi cảm thấy xấu hổ khi bị chạm vào.

Sau đó, rõ ràng là cả Hai chị em đều sở hữu một [Nghề] mới sau khi họ thức dậy. Họ nhận được [Nghề-Thánh Mẫu Của Con Của Quỷ Dữ], nó khiến cho cơ thể của họ thay đổi một chút để xác định họ là mẹ của của con

của tôi. Nhận được nó là bởi họ đã trở thành mẹ của những đứa trẻ mang dòng máu quý dữ.

Trong khi nó có thể có ý nghĩa tiêu cực khi trở thành mẹ của đứa trẻ của quý dữ, nó chỉ là dấu hiệu cho mối quan hệ giữa họ và các con của tôi. Nghe như vậy, tôi không thể ngừng được việc ôm lấy họ và các con của tôi.

Auro và Argento đang mặc quần áo trẻ em mà Hai chị em và tôi đã làm. Giờ thì các con của tôi đã có thể nói thành một câu cơ bản. Khi tôi nghe "Papa, Papa con yêu," trái tim của tôi dần như tan chảy. Thật sự thì còn gì tốt đẹp hơn như vậy nữa.

Trở lại với một sự kiện trong ngày hôm nay. Khi tôi thức dậy, người đầu tiên trông thấy tôi chính là Công Chúa, nó đã vô cùng sốc và hét lớn lên. Nhóc Hiệp Sĩ nhanh chóng chạy đến, tiếp theo là những người khác. Mặc dù sau vài giây sợ hãi, sự thật thì màu da của tôi không thay đổi và gợi ý cho họ biết người mà họ đang nhìn là ai. Với cả mái tóc cũng có màu tương tự, Công Chúa Tinh Nghịch lại chính là người đầu tiên nhận ra tôi là ai, và leo lên vai của tôi. Nó làm vậy là để mọi người nhận ra thêm một đặc điểm nữa của tôi.

Tôi không thể nói là tôi nhìn rất khác biệt, nhưng việc tôi trở nên nhỏ hơn và có hình xăm khác, cũng như hào quang phát ra từ cơ thể của tôi cũng mạnh mẽ hơn, nên tôi không thể đổ lỗi cho việc họ quá thận trọng.

Ồ đúng rồi. Tôi quên đề cập; trước đó tôi đã che đi màu da của mình để ngăn chặn việc Công Chúa và các người khác biết được sự ban phép của vị Thần tối cao của tôi. Sẽ rất rắc rối nếu như tôi bị tấn công từ việc chuyện này bị tiết lộ.

Vâng, nên cũng chẳng có vấn đề gì khi chỉ có 2 đứa nhóc này biết được, không có chuyện chúng sẽ tấn công tôi vì tôi sở hữu sự ban phép của vị Thần tối cao.

Tôi bắt đầu trở về lại với màu da của tôi, nhưng có vẻ như màu da cơ bản của loài này là màu đen nên tôi thấy chẳng có lý do gì để thay đổi cả.

Với sự đồng ý của các cô gái, tôi giữ nguyên hình dạng mới của tôi.

Tôi vẫn thấy tò mò tại sao tôi lại nhận được một sự ban phép mạnh mẽ đến như vậy từ vị Thần tối cao, nhưng đây là câu hỏi sẽ được trả lời trong tương lai, tôi chắc chắn là như vậy. Bây giờ thì Công Chúa đã tuyên bố nó sẽ giữ bí mật về sự ban phép của tôi.

Cơ thể của tôi trở nên khó di chuyển hơn. Vì mọi thứ đã nhỏ hơn nó trước kia, nhưng với sức mạnh hơn hẳn trước kia, không làm phá vỡ mọi thứ và điều chỉnh độ bám vào đồ vật trở nên khó khăn hơn, phiền toái quá. Cuối cùng thì tôi đã bỏ ra khoảng 1 giờ để làm quen với việc di chuyển của cơ thể mới này.

Một lưu ý cuối cùng là tôi khá tò mò về hai kỹ năng cuối cùng đã bị khóa. Tôi khá đau khổ vì không biết được điều kiện gì mà tôi vẫn chưa đáp ứng đủ.

Thôi, sau đó chúng tôi ăn sáng. Tôi đói vô cùng và ăn một lượng gấp 3 lần so với những gì tôi đã từng.

Sau đó chúng tôi xuất phát. Công Chúa vẫn tiếp tục ngồi trên vai tôi, và chúng tôi tiếp tục cuộc hành trình xuyên qua dãy núi xa nhất có thể trong ngày hôm nay. Khung cảnh thật là ngoạn mục.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 109

Oniwaka Và Nicola

Hôm nay, sau Hai chị em, cả Thợ rèn-san và Giả kim thuật-san, bụng của họ đang to lên.

Lần này, tôi đã không còn hoảng sợ nữa, và xem đây như một quá trình bình thường. Tôi liên tục cung cấp năng lượng trong khi tìm kiếm một nơi để nghỉ chân.

Vì chúng tôi đã rời khỏi ngọn núi vào ngày hôm trước, chẳng có lí do gì lại có một cái hang động ở đây cả.

Sau một lúc tìm kiếm chúng tôi chẳng còn lựa chọn nào khác là phải dừng lại.

Tôi cho Fire Lord-kun và Công Chúa ra khỏi toa xe. Tôi không còn lựa chọn nào khác nữa, tôi phải lấy những đứa con của tôi ra khỏi bụng mẹ ngay trên toa xe này.

Tôi vô tình để cho Công Chúa Tinh Nghịch thấy cảnh tượng tôi mở bụng của Thợ rèn-san ra và quá nhiều máu đã đổ trong suốt quá trình này. Ít nhất thì tôi đã dùng kỹ năng hồi phục và chữa trị ngay sau đó, nên Công Chúa không thể nào biết được hiệu quả của Máu Tiên Thần Được của tôi.

Vì thế tôi thấy cũng không cần phải lo lắng về vấn đề này.

Thảo luận về cảm giác khi gặp tình huống đó, cứ như là tôi đang đi dò mìn vậy...

Trở lại với câu chuyện, Thợ rèn-san đã sinh được một đứa con trai. Nó còn to lớn hơn cả Argento và Auro, và loài của nó là [Ogre Cao Quý]. Giả kim thuật san-san thì sinh được một đứa con gái, nó là một đứa trẻ loài người tóc vàng mắt xanh với những hình xăm đen trên cơ thể của nó. Nó được sinh ra và sở hữu nhiều [Nghề] khác nhau. Tôi nghĩ rằng nó đã sở hữu gen của tôi là quá tốt rồi, nên rồi nó cũng sẽ lớn nhanh thôi, như những anh chị em của nó.

Thật ra thì việc có một đứa trẻ con người được sinh ra trong trường hợp này là cực kỳ hiếm. Thông qua việc tôi đoán từ việc nó cũng được sinh ra với những hình xăm, tôi hy vọng rằng nó cũng sẽ mạnh mẽ như những đứa con lại. Nhưng cũng không thể thay đổi được sự thật là tôi sẽ chăm sóc, quan tâm đứa con gái bé bỏng đáng yêu này.

Vì tôi đã có sự chuẩn bị tốt hơn lần trước, không như trường hợp của Hai chị em, Thợ rèn-san và Giả kim thuật-san chỉ trải qua một cơn đau nhẹ.

Sự cạn kiệt sức lực của họ cũng không tệ như lần trước.

Mặc dù vậy, tất cả các đứa trẻ đều được sinh ra thành công. Tôi tự hỏi đây có phải là vì cơ thể mạnh khỏe của chúng không.

Một suy nghĩ khác là về câu hỏi tại sao chúng lại được sinh ra trong nhiều ngày khác nhau, chắc có lẽ nó liên quan đến câu hỏi về thời gian mang thai chúng, nhưng chuyện này sẽ được giải quyết vào một ngày khác.

Thôi dẹp nó sang một bên.

Tôi đặt tên đứa con trai Ogre của tôi là Oniwaka và sau này nó sẽ trở thành một chiến binh huyền thoại, và con gái của Giả kim thuật-san là Nicola.

Khi tôi dùng [Bột Gạc Hươu Trắng] cho những đứa con mới được sinh ra của tôi, khả năng của chúng được cải thiện đáng kể, giống như những đứa còn lại.

Với sự đánh giá về mức độ khó khăn từ việc bốn cô gái này trở thành mẹ của các con của tôi, tôi cho mọi người lên toa xe. Tôi đặt các con của tôi vào những chiếc giường đặc biệt mà đã được chuẩn bị trước khi chúng tôi khởi hành trong trường hợp có thêm đứa trẻ nào được sinh ra.

Khoảng giữa buổi chiều, chúng tôi đến Thành Phố Mê Cung Purgatory.

Không giống như khi là một con Ogre, giờ tôi đã là một loài Lord, mọi thứ sẽ êm dịu hơn trong chuyến đi này.

Một chút nỗ lực để vượt qua cổng thành.

Thành phố này được bao quanh bởi một bức tường tròn được làm từ nhiều loại kim loại khác nhau.

Hiện tại dường như có một điều luật đặc biệt là nghiêm cấm việc mang những vật phẩm ma thuật có sức mạnh đặc biệt ở trong thành phố này ra khỏi những bức tường thành. Điều luật này không thể ảnh hưởng đến tôi đâu, vì tôi có thể bỏ bất cứ thứ gì tôi khám phá được vào trong Rừng Vật Phẩm. Mặc dù tôi không có ý định khám phá thành phố này.

Khi nghĩ như vậy trong đầu, tôi được thông báo là không thể truy cập được Rừng Vật Phẩm ở trong thành phố này.

Vì chỉ có những nhu yếu phẩm được phép mang vào, ba lô được kiểm tra một cách kỹ lưỡng trong suốt thời gian dài chờ nhập cảnh...

Bây giờ chúng tôi sẽ tìm một nơi thoải mái để nghỉ ngơi.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 110

Thành Phố Mê Cung Purgatory

Chúng tôi đang ở sâu trong Thành Phố Mê Cung Purgatory, châu báu vàng bạc ở khắp mọi nơi bạn có thể thấy, các nhà thám hiểm và những kẻ gian xảo muốn tìm kiếm danh vọng và sự nổi tiếng, đây là một trong những số ít thành phố phát triển đến mức độ này. Nhiều nhóm được hình thành và chủ yếu là Nhân Thú Yara cứ đi tới đi lui quanh cái quảng trường.

Những cuộc chiến và sự giàu có nhận được từ Thành phố này là một trong những sự cám dỗ lớn nhất dành cho bất cứ ai ở đây.

Vẫn còn sáng sớm. Mặt trời vẫn chưa mọc. Tôi đi ngang qua một trong những lâu đài của Guild trong thành phố này [[[Purgatory]] Guild chi nhánh].

Có một khu vực tập luyện mở dành cho tất cả các nhà thám hiểm, miễn phí hoàn toàn. Ở đây, bạn có thể thấy được rất nhiều loài khác nhau, một Nhân thú Yara với mái tóc dày trang bị những tấm giáp cứng, một cụ bà chống gậy mặc một chiếc áo choàng, những cậu nhóc và nữ chiến binh mèotrang bị những thanh kiếm, một phụ nữ có [Nghề-Kẻ trộm] đang luyện tập phóng dao.

Tôi có thể học được nhiều kiểu chiến đấu ở đây; điều này nói lên rằng, trong Thành Phố Mê Cung này, có rất nhiều người đam mê chiến đấu.

Thậm chí bạn có thể đoán được chỉ qua một ánh mắt, khi mà ở đây có tới hơn 60 người tụ tập ở khu vực luyện tập.

Dường như tất cả họ đều chấp nhận nhiệm vụ từ một Guild nào đó để thử thách Mê Cung. Khi tôi nói chuyện với một nhà thám hiểm về vấn đề này, tôi nhận được một lời mời tham gia. Rõ ràng là có rất ít nhà thám hiểm ở đây thấy được những buổi luyện tập của chúng tôi những ngày trước khi chúng tôi còn ở thành phố, và chúng tôi nhận được lời mời để sử dụng sân tập.

Khi nghĩ về chuyện này, tôi cho rằng điều này là không thể.

Trên hết thì, nhóm của chúng tôi, vì tôi là một loài [Tuyệt chủng], tôi được xếp vào nhóm [Lord]. Bất kể, sức mạnh chiến đấu của nhóm chúng tôi có cao đi chăng nữa, ngay cả khi tôi chỉ đơn giản là một con Ogre, thực tế là vẫn sẽ như vậy.

Hiện tại Dhammi-chan đã có một sức mạnh, cô ấy có sức mạnh tương tự Tóc đỏ, và cả hai người họ có thể tự bảo vệ bản thân. Vấn đề là nằm ở chỗ sự thiếu thốn về tốc độ ở mặt tổng thể mà Dhammi-chan hiện có.

Vâng, trong khi tôi đang luyện tập với nhóm của tôi ở sân tập, nhiều nhà thám hiểm đã dừng việc của họ lại và đứng xem chúng tôi. Sau vài phút thì một vài người trong số họ đến để đưa ra một lời thách đấu tay đôi với chúng tôi. Sau khi cân nhắc việc này được một lúc, Tôi nghĩ nó sẽ là một ý tưởng tốt cho phép từng thành viên trong nhóm của tôi luyện tập với các nhà thám hiểm, trong khi đó sẵn tiện tạo dựng luôn danh tiếng của chúng tôi. Vì tôi là Apostle Lord, một chủng loài tuyệt chủng, hầu hết họ đều nhận ra tôi là một loài Lord rất mạnh, ngay cả như vậy tôi cũng nhận được vài lời thách đấu.

Sau khi suy nghĩ một cách nhanh chóng, tôi nghĩ sẽ tạo ra một trò chơi hết sức độc đáo để thay đổi bầu không khí ở đây. Mặc dù tôi không để Dhammi-chan dính tới trò này vì chắc ở đây sẽ không có ai đi đánh một

người phụ nữ đẹp, ngay cả những người phụ nữ khác cũng bị hạn chế tham gia.

Vâng tôi cho rằng vậy là ổn, nhưng Dhammi-chan sẽ không nhận được kinh nghiệm trong tình huống này. Tôi sẽ phải sắp xếp một thứ gì đó khác cho cô ấy.

Vì được chiến đấu với nhiều đối thủ khác nhau như vậy là một cơ hội hiếm có, cũng sẽ có thêm nhiều kinh nghiệm cho tương lai. Tôi quyết định sẽ làm một điều gì đó thật ấn tượng và tạo nên một hệ thống các giải thưởng.

Nếu bạn có thể đánh bại Wind Lord-chan hoặc Fire Lord-kun, bạn sẽ nhận được 1 000 đồng tiền vàng. Nếu bạn có thể đánh bại Illusion Lord-kun, bạn sẽ nhận được một tấm Thẻ Bạc, đáng giá 10 000 đồng tiền vàng.

Khi tôi nói như vậy, đám đông bắt đầu có sức sống liền. Đôi mắt của các nhà thám hiểm thay đổi, và tất cả bọn họ đều bị thúc đẩy bởi tiền.

Mặc dù tôi không ngờ lại có thể dễ dàng thao túng bọn họ chỉ với tiền, nhưng lần thì quá dễ luôn.

Tôi tính phí tham gia cho mỗi một lần.

Tôi cũng thêm một giải thưởng nếu có ai đó có thể đánh bại cả 3 Lord của tôi, người đó sẽ nhận được giải thưởng 100 000 đồng tiền vàng.

Vâng, để làm ngắn gọn câu chuyện dài dòng này, mặc dù là cả ba người họ đã được tôi đào tạo đến mức kiệt sức, họ không hề để thua một trận nào. Nỗ lực luyện tập của chúng tôi đã được đền đáp, dù cho đối thủ có là ai đi nữa, mỗi người trong bọn họ đều biết chính xác cách xử lý chuyển động của đối thủ và đánh bại đối thủ của họ.

Sau tất cả các cuộc đấu nhỏ, một vài nhà thám hiểm thứ hạng cao hơn nghĩ rằng sẽ thú vị hơn nếu được đấu với tôi. Tôi tính gấp 3 lần lệ phí và để tất cả bọn họ lên cùng một lúc cho lạ. Và trận đấu kết thúc gần như ngay lập tức.

Như vậy là ra một khoảng lợi nhuận quá tiện lợi, không những giúp chúng tôi luyện tập vào buổi sáng, mà còn giúp chúng tôi kiếm được một lượng tiền kha khá. Một mũi tên trúng 2 con nhạn.

Đến khi buổi luyện tập kết thúc thì cũng đã gần buổi trưa.

Sau nhiều lần chiến đấu, tôi nhận được vô số lời mời tham gia nhiều Clan và tổ chức khác nhau, nhưng vì tôi đang là thủ lĩnh của một nhóm lính đánh thuê, tôi phải từ chối tất cả.

Bây giờ, tôi quyết định ngừng việc quảng cáo về danh tiếng của chúng tôi ở đây vì, thứ nhất chúng tôi đang trong nhiệm vụ, thứ hai, chẳng có công việc gì là có hiệu quả thiết thực cho chúng tôi cả. Chúng tôi quay về quán trọ và sử dụng bồn tắm ở đây.

Sau đó tôi xem qua các trang bị và đếm số tiền nhận được từ sự kiện vừa qua.

Sau khi đếm xong tiền, tôi cho mỗi Lord một ít tiền tiêu vặt, họ đã làm quá tốt công việc của họ.

Tôi muốn quan sát thêm thị trấn một chút nữa và để cho mọi người làm việc họ thích trong ngày hôm nay.

À vâng. Tình cờ là tôi đã đi đến và "check in" Mê Cung. Mặc dù tôi không thật sự vào trong, tòa nhà này là một tòa tháp màu xám khổng lồ cao vút lên trời. Trông nó khá ngoạn mục.

Du lịch cũng là một điều thú vị đặc biệt ở thị trấn này.

Các con hẻm toàn xài luật rừng, chỉ đề cập vậ thôi. Có một số người bị mất tích mà chẳng có ai thèm bận tâm quan tâm đến chuyện đó. Mặc dù trong khi hầu hết mọi người đều tránh những góc tối của thành phố sau khi nghe về chuyện này, tôi đã thử đi đến đó và mời gọi những kẻ ngốc nào muốn tấn công tôi. Vì tôi đã trông giống con người hơn, sẽ càng có nhiều người muốn làm một điều gì đó với tôi hơn nữa.

Quả thật như vậy, một số tên trộm đã nhảy vào tôi, kỹ năng của họ quá kém cỏi và thậm chí không thể làm đau da của tôi.

Tôi tóm lấy được một tên và nắm đầu của nó và kéo đi, để lại những đứa kia trong sự choáng váng. Trong vòng vài giây, những đứa kia cũng đã chết. Tôi lấy vật phẩm của chúng và ăn chúng trong tình trạng cảnh giác.

Sau đó, tôi dùng một ít dịch axit của cơ thể để loại bỏ bất kỳ bằng chứng nào cho thấy điều này đã xảy ra.

Một số vật phẩm của lũ cướp cũng khá tốt, nhưng tôi chẳng nhận được kỹ năng gì từ bọn cướp cả. Tôi nhận được nhẫn ma thuật, potion ma thuật, một vài bộ quần áo bằng nhung, mặc dù những thứ còn lại đều là kỹ vật.

Mặt tích cực là chúng có rất nhiều tiền. Mặc dù vị của chúng quá tệ, tôi quyết định tha cho chúng vì lượng của cái chúng mang đến cho tôi. Mặc dù ăn năm tên con người cũng đã đủ thỏa mãn tôi.

Sau khi đi săn những tên cướp ở nơi sâu tối nhất của thành phố, tôi lượn vài vòng ở những shop bán hàng hóa. Đầu tiên, tôi đến một cửa hàng chuyên về vật phẩm ma thuật đến từ Mê Cung.

Sau đó, đến các cửa hàng cung cấp hàng hóa cho các nhà thám hiểm, và tôi mua một số mặt hàng với giá hợp lý.

Trong khi đang làm vậy, một vài cửa hàng có vật phẩm mà dường như có thể can thiệp vào Rương vật phẩm của tôi, mặc dù tôi chỉ cần lùi lại vài

bước trước khi đặt vật phẩm vào đó lần nữa.

Với các vật dụng phụ kiện, tôi đến vài cửa hàng bán nguyên liệu để mua thần dược, vật liệu và kim loại.

Tôi cũng mua nhiều loại kim loại ma thuật khác nhau có cả Mithril để làm quà cho các Người Dwarf khi trở về trại của tôi.

Ngẫu nhiên là tôi kết thúc việc thu thập với một số lượng khá lớn, cũng như một số nguyên liệu cho Giả kim thuật-san.

Tôi cũng dọn sạch sẽ những lọ ma thuật cửa hàng và khiến ông chủ phải đóng cửa để cung ứng thêm hàng. Vâng, khi việc shopping đã xong, tôi về lại quán trọ.

Auro và Argento đã lớn hơn một mức đáng kể trong suốt thời gian tôi ra ngoài. Chúng chỉ đơn giản là dành thời gian cho việc vui chơi. Tôi cho chúng mấy món đồ chơi để có cái mà chơi, vì chúng quá thô bạo, mấy món đó chắc không trụ được lâu đâu.

Sau đó tôi đi kiểm tra một vài kỹ năng một cách riêng tư. Tôi dành một chút thời gian để kiểm tra xem kỹ năng của tôi sẽ ra sao khi tôi sử dụng chúng, và làm cách nào để bí mật sử dụng Rương vật phẩm của tôi nếu tôi ở trong Mê Cung.

Mặc dù được một lúc thì Công Chúa Tinh Nghịch lại xông vào, và tôi phải dừng việc thử nghiệm ở đây.

Buổi tối trôi qua khá là nhanh. Tối đó, khá là căng thẳng, vì Dhammi-chan và Tóc đỏ không hề có thai, họ vô cùng thất vọng và khá kiên quyết với vấn đề này. Mặc dù... Tôi sẽ không nói là tôi có chút kháng cự gì. Vì tôi đã có 4 đứa con rồi, tôi cho rằng thêm 2 đứa nữa chắc cũng không sao...

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 111

Hãm Ngục Dyushisu

Hôm nay, tôi nghe rằng Thọ rèn-san và Giả kim thuật-san đã nhận được [Nghề-Thánh mẫu của con của Quý Dữ].

Không giống như đây là một [Nghề] bình thường được cho khi mọi điều kiện được đáp ứng, [Nghề-Thánh mẫu của con của Quý Dữ] dường như chỉ là một loại [Nghề] đòi hỏi một lượng thời gian nhất định trước khi nó xuất hiện thôi.

Dường như là cũng không dễ dàng gì để nhận được nó vì sinh ra một đứa con của Quý Dữ dường như chỉ là một trong số các điều kiện. Trong trường hợp này, cũng không rõ là cần bao nhiêu thời gian để nhận được [Nghề] này.

Vấn đề này, tuy cần phải xem xét lại trong tương lai vì tôi vẫn chưa thật sự hiểu được thế giới này, nên sẽ để nó qua một bên.

Sau khi chúng tôi hoàn thành việc luyện tập buổi sáng, chúng tôi trở lại quán trọ để được phục vụ một bữa ăn sáng hoành tráng bởi bà chủ. Bà ấy cũng đã gần 50 nhưng vẫn giữ được vẻ đẹp và thân hình quyến rũ.

So sánh bữa ăn này với những món mà Hai chị em nấu, thì sẽ có một khoảng trống về kinh nghiệm trong nhiều năm để làm nó trở nên ngon hơn. Không cần phải nói, ngay sau khi buổi tập luyện, mọi người đều đói bụng và nhồi càng nhiều đồ ăn vào người càng tốt.

Mặc dù tôi muốn tận hưởng thêm nhiều hương vị, nhưng chúng tôi cần phải tiếp tục công việc hộ tống Công Chúa tới Cung Điện Hoàng Gia mà không có thêm sự trì hoãn nào nữa. Vì thế không thể ngăn được, nhưng tôi đã lên kế hoạch sẽ trở lại đây vào một lúc nào đó. Với một chút hối tiếc nhẹ, chúng tôi rời đi.

Do quyết định của chúng tôi là sẽ rời đi trong ngày hôm nay, chúng tôi dành một chút thời gian để thu thập nhu yếu phẩm cho đến khoảng buổi trưa.

Sau đó, chúng tôi chuẩn bị thức ăn cho buổi trưa và lên đường tới công thành.

Theo như thông tin của Nhóc Hiệp Sĩ, quá trình rời khỏi Thành Phố Mê Cung Purgatory dường như sẽ rắc rối hơn so với các thành phố khác.

Mặc dù tôi đã lường trước được điều này. Đó là những thủ tục dài dòng để xác định xem đâu là vật phẩm ma thuật của chính bạn đâu là hàng ăn cấp.

May mắn là toàn bộ quá trình chỉ kéo dài khoảng 20 phút.

Thành thật mà nói thì tôi chỉ cần đặt tất cả các vật phẩm vào Rương Vật Phẩm là sẽ khiến cho nó không thể bị phát hiện rồi. Nên mọi thứ cứ diễn ra một cách tự nhiên.

Ồ đúng rồi, chúng tôi cũng đã nguyện trang cho Công Chúa, vì thế mà vầng hào quang cao quý của nó đã bị giấu đi. Đến bây giờ, nó vẫn chưa được ai biết là thành viên của Hoàng Tộc.

Rõ ràng là có nguồn trợ cấp từ Vương Quốc có lợi ích lớn lên Thành Phố Mê Cung này.

Những người gác cổng cũng không muốn bản thân họ dính đến các quý tộc nước ngoài, nhưng làm vậy cũng có hiệu quả. Họ khá tốt, những người đàn ông thành thật, dù hơi nghiêm túc.

Đơn giản đủ để nói, chẳng có nhiều khoảng lợi nào rơi ra từ các nhà cầm quyền.

Vấn đề chỉ nảy sinh là khi tôi đùa là Công Chúa nên có một phần thưởng cho người gác cổng bằng cách để tên đó hôn vào tay của nó. Lần đầu Công Chúa trở nên rất lo lắng, nhưng nhanh chóng trấn tĩnh và từ chối.

Vâng, tôi cho rằng tôi có thể hiểu được tính tình của Công Chúa. Nhưng nếu bạn thật sự nghĩ về việc đó, nó cũng giống những cô bé bình thường khác. Do thực tế này, tôi thường thấy bản thân mình nghĩ nó như là con gái của người thân của tôi.

Chúng tôi rời khỏi Thành Phố Mê Cung khoảng 10-11 giờ sáng.

Nếu chúng tôi di chuyển nhanh nhất có thể, chúng tôi có thể đến được đích đến của chúng tôi vào khoảng trước ngày mai. Nhưng hôm nay, tôi quyết định đi du ngoạn với một tốc độ chậm.

Nguyên nhân cho điều này là vì Công Chúa đang đi với chúng tôi, làm cho việc học các kỹ năng mới trở nên khó khăn hơn. Tôi đã sử dụng các bản sao của tôi để đi thám thính ở khu vực xung quanh, vì hôm nay tôi có rất nhiều việc để lo.

Cũng để xem thêm quang cảnh, cảnh vật xung quanh, xe ngựa từ từ lăn bánh trên con đường. Máy đưa con của tôi nhảy vào lòng tôi, tôi ôm lấy Auro và Argento, chúng đang đánh nhau để có thể hưởng trọn vòng tay của tôi.

Trong khi đó Công Chúa lại leo lên vai tôi. Sau một vài sự kiện nguy hiểm mà chúng tôi trải qua, tôi bắt đầu cho phép nó làm vậy chỉ để an toàn

hơn. Mặt khác thì nó khá thích ngồi ở đây.

Nó thường xuyên cười một cách vui vẻ trong khi nắm lấy sừng của tôi khi nó muốn một thứ gì đó.

Thường thì những trường hợp đó là "làm điều này" "làm điều nọ". Lần này nó kéo sừng của tôi và tôi hỏi nó muốn gì đây. "Hát một bài" đó là điều nó yêu cầu.

Thôi thì tôi cũng chẳng còn cái gì khác để làm vào lúc này nên tôi kích hoạt [Nghề-Người hát rong]. Kết quả là bất kể âm thanh nào phát ra từ tôi nó đều tuyệt vời cả mà bạn không thể tin là một âm thanh như vậy lại phát ra từ tôi nếu chỉ dựa trên vẻ ngoài của tôi.

Tôi chọn một bài hát từ thế giới này được gọi là "Sự quyến rũ của Isherundo". Đây là bài hát mà Tóc đỏ và Dhammi-chan đã tốn rất nhiều thời gian để dạy cho tôi.

Với những giai điệu trong sáng và bài hát ồn ào, chúng tôi rời khỏi cao nguyên.

Do đang khá gần Cung Điện Hoàng Gia, có rất nhiều người đi ngang qua chúng tôi. Đương nhiên là một nhóm như chúng tôi khá thu hút sự chú ý của những người khác.

Cũng có nhiều thương gia khá can đảm khi đề nghị buôn bán hàng hóa, với sự hiện diện của tôi, cũng chẳng có nguy hiểm gì khi xem những mặt hàng của họ trong thời điểm này.

Cũng có vài con quái gà mờ xuất hiện trên đường đi, chúng cũng khá hiếm và có một chút giá trị. Nhưng chúng dường như vô hại nếu bạn không đụng chạm đến chúng.

Công chúa hướng dẫn tôi cách để bạn giết chúng mà không làm tổn hại đến các nguyên liệu.

Cũng không có gì, vì chúng hoàn toàn không phải là một loài nguy hiểm, mặc dù Công Chúa lại thể hiện một cảm xúc khá phấn khích. Trong khi tôi chiến đấu với chúng, tôi nghe vài âm thanh lớn tiếng và tự mãn của nó.

Ồ tốt, miễn là nó đừng dính vào rắc rối nào là được, khách hàng của tôi mà.

Bên cạnh đó, cũng chẳng còn gì đặc biệt xảy ra trong ngày hôm nay nên tôi cho rằng nên dành một chút thời gian để trò chuyện về những gì đã xảy ra với những nhóm khác từ lúc chúng tôi tách ra tới bây giờ.

Nhóm của Ogakichi-kun và Asue-chan chinh phục một hầm ngục bí mật dưới lòng đất được gọi là Dyushisu. Không giống như cái hầm ngục chúng tôi thấy ở Purgatory, Dyushisu nằm ở thành phố Grifos.

Ogakichi-kun nói rằng: "Chúng tôi chỉ mới bắt đầu chinh phục hầm ngục Dyushisu, nên chưa có gì để nói cả. Tôi hứa là lần sau khi chúng ta gặp nhau, tôi sẽ Tiến Hóa."

Những lời nói cuối cùng của Ogakichi-kun làm tôi ù tai...

Khi nghĩ về việc nghiên cứu chiến đấu của Ogakichi-kun, tôi nở một nụ cười khá sản khoái.

Trái tim tôi thật lòng biết ơn những người ngay thẳng như nó.

Nhóm thứ ba là nhóm của Supesei-san và Burasato-san đang trong một cuộc tìm kiếm vĩ đại một cuộc sách ma thuật được gọi là [Grimoire] mà không thể đọc được trừ khi người đó đạt được một Level nhất định.

Những người nào có đủ các điều kiện thì có thể học được phép thuật từ cuốn sách đó.

Họ cũng đang tìm mua một thanh quý kiếm nổi tiếng.

Cái giá phải trả không hề rẻ, nhưng dường như họ đã có thể giải quyết được vấn đề này bằng cách cướp phá một nhóm cướp đang cố bắt cóc Elf nô lệ.

Nghe vậy, họ đã sử dụng mọi sống, nên nó trở nên khá hiệu quả.

Tôi đã không nhận thức được là Supesei-san có một sức mạnh phép thuật mạnh gấp nhiều lần so với bản thân tôi khi tôi còn là một con Ogre, thực tế này bây giờ đã quá rõ ràng.

Ngay cả trong suốt cuộc chiến với Đế Chế Kirika, sức mạnh tấn công của kỹ năng của Supesei-san dễ dàng tiêu diệt hơn 300 người.

Nếu việc Tiến Hóa trong tương lai tăng thêm Level cho sức mạnh ma thuật của cô ấy, năng lực của cô ấy sẽ vượt ngoài mức tưởng tượng... Mặc dù, dường như có vài khó khăn với kỹ năng của cô ấy để tìm kiếm xác định những cuốn sách ma thuật này.

Trong trường hợp này, những tên cướp chiến đấu với Burasato-san người chỉ quen chiến đấu một mình, trận chiến như một cuộc thăm sát nếu hiểu theo nghĩa đen. Chúng thậm chí còn không có đủ thời gian để hồi tiếc quyết định của chúng. Trong cận chiến, kỹ năng sử dụng hai cây [Huyết Kiếm] của cô ấy như một Berserker (kẻ cuồng nộ).

Phép thuật phá hủy ở diện rộng của Supesei-san kết hợp với những Mage khác cô ấy đã huấn luyện là cực kỳ hiệu quả.

Ngoài ra, dường như các Hobgoblin và Elf được luyện tập chống lại những nhóm cướp nhỏ, bọn này chỉ giỏi đánh những kẻ yếu hơn chúng.

Xác chết chất hàng đồng và dùng làm củi đốt. Tôi có thể nói rằng đây là một nhóm đặc biệt tàn bạo, mặc dù những tên cướp này xứng đáng được nhận cái chết như một con chó ghê.

Nhóm thứ tư bao gồm Tigerman và Drago-Newt đã cố gắng hết sức của họ để giữ khoảng cách với tôi. Họ chỉ thông tin cho tôi mà cũng chẳng thân thiện gì. Nhóm này gồm 2 Ogre, 1 Hobgoblin, 2 Tigerman, 2 Drago-Newt và 3 con người. Trên hết là về tổng thể nhóm này cũng toàn các cá thể có thứ hạng thấp và không có gì quan trọng.

Cuối cùng, một Hobgoblin đã được chọn vì khả năng lãnh đạo của nó hơn là vì sức mạnh vật lý, hầu hết là vì phần còn lại của nhóm toàn là những chiến binh có sức mạnh vật lý những người chỉ toàn nói chuyện bằng nắm đấm.

Đơn giản là chỉ cần đặt, nhóm chỉ cần đặt sang một bên khái niệm "kẻ mạnh ra lệnh cho kẻ yếu" là được.

Đây cũng là một cơ hội tốt để kiểm tra xem họ có thể tự xoay sở bản thân không. Đặt họ trong một chuyến đi dài cùng với nhau buộc họ phải đoàn kết hoặc là khỏi về luôn. Tôi không mong gì về việc họ nhường cơm sẻ áo cho nhau, nhưng công nhận đồng đội, đồng minh của mình và có thể dựa vào nhiều người khác là cần thiết.

Tôi sẽ không can thiệp nếu nếu những khối não ở cơ bắp nắm quyền kiểm soát nhóm, nhưng nếu họ làm vậy, họ sẽ không nhận được một lời nào từ tôi nếu họ trở về. Trong suy nghĩ của tôi, tôi đã quá chán với cái thái độ của họ.

Nhóm thứ năm gồm có 5 Ogre, 2 con người, Kobold Samurai và 1 Centaur.

Nhóm này được gửi đi để nghiên cứu, điều tra thông tin về các loại cây trồng và kỹ thuật nông nghiệp khác. Nhóm của họ được đặt dưới sự lãnh

đạo của Dodome-chan. Bản chất của cô ấy thích hợp với việc thu thập thông tin, nên tôi cũng không quá lo lắng về nhóm này.

Ngay khi rời khỏi khu rừng, nhóm này đã chia nhau ra thành nhiều nhóm nhỏ nữa và đã thu thập được rất nhiều thông tin quan trọng.

Tôi muốn nói với họ là không nên làm việc quá sức của họ và dính vào các rắc rối. Tôi đã lên kế hoạch thưởng cho họ ngay khi họ trở về. Điều này đã thể hiện rằng trại của chúng tôi đã có thêm một nhà lãnh đạo có khả năng trong số chúng tôi.

Và bây giờ, ngoại trừ nhóm thứ tư ra, tất cả các nhóm khác đều đang làm rất tốt việc của họ.

Vấn đề duy nhất chỉ có ở nhóm thứ tư thôi. Mặc dù nó đã tạo ra được sự kiểm tra giữa các thành viên, nhưng họ vẫn chưa quen với việc đó và liên tục cãi vã nhau.

Hôm nay chúng tôi đã di chuyển khá chậm, nhưng ngay cả vậy chúng tôi cũng sẽ đến được Thủ đô của Vương quốc vào ngày mai.

Hôm nay chúng tôi sẽ dành một đêm ngoài trời.

Kết quả [Hợp nhất] của ngày hôm nay là:

[Kẻ mang mầm bệnh] + [Lây lan bệnh dịch] + [Phát tán bệnh dịch] = [Đại dịch của con Apostle Đen].

[Móng vuốt tê liệt] + [Móng vuốt bùng cháy] + [Móng vuốt sắt đá] = [Móng vuốt sắt đá bùng cháy gây tê liệt].

[Cảm ứng nhiệt] + [Định vị sóng âm] + [Cảm ứng chuyển động] + [Phát hiện bẫy] + [Phát hiện kẻ thù] = [Radar].

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 112

Cung Điện Hồ Phách

Khoảng giữa trưa, chúng tôi leo lên một ngọn đồi để xem Cung Điện Hoàng Gia ở xa xa.

Tường thành dường như có màu trắng đục với những bức tường cao. Nó được xây dựng ở một vị trí cao như vậy là nhằm mục đích tăng cường sự bảo vệ. Đa số các cơ sở quan trọng được xây dựng ở trên ngọn đồi cao, làm cho các cuộc tấn công đến nó là dường như không thể. Tại trung tâm của thành phố là những tòa lâu đài khổng lồ.

Vâng từ khoảng cách này, bạn chỉ có thể thấy được chùng ấy, nên chúng tôi tiếp tục chuyển hành trình đến thành phố này. Khi chúng tôi bắt đầu đến gần hơn, những đoàn xe lớn đi đến và rời khỏi thành phố đi ngang qua chúng tôi. Nó cũng không có việc ngoại lệ cho việc nhập cảnh mà không kiểm tra đầy đủ. Chúng tôi lặng lẽ đứng chờ ở cuối hàng đợi kiểm tra.

Cả Nhóc Hiệp Sĩ và Công Chúa Tinh Nghịch đều khá thiếu kiên nhẫn, nhưng đã bị thuyết phục vì đây là một kinh nghiệm sống rất tốt và chúng cần phải học tính kiên nhẫn. Sau đó thì chúng cũng chịu lắng xuống một chút, nhưng Công Chúa vẫn luôn giật mạnh sừng của tôi.

Mặc dù hành động của chúng tôi trái ngược với vẻ ngoài của chúng tôi, chúng tôi chắc chắn là sẽ không gây sự chú ý tới tất cả các nhóm con người khác ở xung quanh chúng tôi. Chỉ có duy nhất loài người là đi vào và đi ra khỏi Cung Điện Hoàng Gia.

Điều này lại có thêm một vấn đề. Chúng tôi liên tục thu hút rất nhiều sự chú ý, đặc biệt là vẻ đẹp của Dhammi-chan. Bất cứ ai nhìn cô ấy, gần như là không thể nhìn đi chỗ khác được.

Thôi, tôi không thể xem xét đến việc gây ra quá nhiều sự chú ý như vậy, nhưng có thể là do sự thật thì ở Cung Điện Hoàng Gia của Vương Quốc Sternblid có một hệ tư tưởng đề cao tối thượng loài người. Như vậy chỉ có rất ít quái vật và quái thú đi đến Cung Điện Hoàng Gia, do đó chúng tôi thu hút thêm nhiều sự chú ý không mong muốn có nữa, vì loài của chúng tôi khác lạ.

Chúng tôi sẽ có thể chịu thêm nhiều khó khăn nữa trong việc nhập cảnh vào Cung Điện Hoàng Gia vì sự thật thì chúng tôi không thuộc về loài người, nhưng nếu chúng tôi được tiến hành các thủ tục quá nhanh chóng, bỏ qua cái hàng này, chạy thẳng vào thành phố, như vậy sẽ càng có thêm nhiều tin đồn về sự di chuyển ở tốc độ báo động của chúng tôi. Đây là một điều mà cá nhân tôi muốn tránh bằng mọi giá.

Cũng chẳng thể làm được gì khác vì chúng tôi không thể thay đổi loài của mình được, nên cuối cùng thì chúng tôi vẫn phải chịu như vậy và đợi trong hàng.

Từ lúc bắt đầu kế hoạch của chúng tôi, tôi đã muốn tránh càng nhiều sự tiếp xúc với xã hội càng tốt. Chúng tôi gần như không đủ tiềm lực chiến đấu để đối đầu trực diện với Vương Quốc vào lúc này.

Ngoài ra, Vương Quốc luôn rất chặt chẽ về chính sách đối với những loài không phải là con người. Nếu chúng tôi gặp khó khăn, chúng tôi sẽ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc dựa vào Công Chúa. Một điều khác mà tôi muốn tránh bằng mọi giá.

Nên cuối cùng đợi trong hàng là lựa chọn duy nhất có thể. Sau khi đợi được một lúc, lượt của chúng tôi cuối cùng cũng tới.

Có vẻ là có thêm nhiều khoảng phí và thuế về việc vận chuyển hàng hóa của chúng tôi, nhưng bởi vì chúng tôi đã có một số lượng cá thể nhất định, họ lạng lẽ hủy bỏ các cáo buộc.

Cuối cùng, những lợi ích về mối quan hệ đối tác đã được đơm hoa kết trái.

Trong lúc kiểm tra, tôi đã gắn một bản sao thu nhỏ lên trang phục của người thanh tra để thu thập thêm thông tin về lính gác và quân lính trong thành phố này.

Bản sao của tôi cực kỳ hữu dụng trong việc thu thập thông tin, và còn hơn thế nữa, chúng phục vụ để che chở cho việc ẩn trốn của tôi.

Kết luận lại rằng tuy có nhiều việc xảy ra nhưng chúng tôi đã xoay sở để vào được bên trong Thủ Đô mà không gặp sự cố.

Phải nói ít nhất là Cung Điện Hoàng Gia sống động như những gì tôi mong đợi. Có hàng ngàn con người ở bên phía sau những bức tường thành. Từ cửa hàng ngoài trời đến những âm thanh đầy năng lượng, có tất cả mọi thứ ở đây.

Tôi để ý đến hàng chục cửa hàng với vô số các sản phẩm mà có vẻ như là khá thú vị.

Thậm chí khi so sánh với Thành Phố Mê Cung Purgatory, thì năng lượng ở nơi đây còn ngập tràn hơn cả.

Dường như là mọi ngày ở đây đều là lễ hội.

Vì đây cũng là lần đầu tiên họ đến Cung Điện Hoàng Gia, Tóc đỏ và các cô gái khác có một chút lo lắng. Chúng tôi đi xuống các đường phố lớn nơi tôi đột ngột thấy rằng, cho đến bây giờ, tất cả các tòa nhà đều được làm

bằng gỗ, nhưng mà mỗi tòa nhà kiến trúc ở nơi đây đều được làm bằng gạch.

Ngoài ra, các con đường còn được lát đá với hệ thống cung cấp nước sinh hoạt.

Từ những điều mà Công Chúa nói cho tôi nghe, tất cả những thứ này đều được gây dựng nên bởi Hiền Nhân Hoàng Gia thuộc Hoàng Tộc gần 70 năm trước. Các sản phẩm và độ sang trọng ở thành phố này là bậc nhất trên thế giới.

Tôi thực sự muốn nghiên cứu thêm nữa, đặc biệt là về những khoảng tối của Vương Quốc này, nhưng vì chúng tôi vẫn đang ở trong nhiệm vụ cần phải thực hiện, sẽ không có gì khác được thực hiện cho đến khi nhiệm vụ hoàn thành.

Tôi quyết định ngay lập tức sẽ chuyển Công Chúa đến lâu đài.

Sau đó, tôi lên kế hoạch đi thăm nhiều địa điểm khác nhau trong thành phố này.

Vẫn sẽ có vài cơ hội như đạt được những thông tin quan trọng liên quan đến tất cả các sự kiện và những hoạt động diễn ra trong thế giới này. Một cơ hội như vậy là một điều tôi cực kỳ mong muốn và lên kế hoạch thực hiện bằng mọi giá.

Đi qua những thị trấn bên ngoài, chúng tôi tiến thẳng đến Cung Điện Hoàng Gia.

Chúng tôi càng đi xa bao nhiêu thì độ giàu có của các ngôi nhà và cư dân càng tăng lên bấy nhiêu.

Thường xuyên xuất hiện một số cá nhân có tầm ảnh hưởng đến nhiều người đã đi qua mặt chúng tôi và nhìn chăm chăm vào chúng tôi với cái

nhìn "Thứ gì đây?" trên khuôn mặt của họ.

Mặc dù được một lúc thì chúng tôi cũng đã quen với việc đó và tiếp tục di chuyển về phía trước. Không ai thực sự can thiệp đến tiến độ của chúng tôi và họ lại tiếp tục công việc của họ sau vài giây.

Chúng tôi đến được Cung Điện Hoàng Gia vào lúc 4 giờ chiều.

Cuối cùng cũng đến lúc nói lời tạm biệt đến Công Chúa.

Hừm, tôi phải nói là, sau nhiều ngày qua, tôi đã trải qua nhiều chuyện gắn liền với nó, nên cuộc chia tay này khá là buồn đối với tôi.

Thôi... do tôi nghĩ vậy cả thôi. Có vẻ như là sự tách biệt của chúng tôi sẽ có một chút chậm trễ.

Công Chúa Tinh Nghịch yêu cầu được đưa đến một vị trí nơi mà chỉ có những người mang [Chiến Nhãn Hoàng Gia] mới có thể được vào, Cung Điện Hồ Phách.

Thành thật mà nói thì đề nghị này của nó lại dẫn đến một vấn đề khác nhưng cuối cùng thì tôi cũng đã bị thuyết phục bởi tất cả các lợi ích mà tôi có thể nhận được từ đề xuất này.

Nơi chúng tôi hộ tống Công Chúa Tinh Nghịch và Nhóc Hiệp Sĩ là trung tâm của Cung Điện Hồ Phách. Căn phòng được trang trí bởi những tông màu hồ phách và được gọi là [Căn phòng sáng chói].

Những người ở đây gồm có quý tộc, đầy tớ và Hoàng Tộc.

Vì nhóm của chúng tôi đến mà không hề báo trước, những kẻ đầy tớ đang vô cùng hoảng hốt trước sự xuất hiện của chúng tôi. Một vài người còn làm rớt những gì họ đang mang khi họ nhận ra chúng tôi.

Họ tỏ ra cảnh giác với chúng tôi, nhưng vì có Công Chúa đi chung, chúng tôi như là những vị khách mời của Hoàng Tộc và phải được đối xử một cách tôn trọng và lịch sự.

Thành thật mà nói thì tôi chỉ muốn nhận phần thưởng mà tôi đã được hứa và rời khỏi đây càng sớm càng tốt, nhưng Công chúa tuyên bố rằng cần có một chút sự chuẩn bị.

Vậy là xác định rằng chúng tôi sẽ ở lại đây cho đến ít nhất là chiều mai. Dĩ nhiên, chúng tôi sẽ không ở cùng với Công Chúa trong Cung Điện Hồ Phách này. Thay vào đó, chúng tôi được chuyển tới những căn phòng dành cho khách mời.

Thôi vì tôi cũng chưa chọn được khách sạn nào, và vì chúng tôi còn nhận được một sự cung cấp sang trọng đẳng cấp thế giới, tôi... quyết định cố gắng thử ở lại đây một ngày xem sao.

Buổi ăn tối thật tuyệt vời, căn phòng thì quá hoàn hảo và phòng tắm cũng rất đẹp.

Cuộc sống... thật... tuyệt vời...

Ngày hôm nay trôi qua mà không có gì đặc biệt nữa xảy ra, nên tôi đi ngủ.

Kết quả [Hợp nhất] của ngày hôm nay:

[Mắt điều hậu] + [Thấy được hướng gió] + [Đôi mắt tiên tri] = [Cảm ứng khu vực].

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 113

Điều Gì Đang Xảy Ra Với Trời?

À... Tôi thức dậy vào sáng nay với một sự tươi mới. Đây quả là một kỳ nghỉ thư giãn.

Tôi tự hỏi là thực sự có phải cái giường này được làm từ mây không, cảm giác ấm cúng của mặt trời vào buổi sáng, hay đây là những hiệu quả do nhiều vật phẩm ma thuật được đặt trong phòng.

Dù là gì đi nữa, thức dậy vào sáng ngày hôm nay là một buổi sáng thú vị nhất trong cuộc đời của tôi cho đến bây giờ.

Sau khi nhìn xung quanh, tôi phát hiện ra Dhammi-chan, Tóc đỏ và Hai chị em đang nằm trên giường trong trạng thái nude.

Trông họ thật sexy, chỉ càng làm cho buổi sáng hôm nay thêm sắc màu tươi đẹp hơn.

Tôi tự hỏi, tôi còn trông đợi vào cái gì trong ngày hôm nay nữa...

Buổi đào tạo sáng sớm được tổ chức ở Sân trước Cung Điện sau khi chúng tôi nhận được sự cho phép. Một vài người lính bắt đầu tập trung lại quan sát và nghiên cứu sức mạnh chiến đấu của chúng tôi.

À đúng rồi. Cả Auro và Argento đều đã phát triển rất nhiều đến hơn 1m chiều cao. Chúng sẽ tiếp tục phát triển và đã có thể tập một vài bài thể dục đơn giản.

Kumajirou và Kurosabourou cũng tham gia vào việc luyện tập 2 ngày nay rồi. Khi đã thuần hóa, đào tạo những con quái vật mạnh mẽ luôn là một kinh nghiệm chiến đấu quan trọng. Cả 2 < > của tôi sẽ được kiểm chế một ít dĩ nhiên rồi, hoặc là tôi sẽ thông báo cho chúng.

Nhóc Hiệp Sĩ cũng đã thực hiện việc này với chúng tôi rồi, nên tôi quyết định sẽ ổn nếu để nó tham gia cùng chúng tôi.

Sau khi Nhóc Hiệp Sĩ tham gia, những người lính gác đang đứng quan sát cũng được tham gia luôn.

Tôi độ sức với Tóc đỏ với [Nghề-Người ăn thịt quái thú đáng sợ] và 3 Lord thì độ sức với nhiều tên lính gác ưu tú đảm nhận việc bảo vệ Hoàng Tộc và cung điện.

Nhờ vậy, cả 2 phía đều tăng khả năng chiến đấu, nhưng cuối cùng thì chúng tôi lại có lợi nhiều hơn, phía chúng tôi ít khi chịu thất bại và nhận được nhiều kinh nghiệm quý báu.

Một đấu một, thuộc hạ của tôi sẽ không thua được, mặc dù khi 2 hoặc nhiều hơn đấu một, vẫn có lúc họ vị vượt qua mặt. Đó chỉ là một kết quả bình thường, khi xem xét đến những người lính này. Nhìn chung thì thiết lập như vậy cũng ổn.

Sau đó, chúng tôi trở vào trong và ăn sáng.

Chỉ có một từ mà tôi có thể dùng để diễn tả bữa ăn sáng này... Ngon!!!

Thậm chí còn ngon hơn cả những món ăn của Hai chị em...

Tôi phải làm gì đây sau khi ăn món ăn ở cùng đẳng cấp với Vua chúa?

Bất kể món ăn có ra sao đi nữa, thì Dhammi-chan và mọi người còn lại đều rơi vào trạng thái ngẩn ngơ với nụ cười ngớ ngẩn sau khi ăn một vài

món. Điều này, tôi có thể hiểu được.

Nếu tôi không biết những mùi vị như vậy từ kiếp trước của tôi, tôi có thể sẽ phải đứng lên và làm một khuôn mặt giống họ.

Mặc dù trong khi chất lượng là điều vô cùng quan trọng thì số lượng thậm chí còn hơn thế nữa!

Sau khi làm việc, bạn càng làm nhiều bạn sẽ càng muốn ăn nhiều. Những thành viên Hoàng Tộc bình thường chỉ có thể ăn được chừng này, nên bạn cũng không thể làm gì khác được.

Vì đây chỉ là phòng hờ, tôi đã thực hiện một đơn đặt hàng để bổ sung một lượng lớn thịt, rau, không có sự chuẩn bị gì đặc biệt, chỉ những vật phẩm cơ bản. Với nó khẩu vị của chúng tôi đã được thỏa mãn.

Bữa ăn tối hôm nay, Công chúa đã, như một lời hứa, tặng tôi [Bằng chứng cho sự thuộc về Hoàng Tộc], và thông báo cho tôi biết những điều khoản để sử dụng nó.

"Nếu người dùng nó để làm những chuyện ác, nó sẽ làm giảm đi uy tín của Hoàng gia, vì thế người sẽ bị trừng trị nếu bị phát hiện. Người có thể bị hành hình ngay tại chỗ mà không cần ra tòa án nên hãy giữ nó cho việc phòng hờ."

Quả là một vật phẩm hữu dụng. Các điều khoản là một cái gì đó tương tự như những gì tôi mong đợi nên cũng chẳng có chút bất ngờ nào cả.

Trong trường hợp này, vật phẩm này bản thân nó đã quá hữu dụng rồi, nên tốt hơn là nên sở hữu nó thay vì ăn nó.

Thôi, cũng không phải là tôi có kế hoạch trở thành chư hầu của Hoàng gia hay một cái gì đó tương tự, nhưng tôi rất vui khi nhận được [Bằng

chứng cho sự thuộc về Hoàng Tộc], cùng với việc nhận thêm phần thưởng cho nhiệm vụ hộ tống Công chúa.

Thậm chí chúng tôi còn nhận được gấp 3 lần số lượng vàng mà đã được đồng ý cung cấp, nên tôi cần phải hỏi lý do của họ là gì.

Trong khi chúng tôi ở đây, chúng tôi đã nhận được một kho tàng thông tin khổng lồ, tôi giữ nó cho riêng mình, nhưng đó là tất cả những gì đáng giá nhất trong chuyến đi này.

Lý do của họ là vì chúng tôi đã huấn luyện Nhóc Hiệp Sĩ.

Hừm? Tôi tự hỏi đây có phải là một trường hợp bình thường không? Tôi cho rằng phần thưởng này đến từ người đưa ra nhiệm vụ. Như vậy, tôi đã nhận được sự biết ơn của họ và chấp nhận một cách vui vẻ.

À, chỉ đơn giản là lưu ý nhỏ thôi, trong khi tôi sở hữu [Bán phá giá] và [Trả giá], chúng vẫn chưa được kích hoạt trong suốt thời gian qua, nên những lợi ích này không gắn liền với kỹ năng của tôi.

Phải nói rằng, cuối cùng thì tôi đã nghĩ đến việc Công chúa sẽ ra lệnh cho tôi này nọ, nhưng cuối cùng thì nó chỉ cười với tôi, một nụ cười hoàn toàn tinh khiết trong sáng mà không có một chút sự ác ý nào cả.

Sigh... Một tiếng thở dài... Dường như là nó đã trở thành một đứa con hoặc một người thân của tôi. Nhìn thấy nụ cười của nó ngay lập tức nở một nụ cười trên gương mặt của tôi.

Tuy nhiên, tôi có thể nói chuyện này hàng trăm lần: Một điều gì đó đang phiền đến tôi.

Hừmmm... Tôi sẽ rời khỏi đó ngay, tốt nhất là không nên lo nghĩ về những chuyện đó khi vẫn không rõ họ là ai. Tôi sẽ nâng cao sự cảnh giác và phòng thủ của tôi lên.

Chẳng bao lâu sau, chúng tôi rời khỏi cung điện.

Từ những gì chúng tôi đã nhìn thấy đến bây giờ, tỉ lệ giữa con người và không phải loài người là khoảng 5: 1. với con người chiếm đa số.

Cũng không có gì khác mà bạn có thể làm được. Đánh giá từ những gì tôi nghe được từ những cuộc trò chuyện mà tôi đã tham gia, giá cho một loài không phải là con người cao hơn rất nhiều so với giá của con người. Vì thế mà ở đây có rất ít loài không phải là con người, chỉ toàn những loại người tìm mọi cách để tư lợi cá nhân.

Trong trường hợp này tôi đã kích hoạt [Bán phá giá], [Trả giá], [Luật lệ vàng] và [Vận may] cùng một lúc. Tôi muốn thấy được hiệu quả của những kỹ năng này đối với việc trao đổi, và kết quả là tôi nhận được sự giảm giá 40% từ con người mà không gặp vấn đề gì.

Trong trường hợp này tôi sẽ không gặp bất cứ vấn đề gì nếu thử nó với tất cả các thương gia trong thành phố này vì lợi nhuận. Bất cứ khi nào tôi quay đầu nhìn lại, người trao đổi hay thương gia đó đều há to miệng ra và tự hỏi bản thân, họ vừa điều gì vậy. Tôi gặp rất nhiều thứ buồn cười và khá mắc cười.

Trên con đường này, chúng tôi đi qua Cung điện Hoàng gia. Lần này, không có nhân vật quyền lực nào bám đuôi hay bắt chuyện với chúng tôi nữa, có thể là vì danh hiệu Hoàng gia mà chúng tôi vừa nhận được.

Tôi sẽ phải đến đây vào một ngày nào đó trong tương lai, nhưng bây giờ thì chúng tôi thật sự nên quay về cơ sở khai thác mỏ. Tôi cần thực hiện nhiều cải tiến hơn nữa, và cải thiện điều kiện sống chung cho tất cả mọi người.

Nhưng... Trước khi chúng tôi rời khỏi Cung điện Hoàng gia, tôi vẫn có cảm giác là chúng tôi đang bị theo dõi.

Không lâu sau đó, chúng tôi đã đi đến ngọn núi ngày hôm trước đã qua. Đây chắc chắn là điểm mà tôi có thể tìm thấy các bản sao thám thính đang đứng đợi của tôi, và những dữ liệu của chúng, não của tôi bây giờ đã sở hữu bản đồ đầy đủ của khu vực này cũng như thông tin về Cung điện Hoàng gia.

Tôi cũng đã gửi nhiều bản sao đi thám thính trên tuyến đường mà chúng tôi hướng về trại để đảm bảo không có nguy cơ hoặc là mục tiêu nào đó mà chúng tôi không thể xử lý được. Vào lúc này thì đó dường như chỉ nằm trong sự phòng hờ.

Con đường qua khu rừng. Vì nó đầy những con quái vật, tôi quyết định tốt nhất là nên qua ngang qua đó. Đúng như những gì đang dự đoán, những người đã theo dõi chúng tôi này giờ đã từ bỏ ý định đó.

Khi tôi đã đảm bảo rằng chẳng có bất cứ ai theo dõi chúng tôi nữa, tôi để Kumajirou và Kurosabourou vào vị trí vận chuyển cỗ xe và thả những con Ngựa Xương ra. Nhờ vậy mà chúng tôi có thể di chuyển với tốc độ tối đa với rất ít khoảng dừng.

Theo như những thông tin tôi thu thập được ở Vương quốc có liên quan, tôi để nó cho các gián điệp đã bị tẩy não mà bị bắt trong cuộc tấn công của con người vào khu rừng để lấy thông tin. Tôi phải nói rằng, hầu hết chúng đều vô dụng do khả năng liên lạc kém. Chỉ có một số ít bọn chúng là đủ xịn về tầng lớp hay địa vị gì đó, để có những hiểu biết sâu rộng.

Tôi cũng có gián điệp ở cả quân đội của Vương quốc và Đế chế vì nhiều lý do. Chúng tôi không đủ mạnh để chiến đấu với một lực lượng chiến đấu toàn diện của 2 quốc gia này. Do đó, chúng tôi cần sự chuẩn bị.

Thông tin tôi thu thập được cho đến nay là các cá nhân mạnh nhất của Vương quốc là [Bốn Vị Anh Hùng Biểu Tượng Cho Vương Quốc] và đoàn tùy tùng của họ. Trên họ là Hiền Nhân Hoàng Gia thuộc tòa án có một sức

mạnh thiêng về chính trị và có tiếng nói với bốn vị anh hùng kia, vậy là họ cũng khá mạnh vì có liên quan đến.

Tôi thực sự muốn biết chi tiết về các kỹ năng chiến đấu của từng người một, mức độ quyền lực chính trị, trang bị của họ, tôi muốn biết tất cả mọi thứ về họ.

Đặc biệt chính là điểm yếu của họ. Nếu tôi có thể khám phá ra được điều đó, đây sẽ là một điều kiện thuận lợi sống còn của tôi, và có thể sẽ dẫn đến một bữa ăn ngon lành và rất nhiều vật phẩm quý hiếm. Mặc dù bây giờ thì không thể bàn đến được vì mối quan hệ cần được cải thiện giữa tôi và Vương quốc, nhưng trong tương lai, ai có thể nói trước được điều gì sẽ xảy ra chứ?

Còn với Đế chế, dường như họ cũng có một nhóm chiến binh đặc biệt, mặc dù sức mạnh thì ngang bằng với [Bốn Vị Anh Hùng Biểu Tượng Của Vương Quốc]. Nhóm này được gọi là [Tám Hiệp Sĩ Vĩ Đại], cũng như [Giáo Sĩ Thần Thánh].

Tôi chỉ mới bắt đầu cuộc điều tra, nhưng trước tiên sẽ là Vương quốc. Tôi đã để lại khá nhiều bản sao ở Cung điện Hoàng gia, nên tôi quyết định từ từ điều tra bí mật của quốc gia này.

Đừng nghĩ xấu về tôi chứ, tôi vẫn chưa có âm mưu gì chống lại họ đâu. Đó chỉ là một cách hiệu quả để giết thời gian trong khi thu thập thêm thông tin mà thôi.

Một mũi tên trúng hai con nhạn.

Làm như cũng giúp chúng tôi thu thập thêm nhiều thông tin trong tương lai, tìm ra được cách thức thu thập thông tin từ mọi người trong thế giới này.

Hừm, tôi tự hỏi vị của [Bốn Vị Anh Hùng Biểu Tượng Của Vương Quốc] ra sao nhỉ?

Tôi bị cuốn vào những suy nghĩ đó khi tôi đang bị dính vào một mạng nhện.

Tôi nhanh chóng giết con nhện quái vật mà đã tấn công tôi và ăn thịt nó.

Vào buổi tối, tôi nghe một âm thanh lạ bí ẩn xuất hiện trong đầu tôi.

"Nhân vật Huyền Thoại của Thế Giới [Quý Đen Huyền Thoại], Phụ tá của Sinh Vật Quan Trọng đã đạt đến cột mốc quan trọng. Đây tớ Ogakichi đã đủ điều kiện để [Tiến Hóa]"

"Điều kiện để [Tiến Hóa] đã thỏa mãn."

"Á Thần Lửa đã tặng thêm một phần thưởng. Vật phẩm [Rìu Chiến Vĩ Đại Của Hoàng Đế Của Những Ngọn Lửa] sẽ được gửi cho bạn."

Ngay sau khi tôi nghe như vậy, tôi đã sử dụng chiến khuyên tai để liên lạc với nó để xác nhận thông tin này.

Khi ấy, tôi thấy được Ogakichi-kun đang giết tôi.

Êhhh? Điều gì đang xảy ra vậy trời???

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 114

Ogakichi Tiến Hóa Lần Thứ Ba

À, tôi hiểu rồi...

Kẻ thù mà Ogakichi-kun giết hôm qua không phải là tôi.

Dường như kẻ thù mà Ogakichi-kun đã chiến đấu có khả năng thay đổi hình dạng và nó đã biến thành tôi và đánh lừa Ogakichi-kun. Nhưng con quái vật đó đã chọc giận nó nên nó xử đẹp con quái vật. Đường như Ogakichi-kun đã chiến đấu suốt ngày hôm qua và lúc kết thúc nó gần như đã thua cuộc, nhưng dù vậy vào lúc đó, nó đã Tiến Hóa và tiêu diệt con quái vật.

Haa... Suy nghĩ thứ hai của tôi là nó đã hành động như vậy vì nó thực sự ghét tôi, có lẽ là tôi đã làm sai một điều gì đó.

Cũng may là con quái đó đã cứu giúp tôi.

Ngoài ra, khi nó Tiến Hóa, nó đã nhận được [Tên Thật]. Mặc dù vì [Tên Thật] không hề gây ra một rắc rối gì nếu không có ai khác nhận thức về nó, tốt nhất là nên tránh dùng [Tên Thật] như là tên thông thường.

Vì thế tôi quyết định chúng tôi sẽ tiếp tục sử dụng kiểu tên tương tự.

Tôi là một [Apostle Lord] và sẽ được gọi là Aporou, khá giống Apolo. Tôi thích cái tên này vì nó giống tên một vị thần. Tôi giữ được sự tôn trọng cho cái tên của tôi.

Tôi thông báo cho tất cả mọi người trong nhóm, kể từ hôm nay, phải gọi tôi là Aporou thay vì Ogarou.

Tiếp theo là Ogakichi-kun. Có vẻ nó là một loài mới của [Minotaur], đây có lẽ là tên đẹp nhất dành cho nó. Hai đứa tôi đã thống nhất là Minokichi-kun.

Minokichi-kun cũng không chê gì, thực tế là nó nghĩ đây là một cái tên quá đẹp.

Hừm, bò + Kichi = Katsudon?

Không không, tốt nhất là không nên suy nghĩ như vậy.

Mặc dù là tôi không thể đợi được để nhìn nó bằng chính mắt của tôi, vì vào lúc này, những hình ảnh của nó chỉ là những kí ức còn sót lại trong tâm trí của tôi...

Vì vậy kết luận là tôi sẽ được gọi là Aporou, còn Ogakuchi-kun sẽ được gọi là Minokichi-kun.

Tôi phải nói là, thực tế là 2 đứa tôi cùng Tiến Hóa một lúc, điều đó làm tôi khá hài lòng.

Minokichi-kun nói rằng nó đang rất muốn quay trở về để làm vài trận đấu tay đôi với tôi, nhưng chúng cần phải giúp Asue-chan Tiến Hóa nên chúng đang cố thủ trong mê cung trên đỉnh tháp Dyushisu.

Trong suốt thời gian đó, nó lên kế hoạch luyện tập với cơ thể mới của nó.

Hừm, thôi, vì Asue-chan cũng sẽ sớm Tiến Hóa thôi, nên chúng tôi không cần phải đợi quá lâu để được đấu tay đôi với nhau.

Một khi Asue-chan Tiến Hóa, tôi thông báo với Minokichi-kun đó là lúc tốt nhất để có một cuộc đấu tay đôi càng sớm càng tốt. Không cần phải chiếm ưu thế, nhưng tôi cần thấy được sức mạnh của 2 đứa tôi đã phát triển ra sao trong lần Tiến Hóa gần đây và trên hết là tôi cũng muốn tận hưởng một trận đấu thật hoành tráng.

Ngay cả ở kiếp trước của tôi, bản thân tôi cũng không có sự thay đổi hình dạng quá nhiều. Thôi, tôi thấy đây không phải là một vấn đề gì lớn lao cả.

Sau khi kết luận như vậy, chúng tôi bắt đầu lao vào luyện tập. Trong buổi luyện tập sáng sớm, tôi nghĩ tốt nhất là nên thử nghiệm với những kỹ năng mới mà tôi vẫn chưa sử dụng lần nào.

Tôi đã dành rất nhiều thời gian để dùng chúng bằng nhiều cách khác nhau, để thấu hiểu xem nếu kỹ năng đó có cách dùng đặc biệt nào đó. Bạn cần phải hiểu một cách đầy đủ về cách dùng các kỹ năng nếu bạn muốn tồn tại.

Có rất nhiều kỹ năng hữu dụng mà tôi khám phá ra được. Một trong những kỹ năng hiệu quả nhất đó chính là [Triệu hồi: Người Khổng Lồ (Hạ Cấp)], kỹ năng này tốn 30 giây để sử dụng, tất cả các khối màu đen khổng lồ từ từ hình thành.

Sau đó, có 3 loài được triệu hồi ra, loài đầu tiên là một con Ogre cao khoảng 2m50, loài thứ hai là một con Troll cao khoảng 4m, và loài cuối cùng chính là con Fomorian cao khoảng 13m. Mặc dù là chúng không thể so sánh với Vị Vua Khổng Lồ.

Cả 3 loài này đều mạnh hơn rất nhiều so với Lính Xương thông thường do tôi tạo ra, mặc dù giống như Lính Xương, làn da của chúng cũng có màu đen.

Tôi phải đề cập đến vấn đề này, có một sự tương phản rất lớn giữa Linh Xương Đen với 3 loài khổng lồ này, là chúng thiếu thốn lời lẽ tử tế, cũng như là chúng khá ngu ngốc.

Những thứ này thực sự có thể so sánh với những con búp bê, nếu tôi không ra lệnh cho chúng, chúng sẽ không di chuyển.

Chúng chỉ có một khuôn mặt ngu si đần độn, may mắn là chúng còn làm theo những mệnh lệnh của tôi, nếu không thì kỹ năng này chỉ là một thứ vô dụng.

Tiếp theo, để chúc mừng Tóc đỏ khi cô ấy nhận được Nghề mới là [Nghề-Người ăn thịt quái thú đáng sợ], tôi tặng cho cô ấy quà tiêu chuẩn cho những ai [Tiến Hóa], 3 vật phẩm ma thuật.

Đầu tiên là [Dao Pha Tổng Hợp], nó có hình dạng tương tự như con dao bếp hình vuông Trung Quốc với chiều dài khoảng 80cm. Không hề có bất kì khuyết điểm gì trên lưỡi dao và nó có thể chém sắt như chém bùn.

Thứ hai là [Khiên Tổng Hợp], một cái khiên hình cánh điều tam giác, khi không sử dụng, nó sẽ tự thu nhỏ để vừa với lòng bàn tay của bạn.

Cuối cùng là một bộ giáp màu trắng vàng với áo choàng màu đỏ. Nó tương tự như những áo giáp của một Hiệp Sĩ Quý Tộc của Vương quốc hay Đế chế. Tên của bộ giáp này là [Giáp Bạch Kim Tổng Hợp], và nếu mặc đầy đủ bộ này nó sẽ tăng thêm sức mạnh cho bản thân.

Sau khi trang bị vũ khí cho Tóc đỏ, tôi bảo cô ấy chém đứt tay của con Ogre Đen.

Kết quả là, trong nháy mắt, Tóc đỏ cắt đứt tay, với máu bắn ra tung tóe từ chỗ vết thương.

Tuy nhiên, lại không hề có một phản ứng gì ở con Ogre cả. Nó chỉ đứng đó cười với một gương mặt đần độn mà bàn tay của nó thì bị cắt đứt, máu chảy khắp nơi.

Ngay cả với một chuyện như vậy, dường như là nó không thể di chuyển theo suy nghĩ riêng của nó.

Sau đó tôi kiểm tra chúng rất kỹ, tôi phát hiện ra rằng chúng sẽ không bao giờ di chuyển trừ khi tôi ra lệnh cho chúng làm thế.

Thêm vào đó, ngoài các mệnh lệnh cơ bản như "Chiến đấu" hoặc "Chạy trốn", còn có thể sử dụng "Chiến đấu bằng cả mạng sống" hoặc "Chạy đến chết mới thôi" dường như sẽ có hiệu quả nhiều hơn. Có lẽ là mệnh lệnh càng chi tiết thì chúng sẽ càng trở nên mạnh và phức tạp hơn.

Nhờ vào đó, kinh nghiệm nhận được sẽ cao hơn và nhanh hơn nếu tôi ra lệnh chi tiết hơn. Nó sẽ trở nên an toàn hơn, đặc biệt là khi tôi ra mệnh lệnh kiểu như "Chiến đấu hết sức lực, nhưng không giết kẻ thù" khi cho chúng đấu tay đôi.

Dĩ nhiên là Fomorian là quá khó để mọi người có thể chiến đấu với nó một mình, nhưng cả con Ogre và Troll đều có thể.

Mặc dù, ngay cả chúng có rất mạnh đi nữa, vẫn có một điểm yếu ở trong kỹ năng này.

Đầu tiên, để gọi chúng ra ngay lập tức, nó đòi hỏi phải tốn một lượng Mana bằng với việc tạo ra ngay lập tức 50 con Lính Xương. Nếu ở trong đêm, đây chẳng là vấn đề gì to tát. Tôi có thể chỉ cần hấp thụ một lượng Mana mới với kỹ năng của tôi nên nó không phải là vấn đề. Mặc dù vậy, ngay sau khi sử dụng ở một mức độ nhất định kỹ năng hấp thụ Mana, sẽ tạo ra triệu chứng chóng mặt.

Tôi cần phải ghi nhớ điều này trong chiến đấu, nếu không phải trời tối, tôi nên tránh sử dụng kỹ năng này. Làm vậy hoặc là sử dụng nó trước trận chiến.

Thứ hai, mỗi loài trong số bọn chúng đều quá chậm chạp so với Lính Xương Đen, cả về tốc độ di chuyển lẫn thời gian làm phép, nhưng bỏ ra 30 giây để tạo ra một thứ mạnh mẽ như con Fomorian thì không phải quá tuyệt vời cho một điểm yếu sao.

Thứ ba, cần phải ra lệnh cho chúng để chúng thực hiện mọi thứ.

Nếu tôi không thể ra lệnh cho chúng, chúng sẽ trở thành một chướng ngại vật ở trên chiến trường. Nếu bạn không thể tránh được chúng, chúng sẽ trở thành một trở ngại trong chiến thuật của chúng tôi.

Mặc dù, chúng có thể làm những con tốt thí để làm tiêu hao sinh lực kẻ thù hoặc đánh lạc hướng chúng khá là hữu ích. Tôi phải nói thêm là người cuối cùng cũng không phải là vấn đề gì quá tệ.

Sử dụng kỹ năng này kết hợp với [Triệu hồi: Undead (Hạ Cấp)], sẽ không còn vấn đề gì phát sinh nữa.

Còn với Tóc đỏ, chẳng còn một biến chứng gì với tuổi thọ của cô ấy với [Nghề] mới của cô ấy, nên tôi rất trông đợi vào những tiến bộ của cô ấy.

Còn với bản thân tôi, tôi quyết định kiểm tra thêm một trong những kỹ năng lên một loài ở xung quanh khu vực này được gọi là [Cyclops Một Mắt]. Kỹ năng mà tôi sử dụng là [Mắt quỷ chết chóc].

Tôi dùng thử nó lên quái thú này, và, giống như tên của kỹ năng này, con Cyclops chết ngay lập tức chỉ với ánh mắt của tôi.

Tôi cũng không nói chuyện gì đã xảy ra, nhưng vào lúc đó, nhiều loài động vật trong tầm nhìn của tôi cũng bắt đầu ngã ra mà chết. Tôi nhanh

chóng nhắm mắt lại và tắt đi kỹ năng đó trước khi có người quan trọng nào đó bị ảnh hưởng.

Chẳng có một vết thương gì trên cơ thể của chúng, chúng chỉ ngã ra rồi chết.

Tôi nghĩ là tôi nên kiểm chế lại kỹ năng này. Nếu, như là, nó trúng vào đồng minh của tôi, hoặc nếu tôi nhìn vào gương, thì đây không còn chuyện đùa đâu.

Tôi sẽ giữ nó như một vũ khí bí mật của tôi. Hy vọng là như vậy là đủ.

Tiếp theo trong danh sách là [Búa sắt của Vị Vua Khổng Lồ] và [Vượt quá mức cần thiết].

[Búa sắt của Vị Vua Khổng Lồ] là một vũ khí khổng lồ trong suốt. Để thử nghiệm tác dụng của vũ khí này, tôi ra lệnh cho con Fomorian Đen đứng chặn đôn. Dù cú va đập không giết chết con quái thú, nhưng cả 2 cánh tay của nó gần như bị phá hủy, và treo đôn đưa ở 2 phía của con Fomorian.

Mặc dù nó không thể giết chết, nhưng như vậy cũng đã quá đủ đối với một thứ như con Fomorian, kỹ năng này khá hữu dụng.

Tiếp theo sau khi tôi sửa chữa lại con Fomorian Đen, tôi kích hoạt tất cả kỹ năng mà tăng sức mạnh vật lý và sức tấn công của tôi lên.

[Vượt quá mức cần thiết], [Cú đâm tối thượng của Vị Vua Khổng Lồ] và [Cơ thể mạnh mẽ của con Ogre Đen], cũng như nhiều kỹ năng khác.

Để xem con Fomorian có thể chịu được một cú đâm hết sức lực của tôi không, tôi ra lệnh cho nó là "Phòng thủ cơ thể, tăng cường khả năng phòng vệ của cơ thể hết mức có thể."

Tôi di chuyển ra xa khỏi trại, để phòng hờ.

Kết quả là con Fomorian Đen nổ tung thành một đồng máu đỏ.

Mặc dù tôi đã di chuyển khá xa, cơn mưa máu đã điểm tô một màu đỏ lên khu vực xung quanh...

Sau đó tôi thở dài với một cảm giác lạnh sống lưng.

Sau khi trở về trại, Dhammi-chan đang đứng đó, phủ đầy máu, kết hợp với đặc tính của cô ấy loài Dhampir, gây ra một tác dụng phụ cực kỳ nghiêm trọng.

Tôi phải cố giữ cô ấy bình tĩnh trở lại sau khi dỗ dành cô ấy bằng cách cho cô ấy cắn và uống máu của tôi. Ngay cả trong trạng thái kích thích, cô ấy cũng thật sự rất nguy hiểm.

Tóc đỏ và phần còn lại của nhóm, thậm chí 3 Lord, đều đã đứng trước bờ vực bị đánh bại ngay lúc tôi trở về.

Ở một mức độ nào đó, kỹ năng [Búa sắt của Vị Vua Không Lò] là một kỹ năng khá hữu dụng vì có thể sử dụng nhiều lần, mặc dù nó vẫn còn một vài thiếu sót, chẳng hạn như bạn không thể sử dụng nó trên cả 2 tay cùng một lúc.

Như vậy, tôi đã thấy rất thỏa mãn khi thêm vào một số lượng lớn các kỹ năng mới trong kho tàng kỹ năng của tôi.

Do đó, các thử nghiệm hợp nhất sẽ còn mang lại nhiều hiệu quả hơn nữa khi tạo ra những kỹ năng vượt trội hơn.

Bây giờ thì tôi đang bận với việc đó và đi lang thang trong khu rừng. Mặc dù tôi đã bắt nhiều loài quái vật mới, như là một kết quả quá sức của kỹ năng của tôi, tôi chẳng nhận được gì cả, và đành phải quay trở về sau vài phút.

Hôm nay, tôi đã có thể nghỉ ngơi thoải mái trong một hang động rộng lớn. Tôi thả Kumajirou và Kurosaburou nên chúng có thể đi săn. Sau khi chúng tôi thu thập đủ nguyên liệu, tôi trở về trại. Vì Công Chúa Tinh Nghịch đã tặng chúng tôi một số lượng rất lớn các gia vị khác nhau, bữa tối hôm nay cực kỳ ngon miệng.

Sau bữa ăn, chúng tôi có một vài trận đào tạo nhẹ nhàng, sau đó là đi ngủ.

Kết quả [Hợp nhất] của ngày hôm nay:

[Tăng cường sức mạnh khi lao tới] + [Lao vào một cách táo bạo] = [Cú lao tới của Quỷ Đen].

[Đe dọa] + [Vị thế của Vị Vua Không Lò] = [Vị thế của Quỷ Đen].

[Tạo xương kiếm] + [Tạo sừng sắc nhọn] = [Tạo sừng xương sắc bén].

[Da giáp của Cá Sấu Pha Lê] + [Làn da cứng rắn] + [Da thép] = [Da giáp cứng rắn không thể xuyên qua của Quỷ Đen].

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 115

Trở Về Căn Cứ

Hôm nay, tôi chọn con đường ngắn nhất để tới căn cứ của chúng tôi nhanh nhất có thể.

Chúng tôi ghé thăm Làng Mason một lần nữa khi chúng tôi đi ngang qua.

Chúng tôi cũng đi săn trong khu rừng và ngọn núi nơi mà khu vực xung quanh có rất nhiều loại quái vật. Một trong số chúng được gọi là Rostepelnogo một loài sinh vật có hình dạng như cây nấm với một cơ thể màu xanh cầm một cây Club gỗ khổng lồ với làn da như sắt.

Một loài quái thú khác mà chúng tôi bắt gặp được gọi là Molotoyascher, một sinh vật có vảy xanh mang một chiếc đinh ba và có một cái đuôi như một cái búa.

Mặc dù cuối cùng thì tôi chẳng nhận được kỹ năng gì từ chúng cả. Đương nhiên là sau khi tôi Tiến hóa thành Apostle Lord, khả năng để nhận được kỹ năng mới là rất thấp. Từ thời điểm này, cần chất lượng hơn số lượng.

Vâng, không phân biệt, thậm chí nếu không nhận được kỹ năng nào cả, tôi cũng không nên quá vội vàng. Nếu tôi thích một giống loài nào đó, tôi sẽ ăn chúng ngay cả khi tôi không nhận được kỹ năng gì từ chúng.

Mặt khác thì hôm nay là một ngày khá yên bình.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 116

Kẻ Báo Thù

Khoảng giữa trưa khi chúng tôi đi ngang qua một ngôi làng nhỏ nằm ở lối vào khu rừng. Nó không lớn lắm, và nó còn nằm ở một nơi dễ dàng bị bỏ qua nếu không để ý kỹ.

Nếu bạn đánh giá số lượng cư dân, thì bạn có thể đoán được là khoảng 200 người dựa trên số lượng những ngôi nhà.

Sau đó tôi nhận ra có mùi chết chóc trong không khí. Ngay sau đó, kỹ năng [Trực giác] kích hoạt và báo động tôi về sự nguy hiểm. Tôi để những người khác trừ Dhammi-chan ở cỗ xe để bảo vệ Hai chị em, Thợ rèn-san và Giả kim thuật-san. Tôi sử dụng [Radar] để tìm kiếm trong ngôi làng. Sau khi tìm kiếm sơ bộ, dường như chỉ còn một người còn sót lại trong ngôi làng này. Dhammi-chan cũng xác nhận điều đó với giác quan và cảm nhận của cô ấy.

Tôi nắm chặt cây kích trong tay. Đồng thời như một biện pháp phòng ngừa, tôi kích hoạt khả năng của cánh Tay Bạc của tôi được gọi là [Cơn thịnh nộ của Beowulf], làm tăng thêm sức mạnh phòng thủ của cánh tay.

Duy trì cảnh giác là một điều cần thiết. Khi chúng tôi vào ngôi làng, vẻ ngoài của nó chỉ càng khiến chúng tôi phải đề cao cảnh giác và các biện pháp phòng thủ hơn nữa, cảnh tượng thật là đáng sợ...

Những miếng thịt rơi vãi trên mặt đất và trên những bức tường cũng như những vũng máu khô và vón cục lại khắp nơi trên mặt đất. Những phần khác nhau trên cơ thể, chân tay, nội tạng nằm rải rác trên những con đường. Ngay cả trên những mái nhà, tôi vẫn có thể thấy vãi cơ thể người. Khi chúng tôi tiếp tục tiến vào trong, chúng tôi nhìn thấy nhiều xác chết hơn nữa nằm gần với những thứ trông như vũ khí tạm bợ. Đằng sau những xác chết đó là từng phần cơ thể bị xé tan thành từng mảnh, nhưng không chỉ có cơ thể...

"Có cả trẻ em, sao..." tôi tự nói với bản thân. Một cái lạnh chạy dọc sống lưng khi tôi nói điều này. Dhammi-chan đang cảm thấy lo lắng. Cả hai chúng tôi phải đề cao cảnh giác hơn nữa.

Những vết thương được tạo ra trên người những xác chết này là những vết đâm và chém. Đây không phải là những vết thương tạo ra bởi những dạng cơ thể khổng lồ, nên bản chất thật sự của tình trạng này là không thể đoán trước được, chỉ làm tăng thêm sự căng thẳng.

Sau khi di chuyển vào sâu hơn nữa, chúng tôi gần đến vị trí của "người sống sót" mà chúng tôi đã phát hiện trước đó.

Đó là một thanh niên, cơ thể của nó bao phủ bởi một thứ chất lỏng hắc ám mà dường như khá độc hại và có mùi khủng khiếp. Nó nhìn thẳng lên bầu trời với một đôi mắt vô hồn trên khuôn mặt, như thể đang than vãn việc gì đó.

Cậu thanh niên này, dường như không phải là một dân làng bình thường... Nó mặc một bộ giáp thép bạc nhẹ để bảo vệ cơ thể, mặc dù bị hư tổn, nhưng nó vẫn phản chiếu ánh nắng mặt trời rực rỡ. Xung quanh thắt lưng là một số chi tiết trang trí, có vẻ như đó là chiếc áo choàng của Vương quốc.

Khi nói về chất lượng của trang bị, cũng như kiểu dáng, nó giống như đây là vật phẩm của đội kỵ binh của Vương quốc.

Có khả năng nó là một kẻ đào ngũ. Có thể nói rằng Hiệp Sĩ từ Vương quốc Sternbild chịu trách nhiệm về việc phá hủy ngôi làng này, chứ không phải là quái vật. Có lẽ nguyên nhân gây ra tình trạng này đã bỏ đi để lại cảnh tượng như thế này và chàng thanh niên.

Khi nhận xét như vậy, tôi quyết định sẽ thu thập thêm thông tin.

Khi tôi đến gần hơn, tôi phát hiện ra chàng thanh niên này đang khóc và giữ một thứ gì đó.

Một cái xác... Thanh niên này đang giữ nửa thân trên của một xác chết dường như là một người phụ nữ. Nó đang ôm người phụ nữ đó trong khi đang khóc một cách chán nản. Hầu hết các nội tạng và máu từ xác chết đó đã rơi ra khỏi cơ thể và nằm ở dưới mặt đất.

Người phụ nữ này chắc là một người nào đó quan trọng với nó.

Tại thời điểm đó, tuy nhiên, đôi mắt của nó ngay lập tức chuyển về phía tôi, đột ngột những cơn gió bắt đầu thổi qua. Tôi cảm thấy những ngọn lửa thù hận ảnh hưởng lên cơ thể của tôi, có thể đây là cảm xúc này là sự kết hợp nửa đau buồn và tức giận.

Khi tôi đang nghĩ như vậy, chàng thanh niên này đặt xác chết xuống và bắt đầu rên rỉ như một con quái thú.

Khi chuyện này xảy ra cả [Radar] và [Trực giác] của tôi bắt đầu báo động với âm thanh nguy hiểm.

Khi chuyện đó xảy ra, tôi nghĩ "Ồ... Nguy hiểm", thay đổi tư thế của tôi ở tư thế phòng thủ cũng như đảm bảo sự an toàn cho Dhammi-chan.

Ánh mắt của nó quay lại nhìn xác chết của người phụ nữ nằm trên mặt đất, và rút thanh kiếm ra khỏi thắt lưng của nó.

Đôi mắt của nó trở nên vô hồn, ngay cả một dòng ý thức cũng không còn trong tâm trí của nó. Đó không phải là đôi mắt của người mất trí, mà là mất đi ý chí sống còn.

Điều đó nói lên rằng, có một điều gì đó bất thường đang điều khiển tâm trí của nó.

Một thứ ma thuật bản thủ mỏng manh bắt đầu tỏa ra từ cơ thể của nó.

Khi ma thuật này được giải phóng, tốc độ của nó tăng lên đáng kể.

Tôi nhận ra một trong những [Nghề] mà nó có là [Nghề-Berserker] (Kẻ cuồng nộ).

Tôi cũng có nghề đó, nên tôi có đủ sức phòng thủ trước nó.

Nó lao tới, chạy đến như một con quái thú, ý định của nó quá rõ ràng.

Nó muốn giết tôi.

Lưỡi kiếm của nó đến gần cổ của tôi nhưng đã được bảo vệ bởi Cánh Tay Bạc của tôi.

Khi chuyện đó xảy ra, có một thứ gì đó chảy vào dòng suy nghĩ của tôi:

[Yatendouji đã cầu khẩn (Sự trừng phạt dị giáo)]

[Sau hành động thù địch chống lại [Anh Hùng/ Người đã thức tỉnh Psalm] bắt đầu với [Eschatology: Trận Chiến Của Sự Chinh Phục] đã được tuyên bố]

[Cho đến khi cuộc xung đột giữa hai người đã thức tỉnh Tên Thật kết thúc, kỹ năng của Yatendouji sẽ tăng lên 300%]

[Kỹ năng Thần Thánh độc nhất vô nhị [Sự trừng phạt dị giáo] sẽ kéo dài cho đến khi cuộc xung đột kết thúc]

Những lời này đột ngột xuất hiện trong tâm trí của tôi.

Khi nó xảy ra, thêm nhiều tác động nữa lên Cánh Tay Bạc của tôi.

Đã quá muộn để né tránh, tôi thực hiện đòn tấn công của tôi.

Cuộc xung đột đã kết thúc khi chưa kéo dài được 5 giây.

[Kết luận đã có]

[Kỹ năng Thần Thánh độc nhất vô nhị [Sự trừng phạt dị giáo] hóa giải]

[Yatendouji nhận được chiến thắng]

[Vị Thần đã ban phép tặng thêm một phần thưởng cho nhà vô địch]

[Vật phẩm sau đây sẽ được nhận bởi Yatendouji]

[Thanh Kiếm Linh Hồn Của Ánh Sáng [Hiperion] được cung cấp]

Tôi muốn nói một vài điều về thông báo này, đặc biệt là kết quả, nhưng chàng thanh niên đã ngã xuống trước mặt chúng tôi.

Năng lực thể chất của nó vẫn cao hơn mức bình thường. Thật điên rồ khi nó có thể nâng cao năng lực lên một mức đáng kể, mặc dù thời gian duy trì sức mạnh lại không lại không hoàn hảo lắm.

Đòn tấn công của nó khá mạnh, nhưng chúng quá đơn giản và dễ dàng xử lý được. Vì vậy mà trong trường hợp này, cũng không quá khó để xử lý nó mà vẫn tránh được việc giết chết nó.

Bắt đầu với việc, chàng thanh niên này đã chịu một thiệt hại đáng kể, nhưng vẫn còn trụ được.

Ngay cả với [Sự trừng phạt dị giáo] đã được kích hoạt với việc tăng cường thêm nhiều kỹ năng khác nhau và sức mạnh của Cánh Tay Bạc, tôi cũng không thể thể giữ được quá nhiều sự phòng thủ. Quá nhiều sự kiện xảy ra cùng lúc khiến tôi cảm thấy thương xót.

Bất kể thế nào đi chăng nữa, tôi cũng muốn tránh giết chàng thanh niên này.

Nên tôi đưa Cánh Tay Bạc của tôi chạm vào phần bụng bị thương nghiêm trọng của nó. Sau khi kết nối, ban đầu nó đã bị thương rất nhiều rồi nên không còn trụ nổi nữa. Ở trong trạng thái Berserk (cuồng nộ), nó có thể loại bỏ các vết thương. Cơ thể của nó nhanh chóng yếu đi và nó rơi vào trạng thái bất tỉnh.

Tôi vá các vết thương nghiêm trọng của nó, nhưng quyết định là vẫn để cho chân tay của nó bị gãy để tránh những xung đột về sau. Quyết định đó có sự đồng ý giữa tôi và Dhammi-chan và chúng tôi đợi cho đến khi nó tỉnh dậy.

Phải nói là, chúng tôi không đứng đợi ở đó, cả tui và Dhammi-chan bắt đầu xử lý các xác chết và các nguyên liệu ở trong làng.

Vì các xác chết đã bắt đầu thối rữa, chúng tôi phải làm mộ cho những người đã chết.

Trong thế giới này, những người đã chết có thể trở thành Lính Xương hoặc Zombie nếu xác của họ không được chôn cất. Thậm chí ở trong những cuộc chiến, nếu xác chết không được xử lý, nó sẽ trở thành Zombie hoặc Lính Xương.

Tôi cũng nhặt một ít thịt như cái giá cho việc làm của chúng tôi, phần còn lại được chôn cất. Mất khoảng 15 phút để làm việc này.

Tôi chấp tay lại và cầu nguyện cho họ.

Trên hết là phần thịt, tôi cũng quyết định là tốt nhất nên sử dụng một thức ăn để phục hồi cơ thể.

Ngôi làng này đã bị phá hủy rất nghiêm trọng. Nếu nó vẫn ở trạng thái này, sẽ có rất ít khả năng nó được sử dụng lại.

May mắn là ít nhất vẫn có những sản phẩm hàng ngày có thể dùng được. Tôi thấy một cảm giác cũng vui vui khi chúng tôi có thể thay thế sản phẩm sinh hoạt hàng ngày mà không tốn phí; nó rất quan trọng để duy trì việc sinh hoạt.

Phải nói rằng, sau khi mọi thứ được thu nhặt và xác chết được chôn cất, chỉ mất khoảng 20 phút.

Trong lúc đang rửa sạch cơ thể của tôi thì chàng thanh niên đó cựa quậy. Tôi phải thừa nhận là tôi đã mất cảnh giác và hơi ngạc nhiên. Tôi đang mong chờ một đợt tấn công, nhưng cơ thể của nó đã quá chậm chạp và sát khí kinh khủng của nó đã biến mất. Dường như là tôi phải bỏ qua những lời nói dông dài của nó về việc không thể nói lời tạm biệt. Có vẻ như nó đã bỏ qua thực tế là nó đã đang ôm lấy nửa phần trên của xác chết người phụ nữ. Với tất cả sự ngạc nhiên, nó lại khóc một lần nữa. Sau khi nó bình tĩnh trở lại, tôi cố gắng rút thông tin về câu chuyện của nó.

Tóm tắt thông tin tôi nhận được, nó chỉ đơn giản là một thường dân được sinh ra ở trong ngôi làng này. Nó được sinh ra với [Phước lành của Vị Thần Ánh Sáng].

Tin tức về sự ban phước của nó bị đưa ra ngoài và sứ giả đã đến ngôi làng này để triệu tập nó. Họ yêu cầu trong vòng 1 tháng phải gửi nó đến chỗ

họ. Nó được ghi danh vào một ngôi trường chuyên đào tạo Hiệp Sĩ và chiến lược gia của một người hoàng tử của Vương quốc Sternbild.

Trong thế giới này, một thế lực đặc biệt tạo ra những chiến binh vĩ đại phụ thuộc vào sự ban phép của họ. Cũng có nhiều cấp độ khác nhau từ siêu việt đến tầm thường.

Nó nói với tôi về một thang đo sức mạnh của một người sở hữu sự ban phép. Dường như [Sở hữu sự ban phép] là sự ban phép yếu nhất mà không phải lúc nào cũng nhận được kỹ năng. Mức độ tiếp theo là [Sự ban phép của Á Thần], có thể nhận được nhiều kỹ năng để trở thành một nhà tiên tri cho Vị Thần của họ. Vẫn có trường hợp của [Sự ban phép của Thần Thánh] nó hiếm hơn sự ban phép bình thường gấp nhiều lần. Có thể nhận được kỹ năng với sức mạnh và tốc độ lớn nhất và nhiều quyền lực hơn.

Tôi bỏ qua việc "dính đến họ" vì họ thật sự không quan trọng đối với bản thân tôi. Tất cả các thành viên của chúng tôi đã có những sự ban phép hiếm nhất rồi.

Nó đã tuyên bố là sẽ quay trở về ngôi làng này và sống với người bạn thơ ấu của nó. Người bạn của nó chính là người phụ nữ mà nó ôm lúc nãy.

Nó đã giữ liên lạc với người phụ nữ đó và cố trốn về đây vài lần. Theo những lời nó kể, họ đã có thể kết hôn ngay bây giờ nếu trong một tình huống khác.

Nó bị giữ lại vì một vấn đề chính trị, nhưng kể từ khi nó có được vị thế với sự nỗ lực và sự tin tưởng trong tổ chức quân đội, đó không phải là một vấn đề dễ dàng xử lý được. Nó không còn quá nhiều thời gian rảnh.

Nó vẫn thất bại nhiều lần, nhưng nó vẫn vui với cuộc sống của nó.

Dĩ nhiên là chỉ tới trước ngày hôm qua.

Dường như là khi nó đến gần ngôi làng, nó có thể nghe được âm thanh của một sự đấu tranh hay tương tự vậy. Lao nhanh đến đó, nó thấy nhiều cơ thể của dân làng. Một tiếng thét gào lên để van xin sự giúp đỡ, và trước mắt nó là người bạn ấu thơ. Kẻ tấn công chính là [Arutirumu], một sinh vật giống như con rết. Phần dưới của cơ thể của cô ấy đã cắt thành hàng nghìn mảnh và ăn ngay lập tức.

Dĩ nhiên, người phụ nữ đó đã bị giết chết ngay sau đó.

Sau đó thì dường như nó không còn nhớ một cách rõ ràng nữa. Dân làng đã cố gắng liều mạng để tạo ra một lượng sát thương nhất định lên con Arutirumu trong suốt cuộc tấn công. Trong cơn tức giận, nó đã sử dụng nhiều kỹ năng được rèn luyện trong quân đội và sử dụng [Sự ban phép của Vị Thần Ánh Sáng] của nó để tạo ra một tia ánh sáng mặt trời đánh vào con quái vật.

Dường như sau đó thì con quái vật giật mình hoảng hốt, con quái đó tỏ ra hoảng sợ trước chàng thanh niên này. Với cái bụng căng đầy sau khi ăn rất nhiều dân làng và trở nên yếu ớt. Nên nó chỉ còn có thể trốn chạy trước chàng thanh niên.

Sau khi chuyện đó xảy ra, nó bắt đầu ôm lấy xác chết của người bạn ấu của nó đang dần dần trở nên lạnh hơn khi thời gian trôi qua. Và sau đó là những chuyện xảy ra giữa chúng tôi và nó.

Chuyện này có thể nói là một bi kịch khá phổ biến trong nhiều thế giới. Chắc có lẽ tôi cũng không thể làm được gì trong một tình huống tương tự như vậy. Những lời an ủi cũng không giải quyết được gì, và tôi cũng không nghĩ được gì khác để giúp nó trong trường hợp này.

Tôi hỏi nó là có biết hay không vị trí của sinh vật đó, chỉ hỏi thôi, tôi nhận được đôi mắt thù hận của nó.

Đó có thể là một nguyên liệu không phổ biến và có thể có sự ban phước, chắc chắn là tôi rất muốn bắt giữ sinh vật đó. Tôi sử dụng [Trực giác] vì tôi tò mò về việc có nên hay không khi tận dụng lợi thế của thanh niên này.

Tôi nói chuyện với nó và đưa ra một đề nghị sẽ cho nó sức mạnh để nó tiêu diệt con Arutirumu nếu nó sẵn lòng phục vụ cho tôi đến khi kết thúc cuộc đời.

Thỏa thuận này dường như là một hợp đồng với quý dữ khi bạn nghĩ về nó. Tôi thích cái ý tưởng sở hữu hoàn toàn một ai đó.

Nó hỏi tôi lấy đâu ra sức mạnh và làm sao tôi có thể chắc chắn là nó sẽ giết được con Arutirumu đó.

Vì tôi vẫn chưa thấy sinh vật đó bao giờ, tôi không thể đảm bảo, nhưng vấn đề nằm ở chỗ đó, tôi cần thời gian để suy nghĩ.

Trong lúc im lặng, nó đột ngột nắm lấy tay tôi.

"Nếu ngài có thể cho tôi sức mạnh, tôi sẽ trả bằng mọi giá."

Nghe như vậy, tôi lấy ra một cái khuyên và đặt lên tai của nó mà không có một chút do dự.

Và như vậy, thỏa thuận đã được kí kết.

Chàng thanh niên này, hay đúng hơn nên gọi nó là Kẻ báo thù. Mục tiêu của nó là Arutirumu. Trong việc trao đổi sức mạnh để giết con quái vật đó, nó đã trở thành một cấp dưới đầy sức mạnh của tôi và nguyện dành cả đời để phục vụ cho tôi, trở thành Kẻ báo thù, và người dưới trướng của tôi.

Không tệ. Thật sự thì không có gì mất mát ở đây cả.

Còn bây giờ, những thứ sắp đến mới thú vị đây.

[[Kẻ đánh cắp số phận] [Yatendouji] được cầu khẩn]

[Vì số phận của [Psalm] của Kẻ báo thù (Sigurd Ace Sven) được đặt dưới sự kiểm soát của [Yatendouji] [Psalm] sẽ được đưa vào [Lịch sử của Quỷ Đen] [Yatendouji]]

[Vì sự kiện này được tạo ra dựa trên mong muốn hiện tại của [Psalm] trạng thái xung đột như [Thủ Lĩnh Anh Hùng Của Ánh Sáng], trạng thái này đã bị xóa bỏ vĩnh viễn]

[Vì sự thay đổi [Psalm], những kỹ năng sau đây của [Psalm] sẽ tạm thời đóng băng].

[Lời khải huyền soi sáng]

[Ky binh phòng vệ]

[Kẻ cướp ngôi]

[Sự độ lượng thần thánh]

[Danh hiệu phù thủy (Honoo)]

[Trạng thái hiện tại của [Thần Nhân Từ] và danh hiệu (Honoo) là trạng thái đã được thức tỉnh]

[Khi kẻ mang thân phận tôi tớ gắn liền với Yatendouji, bây giờ đã có thể giải phóng những kỹ năng đặc biệt bị đóng băng]

[Với [Ky binh phòng vệ] và [Kẻ cướp ngôi] không phải là trạng thái được thức tỉnh sau khi kẻ mang thân phận tôi tớ được dưới sự kiểm soát của [Yatendouji], bây giờ chúng đặt dưới sự kiểm soát của chủ nhân, điều kiện đã được đáp ứng]

[Psalm [Thủ Lĩnh Anh Hùng Của Ánh Sáng] đã được giải phóng khỏi sự kiểm soát, bây giờ nó thuộc về ý chí và được kiểm soát bởi [Yatendouji]]

[Việc giải phóng những kỹ năng bị khóa của Kẻ báo thù (Sigurd Ace Sven) là phụ thuộc vào Yatendouji]

Nghe vậy, tôi ấn tượng ngay lập tức.

Ngay cả khi Kẻ báo thù từ thông báo này có tương tự với những cá thể tôi đã chiến đấu, dường như nó là một cá thể quan trọng trong số phận. Số phận của nó gắn với thế giới bí ẩn của tôi, và là thứ mà tôi có thể can thiệp.

Vì thông báo đã tuyên bố như vậy, tôi sẽ không còn phải lo lắng về những biến chứng trong tương lai nữa.

Vâng, điều này khá bất ngờ. Tôi vẫn phải thừa nhận là tôi đã khá ngạc nhiên, cực kỳ ngạc nhiên luôn chứ. Vì có rất nhiều thông báo mà tôi chỉ tóm tắt nó lại.

Rõ ràng, Kẻ báo thù, cấp dưới mới nhất của tôi có tên là Sigurd Ace Sven theo như thông báo, là một nhân vật quan trọng với một vị Thần nào đó và tôi đã lấy đi sự điều khiển của vị Thần đó lên nó.

Hừm, kỹ năng mới tôi nhận được đến từ ý nghĩ. Trong khi nó không thật sự đến một cách trực tiếp với tôi, tôi dường như phải kiểm soát chúng nếu Kẻ báo thù có thể nhận được chúng, hoặc đúng hơn là lấy lại chúng.

Tôi quyết định là tôi sẽ không phóng thích Kẻ báo thù kể từ bây giờ.

Mặc dù cũng tốt khi thu thập thêm thông tin về Kẻ báo thù.

Tuy nhiên, có vẻ như bản thân tôi và Kẻ báo thù có lẽ đặc biệt.

Nam... Nữ... không quan trọng. Một đối thủ mạnh chắc chắn là một miếng mồi ngon.

Vâng, tôi không nghĩ là tôi sẽ tấn công Kẻ báo thù đâu, mặc dù nếu có xảy ra thì thật chắc chắn sẽ rất thơm ngon rồi.

Sau đó thì không có chuyện gì khác xảy ra.

Tôi cố gắng phân tích thanh kiếm mới vừa nhận được, nhưng tôi gặp một chút khó khăn.

-

Tên vật phẩm - [Thanh Kiếm Linh Hồn Của Ánh Sáng [Hiperion] (Cao cấp)]

Phân loại - [Không biết, Kiếm]

Xếp hạng - [Không biết]

Khả năng đặc biệt -

[Nguyễn Rửa Ngoại Đạo (Nemesis Dị giáo)]

[Hội tụ ánh sáng]

[Sự ban phép của mặt trời]

[Anh Hùng Ánh Sáng]

[Mở rộng khả năng]

[Khóa]

[Khóa]

[Khóa]

[Khóa]

Các tính năng - Yatendouji đạt được khi giành chiến thắng trong việc chống lại [Anh Hùng [Người đã thức tỉnh Psalm] Nhân Vật Chính] trong [Eschatology: Trận Chiến Của Sự Chinh Phục] - Thu được thanh kiếm cấp độ không biết khi chiến thắng.

Mô tả - Có 3 dạng hình thức được biết đến như Thần Thánh ở thế giới, <<■■ /■■ /■■>> và thanh kiếm này là một trong những ■■. Lưỡi kiếm đã thấm nhuần với ánh sáng và nhiệt độ từ ngọn lửa ở gần mặt trời, nó tỏa ra những tia nắng mặt trời.

Yatendouji là người duy nhất có thể xem những thông tin này.

Yatendouji có thể chạm tay vào thanh kiếm vì sự lệ thuộc của thanh kiếm này vào chủ nhân của nó. Người đã chạm tay vào nó mà không đạt được quyền thống trị chủ sở hữu trước của nó sẽ phải chịu thiên tai mà họ không thể tưởng tượng ra được.

Vì đó là sự phá hủy của ■■, ngoại lệ là điều không tồn tại.

Bổ sung thêm là có thể, ngài có muốn xem thêm thông tin này không?

< > < >

-

Chỉ có một điều mà tôi có thể nghĩ đến là

"WOW, thứ này hết sức tuyệt vời!"

Nhờ vào nó, tôi có cảm giác là tôi đã có thể đến gần hơn để giải quyết những bí ẩn trong thế giới này.

Nhưng...

Có một điều làm tôi thấy khá buồn.

Vào lúc này, tôi không thể ăn thứ này được...

Thật không thể tin được, nhưng cho dù có thử bao nhiêu lần đi chăng nữa, lưỡi kiếm vẫn không thể ăn được...

Niềm tự hào của tôi bị tổn thương một ít.

Đặc biệt là thật tế tôi không thể đọc các thông tin nhất định.

Tôi tự hỏi nếu tôi có thể ăn thanh kiếm này thì tôi sẽ mở những kỹ năng bị khóa trong thanh kiếm không?

Ở mức độ này thì tôi chỉ có thể bỏ nó vào Rương vật phẩm.

Tôi cũng phải thừa nhận là tôi khá lo lắng về định nghĩa, khái niệm của Psalm, cũng như [Shutellbelt].

Từ tất cả các tin nhắn và thông báo, tôi chỉ có thể phân biệt là Psalm Thuộc Về Anh Hùng, là hướng dẫn các anh hùng, đã bị xóa khỏi Psalm Thuộc Về Thần Thánh [Shutellbelt].

Liệu vậy có phải là Psalm Thuộc Về Thần Thánh là chưa hoàn thành được? Nếu chúng bị xóa hoặc không thể phục hồi, tôi đảm bảo là điều xấu nào đó sẽ xảy ra.

Chờ đợi...

Có lẽ điều tôi mới làm là một thứ gì đó khá tai hại...

Vâng, tôi không thể nói là tôi thật sự hiểu những thứ như vậy vào lúc này, vì vậy không nên suy nghĩ nhiều về nó nữa. Nếu có gì xảy ra, tôi sẽ để

nó ở việc cứu Công chúa Tinh nghịch và Nhóc Hiệp Sĩ.

Thực sự... Nếu có tai họa đổ lên Vương quốc Sternbild vì chuyện này, tôi không nghĩ là tôi sẽ quan tâm đâu.

Sau đó thì Kẻ báo thù đổ dầu khắp ngôi làng và đốt nó. Kiểu như một tang lễ cho tất cả dân làng và ngôi làng.

Cùng với Kẻ báo thù, tôi cùng với Dhammi-chan cầu nguyện.

Sau khi việc đó hoàn thành, tôi giới thiệu nó với Tóc đỏ và phần còn lại của nhóm.

Họ đã rất ngạc nhiên thấy khi việc ngọn lửa bùng lên và cháy hết cả ngôi làng, nhưng vẫn đã chuẩn bị bữa trưa vì tôi đã liên lạc với họ khi đang trên đường trở về và tiếp tục chuyến đi của chúng tôi về khu trại.

Kẻ báo thù nhận được nhiều ánh nhìn nghiêm túc về phía nó, nhưng vì nó vốn là một người bình thường và không phải quý tộc, nên không có chút cầu kì hay quý tộc gì từ nó cả.

Nó trở nên dễ nói chuyện với mọi người, và cảm thấy thích thú với công việc của nó trong một lúc.

Tôi nghĩ đây là một cơ hội tốt để giáo dục cho Auro và Argento, nhưng tôi phải để chuyện này về sau.

Chúng tôi cắm trại trên đỉnh núi. Vì thế, buổi tối rất lạnh và không nên ngủ bên ngoài.

Mặc dù chẳng phải là vấn đề gì to tát với chúng tôi cả.

Lính Xương có thể thay đổi xương của chúng để tạo ra một không gian nơi mà mọi người có thể ngủ bên trong. Nó chắn gió nên mọi thứ đều ổn.

Trên hết là tôi có những cái chần ảm áp, và với Kumajirou và Kurosabourou cùng với chúng tôi, không có cách nào khiến chúng tôi lạnh được.

Được bao quanh bởi những cái chần ảm áp và ở giữa hai sinh vật dễ thương, tôi dần trôi vào giấc ngủ...

[Psalm [Câu chuyện về Ogre Đen] Chap 5 [Cuộc cách mạng chống lại Vương quốc] tiếp tục]

[Một trong những điều kiện đã được giải quyết]

[Giải quyết Chap 1 [Thực tế bị che khuất], Chap 2 [Điềm báo của mặt trời], Chap 3 [Bài hát soi đường], Chap 4 [Răng nanh của Kẻ hủy diệt] đã mở khóa Chap 5]

[Psalm [Câu chuyện về Ogre Đen] Chap 5 [Cuộc cách mạng chống lại Vương quốc] có thể bắt đầu. Bạn có muốn bắt đầu Chap 5 không?]

[< >] [< >]

Ế...? Vâng, tôi sẽ chọn < > vào lúc này...

[< > đã được chọn là lựa chọn ban đầu]

[Lần xuất hiện tiếp theo sẽ tự động kích hoạt Chap 5 khi điều kiện tự nhiên được giải quyết]

[Khả năng thành công hiện tại ở mức 38%]

Ồ, yeah, tôi ngủ ngay sau đó...

Bắt đầu bất cứ điều gì là quá sớm và có thể dẫn đến rắc rối.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 117

Ngày 117

Hôm nay tôi thức dậy mà vẫn nghĩ về chuyện đã xảy ra vào tối hôm qua.

Nó thật sự là rất tế nhị và không có đủ thông tin gì cả. Bây giờ thì tôi chỉ có thể bỏ qua thực tế là dù sớm hay muộn đó vẫn là một thứ gì đó quan trọng, ít nhất là phải nói thế.

Được rồi, giờ sẽ nói đến những chuyện xảy ra ngày hôm nay.

Chúng tôi bắt đầu đi xuống núi, băng qua thảo nguyên với những ngọn cỏ rất cao. Theo như bản đồ của khu vực này mà tôi đã in sâu vào trong tâm trí thì khu vực này được biết đến như Thảo Nguyên Vĩ Đại Kasudado.

Nếu chúng tôi tiếp tục với tuyến đường chính, chúng tôi sẽ đi đến Khu Rừng Vĩ Đại Kuuderun bằng cách băng qua Khu rừng Shirisuka. Sau đó chúng tôi sẽ dành một ngày ở trong Thành phố Pháo Đài Trient sau đó đi ngang qua hang ổ của những con Đại Bàn Vách Núi một lần nữa. Khi đó chúng tôi sẽ qua chân đồi và dành một ngày ở làng Clute. Sáng hôm sau chúng tôi sẽ di chuyển về khu trại trong Khu rừng.

Di chuyển trên những cỗ xe Xương (100 Cái Xương) được kéo bởi những con Ngựa Xương mà không cần nghỉ ngơi thì rất hiệu quả. Nhờ vậy chúng tôi có thể quay trở về trong vài ngày tới.

Sau khi kế hoạch đã được thực hiện chúng tôi bắt đầu ngày mới với việc luyện tập.

Hôm nay tôi quyết định sẽ huấn luyện cho Kẻ báo thù. Ít nhất phải nói về nó là khả năng chiến đấu của nó là rất cao. Nhưng cũng phải nói rằng nó phụ thuộc hơi nhiều vào các [Nghệ thuật chiến đấu] và [Nghề] của nó hơi quá mức và vẫn còn nhiều tiềm năng chiến đấu vẫn chưa được sử dụng, như vậy là rất cần thiết để dạy cho nó biết cách chiến đấu thực sự. Nếu nó được rèn luyện qua những bài tập này, nó có thể vượt qua những người mà tôi đã gặp ở lãnh thổ của Fomorian.

Hiểu được như vậy nó trước khi gặp tôi kiểu như là [Nhân vật lịch sử chính], tôi sẽ phải luôn có suy nghĩ là sẽ có thêm nhiều [Nhân vật phụ] đã có dự định đi theo nó.

Hừm, như vậy là cần thiết để kích thích nó thêm nữa, nếu tình huống đó xảy ra nơi mà nó gặp đối thủ mà kẻ đó bình thường sẽ trở thành thuộc cấp của nó Kẻ báo thù phải có bản năng ngăn chặn được tôi khỏi việc giết chúng. Mặc dù vậy, vẫn cần thiết là phải huấn luyện nó một cách đúng đắn để nó có thể tạo nên nhiều tiềm năng cho bản thân.

Sau khi đấu với nó dường như là kỹ năng của nó ngang với Hiệp Sĩ Sắt Rỉ. Mặc dù phải nói là nó vẫn còn hơi yếu so với Dhammi-chan. Nó cũng đã khá mạnh rồi, nhưng vẫn có một câu hỏi về điều kiện và tiềm năng của kỹ năng của nó. Hừm, khác hơn nữa, Kẻ báo thù sẽ cực kỳ hữu dụng, kết thúc ở đây không nghi ngờ gì nữa.

Hôm nay, chúng tôi đi qua Thảo Nguyên Vĩ Đại Kasudado và vào Khu Rừng Shirisuka.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 118

Ngày 118

Vào sáng sớm chúng tôi đặt chân lên những ngọn núi.

Vào khoảng giữa trưa khi chúng tôi ít nhiều gì cũng đã vào Khu Rừng Shirisuka và khi đó tôi được liên lạc bởi Ông Cha Elf.

Dường như là cuối cùng họ cũng đã tìm ra và bắt giữ kẻ phản bội trong Làng Elf.

Mức độ sai lầm của tội lỗi này là không thể chấp nhận được, nên ông ấy nói là bản thân ông ấy sẽ giám sát toàn bộ quá trình. Ông ấy quyết định thông báo cho tôi việc này vì tôi là người đầu tiên đưa ra việc có khả năng cao là có kẻ phản bội trong suốt trận chiến với loài người.

Vâng, cũng không có gì đáng quan tâm với chúng tôi vào lúc này. Giám điệp đã bị bắt, nên khi tôi kết thúc cuộc nói chuyện với ông ấy, tôi quyết định hỏi về cảm nhận của ông ấy về suối nước nóng.

Tôi đã từng được những thông tin thô qua các cuộc trao đổi bằng cái khuyên hoặc với các bản sao của tôi, nên tôi biết chúng rất nổi tiếng nhưng tôi muốn thông tin này trực tiếp từ khách hàng của tôi.

Ý kiến mà tôi nhận được từ Ông Cha Elf là nó như là "Sống trên Thiên Đường."

Sigh... Một tiếng thở dài...

Nghe ông ấy nói như vậy khiến tôi cực kỳ muốn đắm mình trong suối nước nóng trong khi uống một ít rượu của tộc Elf. Uống rượu của tộc Elf ở một suối nước nóng ngoài trời là cực kỳ ngon luôn...

Tôi đã hứa với Ông Cha Elf là chúng tôi sẽ cùng uống rượu với nhau khi chúng tôi trở về. Và như vậy, chúng tôi kết thúc cuộc đối thoại.

Sigh... Một tiếng thở dài... Tôi thật sự rất muốn trở về khu trại, nên tôi tăng tốc độ của những cỗ xe. Khu rừng xanh tốt, đầy cây cối và nhiều vật cản khác ảnh hưởng đến cỗ xe. Trong sự gấp gáp, tôi phải thừa nhận là tôi đã sử dụng kỹ năng [Điều khiển đất] để đập vỡ những vật cản để đi xuyên qua khu rừng. Sẽ sớm thôi... đợi tao nhé suối nước nóng và rượu của tao!!!

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 119

Asue Tiến Hóa Lần Thứ Ba

Sáng hôm nay chúng tôi đã chạy qua Thành Phố Pháo Đài Trient, mặc dù chúng tôi không dừng lại vì mục tiêu sáng hôm nay của tôi là khu vực sống của những con Đại Bàn Vách Núi.

Tôi đã nghĩ đến việc tạo ra một binh đoàn trinh sát trên không trung bằng cách sử dụng những con Đại Bàn này kể từ lần đầu tôi thấy chúng.

Đặt những con Goblin lên trên chúng, để thu thập thông tin tình báo coi bộ cũng ổn.

Nên, trong một phần tốt đẹp của buổi sáng ngày hôm nay tôi đi đến đó và tập hợp được kha khá < >.

Trong khoảng một vài giờ thì tôi đã bắt thành công khoảng 20 con Đại Bàn và vì tôi nghe thấy... một giọng nói quen thuộc.

[Thế giới Psalm cập nhật]

[Cấp dưới của [Hiền Nhân Ogre Đen] Asue-chan đã Tiến Hóa]

[Điều kiện 1 [Tiến Hóa] thỏa mãn]

[Phần thưởng [Maul Vô Sét Của Thần Đất] sẽ được ban tặng]

Maul

Hừm, tôi muốn kiểm tra thử xem cô ấy ra sao, nhưng dường như là cô ấy đang ngủ.

Từ âm thanh của tình huống này, nghe như là cô ấy đã tham gia vào một trận chiến vĩ đại chống lại con Boss của hầm ngục trong suốt đêm qua.

Cũng không làm gì khác được trong trường hợp này. Tôi có thể đợi vài giờ sau trước khi liên lạc để nghe toàn bộ câu chuyện này.

Sau vài giờ tôi thử liên lạc lại một lần nữa. Dường như Asue-chan đã Tiến Hóa thông qua việc đánh bại một con Boss cực kì mạnh sống ở tầng sâu nhất của hầm ngục, mà cô ấy đã vào.

Cô ấy đã Tiến Hóa thành Phân loài đặc biệt của Earth Lord.

Cũng có những điều kiện đã được đáp ứng để [Tiến Hóa] thành một Phân loài đặc biệt mà sẽ nhận được [Sự Ban Phép Thần Thánh]. Khi tôi hỏi cô ấy về từ Vị Thần nào mà cô ấy nhận được sự ban phép, cô ấy trả lời là [Thần Của Mặt Đất (Thần Của Các Trận Động Đất)].

Về ngoại của cô ấy dường như không hề thay đổi chỉ là mạnh hơn rất nhiều thôi. Bây giờ cô ấy cao khoảng 4m và tôi không cần yêu cầu gì thêm nữa về ngoại hình của cô ấy trong tương lai.

Tuy nhiên, bây giờ cô ấy đã nhận được sự ban phép từ [Sự Bảo Vệ Thần Thánh Của Thần], sức mạnh của cô ấy phát triển vô cùng lớn. Cô ấy cũng nhận được nhiều kỹ năng mới thông qua nỗ lực của cô ấy.

Xét về chiều cao thì cô ấy là một trong những số ít người tương thích với chiều cao 5m của Minokichi-kun.

Liên quan đến điều này thì Minokichi-kun đã rất vui mừng thông báo cho tôi về chuyện... "công việc" buổi tối của họ đã trở lại. Chắc chắn là nó đang nói với cái nụ cười ngớ ngẩn của nó khi liên quan đến những chuyện

như vậy. Thành thật mà nói thì... Minokichi-kun cũng là một chàng trai khá vui vẻ khi dính đến những chuyện này.

Vâng, tôi nghĩ như vậy là ổn, là quá tốt rồi. Mặc dù... tôi sẽ không thông báo thông tin này cho các người khác...

Nhân tiện thì Asue-chan bây giờ đã có Tên Thật là Terra. Dường như là Tên Thật của cô ấy đã được tiết lộ khi cô ấy nhận được [Maul Vô Sét Của Thần Đất] tương tự như khi mà Minokichi-kun nhận được Tên Thật của nó cùng với [Rìu Chiến Vĩ Đại Của Hoàng Đế Của Những Ngọn Lửa].

Ừ... về chuyện này... Còn tôi thì sao?

Ôi Thánh Thần ở trên cao có mắt!

Tôi đã nhận được rất nhiều [Kỹ năng], mở khóa nhiều [Kỹ năng], cũng như sở hữu rất nhiều [Nghề] và [Nghệ Thuật Chiến Đấu], vậy tại sao lại không cho tôi một món vũ khí nào hết vậy từ Vị Thần nào cũng được mà để tôi còn bảo vệ bản thân nữa chứ.

Không lẽ là tôi không xứng đáng để nhận được một món vũ khí sao?

Hoặc có lẽ... là nó không cần thiết lắm cho tôi nên tôi không được tặng cái nào cả.

Dù cái nào đi nữa thì tôi cũng thấy ghen tị với 2 đứa nó...

À thôi...

Cũng đi chu du khắp nơi cùng nhóm của Minokichi-kun và Asue-chan là Hobgoblin Cleric và thủ lĩnh của Kobold, Shiba-Inu. Cả hai người họ đều đã Tiến Hóa.

Cleric, Hobusui-san đã [Tiến Hóa] thành [Half Saint Lord] tương tự như Hobuji-kun.

Shiba-Inu đã Tiến Hóa thành Kobold Samurai.

Giống như Asue-chan, Shiba-Inu cũng nhận được Tên Thật là [[[Shiuunosuke]]] (Nó sẽ không đi đâu nếu không có khói)]. Từ Tên Thật của nó, dường như là nó là kiểu người sẽ không do dự khi nói lên suy nghĩ của nó. Nhưng tôi lại tự tin rằng tôi cực thích những cấp dưới như vậy.

Sau đó, tôi thông báo cho tất cả mọi người về việc [Tiến Hóa]. Từng người một ngoại trừ Dhammi-chan và Kẻ Báo Thù đều gửi lời chúc mừng của họ qua khuyên tai liên lạc.

Cũng dễ hiểu thôi khi Kẻ Báo Thù chẳng có lý do gì để gửi lời chúc mừng cả vì nó vẫn chưa gặp họ bao giờ mà. Tuy nhiên còn với Dhammi-chan có vẻ là vì sự thất vọng, cũng dễ dàng thấy được. Trong nhóm 4 thành viên ban đầu, Dhammi-chan là người duy nhất vẫn chưa [Tiến Hóa] lần thứ 3.

Bóng tối đang dần che khuất đi vẻ đẹp của cô ấy.

Tôi có thể hiểu được cảm giác của cô ấy và thật sự muốn giúp đỡ cô ấy với vấn đề này nên tôi hỏi cô ấy "Level hiện tại của em là bao nhiêu?"

Cô ấy bảo là 89. Vì một người cần phải đạt Level 100 để có thể Tiến Hóa, đang ở vị trí này, tôi nghĩ tôi có thể tạo điều kiện để giúp cô ấy trong tình huống này.

Vâng, điều đầu tiên là cần chinh phục thêm nhiều con Đại Bàn Vách Núi để tạo thêm nhiều < >.

Sau khi số lượng lên khoảng 30 tôi dừng ở đấy.

Sau đó, tôi và Dhammi-chan đi chuyển ra khỏi ngọn núi qua con đường mòn.

Tôi tạo ra vô số [Ogre Đen], [Troll Đen] và [Fomorian Đen] để cho Dhammi-chan giết.

Cả hai chúng tôi đã di chuyển khá xa để không làm hại đến đến những cô gái không có khả năng chiến đấu đi cùng với chúng tôi.

Đối với các chiến binh thì Tóc đỏ, Kẻ Báo Thù và 3 Lord, tôi cũng cho phép họ tham gia vào buổi luyện tập ăn gian để lấy EXP này mà tôi sắp xếp cho Dhammi-chan.

Còn với Auro và Argento, có lẽ là vì chúng là loài nửa người nửa Ogre, nhưng dường như là chúng đã phát triển đủ để bắt đầu việc tự chúng tham gia vào những bài luyện tập cơ bản.

Tôi cũng cẩn thận đảm bảo rằng việc luyện tập mà chúng trải qua không quá khó khăn căng thẳng để nó không gây cản trở đến sự tăng trưởng của chúng trong tương lai.

Tôi đã cố gắng hết sức của mình để cho việc đào tạo đủ thử thách nhất có thể để cung cấp cho chúng nhiều kinh nghiệm nhất. Vì vậy chúng tôi đã làm thế, đào tạo những đứa con nhỏ của tôi vừa vui mà trong tương lai có thể giúp chúng tạo thành thói quen và bắt đầu rèn luyện bản thân một cách vô thức trong tương lai.

Suy nghĩ về việc phải giữ cân bằng giữa việc tạo ra niềm vui trong luyện tập và tạo ra đối thủ đủ mạnh là một việc cực kỳ mệt mỏi đến bất ngờ. Tôi cho rằng đây là những điều mà bạn sẽ cảm nhận được khi bạn trở thành bố mẹ.

Còn với Oniwaka có lẽ vì nó là đứa có ít đặc trưng con người nhất trong 4 đứa con của tôi, nó là loài [Ogre Cao Cấp], nên nó phát triển to lớn hơn những đứa còn lại. Tôi nghĩ là nó nên bắt đầu việc luyện tập một cách nghiêm túc kể từ giờ trở đi, chứ không chỉ là lúc này thôi đâu.

Còn với Nicola, đứa mà so với các anh chị của nó thì sự phát triển của nó chậm hơn nhiều. Nó vẫn quá bé để nghĩ đến chuyện luyện tập nên nó được giữ trong vòng tay của mẹ nó trong suốt một khoảng thời gian dài. Thực tế là có thể kéo dài đến vài năm. Nhưng cái ý tưởng nuôi một đứa con nhỏ với nét dễ thương tự nhiên của nó thì thật sự rất tuyệt vời, nên tôi không thấy buồn phiền chút nào!!!

Chúng tôi đã huấn luyện chiến đấu từ trưa đến tối. Chúng tôi luyện tập đến mức mà quả tim phải làm việc hết khả năng của nó nên chúng tôi có thể sẽ trở nên mạnh hơn rất nhiều. Một điều hơi đáng tiếc là tất cả những con Khổng lồ mà tôi tạo ra đều đã bị giết chết hết, nhưng đó lại là một sự hi sinh cần thiết.

Bên cạnh đó, chúng tôi ăn những gì còn sót lại của chúng để không cảm thấy phung phí về chuyện này.

Tôi tạo ra 100 con Quái vật Khổng Lồ ngày hôm nay, và nghiêm túc thì tôi muốn ăn hết bọn chúng, nhưng có vẻ là vì khả năng của tôi giới hạn ở mức tôi chỉ được 40 con thôi.

Nghĩ về khối lượng khổng lồ mà tôi đã ăn, những người còn lại đều tự hỏi chúng đã đi đâu hết rồi?

Người khổng lồ hiển nhiên là cực kì to lớn, trong khi cơ thể của tôi chỉ cao khoảng 2m nên nói thật thì tôi cũng không biết rõ là lượng thịt đó đã đi vào đâu trong cơ thể của tôi.

Tôi cảm thấy hoang mang về việc này.

Học kỹ năng [Nâng cao sức chịu đựng].

Học kỹ năng [Phục hồi siêu tốc].

Học kỹ năng [Diệt Quỷ].

Học kỹ năng [Tăng cường tấn công vật lý].

Học kỹ năng [Vũ điệu hoang dã của những ngọn gió nặng nề]

Học kỹ năng [Phá Game].

Học kỹ năng [Phá tan giáp trụ].

Học kỹ năng [Giảm vận may].

Thậm chí sau khi ăn 40 con quái vật Không Lò, tôi chỉ nhận được có 8 kỹ năng.

Tôi cho rằng so với [Ogre Đen] thì [Apostle Lord, Chủng loài tuyệt chủng] sẽ nhận kỹ năng mới một cách chậm chạp hơn.

Thành thật mà nói thì điều này cũng hơi kích thích tôi đấy.

Khi màn đêm buông xuống tất cả chúng tôi đều mệt mỏi.

Mồ hôi chảy từ đầu đến chân, chân của chúng tôi cũng đã quá mỏi đến và chúng không còn đi nổi nữa.

Rất may, không có ai trong số chúng tôi bị thương quá nặng. Không bị đe dọa tính mạng.

Kỳ lạ là tôi cảm thấy cùng một mức độ mệt mỏi như tất cả mọi người. Có thể là vì khả năng phục hồi của tôi cũng không thể làm gì về sự mệt mỏi.

Còn với Auro, Argento, Oniwaka, chúng đã di chuyển rất khá trong suốt 4 giờ cuối cùng của buổi đào tạo. Nhưng vì chúng di chuyển quá nhiều nên chúng cũng kiệt sức và ngất xỉu luôn. Thợ rèn-san đã chăm sóc cho chúng. Khi chúng phục hồi, chúng dành toàn bộ thời gian của buổi tối để nói chuyện, may mắn là không ai trong số chúng chịu quá nhiều sự mệt mỏi.

Sau nhiều phút tôi rơi vào trạng thái choáng váng. Tôi cho là việc này xảy ra là do việc lạm dụng sử dụng quá nhiều phép thuật. Cảm giác này đến từ nơi sâu thẳm trong người tôi và khiến tôi cảm thấy hoàn toàn kiệt sức.

Có lẽ đây là triệu chứng [Bệnh Thiếu Mana]. Nhưng tôi hoàn toàn tin tưởng vào cơ thể của tôi, tôi vẫn có thể bước tiếp dù cơ thể đã rơi vào bệnh tật.

Cơ thể thì chậm chạp còn cơn buồn ngủ thì đang tấn công tôi một cách mãnh liệt.

Tôi nghĩ rằng đây chỉ là dấu hiệu của căn bệnh thiếu Mana. Tuy nhiên tôi bỗng thấy có sự liên quan đến Nữ Pháp Sư thành viên trong nhóm đã chiến đấu với Vị Vua Khổng Lồ lúc trước.

Tôi cho rằng cách tốt nhất để chữa trị tình trạng này là uống [Potion Hồi Mana], nên tôi lấy ra một bình và uống hết.

Đây thật sự là lần đầu tiên tôi sử dụng loại Potion này.

Tóm gọn cái hương vị của nó, cực kì đắng.

Cái hương vị của nó khiến cho bạn phải nghĩ rằng: "Tôi không uống cái thứ này nữa đâu" nhưng sau khi uống tôi cảm thấy toàn bộ cơ thể đang dần hồi phục. Điều này xác định mức giới hạn Mana của tôi, đây là thứ mà trước đây tôi chưa hề chạm tới...

Số lượng Khổng lồ mà tôi đã tạo ra chính xác là 100.

Lượng Mana cần thiết để tạo ra 1 con Khổng lồ bằng với 50 con Lính Xương Đen.

Điều này nói lên rằng tôi có thể tạo 5000 Lính Xương Đen trước khi chạm đến giới hạn của tôi, thành thật mà nói thì con số đó cũng khiến tôi

khá ngạc nhiên.

Tuy nhiên, đây chỉ là con số khi mặt trời có ở trên bầu trời. Vào buổi tối tôi có thể liên tục hồi phục Mana của tôi. Tôi muốn nói rằng số lượng Linh Xương mà tôi tạo đủ để quét sạch một đất nước.

Vâng, ít nhất là trong đêm.

Hôm nay tôi đã học được khá khá về bản thân và cảm thấy kiệt sức. Tôi đắp chăn và ý thức mờ đi nhanh chóng.

[Thế giới Psalm] của [Hiền Nhân Ogre Đen] chuyển thành [Hiền Nhân Quý Đen]

[Cập nhật] Dhammi [Tiến hóa]

[Điều kiện [Tiến Hóa] đã thỏa mãn, Dhammi nhận được phần thưởng [Nữ Hoàng Băng Giá]]

[Điều kiện [Tiến Hóa] đã thỏa mãn, danh hiệu [Vợ chính của ■■] đã có]

[Điều kiện của Yatendouji [Lord] đã thỏa mãn, danh hiệu [Vợ chính của ■■] có thể sử dụng]

[Danh hiệu [Vợ chính của ■■] được đổi thành [Vợ chính của Quý ■■]]

[Danh hiệu [Vợ chính của Quý ■■] được cấp cho Dhammi]

[Danh hiệu [Vợ chính của Quý ■■] đã được cấp, danh hiệu [Vợ của Quý ■■] đã có]

[Lựa chọn người được tặng danh hiệu [Vợ của Quý ■■]]

[Quá trình lựa chọn hoàn tất]

[Danh hiệu [Vợ của Quý ■■] được tặng cho Ruberia Walline (Tóc đỏ)]

[Danh hiệu [Vợ của Quý ■■] được tặng cho Emery Furado (Thợ rèn-san)]

[Danh hiệu [Vợ của Quý ■■] được tặng cho Felicia Timiano (Chị cả)]

[Danh hiệu [Vợ của Quý ■■] được tặng cho Alma Timiano (Em thứ)]

[Danh hiệu [Vợ của Quý ■■] được tặng cho Spinel Fean (Giả kim thuật-san)]

[Danh hiệu [Vợ của Quý ■■] được tặng cho Therese East Eckerma (Nữ Hiệp Sĩ)]

[Danh hiệu [Vợ của Quý ■■] được tặng cho Doriane Duboué (Dryad-san)]

[Về sau, danh hiệu [Vợ của Quý ■■] sẽ tự động tặng cho người phụ nữ đủ điều kiện]

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 120

Dhammi Tiến Hóa Lần Thứ Ba

Tổng cộng 7 người, gồm Tóc đỏ và các cô gái khác. Có luôn cả Dryad-san dù không hiện diện ở đây, được tặng danh hiệu mới.

Ngoài ra Dhammi-chan đã nhận được sự chờ đợi lâu nay của cô ấy [Tiến Hóa].

Vâng, nếu bạn tự mình giết 5 [Fomorian Đen], 10 [Troll Đen] và 20 [Ogre Đen], thì tôi đảm bảo rằng bất cứ ai đều có thể [Tiến Hóa].

Với sự ban phép từ Vị Thần của cô ấy, cô ấy có thể tạo ra cột băng. Với chúng, cô ấy có thể đóng băng con Fomorian ngay tại chỗ, hoặc cắt chúng nếu dùng cột băng đó như lưỡi kiếm, hoặc thậm chí là nghiền nát đầu của con quái thú nếu dùng cột băng đó như mũi tên.

Cảnh tượng mà Dhammi-chan làm thối bọng Khổng Lồ này, trong khi đã phủ đầy máu thì máu vẫn cứ tiếp tục phun ra ở khắp nơi, một cảnh tượng đáng để nhìn.

Cô ấy cười như điên dại trong khi cô ấy ướt đẫm trong máu. Cô ấy đã rơi vào cơn thịnh nộ của một Vampiric đích thực...

Trở lại với những gì xảy ra trong ngày hôm nay.

Rõ ràng là Dhammi-chan đã [Tiến Hóa] thành một Vampire Quý Tộc, một phân loài đặc biệt của Vampire. Đây chắc chắn là một phân loài đặc

biệt, như tôi đã nghiên cứu, nó mạnh hơn rất rất nhiều lần so với hầu hết các dạng Vampire khác. Nghe như vậy có vẻ thích rồi đấy!

Tuy nhiên, điều tôi thích hơn nữa là cô ấy đã [Tiến Hóa] thành một thực thể cực kỳ mạnh hơn cả những gì tôi mong đợi.

Về bề ngoài của cô ấy, giống như Asue-chan, cô ấy chẳng thay đổi về ngoài nhiều lắm.

Hình xăm của cô ấy đã phát triển để che phủ thêm nhiều chỗ trên cơ thể, nó cũng có màu đậm hơn.

Trái ngược với hình dáng bên ngoài, sức mạnh bên trong của cô ấy đã thay đổi rất nhiều. Tất cả những kỹ năng hiện có của cô ấy đều được cải thiện, cả về quy mô lẫn sức mạnh. Khi tôi chứng kiến điều đó, tôi còn động lại những ấn tượng lớn nhất về sự thanh lịch và độ hoàn hảo.

Kỹ năng mới của cô ấy vừa nhận được, [Kẻ thống trị Vampiric] cho phép cô ấy thống trị những đối thủ yếu hơn bằng cách hút máu của họ.

Còn có thêm một kỹ năng mạnh mẽ hơn nữa, [Triệu hồi (Trung cấp): Undead], cho phép cô ấy gọi ra 12 < >.

Ồ yeah, nhân tiện thì [Triệu hồi (Trung cấp): Undead] là một phiên bản cải tiến của kỹ năng triệu hồi của tôi [Triệu hồi (Hạ cấp): Undead].

Kỹ năng này đến từ sự ban phép của [Vị Thần Địa Ngục], sự ban phép mà Dhammi-chan sở hữu, kỹ năng đó bản thân nó đã rất hữu dụng rồi.

Với kỹ năng này, tôi nghĩ nó có thể tạo ra quái vật để tôi có thể ăn ngẫu nhiên chúng. Với bản năng tự nhiên của kỹ năng này tôi đã lên kế hoạch về việc ăn sạch sẽ những con quái vật chúng tôi phát hiện trước khi chúng tôi đến khu trại.

Ngoài ra, với sự [Tiến Hóa] của cô ấy, Dhammi-chan cũng nhận được một Tên Thật [[[Hekaterina]]] (Nữ thần có thể làm lu mờ mặt trăng). Cái tên bản thân nó đã phù hợp với cô ấy rồi, đặc biệt nếu ai đó có thể thấy cô ấy rạng rỡ trước ánh trăng.

Tuy nhiên, không giống như Asue-chan tôi vẫn gọi cô ấy với cái tên tương tự, tôi quyết định cho Dhammi-chan một cái tên mới. Như vậy, tôi nghĩ trong đầu một cái tên phù hợp cho cô ấy.

Tôi thấy được nhiều cái tên như là Vammi, Paimmi, Iammi, và Bloomi như là những ứng cử viên, nhưng chúng đều rất khó nghe. Cần xem xét đến một cái tên nghe quý mến hơn. Nhưng rồi tôi lại chọn cái tên Kanami bằng cách lấy ra những chữ trong tên của cô ấy: he (ka) teri (na).

Lần này, cái tên này rất dễ phát âm và nghe cũng rất dễ chịu. Tôi nghĩ đây là một cái tên hay, quá tốt!

Từ đó tôi gọi Dhammi-chan với cái tên mới của cô ấy, Kanami. Tình cờ là khi tôi nói với cô ấy các cô gái khác cũng nhận được danh hiệu, Kanami-chan nói rằng cô ấy không có nhận xét gì về những chuyện như vậy...

Tôi không thể nói rằng cô ấy có điên hay không nữa...

Chúng tôi quyết định rời khỏi khu cắm trại trên đồi núi của chúng tôi, chỗ này kể từ ngày hôm qua, đã trở nên đỏ thắm nhuộm đầy máu.

Chúng tôi dạo một vòng tham quan < >, ngôi làng này đã nhận được sự bảo vệ từ các thuộc hạ của tôi trong suốt thời gian chúng tôi bắt đầu chuyển đi.

Sau khi kết thúc việc kinh doanh ở đó, chúng tôi hồi hả lao đi với vận tốc cực lớn để trở về khu rừng nơi chúng tôi được sinh ra ở đó.

Mặc dù chúng tôi đã rất vội vã lúc đầu, đến khoảng giữa chúng tôi đã đi chậm lại để có thể thu thập thêm nhiều nguyên liệu mới để sản xuất các vật phẩm ma thuật.

Kết quả là chúng tôi đến khu mỏ khoảng lúc mặt trời đang lặn xuống.

Đột nhiên, tôi nhận ra Kanmi-chan, Tóc đỏ và các cô gái còn lại đều đột ngột không nói nên lời.

Mặc dù không có gì lớn lao, nhưng Kẻ báo thù cũng trở nên ngạc nhiên.

"Cái gì? Cái gì vậy? Sao tất cả mọi người đều ngạc nhiên quá vậyyyy???!!!"

Thôi... Nếu bạn nhìn thấy những gì tôi đang thấy thì chắc hẳn là bạn cũng sẽ ngạc nhiên đến vậy thôi.

Khu mỏ nhỏ bé của chúng tôi đã trở thành một pháo đài!

Ồ!!! Ngạc nhiên chưa!!!

Chúng tôi rất muốn kiểm tra những cải tiến gì được xây dựng thêm để biến từ một khu mỏ nhỏ bé của chúng tôi thành một tòa pháo đài như vậy, một kiến trúc đáng kinh ngạc. Bởi vậy hôm nay chúng tôi sẽ mở tiệc!

Một buổi tiệc ăn mừng sự trở về nhà của chúng tôi, tôi mang ra rất nhiều thịt và rượu của tộc Elf để mọi người cùng tận hưởng.

Những người mới vừa gia nhập vào khu trại của chúng tôi cũng được tham gia vào và cùng uống vui vẻ.

Rượu được rót ở khắp nơi!

Buổi tiệc ăn uống đã trở thành một buổi party ăn nhậu.

Tôi tận hưởng bữa tiệc vui vẻ này, nhưng thực tế thì không có gì có thể so sánh với việc tận hưởng rượu của tộc Elf trong khi đang tắm suối nước nóng.

Đó là điều tuyệt vời nhất!

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 121

Căn Cứ Mới

Vâng, sau khi chúng tôi trở về khu trại, chúng tôi đã vô cùng ngạc nhiên khi nhìn thấy sự thay đổi của nó. Khu Mỏ đã trở thành Pháo Đài. Khi chúng bắt đầu tìm hiểu, chúng tôi phát hiện ra có rất nhiều sự thay đổi so với khu mỏ cũ.

Bản thân tôi quyết định sẽ thay đổi thành một nhà tù sau khi chúng tôi trở về, nhưng tôi cũng phải xem lại trong tình hình hiện tại và sẽ để sự thay đổi này ở một khu vực khác nếu cần thiết.

Trước tiên, để tôi mô tả về sự thay đổi về nhân sự đã xảy ra gần đây.

Trước khi khởi hành, các thành viên của Parabellum, đề cập đến những thành viên này, trong số đó đã tham gia một cách tự nguyện, đã Tiến Hóa hoặc thành một dạng nào đó.

Những người Tiến Hóa ít nhất là tôi và Minokichi-kun. Bao gồm cả <

>

<

>

Do sự gia tăng về số lượng thành viên, tôi đã phải tạo ra một không gian rộng lớn với mục đích huấn luyện những trận đấu quy mô lớn và nhiều chức

năng khác. Tôi đã tạo ra một không gian [200 x 200 x 300] cho việc huấn luyện, mặc dù chúng tôi đã trang bị dụng cụ cho nó để nó trở nên vô cùng hiệu quả. Phần còn lại của căn phòng đã được san bằng và địa hình gồ ghề đã bị dời đi chỗ khác. Lý do mà tôi tạo ra căn phòng này lúc trước là vì mục đích tránh thời tiết xấu ảnh hưởng đến luyện tập, nhưng bây giờ việc đào tạo ở quy mô lớn hơn, phức tạp hơn đã có thể được thực hiện.

< >

Các mảnh đất xung quanh khu trại đã được dọn dẹp sạch sẽ nhằm mục đích trồng rau củ. Đây là nơi cư trú ưa thích của Mika. Vì là một Dorian, cô ấy khá phù hợp cho việc trồng trọt và làm việc cùng thiên nhiên. Với vấn đề thực tế là còn rất nhiều loài khác như là Plant Men và nhiều con người có [Nghề-Nông dân] cũng có thể để họ việc trồng trọt. Với sự làm việc của đó, họ có thể hỗ trợ cho việc cung cấp lương thực cho một phần của khu trại. Cùng lúc với việc kỹ thuật nông nghiệp phát triển để phù hợp với những khả năng vốn có của Mika. Nhiều thứ quý giá đang được tạo ra như đất giàu khoáng chất mà nhiều loại cây có thể trồng lên được và phát triển nhanh hơn hẳn.

Không chỉ có vậy, mà còn với những kỹ năng khác nhau, tốc độ tăng trưởng của cây trồng có thể được thay đổi rất nhiều. Yếu tố tăng trưởng của các loại rau củ ở thế giới này, mặc dù hơi giống như ở thế giới của tôi lúc trước, như là khoai tây được trồng ở < >. Nhiều loại Hồn Thạch không được dùng nhiều bởi các Dwarf và các thợ rèn có thể được dùng để cung cấp nước như là Thủy Hồn Thạch. Trong nhiều cách thì nó giúp cuộc sống trở nên dễ dàng hơn. Tôi đã nghĩ về nó rất nhiều lần, nhưng tôi vẫn không thể ngăn được việc khi nghĩ về một người tuyệt vời như Velvet đã tạo ra hàm ngục của ông ấy cũng như nhiều loại Hồn Thạch khác nhau xung quanh nó. Tôi thậm chí còn bắt đầu cảm thấy biết ơn.

Như vậy, tôi cầu nguyện một cách im lặng.

Mặc dù, số lượng người đòi hỏi lượng thức ăn phải tăng lên, cũng sẽ hơi rắc rối nếu như ở đây không có nhiều loại Hồn Thạch. Ít nhất là với tôi, Hồn Thạch đã trở thành một bữa ăn sang chảnh không thể thiếu.

< >

Với số lượng < > và thú cưng tăng lên chúng tôi cần phải có chỗ cho chúng ở tách riêng ra với khu vực sống của chúng tôi. Vì việc này đồng nghĩa với việc có nơi cư trú cho những con thú có khả năng chiến đấu, dường như còn phải nỗ lực mở rộng thêm rất nhiều vì lợi ích thả rông những con quái thú này đã bị bắt giữ. Vì việc săn bắn đòi hỏi một lượng thời gian đáng kể cũng như một số lượng quân lính nhất định, đây chắc chắn là một nguồn thực phẩm cần thiết cho tương lai.

À đúng rồi, Kumajirou và Kurosaburou, những con thú cưng của tôi, đang tận hưởng việc tự do chạy xung quanh đây.

< >

Đây là kết quả của việc mở rộng liên tục của những người tộc Dwarf và Leprechaun, những người luôn tập trung vào công việc một cách đáng kể. Vì những Leprechaun khá giỏi trong việc tạo ra những thứ như áo giáp cao cấp và quần áo làm từ da, họ đã tạo ra toàn bộ khu vực này chỉ với mục đích thực hiện nhiệm vụ đó. Bên cạnh đó, < > cũng là nơi có những âm thanh ồn ào của Người Dwarf ở trong lò rèn có thể nghe được. Ở đây Người Dwarf đã tạo ra được lò nung đặc trưng của tộc Dwarf nơi mà quặng, các nguyên vật liệu khác được tinh chế. Người Dwarf đã thực hiện các biện pháp phòng ngừa an toàn trước đó khi lắp đặt các lò nung, nên chắc sẽ không có biến chứng gì khác trong tương lai từ khu vực này, mặc dù kích thước của nó có hơi to lớn.

Nhân tiện thì những lò nung này cần một lượng lớn Hỏa Hồn Thạch để hoạt động. Tộc Người Dwarf dường như đã dùng một cách nào đó để duy

trì những Linh Hồn bằng cách tạo ra một nơi cư ngụ tự nhiên cho các Hỏa Hồn. Điều này làm tôi khá ngạc nhiên, không thể ngờ được, nhưng như vậy thì cũng rất thuận tiện.

< >

Thương tích là những thứ chắc chắn phải có qua mỗi buổi đào tạo nghiêm khắc của chúng tôi và bệnh tật lại là một mối đe dọa luôn tồn tại ở bất cứ nơi nào. Nhờ có đơn vị cứu thương < > tập trung làm những việc này. Đơn vị < >, lãnh đạo bởi Seiji-kun, là một sự tồn tại cần thiết cho tương lai của khu trại này và toàn thể < >.

Vì có sự khác biệt giữa các bộ phận với nhau, mỗi bộ phận đều có một phòng riêng thuận tiện cho nhu cầu từng cá nhân. Yêu cầu lao động cho nhiệm vụ này là rất lớn, nhưng lại không có ai than phiền về việc mở rộng thêm cơ sở cả. Điều này giúp rất nhiều cho việc tổ chức và quản lý.

< >

Cuối cùng là Suối Nước Nóng.

Ít nhiều gì thì đây là nguồn thu nhập ổn định từ tộc Elf. Ý tôi là ít nhiều gì thì đó là một quán trọ, một nơi nghỉ ngơi thư giãn cho các thành viên và du khách.

Cũng đã có thêm nhiều cải tiến nhờ vào việc sử dụng tiền phát sinh từ tộc Elf. Bây giờ đây là một nơi giải trí với nhiều dịch vụ sang trọng.

Khi tôi ghé đến suối nước nóng, tôi đã thấy mình đắm chìm trong sự sang trọng và thư giãn. Tôi phải nói rằng khi tôi tới đó, tôi đã thấy rất nhiều Elf đi ra đi vào suối nước nóng.

Sự thành công tuyệt đối của suối nước nóng chắc chắn cao hơn mong đợi rồi. Có thêm nhiều khả năng để mở rộng việc quảng cáo cho các loài

khác, nhưng vào lúc này thì chắc còn mục tiêu nào khác ngoài tộc Elf ở trong khu rừng này.

Loại gỗ Oak Vĩ Đại đã được dùng rất nhiều như là nguyên liệu xây dựng cho tất cả các công trình. Chắc chắn sẽ rất khó khăn nếu thiếu chúng.

À đúng rồi, có một vài sự thay đổi lớn ở đây cần đến chúng tôi trong lúc chúng tôi trở về.

Hôm nay tôi đã đi vài vòng để kiểm tra các khu vực cùng với Kanami-chan. Tới khoảng giữa trưa là lúc tôi quan sát buổi đào tạo của những thành viên khác, lần đầu tiên sau một khoảng thời gian dài.

Tôi cũng quan sát các thành viên mới và cho họ những chỉ dẫn nếu cần thiết, mặc dù một phần thời gian của tôi chỉ là để xem buổi đào tạo của Tóc đỏ với Hiệp Sĩ Sắt Rỉ, người bây giờ được xem như là một người huấn luyện.

Tôi cũng làm vài trận đọ sức với các thành viên mới, sau đó là kiểm tra các thành viên cũ họ đã cho tôi thấy được sự trưởng thành sau khoảng thời gian tôi rời đi.

Tôi lắng nghe nhiều câu chuyện khác nhau, và nở một nụ cười khoái chí khi quan sát tổng thể mọi người luyện tập.

Sau khi buổi luyện tập kết thúc và tôi đã kiểm tra nhiều thứ khác, tôi đến chỗ của < > nơi làm việc cá nhân của Thọ rèn-san và Giả kim thuật-san. Những đứa trẻ thì đang chơi đùa, những đứa đã được cho phép tham gia vào việc luyện tập, với đứa con bé nhỏ của tôi được thưởng một cái ôm, đương nhiên là Nicola rồi.

Khu vực bếp cũng đã được mở rộng cả về quy mô lẫn nguồn nhân lực với Hai chị em là những người đứng đầu.

Sau bữa ăn tối, tôi quan sát sự mở rộng hơi quá mà được thực hiện cho căn phòng của cá nhân tôi.

Tôi lấy ra nhiều vật phẩm từ Rương Vật Phẩm để trang trí nhưng hầu như việc này đã được thực hiện một cách ấn tượng.

Vâng, chắc chắn là bạn sẽ nói rằng hôm nay là một ngày rất ý nghĩa.

Trước khi đi ngủ, tôi muốn tận hưởng bầu trời buổi tối ở trên khu trại. Với mong muốn đó, tôi đã dành cả ngày cùng với Kanami-chan và tận hưởng nhiều thứ...

Kết quả Hợp Nhất hôm nay:

[Chế tác võ giáp kim loại] + [Võ giáp không thể phá hủy] = [Võ giáp kim loại không thể phá hủy]

[Phục hồi cấp tốc] + [Tái sinh cấp tốc] + [Sức sống mạnh mẽ] + [Sức sống huyền bí của Vị Vua Khổng Lồ] = [Tái sinh siêu tốc]

[Familicide] + [Tiêu diệt Demon] = [Bạo chúa tiêu diệt Demon và Quân đội]

[Tiếng gầm thét của chúa tể rừng núi] + [Tiếng gầm thét của con Ogre Đen] = [Tiếng gầm thét của Quỷ Đen]

[Bộ lông cứng rắn] + [Kết cấu vững chắc] + [Sự che chở của chúa tể rừng núi] + [Máu và Thịt của Vị Vua Khổng Lồ] + [Cơ thể của Vị Vua Khổng Lồ] + [Cơ thể mạnh mẽ của con Ogre Đen] = [Sức mạnh tuyệt đối]

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 122

Giải Cứu Minokichi

Lại một buổi sáng nữa trời se lạnh.

Tôi trang bị khung xương ngoài phiên bản [Vị Vua Bầu Trời Đại Bàng Cẩm Thạch], làm từ nguyên liệu tương tự như con Đại Bàng Cẩm Thạch.

Một mình tôi lao thẳng lên bầu trời hướng đến vị trí hiện tại của nhóm thứ hai của chúng tôi được dẫn đầu bởi Minokichi-kun.

Có vẻ là Minokichi-kun đã hoàn thành việc săn con Boss trong nơi sâu nhất trong hầm ngục mà nó đã vào. Theo như nó nói thì nó đang hướng đến lối ra của hầm ngục, nhưng cuối cùng lại trở thành con "Boss" của một nhóm các nhà thám hiểm khác.

Dường như là Minotaur là một loài đặc biệt hiếm trong hầm ngục đó và cuối cùng thì kết quả là Minokichi-kun bị hiểu lầm là con Boss. Với kích thước và trạng thái phân loài đặc biệt của loài Minotaur, tôi không thể nào đổ lỗi cho các nhà thám hiểm về sự nhầm lẫn này.

Không cần phải nói, Minokichi-kun đã gây ra những chuyện mà không thể nào dễ dàng xem đó "chi" là sự náo loạn. Dường như là tôi đã vô tình bị lãng quên trong suốt quá trình đó.

Chuyện này dường như là vì Asue-chan không xem đó là một vấn đề gì to tát, nhưng dường như với các nhà thám hiểm đó, đặc biệt là các nhà thám

hiểm của Nigeashi, đã bám theo sau một cách rất dai dẳng hơn những gì mà nhóm của Minokichi-kun tưởng tượng.

Trước tình hình đó, họ buộc phải bỏ chạy trước khi kịp giải thích. Rồi cứ thế, họ chạm mặt nhiều nhóm thám hiểm khác nữa trên đường họ chạy ra ngoài, mặc dù là hầu hết những tên đó cũng chạy mất dép khi nhìn thấy bộ dạng của Minokichi-kun. Đến lúc mà chẳng còn nhóm nào khác đuổi theo nữa, nhưng không biết đó có phải là tình trạng tốt hơn hay không khi mà chuyện này tiếp diễn với việc rất nhiều các nhà thám hiểm tập trung bên ngoài.

Chắc chắn đó là một tình huống cực kỳ nguy hiểm, nên họ quyết định liên lạc với tôi trước khi thử làm một điều gì khác. Minokichi-kun chắc chắn là không bó tay, bất lực trước tình huống đó rồi, và đã lên kế hoạch đơn giản là cứ lao ra chém giết, dùng vũ lực để giải quyết vấn đề và rời khỏi thành phố.

Dĩ nhiên là tôi đã ra một mệnh lệnh hoàn toàn trái ngược với cách ứng xử của chúng trong tình huống đó, là ra lệnh cho chúng chờ tôi. Quyết định như vậy đối với tôi là vô cùng cần thiết để giải quyết vấn đề mà không gây ra một sự cố về ngoại giao.

Trong lúc mọi chuyện đang tiếp diễn, Asue-chan cũng đã cố gắng đưa ra lời giải thích cho tình huống hiện tại đến Guild và các nhóm thám hiểm khác. Không có nhiều khả năng là làm vậy sẽ giải quyết được vấn đề, tuy nhiên, tôi tin chắc là làm vậy thậm chí còn có ít người hơn tin vào chuyện đó nữa.

Vì tôi cũng đã có [Bằng chứng cho sự thuộc về Hoàng Tộc] mà tôi nhận được từ Công chúa Tinh nghịch, tôi hi vọng là vấn đề này sẽ được giải quyết mà không có một biến chứng gì thêm. Tuy nhiên cho dù [Bằng chứng cho sự thuộc về Hoàng Tộc] có thể hữu dụng đi nữa, thì trong thành phố này cũng cần phải xem xét lại.

Vì thành phố Labyrinth không nằm trong khu vực quen thuộc với tôi. Nếu nó ở gần Cung Điện Hoàng Gia, tôi có thể chắc chắn hơn, nhưng biên giới của Vương Quốc Sternbild có giới hạn.

Nếu tình huống có trở nên tồi tệ, tôi cũng nên chuẩn bị cho việc phá hủy toàn bộ thành phố với một trong những phương thức tàn khốc nhất của tôi, [Đại dịch của con Apostle Đen].

Thành thật mà nói thì cũng không ngạc nhiên lắm về cái ý tưởng tồi tệ này...

Có rất nhiều nhà thám hiểm vĩ đại mà rất thích hợp cho một bữa ăn vì đây là thành phố Mê cung. Thậm chí nó còn có một cơ sở vững chắc với bao phủ xung quanh là tường cao và nó trở thành một khu vực luyện tập.

Mặc dù tôi cảm thấy thích thú với ý tưởng đó nhưng vẫn phải giữ nó lại như là một biện pháp cuối cùng trong lúc này.

Vì Minokichi-kun muốn rời khỏi thành phố này trước buổi trưa hôm nay, tốt nhất là nên làm rõ một số vấn đề với họ. Có những giới hạn về độ kiên nhẫn của những Berserker (Kẻ Cuồng Nộ), những thứ mà tôi đang nghĩ trong đầu đang làm tăng dần tốc độ của tôi lên nữa.

Chỉ sau một khoảng thời gian tương đối ngắn, tôi đã đến được Thành Phố Mê Cung nơi mà nhóm Minokichi-kun đang ở đó.

Tôi đã cố gắng để đi đến đây trong vòng một giờ nhờ vào tốc độ tuyệt đối trong suốt chuyến bay đến đây. Vì sẽ hơi rắc rối nếu tôi bay qua bức tường, tôi biết là tôi có thể đơn giản đi qua cổng chính một cách chính thức.

Sau khi tôi đưa cho tên gác cổng trung niên xem [Bằng chứng cho sự thuộc về Hoàng Tộc], cánh cổng được nâng lên nhanh chóng.

Khi tôi vào được Thành Phố Mê Cung, tất cả các thành viên còn lại trong nhóm của Minokichi-kun, họ sẽ tách ra khỏi nhóm chính của Minokichi-kun, và nhận được mệnh lệnh là đứng đợi ở lối vào của Thành Phố Mê Cung và họ đang đứng đó chờ tôi.

Trời vẫn còn sáng, nên dù đây là cái thành phố mê cung sôi động này, bầu không khí yên tĩnh và đen tối vẫn tràn ngập khắp nơi. Khi tôi sử dụng [Nghe lén] để nắm bắt được chủ đề của tình hình này, đó không chỉ có Minokichi-kun.

Nghe như vậy, tốc độ của tôi tăng nhanh hơn hẳn.

Vài phút sau, ba tòa khách sạn của < > đã xuất hiện trong tầm nhìn. Hiện tại có một sự hỗn loạn không hề nhẹ ở đây, khi mà rất nhiều người đi ra đi vào các tòa nhà.

Vâng bây giờ thì chúng tôi cũng đã đến được tòa nhà, tôi đi vào bên trong qua cửa trước và kích hoạt [Vị thế của Quỷ Đen], vào trong khoảnh khắc đó, ngay cả tiếng ruồi bay cũng còn nghe được.

Sự rung động trên những tấm giáp sắt đã biến mất.

Nhìn nhanh xung quanh, một số lượng lớn người đã té xuống và bất tỉnh, một số ít người còn tỉnh táo đều hướng ánh mắt tập trung vào tôi. Tôi chỉ đơn giản là lựa chọn việc bỏ qua những ánh mắt đó và gọi ra nhân viên của Guild.

Một tên đi tới, hẳn là một người đàn ông trung niên có đôi tai mèo đang run rẩy với gương mặt tái nhợt. Tôi bảo hắn gọi Chủ Guild ra, người có vị trí cao nhất trong < >.

Mặc cho cái tuổi tác trung niên của người đàn ông, hắn vẫn chạy nhanh như chớp qua cánh cửa và tôi chọn một cái ghế để ngồi xuống và nói chuyện với các thành viên còn lại của nhóm của Minokichi-kun. Một lúc

sau, hắn quay trở lại và tôi được yêu cầu là đi theo hắn vào căn phòng ở phía sau.

Căn phòng khá sang trọng, được trang trí với hầu hết các vật phẩm mang về từ Mê cung. Trong cũng là một căn hạng sang, đặc tiền.

Trong lúc chờ đợi, tôi được phục vụ một loại thức uống như cà phê, sau đó thì một người đàn ông tí hon với cái bụng nhìn hài hài bước vào căn phòng.

Ông ta trẻ hơn tôi tưởng, chỉ khoảng 40 tuổi. Vào chung với ông ta là một người phụ nữ mang kính nhìn như là thư kí của ông ấy.

Người đàn ông tí hon này ngồi vào ghế sofa đối diện tôi trong khi cô thư kí thì đứng im lặng phía sau ông ấy.

Sau màn tự giới thiệu ngắn về bản thân, dường như người đàn ông này là Chủ Guild. Ở Guild trước mà tôi đã từng đến, [Guild Chi Nhánh Purgatory], Chủ Guild lại là một ông già. Nên đó là lý do mà tôi đã giả định là các Chủ Guild thường là ông già.

Vì thế mà trong trường hợp này tôi hơi ngạc nhiên, nhưng điều làm nên một Chủ Guild thật sự là khả năng và trí tuệ.

Trong cuộc trò chuyện với Guild Master, tôi giải thích cho ông ấy vấn đề thật sự đã mang tôi đến thành phố này.

Tôi giải thích con Minotaur tạo ra sự náo động là phi thực tế, đó là người bạn đồng hành của tôi và cũng không cần phải cảnh giác đến thế.

Lúc đầu, họ cũng hoài nghi câu chuyện của tôi một chút, nhưng họ cũng sớm bắt đầu hiểu ra.

Mặc dù cũng hơi chậm trễ khi đến vào lúc này...

18 người từ ba trong số các nhóm nhà thám hiểm có tay nghề cao trong thành phố này đã liên kết lại cùng với nhau và tạo nên [Nhóm Tàn Sát] để chinh phục nhóm của Minokichi-kun.

Sự hiểu lầm phát sinh về nhóm của Minokichi-kun ít nhiều gì cũng đã được giải quyết phần nào bởi Chủ Guild -- phần còn lại họ buộc phải tự chứng minh -- nhưng mọi chuyện trở nên rắc rối hơn nhiều nếu Nhóm Tàn Sát kết thúc với việc bị giết bởi Minokichi-kun và nhóm của nó.

Về cơ bản, bên trong Mê Cung, giết những loài không phải quái vật là một điều cấm kỵ. Nếu các vụ giết người được phát hiện, một hình phạt thích đáng sẽ được ban hành.

Trên hết thì đây là một tình huống rất khó xử, đặc biệt với việc Nhóm Tàn Sát xem họ như quái vật.

Trong bất cứ trường hợp nào, nếu Minokichi-kun và nhóm của nó giết Nhóm Tàn Sát, một hình phạt sẽ xuất hiện.

Hình phạt cho họ những người bị kết tội kiểu như là thu thập những nguyên liệu trong khu vực nguy hiểm, thông qua nhiều cách khác nhau, và dĩ nhiên không hề trả phí hay bất kì thanh toán nào khác trong một khoảng thời gian nhất định.

Mặc dù điều này vẫn chưa được xem là luật, nhưng nó lại được sự đồng ý thỏa thuận công khai giữa tất cả mọi người.

Mặt khác, hình phạt này lại không xảy ra với Nhóm Tàn Sát, ngay cả khi chúng cố gắng giết được Minokichi-kun và nhóm của nó.

Điều đó hết sức vô lý, nhưng theo như Chủ Guild, vấn đề này ít nhiều gì cũng xuất phát từ Minokichi-kun.

Đương nhiên, tôi cực kì muốn phàn nàn về nó, nhưng cũng không thể làm được gì vì đây là sự vô lý của thế giới này.

Tôi cực kì muốn giết lũ thám hiểm đó và lấy hết trang bị của chúng, nhưng trong hoàn cảnh này và bất khả kháng để tránh bị đổ lỗi, tôi liên lạc với Minokichi-kun và những người khác để thông báo cho họ biết không được giết Nhóm Tàn Sát.

Nó rất ngạc nhiên khi nghe về việc nó không được phép giết những nhà thám hiểm và còn phải đầu hàng, cũng như đền bù một phần các trang bị.

Vì toàn bộ tình huống này như là một tai nạn, một số trang bị đã bị lấy đi và không thể làm gì khác được. Bất kể cả các biện pháp ngăn chặn của tôi...

Tôi giết thời gian bằng cách bàn một số chuyện làm ăn với Chủ Guild, nguyên liệu mà chúng tôi sản xuất ra ở trong rừng có thể bán giá cao ở đây, rất cao, một điều mà tôi không thể ngờ tới được. Sau đó, sau khi hoàn tất nhiều thủ tục và giấy tờ khác nhau, tôi liên lạc với Minokichi-kun một lần nữa và nói với nó là chúng có thể rời khỏi đó vào buổi trưa như kế hoạch. Vì chúng tôi đang đứng đợi ở lối vào của Mê Cung, chúng tôi có thể bắt gặp nhóm của Minokichi-kun ngay khi họ bước ra.

Với tôi, còn có những người muốn xác thực câu chuyện này gồm Chủ Guild, Nữ Thư Kí, Nhóm Tàn Sát, và hơn ba hơn lính canh dưới sự quản lý của Guild.

Phải nói là hiện tại số người đến đây để đổi đầu với Minokichi-kun là quá yếu cả về số lượng lẫn các kỹ năng.

Ngay khi họ thấy nó bước ra khỏi Mê Cung, tất cả họ đều bước lùi lại trong vô thức.

Tôi có thể hiểu ít nhiều về chuyện này, trước một sinh vật đứng sừng sững trước mặt họ, thậm chí một người đàn ông cứng rắn và mạnh mẽ cũng phải hành động tương tự vậy.

Nhân tiện thì người dân trong thị trấn nhìn thấy Minokichi-kun từ phía xa khi nó bước ra Mê Cung. Có một chút nhầm lẫn với những gì họ mong đợi, nhưng không có một sự hoảng loạn nào phá vỡ bầu không khí của thành phố Mê Cung.

Mặc dù tôi biết, điều đó thật sự rất khó tả, khó chịu khi nhìn thấy Minokichi-kun nếu là một con người.

NÓ CỰC KÌ KHỔNG LỒ!!!

Ngay bây giờ, Minokichi-kun đã cao gấp hai lần tôi, thậm chí còn hơn thế nữa. Nó cao 5m và tôi phải nhìn lên để thấy được mặt nó. Thân hình khổng lồ của nó cũng khiến tôi thấy run sợ. Nhưng không chỉ có kích thước, mà còn mỗi bộ phận cơ thể của nó cũng rất hào nhoáng, lộng lẫy. Mỗi hơi thở của nó, sấm sét và lửa bay ra từ cái miệng lớn của nó. Phần dưới cơ thể của nó phủ một bộ lông vàng mà phát ra âm thanh tanh tách tương tự như tiếng sấm. Màu sắc của phần cơ thể đồ sộ đầy cơ bắp ở phía trên là màu nâu và dường như cũng không thay đổi nhiều lắm so với trước kia. Hình xăm của nó cũng tương tự như tôi và có màu đen và vàng. Nó còn có một [Sự bảo vệ thần thánh] mới mà rất đáng chú ý, nhưng đó không phải là thứ có thể dễ dàng chống lại đâu. Trên vai của nó là những thành viên trong Nhóm Tàn Sát đang rên rỉ trong đau đớn.

Yeah... Thật là một cảnh tượng ảo tung chảo luôn... Kế bên nó là Asue-chan người cũng đang là một yếu tố để tạo nên bầu không khí độc đáo này.

Đó là một cảm giác rất tuyệt vời...

Tất cả thành viên của Nhóm Tàn Sát đều đã bị thương. Hầu hết chúng đều bị thương rất nặng, mặc dù một số ít thì bị thương nghiêm trọng và duy

nhất một người bị bỏng nhẹ. Một vài đứa thì bị gãy xương hoặc mất chân tay gì đó, nhưng không có ai chết cả hoặc là không có ai trong cơn nguy kịch cả.

Như thế là không có hình phạt nào trong tình trạng này.

Thậm chí tôi còn phải chữa trị cho chúng. Khi tôi đang chữa trị cho chúng, một vài thành viên nhìn như thể chúng muốn nói một điều gì đó, nhưng tôi nhìn chúng một cách nghiêm trọng và chúng im lặng.

Không có thêm một rắc rối hay vấn đề nào nữa nhờ vào sự thỏa hiệp của Chủ Guild, nhưng nếu Nhóm Tàn Sát có ý định mở một cuộc đánh lén vào ban đêm, tôi sẽ rất vui lòng tham gia vào việc ăn sạch sẽ bọn chúng.

Vì chẳng còn thêm vấn đề gì nữa để giải quyết, tôi thông báo cho Minokichi-kun trở về căn cứ ngay khi nó cảm thấy thích hợp. Sau đó, tôi nhanh chóng rời khỏi đó sau khi nhặt toàn bộ vật phẩm mà Minokichi-kun nhặt được.

Mặc dù tôi đã có [Bằng chứng cho sự thuộc về Hoàng Tộc], cũng rất rắc rối và khá tốn thời gian để đưa nhóm của Minokichi-kun ra khỏi thành phố. Minokichi-kun thậm chí còn nhận được [Hồn Thạch]. À dù sao gì thì nó vẫn là một người tốt bụng. Hừm... Có lẽ vậy, và tôi tự hỏi cách nào là tốt nhất để sử dụng viên [Hồn Thạch] này...

Đây mới thật sự là vấn đề đây, liệu tốt nhất là nên Hợp nhất nó với cánh tay bạc của tôi hay chỉ đơn giản là ăn nó? Hay là tốt hơn nên để nó làm nguyên liệu cho vật phẩm ma thuật nhỉ?

Àh, tôi không biết nên chọn sao nữa, nên tôi quyết định giữ nó trong Rương vật phẩm của tôi cho đến khi tôi có thêm thông tin về nó.

Kết quả Hợp nhất của ngày hôm nay:

[Cánh tay trái của thần mưa (Parjanya)] + [Cánh tay phải của thần sấm (Illatici)] = [Đôi tay của thần giông tố (Nuhualpilli)]

[Cú đấm tối thượng] + [Cơn thịnh nộ: liên hoàn đấm] + [Vũ điệu hoang dã của những ngọn gió nặng nề] = [Cú đấm phá hủy nghiền nát xương thịt]

[Grand Cross] + [Nhát chém chữ thập] = [Phá hủy hình chữ thập]

[Cú đâm lén lút] + [Đâm] + [Đâm xuyên giáp] = [Đâm xuyên giáp lén lút]

[Bão gió] + [Chém gió] = [Bão gió tử thần]

[Nhát chém ánh sáng] + [Nhát chém nặng nề] = [Nhát chém ánh sáng nặng nề]

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 123

Hiệp Sĩ Cưỡi Rồng Đen Undead

Sau buổi đào tạo buổi sáng, tôi đã yêu cầu việc tạo ra những con Ghoul bởi Kanami-chan, nhưng quá trình đó diễn ra hơi chậm.

Việc triệu hồi thông qua kỹ năng [Triệu hồi: Undead (Trung cấp)] thì tạo ra những con Undead chất lượng cao hơn so với [Triệu hồi: Undead (Hạ cấp)].

Mặc dù về vấn đề kiểm soát những con Ghoul, đối với Kanami-chan, sự phục tùng là tuyệt đối kể cả với việc tự sát nếu được ra lệnh.

Tôi quyết định đầu tư một chút thời gian cho việc tăng cường sản xuất Lính Xương Đen. Tôi kết thúc câu việc đó sau khoảng 7 giờ không ngừng nghỉ và tạo ra gần 3000 con Lính Xương Đen. Kết quả là tạo ra được 13 con Chỉ Huy Lính Xương Đen, 4 con Hiệp Sĩ Đen Undead, và một sáng tạo mới 6 con Chiến Binh Minh Ngựa Xương Đen nó trông giống như là một Lính Xương Nhân Mã.

Mặc dù, quá trình này ban đầu chỉ để tạo ra 13 con Chỉ Huy Lính Xương Đen, 4 con Hiệp Sĩ Đen Undead. Còn với Chiến Binh Minh Ngựa Xương Đen, tôi quyết định ăn 4 con trong số chúng.

Học kỹ năng [Kẻ ăn linh hồn].

Học kỹ năng [Chịu đựng mùi hôi thối].

Học kỹ năng [Quần áo của Hiệp Sĩ Đen Undead].

Học kỹ năng [Người chỉ huy quân đội xương đen].

Học kỹ năng [Huyết thống Hiệp Sĩ Undead].

Kỹ năng [Kẻ ăn linh hồn] dường như là một kỹ năng hữu dụng mà tôi cần phải thử nghiệm sau.

Sau khi đã ăn chúng, tôi thử việc kết hợp 2 con Hiệp Sĩ Đen Undead là [Gương mặt đáng sợ] và 2 Chiến Binh Minh Ngựa Xương Đen bằng cách sử dụng [Hợp nhất] và [Hợp nhất xương].

Tôi thay đổi phần trên cơ thể mà giống con người của Chiến Binh Minh Ngựa Xương Đen thành một dạng giống như một loại quái thú đầu rồng.

Có một vài khoảng trống giữa những cái xương làm cho nó giống như là một con ngựa lộng lẫy.

Với Gương mặt đáng sợ, tôi bỏ đi phần thân dưới của cơ thể và chỉnh sửa lại con ngựa lộng lẫy kia bằng những cái xương đen đó mặc dù không đúng ý tôi và phải bỏ vài bộ phận. Sau đó thì tôi kết nối con ngựa lộng lẫy và Gương mặt đáng sợ lại với nhau.

Vũ khí tự nhiên như là cây giáo bắt đầu phát triển ra từ bốn cặp cánh tay của phần trên cơ thể. Bộ giáp hào quang hắc ám cũng bao phủ toàn bộ cơ thể và dần phát triển mạnh hơn nữa.

Hiện tại, Gương mặt đáng sợ đã trở thành một thứ giống như là [Hiệp Sĩ Cười Rong Đen Undead].

Phần trên cơ thể là của Hiệp Sĩ Đen Undead và phần dưới cơ thể là của con nhân mã lộng lẫy kia. Trông nó khá dữ dội, và trên hết là nó khổng lồ.

Bây giờ chiều cao của nó đã lên đến 4m, có lẽ hơn và nó còn có thêm khả năng di chuyển, tính linh động tuyệt vời nhờ vào thân dưới của nó. Phần thân trên với 8 cánh tay và phần thân dưới của một con ngựa cho phép nó có khả năng tấn công tuyệt vời.

[Gương mặt đáng sợ] giờ đã đáng sợ hơn rất nhiều lần rồi!

Hừm, vì lợi ích đường dài. Vì việc thay đổi, biến đổi các Linh Xương Đen thú vị hơn tôi tưởng rất nhiều, tôi nghĩ là tôi sẽ thử với những con Khổng lồ xem sao. Nghĩ thêm về nó, [Triệu hồi: Undead (Hạ cấp)] và [Triệu hồi: Người khổng lồ (Hạ cấp)] đều là 2 kỹ năng triệu hồi, tôi tự hỏi nếu tôi kết hợp chúng lại thì sao... Tôi tự hỏi liệu tôi có thể tạo ra những con Linh Xương Khổng Lồ không...

Tôi cảm thấy hơi choáng và mệt mỏi nên tôi quyết định đi ngủ, hôm nay tôi đã quá buồn ngủ.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 124

Aporou Quyết Đấu Minokichi

Sau buổi luyện tập buổi sáng và bữa ăn trưa, Minokichi-kun và nhóm của nó cũng đã trở về.

Ngay khi vừa trở về, Minokichi-kun đã yêu cầu một trận đấu tay đôi và tôi cũng rất ấn tượng với sự tăng trưởng của nó, tôi không thể nào từ chối.

Tôi nhanh chóng tạo một đấu trường đặc biệt, và chúng tôi đã có một trận đấu tay đôi sau một khoảng thời gian dài.

-

Vương Quốc Sternbild có Bốn Vị Anh Hùng Biểu Tượng Của Vương Quốc và Đế Chế Kirika có Tám Hiệp Sĩ Vĩ Đại. Khu rừng này tồn tại ở vị trí giao nhau giữa đường biên giới của hai quốc gia này.

1200 năm về trước, sự tồn tại thần thánh của Noboru Tiến Hóa thành Á Thần Rừng Xanh nơi ông ta gặp Vua Của Tộc Tiên Gufusuto.

Genaha được sinh ra trong ngôi đền nơi ông ta sống và chết đi.

Sau 1200 năm trôi qua kể từ khi sự tồn tại thần thánh của Noboru đã Tiến Hóa, ban phát [Sức Mạnh Thần Thánh] cho toàn bộ Khu Rừng Vĩ Đại Kuuderun.

Tộc Elf những người có cơ thể hòa hợp với thiên nhiên hơn con người hiểu rõ về khu rừng hơn bất cứ loài nào khác và sống ở trong khu rừng đó một cách yên bình.

Vì những hoàn cảnh nhất định mà hình thành nên liên minh quân sự giữa Vương Quốc và Đế Chế, họ xâm chiếm khu rừng của tộc Elf. Nhưng lực lượng đó đã bị đẩy lùi bởi sự giúp đỡ của bộ tộc Ogre hùng mạnh với vị Thủ Lĩnh khôn ngoan, sống sâu tận trong khu rừng Huyền Bí, và yên bình một lần nữa được lập lại.

Nhưng vết thương chiến tranh vẫn còn khắc sâu ở nhiều nơi trong Khu Rừng Vĩ Đại Kuuderun.

Nhờ có sự ban phép của Á Thần Rừng Xanh [Sức Mạnh Thần Thánh], sự phát triển của cây cối và nguyên liệu trong khu rừng nhanh hơn nhiều lần so với bình thường. Vết thương do chiến tranh để lại cũng từ đó mà hồi phục dần sau vài tháng.

Trong một phần của khu rừng Huyền Bí này, thành trì bọc thép của Tổ Chức Đánh Thuê Parabellum đã được dựng lên.

Khi mặt trời lên đến đỉnh đầu, việc xây dựng toàn bộ Khu Vực Luyện Tập bên ngoài đã được hoàn thành. Với bức tường cao gần 20m và một lỗ hình trụ bên trong với đường kính 130m, khu vực này trong giống như là một Colosseum (Đấu Trường) thời Đế Chế Roman Cổ Đại.

Ở đó có 2 con quái thú vĩ đại đang mặt đối mặt với nhau.

Một trong hai con quý dữ đó đang cầm trong tay thanh giáo đỏ [Kẻ xuyên người đói khát với hàng ngàn chiếc gai (Kazikli Bey)] trên vai của hắn.

Ở đó, Aporou đứng đó với cánh tay bạc hùng mạnh, 3 cái sừng ở trên đầu, những vầng hào quang hắc ám toát ra từ toàn bộ cơ thể, Tên Thật của

hắn là Yatendouji.

Trước mặt hắn là một sinh vật tràn đầy sức sống và sức mạnh cực kì khủng khiếp. Trong tay hắn cầm một cây Rìu Linh Hồn Vĩ Đại [Rìu Của Sự Lụi Tàn] và một tấm khiên tháp tinh chế từ linh hồn [Tấm Khiên Hỏa Lôi Của Minotaur].

Trước mặt Aporou chính là Minokichi-kun Vĩ Đại một Phân loài đặc biệt của loài Minotaur. Hơi thở tanh tách của sấm sét và hắn đứng cao chót vót so với đối thủ của hắn, Tên Thật của hắn là [Vị Hoàng Đế Lôi Ngưu Keraunos].

Cả hai người họ đều tỏ ra sự lo lắng và hồi hộp, phấn khích trước cuộc đối đầu này với một nụ cười hiểm chiến.

"Đã quá lâu rồi kể từ lần cuối cùng chúng ta đánh nhau, phải không, Minokichi-kun? Tuy nhiên, đó chỉ còn là quá khứ, bây giờ chú đã mạnh lên rất nhiều."

"Đúng thế, tôi đã chiến đấu đơn thân độc mã trong cái Mê Cung đó để tăng sức mạnh và kỹ năng. Trong khi đó, tôi đã thấy một ai đó mạnh hơn tôi rất nhiều. Tất cả là để tôi có thể trở nên giống như cậu, Aporou à, và tôi sẽ đánh bại cậu."

"Hả? Giống như tôi? Mạnh bằng tôi ư?"

"Đúng thế. Tôi đã mạnh bằng với cậu, Aporou, người bạn thật sự trong quảng đời này. Vì thế tôi cần phải mạnh hơn thế nữa."

Họ nói chuyện với nhau.

Không hề có sự dối trá nào trong lời nói của Minokichi-kun, họ dùng những lời nói mạnh mẽ để những người nghe họ nói, hiểu được ý định thật sự của họ.

Vì những cảm xúc phấn khích, Aporou trở nên nghiêm túc trước tình huống này và thay đổi biểu cảm của hẳn. Gãi đôi gò má bằng những ngón tay của cánh tay bạc tạo ra âm thanh lạo xạo.

"Thật vậy à? Hừm... Thôi, tôi đã có đủ động lực cho cuộc chiến lần này, hồi tưởng vậy đủ rồi, chiến thôi!"

Aporou củng cố lại nhịp thở và ý chí của hẳn, chia mũi giáo đỏ về phía trái tim của Minokichi-kun.

Mặt khác, khiên và rìu của Minokichi-kun cũng đã chuyển động, như sự phản ứng với câu hỏi của Aporou.

"Tuy nhiên, như mọi khi, tư thế đáng ngưỡng mộ... Nhưng..."

"Nhưng gì?"

"Lần này, chiến thắng sẽ thuộc về tôi!!!"

"Ha ha! Ẩn tượng đấy!!! Vậy, tôi sẽ dùng toàn bộ sức mạnh của mình từ những phút đầu tiên, lo mà chuẩn bị đi!!!"

Hai người bạn cùng trao đổi một nụ cười lớn tiếng và ấm áp.

Sau đó, sự căng thẳng chính nó đã tự tan biến đi, trận chiến bắt đầu với một tiếng gầm khủng khiếp từ Minokichi-kun.

"Cái...!?"

Đó là một tiếng gầm hung hăng như là một vụ nổ.

Chỉ với tiếng gầm cực kỳ mạnh mẽ đó đã gây ra việc gợn sóng chỗ đất xung quanh họ. Nó gây ra việc phân đất yếu và những viên đá nổ âm âm còn sinh vật sống trên mặt đất thì bị chấn động. Cường độ tuyệt đối của tiếng gầm gây ra việc những kẻ yếu hơn bị mất đi ý thức chỉ với tác động

của tiếng gầm, ngay cả với chuyển động của Aporou cũng trở nên chậm chạp hơn trong một vài giây.

Ai đó có thể chết do sợ hãi vì sự khác biệt giữa người đó và Minokichi-kun là quá lớn, điều đó cũng nói mức độ đáng sợ của tiếng gầm đó.

Ngay sau đó thì Aporou cùng lựa chọn việc tạo ra một tiếng gầm tương tự như một hành động đáp trả cần thiết.

Từ nhiều kỹ năng khác nhau mà hắn đã học được, hàng chục kỹ năng hiện ra trong tâm trí hắn, và cái mà hắn lựa chọn là [Tiếng gầm thét của con Quỷ Đen].

"-----da!!"

Thông thường, Minokichi-kun, người về mặt cơ bản là một con Minotaur, có thể dễ dàng chiến thắng trong trận đối đầu về tiếng gầm.

Vì có một giới hạn âm lượng với cơ thể của Aporou có thể tạo ra được khi là một thành viên của loài Ogre, [Gầm thét] được đánh giá là một đợt tấn công không thể nào có cửa chiến thắng trước tiếng gầm của một con Minotaur.

Tuy nhiên, với những kỹ năng của Aporou như là [Tiếng gầm thét của con Quỷ Đen], có thể phá vỡ mọi luật lệ thông thường, và âm lượng của nó còn vượt qua cả những gì mà Aporou suy tính trước.

Tiếng gầm thét của hắn như tiếng sấm nổ vang khắp bầu trời.

Khi tiếng gầm của 2 bên va chạm vào nhau, triệt tiêu lẫn nhau và năng lượng thoát ra từ cả Aporou và Minokichi-kun, tạo ra việc mặt đất nứt vỡ vụn ra ngay điểm chính giữa hai người họ.

[Tê liệt] và [Sợ hãi] là 2 khả năng được xem như đợt tấn công vô hình mà nó khiến cho người nào bị dính đòn lâm vào một trạng thái bất ổn, mà gây nguy hại đến tâm trí lẫn thể xác.

Về phía các thành viên, những người đang theo dõi trận đấu giữa Aporou và Minokichi-kun từ rất xa, tỷ lệ những người bị ngất xỉu do hiệu ứng này là 50%, với thêm 40% không còn khả năng di chuyển và bị đóng băng ở chỗ ngồi.

Nhưng theo đánh giá đơn giản từ phía Minokichi-kun và Aporou thì tiếng gầm đó chỉ là lời chào của họ.

Aporou và Minokichi-kun thì chẳng hề tỏ ra một chút gì là lo sợ cả vì cả 2 đòn tấn công đó, chúng đã tự triệt tiêu lẫn nhau.

"Buummooooooooooooo... oooooooooooooo... oooooooooooooo!!!"

Khi hai tiếng gầm kết thúc, và Minokichi-kun lại là người hành động trước.

Khi kết thúc những tiếng gầm thét thể hiện tinh thần và ý chí chiến đấu, Minokichi-kun lao người về phía trước, lấy đà lao tới cùng với cái khiên của hắn trông như là một con bò vàng đang lao tới. Cây rìu thì được nâng lên trên vai, hắn nhanh chóng quất mạnh về hướng Aporou.

Đòn tấn công mà Minokichi-kun sử dụng, tuy nhiên, đó là đòn tấn công mà Aporou đã quá quen với nó. Hướng đánh thì quá rõ ràng còn kỹ năng thì đương nhiên là quá tốt.

Đòn tấn công đó quá đơn giản, nhưng vẫn là một đòn tấn công mạnh. Đó là kỹ thuật mà Aporou đã dạy cho Minokichi-kun người thường xuyên sử dụng nó.

Đó là kỹ thuật được sử dụng để xông vào hay lao tới để rút ngắn khoảng cách giữa bản thân và đối thủ, ngăn chặn đòn tấn công của đối phương bằng cái khiên khổng lồ và đẩy một phần cơ thể của mình vào không gian của đối thủ để phá vỡ sự cân bằng và triệt hạ các thế thủ của kẻ đó. Trong khoảnh khắc cuối cùng, cây rìu được chém xuống và đòn tấn công tàn phá với tất cả sức mạnh dồn vào đó được đẩy ra.

Đó là đòn tấn công cơ bản cho bất cứ ai sử dụng khiên và rìu đều được huấn luyện để sử dụng một cách phổ biến.

Vì thế, Aprou đã có đầy đủ thông tin, dữ kiện về các bước để chống lại đòn tấn công được dành tặng cho hắn.

Mặc dù, tốc độ của đòn tấn công đó đã khác với những gì mà Aprou đã từng biết. Trọng lực lao xuống thì khác hẳn, sức mạnh toát ra và quy mô cũng khác.

Sắp có những sự cố xảy ra với Aprou.

Bộ lông mịn như tơ vàng của phần dưới cơ thể Minokichi-kun nổ những tiếng tanh tách và những tia sét vàng từ mỗi bước chân nghiền nát mặt đất.

Những cái móng guốc, hắn ép cái thân hình khổng lồ lao về phía trước, tình trạng đó diễn ra như một cuộc oanh tạc.

Từ cái đầu rìu vẫn còn nằm trên vai của hắn, ngọn lửa trắng bốc lên và tốc độ của hắn tăng đột biến.

Tương tự như việc tăng tốc, tốc độ của Minokichi-kun tăng lên như bùng nổ.

Không khí bị xé toạt ra bởi Minokichi-kun, những đợt chấn động hình thành. Đó như là một bằng chứng cho thấy tốc độ của hắn đã vượt qua tốc độ âm thanh. Một cơn bão hủy diệt tàn phá những thứ xung quanh, cái đuôi

lắc lư đã được mở rộng ra, những dấu vết của tia sét vàng và ngọn lửa trắng phun trào từ phía trung tâm.

Tốc độ của Minokichi-kun thật sự đã vượt quá xa so với tốc độ âm thanh, chỉ sau một khoảnh khắc, âm thanh mới được nghe thấy khi hắn đã tiếp cận được Aporou.

Vì hắn đã trở thành Minotaur và nhận được một nguồn sức mạnh vĩ đại và sự bảo vệ thần thánh từ nhiều vị thần khác nhau. Đòn tấn công của Minokichi-kun đã đạt đến mức độ gần như không thể thấy được.

"Như vậy quả là nhanh thật đấy!"

Hiện tại, Aporou đã là loài Apostle Lord có những khả năng về tri giác tuyệt vời và với kỹ năng [Tăng tốc độ tư duy song song] của hắn kết hợp với nhận thức và kinh nghiệm, chuyển động nhân quả trong thế giới này như thể là mọi thứ di chuyển trong chế độ chuyển động chậm vậy.

Trong thế giới của Aporou, nếu một viên đạn được bắn ra từ khẩu súng trường uy lực mạnh, tới hắn, nó tương tự như thể là nó dừng lại vào khoảnh khắc Aporou tập trung nghiêm túc.

Ngay cả sau khi Minokichi-kun di chuyển ở một tốc độ bất thường.

20m khoảng cách giữa họ cũng có thể bị rút ngắn lại chỉ với vài bước chân, cơ thể khổng lồ đó dễ dàng thu hẹp khoảng cách.

Cây rìu được vung ra, kèm theo đó là tiếng gầm chói tai. Mọi thứ gần như bị chặt đứt trước đòn tấn công mạnh mẽ, bất cứ thứ gì chạm phải đều bị tiêu diệt ngay lập tức.

Nó như là một tảng đá khổng lồ lao xuống vậy.

Aporou sử dụng cây giáo đỏ của hắn [Kẻ xuyên người đói khát với hàng ngàn chiếc gai] để đón nhận những đòn đố và làm chệch hướng chúng. Kết quả là ngăn chặn thành công được các đòn tấn công trong không trung.

Cây rìu chạm vào cây giáo đỏ và âm thanh của sự va chạm chói tai có thể nghe được, những tia lửa bắn ra khắp cả đấu trường và những ngọn lửa trắng bốc lên cháy nổ từ đầu của cây rìu dính vào cây giáo đỏ.

Đầu của Aporou bất ngờ trở thành một ngọn đuốc với ngọn lửa trắng, mặc dù điều đó chỉ diễn ra một vài giây. Trong khi Aporou né tránh cây rìu khỏi nơi mà nó chém tới cơ thể của hắn, đầu của hắn lại bốc cháy với ngọn lửa trắng. Máu thịt và xương của hắn kêu rần rắc từ cú sốc do cái rìu tạo ra chất động.

Mặc dù áp lực từ đòn tấn công đó không cách nào cắt đứt được hắn, cú đánh vẫn khiến hắn lún sâu xuống đất.

Nếu Aporou mà không trang bị cây giáo đỏ mà thay vào đó là cây kích được tạo ra bởi Thọ rèn-san, thì hắn sẽ không tài nào chặn được đòn tấn công đó và có thể sẽ bị chém.

Nhưng, vì đó là cây giáo đỏ, sức mạnh từ đòn tấn công có thể bị phân tán ra nhiều phía mà không bị phá vỡ.

Bất kể thế nào đi chăng nữa thì đòn tấn công đã mạnh hơn rất nhiều so với trước kia. Aporou vừa ngạc nhiên vừa phấn khích về chuyện đó.

"Ha ha! Giỏi lắm Minokichi-kun, đúng như mong đợi, chú lúc nào cũng là nhất cả!"

Cây rìu bị chặn lại trượt khỏi mục tiêu ban đầu và lao xuống mặt đất với tiếng nổ vang dội.

Nó nghiền nát mặt đất và cú cơ chấn động bắn những viên đá bay nhanh như đạn.

Những viên đá va chạm với da của hắn, nhưng cũng không có gì đặc biệt, Aporou đơn giản là không hề cảm thấy đau đớn gì.

Aporou, người mà vẫn chưa nhận nhiều thương tổn, phản đòn ngay lập tức, những ngọn lửa trắng và tia sét vàng cứ bắn ra từ đầu cây rìu thiêu cháy mọi thứ xung quanh và phạm vi hủy diệt của nó ngày càng mở rộng.

Chuyển động của Aporou đã bị chậm lại một chút do sự ngạc nhiên trong khoảnh khắc đó.

Minokichi-kun đã có [Sự Bảo Vệ Thần Thánh]: [Sự Bảo Vệ Thần Thánh Của Á Thần Lửa], [Sự Bảo Vệ Thần Thánh Của Á Thần Chiến Tranh] và [Sự Bảo Vệ Thần Thánh Của Thần Sấm], nhờ vậy mà có thể tạo ra tia sét vàng và ngọn lửa trắng từ Á Thần Lửa và Thần Sấm mà Minokichi-kun đã nhận được.

Nhưng vì Aporou đã ăn thịt Gấu Đỏ, hắn cũng nhận được [Sự Bảo Vệ Thần Thánh Của Á Thần Lửa], mặc dù ngay cả như vậy, chống lại một ngọn lửa quá mạnh mà chỉ có duy nhất một [Sự Bảo Vệ Thần Thánh], là cực kì khó khăn, ngay cả với nhiều kỹ năng chòng chéo của hắn cũng khó mà chống đỡ.

Dĩ nhiên đó là lý do tại sao mà Minokichi-kun lại sử dụng ngọn lửa kết hợp sấm sét mạnh đến như vậy.

Khi đã trở thành một biến thể mới của loài Minotaur, hắn nhận ra một sự thật, đây là cơ hội cho hắn tăng thêm sức mạnh cho những cú đánh từ cây rìu.

Đó là kỹ năng độc nhất của hắn với hiệu quả thì tuyệt vời, nó được gọi là [Người thành Rìu] và một kỹ năng khác hắn nhận được [Ngọn Lửa Sấm

Sét Của Vị Thần Sát Nhân] làm tăng thêm sức mạnh của những ngọn lửa sấm sét mà hắn tạo ra.

Minokichi-kun cực kì yêu thích việc sử dụng cây [Rìu Của Sự Lụi Tàn] mà nó sở hữu khả năng độc nhất [Ngọn Lửa Thiêu Rụi Mọi Tội Lỗi].

Mặc dù các yếu tố hỗ trợ của hắn hầu như là thiêng về thuộc tính lửa, đó là sự ưu ái của hắn.

Sức mạnh mà Minokichi-kun đã nhận được phần nào đã có thể ngang bằng với sức mạnh của Aporou. Đây là thứ có thể rõ ràng trông thấy được trong tình huống này.

Thông thường, chỉ cần với một cú đánh như vậy, trận chiến đã có thể được kết thúc.

Ngay cả với những người có thể tránh được cú vung mạnh mẽ đó, sức mạnh kết hợp giữa ngọn lửa trắng hùng vĩ và sấm sét vàng được giải phóng sau cú đánh cực mạnh đó cũng đủ để triệt hạ bất cứ kẻ thù thông thường nào.

Lúc đầu thì chỉ cần mỗi cú đánh từ cái rìu vĩ đại đó cũng đủ để đối thủ từ giã cõi đời rồi.

Để có thể chặn được hoặc thậm chí là né tránh các đòn tấn công từ phía Minokichi-kun, thì có lẽ chẳng có thành viên nào trong tất cả những người thuộc Parabellum ngoại trừ Aporou, có thể tự mình làm được như vậy.

Tuy nhiên, vì Aporou đã có [Vô hiệu hóa sát thương hệ điện], cơ thể của hắn đã không còn bị thiêu cháy bởi tia sét vàng bắn vào cơ thể hắn. Cho dù tia sét vàng đó có mạnh đến đâu đi chăng nữa, đòn tấn công bằng [Sấm Và Sét] không thể nào có thể ảnh hưởng đến Aporou vĩ đại được.

Nhưng không thể nói rằng hắn là kẻ bất khả chiến bại. Ngay cả với [Sự Bảo Vệ Thần Thánh Của Á Thần Lửa] và [Kháng hỏa tuyệt đối] thì sát thương do ngọn lửa trắng gây ra ở một nhiệt độ siêu cao là không thể vô hiệu hóa hoàn toàn.

Cũng là một điều tự nhiên vì Aporou hoàn toàn thiếu những kỹ năng vô hiệu hóa hoàn toàn về lửa, ngay cả với việc có thể giảm sát thương từ lửa, hắn vẫn phải nhận một lượng sát thương nhất định.

Tóc của Aporou thì bị cháy rụi bởi ngọn lửa trắng hùng mạnh, cũng như một phần má và trán bị bỏng nặng. Mùi khét và âm thanh nhũn cầu trái bị thiêu đốt hoàn toàn có thể nghe được.

Gương mặt của Aporou đã bị thương cực kì nghiêm trọng với con mắt trái thì bị nghiền nát và theo như bản năng hắn sử dụng [Tái sinh siêu tốc]. Da mặt bị mưng mủ và lở loét, cháy khô đã được chữa khỏi, như thể là thời gian bị đảo ngược.

Da mặt bị cháy khô và nhũn cầu tái tạo trong chớp mắt và mọi thiệt hại đều bị vô hiệu hóa.

Nhưng trong khoảng thời gian ngắn ngủi đó, không chỉ Aporou ngăn chặn đợt tấn công, mà còn phản đòn lại.

"Đừng chỉ tập trung vào kẻ thù, quan sát đến môi trường xung quanh đi."

Trong khi việc đưa ra những lời hướng dẫn như một thói quen hằng ngày của hắn, Aporou bắt đầu hình thành 2 ngọn giáo nước và đất phía sau Minokichi-kun.

Cùng lúc đó, cánh tay bạc của hắn đâm mạnh vào cái khiên của Minokichi-kun. Cái âm thanh va chạm giữa cái khiên và cú đâm vang dội.

Cả hai chiến binh đều cảm thấy cú sốc lan truyền toàn bộ cơ thể của họ.

Đúng lúc đó, Aporou thực hiện cuộc tấn công của 2 thanh giáo nước và đất.

Trong khi xem xét việc Minokichi-kun phải tập trung vào phía trước, với phương pháp tấn công tiêu chuẩn của Aporou là tấn công cùng lúc ở cả phía trước, phía sau và cả điểm mù để phá vỡ thế thủ của đối phương.

Sẽ rất khó khăn để ngăn chặn hay chống lại kiểu tấn công hiệu quả này vì nó gần không thể đối với Minokichi-kun để hắn có thể nhìn phía sau của hắn, đặc biệt là còn phải quan sát kẻ thù ở trước mặt.

Nếu đây là Minokichi-kun trước đây, thế thủ của hắn có lẽ đã dễ dàng bị phá vỡ, tuy nhiên, Minokichi-kun đã mạnh hơn rất nhiều so với trước kia.

Sự gia tăng tuyệt đối của sức mạnh và kỹ năng có thể giúp hắn dễ dàng thoát ra khỏi thế tấn công gọng kìm của Aporou, ngay cả với một biên độ dịch chuyển nhỏ.

Vì thế...

"... Cái!?" (Aporou)

"BUUUUUUMOOOOOOOOOO-----"

Tia sét vàng và ngọn lửa trắng được thổi ra từ toàn bộ cơ thể của Minokichi-kun.

Từ phía sau, ngọn lửa trắng và tia sét vàng đã đốt cháy và làm bốc hơi ngọn giáo nước và đất. Hơi nước bốc lên và cùng lúc đó cánh tay bạc chạm vào tấm khiên đầu bò vàng bắt đầu sáng chói lên.

Aporou nhảy về phía sau để duy trì khoảng cách, nhưng tốc độ lao tới của Minokichi-kun còn nhanh việc Aporou lùi về. Hắn đã bị bắt lấy trong

khi hắn đang muốn tạo ra một khoảng cách cần thiết vì có một thứ sinh vật ảo giác giống như cái đầu con bò vàng được tạo ra như thể nó nhảy ra khỏi cái khiên vậy.

Ảo ảnh con bò vàng đâm vào, với cặp sừng sắc nhọn của nó, người của Aporou.

Vết thương là quá tàn nhẫn mà có thể moi ruột của bất cứ người nào, và vì Aporou, hắn đã nhảy lên và bây giờ ở trong không trung, không thể nào có thể dễ dàng tránh né được nó.

Tránh né đã quá khó và tay của Aporou đã được dùng để ngăn chặn đòn tấn công trong giới hạn phòng hộ của chúng.

Mặc dù vậy, Aporou vẫn chọn việc vồ lấy nó, ảo ảnh, với cánh tay bạc của hắn.

Trong khi cánh tay bằng máu thịt của hắn đang cầm lấy cây giáo đỏ, hắn không thể nào tạo ra một loại vũ khí khác trong suốt trận đấu.

Mặc dù ai đó bảo rằng chỉ đơn giản là bắt lấy nó thôi mà, nhưng đâu phải dễ dàng vì tốc độ tuyệt đối của Minokichi-kun đã vượt qua tốc độ âm thanh. Khoảng cách giữa 2 người họ chỉ có 5m, chỉ là một khoảng cách nhỏ.

Cũng có thể nói rằng một người bình thường sẽ bị giết chết ngay lập tức nếu chịu một đòn tấn công như vậy, thậm chí nếu bạn có bắt được nó. Sức mạnh từ cú đánh vào cơ thể bạn, có thể đâm xuyên qua cơ thể một cách dễ dàng.

Tuy nhiên, Aporou đã xoay sở được trong việc giữ đòn tấn công đó lại, đó chỉ là nhờ vào kinh nghiệm trước đây khi giao đấu với Minokichi-kun mạnh mẽ, và thực tế cánh tay bạc hắn dùng để chặn đòn đó lại không hề di chuyển một li nào cả.

Nhờ vậy, Aporou đã có thể ngăn chặn được đòn tấn công.

Nhưng, vì sẽ rất khó khăn nếu chỉ giữ sự cân bằng của toàn bộ cơ thể chỉ với một điểm, Aporou đẩy cây giáo đỏ về phía cái khiên. Cánh tay bạc và cây giáo đỏ, với 2 điểm đó, hẳn ngăn được cặp sừng của con bò vàng chạm đến hẳn.

Tuy nhiên, Aporou vẫn đang ở trên không trung và Minokichi-kun đâu có chịu dừng ở đó.

"OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO-----!!!"

Minokichi-kun tiến tới với một tốc độ tương tự, đá mặt đất dưới chân hẳn.

Với ngọn lửa trắng phun ra từng đầu của cây rìu, và tia sét vàng bắn ra từ bộ lông vàng của hẳn, vận tốc vượt trội của hẳn có thể thấy rõ.

Cái âm thanh bùng nổ có thể nghe được, cảm giác và âm thanh của sự bùng nổ khi bức tường âm thanh bị phá vỡ, [Cảm ứng khu vực] của Aporou phát hiện ra một bức tường khổng lồ ở phía sau.

Dường như là Minokichi-kun muốn ném Aporou vào bức tường.

Và rồi Aporou cũng không thoát khỏi số phận bị ném vào bức tường, mà không chỉ có vậy, mà còn cái khiên bản thân nó cũng nghiền nát bức tường đó.

Cơ thể của Aporou gần như bị nghiền nát do ảo ảnh đó, mặc dù đã suýt chặn được nó bằng cánh tay bạc.

Chấn động gây ra sát thương thậm chí còn truyền từ cơ thể của Aporou sang bức tường.

Cơ bắp của Minokichi-kun quá nhanh và quá mạnh.

Dường như sẽ chẳng có cơ hội thắng cho Aporou nếu hắn chẳng chịu tấn công.

Nhưng sau đó, một nụ cười nhẹ xuất hiện trên gương mặt của Aporou.

"Vậy là không thể đùa giỡn với chú thêm được nữa rồi!"

Aporou sử dụng một trong những kỹ năng mạnh nhất của hắn, kỹ năng mà hắn nghĩ hắn sẽ không sử dụng, [Sức mạnh tối thượng của Quỷ Đen].

Vì hắn đã nhận ra được sức mạnh thật sự của Minokichi, và cũng vì bản năng chiến đấu mách bảo như vậy, Aporou chuẩn bị sẵn sàng.

Bầu không khí ngay lập tức trở nên tràn đầy sát khí, sự đe dọa lẫn nhau.

Thậm chí chỉ với một kỹ năng đó thôi, khó người nào có thể vượt trội hơn được.

Nó tạo ra một ý thức, một suy nghĩ là bạn không nên, không, tuyệt đối không được chống lại nó, vì đơn giản nó quá mạnh, quá sức so với bạn.

Đương nhiên là Minokichi-kun cũng nhận thấy được sự thay đổi mạnh mẽ của Aporou. Cái khoảnh khắc mà hắn nhận thấy sự thay đổi trong bầu không khí này, mồ hôi lạnh bắt đầu tuôn ra, và trong khoảnh khắc sinh tử đó, Minokichi-kun quyết định lựa chọn việc đối mặt với nó, lao vào tấn công Aporou.

Hắn không thể dừng lại vào lúc này, hắn chắc chắn sẽ không đạt được chiến thắng nếu hắn có một giây phút do dự nào. Trong khi cơ thể của Aporou không còn ở trong không trung nữa và một tay của hắn đã nắm được cái sừng, hắn không gặp chút khó khăn gì trong việc phòng thủ với tư thế phòng vệ hiện tại.

Tuy nhiên, Aporou đã sử dụng [Lực hút] cho phép mũi chân của hắn bám chặt xuống mặt đất. Tư thế của hắn như thể hắn đang nhón chân nhưng như vậy là đủ với Aporou.

"Nhào vô nào!" (Aporou)

[Sức mạnh tối thượng của Quỷ Đen] là một kỹ năng cho phép hắn có đủ sức mạnh để chặn được chuyển động của Minokichi-kun. Cơ thể của Aporou lún xuống, ngay cả như vậy, cánh tay bạc vẫn giữ chặt ảo ảnh không hề thay đổi từ đầu đến giờ.

Kết quả là.

"Phản đòn ư?" (Minokichi-kun)

Với sự thay đổi dòng chảy năng lượng một cách đột ngột, cũng như một nguồn lực tuyệt vời, cơ thể đồ sộ của Minokichi-kun cũng dễ dàng bị gửi bay theo chiều gió.

Cái giọng nói đầy sự ngạc nhiên hoàn toàn có thể nghe được.

Cơ thể của Minokichi-kun quay vòng, quay vòng và lại quay vòng vòng theo phương thẳng đứng. Minokichi-kun vẫn chưa nhận ra được sự khác biệt giữa không trung và mặt đất vì hắn không tài nào có thể giữ được tư thế của mình ở trên không trung, và kết quả là hắn cứ quay vòng đến khi rơi xuống mặt đất.

Năng lượng cần thiết để thổi bay một thứ nặng như vậy thì thật sự là rất lớn, nhưng tất cả năng lượng đó sẽ biến mất ngay khoảnh khắc nó chạm xuống mặt đất. Nói cách khác, Minokichi-kun sẽ dừng lại khi hắn lao đầu xuống mặt đất.

Cơ hội phản công trước đó gần như không thể thì bây giờ đã hoàn toàn có thể, và đó là thứ mà Aporou sẽ không bỏ qua.

"... Shaaaaa"

Aporou bắt đầu sử dụng một kỹ năng khác.

[Điều khiển gió] được sử dụng để tạo ra 30 khối không khí, [Lực hút] cho phép hắn thực hiện một cuộc tấn công tốc độ cao bằng cách sử dụng trọng lực.

Ngay lập tức, tất cả những khối "gió" được hình thành và lao thẳng vào Minokichi-kun ngay khi hắn rơi xuống mặt đất, để ngăn chặn việc Minokichi-kun lấy lại được sự bình tĩnh của hắn. Những âm thanh liên tiếp chậm chậm tương tự như tiếng cây búa khổng lồ đập vào một thớ thịt xấu số vang lên khắp khu vực đó.

"Buuuumoooo!!!"

Những tiếng la hét đau đớn vang lên...

Một trong những đặc tính của loài Minotaur là cơ thể cứng rắn đáng kinh ngạc của chúng trong khi đó Minokichi-kun lại là người có cơ thể cứng rắn đáng kinh ngạc hơn nữa.

Nhưng với đợt tấn công này, nó là thứ có thể đâm xuyên qua giáp kim loại chỉ với một cú đánh.

Nhưng sức mạnh của mỗi cú đánh đã bị giảm xuống rất nhiều vì cơ thể bao phủ những khối cơ bắp sắt thép của Minokichi-kun vì thế mà đợt tấn công bản thân nó không thể gây ra một lượng sát thương khổng lồ được.

Những cú đập mạnh bạo mà Minokichi-kun phải chịu, phần nào, đã chứng minh được hiệu quả vừa đủ của chúng để khiến hắn không thể di chuyển.

Vì Minokichi-kun đã không thể di chuyển, Aporou rút ngắn khoảng cách và thực hiện một đợt tấn công mới với cây giáo đỏ.

Với đầu của mũi giáo, hấn cắt đứt không khí và âm thanh chấn động run chuyển cả khu vực.

Cú đâm của ngọn giáo nhắm thẳng vào vai trái của Minokichi-kun nhưng đã bị chặn lại bởi cái khiên khổng lồ. Các tia lửa bắn ra trên diện rộng, nhưng đợt tấn công của Aporou không dừng lại ở đó.

Mũi giáo lại được rút lại và cứ thế đâm liên tục vào mục tiêu.

Cái ánh sáng đỏ bắt đầu tỏa ra từ đầu mũi giáo khi tốc độ của cây giáo tăng lên gấp trăm lần.

[Aporou kỹ thuật chiến đấu [Nghệ Thuật Chiến Đấu] [100 bông hoa 1000 ngọn giáo] được kích hoạt]

[Với kỹ thuật chiến đấu [Nghệ Thuật Chiến Đấu] [100 bông hoa 1000 ngọn giáo] hiệu quả của ngọn giáo đã tăng lên]

Tiếp theo đó, Aporou kích hoạt [Nghề-Bậc thầy dùng giáo] và [Giáo vương].

Cả hai đều là những [Nghệ Thuật Chiến Đấu] Level cao mà chỉ có thể được sử dụng với một cá thể sở hữu [Nghề] Level cao hơn trong đó giáo là vũ khí chiến đấu chính.

Điều này đã cho phép con người có khả năng vượt qua sức mạnh và tốc độ vật lý của họ và rút dần đi sức chịu đựng của người sử dụng.

Nếu nó được sử dụng trong tình trạng mà người sử dụng đã cận kề cái chết, chắc chắn với một cơ hội rất cao là người đó sẽ chết như là kết quả của sự phản ứng dữ dội do tác dụng phụ khi sử dụng kỹ năng đó.

Vì kỹ thuật mà Aprou đã sử dụng, [100 bông hoa 1000 ngọn giáo] là vô cùng mạnh, nó còn là một [Nghệ Thuật Chiến Đấu] cao cấp hơn hẳn so với các kỹ năng còn lại.

Nhưng, nhờ vào thực tế là cơ thể của Aprou đã mạnh hơn đáng kể so với một con người, trong khi sử dụng [100 bông hoa 1000 ngọn giáo] sinh lực của hắn chỉ giảm đi một chút. Thêm vào đó, sau khi ngừng sử dụng kỹ năng đó, hắn chỉ cần một vài giây là hắn có thể hồi phục trở lại như trạng thái ban đầu mà không gặp một tác dụng phụ lâu dài nào.

Cây giáo đỏ nặng nề được củng cố thêm sức mạnh thông qua các [Nghệ Thuật Chiến Đấu] của Aprou và va chạm với tấm khiên của Minokichikun. Vào thời điểm đó âm thanh va chạm nổ thành từng tiếng một cùng với những tia lửa bắt ra.

Cái cảnh tượng đáng kinh ngạc trong một trận chiến giữa 2 con quái vật được phơi bày trước mắt những thành viên của Parabellum. Mọi người, trừ các con của Aprou, đều hoàn toàn hoặc một phần không nói được lời nào trước cảnh tượng xảy ra trước mặt họ.

Ánh sáng đỏ từ ngọn giáo đỏ của Aprou mang trong mình một nguồn năng lượng cực lớn mà với mỗi cú đâm của nó cũng là một đòn đánh chí mạng. Nếu không có sự chịu đựng cũng như khả năng chịu đòn cực kì khủng khiếp của Minokichikun, thì hắn sẽ không thể nào đứng nổi một cú đâm từ ngọn giáo đỏ.

Cái cảnh tượng này cũng chính là lần đầu tiên mà Aprou buộc phải rơi vào tình huống này khi hắn thể hiện những sức mạnh mà hắn đang che giấu, [Nghệ Thuật Chiến Đấu] của hắn và cả những kỹ năng đặc biệt đến mọi người.

Có một luật lệ trong thế giới này: "Chỉ có con người mới có thể sở hữu [Nghề] như là một [Kỹ năng] của người đó."

[Nghệ Thuật Chiến Đấu] cho phép loài người chống lại những sinh vật khủng khiếp và hùng mạnh như Khổng Lồ và Rồng, nó được ban tặng cho họ bởi [Thần] và [Sự ban phép] tuyệt vời nhất của họ.

Vì thế, không có loài nào có thể nhận được [Nghề] hoặc sở hữu [Nghệ Thuật Chiến Đấu].

Nhưng bây giờ, ngay trước mắt của từng người trong khu vực đấu trường, Aporou vừa phá vỡ Luật Lệ của thế giới mà họ đã từng biết đến.

Với cảnh tượng đó được phơi bày trước mắt họ, họ vô cùng ngạc nhiên, đặc biệt là với Hiệp Sĩ Sắt Rỉ và Nữ Hiệp Sĩ thì đó là thứ mà họ không thể nào tưởng tượng ra được và họ không thể nào thốt nên lời...

""Sao có thể như thế được..."" - Nhiều người bắt đầu thốt lên.

Những tiếng thì thào bắt đầu mờ dần khi mà toàn bộ sự chú ý của họ tập trung trở lại vào cảnh tượng xảy ra trước mắt họ. Cái âm thanh va chạm được tạo ra từ cú đánh bằng [Nghệ Thuật Chiến Đấu] [100 bông hoa 1000 ngọn giáo] của Aporou đâm sâu vào khiên của Minokichi-kun.

"Nhìn này Minokichi-kun, tôi sẽ không kiềm chế sức mạnh nữa đâu, lo mà chuẩn bị đi!"

Từ trọng lực tuyệt đối của mỗi cú đâm, Aporou dần dần đẩy lùi được sự phòng thủ của Minokichi-kun thông qua việc sử dụng [Nghệ Thuật Chiến Đấu] [100 bông hoa 1000 ngọn giáo] kết hợp với nhiều kỹ năng hỗ trợ khác nhau.

Kết quả là, như một phép tính đơn giản cho tình hình hiện tại, gần như đã tăng lên gấp 2 lần những cú tấn công.

Cái vệt sáng đỏ từ ngọn giáo dần trở nên sẫm màu hơn và sự tác động của nó trở nên nguy hiểm hơn, gây ra sát thương ở bề mặt của ngọn giáo,

nhờ vào trọng lực tuyệt đối của mỗi cú đánh, cánh tay mà Minokichi-kun đang giữ cái khiên đang phải chịu một lực rất mạnh, đến mức quá tải.

Nếu không nhờ vào cơ thể cường tráng của Minokichi-kun thì vài lỗ thủng đã được tạo ra trên cơ thể của hắn chỉ trong vài giây.

Với quá nhiều sức mạnh được thêm vào cho đợt tấn công này, ngay cả ngọn giáo đỏ cũng bị hư tổn. Đợt tấn công này, tuy vậy, sẽ nhanh chóng đạt đến điểm kết thúc của nó khi sức chịu đựng của Aporou lên đến đỉnh điểm. Trong mỗi [Nghệ Thuật Chiến Đấu] đều có một điểm giới hạn của riêng nó và có thể xem đó như là một điểm yếu nhỏ của nó.

Ngay cả với Aporou, người có thể sử dụng [Nghệ Thuật Chiến Đấu] mà không phải ai cũng có thể sở hữu nó, cũng không thể thay đổi thực tế này.

Ở điểm dừng của [Nghệ Thuật Chiến Đấu] có một cơ hội nhỏ để phản đòn, ngay cả một điều nhỏ nhoi đến vậy thì Minokichi-kun cũng sẽ không bao giờ bỏ qua.

Tuy nhiên,

"... SSSssssssaaaaaaaaah" (Aporou)

Aporou bắt đầu sử dụng thêm một kỹ năng khác [Liên hoàn đâm].

Một đợt tấn công liên tục của những cú đâm được tạo ra khi sử dụng [Liên hoàn đâm] và [100 bông hoa 1000 ngọn giáo], như vậy sẽ không có điểm dừng cũng như không có cơ hội phản công.

Những đợt tấn công như vậy cho thấy, nó là thứ hoàn toàn có thể với Aporou, người có khả năng sử dụng nhiều [Kỹ năng] để tạo ra [Nghệ Thuật Chiến Đấu] mới.

"Buuuuuuuumoooooooo!??..." (Minokichi-kun)

Số lượng tuyệt đối của những cú đâm không còn có thể cảm nhận được nữa, nó như là trở thành một dòng chảy, liên tục và liên tục lao tới mục tiêu. Trong khi việc chịu đựng đợt tấn công này thì không có gì để nói nữa, như một sự tàn bạo cứ tiếp diễn, thậm chí hùng mạnh như Minokichi-kun cũng phát ra những tiếng rên đau thảm thiết.

Đối mặt với kẻ thù trong khi đâm liên tục vào cơ thể hần, dòng chảy của những đợt tấn công tàn bạo xuyên qua da thịt. Trong khi tấm khiên đang cố chặn hầu hết các đòn tấn công, những phần thịt không được che chở xung quanh cái khiên bị nghiền nát nghiêm trọng và vỡ tung ra khỏi chân tay của Minokichi-kun. Đôi chân của Minokichi-kun cũng bị thương nghiêm trọng.

Trước đó, ở dưới chân Aprou có rất nhiều cục đá được tạo ra. Thông qua việc sử dụng [Lực hút], chúng bị vỡ ra, đồng đổ nát đó bắt đầu nhanh chóng bay lên không trung.

Trong nháy mắt, hơn 100 tảng đá đang bay lơ lửng trên không trung. Còn về kích thước những viên đá đó, có viên nhỏ, có tảng đá to với kích thước dao động từ vài cm đến gần 5m. Bất cứ ai cũng có thể trong thấy sự khác biệt, nhưng trong thực tế, không thể nào so sánh được trong khi chúng đang tập hợp lại với nhau trên không trung.

"...!!?"

Trong khoảng thời gian đó, sự chuẩn bị của Aprou đã hoàn thành và một tiếng gầm thét tương tự như lần đầu Minokichi-kun va chạm với mặt đất, được giải phóng ra. Cùng lúc đó, ngọn lửa trắng và tia sét vàng một lần nữa được thổi ra bao phủ toàn bộ cơ thể của hần.

Ngọn lửa sấm sét ấy bao phủ toàn bộ cơ thể Aprou vì hần ở quá gần đối thủ, nhưng có rất ít hoặc gần như không có hiệu quả gì của đòn tấn công đó vào lúc này. Thậm chí như vậy, đòn tấn công liên tiếp từ [100 bông hoa 1000 ngọn giáo] và [Liên hoàn đâm] vẫn không dừng lại dù chỉ là một khắc.

Vẻ ngoài của cơ thể của Minokichi-kun gần như biến mất trong tầm nhìn của Aporou do ngọn lửa sấm sét, và chúng ít nhiều gì cũng trở thành một lá chắn cản trở những đợt tấn công xuyên qua.

Chỉ trong khoảnh khắc đó, có một khoảng cách nhỏ có thể thấy được giữa các đợt tấn công, và Minokichi-kun sử dụng toàn bộ sức mạnh của hắn, tập trung về phía sau lưng. Đó là hành động duy nhất có thể thực hiện vì những đợt tấn công của Aporou, chỉ trong khoảnh khắc đó.

Khi ngọn giáo đỏ trượt khỏi mục tiêu của nó và đâm xuống đất rồi nhanh chóng được rút ra.

Phần thịt từ tay chân bị đục khoét từ mục tiêu, vẫn còn ở nơi ngọn giáo đâm xuống.

Minokichi-kun liếc nhìn lại để quan sát, thì ngay lập tức Aporou đã kích hoạt một kỹ năng khác nữa của cây giáo đỏ.

[Kỹ năng độc nhất [Bộ giáp nhuộm máu của cây giáo đỏ] kích hoạt].

Bằng cách kích hoạt kỹ năng đó, hàng chục ngọn giáo đỏ lao vào nhắm đến phần dưới của Minokichi-kun ngay đôi chân của hắn.

Đợt tấn công này chỉ nhằm vào một mục tiêu duy nhất, dù chỉ là tạm thời, giảm được tốc độ tuyệt vời của Minokichi-kun mà hắn có thể phá vỡ hàng rào âm thanh. Sẽ thật khó khăn để ngăn chặn khi tấn công từ bên dưới vì đó như một điểm mù. Thậm chí với việc không biết khi nào tấn công, đó chắc chắn là một bước đi chết người.

Tuy nhiên chỉ với một cái nhìn Minokichi-kun đã nhận ra điều đó, hắn dường như có thể đọc được phản ứng của Aporou, một cách nhanh như chớp.

Ngay khi những ngọn giáo đỏ đâm lên từ mặt đất, cơ thể to đờ sộ của Minokichi-kun đã nhảy cao lên không trung gần 20m. Thứ mà những ngọn giáo đỏ đâm trúng chỉ là cái bóng của Minokichi-kun.

Khi Aporou nhìn lên trời, thì Minokichi-kun đã giơ cao cây rìu. Thật khó để tưởng tượng sức mạnh của cú đánh này sẽ khủng khiếp như thế nào... Ngay cả với Aporou, nhận một cú đánh trực diện như vậy là cực kỳ nguy hiểm. Mặc dù, Aporou đâu có ý định để bị đánh bởi cú đó.

Với một chuyển động trên tay của hắn.

"Bay nào..." (Aporou)

Những tảng đá lơ lửng trên không trung được bắn đi nhắm thẳng vào Minokichi-kun. Đợt tấn công tương tự như một chuyển bay, chỉ cần thay đổi trọng lực để bắn đi những tảng đá bất cứ lúc nào mình muốn. Vẫn còn có thể một mục đích khác khi để những tảng đá trôi nổi như vậy, nhưng chuyện đó để sau đi.

"Buumoooooooo..."

Những tảng đá lao đến từ mọi phía, Minokichi-kun thay đổi góc độ của cái khiên với móng guốc ở đôi chân hắn, bằng cách này những tảng đá dễ dàng bị chặn bởi cái khiên, như thể là hắn đang lướt sóng vậy. Những tảng đá va đập vào khiên, tạo nên âm thanh vui tai, nhưng chúng không gây ra nhiều hư tổn lên tấm khiên vì đà của cú va đập đã được chuyển hướng để giảm sự tác động.

Minokichi-kun đã xử lý khéo léo đến mức gần như không thể, tạo ra một sự kinh ngạc trên gương mặt của Aporou.

"... oooooooooooooooooooooooooooooo"

Cái mô hình bò vàng một lần nữa tỏa sáng, và ảo ảnh cái đầu bò vàng xuất hiện.

Những tảng đá còn lại nhằm đến Minokichi-kun đã bị nghiền nát hết tất cả, và cùng lúc đó đợt tấn công khác lao thẳng đến Aporou.

Vì cái thứ sức mạnh kinh khủng mà hãn sở hữu, những tảng đá được ném vào hãn trở thành những trận mưa đá rơi xuống đất. Aporou đã sử dụng những sợi tơ vàng bắn ra từ đầu ngón tay của hãn kết nối những viên đá đó để ngăn chúng rơi xuống đất bằng cách quay chúng nhờ lực ly tâm một lần nữa những viên đá như một đợt phản công lao đến Minokichi-kun trong khi hãn đang rơi xuống.

Để đối phó với những cú đánh dữ dội của Minokichi-kun, những viên đá dính tơ vàng bay theo quỹ đạo mà không thể bị chặn đứng bởi cái khiên. Mặc dù có một sự thất vọng nhẹ là chúng dễ dàng bị cắt đứt bởi cây rìu bùng cháy, ngăn chặn được cuộc tấn công của những viên đá. Nhờ vậy, một lượng sát thương lớn nhằm đến Minokichi-kun đã tránh được.

"Buumooooo!!!"

Từ sự tuyệt vọng đó, một tiếng hét mạnh mẽ đầy giận dữ vang lên từ phía Minokichi-kun.

Một thân hình khổng lồ đầy giận dữ đang lao xuống mặt đất, cái lực tác động giống như thể giải phóng toàn bộ cảm xúc giận dữ cùng một lúc khi cây rìu vung xuống. Năng lượng nhận được từ việc rơi xuống, và sức nặng của tất cả trang bị của hãn chắc cũng hơn 1 tấn, kết hợp với khối cơ bắp siêu nhiên mà hãn nhận được từ chủng loài Minotaur, tạo ra một vụ nổ khi nó rơi xuống. Dù có bao nhiêu lý do đi chăng nữa, thì cuối cùng, một sự tàn phá trên diện rộng đã được tạo ra bởi Minokichi-kun.

Khi Minokichi-kun đáp xuống, mặt đất rung chuyển như thể thiên thạch rơi xuống. Tấm khiên được sử dụng như ván lướt sóng lún sâu xuống đất và

bụi bay khắp nơi...

Aporou gần như không còn đứng vững khi mặt đất rung chuyển dữ dội, nhưng rồi cũng nhanh chóng lấy lại thăng bằng.

Chắc chắn một điều là bất cứ sinh vật nào cũng sẽ bị giết chết nếu họ nhận sự tác động đó, tuy nhiên, vấn đề không phải là việc cái khiên nặng nề kia nghiền nát mặt đất, mà chính là đòn tấn công từ cây rìu đang bị chôn vùi phân nửa dưới đất.

Ngọn lửa trắng kết hợp với tia sét vàng từ đầu của cây rìu đã chứng minh được sự hủy diệt với toàn bộ sức mạnh khi chúng được thổi bay lên từ mặt đất, những vết nứt như những con rắn lửa khổng lồ được triệu hồi ra...

Như vậy là vẫn còn ổn nếu nó chỉ là như vậy...

Tuy nhiên, trong cơn giận dữ của hắn, Minokichi-kun vung cây rìu xuống đất một lần nữa với ngọn lửa sấm sét.

Ngay cả mặt đất cũng bị phá hủy hoàn toàn để lại Minokichi-kun đang giận dữ và những ngọn lửa sấm sét được bắn lên trời để đốt cháy, phá hủy mọi thứ.

Từ những vết nứt trên mặt đất bắt đầu tỏa sáng màu vàng trắng, rồi nổ tung. Một cột lửa sấm sét phóng thẳng lên trời với sức phá hủy khủng khiếp hơn nữa, một cảnh tượng tuyệt vời.

Phạm vi của vụ nổ đã lan rộng khắp đấu trường, không còn chỗ nào để Aporou thoát thân.

Những viên đá còn lại trôi nổi trên không trung cũng bị phá vỡ bởi ngọn lửa sấm sét và biến mất sau khi bị cháy rụi.

Trong khi cơ thể hẳn bị nhấn chìm trong ngọn lửa sấm sét, Aporou vẫn thao tác với không khí để tạo một bức tường chắn để các thành viên gần đó không bị tổn thương bởi ngọn lửa sấm sét.

Ngọn lửa sấm sét của Minokichi-kun được thổi ra từ phía trung tâm của khu vực.

Ở mức độ nào đó, đòn tấn công của Minokichi-kun không chỉ tập trung vào Aporou, trong cơn giận dữ, đòn tấn công quá mạnh và phá hủy trên diện rộng và gây thiệt hại phần lớn đám đông.

-Nếu tôi không làm gì, gần 70% những người đang theo dõi sẽ thất bại trong việc thoát khỏi phạm vi ảnh hưởng kịp lúc, nếu tôi không may mắn, có lẽ sẽ có vài thương vong nghiêm trọng...

Đó là cuộc tấn công quy mô lớn, Level cao và trên một diện rất rộng với sức mạnh không thể tưởng tượng nổi.

Sau vài giây, những cột lửa sấm sét cũng dần biến mất.

Cough* Ho* Ho* "... Ờ, Minokichi-kun, chú đã làm nguội cái đầu nóng của chú chưa?"

Thậm chí sau tất cả những điều đã xảy ra, Aporou gần như không phải cận kề với cái chết. Sấm sét vàng thì không có hiệu quả với Aporou, tuy nhiên, hẳn cũng bị thương vài chỗ do ngọn lửa trắng.

Tuy nhiên, nhờ có [Tái sinh siêu tốc] hẳn hồi phục ngay lập tức, nên không gặp bất cứ nguy hiểm nào.

"Mặc dù hơi đau một chút, nhưng tôi có thể chịu được." (Aporou)

Aporou, người đã chịu đựng toàn bộ đợt tấn công của Minokichi-kun, đã đạt đến giới hạn của sự kiên nhẫn.

Vì đây là trận đấu giữa Aporou và Minokichi-kun, bị tấn công không phải là vấn đề gì to tát cả. Đó còn là một điều rất tự nhiên, nên không ai lại giận dữ vì chuyện đó cả. Nhưng cơn giận lần này không đến từ điều đó.

Lý do mà Aporou trở nên giận dữ là do Minokichi-kun, đã có những hành động thiếu suy nghĩ, đã sử dụng một đòn tấn công quy mô lớn trên diện rộng mà có thể ảnh hưởng đến các thành viên khác.

Minokichi-kun, người đã là một chỉ huy và ở vị trí lãnh đạo những cấp dưới của hắn, lại hành động, thiếu suy nghĩ, đợt tấn công đó có thể giết chết các cấp dưới của hắn.

"Grrrrrr... Aaaaaaaaaaaaaaaaa..." (Aporou)

Trong khoảng cách, khi Minokichi-kun đang bình tĩnh trở lại và lầm bầm "Tôi... đã làm gì thế...", cùng lúc đó Aporou, đã đến giới hạn của sự kiên nhẫn, kích hoạt [Mắt quý của con Ogre Đen] và [Vị thế của Quý Đen]. Kết quả là, chuyển động của Minokichi-kun trở nên chậm chạp một cách đáng kể.

Hơn phân nửa cây rìu khổng lồ của Minokichi-kun vẫn còn bị chôn vùi dưới mặt đất, trong khi cái khiên khổng lồ của hắn hoàn toàn bị lún xuống dưới chân hắn.

Mặc dù, bình thường thì hắn có thể dễ dàng kéo chúng lên, nhưng vì Aporou, chuyển động của Minokichi-kun trở nên cực kì chậm chạp.

Trong khi cắt cây giáo đỏ vào Rừng vật phẩm, Aporou lao đến Minokichi-kun với tốc độ tối đa. Thậm chí sau khi cơ thể đã nhảy vọt lên về sức mạnh nhờ vào [Sức mạnh tối thượng của Quý Đen], nó vẫn còn có thể tăng thêm nhiều sức mạnh nữa. Kết hợp với [Cú lao tới của Quý Đen] thì tốc độ của hắn hoàn toàn vượt qua được tốc độ của Minokichi-kun. Aporou đến được vị trí của Minokichi-kun vượt qua vận tốc âm thanh, khoảng cách ngay lập tức được rút ngắn.

[Búa sắt của Vị Vua Khổng Lồ] xuất hiện trên cánh tay của Aporou và [Cú đâm phá hủy nghiền nát xương thịt] đã trong tư thế sẵn sàng.

Thêm vào 2 hoặc nhiều hơn các kỹ năng để tăng cường thêm sức mạnh cho nắm đấm của Aporou, chúng gần như vô hình trong tầm nhìn của Minokichi-kun. Vì tốc độ là thứ đơn giản không phải đôi mắt nào cũng có thể thấu hiểu được.

Hắn không có đủ thời gian để nhặt cái khiên lên, và khi hắn xác định rằng, hắn buộc phải kéo cây rìu ra khỏi mặt đất bằng 2 tay để bảo vệ bản thân hắn. Đó là thời điểm mà các đòn tấn công của Aporou bùng nổ.

Một nắm đấm khổng lồ lao qua sườn phải của Minokichi-kun, bỏ qua sự phòng thủ của hắn. Một sức mạnh khổng lồ đến vô lý nghiền nát da thịt Minokichi-kun và đập vỡ mấy cái xương sườn một cách dễ dàng.

Cánh tay trái thì đâm vào ngực của Minokichi-kun. Điều này là do sự phòng thủ trong tích tắc của Minokichi-kun đã giúp hắn giữ được mạng sống, nếu đó là một con người bình thường, xương sườn bị đập vỡ sẽ đâm vào phổi và các nội tạng khác do sức mạnh tuyệt đối của cú đánh.

Phần vai phải được bảo vệ bởi cây rìu cũng bị dính đòn, và mặc dù phần lớn được đã được che chở bởi cây rìu, xương cánh tay cũng bị gãy với những đầu xương đâm lòi ra ngoài thịt do sức mạnh tuyệt đối của cú đánh.

Phần đầu bên trái không được bảo vệ trước cú đánh, não thì bị chấn động và một vết nứt chạy dài ở hộp sọ do cú đánh.

Cuối cùng là nơi bị dính trực diện, phần trên của xương hàm, một cái răng nanh của Minokichi-kun đã bị nghiền nát và bay ra ngoài. Cơ thể khổng lồ của Minokichi-kun quay đều trên đôi chân của hắn.

Cái cơ thể khổng lồ của Minokichi-kun bị thổi bay lên bầu trời trong vài giây, sau đó, nó đáp xuống bên ngoài khu vực và mặt đất bị tàn phá, lún

xuống với âm thanh bùng nổ điếc tai.

Nơi mà hấn đáp xuống dần dần đổi màu. Ở nơi hấn đang nằm, rất nhiều xương chĩa ra từ cơ thể của Minokichi-kun và một lượng lớn máu chảy ra ngoài.

Do vết thương quá nghiêm trọng, và bất cứ ai cũng có thể xác nhận rằng, hấn không nên tiếp tục chiến đấu nữa vì vết thương nghiêm trọng như thế, thì còn làm gì được nữa.

Tuy nhiên, Minokichi-kun đứng dậy như thể chưa có gì xảy ra. Tất cả mọi người đang quan sát cảnh tượng đó từ phía ngoài khu vực, đặc biệt là những thành viên con người, đều kinh ngạc trước những điều đang diễn ra. Ngọn lửa sấm sét bắt đầu thổi ra từ vết thương của Minokichi-kun và những vết thương nghiêm trọng hồi phục trong vài giây.

Cái răng nanh đã bị phá vỡ bay ra ngoài và một cái nanh mới thế chỗ của nó. Những cái xương nhô ra ngoài da thịt kêu răng rắc khi chúng "chui" lại vào bên trong cơ thể Minokichi-kun, và những cái xương sườn đáng ra chúng đã đâm vào nội tạng của hấn thì kêu răng rắc và về lại đúng vị trí của chúng.

Thậm chí ngay cả với sinh lực, sức sống khủng khiếp và đáng tự hào của loài Minotaur, thì cũng phải chào thua trước sức mạnh hồi phục của Minokichi-kun, thật không thể tin được. Đây là bằng chứng cho thấy sức mạnh tái sinh của Minokichi-kun đã gần, nếu không muốn nói là bằng với Aprou.

Minokichi-kun đã hồi phục, hấn vẫn cầm trên tay cây rìu dù cho bị đánh tơi bời. Hấn lao trở lại vào đấu trường và chuẩn bị tư thế, hấn nhào vô một lần nữa.

Minokichi-kun nhặt cái khiên của hấn trên đoạn đường đó. Từ tầm nhìn của Aprou, đó như thể là một thân hình đồ sộ đẩy cái khiên về phía hấn.

Vẫn có nhiều hướng trước khi chúng đâm sầm vào nhau, nhưng nụ cười của Minokichi-kun có thể dễ dàng thấy được từ cái bóng phía sau cái khiên của hắn.

Cũng tự nhiên thôi, nhìn thấy cái khiên trước hắn, Aporou nhìn Minokichi-kun và đáp trả bằng một nụ cười khoái chí.

Cây giáo đỏ được lấy ra, cây rìu vung xuống, cây giáo đỏ chặn nó lại, một cuộc đụng độ, những vệt sáng, tia lửa và những chấn động, mọi thứ văng tung tóe.

Hậu quả sự của phá hủy, mọi thứ phân tán, bừa bãi, mặt đất bị rách nát, những viên đá bay đi như những viên đạn, âm thanh của tiếng la hét cùng với sự căng thẳng.

Cả hai con quái vật lao vào đánh nhau, tấn công, đâm chém một lần nữa. Khi cây rìu và ngọn giáo chạm vào nhau, tia lửa bắn ra, và âm thanh ầm ầm của cuộc chiến, bao phủ toàn bộ khu rừng...

-

Sau khi Minokichi-kun trở về, chúng tôi tiếp tục đấu với nhau cả ngày...

Khi trận đấu với Minokichi-kun đạt đến điểm kết thúc, những vì sao, và mặt trăng đã lên đến đỉnh đầu, soi sáng khắp bầu trời đêm.

Tôi cực kì mệt mỏi. Vì sự mệt mỏi khủng khiếp đó, cả Minokichi-kun và tôi đều ngã quỵ và ngủ ngoài <>.

À, bầu trời đầy sao thật là đẹp.

Tôi có chút hoài cổ về những trận chiến bên ngoài không gian...

Ngày 124 Ngoại Truyện: Góc Nhìn Của Nữ Chiến Binh Bộ Ngựa

Trước mắt của tôi là vị Thủ Lĩnh và Phó Thủ Lĩnh, họ đang đánh nhau. Trận chiến, đang diễn ra trong một đấu trường hình tròn trong Khu Vực Luyện Tập Mở Rộng, tuyệt vời đến mức mà thật khó để diễn tả, hay hiểu được nó.

Ngay cả với tôi người có tầm nhìn với những chuyển động ở tốc độ cao nhờ vào đôi mắt kép, nhưng mà những đợt tấn công là quá nhanh đến nỗi khó có thể nhìn thấy được. Vị Thủ Lĩnh ngài chưa bao giờ thể hiện những đòn tấn công nghiêm túc trong khi luyện tập, thì bây giờ đang điên cuồng liên tiếp tạo ra chúng và một vệt sáng màu đỏ có thể thấy được trong không trung.

Cây rìu chiến khổng lồ của Phó Thủ Lĩnh vung xuống, và với những ngọn lửa sấm sét nghiền nát cả mặt đất, vụ nổ lan truyền ra xung quanh. Đang chạy với một tốc độ không thể tưởng tượng được với cơ thể khổng lồ đó, khiến cho mọi người đang quan sát phải nghĩ rằng vị Phó Thủ Lĩnh đang di chuyển tức thời, ngài ấy đâm vào vị Thủ Lĩnh với tốc độ đó, tuy nhiên không biết điều gì đã xảy ra mà ngài Phó Thủ Lĩnh đang lao tới như thế kia lại bị thổi bay đi. Ngày ấy quay nhiều vòng và rơi xuống đất. Còn ngài Thủ Lĩnh người đang đuổi theo với đòn tấn công, tuy nhiên tôi không tài nào hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

Trận đấu ấy cứ tiếp diễn ngay cả sau sự việc đó, được chiếm ưu thế bởi những đòn tấn công của ngài Thủ Lĩnh từ đầu đến cuối. Nhưng vì trận đấu này rất nguy hiểm, chỉ có một phần nhỏ trong số những người cấp cao mới có thể xem được nó cho đến phút cuối cùng, thật là đáng tiếc.

Tôi cũng rất muốn xem trận đấu cho đến phút cuối cùng, nhưng lại không được như vậy, điều đó là bất khả thi. Chúng tôi những người chỉ xem trận đấu, lại rơi vào trạng thái bất tỉnh vì hậu quả của đợt tấn công, để nói

lên rằng đó chỉ là một phần nhỏ xíu của sự khủng khiếp của trận đấu lan ra đến chỗ chúng tôi.

Tôi cảm thấy thế nào khi tôi quan sát trận đấu, chỉ sau khi ngài Thủ Lĩnh có thể được quan sát thật sự kỹ lưỡng?

Ngài Thủ Lĩnh là một quái vật có thể sử dụng Nghệ Thuật Chiến Đấu. Cũng đủ thấy vô dụng thế nào đối với một con quái vật sử dụng tay trần để chiến đấu, ngay cả khi cơ thể của tôi được bao bọc trong khung xương ngoài rắn chắc. Điều gì sẽ xảy ra nếu có một sự tồn tại nào đó có thể sử dụng vũ khí? Tôi có thể dễ dàng tưởng tượng ra điều đó.

Hơn thế nữa ngài Thủ Lĩnh còn có những kỹ năng thuộc về chủng tộc như là **【Sự Bảo Vệ Thần Thánh】** mà tôi không tài nào giải thích được, khi ngài ấy sử dụng sức mạnh mà tôi không thể hiểu được, ngay cả với người đang đối đầu với ngài ấy cũng không thể hoàn toàn cạnh tranh được với ngài ấy. Chỉ duy nhất có loài Người mới có thể sử dụng **【Nghệ Thuật Chiến Đấu】**, nhưng ngài ấy lại sử dụng được chúng, điều này nằm ngoài sự hiềm biết của tôi.

Nhưng khi tôi thấy được điều đó, bụng của tôi trở nên nóng bỏng, và chỉ như vậy cũng có thể nói lên được điều đó một cách rõ ràng.

Mong muốn để lại đời sau mạnh mẽ, đó chính là bản năng của tôi. Bọ Ngựa (Mantis) bắt đầu tình nguyện luyện tập. Bọ Ngựa đang cảm thấy nóng bỏng. Sau khi giao phối, Bọ Ngựa giết chết bạn đời của mình bằng cách ăn thịt anh ta. Bọ Ngựa không phải là một người tình không cao thượng đâu.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 125

Ngày 125

Vào lúc sáng sớm, trong lúc đang ngủ ngoài đấu trường, tôi bị gọi dậy bởi âm thanh từ cái khayên tai liên lạc.

Đó là tin nhắn của Supesei-san và Burasato-san:

"Chúng tôi đã nhận được rất nhiều kho báu và thông tin."

Phải thừa nhận rằng, trong lúc vẫn còn ngái ngủ do kiệt sức từ ngày hôm qua, tôi hỏi,

"Có gì hot không?"

Dường như là họ đã giết được một nhóm những tên trộm và lấy kho báu của chúng. Tuy nhiên, dường như họ đã quá "đầu tư" vào nó với những vũ khí tuyệt vời và những cuốn sách phép mà không nghĩ đến hậu quả của chúng.

Trong khi tôi thề rằng tôi chưa bao giờ ủy thác việc gây dựng một cái quỹ về trang bị mới cho khu trại đối với hai người họ, tôi quyết định chia sẻ một chút thông tin với họ.

Bạn còn nhớ những tên Goblin mà không chấp nhận sự lãnh đạo của tôi và đã rời bỏ nhóm không?

Chúng là những tên đã được tôi tặng cho những con dao Mithril như một món quà chia tay. Cùng lúc đó, tôi đã chứng minh độ sắc bén của lưỡi dao bằng cách cắt ngón tay của tôi và sử dụng lượng máu chảy ra, để tạo ra một bản sao kèm theo nó.

Trong lúc bọn họ di chuyển đi nơi khác, tôi có thể mở rộng càng nhiều và càng nhiều thêm cái Bản đồ tinh thần trong khu vực này.

Ở mức độ nào đó thì trong vài ngày qua, chúng cuối cùng cũng đã bị tấn công bởi một nhóm người và bị mất thịt.

Không may cho chúng là chúng không thể giành được chiến thắng, mặc dù chúng đã được trang bị với những cây dao Mithril. Chúng đã bị giết bởi một nhóm những tên trộm có khả năng tốt, tất cả kho báu của chúng đã bị lấy đi.

Tôi quyết định cung cấp thông tin về nhóm những tên trộm cho hai người họ.

Thậm chí thông tin cho những nhóm khác về những tên trộm cũng tốt, vì chúng đã giết những người quen của tôi, tôi không thể nói rằng tôi có ác cảm với những tên trộm, nhưng thật sự thì tôi muốn giết chúng.

Sau khi hoàn tất việc giải thích, tôi lại rơi vào giấc ngủ.

Lần tiếp theo tôi thức dậy, Minokichi-kun đã đến chỗ tôi và yêu cầu một trận đấu nữa. Vì thế mà tôi tiếp tục đánh nhau với nó suốt buổi sáng. Mặc dù vẫn còn rất mệt, nhưng nó không hề giảm tốc độ, vẫn vô cùng nhanh. Như thế, cộng thêm cái ngọn lửa đặc biệt và đòn tấn công bằng sấm sét, mà nó liên tục tung ra khiến Minokichi-kun trở thành một đối thủ đáng gờm. Thêm vào đó, dường như là khi tôi nhận nhiều đợt tấn công từ nó, thì sẽ càng ngày càng nguy hiểm hơn cho kỹ năng [Kháng] của tôi, phòng thủ chống lại những đợt tấn công của nó.

Vào buổi chiều, tôi tới chỗ thợ rèn-san và những người Dwarf để bắt đầu sản xuất nhiều vật phẩm. Tôi muốn thử tạo ra một cây súng sử dụng thuốc súng, tuy nhiên, vì nhiều lý do, tôi quyết định bỏ đi cái ý tưởng đó.

Tôi sẽ làm một cái gì đó khác.

Có lẽ tôi có thể sử dụng Hồn Thạch và ma thuật để giải quyết vấn đề này bằng cách tạo ra Súng Hồn Thạch hay Súng Ma Thuật, tuy nhiên, nó cũng rất rắc rối nếu chúng hoặc những ý tưởng về loại vũ khí đó rơi nhằm vào tay những kẻ xấu thì...

Có lẽ tôi có thể sẽ cài đặt một cái khóa an toàn cho những vật phẩm này, kiểu như là "Không thể được sử dụng trừ khi bạn là thành viên của nhóm."

Trong khi tiếp tục suy ngẫm về chuyện đó, tôi dành một chút thời gian ở chỗ của Leprechaun để tạo ra một cái áo khoác đặc biệt cho toàn bộ quân đội của khu trại này sử dụng.

Vâng... biết rằng tôi chẳng có một kỹ năng về nghệ thuật nào cả... Tôi có một người phụ nữ với [Nghề-Họa sĩ] sẽ lo việc thiết kế.

Hướng dẫn cho việc thiết kế chỉ đơn giản là sáng tạo ra hình ảnh của một con Ogre Đen với 3 cái sừng đang nhe nanh vuốt.

Vì chúng tôi không có đủ các nguyên liệu phù hợp cho mọi thứ chúng tôi cần, tôi quyết định gửi vài người mà tôi thấy có sự vâng lời cao nhất đến thị trấn trên con Đai Bàn Vách Núi để đi mua một số thứ.

Một con Đai Bàn Vách Núi có thể chở được 2 người hoặc khoảng 3 Goblin nhỏ.

Lưu ý thêm là, việc cưỡi chúng không thoải mái đâu, đặc biệt là phải luyện tập nhiều và phải quen nữa.

Mặc dù cái thực tế đó, tôi cực kỳ muốn bắt thêm nhiều con Đại Bàng Vách Núi hơn nữa.

Sau bữa ăn tối, Burasato-san liên lạc với tôi một lần nữa để thông báo chuyến đi săn những tên trộm của họ đang hoàn thành an toàn và tốt đẹp.

Nhóm những tên cướp đã hoàn toàn bị tiêu diệt và họ đã nhặt được một vài viên ngọc quý.

Trước khi kết thúc cuộc trò chuyện với cô ấy, tôi bảo họ nên trở về sớm. Tôi cũng đã nói với các nhóm kia điều tương tự, nên mọi người sẽ trở về nhà sớm thôi.

Nhóm thứ tư, nhóm đã gặp rắc rối với việc hợp tác và đoàn kết với nhau dường như là cuối cùng thì ít nhiều gì họ cũng đã chịu làm việc chung với nhau. Nên vấn đề của họ đã được giải quyết.

Đúng như dự kiến, chia sẻ thức ăn cho nhau và giúp đỡ lẫn nhau vượt qua những tình huống sống còn là một công cụ hữu ích để thắt chặt sợi dây liên kết giữa mọi người lại với nhau.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 126

Parabellum Quy Tụ

Gần đây bắt đầu đã có cảm giác thời tiết đã trở nên lạnh lẽo hơn.

Dường như mùa thu hay mùa đông cuối cùng cũng đã tới.

Theo như câu chuyện của Gobujii, dường như là trong không khu vực này sẽ không có tuyết. Tuy nhiên, vì những đứa trẻ và những em bé mới được sinh ra gần đây, tôi vẫn ra chỉ thị cho các Leprechaun và một số con người phụ giúp việc sản xuất ra quần áo mặc trong thời tiết lạnh.

Vào buổi sáng, bản thân tôi và Minokichi-kun lại đổ rất nhiều mồ hôi và máu ở <

> bên ngoài.

Sau đó vào buổi chiều, tôi quyết định luyện tập cho Auro, Argento và Oniwaka.

Con gái lớn Auro và con trai lớn Argento dường như đã thừa hưởng dòng máu của cả con người và cả loài Ogre, khiến chúng trở thành [Ogre Máu Lai].

Chúng được đặt tên dựa trên viên ngọc vàng và bạc mà chúng có.

Trong những trường hợp bình thường, thì sẽ hơi bất thường nếu chúng có những viên Ngọc Ogre, tuy nhiên, tôi lại không thấy bất thường nếu xem

xét đến việc chúng là CON CỦA TÔI.

Khi Auro sử dụng viên Ngọc của nó, một cây cung vàng dài xuất hiện, sử dụng những cây kích cùng màu, như là đạn dược.

Khi Argento sử dụng viên Ngọc của nó, một cây cung bạc dài xuất hiện, sử dụng những cây Partisan Polearm cùng màu, như là đạn dược.

Dường như là tài năng bẩm sinh của chúng là sử dụng vũ khí tầm xa như là cung.

Với một chút luyện cùng sự nỗ lực, chúng đã có thể dễ dàng bắn trúng mục tiêu.

Mũi tên của chúng không phải là những mũi tên thông thường, tôi cũng không hiểu nổi cách nào mà chúng hoạt động được, nhưng cả cây kích và Partisan đều bay như những mũi tên thông thường.

Do đó, dù chúng có phải là mũi tên thật sự hay không thì tôi cũng chỉ giới thiệu thế thôi.

Sức công phá của chúng cũng rất cao.

Dường như chúng có thể tạo ra mũi tên khi giương cung, và trong trường hợp đó, chúng sẽ không bao giờ hết tên.

Với thực tế này, tôi có thể sẽ mang chúng ra chiến trường sớm thôi.

Ghi nhớ điều này, tôi quyết định dạy chúng nhiều kỹ năng chiến đấu cận chiến vì mục đích tự bảo vệ bản thân chúng, ngay cả khi chúng là những chiến binh chiến đấu tầm xa. Đôi lúc cũng cần thiết cho các cung thủ khi họ có thể tự bảo vệ bản thân khi kẻ thù đã tới quá gần vị trí của họ.

Dĩ nhiên là cây kích và cây Partisan Polearm cũng có thể sử dụng như một vũ khí thông thường nếu thấy cần thiết.

Còn với Oniwaka, đứa thuộc loài [Ogre Cao Cấp], nó đã cao hơn 1m8.

Trên hết là cơ bắp của nó đã phát triển đến mức độ nó có sức mạnh cơ bắp tương đương với một con Ogre trưởng thành.

Vì thế, tôi quyết định dạy nó kỹ thuật chiến đấu cận chiến cùng với 2 đứa kia.

Tôi cũng nhờ Minokichi-kun hỗ trợ tôi trong việc huấn luyện chúng.

Vũ khí mà Oniwaka lựa chọn là Kanabo, một cây Club lớn với những cái gai nhọn bằng Mithril tinh khiết.

Hầu hết trang bị của nó tương tự như trang bị ban đầu của Minokichi-kun.

Dường như nó cũng cực kỳ tôn trọng và ngưỡng mộ Minokichi-kun, điều này làm tôi cảm thấy tủi thân khi là cha của nó...

Tôi phải nói là, cái cảm giác thật sự thỏa mãn khi nhìn thấy những đứa con của mình lớn lên khỏe mạnh ngày qua ngày.

Vào buổi tối, những nhóm còn lại cuối cùng cũng đã trở về.

Bên cạnh những tên con người tôi cho làm gián điệp, hầu hết những thành viên của Parabellum đều đã quy tụ một lần nữa.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 127

Hệ Thống Phân Cấp

Sáng hôm nay tôi quyết định tổ chức một giải đấu để sắp xếp lại hệ thống phân cấp của chúng tôi.

Tuy nhiên, lần này, sẽ có sự phân biệt giữa những thành viên chính thức và các thành viên tạm thời. Ngoài ra, vì những trận chiến này là những trận đấu tay đôi, không phải tất cả mọi thành viên đều bắt buộc phải tham gia. Cũng có thể nói rằng, vì đây như là một hình thức giải trí tuyệt vời mà khu trại của chúng tôi đang thiếu, nên không có ai bỏ qua việc chứng kiến giải đấu cả. Điều này tạo ra nhiều hoạt động khác nhau cho đến khi nó diễn ra.

Kết quả:

Hạng 1: Aporou

Hạng 2: Minokichi

Hạng 3: Kanami

Hạng 4: Kẻ Báo Thù

Hạng 5: Asue

Hạng 6: Burasato

Hạng 7: Supesei

Hạng 8: Fire Lord-kun

Hạng 9: Wind Lord-kun

Hạng 10: Gương mặt đáng sợ *Một trong những Hiệp Sĩ Đen Undead, tên này đã thông minh hơn rất nhiều*

Hạng 11: Hiệp Sĩ Sắt Rỉ

Hạng 12: Suputo (Một trong những Dragonewt)

Hạng 13: Gurufu-chan

Hạng 14: Hầu Vương

Hạng 15: Tóc đỏ

Hạng 16: Illusion Lord-kun

...

Đó thật sự là một cảnh tượng hoành tráng.

Từ những sự may rủi chiến đấu của bạn với đối thủ của bạn, cũng như sự thay đổi giữa các đấu trường và sự thay đổi nhiều yếu tố khác có thể ảnh hưởng đến kết quả cuối cùng của trận đấu, nhưng nó càng làm thêm sự phấn khích đến các thành viên.

Điều đó nói lên rằng, nó đến kết thúc như thế vào lần này.

Điều quan trọng cần lưu ý là người chỉ huy nhóm Priere không thể giành thứ hạng cao hơn.

Loài của Seiji-kun cũng như thiên hướng của nó không thiên về chiến đấu, nên cũng không trách được khi nó không được thứ hạng cao.

Tuy nhiên, còn về các chỉ huy của những nhóm khác điều có thể giành được điểm số để lọt vào top 10 của thứ hạng. Các thành viên còn lại có tầm ảnh hưởng cao đạt đủ số điểm để lọt top 20.

Mặc dù có nhiều ý kiến khác nhau về sự đánh giá của mọi người, tôi không quan tâm đến chúng, ít nhiều gì thì như vậy cũng đã đủ rắc rối rồi.

Đêm nay sau khi giải đấu kết thúc, đã có một buổi tiệc thịnh soạn. Thịt cho buổi tiệc đều từ nhiều con Fomorian Đen mà tôi tạo ra.

Yeah, trên hết thì lễ hội này thật tuyệt vời. Thịt của lũ Fomorian Đen cực kì ngon... Sao mà chúng có thể ngon đến vậy!!!

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 128

Yêu Cầu Mới Từ Công Chúa Tinh Nghịch

Hôm nay, có một yêu cầu đến từ Công Chúa Tinh Nghịch.

Khi chúng tôi chia tay với Công Chúa, tôi đã bí mật đưa cho nó một cái khuyên tai liên lạc để dùng bất cứ khi nào nó cần đến tôi, bất kể thời gian nào trong ngày. Kết quả là, chúng tôi đã có rất nhiều cuộc trò chuyện, đôi lúc là buổi sáng, có khi là trưa, chiều và cũng có thể vào buổi tối. Tuy nhiên, đây chỉ mới là lần thứ 2 nó đưa ra một yêu cầu.

Cũng có thể nói rằng, khi Công Chúa nói "Ta muốn đưa một yêu cầu," là tôi có linh cảm là sẽ có rắc rối gần liền theo đó.

Có phải do tôi không... Hay là do rắc rối luôn đến bất cứ lúc nào Công Chúa muốn yêu cầu tôi... Không... không phải thế đâu...

Thôi, để tôi tóm tắt lại mọi chuyện, dường như yêu cầu lần này chỉ là giúp đỡ việc huấn luyện các vệ binh hoàng gia của Cung Điện Hồ Phách.

Vâng, chúng tôi cũng đã quen với các vệ binh hoàng gia lần trước khi họ tham gia vào việc luyện tập của tôi cùng với Fire Lord-kun và Nhóc Hiệp Sĩ.

Họ dường như là những người tốt và họ có thể vượt qua rào cản về chủng tộc của con người để xin được tham gia vào một buổi huấn luyện của "chúng loài hạ cấp".

Điều đó nói lên rằng, đây không phải là công việc mà tôi đang mong chờ.

Tuy nhiên, nó không đồng nghĩa với việc không thể chấp nhận, hoặc là tôi đang từ chối đâu.

Lý do chỉ là tôi nghe nói rằng Vị Nữ Hoàng Đầu Tiên là một người đặc biệt sâu sắc và nhiệt tình, tôi có thể lên kế hoạch có một bữa ăn cùng với bà ấy cũng như có thể báỉ kiến bà ấy được nhiều lần.

Vì thế mà tôi cảm thấy yêu cầu lần này có những cơ hội ngầm đằng sau yêu cầu.

Hơn nữa, theo như các bản sao của tôi, dường như sẽ có một kế hoạch gì đó rất trọng đại liên quan đến Công Chúa mà có thể ảnh hưởng đến nó.

Tôi đoán là nó đang muốn tôi trợ giúp nó trong việc đó.

Mặc dù tôi vẫn chưa biết thông tin cụ thể là như thế nào, nhưng mọi thứ vẫn có thể nằm trong tầm kiểm soát.

Điều tôi ít nhiều gì đang lo lắng chính là có đúng không, có nên không khi tôi nhận yêu cầu này.

Quân số của chúng tôi bây giờ đã vượt qua con số 400, nhưng hầu hết bọn họ vẫn còn đào tạo thêm và cần thêm nhiều trang bị tốt hơn nữa.

Nếu trường hợp rắc rối có xảy ra và tôi phải huy động toàn bộ lực lượng, tôi lo ngại về việc có được hay không việc chúng tôi vượt qua được cơn khủng hoảng đó. Vẫn còn chưa rõ ràng và đó là điều mà tôi đang lo ngại.

Phần thưởng ư, chuyện đó thì không thành vấn đề. Phần thưởng đương nhiên là một khoảng tiền khá hậu rồi. Hoàng gia mà, phải vậy thôi.

Tuy nhiên, phần thưởng lần này sẽ ít hơn so với lần chúng tôi nhận công việc hộ tống, nhưng nó vẫn cao hơn so với giá thị trường cho một yêu cầu tương tự.

Công Chúa là vị khách hàng trả tiền hậu hĩnh nhất của chúng tôi từ trước đến giờ.

Mà điều đó cũng không có gì phải ngạc nhiên cả vì chúng tôi đâu có nhiều khách hàng lắm đâu.

Tôi nghĩ tôi cần phải có thêm thời gian suy nghĩ xem có nên nhận nhiệm vụ này hay là không.

Cuối cùng thì tôi dành nguyên ngày còn lại để đấu thêm vài trận với Minokichi-kun.

Vào buổi tối, vì cả hai chúng tôi đều có thời gian rảnh, Ông cha Elf và tôi quyết định uống một chút rượu của tộc Elf và rượu của Labyrinth (Mê Cung) trong khi ngâm mình trong suối nước nóng.

Mặc dù tôi phải nói rằng chúng tôi đã uống rượu từ lúc chúng tôi trở về, một tuần cũng đã trôi qua rồi.

Vì chúng tôi đều là đối tác của nhau, đâu thể ngăn được việc đó.

Điều đó nói lên rằng, lời hứa dường như đã được thực hiện, nên không có vấn đề gì cả.

Tuy nhiên, tôi lại nghiện với nó khi tôi bảo rằng rượu của tộc Elf là số một.

Thật sự là vậy mà...

Điều đó nói lên rằng, mặc dù tôi không hề uống rượu của Labyrinth (Mê Cung).

Chẳng may là muốn có được rượu đó cũng hơi tốn công vì đâu phải dễ để có được chúng.

Vì lý do đó, tôi phải xin lỗi là rượu của tộc Elf vẫn là tuyệt nhất đối với tôi.

Hừm... Có lẽ là một ý hay để thử thách Mê Cung vào một lúc nào đó để tìm kiếm một loại rượu chất lượng tuyệt hảo hơn thế nữa. Trong khi nghĩ đến việc đó, tôi vui vẻ nâng ly uống rượu cùng với Ông Cha Elf.

Sau một khoảng thời gian trôi qua, Minokichi-kun và Hiệp Sĩ Sắt Rì cũng tham gia chung với chúng tôi. Tình huống này trở thành một bữa tiệc rượu dành cho những người đàn ông thứ hạng cao. Vì bữa tiệc rượu cứ thế diễn ra suốt đêm, Ông Cha Elf quyết định ở lại uống tiếp thay vì phải băng qua khu rừng trong đêm tối sau khi đã uống quá nhiều rượu.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 129

Chấp Nhận Yêu Cầu

Sáng sớm, sau khi tiễn Ông Cha Elf về, tôi quyết định đã đến lúc về lại với chuyện của Công Chúa.

Cuối cùng thì tôi quyết định là sẽ chấp nhận yêu cầu lần này...

Tình hình tài chính hiện tại của Parabellum đang trong tình trạng đi ngang, nó không tốt cũng không quá tệ. Chắc chắn là số tiền nhận được từ nhiệm vụ hộ tống Công Chúa mà chúng tôi đã hoàn thành, tiền bán nguyên liệu từ quái vật cũng như số tiền chúng tôi nhận được từ nhiệm vụ bảo vệ Làng Clute và cư dân của ngôi làng khi họ muốn vào rừng đốn củi.

Bên cạnh đó, Burasato-san và Supesei-san cũng đã mang về khá nhiều kho báu mà trong đó cũng có kha khá tiền mà họ đã chiếm đoạt được từ những tên trộm.

Và như vậy là chắc chắn có đủ tiền để hỗ trợ các thành viên hiện tại của chúng tôi.

Vì chúng tôi có thể tự cung tự cấp trong thời điểm này, kiếm thêm tiền là không cần thiết, tuy nhiên, chúng tôi nên kiếm thêm khi chúng tôi còn có thể vì bạn sẽ không bao giờ biết được khi nào bạn có thể có công việc trong tương lai.

Trên hết là sẽ thật lãng phí khi bỏ qua một phần thưởng lớn trong yêu cầu lần này. Nếu có sự bạo động xảy ra, tôi có thể sẽ mất đi tiền hoa hồng

của tôi, nhưng nó vẫn có thể trở thành một tình huống kiếm được tiền nếu hành động đúng.

Nó cũng sẽ cho tôi cơ hội có thể đẩy nhẹ sự thăm dò xung quanh Công chúa điều mà có thể sẽ có phép tôi nhận được những thông tin quan trọng mà có thể chúng đã không đến được tai tôi. Có lẽ sẽ có nhiều lợi thế hơn là bất lợi trong tình huống này.

Đánh giá thông tin mà tôi thu thập được với [Trực giác] tôi kết luận là nên chấp nhận yêu cầu. Tuy nhiên, nếu chúng tôi đi bằng những cỗ xe đến Cung Điện Hoàng Gia, sẽ mất thời gian để chuẩn bị chúng cho chuyến đi. Mặc dù chúng tôi có thể di chuyển bằng đường hàng không, nhưng tôi chắc chắn là không đủ Đại Bàng Vách Núi cho tất cả mọi người. Cung Điện Hoàng Gia là quá xa so với vị trí hiện tại của chúng tôi.

Tôi đã suy nghĩ kỹ rồi, di chuyển bằng những cỗ xe có lẽ là thoải mái hơn, thuận tiện hơn rất nhiều.

Tôi cũng phải xem xét đến những thành viên nào mà tôi nên mang theo. Dĩ nhiên là tôi sẽ mang Kanami-chan cùng với tôi cũng như Auro và các con của tôi rồi.

Trong khi chúng vẫn đang trong giai đoạn phát triển của chúng, chúng vẫn cần sự giúp đỡ trong bất kì tình huống nào. Hừm, với nhiệm vụ hiện tại, tôi nghĩ tôi sẽ mang theo khoảng 20 người trong trường hợp có chuyện gì xảy ra. Những người ở lại sẽ tiếp tục rèn luyện cơ thể của họ. Đó có thể là một ý tưởng hay khi mang họ ra ngoài khu rừng để có thêm nhiều kinh nghiệm hơn bằng việc săn bắn.

Tôi dành toàn bộ thời gian của ngày hôm nay để lựa chọn những thành viên mà tôi sẽ mang theo cùng với tôi để đi đến Cung Điện Hoàng Gia.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 130

Ngày 130

Cuối cùng, tôi quyết định về việc có vài nhóm ra ngoài một lần nữa. Vì thế, tôi tạo ra 10 cỗ xe và tăng cường khả năng của chúng bằng cách sử dụng nhiều kỹ năng khác nhau.

Nhóm của tôi bao gồm 24 người và sẽ sử dụng 4 cỗ xe.

Nhóm Minokichi-kun và Asue-chan bao gồm 20 người với 3 cỗ xe và sẽ tiến tới Thành Phố Mê Cung Purgatory để luyện tập và thu nhập thêm nhiều nguyên liệu.

Nhóm cuối cùng gồm 22 người và được đặt trong sự bảo vệ, sử dụng 3 cỗ xe Xương. Mặc dù các cỗ xe có thể mang nhiều thành viên hơn nếu tôi thay đổi kích thước của chúng, số lượng này là đủ trong thời gian này.

Vì chúng tôi sẽ khởi hành vào ngày mai, tôi hối thúc mọi người chuẩn bị đồ của họ ngay bây giờ.

Thợ rèn-san và Hai chị em sẽ ở nhà trong thời gian này. Có bốn người ở lại vì dường như họ có việc phải làm.

Sigh... Một tiếng thở dài... Vâng, không có gì hơn là sẵn sàng và chuẩn bị cho những điều tốt nhất và tệ nhất. Mặc dù tôi đang mong đợi chuyến đi này, tôi sẽ không dối lòng khi nói tôi cảm thấy hơi khó chịu một chút. Cảm xúc đó chỉ là thoáng qua.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 131

Ngày 131

Sáng sớm, cả nhóm thám hiểm cuối cùng cũng xếp thành hàng và rời đi với lịch trình di chuyển trên các cỗ xe Xương.

Tối qua, tôi đã phân phát các loại áo choàng và áo Poncho khác nhau cho 66 người ra ngoài lần này. Chúng được tùy chỉnh đặc biệt tùy thuộc vào sở thích của họ. Chúng là những món đồ mà tôi đã ra lệnh cho các Leprechaun bắt đầu làm từ trước. Lưu ý là tôi đã đặc biệt thiết kế ra nó nên cả tôi và Kanami-chan đều có cùng kiểu Poncho giống nhau.

Tôi phân phát phần áo khoác còn lại và các quần áo khác cho nhóm các thành viên ở lại. Trên lưng các áo khoác là biểu tượng của nhóm lính đánh thuê Parabellum, với một phù hiệu trên vai phải chỉ ra quân đoàn mà người đó thuộc về. Trên ngực trái, cấp bậc cá nhân được đính bằng tơ vàng.

Bạn có thể biết quân đoàn mà người đó thuộc về chỉ với một cái liếc mắt. Nó cũng cho phép các thành viên thuộc quân đoàn dễ dàng nhận ra cấp bậc của người đó. Nguyên liệu để làm ra những cái áo đó là sự kết hợp của các vật phẩm rơi ra từ các loài khác nhau ví dụ như Minotaur. Các Leprechaun tạo ra nguyên liệu này bằng cách kết hợp tơ của tôi với các thành phần khác nhau từ các con quái vật như là Bột Mai Của Quy Xà và Da Cá Sấu Tinh Thể bằng cách sử dụng nhiều kỹ thuật đặc biệt.

Kết hợp những thành phần này lại tạo ra loại tơ đặc biệt có khả năng bảo vệ khỏi cái nóng và lạnh, không thấm nước và có độ bền khá cao. Nguyên

liệu thường khá là hiếm để thu nhặt được vì tỉ lệ rơi ra khá thấp, nhưng do nhóm của Minokichi-kun giết được Minotaur và những con Boss khác nhiều lần khi họ đang ở trong Thành Phố Mê Cung lúc trước, chúng tôi đã thu được một lượng kha khá các nguyên liệu này.

Lớp thù ngoài áo cũng có chất lượng cao, tạo cho chúng có nhiều sự bảo vệ hơn thậm chí còn nhiều hơn so với những chiếc áo giáp mới, đặc biệt là các bùa chú đã được thêm vào nó. Việc sản xuất hàng loạt những chiếc áo khoác này đã được định sẵn và tôi đã có kế hoạch đầy đủ cho việc sử dụng chúng như trang bị tiêu chuẩn dành cho Parabellum trong tương lai.

Bây giờ, hãy nói về cuộc thám hiểm. Mặc dù đây là lần thứ chúng tôi thám hiểm ra khỏi khu rừng bằng cách sử dụng các cỗ xe Xương, một số tuyến đường đã được định sẵn. Điều này bao gồm cả tuyến đường ngắn nhất để ra khỏi khu rừng từ cơ sở của chúng tôi.

Vì các cỗ xe Xương đã được cải tiến để đi qua các địa hình khó đi như những bụi cây thấp và đường mòn rừng/núi cao, chúng có thể thay đổi hình dạng tùy theo các tuyến đường, cho phép chúng vượt qua các dạng địa hình khác nhau một cách dễ dàng hơn.

Với thực tế về mặt kỹ thuật thì chúng là Undead, chúng cũng đã yếm một lớp bùa chú đặc biệt bao phủ bên ngoài để cung cấp cho chúng khả năng kháng ánh sáng mặt trời.

Lúc ban đầu, chúng tôi bỏ ra rất nhiều thời gian để ra khỏi khu rừng cũng như đảm bảo việc che giấu đi tuyến đường ra khỏi khu rừng của chúng tôi. Điều đó để chắc chắn rằng con đường trở về cơ sở sẽ không thể bị phát hiện.

Trong khi đang đi trên con đường đó, đoàn thám hiểm đã tạo ra một tuyến đường đủ rộng để 1 cỗ xe có thể đi qua.

Đương nhiên, điều này chỉ kéo dài cho đến khi chúng tôi ra khỏi khu rừng.

Sau khi chúng tôi ra khỏi khu rừng, các nhóm sẽ tách ra và tiến tới đích đến tương ứng của họ.

Bây giờ, như các nhóm tôi đã đề cập trước đó:

Nhóm đầu tiên hướng tới Cung Điện Hoàng Gia Osvel được dẫn đầu bởi tôi.

Có 24 thành viên đi cùng với tôi bao gồm Kanami-chan, Tóc đỏ, Wind Lord-chan và Seiji-kun. Chúng tôi đang sử dụng 4 cỗ xe Xương.

Nhóm thứ 2 dẫn đầu bởi Minokichi-kun hướng thẳng đến Thành Phố Mê Cung Purgatory nơi họ sẽ huấn luyện bản thân và thu thập thêm nguyên liệu.

Có 20 thành viên đi cùng với nó bao gồm Asue-chan, cũng như vài Lord và Apemen (Người vượn). Họ có 3 cỗ xe Xương.

Nhóm cuối cùng bao gồm những người đã làm việc chăm chỉ và đang tiến tới Vương quốc Sternbild và Đế chế Kirika nên các thành viên trong nhóm có thể ghé thăm gia đình của họ.

Những người nhận được phần thưởng này là những người đã đi cùng với nhóm Minokichi-kun lần trước. Nó cũng bao gồm những người bảo vệ cho họ, với tổng số 22 người. Họ có ba cỗ xe Xương.

Đó là mục đích của ba nhóm đang tiến tới. Dù mỗi nhóm sẽ gặp nhiều khó khăn và mục đích của riêng họ, nhưng chúng tôi không thể cho phép bất kì sai lầm nào xảy ra. Khi tôi nghĩ về những sai lầm ngớ ngẩn... Tôi cảm thấy khó chịu. Vâng, vì nó vô nghĩa khi phải lo lắng về điều này, tôi chỉ cần tiến lên và giải quyết với mọi thứ nếu như nó xảy ra.

Lần này, trên chuyến đi đến Cung Điện Hoàng Gia, chúng tôi sẽ không dừng lại để nghỉ ngơi thường xuyên như đã từng làm trong chuyến đi trước vì tôi đã quyết định rằng chúng tôi nên rút ngắn khoảng cách càng nhiều càng tốt để đến đó thật nhanh.

Bởi vì các cỗ xe Xương di chuyển trên tuyến đường mà những người ngồi trong đó khó có thể cảm thấy bất kì chuyển động nào, bảo trì thiết bị, nghiên cứu và các việc khác là khá dễ để thực hiện.

Thời gian di chuyển của chúng tôi nên được sử dụng một cách hiệu quả nhất có thể. Mặc dù trời đã tối, chúng tôi đã vượt qua khu vực đồng bằng rộng và đồi núi lớn và đang cố gắng băng qua khu vực đồi núi nơi mà Đại Bàng Vách Núi đang cư trú.

Nhìn chung, chúng tôi đã rút ngắn khoảng cách một chút trong ngày hôm nay. Mặc dù một lượng lớn thời gian dừng lại để chúng tôi săn những con quái vật thường xuất hiện ở các vùng khác mà chúng tôi đã bỏ lỡ trong chuyến đi đầu, sự thật là chúng tôi đã tiến đi xa như vậy chỉ trong một ngày cũng đáng để ghi nhớ rồi. Dù rằng các cỗ xe Xương không biết mệt và có thể di chuyển cùng tốc độ với cỗ xe ngựa kéo bình thường, chúng có vẻ như là một loại phương tiện giao thông tuyệt vời. Ngoài ra, các cỗ xe Xương có thể biến đổi thành xe tăng. Chắc chắn sẽ có vài ứng dụng cho chúng.

Buổi tối, chúng tôi quyết định dựng lên một khu trại trên vùng đất trống gần đường cao tốc khi tôi đang xem xét các tiềm năng tuyệt vời của cho các cỗ xe Xương trong tương lai.

Chúng thậm chí có thể thay đổi hình dạng thành một cái lều trong trường hợp cần thiết. Như vậy thì quá thuận tiện rồi.

Vì chúng tôi không luyện tập gì nhiều trong ngày hôm nay, chúng tôi sẽ tranh thủ luyện tập chăm chỉ suốt hai tiếng vào tối nay.

Mặc dù Fire Lord-kun đã ở chung nhóm với tôi ở lần trước, nhưng lần này lại có thêm một Dragonewt tên là Ramura-san.

Cô ấy có một vẻ đẹp trời phú với làn da trắng trẻo và tóc màu vàng dài tới eo cùng với đôi mắt sâu, màu vàng.

Cô ấy có hai sừng dài ra ở trước trán và cong về phía sau. Từ hông của cô ấy xuất hiện một cái đuôi dài và mỏng, cô ấy cũng sở hữu một viên Ngọc Rồng vàng ở giữa trán.

Vì buổi huấn luyện tập trung vào việc đánh giá sức mạnh của họ, Ramura-san và vài thành viên khác đã kết thúc với việc bị thương nghiêm trọng.

May thay, vì Seiji-kun ở trong nhóm của chúng tôi, họ đã được an toàn vì nó có thể chữa lành ngay cả vết thương nghiêm trọng nhất trong vài khắc. Sau đó, Kanami-chan người vẫn còn trụ lại được, và Tóc đỏ, người đang chuẩn bị bước ra đã có một trận đấu tay đôi giữa họ.

Sự xuất hiện của họ tỏa sáng dưới ánh trăng quả thực là vô cùng xinh đẹp. Sigh... Một tiếng thở dài... Kanami-chan và Tóc đỏ chỉ đơn giản là đang tỏa sáng vào tối hôm nay...

Kết quả Hợp Nhất của ngày hôm nay:

[Nhát chém bán nguyệt] + [Nhát chém trên không] = [Nhát chém bán nguyệt trên không trung]

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 132

Ngày 132

Hôm nay, chúng tôi đã dừng việc liên tục đi xe trong các cỗ xe trên đường cao tốc.

Chúng tôi đã dừng lại ở Thành Phố Pháo Đài Trient vào khoảng 10 giờ sáng.

Khi đã đến nơi, chúng tôi tránh việc để cho bản thân mình trở nên quá nổi bật nào khi đi vào Trient.

Vì tôi có lí do để làm như vậy, tôi đã có chuyến thăm đến kẻ yêu cờ bạc Người đại diện của thành.

Trong khi đó, tôi hỏi về giá cả thị trường để mua và bán nguyên vật liệu của quái vật.

Chúng tôi rời khỏi thị trấn trong vòng chưa đầy một giờ đồng hồ vì chúng tôi đang cố gắng để đến được mục tiêu ban đầu mà không mất quá nhiều thời gian.

Sau đó, chúng tôi đi bằng đường cao tốc với tốc độ khá ung dung trong một khoảng thời gian, vì chúng tôi có đủ thời gian, chúng tôi dừng lại ở một khu vực nơi các con Big Cocco cư trú để ăn trưa.

Thịt tươi từ con Big Cocco khá giống một con gà lớn.

Khi bạn nấu chúng, nước thịt của nó tuôn trào trong miệng bạn, thịt mềm và thơm ngon. Khi bạn cắn miếng thịt, hương vị hòa trộn với một ít cơm thì thật là tuyệt vời.

Món thịt nướng tuy đơn giản mà tuyệt vời mặc dù có một chút đáng tiếc rằng chúng tôi không có một chút muối nào để thêm vào đó.

Sau đó Tóc đỏ thông tin thêm cho tôi biết rằng cứ mỗi 2 giờ sáng hằng ngày những con Big Cocco sẽ đẻ ra ba quả trứng.

Nếu một người có kỹ năng để nuôi những con Big Cocco, hiệu quả của con quái vật này cũng rất đáng lưu ý, chúng sẽ là những con vật nuôi tốt.

Vì vẫn còn chỗ trống trong cỗ xe của chúng tôi trong suốt khoảng thời gian này, tôi quyết định sẽ thuần hóa bốn con gà béo và mồm mồm thành < > và mang chúng theo chúng tôi.

Mmmmm... Tôi đang mong chờ đến sáng mai, tưởng như là mãi mãi sẽ không bao giờ được ăn trứng nữa chứ... Tôi không hề nói dối khi nói vậy đâu, tôi nghiêm túc đấy, tôi đang rất mong chờ ngày mai tới. Liệu tôi có thể làm trứng ốp la hay trứng chiên để ăn... Ooohh...

Nhân tiện thì chúng tôi đã bị làm phiền bởi một số tên con người được trang bị vũ khí trong khi đang ăn bữa trưa yên bình của chúng tôi. Hai trong số họ gần như là béo phì. Áo giáp của họ có vẻ như nó không được tạo ra cho việc chiến đấu vì không hề có một vết trầy xước nào hết và nó chỉ tỏa sáng một cách vô nghĩa.

Người kia dường như gầy một cách bất thường với cái áo choàng của một Monk (Thầy tu) làm từ sợi bạc và một cây đũa phép với một viên ngọc gắn ở trung tâm của nó.

Người đàn ông trẻ tuổi có vẻ như đang mang trang bị của một Hiệp sĩ, mặc dù hẳn ta trông khá vững chắc và thực sự phù hợp cho chiến đấu, áo

giáp của hắn ta cũng được dùng để trang trí một cách vô nghĩa.

Nhóm của họ được dẫn đầu bởi bốn người này có tổng cộng 34 người.

Khác với bốn người dẫn đầu, những người có thể là từ giới quý tộc, họ lại gần như được trang bị cho một trận thực chiến.

Trang bị của họ có vẻ đã được sử dụng trong nhiều năm, trong khi trang bị của bốn người kia hầu như là còn mới.

Tuy nhiên, dường như có một số nông dân trộn lẫn giữa 30 người. Có một ông già với bộ râu dài cầm một cây giáo.

Một số đàn ông trung niên mặc áo giáp công kênh và cầm một thanh kiếm lớn.

Họ dường như cũng có kha khá kỹ năng vì tôi có thể cảm nhận một lượng lớn máu ám vào người họ.

Tôi chắc rằng họ đã giết chết ít nhất một vài chục người dựa theo số lượng máu bám trên người họ.

Mặc dù họ đã kích thích cơn thèm ăn của tôi và dường như cũng đáng để tôi làm vậy. Nhưng tôi đã lặng lẽ dập tắt nó và quyết định quan sát tình hình một lúc thì tôi để ý rằng một số người trong nhóm của họ là những người mà tôi, trong lúc tôi đang rất cần thông tin, có thể ký sinh trùng và tẩy não họ.

Một vài phút trôi qua và bây giờ có vẻ như lý do họ muốn gây chiến với chúng tôi là vì 2 trong số 6 người phụ nữ xinh đẹp của Parabellum, Kanami-chan và Ramura-san, dường như đã kích thích cả 4 tên quý tộc.

Trong số 4 tên quý tộc đó, có vẻ như một trong số đó là con trai của một quý tộc đã sử dụng tư cách là một thành viên quý tộc của mình trong trường

đào tạo kiếm, [Cây Thương Antegra], để tạo mối quan hệ.

Kể từ khi việc đi ra ngoài để săn quái vật là một chuyện bình thường, có vẻ như chúng đã sử dụng lính riêng của chúng và thường hành động theo những cách khác nhau.

Để tóm tắt những gì chúng nói với tôi,

"Giao nộp những người phụ nữ xinh đẹp kia cho chúng ta ngay, không thì coi chừng cái mạng súc vật của ngươi đấy!"

Chúng không chỉ cần 2 người, chúng muốn cả Tóc đỏ và Wind Lord-san theo như yêu cầu của chúng.

Mặc dù mục đích ban đầu của 4 tên quý tộc dường như chỉ là Kanami-chan và Ramura-san, có vẻ chúng đã có kế hoạch để các cô gái còn lại cho cấp dưới của chúng... sử dụng dần...

Sự thật đáng buồn rằng đây là thái độ rất đỗi bình thường của giới quý tộc hết hy vọng của con người.

Nếu sự thật là các nhà quý tộc của thế giới này đã nhận được một sự giáo dục cao cấp, thì tại sao họ lại luôn luôn làm những điều tương tự như vậy với sức mạnh và quyền lực của họ?

Trong khi tôi chán nản thờ dãi, những người tên con người đã vây quanh chúng tôi, gây khó khăn cho chúng tôi trong việc... được đi.

Không có một chút do dự nào trong việc làm của chúng, mặc dù, không có bất kỳ tinh thần chiến đấu trong hành động của chúng. Rõ ràng chúng đã có kinh nghiệm với những hành động như vậy. Có vẻ như lúc này, chúng đã đứng vào nhiều vị trí khác nhau để hoàn thành việc bao vây chúng tôi.

Chúng lấy vũ khí ra khi chúng bắt đầu mỉm một nụ cười biểu lộ sự thô tục của chúng, lộ rõ dã tâm tàn ác của chúng. Chúng đã sa đoạ quá sâu vào lòng tham và dục vọng để rồi những thứ đó chiếm lấy con người của chúng.

Từ vẻ ngoài của chúng, chúng có thể đã biến thủ khá nhiều tiền bạc trong việc mua các vật phẩm ma thuật mới cho cả nhóm. Với số tiền đó, cũng như thực tế là chúng đã vây quanh chúng tôi, nếu đây là một nhóm người lai bình thường chiến đấu chống lại những con người này, chắc chắn sẽ rất khó khăn để chiến đấu chống lại chúng trong tình trạng này.

Hơn nữa, chúng không chỉ có số lượng vượt trội, chúng còn có những lợi thế về mặt địa lý và vị trí.

Đầu tiên, các nhà quý tộc của thế giới này và bản thân tôi cả hai đều có [Nghệ Thuật Chiến Đấu], mà tôi đã thu được và đã có thể hiểu được nhờ vào kỹ năng của tôi.

Điều này dễ dàng làm cho tôi mạnh mẽ hơn so với người bình thường. Nếu một người nông dân và một quý tộc có cùng một [Nghề], sau đó có cùng cấp độ, các quý tộc sẽ có lợi thế hơn họ.

Chỉ vì lý do đó, khi quan sát vị trí của 4 tên quý tộc đang đứng, tên gầy, không còn chút nghi ngờ gì nữa, sở hữu [Nghề-Phù thủy].

Trong số 4 người chỉ huy, dựa trên ngoại hình của chúng, người đàn ông trẻ với các trang bị như Hiệp sĩ nhiều khả năng đang nắm giữ [Nghề-Hiệp sĩ].

Mặc dù những trang bị là vô dụng và quá hào nhoáng, nhưng có vẻ chúng cũng đủ mạnh để chiến đấu.

Nhắc đến hai tên béo ú còn lại thì có vẻ như chúng chỉ là những tên lính thông thường, mặc dù chúng được trang bị với những món đồ ma thuật có giá trị cao, nên gọi chúng là sĩ quan chỉ huy có lẽ sẽ phù hợp nhất.

... Hừmmmm... Bây giờ, tôi nên làm gì? Tôi có nên chọn tấn công chúng, hay tôi nên để cho những người khác giết chúng, hay để tôi làm điều đó một mình. Quyết định đi... Quyết định đi... Trong khi tôi đang xem xét việc này, chúng rõ ràng đã thiếu kiên nhẫn và giơ tay để báo hiệu cho người của chúng tấn công chúng tôi. Một trong những tên béo phì ra hiệu cho một trong những cấp dưới của hắn bằng cách ra lệnh luôn miệng cho tay sai đứng bên cạnh tôi làm theo.

Khi hắn tiến gần tới Kanami-chan, người gần nhất, hắn đưa tay ra.

Khi ngón tay của hắn chạm vào vai cô ấy... Trong một khoảnh khắc, đầu của tên cấp dưới đã chạm vào vai cô ấy, đã bay cao lên trời.

Trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, máu tươi phun ra từ cổ nơi cái đầu hắn bị cắt và cơ thể đổ sụp xuống.

Bởi vì tôi ở ngay bên cạnh cô ấy, cả hai cơ thể của Kanami-chan và tôi hoàn toàn chìm trong cơn mưa máu... Các món ăn hàng đầu với một chút máu người đã cho ra một vị hơi kì lạ...

Vâng, ngon thì vẫn là ngon, nhưng có một chút không hài lòng rằng máu của các thuộc hạ khá là khó chịu. Thứ máu uỷ mị chỉ ra rằng hắn có thể đã sống một lối sống không lành mạnh trong rất nhiều cách khác nhau.

Tên này đã nghĩ cái gì khi mà hắn đã làm cho người khác khó chịu ngay cả khi hắn ta đã chết.

À... Nhân tiện thì sau khi nạn nhân đầu tiên ngã xuống, Kanami-chan đã bắt đầu mất kiểm soát và bắt đầu có những hành động bạo lực. Xem xét tình trạng bạo lực của cô ấy, tôi phần nào đã muốn ngăn cô ấy lại... Bạn có nói rằng những cảm xúc của cô ấy vượt qua một cơn thịnh nộ bình thường...

Kanami-chan giận dữ quá mức, điều đó đã khiến cô trở nên vô cảm và di chuyển với tốc độ cao trong khi vung thanh kiếm của cô ấy. Những cơ thể

con người chạm vào lưỡi kiếm đã bị xé nát như những trang giấy. Các bộ phận của chúng dễ dàng bị xé tan và tung toé sau những nhát chém liên tục và tàn phá cơ thể.

Với đồng hỗn tạp tạo ra bởi thịt tươi và một biển máu, cô ấy đã tạo ra những cây băng nhọn từ khoảng không đóng băng xác thịt và máu để tạo thành một ngọn núi của những xác chết. Sau đó, chỉ có một chút chống trả lại trong cuộc tàn sát áp đảo này, một tên cựu chiến binh quay ra phản công.

Tuy nhiên, vì [Phân Loài Quý Tộc Vampire] sở hữu khả năng [Đôi mắt quyến rũ] mạnh mẽ tự động kích hoạt khi cô ấy bỏ cặp kính ra, hẳn ta gần như ngay lập tức quỳ lạy trước mặt cô ấy.

Với cơn tức giận này, sức mạnh của đôi mắt của Kanami-chan đã trở nên quá mạnh, đã có vài người thậm chí không thể cưỡng lại.

Ngay cả với 2 tên có thể cưỡng lại cái nhìn của Kanami-chan, tuy nhiên, cô đã có thể nghiền nát chúng bằng cách bao quanh chúng với những tù nhân bị cô ấy quyến rũ.

... Để đánh giá về trận chiến này... nó cơ bản là tàn sát... Nó không phải là một cuộc chiến, về cơ bản là một cuộc tàn sát và tra tấn ở mức độ cao...

Tuy nhiên, vì tiêu diệt chúng sẽ làm mất đi các nguyên liệu có giá trị, tôi ôm lấy Kanami-chan từ phía sau, đánh thức cô ấy trở lại với thực tế.

Kanami-chan sẽ không dừng lại một cách dễ dàng nếu tôi không làm điều gì đó như thế này để làm cô ấy ngại ngùng, nhưng nhận xét về cô ấy... Tính cách áp đảo, nó thực sự không thể ngăn được.

Sau đó, ngoài 4 người có 2 hoặc toàn bộ chân tay của chúng bị xé nát như bàn tay và bàn chân của chúng, đã ngất đi trong đau đớn, tôi đã kiểm tra những người sống sót, tôi tàn nhẫn thu thập chúng vào cùng một nơi.

Trong khi tôi chữa trị cho chúng với [Máu tiên thần dược] của tôi, tôi cũng quyết định sử dụng ký sinh của tôi lên tất cả bọn chúng.

Quý tộc thường ngon hơn những người bình thường, đây là điều mà tôi đã học được qua nhiều kinh nghiệm và bây giờ 4 tên quý tộc đang đứng trước mặt tôi.

Chúng khá là trẻ, nhưng tôi có thể thu được chút gì đó từ chúng.

Tuy nhiên, với rất nhiều giới hạn... tôi kì chế không ăn 4 tên đó... ít nhất là cho đến bây giờ.

Chúng được phép trở về làm gián điệp, vì chúng là nô lệ của tôi gửi đi để thu thập thông tin.

Lý do tôi không ăn 4 tên đó là vì có những lợi ích khác nhau để giữ cho càng nhiều quý tộc còn sống làm tay sai cho tôi càng tốt.

Cách này hay cách khác, các nguồn thông tin nhiều hơn là tốt hơn. Thông tin liên quan đến các tổ chức của chúng, chẳng hạn như dòng họ của quý tộc tham nhũng phải bị giết sẽ dễ dàng để có được, hoặc ít nhất là dễ dàng hơn. Bên cạnh đó, khi tôi nghĩ về những tài sản mà gia đình 4 tên này sở hữu, nó sẽ là một sự nhục nhã và lãng phí khi ăn chúng ngay bây giờ.

Có thể nói rằng, 4 tên này đã bị biến thành nô lệ của tôi với các ký sinh của tôi. Tôi quay về phía 4 tên đó và mỉm cười, làm cho mặt chúng tái nhợt đi. Hơn nữa, khi tôi đi qua chúng, họ trắng bệch như giấy và ngất đi.

Tại sao vậy..?

Tôi tự hỏi đó có phải là một ý tưởng tồi khi ăn những xác chết trước trước mặt chúng?

Sau khi đặt ký sinh vào lưng của tất cả các thành viên còn lại, chúng tôi rời đi và tiếp tục đi tiếp con đường của chúng tôi. Sẽ khá phiền để đi bây giờ. Tại một nơi nào đó chúng tôi có thể sẽ đi qua những người khác.

Khi điều đó xảy ra, tôi có thể quyết định xem có nên ăn chúng hoặc giữ chúng như là nô lệ của tôi.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 133

Ngày 133

Sau chuyện đã diễn ngày hôm qua, chúng tôi nhanh chóng đi tiếp con đường của chúng tôi băng qua Khu Rừng Shirisuka trước khi đến điểm dừng tại Làng Mason.

Cuối cùng chúng tôi đã đến Làng Manson vào khoảng 3 giờ chiều.

Mặc dù chúng tôi có thể dễ dàng đi tiếp mà không cần mua sắm, những cô gái dẫn đầu bởi Kanami-chan và Tóc đỏ... thuyết phục tôi ở lại qua đêm.

Tôi có thể nói gì đây... Tôi đã bị mua chuộc... Hoàn toàn...

Ở độ mức nào đó, khu suối nước nóng ở đây được cho rằng có tác dụng làm trẻ hóa làn da và những cô gái trong nhóm đã vô cùng thích thú.

Như dự kiến, vẫn còn có rất nhiều thời gian và chúng tôi đã đi hơi xa so với lịch trình ban đầu, do đó, nó không phải là vấn đề.

Cũng có một sự hỗ trợ đáng kể từ các thành viên nam của nhóm để ở lại qua đêm.

Tôi phát hiện ra họ treo lơ lửng trên cây bằng dây thừng lúc sáng, lý do cho tình trạng của họ là quá rõ ràng, như vậy hoàn toàn không có lý do để điều tra về nó thêm nữa.

Về cá nhân, tôi không phản đối việc ở lại hay là vì tác dụng của suối nước nóng của Làng Mason khác xa với khu suối nước nóng ở cơ sở của chúng tôi và làm cho chúng tôi hoàn toàn thư giãn và tràn trề sinh lực.

Chưa nói đến khu suối nước nóng, tư cách của những dân làng ở đây, thái độ và cách phục vụ khách hàng của họ là thông tin rất dễ chịu và thật lòng mà nói đó có thể được áp dụng ở khu suối nước nóng của chúng tôi sau.

Một số điều có thể được đưa vào sử dụng tại suối nước nóng của chúng tôi ngay... Có lẽ tôi nên gửi vài lời nhắn về việc này sau...

Điều đó khá là tốt khi xem xét thêm những ý tưởng mới theo thời gian.

Có thể nói rằng, tôi có nên bảo các Leprechaun làm tiếp những bộ quần áo mang phong cách Nhật Bản?... Hình ảnh của Kanami-chan và các cô gái khác trong bộ Kimono... Tôi sẽ phải xem xét ý tưởng này...

Vâng, như thường lệ, tôi thức dậy khá sớm vào buổi sáng, vì lần này mục đích là để luộc từ từ những quả trứng của con Big Cocco trong suối nước nóng, tất cả mọi người đều ăn.

Sau khi ăn sáng, chúng tôi luyện tập nhẹ, sau đó, tôi một lần nữa vào khu suối nước nóng để làm sạch mồ hôi trên người và giải tỏa sự mệt mỏi của tôi. Thường thức sự thoải mái của khu suối nước nóng, tôi di chuyển xung quanh, tôi đi đến một thác nước lớn, một trong những điểm tham quan nổi tiếng của thị trấn này.

Tôi thư giãn một lúc dưới chỗ thác nước lớn và mặc dù không có gì thay đổi, tại nơi mà dòng nước lạnh tiếp xúc với dòng nước ấm trong khu suối nước nóng tạo nên hiện tượng sương mù bay lên.

Điều này làm cho nhiệt độ xung quanh giảm nhanh chóng, điều đó khá tốt để làm mát một cơ thể quá nóng.

Hơn nữa, sâu bên trong thác nước, tôi cảm nhận được sự hiện diện của một sinh vật vô cùng mạnh mẽ, có thể là một loài rồng, mà có lẽ được coi là thần bảo hộ của khu vực này mà tôi đã được biết khi chúng tôi đến thị trấn lần đầu tiên.

Khi chúng tôi đến đây lần trước, tôi là một Great Orge nên chỉ có một cơ hội rất nhỏ để có thể thắng.

Tuy nhiên, bây giờ tôi đã là một Apostle Lord, cơ hội chiến thắng của tôi có lẽ đã cao hơn rất nhiều.

Tôi thực sự thích Làng Mason.

Khu suối nước nóng rất lớn và sự chào đón của người dân rất tốt.

Nếu tôi đánh với con rồng này, sau đó, tôi chắc chắn rằng Làng Mason sẽ bị phá hủy bởi sự ảnh hưởng của trận chiến.

Ngay cả khi tôi xoay sở được để đánh bại nó, tôi chắc chắn rằng các khu vực xung quanh sẽ bị thay đổi đáng kể do cuộc chiến.

Đương nhiên, mặc dù tôi thực sự muốn nhìn thấy con rồng...

Tuy nhiên, tôi kìm chế sự ham muốn này vì nó có thể là điều tốt nhất cho tôi để không đối đầu với nó và bị cám dỗ để làm một việc gì đó mà tôi sẽ hối tiếc.

Nó cũng có thể là một ý tưởng tốt để chờ một cơ hội tốt được nhìn thấy một con rồng, vì tôi chắc chắn rằng sẽ dễ dàng gặp được một con rồng nếu tôi vào một hang động, điều đó có lẽ là cần thiết với tôi khi thách đấu một con rồng vì một số lí do.

Suy nghĩ về điều này, tôi rời khỏi khu thác nước và quay trở lại, hướng tới Làng Mason.

Khi tôi vừa làm thế, tôi cảm nhận một sức mạnh mẽ nhìn tôi từ phía sau, mặc dù vậy tôi không quan tâm đến nó và tiếp tục trở về làng.

Chúng tôi rời Làng Mason vào khoảng 11 giờ trưa.

Sau khi vượt qua Dãy Núi Cluster nơi Auro và Argento được sinh ra, chúng tôi đã đến Thành Phố Mê Cung, Purgatory, vào lúc trời đã tối.

Chúng tôi quyết định ở lại trong thành phố đêm nay vì chúng tôi cần phải chuẩn bị cho chuyến thăm Cung Điện Hoàng Gia Osvel vào ngày mai.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 134

Ngày 134

Chúng tôi rời Thành Phố Mê Cung Purgatory vào sáng sớm và an toàn đến Thủ Đô Hoàng Gia Osvel trước buổi trưa.

Sự sôi động của thành phố này vẫn không thay đổi kể từ lần cuối cùng chúng tôi ở đây.

Các đường phố tràn ngập người và những ngôi nhà bằng gạch ở mọi hướng bạn nhìn.

Xe đẩy đến và đi trên vỉa hè, gạch đá bao phủ trên mỗi bề mặt của đường.

Trên phố chính, các cửa hàng khác nhau nối tiếp nhau trên phố với nhiều quầy hàng và các thương gia đi lại khắp nơi.

Tiếng nói với âm điệu cao vang lên trong không khí cũng như hàng hóa và tiền bạc được trao đổi một cách nhanh chóng.

Sau đó, chúng tôi nhận thấy rằng chúng tôi đang bị vô số ánh mắt soi mói, mọi ánh mắt bao gồm cả sợ hãi và tò mò.

Các nhà thám hiểm ở hướng đám đông đang nhìn chúng tôi đi, trong khi một số lượng lớn của các gián điệp của Vương Quốc Sternblid và các nước khác đang quan sát chúng tôi trong bóng tối.

Mặc dù thực tế rằng nơi đây đã tỏa sáng với sự thịnh vượng, cũng có những cảm giác đen tối kéo về, Cung Điện Hoàng Gia chắc chắn vẫn không thay đổi.

Sau đó, một lần nữa, sẽ là điều bất thường nếu nó CÓ SỰ THAY ĐỔI trong khoảng thời gian ngắn kể từ lần cuối cùng chúng tôi ở đây.

Cũng giống như lần trước chúng tôi ở đây, khi chúng tôi đi qua khu vực của thành phố nơi Cung Điện Hoàng Gia ngự trị, chúng tôi nhận được nhiều sự chú ý hơn so với lần trước.

Như thế này, chúng tôi đến trước cổng Cung Điện Hồ Phách một cách an toàn.

Trước cánh cửa, Nhóc Hiệp Sĩ đang đứng với Công Chúa, được hộ tống với nhiều nữ lính gác của cung điện đi cùng với nó.

Nó nở nụ cười hồn nhiên như thường lệ trông khá phù hợp với độ tuổi của nó.

Mặc dù tôi đã báo cáo chuyển viếng thăm của chúng tôi thông qua cái khuyên tai từ trước, thông thường bạn sẽ không nghĩ rằng một công chúa sẽ tự thân đi ra để chào đón khách.

Trong trường hợp này, mặc dù nó không thể được ngăn được là tôi có một cảm nhận không tốt ảnh hưởng đến Công Chúa như một cảm giác thông thường không thể áp dụng lên nó, ít nhất là vậy.

Cuộc gặp gỡ của chúng tôi bắt đầu với những lời chào một cách nhanh chóng.

Sau đó, Công chúa ngay lập tức tuyên bố với tôi, với một vài biểu cảm, "Đừng di chuyển, chỉ một chút thôi, người phải trở thành một cái cây khổng lồ, ta sẽ leo lên."

Tôi chỉ đơn giản phản ứng lại với điều này bằng cách nói: "Cẩn thận."

Sau đó nó đứng dưới chân tôi và bắt đầu leo lên cơ thể của tôi.

Để ý thấy cách nó đã mặc quần áo để dễ dàng di chuyển, có vẻ như nó đã có ý định làm điều này ngay từ đầu.

Ngoài việc bị ngạc nhiên, tôi chỉ thở phào nhẹ nhõm.

Điều này làm tôi nhớ đến lúc đưa cháu gái của tôi đến chơi, và cuối cùng tôi phải cố gắng để con bé thoát khỏi tôi.

Đôi khi, có vẻ như là nó sắp trượt xuống, vì vậy tôi hỗ trợ nó một chút.

Khi Công Chúa lên vai tôi an toàn, nó kêu to:

"Doyaaa ~!"

Với gương mặt vui mừng của nó, và sau đó bắt đầu tham quan xung quanh cung điện của mình. Nghĩ rằng nó đã hài lòng, tôi định sẽ để nó xuống. Tuy nhiên, tôi đã ngay lập tức từ bỏ quan điểm đó vì Công Chúa rõ ràng là sẽ từ chối. Bằng cách này, tôi đặt chân vào Cung Điện Hồ Phách với hai chân dạng ra của Công Chúa trên vai của tôi.

Cung Điện Hồ Phách không thay đổi và những người nhìn thấy nó lần đầu tiên đều bị phân tâm bởi sự sang trọng của nó.

Seiji-kun đã có một phản ứng đặc biệt khi nhìn thấy nó, nó dường như đã không nói nên lời. Sau một tiếng vỗ tay, họ dường như trở lại với một vài cảm giác với một sự thức tỉnh nhỏ và chúng tôi bắt đầu làm việc. Tạm thời, chúng tôi bốt dỡ hành lý của chúng tôi khỏi xe và đưa nó vào phòng, chúng tôi sẽ ở lại đây.

Sau khi nhanh chóng quyết định ai sẽ là trong nào phòng, chúng tôi đã đưa ra một vài lời tự giới thiệu nhanh.

Trong thời gian này, Công Chúa đã rất ngạc nhiên khi Auro và Argento tự giới thiệu.

Thật đáng tiếc, bởi vì vẫn còn là một em bé, Nicola phải ở nhà với Giả kim thuật-san

Oniwaka trở nên gần gũi hơn với Minokichi-kun nên nó đã không ở lại với nhóm của tôi...

Auro và Argento muốn đi cùng với tôi.

Do những đặc điểm riêng biệt của chủng tộc mình, các bộ phận của chúng đã phát triển khá nhanh. Mặc dù tôi nói thế, có vẻ như tốc độ tăng trưởng của chúng không thể được so sánh với các thành viên bình thường của chủng loài đó.

Tuy nhiên, Công Chúa, người đã ôm hai đứa nó trong vòng tay của nó như trẻ sơ sinh, ôm miệng há hốc ngạc nhiên khi thực tế là chúng đã phát triển rất nhiều trong một khoảng thời gian ngắn như vậy. Mặc dù đó là chuyện bình thường Công chúa Tinh nghịch là người rất ngạc nhiên, điều này có vẻ khá bất thường đối với nó để bị mất cảnh giác và ngạc nhiên ngay lập tức.

Mặc dù Nhóc Hiệp Sĩ và Vệ Binh Hoàng Gia khác cũng đã rất ngạc nhiên, họ nhìn nó với nụ cười mỉm.

Sau đó, trong bữa ăn tối, Công Chúa đã tổ chức một buổi đại tiệc cho chúng tôi.

Tôi đã được thiết đãi các loại rượu, tôi đã uống rất nhiều.

Mặc dù phần lớn chúng không ngon bằng rượu của tộc Elf, nhưng đó vẫn là rượu cao cấp và tôi hoàn toàn hài lòng với tất cả những loại rượu đó.

Đúng như dự đoán về Hoàng Gia, trong số những gì đã được phục vụ, rượu được tìm thấy trong các hầm ngục là đặc biệt ngon.

Tôi đã hoàn toàn quyết tâm vào lúc này, tôi sẽ một mình bước vào một hầm ngục vào lúc nào đó để tìm kiếm cả rượu và một con rồng.

May mắn thay, vì Cung Điện Hoàng Gia nằm trong khoảng một giờ bay tới Thành phố Mê Cung Purgatory, tôi nghĩ rằng tôi có thể sẽ có một ngày nghỉ ở đó.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 135

Ngày 135

Như đã quyết định vào ngày hôm qua, Công Chúa đưa ra yêu cầu trong khoảng thời gian này tôi sẽ đóng vai trò như là một người hướng dẫn đào tạo cho các Vệ Binh của Cung Điện Hồ Phách, tôi đã bắt đầu luyện tập với các Vệ Binh Cung Điện khá sớm vào buổi sáng.

Tuy nhiên, bởi vì nó sẽ không phải là một ý tưởng tốt cho tôi để tập hợp tất cả các Vệ Binh Cung Điện cùng một lúc để đào tạo, thay vào đó tôi quyết định tốt nhất là nên tách họ ra thành nhiều nhóm.

Có vẻ như Công Chúa đã dành riêng trường đào tạo của Cung Điện Hồ Phách cho chúng tôi, vì vậy tôi đã theo ý tưởng và bắt đầu cho nhóm đầu tiên của khoá đào tạo cơ bản của họ ở đó. Tôi quyết định dồn ép cho đến khi họ đạt đến giới hạn của họ trong khi vừa hét lên khá nhiều, sử dụng lời nói đến khi làm cho bản thân mình nghe như thể tôi là một binh sĩ.

Mặc dù, buổi tối, tất cả 30 thành viên nhóm đầu tiên của Vệ Binh Cung Điện hoàn toàn kiệt sức và bị đánh đập, tôi đã có Seiji-kun chữa trị cho họ.

Ban đầu, dường như một trong số các Vệ Binh Cung Điện không có ý định luyện tập một cách nghiêm túc. Có vẻ như những Vệ Binh Cung Điện đáng thương đó đã có một số phàn nàn.

Sau đó với các thành viên trong nhóm vẫn có thể di chuyển bất chấp sự mệt mỏi của họ, tôi đã tổ chức các buổi đấu theo cách của tôi mà dường như

đặt dấu chấm hết cho những lời phàn nàn. Thực sự, tôi mong đợi nhiều hơn từ các Vệ Binh Cung Điện và buộc họ phải làm tốt nhất vì họ được chọn để bảo vệ Công Chúa.

RE: MONSTER

Kanekiru Kogitsune
www.dtv-ebook.com

Chương 136

Ngày 136

Như đã quyết định vào ngày hôm qua, Công Chúa đưa ra yêu cầu trong khoảng thời gian này tôi sẽ đóng vai trò như là một người hướng dẫn đào tạo cho các Vệ Binh của Cung Điện Hồ Phách, tôi đã bắt đầu luyện tập với các Vệ Binh Cung Điện khá sớm vào buổi sáng.

Tuy nhiên, bởi vì nó sẽ không phải là một ý tưởng tốt cho tôi để tập hợp tất cả các Vệ Binh Cung Điện cùng một lúc để đào tạo, thay vào đó tôi quyết định tốt nhất là nên tách họ ra thành nhiều nhóm.

Có vẻ như Công Chúa đã dành riêng trường đào tạo của Cung Điện Hồ Phách cho chúng tôi, vì vậy tôi đã theo ý tưởng và bắt đầu cho nhóm đầu tiên của khoá đào tạo cơ bản của họ ở đó. Tôi quyết định dồn ép cho đến khi họ đạt đến giới hạn của họ trong khi vừa hét lên khá nhiều, sử dụng lời nói đến khi làm cho bản thân mình nghe như thể tôi là một binh sĩ.

Mặc dù, buổi tối, tất cả 30 thành viên nhóm đầu tiên của Vệ Binh Cung Điện hoàn toàn kiệt sức và bị đánh đập, tôi đã có Seiji-kun chữa trị cho họ.

Ban đầu, dường như một trong số các Vệ Binh Cung Điện không có ý định luyện tập một cách nghiêm túc. Có vẻ như những Vệ Binh Cung Điện đáng thương đó đã có một số phàn nàn.

Sau đó với các thành viên trong nhóm vẫn có thể di chuyển bất chấp sự mệt mỏi của họ, tôi đã tổ chức các buổi đấu theo cách của tôi mà dường như

đặt dấu chấm hết cho những lời phàn nàn. Thực sự, tôi mong đợi nhiều hơn từ các Vệ Binh Cung Điện và buộc họ phải làm tốt nhất vì họ được chọn để bảo vệ Công Chúa.

--- Team dịch: Just T

Table of Contents

Chương 1: Ngày 1
Chương 2: Ngày 2
Chương 3: Ngày 3
Chương 4: Ngày 4
Chương 5: Ngày 5
Chương 6: Ngày 6
Chương 7: Ngày 7
Chương 8: Ngày 8
Chương 9: Ngày 9
Chương 10: Quy Luật Tiến Hóa - Rank Up
Chương 11: Ngày 11
Chương 12: Ngày 12
Chương 13: Ngày 13
Chương 14: Tiến Hóa Lần Thứ Nhất Cùng Với Gobukichi
Chương 15: Ngày 15
Chương 16: Ngày 16
Chương 17: Gobumi Tiến Hóa Lần Thứ Nhất
Chương 18: Ngày 18
Chương 19: Ngày 19
Chương 20: Ngày 20
Chương 21: Ngày 21
Chương 22: Ngày 22
Chương 23: Ngày 23
Chương 24: Ngày 24
Chương 25: Ngày 25
Chương 26: Gobue Tiến Hóa Lần Thứ Nhất
Chương 27: Ngày 27
Chương 28: Ngày 28

Chương 29: Ngày 29
Chương 30: Ngày 30
Chương 31: Ngày 31
Chương 32: Ngày 32
Chương 33: Trận Chiến Khốc Liệt Bắt Đầu
Chương 34: Trận Chiến Với Chúa Tế Rừng Núi Gấu Đỏ
Chương 35: Tiến Hóa Lần Thứ Hai
Chương 36: Ngày 36
Chương 37: Hầm Ngục Của Velvet
Chương 38: Ngày 38
Chương 39: Ngày 39
Chương 40: Ngày 40
Chương 41: Ngày 41
Chương 42: Ngày 42
Chương 43: Đêm Sung Sướng Đầu Tiên
Chương 44: Ngày 44
Chương 45: Ngày 45
Chương 46: Ngày 46
Chương 47: Ngày 47
Chương 48: Ngày 48
Chương 49: Gobukichi Tiến Hóa Lần Thứ Hai
Chương 50: Ngày 50
Chương 51: Hobusei Tiến Hóa Lần Thứ Hai
Chương 52: "Đây Là Nơi Tôi Đổ Máu"
Chương 53: Ngày 53
Chương 54: Ngày 54
Chương 55: Ngày 55
Chương 56: Ngày 56
Chương 57: Ngày 57
Chương 58: Ngày 58
Chương 59: Hắc Kiếm Sĩ
Chương 60: Lễ Hội Exp

Chương 61: Gobumi, Gobue, Hobusato Cùng Tiến Hóa Lần Thứ Hai
Chương 62: Điểm Danh
Chương 63: Thợ Rèn Linh Hồn
Chương 64: Buổi Tỏ Tình
Chương 65: Siêu Nhân Henshin
Chương 66: Bếp Trưởng
Chương 67: Nhiệm Vụ Đầu Tiên
Chương 68: Trận Chiến Đầu Tiên Với Con Người
Chương 69: Nữ Hiệp Sĩ
Chương 70: Trận Chiến Thứ Hai Với Con Người, Hiệp Sĩ Sắt R
Chương 71: Nguyên Nhân Của Cuộc Chiến
Chương 72: Nghệ Thuật Chiến Đấu
Chương 73: Suối Nước Nóng
Chương 74: Trận Chiến Thứ Ba Với Con Người
Chương 75: Tập Bơi Nào!
Chương 76: Genin
Chương 77: Một Ngày Nghỉ
Chương 78: Trận Chiến Thứ Tư Với Con Người, Hiệp Sĩ Già
Chương 79: Chuẩn Bị Cho Cuộc Chiến Quyết Định
Chương 80: Trận Chiến Cuối Cùng Với Con Người
Chương 81: Đơn Vị Nô Lệ
Chương 82: Kỹ Năng [Hợp Nhất]
Chương 83: Ngày 83
Chương 84: Dwarf Người Lùn
Chương 85: Làm Ruộng
Chương 86: Tiệc Sotomash
Chương 87: Ngày 87
Chương 88: Khu Nghỉ Dưỡng
Chương 89: Chia Nhóm
Chương 90: Pháo Đài Trient
Chương 91: Làng Clute
Chương 92: Boruforu

Chương 93: Chúa Tế Bầu Trời
Chương 94: Blackjack
Chương 95: Ngày 95
Chương 96: Pháo Đài Trient
Chương 97: Ngày 97
Chương 98: Nhóc Hiệp Sĩ
Chương 99: Công Chúa Tinh Nghịch
Chương 100: Nhiệm Vụ Hộ Tống Bắt Đầu
Chương 101: Ngày 101
Chương 102: Ngày 102
Chương 103: Ngày 103
Chương 104: Ngày 104
Chương 105: Ngày 105
Chương 106: Auro Và Argento
Chương 107: Vị Vua Khổng Lồ
Chương 108: Tiến Hóa Lần Thứ Ba
Chương 109: Oniwaka Và Nicola
Chương 110: Thành Phố Mê Cung Purgatory
Chương 111: Hầm Ngục Dyushisu
Chương 112: Cung Điện Hồ Phách
Chương 113: Điều Gì Đang Xảy Ra Vây Trời?
Chương 114: Ogakichi Tiến Hóa Lần Thứ Ba
Chương 115: Trở Về Căn Cứ
Chương 116: Kẻ Báo Thù
Chương 117: Ngày 117
Chương 118: Ngày 118
Chương 119: Asue Tiến Hóa Lần Thứ Ba
Chương 120: Dhammi Tiến Hóa Lần Thứ Ba
Chương 121: Căn Cứ Mới
Chương 122: Giải Cứu Minokichi
Chương 123: Hiệp Sĩ Cưỡi Rồng Đen Undead
Chương 124: Aprou Quyết Đấu Minokichi

Chương 125: Ngày 125
Chương 126: Parabellum Quy Tụ
Chương 127: Hệ Thống Phân Cấp
Chương 128: Yêu Cầu Mới Từ Công Chúa Tinh Nghịch
Chương 129: Chấp Nhận Yêu Cầu
Chương 130: Ngày 130
Chương 131: Ngày 131
Chương 132: Ngày 132
Chương 133: Ngày 133
Chương 134: Ngày 134
Chương 135: Ngày 135
Chương 136: Ngày 136